CİLT 5

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin

Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Mustafa Özbağ'ın
sohbetlerinden yazıya aktarılmıştır.

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMÎ'nin
Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Yazıya Çeviren
Leyla Tuba Toptaş

ISBN: 978-625-92739-8-3

Tasavvuf Vakfı
Maksem mahallesi başçı sokak no:17
Osmangazi / Bursa

İhlas Gazetecilik Anonim Şirketi
Merkez: Merkez mahallesi 29 Ekim Caddesi İhlas Plaza no: 11 a/41
Yenibosna Bahçelievler / İstanbul Tel: 0212 454 3000
Matbaa Sertifika no: 45589

İÇİNDEKİLER

MESNEVİ-İ ŞERİF 1446. BEYİT ŞERHİ 5
MESNEVİ-İ ŞERİF 1454-1460. BEYİTLER ŞERHİ 11
MESNEVİ-İ ŞERİF 1461-1466. BEYİTLER ŞERHİ 27
MESNEVİ-İ ŞERİF 1466-1469. BEYİTLER ŞERHİ 39
MESNEVİ-İ ŞERİF 1470-1477. BEYİTLER ŞERHİ 48
MESNEVİ-İ ŞERİF 1478-1479. BEYİTLER ŞERHİ 59
MESNEVİ-İ ŞERİF 1480-1490. BEYİTLER ŞERHİ 75
MESNEVİ-İ ŞERİF 1491-1495. BEYİTLER ŞERHİ 86
MESNEVİ-İ ŞERİF 1496-1506. BEYİTLER ŞERHİ 100
MESNEVİ-İ ŞERİF 1507-1515. BEYİTLER ŞERHİ 114
MESNEVİ-İ ŞERİF 1516-1524. BEYİTLER ŞERHİ 123
MESNEVİ-İ ŞERİF 1525-1534. BEYİTLER ŞERHİ 133
MESNEVİ-İ ŞERİF 1525-1534. BEYİTLER ŞERHİ 149
MESNEVİ-İ ŞERİF 1547-1569. BEYİTLER ŞERHİ 166
MESNEVİ-İ ŞERİF 1570-1575. BEYİTLER ŞERHİ 177
MESNEVİ-İ ŞERİF 1575-1585. BEYİTLER ŞERHİ 186
MESNEVİ-İ ŞERİF 1586-1597. BEYİTLER ŞERHİ 201
MESNEVİ-İ ŞERİF 1598-1601. BEYİTLER ŞERHİ 214
MESNEVİ-İ ŞERİF 1602-1608. BEYİTLER ŞERHİ 225
MESNEVİ-İ ŞERİF 1608-1611. BEYİTLER ŞERHİ 236
MESNEVİ-İ ŞERİF 1612-1614. BEYİTLER ŞERHİ 249
MESNEVİ-İ ŞERİF 1615-1621. BEYİTLER ŞERHİ 264
MESNEVİ-İ ŞERİF 1622-1627. BEYİTLER ŞERHİ 281
MESNEVİ-İ ŞERİF 1628-1629. BEYİTLER ŞERHİ 294
MESNEVİ-İ ŞERİF 1630-1633. BEYİTLER ŞERHİ 305
MESNEVİ-İ ŞERİF 1634-1638. BEYİTLER ŞERHİ 320
MESNEVİ-İ ŞERİF 1639-1641. BEYİTLER ŞERHİ 327
MESNEVİ-İ ŞERİF 1642-1649. BEYİTLER ŞERHİ 336
MESNEVİ-İ ŞERİF 1650-1660. BEYİTLER ŞERHİ 351
MESNEVİ-İ ŞERİF 1661-1667. BEYİTLER ŞERHİ 359
MESNEVİ-İ ŞERİF 1668-1669. BEYİTLER ŞERHİ 377
MESNEVİ-İ ŞERİF 1670-1674. BEYİTLER ŞERHİ 398
MESNEVİ-İ ŞERİF 1675-1678. BEYİTLER ŞERHİ 410
MESNEVİ-İ ŞERİF 1679-1690. BEYİTLER ŞERHİ 427
MESNEVİ-İ ŞERİF 1691-1704. BEYİTLER ŞERHİ 445

MESNEVİ-İ ŞERİF 1705-1711. BEYİTLER ŞERHİ.....456
MESNEVİ-İ ŞERİF 1712-1714. BEYİTLER ŞERHİ.....462
MESNEVİ-İ ŞERİF 1715-1724. BEYİTLER ŞERHİ.....473
MESNEVİ-İ ŞERİF 1725-1730. BEYİTLER ŞERHİ.....484

MESNEVİ-İ ŞERİF 1446. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm… Mutadımızı yerine getirelim, Mesnevi'den üç beş beyit okuyalım. Ondan sonra da semaya geçelim. Vaktiniz vardır herhalde, değil mi? İyi, maşallah subhanallah. Konu başlığı:

"***Rum kayseri elçisinin, Emire'l Mü'minin Ömer'den suali"***

Hani bir önceki hafta, Hz. Ömer efendimiz ona ruhun geldiği gittiği yerler, onları anlatmıştı, makamı mevkiyi anlatmıştı daha önce. Şimdi Rum elçisi kayser ona soru soruyor.

Elçi: 'Ya Emire'l müminin! Can yücelerden yere nasıl indi? Hiçbir şeyle mukayyet olmayan can kuşu, nasıl kafese girdi' diye sordu.

Yani bu ruhtan bahsetmişti ya Hz. Ömer efendimiz(r.a) ona, bu sefer diyor ki 'nasıl o can bu kafese girdi, ruh kafese girdi.' Ruhla alakalı tabi konuşmak için yani o ayeti kerimeyi hep ben derim ya ' Ey Muhammed! Sana ruhtan sorarlar. Deki ruh Rabbimin bileceği bir şeydir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.' Ruhla alakalı bu bilgi bu ayeti kerime ile belli bir minvalin içerisine konmuş. Şimdi böyle internette, orda burda çok laf edenler var, bununla alakalı, bu çok laf edenlerin bir şey bilmediğine işaret. Neden? Allah bir şey bildirmedi ise bunu birisinin bilmesi mümkün değil, bu böyle bir yerli yerine koyalım onu ama hani nasıl ruh insanlara o zaman üflendi? Hani, Cenab-ı Hak ayet-i kerimede de hani 'Ben insanı yarattım, ona ruhumdan üfledim' diyor Âdem'i yarattıktan sonra.

O zaman her şeyi en güzel şekilde yaratan, insanı önce balçıktan var eden, sonra insan soyunu adi bir suyun özünden yaratan, sonra şekil verip düzelten, ona kendi ruhundan üfleyen, bakın ayet-i kerime kendi ruhundan

üfleyen, böyle olunca bizim buna bir şekil vermemiz, bununla alakalı bir şey söylememiz mümkün değil. Sebep? Çünkü ruh da bu manada Cenab-Hak kendi ruhundan üfledi ise onu bir yere bağlamak, ilmi olarak ona ruh bu şekildedir demek, böyledir demek mümkün değil. Biz ancak ruhu tecelliyatından, yani ruhun insan üzerindeki sıfatlarından tanımlayabiliriz ancak, bakın sıfatlarından, insanın üzerindeki tecelliyatından tanımlayabiliriz. Eğer o tecelliyat olmazsa tanımlamak mümkün değil. Nasıl Allah'ı sıfatlarından tanımıyorsak, zatını bilemiyoruz çünkü, zatının neye benzediğini de bilemiyoruz. 'Cenab-ı Hak insanı kendi suretinde yarattı.' Hadis-i Kutsi de mevcut. O zaman biz ruhu da tanımlamamız, ruhu bu manada bilmemiz ancak ruhun sıfatsal tecelliyatlarıyla mümkün ama nasıl bu ruh o zaman bu tanımlanamayan ruh, insanın bedenine ne yaptı, Hz. Ömer efendimiz diyor ki beyitte devam ediyor:

'Ömer dedi ki Hak ona afsunlar okudu, hikâyeler söyledi. Allah gözü kulağı olmayan yokluklara afsun okuyunca onlar coşmaya başlarlar. Varlık âlemine konarlar.

İşte hani Cenab-ı Hak, âdemoğlunun sulbünden, ruhları yarattı da onlara dedi ya: 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim' diye, ruhların hepsi de cevap verdi: 'Evet, sen bizim Rabbimizsin' dedi ve buna da şahitlik koydu Cenab-ı Hak ve hepsi de şahitlendirildiler.

Yine Fusulet' de de diyor ki: 'Biz onlara delillerimizi hem dış âlemde hem de kendi iç âlemimizde göstereceğiz.' O zaman ruhun kulağına söylenen efsun, Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarının hem içte hem de dışta tanınacağı, bilineceği; bunu bir başka bir kimse başka türlü bunu tevil edebilir, tefsir edebilir. Ben Mesnevi'yi genelde ayeti kerimeler ışığı altında kendimce anlamaya çalıştığımdan dolayı benim anladığım bu ve ruh Allah'ı tanımlama ve Allah'ı bilme müjdesini ve muştusunu alınca, evet yokluk âleminden varlık âlemine doğru koşa koşa yürüdü. Çünkü en mükemmel, en yüksek, en derin, en geniş anlam Allah'ı tanımak, bilmek, insan için en mükemmel hadise bu ve Cenab-ı Hakk'ın yaratma sebebi Allah'ın tanınması ve bilinmesi için. Öyle olunca hani Hz. Ömer efendimizin dilinden ruha okunan efsun, seni yaratan, o büyük yaratan, o büyük yaratıcıyı tanıman için seni bir kafese soktuk. O tanınmaklığı bilinmekliği sevdi. Sen de o taninmakliğa bilinmekliğe adaysın. Onu tanımaya, onu bilmeye adaysın.

Öyle olunca ruh bir bedene, bir hapishaneye girmeye razı oldu. Cenab-ı Allah, Allahu âlem, onun kulağına okuduğu hikâye, sen bir bedene gireceksin, o bedene girince Allah'ı tanıman, Allah'ı bilmen artacak ve en büyük iş olan zikrullah ile hemhal olacaksın ve zikrullah ile hemhal olunca en büyük işle hemhal olup Allah'ı tanımada ve bilmede en büyük hamleyi

yapacaksın, dedi ve o ruha efsunlarken Cenabı Hak, en önemli şeyi efsunladı bence. Nedir o? Aşk! Ruha ilahi aşkı efsunladı. Ruha ilahi aşkı efsunlayınca, ruh durduğu yerde durmadı. O şekilsiz şemalsiz halden varlık âlemine doğru koşarak yürüdü. Çünkü o, aşkı tanımlama ve âşık olma yoluna girdi. Bundan daha büyük bir efsun olmaz ve aynı zamanda da Allah'ı tanıma bilme, hakikate erme, hakikati bilme, hakikati bilme yani şeriat, tarikat, marifet, hakikat dediğimiz o merhalelere erişip meselenin özüne varma, hakikati bilmeyi onun önüne koyunca o zaman ruh hiç durmadı. Beyite devam ediyoruz:

" Yok olanlar, onun afsunu ile varlık diyarına takla atarak ve derhal gelirler."

O yokluk diyarına, daha da biz yokluk diyarı derken 'Arabî'ce buna bakarsak, ayan-ı sabitede her biri yokluk diyarında şekilsiz şemalsizken Cenab-ı Hak onların tabiri caizse kulaklarına kendisini tanıtacağını, kendisini bildireceğini sonsuz tanıma ve bilme yolunda yürüyeceğini söyleyince, o zaman bütün varlığın varlık âlemine tabiri caizse göç başladı. O yokluk âleminden, o âlem-i ilahiden, o ayan-ı sabiteden bütün ruhlar sırasıyla varlık âlemine doğru göç etmeye başladılar ve Cenab-ı Hak ister o yokluk âleminde olsun isterse ilmi ilahide olsun isterse ayan-ı sabitede olsun 'kûn' deyince her şey olmaya hazır ve muktedir.

"Sonra var olana yine bir efsun okuyunca onu yokluğa derhal ve iki çifte atla sürer."

O zaman var olan nedir? Bütün varlık ve bunda en önemli insan 'Her nefis ölümü tadacaktır' ayet-i kerimesi ve her nefis ölümü tadar ve ne yapar? Yeniden gelmiş olduğu yere doğru döner. Gelmiş olduğu yere dönerken de bir insan ya cennetlik olarak döner ya da cehennemlik olarak döner. Ya Allah'ı tanıma bilme noktasında geri döner ya da Allah'ı tanımama, bilmeme, tersinden tanıma, körlerden olur, öyle döner ve her şey Cenab-ı Hakk'ın o varlık âleminden onu döndürme emrine bağlıdır.

"Gülün kulağına bir şey söyledi, güldürdü, taşın kulağına bir şey söyledi, atik ve maden haline getirdi."

Yani Cenab-ı Hak varlık âleminde ayan-ı sabitedekilerin hakikatlerini onlara söyledi. Hakikatlerini onlara söyleyince onlar o hakikatlerine koşa koşa gitti. Gülün kulağına, gülün hakikatini söyledi. Sen dedi çok güzel kokacaksın. Herkes seni sevecek. Bu sefer gül varlık âlemine koşa koşa yürüdü. Taşa dedi ki onun kulağına, senin içerisinde insanların değerler vereceği mücevherler saklayacaksın. Sen öyle bir mücevherler saklayacaksın ki herkes onu elde etmek için sana çok kıymet verecek. Bildiğimiz taş, bakın

bildiğiniz taş! Daha enteresanını da söyleyeyim size, ne kadar kıymetli taş olursa olsun, zekâtı yok. Zekâtı sıfır. Siz ne? Zebercet, değil mi? Zekâtı sıfır Ne? Akik, zekâtı sıfır, zekâtı dahi yok. Sonuçta taş çünkü ama o taşın kulağına dedi ki senden kıymetli madenler olacak, kıymetli madenler çıkaracaksın. Taş, bütün özellikleriyle ayan-ı sabiteki hakikatini alaraktan varlık âlemine doğru koşturdu. Bu bütün cisimler böyle:

'Cisme bir ayet okudu, can oldu.

Her cismin ayan-ı sabitedeki kendi hakikati kendisine söylenince her biri ruha büründü. Her birisi cana büründü. Varlık âlemine tabiri caizse koşar adım yürüdü, hiç kimse ayan-ı sabitedekinin tersine bir yere doğru gitmedi. İnsanlar da buna dâhil, bütün canlı cansız gördüğümüz bütün varlık dâhil. Çünkü her şeyin kendine ait bir ruhu var ve Cenab-ı Hak onların hepsine, varlık âlemindeki bütün cisimlere, onların hakikatini kulaklarına üfleyince, tabiri caizse onların hepsi de varlıkta görünmek için şekle, surete görünmek için koşar adım gittiler.

"Güneşe bir şey söyledi, parladı. Sonra yine güneşin kulağına korkunç bir şey üfler, yüzüne yüzlerce perde iner."

Bu akşamki ana merkez sohbet bu. Güneşe bir şey söyledi, parladı. Neb'e suresi, ayet 13: 'Gökte parıl parıl parlayan bir güneş yarattık.' Burası tamam, bundan 845 yıl, 850 yıl geriye dönün. Ben sizi şimdi 850 yıl geriye göndereyim. Hazreti Pir diyor ki: 'Sonra yine güneşin kulağına korkunç bir şey üfler, yüzüne yüzlerce perde iner.' Güneşin yüzüne perde iner. (Matematikti değil mi bölüm, matematik, şimdi biraz o son gelişmelerden haberdardır.) 850 yıl önce güneşin yüzüne perdeler indi manasını kim anlar? Hiç kimse. Yüzlerce perde iner. Yani güneş perdelenmiş vaziyette. Şimdi bugünkü ilim ehli güneşin perdelenmesine üç katman koymuş. Üç katmandan geçerekten güneş ışınları bize geliyor. Üç katman, bugünkü ilim ehlinin tespit ettiği. Üç katman değilmiş demek ki. Daha bugünkü ilim ehli üç katmanını bulmuş. Hz.Pir sekizyüzelli yıl önce diyor ki onun kulağına korkunç bir şey söyler. Burası önemli. Korkunç bir şey söyler, yüzüne yüzlerce perde iner. Bakın güneş bu manada Cenab-ı Hakk'ın bir ayetidir ve aynı zamanda muhteşem bir mucizesidir. Güneşin kendi yakıtı kendi içindedir ve devamlı bugün nükleer enerjiler gibi kendi yakıtını kendi içerisinde üretir. Bitmek tükenmek bilmeyen bir enerji ile üretir. Bir çıt daha ilerisini söyleyeyim ve güneş o enerjiyi kendi üretirken, kendi içerisinden çok fazla bir şey eksilmez. Bu katmanlarda soğuyan maddeler, helyum en önemlisi ve dört helyum birleşir, tek olur. Bakın, insanın varoluşunu çözerseniz, insanın varoluşunu çözerseniz, varlığın bütün katmanlarını çözersiniz. Bunu hep derim. Benim manevi olarak gördüğüm ilk böyle enteresan hallerden birisidir bu. Anne karnında

çocuğun oluşumu. Babadan sperm gelir, küçücük bir şey, matkap gibi deler yumurtayı. Matkap gibi deler, yapışır, vantuzlaşır, deler, içine girer. Hemen yumurta kendini kapatır. İki hücre, tek hücre haline gelir anında. Bu böyle, buna zamansal bir şey benim koymam mümkün değil.

Benim o kadar teknik bilgim yok. Anında ikiye, anında dörde bölünür, anında sekize, anında on altıya, anında otuz ikiye, başlar bölünmeler. O tek hücre, bakın iki hücre, tek hücre haline gelir. O tek hücre anında ikiye ve dörde bölünür. Varlığın bütün kategorisinde ben dedim ki Allah Âdem'i kendi suretinde yarattı. Dedim ki varlık, bütün varoluşun sırrı burdadır kendimce. Ben böyle film, sinema şeridi gibi izlemiştim bunu. Önceden böyle açık net söyleyemiyordum, herhalde ölüm yaklaştı mıdır nedir, artık dilimizin şeyi yok. Ne o, kilidi yok. Allah bizi affetsin. Bu böyle sinema şeridi gibi o kadar hızlı gidiyor ki bu, buna zaman yetiştirmek mümkün değil. Ben kâinatın da varoluşunu aynı minvalde alıyorum. Cenab-ı Hak ruhundan ve nurundan bir şey yarattı. İki tane sıfatsal şey, ruhundan ve nurundan. İkisini birleştirdi, cem etti, bir şey yarattı. O yaratma hızla büyüyor. Bakın hızla! Hızla, hızına ulaşmak mümkün değil. Işık hızı tırıvırı onun yanında. Bakın, ışık hızı onun yanında tırıvırı. Şu anda bu büyümenin hızını kestirebilmek mümkün değil. Bu büyümenin hızını kestirebilmeleri için ışık hızını geçmeleri lazım. Işık hızını geçemedikleri için büyümenin hızını tespit etmeleri mümkün değil. (Hocam, tespit edebilirler mi büyümenin hızını? Işık hızının büyüklüğü tespit edildi. Bulamadılar daha) Varlığın içerisinde insanoğlunun ulaştığı en hızlı hız ışık hızı. Ben bir ilerisini söylüyorum, diyorum ki ışık hızının üstünde bir varlığın büyüme hızı var ve bu varlık böyle büyüyorsa, onun da bir zemini olması lazım. O zemin üzerinde büyüyor.

Şimdi güneşteki perdelenme bundan 745 yıl önce, 750 yıl önce Hz. Mevlana diyor ki: 'Yüzüne yüzlerce perde iner.' Çünkü güneşin yüzüne o yüzlerce perde inmemiş olsa dünyada hayat diye bir şey olmaz. Çünkü güneşin merkezindeki sıcaklık on beş milyar santigrat derece, tahmini hesap bunlar, böyle bunu hesaplayacak bir alet yok. Bunların hepsi de tahmini ve on beş milyar santigrat sıcaklık dışarı perdesiz çıksa Samanyolu diye bir şey kalmaz, erir ve size gelen güneş var ya yaşlı ihtiyar dede, on milyar yıl yaşında. Size gelen güneş ışığı on milyar yıl yaşında, on milyar yıl ve o perdeden perdeye perdeden perdeye süzüle süzüle perdeden perdeye perdeden perdeye geçerek dengeliyor ve o her perdede takılıyor. Ordaki enerjinin bir kısmını orda bırakıyor, onlar geri dönüşüm olarak geriye dönüyor. Tekrar onlar içerde karışıma uğrayıp yeniden enerji haline geliyor. İçeri dönüyor onlar. Soğuyan içeri giriyor, dışarı çıkmıyor. Bakın o soğuyan enerji tekrar içeri giriyor. İçerde tekrar geri dönüşüme tabi tutuluyor, ben öyle anlıyorum, siz artık tekniğini nasıl biliyorsanız öyle yapın, okuyun kitaplardan,

o tekrar geri dönüşüm sağlanıyor. Geri dönüşüm. O enerji tekrar soğuyor, soğuyunca tekrar yeniden enerjiye geri dönüşüyor, yeniden füzyon mu diyorlar ona yeni dilde bir şey böyle dönüşüme uğruyor. Hocam bu konuda ne diyor, füzyon mu diyorlar? Bu tekrar geri dönüşüm, böyle evet, aranan kan geldi. Allah razı olsun. İşin teknik bilgisi orda, evet, o tekrar yeniden dönüşüme uğruyor, yeniden aynı şekilde enerji olarak dönüyor ama bize o gene yeniden gelen şey on milyardan fazla yıldan sonra geliyor. Şimdi bunu biz alacağız. Ben burada asıl Hz. Pir'in kerametine gelmek istiyorum. Biz şimdi alacağız bunu, sekizyüzelli yıl öncesine gideceğiz ve güneşi perdelemekten bahsedeceğiz ve bu güneşin katmanları filan bulunalı yüzyıl bile geçmemiştir. Kaç yıldır hocam, güneşin katmanları? Hani gelen perdelenmeler? Evet, terminoloji sıkıntı yaşıyoruz hocamla ya biz. Evet, geçenlerde böyle bir geçen senelerde bir rakamsal sıkıntı da yaşadıydık, evet, o normalde hani güneş birinci derecede belli bir katmana kadar soğuyor. Ondan sonra ikinci katmanda belli bir katmana kadar soğuyor. O bende katmanlar farklı sende farklı olabilir. Bu böyle şey var, nasıl söyleyeyim, mesala çekirdekteki o ışın komple dışarı öyle çıkmıyor. Bir böyle fanusun içerisinde gibi o fanusta dönüyor, fanusun dışına bir bölümü çıkıyor, ikinci bir fanus var onun içerisinde tekrar dönüyor, o ikinci sınıf, ikincisinde bir kısmı tekrar geriye dönüyor, üçüncü bir fanus var, üçüncü fanusta bir daha dönüyor orda, ordan dörde geçen beşe geçen altıya Geçen yediye geçen fanus gibi, ben öyle tarif edeyim, fanuslar var. Ordan ama ordan da hepsinden de geri dönenler var.

O geri dönenlere fanus kapısını açıyor. Geriye alıyor onları ama bir de ileriye gidenler var. O ileriye gidenler de fanus ileri gidenlere de kapısını açıyor ama çok açık değil orası, bir kısmı çıkıyor ama her geri dönen tekrar merkeze dönüyor. Evet, oda sıcaklığı tekrar orda size yakıt gibi oluyor geriye dönenler. Hani onu da ayeti kerime 'geriye döndürüleceksiniz', hani 'Allah'a döndürüleceksiniz' veyahut da bir şey dairesini tamamlıyor, eski haline geri geliyor ya, bir şey yok olmuyor çünkü öyle olunca ben ordan onu bağladım tabiri caizse. Yani o tekrar geriye dönüyor. Tekrar geriye dönüyor, bir kısmı ileri gidiyor ama ileri gidenler de geri dönüyor ve güneşin dışına çıkan bu ısı ve ışık yani diyelim ki dışarı çıkan bunlar sızıntı, bakın bunlar sızıntı. Yani böyle bu sızıntı şeklinde. Aslında yine fanusun dışına çıkan bir ışık var. Isı ve ışık var. Madde yok. Dışarı çıkan ısı ve ışık var. Madde yok ve bunların hepsi de toplanıp tekrar kara delik dediğimiz şeyden tekrar güneşe geri dönüyor. Benim bildiğim bu. Doğrusunu Allah bilir. Burda benim durduğum nokta şuydu, Hz. Pir'in 850 yıl önce güneşin perdelenmesini anlatması, doğrusunu Allah bilir. El- Fatiha maassalavat. Âmin...

https://youtu.be/AfdzPvQ_aso

MESNEVİ-İ ŞERİF 1454-1460. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gündüzünüzü de hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşayan ve yaşatanlardan eylesin. Rabbim bizleri ve cümle Ümmeti Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Allah hepinizden de razı olsun. Allah izin verirse inşallah bu akşam geçen hafta kaldığımız yerden devam edeceğiz, 1454. beyitten Allah izin verirse inşallah. Biraz geriyi, isterseniz bir önceki beyitlerden hatırlayalım. Bir Rum kayseri vardı. Rum kayseri geldi, Hz. Ömer efendimizle görüştü. Hz. Ömer efendimiz ona bazı şeyleri nasihat etti. Sonra o da Hz. Ömer efendimize sorular sormaya başladı. Hz. Ömer efendimiz de onun o sorularına cevap veriyor. Hani o Rum kayser demişti ki ondan sonra Hz. Ömer efendimize bu ruh nasıl bu bedene girdi. Ondan sonra nasıl bu can kuşu hiçbir yere sığmazken hiç bir emir altına girmezken kafese nasıl girdi diye sorunca Hz. Ömer(r.a.) hazretleri de onun nasıl olduğunu ona anlatmaya başladı. Dedi ki cisimlere ayet okudu. İşte güneşe şunu dedi. Bunu şöyle efsunladı diye Hz. Ömer efendimiz yine anlatmaya devam ediyor:

"O kelam sahibi Allah, bulutun kulağına bir şey okur, gözünden misk gibi yaşlar akar."

Yani o Allah buluta bir şey söyler. Yani ayeti kerime, Neb'e ayet 14: 'Yağmaya hazır bulutlardan bol bol sular indirdik.' Yani yağmuru yağdıran

Allah'tır ve Allah o Bulut'un kulağına bir şey söyler yani 'la faile illallah', bütün fiiliyat Allah'a aittir ve bütün her şey onun ol demesine bakar. Allah bir şeye ol dediğinde o olmaya devam eder, olur. Bunun için herhangi bir kuvvete, kudrete herhangi bir eşyaya ihtiyaç yok. Yine:

"Toprağın kulağına ne söyledi ki murakabeye vardı, dalgın bir halde kaldı."

Yani toprağın da kulağına bir şeyler söyledi. Neb'e ayet 15-16, devam ediyor: 'onunla tane ve bitkiler dalları birbirine girmiş gür ağaçlı bahçeler yetiştirelim diye'. Yani o yağmur ne yaptı? Topraktan bir sürü şeyler yetiştirdi. Toprağın kulağına bir şey söyledi. Toprağa ilham etti, toprağa ilham edince toprak birçok şey geliştirmeye başladı. Tabii sebep yağmur gibi görünür bunda, dikkat edin, hiçbir şey hiçbir şeye bağlı değildir Allah'ın yaratmasında. Çünkü bir hadis-i şerifte de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: 'Yağmurun yağıp yağmamasına bakmayın. Bereket toprağın bir şey üretip üretmemesinde, büyütüp büyütmemesindedir.' der. Yani normalde çok yağmur yağdı diye toprakta hemen bir şeyler oluşacak diye beklemeyin.

Bereket neymiş? Yağmur yağmasa dahi toprak veriyorsa o zaman bereketli veyahut da Cenab-ı Hak yağmur yağdırmadan topraktan bütün her türlü bitkiyi, her türlü meyveyi büyütür mü? El-cevap büyütür. Yağmura ihtiyacı yoktur Allah'ın, toprağa bir şey verdirecekse verdirir. O sebeptir yağmur veya toprağın kendi içerisindeki mineraller sebepdir. Cenab-ı Hak yağmursuz da topraksız da normalde bize bir şeyler verir mi? El-cevap verir.

"Tereddüt içinde kalan hayretlere düşen kişinin kulağına da Hak bir muamma söylemiştir. Bu suretle onu iki şüphe arasında hapseder. Ey yardımı istenen Allah! Şunu mu yapayım bunu mu der."

Yani normalde insanlar tereddüd ederler ya, tereddütler kısım kısımdır. Bir kimse vardır, iki doğrudan birisini tereddüt eder. Bakın bu doğruda tereddüt etmektir. İki doğrudur, iki doğrudan bir şeyin tereddüdü içerisinde kalabilir. Bu tehlikeli değildir. Asıl tereddüt doğru ile yanlış arasında durmaktır. Bu, asıl sıkıntılı olan budur. Bu, hani imanda şüphe etmek gibi. Şimdi bir doğruda şüphe vardır. Bu şüphe insanı doğrunun doğrusuna götürür. Bir de ilmi şüphe vardır. Yani ilmi şüphe nedir? İşte örnekliyorum. Su H2O1'dir, ilmi şüphe, böyle olmayabilir deyip onu tekrar tekrar incelemek, tekrar tekrar araştırmak. Bu ilmi şüphedir. Bu hak mıdır? Evet. Bilim bu konuda hiçbir zaman sonu yoktur ve hiçbir şeyinde kesinliği yoktur bilimde. Bilimde bu manada kesinlik yoktur. Buna biz ilmi şüphe diyoruz. Zaten ilim ehli de bunu zaten kendisi söylüyor. Bundan on yıl önce örnekliyorum kanser hastalığının tedavisi farklıydı. On yıl sonra farklı şimdi, değil mi Gürkan, değişiyor değil mi? Her gün daha değişiyor, değil mi? Her

gün değişiyor. Bakın, tıp ilmi. Her gün değişiyor. Her an değişiyor veyahut da insanlar uzayı araştırıyorlar, her an değişiyor. O konuda bilgi değişiyor, ilim değişiyor. Böylece o bilgi hani bazen bize bilgiyi böyle ilahlaştırıp koyuyorlar ya önümüze, yani değişmeyen bir şeymiş gibi, atom parçalanamaz diyorlardı atomu parçaladılar.

Örneğin yani atom parçalanamaz dediler, herkese öyle öğrettiler. Sonra kendileri yalanladılar. Dediler ki atom parçalanabilir. Sonra bir daha yalanladılar. Alt parçacıkları var dediler. Sonra bir daha yalanladılar. Bu parçacıkların da altında quarklar var dediler. Sonra bir daha yalanladılar. Bunun altında bir daha parçacıklar var dediler. Yani bunlar dediler hiçbir şey dinlemiyor. Kaos halinde dediler. Sonra onu da yalanladılar. Ben diyorum ki en sonunda hayale geleceksiniz siz, diyeceksiniz ki bu dünya, bu kainatta madde denilen bir varlık yok diyeceksiniz sonunda diyorum. Ondan sonra kuantum fiziğini geliştirdiler. Kuantum fiziğine göre madde yok zaten şu anda ve bu kargaşayı da diyorlar ki bu bir hesap üzerine gidiyor. Şimdi hepsini yalanladılar. O yüzden bilim sonuç olarak tam bir gerçek değildir. Bilimde şüphe devamlı olması gerekir. Bakın bu şüphe. Bir de iki doğru da şüphe olur, üç doğru da şüphe olur. Sen doğrunun doğrusunu ararsın. Bu da bir şüphedir. Bu da insanı hakikate götürür. Ama bir şüphe vardır, imanla alakalıdır, bu sıkıntılıdır. Bu nedir? Yani imanla imansızlık arasında gidip gelmek, münafıklık gibi. Bu sıkıntılı. İşte bu tereddüt, bu tereddüt insanı helak eder. İnsanı manevi helake götüren bu tereddüttür ve bu iman ile inkar arasında bocalayıp durur bunlar. Bu tip şüpheciler ve bu bocalayıp duranlar psikolojik olarak da kendilerini hasta ederler. Bakın bunların psikolojik rahatsızlıkları baş gösterir bir müddet sonra, imanla imansızlık arasında gidip gelen bir kimse bir müddet sonra psikolojik rahatsızlık yaşar. Kafir yaşamaz. Sebep? O çünkü o yolda yürüyecek, münafık yaşamaz. O, o yolda yürüyecek. Mümin böyle şüphe içerisinde kalırsa onun için çok büyük bir rahatsızlık. Allah muhafaza eylesin ve o mesela münafıkların bir kısmı vardır onlar da rahatsız olurlar bir müddet sonra, çünkü kolay bir şey değildir.

İnananların yanına gel inanmış gibi yap. Ondan sonra onlardan git kafirlerin yanına git kafirmiş gibi davran. Müminin yanına gel, müminmiş gibi davran, kâfirin yanına git kafirmiş gibi davran veya vardır ya öyle çok yüzlü insanlar insanların içerisinde de vardır o. Gelir senin yanına dostmuş gibi görünür. Ondan sonra sana düşman olanın yanına gider ona dostmuş gibi görünür, senden lafı alır, ona götürür, ondan lafı alır sana getirir, senin yanına gelince onu kötüler, onun yanına gidince seni kötüler. Bu da insanın böyle çok afedersin sütü bozuğu. Bunlar da bir müddet sonra psikolojik rahatsızlık yaşar, bakın dikkat edin, bunlar bir müddet sonra psikolojik

rahatsızlık yaşarlar, iman konusunda gidip gelenler bunlar problem yaşarlar. Allah muhafaza eylesin ve onlar böyle tabiri caizse nereye aidiyet kesbettiği belli olmayan şaşkın. böyle tabiri caizse hayvanlar gibidir onlar. Hani şimdi insanlar da ne o inek veya koyun beslemediler ki. Şimdi mesela koyunlar vardır sürüden ayrılmaz, sürünün bir lideri vardır, o nereye gidiyorsa bütün koyunlar oraya gider, bazen şaşkın koyunlar vardır, ne sürü tanır ne anasını tanır ne babasını tanır. Yani sürü burda, bir bakmışsın o gitmiş başka yere. Şaşkın, kafası bulanık onun. Bazı hayvanlar vardır kafası bulanıktır. Yani bir yere gidiyordur hayvanlar komple grup halinde, o onlara takılmaz. Ya kurt kapar onu ya çakal kapar ya köpekler ısırır onu, parçalar ya da bir taraftan o hani uymuyor ya çobana da o bir uçurumdan aşağı düşer. Salak aptalın teki işte. Hayvanın böyle salağı! Delisi ayrıdır, salağı ayrıdır. Hayvanın delisi ayrıdır, salağı ayrıdır. Böyle salak vardır, hayvanların salakları vardır, bıçaklıktır onlar. İlk önce onu keseceksin, ilk kesilecek olan hayvandır o. Bak salak salak ortalıkta dolaşıyorsa eğer, bir yere hani sürüye tabii olmuyorsa salaktır o. Kimisi delidir, sürüye tabi olmaz, sürüye liderlik yapar. Bu ayrı bir şey ama böyle bunlar böyle işte şüphe eden bu böyle gelgit olanlar aynen böyle şüpheci salak hayvanlara benzerler. Allah muhafaza eylesin. Nisa, ayet 143: 'Münafıklar inkar ile iman arasında bocalamaktadırlar. Ne bunlara (yani müminlere) bağlanırlar ne de şunlara, kâfirlere.' Allah muhafaza eylesin 've onlar doğru yoldan saparlar.' Doğru yol ne? Kur'an, sünnet, sırat-ı müstakim. Onlar ordan saparlar. Senden dindenmiş gibi konuşabilirler. Hani ben diyorum ya bu hadis inkarcıları komple hadisleri inkar etti mi? Etti. Diyorum münafığın teki, kâfirin teki. Sapmış yoldan! Yoldan sapmış. Sapkın! Ondan sonra o sohbet ederken bir bakıyorsun hem hadisleri inkar etmiş hem de bir şeyi böyle teyit etmek için hadis söylüyor! Ya hadisleri inkar ettin ya sen, neden hadis söylüyorsun şimdi? Bunun gibi. Allah muhafaza eylesin.

"Kişi iki şıktan birini üstün tutar. Üstün tuttuğunu yaparsa o da yine haktandır."

Bu akşamın sohbet merkezine geldik. İki şıktan birini tutar, iki şıktan birini tuttuğu da haktandır? İki şık nedir? Birisi müminliktir, birisi kafirliktir ama ister müminliği tutsun, müminlik yolunu tutsun, ister kâfirlik yolunu tutsun, iki yolun ikisi de haktır. Hak demek doğru demek değil. Bunun altını bir koyalım, iyi yerleştirelim. Hak demek doğru demek değil ama bir kimse ister sırat-ı müstakimde gitsin dosdoğru yol, isterse kâfirlikte gitsin, o yol da haktır. Yani o yolu da yaratan Allah'tır. Birisi vardır o El- Hadi ismi şerifinin tecelliyatına ram olmuştur, birisi vardır o da El-Mudil ismi şerifinin tecelliyatına koşmuştur. İkisi de Cenab-ı Hakk'ın sıfatıdır. İkisi de

Cenab-ı Hakk'ın ismidir. Birisi El-Hadi ismi şerifinin tecelliyatına ram olmuş, ona doğru gider. Biz bunu yine Arabi'ce konuşursak ayan-ı sabitede el hadi ismi şerifinin terbiyesine girmiştir o kimse, ayan-ı sabitede El-Hadi ismi şerifinin terbiyesine girdiyse burda da dünyada da o ayan-ı sabitedeki hakikatine doğru yol alır. Burayı iyi dinleyin, bundan sonrakini, nefes bile sesli almayın. Burası insanın bir an ayağını kaydırır, yapacak olduğum sohbet. Bir kimse ayan-ı sabitedeki bu dünyada ayan-ı sabitedeki hakikatine doğru yol alır. Ayan-ı sabitede hangi elbiseyi gidip kendisi seçip giydiyse bu dünyada o elbisenin hakikatini yaşar. Bakın bu dünyada o elbisenin hakikatini yaşar. O zaman ayanı sabitedesinde, kendi ayan-ı sabitedesinde, biz kendi ayan-ı sabitesi olarak düşünelim.

Bir insanın kendi ayan-ı sabitesinin hakikati, El-Hadi ismi şerifinin tecelliyatıysa o kimse El-Hadi ismi şerifinin terbiyesine girer. El-Hadi ismi şerifinin terbiyesiyle bu dünyasını tamamlar, haktır. Bir kimse El-Mudil ismi şerifini kendisine o elbiseyi kendi ayan-ı sabitesinde hakikatinde onu aldıysa El- Mudil ismi şerifi onu terbiye eder, El-Mudil ismi şerifi ile bu dünyadan kafir olarak göçer. Hak mıdır? Haktır. Şimdi Fatiha suresi, Fatiha suresi meselenin özüne tabiri caizse mühür vurur. Fatiha Suresi, ayet 6 ve 7, ne deriz her gün? Sen bizi doğru yola ilet. Kendilerine nimet verdiğin kimselerin yoluna, dikkat edin bakın. Burda kendilerine nimet verdiğin kimselerin yolu! Arkadaşlar, canım kardeşlerim, ayeti kerimeyi iyi dinleyin. Bizi doğru yoluna ilet. Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna. Demek ki bu doğru yol kendisine nimet verilenlerin yolu. Kim bu kendi, o zaman biz şunu seçeceğiz, kendisine nimet verilenleri seçeceğiz. Hemen yedinci ayeti kerime: 'Gazaba uğrayanların ve sapanlarınkine değil, delalet yani, gazaba uğrayan. Onun Arapçası ne? Veleddalin. Yani delalette olanların yoluna değil. El-Mudil ismi şerifinin terbiyesinde olan bu delalette olanlar. Delalette olanlar! Bunun her ikisi de hak mı? Her ikisi de hak ama Allah celle celalühu birinden razı, birinden razı değil. Birini mükafatlandırıyor, bir yolda gideni, öbür yol da benim yolum diyor ama öbür yolda gideni cezalandırıyor. Diyor ki bu yoldan giderseniz sizi cezalandırırım ama bu yoldan giderseniz sizi mükafatlandırırım. Burda yol seçimi kulun kendisine ait, bir başkasına ait değil. Burda cebriyecilik yok. Burda kulun kendi iradesi var. Bir, biz ya delalette olanların yolunda gidiyoruz, ya da hidayette olanların yolunda gidiyoruz ve bu iki yolun da sahibi kim? Allah. Yani hem Hadi İsmi şerifi hem de Mudil ismi şerifi. Rabbimizin direk has isimlerinden, kendisine ait ve kendisine tâbi olanları yani bu isme tabi olanları, kendi yollarında Cenab-ı Hak terbiye ediyor. Eğer El-Hadi ismi şerifinin yolunda yürür ona tâbi olursan, Hadi ismi şerifi ile beraber alt ismi şerifler var, onlarla

seni terbiye ediyor. Mudil ismi şerifine sen yürüdüysen, onun da alt isimleri var, sıfatları var, onu terbiye ediyor ve akıbeti ne ise o yola girenin, sonu ne olacaksa akıbetine, sonuna kadar onu götürüyor. Çünkü Hud Suresi ayet 56: 'Hareket eden, hareket eden canlı cansız hiçbir varlık yoktur ki Allah onun perçeminden tutmamış olsun.'

Perçem dediğimiz ne? Alnı veya alnındaki saç perçemi, burdan çıkan saçlar veya alnı. Hiçbir şey yoktur ki Allah onun perçeminden tutmamış olsun. Yani insan, hayvan, börtü böcek, bitki, yıldızlar, uzay, var olan bütün her şey, aklınıza ne gelirse hepsinin de Cenab-ı Hak perçeminden tutmuştur ve o perçeminden tutmadığı hiçbir şey yoktur ve hepsi de kendi ayan-ı sabitesinin hakikatine doğru yol aldırır. Sen El-Hadi ismi şerifinin tecelliyatına ram olduysan, sen hakikat olarak ve akıbet olarak seni sonuna kadar götürür, terbiye eder. El Mudil ismi şerifinin altına girdiysen sen yine senin akıbetin, sonun ne olacaksa oraya kadar seni terbiye eder. O zaman burdaki yol seçimin sana ait ama gidecek olduğun yol hak. İkisi de Rabbinin yolu. Bakın ikisi de Rabb'inin yolu. Birinden razı onu mükafatlandırıyor; birisinden razı değil, onu cezalandırıyor. O zaman biz dua ediyoruz. Bizi gadablandırdığın, cezalandırdığın, kimselerin yolunda değil bizi mükafatlandırdığın kimselerin, rahmetine erdirdiğin, hidayetine erdirdiğin, lütfuna, ikramına, ihsanına erdirdiklerinin yolundan, eyle diyoruz. Burda bizim duamız bu minvalde. Biz aman o şeytanın nefsin heva hevesin yolu olan ve o yolda gidenlerin cezaya uğradığı o cehennemliklerin yolundan bizi eyleme diyoruz. Dua ediyoruz. Evet ve işte bu yolların arasında gelip giden insanlar var, bunlar tereddüt ehli, bakın bunlar tereddüt ehli. O yüzden kah birisini bir gün öbürkünü üstün tutuyor kah ertesi gün onu üstün tutuyor. Bir türlü kendisine yol seçemiyor. Bu ne? Bu münafık oluyor o zaman. Kendisine yol seçemediğinden boyna girdi çıktı yapıyor. Bir hidayet yoluna giriyor. Ordan kalkıyor, o delalet yoluna gidiyor. Ordan kalkıyor, hidayet yoluna gidiyor. Allah muhafaza eylesin ve o münafıklar kendilerine bir şey isabet ederse iyilik bu Allah'tandır diyorlar ama kötülük isabet ettiğinde de diyorlar ki hayır, peygambere diyorlar, bu sendendir diye ama burda Nisa Suresi, ayet 78'de Cenab-ı Hakk'ın Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ağzından verdiği cevap muhteşem, konumuzla alakalı: 'Ey Muhammed! De ki hepsi de Allah'tandır.'

Demek ki bize ne isabet ederse etsin bir şey isabet ediyor. Bize bizim dışımızdan geliyor çünkü, bakın bize dışardan geliyor bu. Hastalık geldi, Allahtan. Eğer senin bir katkın yok ise. İyilik Rabbinden, bir kötülük geldi hani ayeti kerime var ya, ne diyor: 'Nefsinizden bilin.' O kötülüğü yaratan ama kim yine? Allah. Kötülüğü yaratan kim? Allah ama diyor ki hepsi de

Allahtandır. Rad suresi, ayet 7: 'Kafirler peygambere Rabbinden bir mucize inse ya derler. Sen ancak uyarıcısın.' Dikkat edin buraya, sen ancak bir uyarıcısın. Her ümmetin, her topluluğun, her kavmin bir doğru yolu göstereni vardır. Her, topluluğun, her kavmin bir doğru yolu göstereni vardır. İster Hadi ismi şerifi tecelli etsin ister Mudil ismi şerifi tecelli etsin. Her yolun da bir nesi var? Yolu göstereni var. Birisi heva hevesine uymuş, o da yol gösteriyor. Birisi Kur'an sünnete uymuş, onun kulağına Allah fısıldıyor, o da insanlara sırat-ı müstakimi anlatıyor. Her topluluğun bir yol göstereni var. Siz bunu ümmet, siz bunu topluluk, siz bunu parti, siz bunu hizip, siz bunu sülale, siz bunu mahalle, siz bunu böyle bir küçük bir topluluk olarak da görebilirsiniz. Hani üç beş arkadaş toplanıyor ama içlerinden bir tanesi lider pozisyonda. Hadi oğlum lan bugün meyhaneye gidelim diyor o, o topluluğun lideri hükmünde, yol gösterici, o insanları meyhaneye götürüyor. Öbürkü dedi ki hadi oğlum lan ne zamandan beri zikre gitmedik. Hadi gidelim bu akşam bir zikrullaha gidelim. O da o topluluğun yol göstericisi. Her topluluğun bir yol göstericisi var. Her ailenin bir yol göstericisi var. Asıl sıkıntı bu yol göstericilerde. El-Mudil ismi şerefine mi çalıştı, El-Hadi ismi şerifine mi çalıştı, El-Hadi ismi şerifine çalıştıysa cennete sebep oldu, cemalullaha sebep oldu. El-Mudil ismi şerifinde çalıştıysa o zaman cehenneme gitti. Allah muhafaza eylesin ama Hz. Peygamberine diyor ki, Şura 52: 'Şüphesiz ki sen dosdoğru bir yolu gösteriyorsun.' O zaman Kur'an'ın tabiriyle Hz. Muhammedi Mustafa, dosdoğru yolu gösteren bir peygamber ve onun varisleri ve onun peşinden gidenleri. Yine o yol, Şura 53, 52'den 53'e geçtik: 'O yol göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın yoludur. İyi bilin ki bütün işler Allah'a döner.' O zaman sen sırat-ı müstakim olan o dosdoğru yolda gitmek istiyorsan o peygamberin çizmiş olduğu, tebliğ etmiş olduğu yolda yürüyeceksin. O yol Allah'ın yolu. Bakın, Cenab-ı Hak peygamberin yolunu kendi üzerine aldı. Kendi üzerine atfetti, dedi ki peygamberin yolu, Allah'ın yolu. O yüzden başka bir ayeti kerimede de dedi ki: 'Peygambere itaat eden bana itaat etmiştir dedi. Peygambere itaat eden bana itaat etmiştir.' dedi. Başka bir ayeti kerimede:

'Ey Habibim! De ki eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun de' dedi. Bakın, Cenab-ı Hak ne yaptı? Peygamberinin yolunu kendisine atfetti. Kendisinin Allah yolu olduğunu söyledi. Peygamberinin yolunu. O zaman Allah yolu dediğimiz yol, Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in yolu. Eğer Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in yolundan gitmezse bir kimse gerçek manada Allah yoluna gitmemiş oldu. Sırat-ı müstakime uğramamış, sırat-ı müstakimde yürümemiş oldu. Allah muhafaza eylesin ve yine Taha 50, ayeti kerime: 'Rabbimiz her şeye takdir ettiği şekli verip sonra da doğru yolu gösterendir.' Bunu da

Musa Aleyhisselam'ın dilinden söylüyor. Demek ki Cenab-ı Hak her türlü şeye, her şeye bir şekil veriyor, takdir etmiş. Hayvana hayvan şekli vermiş ve ona öğretmiş hayvanlığı öğretmiş, bitkiye bitki şekli vermiş, hangi bitki verdiyse ve ona bitkiliği terbiye etmiş. Onu kendi ayan-ı sabitesindeki hakikatini ona terbiye etmiş ve Cenab-ı Hak hiçbir şeyin terbiyesini eksik bırakmamış, bütün her şeyin terbiyesi tam, bunda hiçbir şek şüphe yok. Her şeye, yaratılmış olan her şeyin şeklini şemalini, ölçüsünü, hukukunu belirlemiş. Yani o bitki ne kadar büyüyecekse onu belirlemiş, onun şeklini şemalini de belirlemiş ve belirlendiği şekilde yokluk aleminden varlık alemine hepsi de sudur etmiş. Ne bir eksik ne bir fazla. Ne bir eksik ne bir fazla! Her şeyi tam olarak, bakın her şeyi tam olarak, o zaman gözünüzün gördüğü görmedi varlık alemine çıkmış olan her şey, her şey tamamlanmış bir şekilde çıktı.

Hesaplanmış bir şekilde çıktı ve onların hepsinin de yollarını, hepsinin de yolunu Allah gösterdi. Hayvana da gösterdi, bitkilere de gösterdi, dağlara, ovalara, göklere, yıldızlara, aya, güneşe, gözünün gördüğü görmediği meleklere, cinni taifesine, şeytana, hepsine de yollarını gösterdi. Yollarını öğretti, yollarını onların terbiye etti, hepsini de terbiyesiz bırakmadı hiç bir şeyi ve her sıfat kendince, kendi içselliğinde tecelli ederekten her şeyi terbiye etti ve hiç bir şey bu noktada yarım yamalak kalmadı. İşte El-Mudil ismi şerifi de delalette olanları, delalette terbiye etti, delalete doğru götürdü onları. O da vazifesini yerine getirdi. O da vazifesini yerine getirerekten o delalete gidenleri terbiye edip bir güzel cehennemlik etti onları. Evet, o da vazifesini yerine getirdi.

"Can aklının tereddüt içinde bocalamasını istemezsen o pamuğu can kulağına tıkma ki Allah'ın o muammalarını anlayasın, gizlice ve açıkça söylenen, sözleri idrak edesin."

O zaman bizde bir akıl var, bir de can aklı dediğim, manevi akıl dediğim, burda can aklı olarak geçiyor, benim kalbi akıl dediğim bir akıl daha var. Manânın çalıştırdığı, manânın yürüttüğü akıl. Manâya bağlı olan akıl. İşte o aklın, o aklın tereddüt içinde bocalamasını istemiyorsan sen diyor can kulağına o pamuğu tıkma. O zaman can kulağını aç, manâ kulağını aç, manâ gözünü aç. Manâ kulağın açılmazsa manâ gözün açılmazsa sen tereddütten hiçbir zaman kurtulamayacaksın. Kurtulamayacağın için senin Cenab-ı Hakk'ın muammalarını çözmen mümkün değil. Onları gizliden ve açıktan işaretleri, rumuzları anlaman mümkün değil. Senin çünkü can kulağın tıkalı. Can kulağın hidayete kapalı. Can kulağın hidayete kapalı olduğu için sen tereddütten kurtulamıyorsun. Zahirin namaz kılarken batının namaz kılmıyor, zahirin zikrederken batının zikretmiyor, zahirin senin başka yerde dururken batının başka yerde duruyor. Çünkü can kulağın

açık değil. Can kulağın neden açık değil? Ayet-i kerime: 'Ey Muhammed! Gördün mü? O heva ve hevesini kendisine ilah edineni?' Ayet-i kerime açık, 'gördün mü o heva ve hevesini kendisine ilah edineni'.

Ey sufi kardeşim! Sözüm sana, sözüm sufilikten dışarda olanlara değil. Can kulağını aç. Tereddüte düşme. Peygamberin yoluna sımsıkı yapış. Bence böyle olması lazım deyip de kendi aklını ilahlaştıranlardan olma. Bence böyle olması lazım deyip de heva ve hevesini ilahlaştıranlardan olma. Böyle olduğun müddetçe senin can kulağın açılmayacak. Böyle olduğun müddetçe senin kalbin ilhama kapalı olacak. Senin kalbin ilhamattan bir tecelliyat almayacak, almayacak ve evet sen sufilik yolunda yürüyeceksin ve sufilik yolunda yürürken Allahualem inanıyorum ki sen cennete gideceksin. Bakın Allahualem inanıyorum ki sufilik yolunda gidenler cennete gidecekler ama bir sufi için cennet asıl amaç değildir. Bizim asıl amacımız cemalullaha ulaşmak. Allah'ı bilmek, Allah'ı tanımaktır. Muammayı çözmek, sırrın sırrına, hakikatin hakikatine doğru yürümektir. Hakikatin hakikatine doğru yürümek istiyorsan bu can kulağını heva hevese kapat. Senin için şeytan demiyorum, şeytana kulağını açanlar kafirlerdir. Mümin kardeşler, sufi kardeşler için bunu söylemiyorum. Bu ağır bir şey olur ama sufi kardeşler heva ve heveslerine, kendi nefislerine tabii olmasınlar. Can kulaklarını bu manada heva ve heves ile dünyanın süsü ile dünyanın şatafatı ile dünyanın şatahatı ile dünya zevkleri ile bakın dünya zevkleri ile can kulaklarını tıkamasınlar. Bu sözüm sadece sufi kardeşlere. Benim sohbetim sufilere zaten, sufi olmak isteyenlere, sufilere. Bunu ben bu son zaman defaatle söylüyorum, benim sohbetim sufi olmak isteyenlere, sufi yolunda gitmek isteyenlere. Ben o kadar çok alim bir kimse değilim, çok allama bir kimse değilim. Ben fıkıhçı değilim. Ben kelamcı değilim. Ben tefsirci değilim. Ben hadisçi değilim. Ben öyle çok alim bir kimse değilim. Ben sufilik yolunda gitmeye çalışan, garip bir sufi olma yolunda yürüyen bir kimseyim.

Başka hiçbir iddiam yok benim ama o yolda yürüyecek olanlara acizane nasihatim var. Kulağını heva hevese kapa. Kulağını, can kulağını nefsin heva ve hevesine üflemesine kapa. Zamanını boşa geçirme. Allah'ı zikret. Kalbini Allah sevgisine yasla. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'i sev. Yüreğini onun sevgisine yasla. Seni kurtaracak olan, seni kurtaracak olan bu. Allah'ım senin sevgini, seni sevenin sevgisini, seni sevdirenin sevgisini çölde kalmış bir kimseye soğuk şerbeti sevgili kıldığın gibi bize de sevgili kıl. Amin. Bakın 'Allah'ım senin sevgini, seni sevenin sevgisini, kim? Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem çünkü gelmiş gelecek, geçmiş ne kadar ademiyet faslından yaşamış ne kadar insan var ise varlık var ise insi cinsi hiç birisi de Allah'ı sevmede Muhammedi Mustafa (s.a.v.) hazretlerini geçemez.

O yüzden, 'Allah'ım senin sevgini, seni sevenin sevgisini.' Bu kim? Birinci derecede Muhammedi Mustafa(s.a.v.), ben öyle bu hadisi kutsiyi tefsir ediyorum. Kendi nefsime bu benim. Üçüncü sevgi, seni sevdirenin sevgisi. Kim bu? Üstadlar, veliler, mürşid-i kamiller, veliler. O mürşid-i kamiller, üç sevgi. Allah'ım senin sevgini, habibinin sevgisini, velilerin sevgisini, mürşidi kamillerin sevgisini. Bu benim anlayışım. Hiç kimse bundan sorumlu değil. Hiç kimse böyle inanmak zorunda da değil. Hür herkes. Ben buna inandım, bu hadis-i kutsiye inandım. Okuduktan sonra ben kendimce bunu böyle tevil ettim, böyle inandım, böyle iman ettim. Dedim ki Mustafa Özbağ, üstadını öyle sev, ben kendimce öyle gördüm bunu. Allah'ım senin sevgini, seni sevenin sevgisini ve seni sevdirenin sevgisini bize bahşeyle. Şimdi böyle olursa o kimse eğer o zaman kulağı, onun kulağı ne oldu? Manevi akıl kulağı o zaman açık oldu. Eğer bu sevgi onda olmazsa o zaman o kimsenin ne oldu? Heva ve hevese daldı. Allah'ı seviyorsan tabii olacağın yer belli.

Kur'an meydanda ve Kur'an diyor ki 'peygambere biat et, ona itaat et, onun yolundan git, onu sev'. Ona Hz. Allah ve gökte melekler ona salatü selâm ederken Allah ve gökteki melekler onu severken sen ona iman edip sen ona itaat edip sen ona salatü selam getirip sen onu seversen, evet sen o can kulağının açılmasına çok büyük bir adım attın. Bu yol yalnız gidilecek bir yol değil. Sana bir mürşit gerek. O zaman mürşidini de bu minvalde seveceksin. Kulağını ona vereceksin can kulağını, heva hevesine değil. Bir anlık heva heves, seni bin yıl geriye götürür. Bir anlık, bir anlık sevda, sevmek, seni bin yıl ileriye götürür. O zaman heva ve hevesine tabi olanlar, can kulağını açamazlar ve onların kalpleri ilham almaz olur. O Allah'la göremez, Allah'la duyamaz, Allah'la tutamaz, Allah'la yürüyemez, Allah'la konuşamaz. Sebep? Heva hevesinin kurbanı oldu. Allah muhafaza eylesin. Böyle yaparsan yani o peygamberlerin varislerine, peygambere tabi olursan peygamberin varisi olan velilere tabi olursan ve onların nasihatlerini dinler, onların ölçülerini; Kur'an, sünnet ve üstadının ölçüsünü kendine ölçü eder yürürsen o zaman bakın Hz. Ömer(r.a) hazretleri ne diyor: 'Can kulağı vahiy yeri olur.' Dikkat et, can kulağı vahiy yeri olur. Vahiy nedir, soruyor ve cevap veriyor: Zahiri duygudan gizli olan söz, vahiy. Şimdi burayı açmamız lazım. Şimdi böyle söyleyince diyecekler ki ya hani vahiy sadece peygamberlere, yavaş ol, sakin ol, ilimsiz konuşma, bilgisiz konuşma, bilir bilmez laf atma orta yere, cahilliğini gösterme. Kur'an konuşuyor, dikkat et, Kur'an konuşuyor. Şura ayet 51, Şura, ayet 51: 'Allah bir insanla (dikkat edin ayeti kerimeye) bir insanla ancak vahiyle veya perde arkasından konuşur yahut bir elçi gönderir de izniyle ona dilediğini vahyeder. Şüphesiz o yüceler yücesidir. Hüküm ve hikmet sahibidir. Sufi kardeş! Dedim ya sohbetim sana

diye, sufilere sohbetim. Nefsime ve sufilere. Ayet meydanda, Şura 51: 'Allah bir insanla ancak vahiyle yani Allah direkt ona vahyetti, aracı yok. İyi dinle. Kur'an, yani Allah konuşuyor. Allah bir insanla, insanla diyor bakın; bir, direkt vahiyle iki, perde arkasından, üç, bir elçi gönderir, bir elçi gönderir ve ona dilediğini vahyeder.' Demek ki üç tane vahiy şekli çıktı önümüze, vahiy tecelliyatı çıktı. Bir, bir insana direkt vahyediyor Cenab-ı Hak. Eğip bükmüyorum, direk ayeti kerimeyi söylüyorum size. Arapçası olanlar, Kur'an bilgisi olanlar, Kur'an-ı Kerim okumasını bilenler, Şura 51'i, açıp okuyabilirler, hafız var mı içimizde? Nerde hafızımız ya, gelmedi mi bugün? Evet.

Kur'an-ı Kerim'i düzgün okuyan bir kimse açsın Şura 51'i bakayım. Şimdi bu sohbetin üzerine hiç kimse de ben düzgün okurum deyip de okumuyormuş! Ahmet, aç oku bakayım. Ahmet'e bir şey verin, mikrofon verin. Şura 51, buldun mu? (Buldum Efendim). Haydi bakayım, bismillah:

'Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirahim

Vemâ kâne libeşerin en yukellimehu(A)llâhu illâ vahyen ev min verâ-i hicabin ev yursile rasûlen feyûhiye bi-iznihi mâ yeşâ/(u)(cinnehu 'aliyyun hakîm(un)' Sadakallahülazim.

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَرَّاىِٕ حِجَابٍ اَوْ
يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِاِذْنِهٖ مَا يَشَاۤءُ اِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيم

(Herhangi bir beşer ile Allah'ın konuşması ancak vahiy ile yahut perde arkasından ya da bir elçi gönderip, izni ile, dilediğini vahyetmesi şeklinde olabilir. Muhakkak ki O çok yücedir, engin hikmet sahibidir.)

Vahyen yani vahiy. 'İlla vahyen' diyor, 'illa', bastırıyor üstüne. Evet, Allah vahyeder! Allah vahyeder! Kur'an'ın dili bu. Allah vahyediyor. Nasıl? Ya bir insana direkt vahyediyor ya bir 'hicaben' dedi ya hicap burda perde, hicaben dedi, bir perdenin arkasından vahyediyor ya da 'Resulü' dedi orda, ordaki rasul, elçinin üzerinden vahyediyor. Evet, peygamberlikle vazifelendirilmiş bir peygamberin, resulün üzerinden vahyediyor. Evet, şimdi o zaman bu üç şekil vahiy var. Bir, insana vahyediyor. (Efendim çok özür dilerim, bu vahiydeki hani baş tarafı, 'yukellimehullâhu' yani kelam lafzı geçiyor.) Evet, Allah konuşuyor yani bizzat kelamla, bizzat kelamla konuşaraktan, vahiy konuşma zaten, konuşuyor. Allah konuşur. Çıldırıyor millet ben böyle deyince. 'Yükellimehullahu', kelime, konuşuyor. Nasıl? Vahiy olarak konuşuyor. Şimdi biz bunu anlatırken hep hani peygamberlere indirilen vahiy gibi algılanmasın diye burda ilham olarak biz bunu nitelendiriyoruz ama bunun aslı ne? Vahiy. Allah ona vahyetti ve bu neymiş? Birincisi o zaman, vahiy yoluyla konuşma. Allah bir insanla vahiy yoluyla konuşur mu? Evet ve bir elçi

bulunmadan, bir elçi bulunmadan Allah peygamberine de bu şekilde vahyeder mi? Evet. Bir elçi bulunmadan Allah Musa'nın annesine de vahyetti mi? Evet. Bir elçi bulunmadan Allah arıya da vahyetti mi? Evet, bir elçi bulunmadan Allah göklere vahyetti mi? Evet. Bir elçi bulunmadan Allah hayvanlara vahyetti mi? Evet. Allah bitkilere vahyetti mi? Evet. Uzaya, güneşe, yıldızlara, dünyaya, vahyetti mi? Evet. Bakın burda herhangi bir elçi yok, herhangi bir aracı yok, herhangi bir arada laf getiren götüren bir şey yok. Bu sadece peygamberlere has bir şey değil bu vahiy yolu, bu sadece peygamberlere has bir vahiy yolu değil. Bu vahiy yolu bütün varlığa açık olan vahiy yolu ve Allah orda diyor ya konuşuyor.

Canım sufi kardeşim benim! Sözüm sana. Eğer can kulağını sen açarsan Allah seninle konuşur. Tereddütün kalmaz. Can gözünü açarsan Allah senin gözünün önüne hakikati koyar. Senin tereddütün ortadan kalkar. Benim derdim bu, benim derdim bu, biz peygamber yetiştirmiyoruz. Bizim böyle bir derdimiz yok. Biz insanlar Allah'a dost olsun, Allah'ın velisi olsun diye uğraşıyoruz. Bu o kimsenin kulağından nefis pamuğunun, heva heves pamuğunun can kulağından çıkıp, çıkıp, can kulağından heva heves pamuğu, nefis pamuğu, dünya, şatahatı, dünya gösterişi, dünyanın ona cilvelenmesi, makam, mevki, para, pul, onun gözünün önünde cilvelenip onu hakikatten uzaklaştırması, sufinin hastalığı bu. Eğer normalde bunlara kulağını tıkarsa Allah(c.c.) onun canına vahyedecek. Yani kalbine vahyedecek, doğruyu, hakikati, güzeli ona gösterecek. O gözüyle, normal çıplak gözüyle değil, o manâ gözüyle görecek, o manâ kulağıyla duyacak. O zaman Fatiha'nın sırrına erecek erebildiği yere kadar. O zaman o ayetlerin muammasını çözmeye başlayacak. O zaman varlığın hakikatini çözmeye başlayacak. O zaman kendi nefsinin hakikatini çözmeye başlayacak. O kalbe o vahiy gelmediği müddetçe bunu çözemeyecek.

İster ona şeyhlik icazeti ver isterse onun on tane şeyhlik icazeti olsun eğer onun kalbinde bu kapı aralanmadıysa eğer onun can gözü açılmadıysa eğer onun can kulağı işitmez halde ise o, o zaman sınıfta kalacak ama can gözü açıldıysa hakikati görmeye başladı ise ve can kulağı açıldıysa hakikati duymaya başladıysa işte o sırat-ı müstakimde gittiğinin delilini görecek ve sen asla asla asla Allah'ı, Resulullah'ı ve sen üstadını, o mürşidinin o söylediklerini kenara atma. Can kulağıyla onu dinle. Can kulağıyla itaat et. Can kulağıyla gözünü ve kulağını, can gözünü ve can kulağını ona yasla. İkincisi ne vahyin? Perde arkasından konuşması. Onu da açıklayalım da. Bakın Allah insana da vahyedermiş mi? Evet. Ya Allah x kimseye vahyetmiş. Yok ya! Ya inkâr etme, Allah vahyeder kardeşim. Arıya vahyeden Allah kendi dostuna mı vahyetmeyecek! Arıya vahyeden Allah, buluta vahyeden Allah,

rüzgara vahyeden Allah, taşa toprağa vahyeden Allah neden mümin bir kuluna vahyetmesin ki kuluna? Neden kendi dostuna vahyetmesin ki! O da diyor ki zaten duyan kulağıyım, gören gözüyüm, tutan eliyim diyor, tutan eliyim, yürüyen ayağıyım, söyleyen diliyim. O benimle görür. O hale gelen dostu için diyor ki benimle görür, benimle duyar, benimle tutar, benimle yürür, benimle konuşur. Ayet-i kerimede diyor ki: 'Allah onunla konuşur.' Ayet-i kerime, ayeti kerime, Mustafa Özbağ'ın sözü değil. Hani Mustafa Özbağ fobisi var ya, Mustafa Özbağ doğruyu söylerse kabul etmeyecek adam, böyle bir saplantısı var. Allah söylüyor. Evet, Cenab-ı Hak bir perdenin arkasından, hicap diye okudu ya ayet-i kerimede, hicap perde, bir perdenin arkasından da vahyeder mi? Evet. Musa'ya vahyetti ya böyle, Kasas Suresi, ayet 30: 'Musa ateşin yanına gelince mukaddes yerdeki vadinin sağ tarafındaki ağaçtan şöyle nida edildi. Ey Musa! Ben alemlerin Rabbi olan Allah'ım. Ben alemlerin Rabbi olan Allah'ım' Musa'ya ağacın arkasından vahyetti, ağaç önünde hicap, perde oldu, sütre oldu ve Musa ağaca döndü ve rivayet edilir ki o ağaç zeytin ağacıydı.

O yüzden zeytin mübarek bir meyvedir, bol bol yiyin, her şeyinden faydalanın zeytinin. Her şeyinden faydalanın. Delice zeytinin yapraklarını alın, çay yapın. Kansere şifadır, virüslere şifadır, her türlü böyle virüslere delice zeytinin yaprağı, delice zeytin, deliceyi bilir misiniz? Bilmeyenler elini kaldırsın. Vay be! Evet. Normal aşılanmış zeytinin dibinden bir dal ordan bir filiz çıkar, biz ona Bayındır'da piç deriz. Ben bunu açık açık konuşayım da, bizim orda böyle delice aşılanmış zeytinin dibinden bir tane bir filiz çıkar, bizim orda ona piç denir. Bu, dili bu Bayındır'ın dili. Kabul etmeyen baksın yoluna. Bayındır merkez akıllı olsun herkes! Değil mi İsmail! Eyvallah! Şimdi onun yaprakları veyahut da mesela kuş, börtü böcek... Bir zeytini alır, bu kara tavuklar vardır, kuşlar, sığırcıklar vardır. Bortak deriz biz, ayrı kuşlar vardır. Bunlar böyle zeytini çok sever. Bunlar zeytini alır, dağın başına oraya buraya uçarken düşürürler zeytini, olgunlaşmış zeytini. O zeytin, dağın başında, kayanın başında bile çıkar o, bir yerde çıkar, aşısız delice zeytin, onun yaprakları çok şifadır onun yaprakları. İster taze, ister kurutulmuş, bakın, zeytin yaprağı şifalıdır. Delice zeytin yaprağı bu virüslere karşı şifalıdır. Kansere, virüslere, her türlü virüse şifadır. Demirtaşlılar, şimdi onlarda zeytin var. İğdir, sizde de zeytin var, değil mi? Evet, Bursa'da zeytin var. Millet delice zeytinleri sıyıracak şimdi yapraklarını, sıyırın, kurutun. Mevsimi şimdi. Kururdu o bu mevsim, çok şifalıdır inşallah. Şimdi rivayet edilir ki Musa'ya zeytin ağacının arkasından vahyetti. Bakara'da zeytine yemin etti ya, 'Zeytuni'. Bakara'nın başında öyle değil mi, 'vezzeytuni'? Tin suresi, evet. Ona, incire de, değil mi 'vettini vezzeytuni'. Evet, 'incire ve

zeytine yemin olsun.' Evet. Bağlar işte, sufi olunca işte böyle sufi bağlantısı müteşabih, ordan onu bağlarsın, ordan onu bağlarsın, adamın kafası uçar gider. Musa'ya vahyetti, Nerden? Zeytinden. Zeytini nereye götürdük, Tin suresine. Tin suresinde zeytine yemin etti. Neden? Çünkü onun arkasından vahyetti. Zeytin mübarek bir ağaç olmasaydı onun arkasından vahyeder miydi? Neden zakkumun arkasından değil de zeytinin arkasından? Tur-u Sina'ya geçiyor ordan. Ya! Nerden nereye, bağla istediğin yere. Ve ne yaptı Musa'ya? Bir hicabın yani bir perdenin arkasından vahyetti. Yani zeytin ağacının arkasından vahyetti. Zeytin ağaçlarını takip edin, mitolojik olarak zeytin ağaçlarını takip edin. Mesela bazı yerlerde, zeytin olmayan yerlerde zeytinin olması, zeytin ağaçlarının olması, kıyamet alametidir. Onu başka bir sohbette anlatırım

Şimdi, üçüncü vahiy neydi? Elçi gönderip tebliğde bulunacak olan, tebliğde bulunacak olan. O peygamberlere ne yapıyor? Bir melek vasıtasıyla vahyediyor. Demek ki üç türlü vahiy var. Sondan, ayet-i kerimeyi baştan sona alayım. Evet, bir, insanlara vahyediyor. Kelime ile konuşuyor insanla. İnsanla konuşan bir Allah'a iman ettik. Evet! İki, evet bir perdenin, hicabın arkasından konuşuyor. Konuşuyor, konuşuyor! Üç, bir peygambere bir elçi vasıtasıyla, bir melek vasıtasıyla vahyediyor. Demek ki üç türlü vahiy var ve Hazreti Ömer efendimiz diyor ki o müride, hani diyor ya Ömer iyi bir mürşitti Hz. Pir ve diyor önünde iyi bir sufi adayı gördü ve ona iyi bir sufi adayına anlattı, gizli sırları öğretmeye başladı. Varlığın sırlarını aktardı ona diyor ve o ne dedi? Eğer dedi sen can kulağını, heva hevese ve nefsaniyete kapatırsan o zaman sana Allah vahyeder dedi. Doğruyu gösterir, sana iyiyi gösterir. Kuran'ın kelimelerini değiştirmeyelim. Kur'an'ın ayetlerini eğip bükmeyelim. Kuran'ın kelimelerini değiştirmeyelim. Eğip bükmeyelim. Ayetleri olduğu gibi söyleyelim. Allah insana vahyeder. Allah insanla konuşuyor. Eğer senin can kulağın açık ise duyarsın. Kalbin çalışmaya başladıysa duyarsın. Onu duyan kalp kulağıdır, o hakikati gören kalp gözüdür. O zaman sakın bunu inkâr etme. Sakın! Bunu inkâr edersen sen ayeti kerimeyi inkar etmiş olursun ki küfre düşersin. Bunda şek şüphe etme. Bunda şek şüphe edersen münafık olursun. Bunda gelgit yaşama, gelgit yaşarsan münafık olursun. İman et. Allah insanlara vahyeder, iman et. Allah her topluluğa bir nasihat edici, doğru yolu gösterici göndermiştir. İman et! Hiçbir varlık aleminde topluluk yoktur ki Allah ona sırat-ı müstakimi göstermemiş olsun. Eyvallah! Ve Peygamberin üzerinde şek şüphe yapma. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin hadis-i şerifleri ve sünnet-i seniyyesi vahiydir. Onun sünnetini inkâr etmen vahyi inkardır. Bunu göz göre

göre yapma. Göz göre göre vahyi inkâr etme. . Çünkü Necm suresinde Cenab-ı Hak buyurdu peygamberi ile alakalı:

'O heva ve hevesinden, arzusundan konuşmaz.' Onun konuştuğu her şey Allah tarafından vahyedilendir, dedi. Peygambere, sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine bu üç vahyin üçü de tecelli etmiştir. Bu üç vahiy şeklinin üçü de Hz. Muhammedi Mustafa'ya tecelli etmiştir. O yüzden Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) bütün peygamberlerin, bütün peygamberlerin en üstünde en faziletlisi ve bütün insanların da en faziletlisi ve yaratılmışların da en faziletlisidir. Peygamberlerin en faziletlisidir. Allah ona hem doğrudan vahyetmiştir, hem perde arkasından vahyetmiştir hem de ona Cebrail aleyhisselam vasıtasıyla vahyetmiştir. Vahide kemalat, Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in üzerindedir. O yüzden onun hadislerini inkar edenler kafirlerin ta kendileridir. Çünkü vahyi inkar ediyorlar. Ayeti kerimeyi inkar etmiş oluyor, Necm suresinde: 'O kendi arzu ve hevasından hiç konuşmaz. Onun her konuştuğu Allah tarafından vahyedilen vahiyden başka birşey değildir.' ayeti kerime bu. Burdaki ayet-i kerimede Cenab-ı Hak vahyi sınıflandırmamış. Üç vahyin üçünü de cem etmiş burda. Üç vahyin üçünü de Hazreti Muhammed'i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri üzerinde cem etmiş. Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'e uymak bu yüzden farz. O yüzden Cenab-ı Hak ayet-i kerimede dedi ki: 'O peygamberin yolu benim yolumdur' dedi. O yüzden dedi 'o peygambere uyan bana uymuştur' dedi. Demek ki sünnet-i seniyye, onun hadisi şeriflerine uymak, onun sünneti seniyyesine uymak, can kulağının açılmasına, can gözünün açılmasına en büyük, en büyük etkenlerden birisidir. Sen ona tabi olmazsan, senin can kulağın çalışmaya başlamaz. Sen ona tabi olmazsan senin can gözün görmez. O yüzden Cenab-ı Hak çok ayeti kerimede 'Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin', çok ayet-i kerimede ardı ardına söyledi: 'Allah'a itaat edin, resulüne itaat edin'. Sonra ayeti kerime dedi ki başka bir ayeti kerimede: 'Sizden olan emir sahiplerine itaat edin.

O zaman o hadis-i kutsi ile birleştirdik. Allah'ım senin sevgini, seni sevenin sevgisini, seni sevdirenin sevgisini; Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Can gözünüzün açılmasının yolu bu. Can kulağınızın açılmasının yolu bu. Eğer kulağınıza vahyin seslenmesini yani Allah'ın konuşmasını istiyorsanız yol bu. Yol bu! Allah insana vahyeder mi? Ayetle sabit, vahyeder. Uyanın, uyanın, uyanın. Gözünüzü başka yerlere çevirmeyin, ayet-i kerime meydanda! Ayeti kerime meydanda. Ben yeni bir din anlatmıyorum size. Ben Kur'an ve sünnet anlatıyorum size. İşte ayetleri söyledim, ayetleri anlattım size. Başka bir şey anlatmıyorum. Allah bizi affetsin. Bir vahiy daha var. O da ne? Şeytanın vahyi, fısıldaması,

delaletli olanlara. Onlara da geliyor mu? Geliyor. Kim yapıyor bunu? Şeytan yapıyor. Bunu da anlatmamız lazım. Ayet-i kerime, Enam 121: 'Şüphesiz ki şeytanlar sizinle mücadele etmeleri için dostlarına fısıldar. Eğer onlara uyarsanız muhakkak ki Allah'a ortak koşanlardan olursunuz.' Eğer sen kulağını, manevi kulağını Allah'a, Resulüne ve üstadına dayamazsan şeytana dayamış olursun. Onun da verileri var mı, evliyaları var mı? Evet, ayet-i kerimede öyle diyor zaten. Onlar diyor, onlar da diyor delalette gidenlerin evliyalarıdır. Onun da ortalıkta dolaşan evliyaları var mı, şeytanın evliyaları? Var. Ne diyor Caner Taslaman, bütün hadisleri inkar ediyor. Şeytanın velisi. Hadisleri inkâr edenlerin hepsi de neymiş? Şeytanın velisiymiş. Mezhepleri inkar eden komple kimmiş? şeytanın velisiymiş. Ayet-i kerimelerin bazılarını yok sayanlar neymiş? Şeytanın velisiymiş. Evet, şeytan da onlara fısıldıyor. Şeytan da ona fısıldıyor, haramları methedene kim fısıldıyor? Şeytan fısıldıyor. Harama yönlendiren kim? Şeytan fısıldıyor. Allah şeytana uyanlardan bizleri muhafaza eylesin. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helali hoş olsun inşallah. Allah izin verirse inşallah önümüzdeki hafta kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah: 'Can kulağıyla, can gözü zahiri duyguya yabancıdır. O duygu bu duygudan bambaşkadır. Akıl ve duygu kulağı bu hususta müflistir, yani iflas etmiştir.' Burdan devam edeceğiz inşallah. Hakkınızı helal edin tekrar. El-Fatiha maassalavat. Amin

https://youtu.be/H5Zdmh3esVQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1461-1466. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenize hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşayan ve yaşatanlardan eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, koşturan, cihat eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden, batıla karşı mücadele eden son batıl kalesi yıkılana kadar cihattan geri dönmeyen kullarından eylesin. Ecmain. Geçen hafta: "Can kulağı vahiy yeri olur." Vahiy nedir? Zahiri duygudan gizli bir söz." Burayı okumuştuk. Burayı okuduktan sonra şerh etmeye çalıştık en son. Bugün de:

"Can kulağı ile can gözü zahiri duyguya yabancıdır. O duygu, bu duygudan bambaşkadır. Akıl ve duygu kulağı, bu hususta müflistir."

Burdan devam edeceğiz. Değerli kardeşler, mesnevinin öyle enteresan beyitleri vardır. Bu beyitler eğer düzgün okunup düzgün anlaşılmaz düzgün şerh edilmezse Allah muhafaza eylesin insanı yanlışlığa götürür. Bugün okuyacak olduğumuz beyitler de böyle tabiri caizse anlaşılması zor olan, hatta ehli sufice mahrem beyitler olarak tasavvur edebileceğimiz beyitler ama bunları böyle üstünkörü geçmek ilmi örtmek olacak. O yüzden böyle üstünkörü de geçmek istemiyorum. İlim örtülsün de istemiyorum. Bu böyle bu akşamki sohbet de geçen haftaki sohbet gibi biraz sufi mahremiyetinin üzerine kurulu. O yüzden bunu sufi mantalitesi açısından değerlendirip sufi aklınca bunun üzerinde yürümek gerekir. Eğer sufi aklı, mantalitesi olmaz

ise bunu anlamakta güçlük çekeriz, bunu anlatmakta da güçlük çekeriz. O zaman beyiti okuyup geçmemiz lazım. Bu da bizim tarzımız değil. O yüzden biz beyitleri okuyup anlamaya, idrak etmeye, bu beyitten hangi ayet-i kerimeyi tefsir etti diye onun üzerine kalbimizi yormaya çalışıyoruz, aklımızı değil, kalbimizi yoruyoruz. O yüzden hani geçen haftaki de öyleydi, bu haftadaki de öyle. İnşallah siz de kalp kulağı ile dinlemeye çalışın inşallah. Biz de kalp diliyle konuşmaya çalışalım ve odağımızı kaçırmayalım inşallah. Can kulağı ile can gözü zahire, duyguya yabancıdır. Can gözü diye bahsettiğimiz şey manevi göz. Hani 'gören gözü olurum, duyan kulağı olurum' hadisi kutsisinin, insan üzerindeki veyahut da bir mümin üzerinde, bir sufi üzerindeki tecelliyatı. O zaman bu can gözüyle can kulağı, zahiri göz ve zahiri kulak, zahiri duyguya kapalı olan yer. Yani burda artık mana çalışıyor. Burda kalp gözü var. Burda kalp kulağı var. Bu mesele kalp gözü, kalp kulağı, kalbi çalışanlar için sufiler için geçerli. Yani akıl ve duygu burda iflas etmiş vaziyette. Normal akılla, normal duyguyla vahyin anlaşılması veya normal duygu ile normal normal akılla rüyanın anlaşılması ve ilhamın anlaşılması mümkün değil ve peygamberlerin ve velilerin o duyduğu, gördüğü vahiy tecelliyatları. Peygamberlerin ve velilerin, mürşidi kamillerin, evliyaların, sufilerin, gördüğü, duyduğu vahiy tecelliyatları, normal aklın, gözün ve kulağın anlayacağı haller ve tecelliyatlar değildir. Bunları normal akıl idrak edemez çünkü normal bir akıl o güne kadar almış olduğu bilgi neticesinde ona gider. Normal akla göre ateş yakıcıdır ama kalbi akla göre ateş yakıcı olmayabilir. Sebep? Ateşin içerisine girebilir bir sufi.

İbrahim'i ateşin yakmadığı gibi İbrahim'i seven kız çocuğunun kendisini ateşe atıp yakmadığı gibi veyahut da hani bir zalim Yahudi padişah vardı. İnananlara ne yaptı? Kuyular kazdırıp ateşe atıyordu. Ne zaman ki ateşe atılanlardan birisi yanmadığını görünce dedi ki atın kendinizi. İnananlar ateşe atmaya başladılar kendilerini. Bu sefer padişah onları engelledi. Dedi ki ateşe girmelerini yasaklayın. Çünkü o manevi akıl ve gözün, normal akıl ve gözle alakası yoktur, onun çalıştığı gibi çalışmaz. Bedenin kulağı ve gözü olduğu gibi manevi kalbin de kulağı ve gözü vardır. Manevi kalbin işitme ve görme tecellisinde her tarafından işitir ve görür. Siz şimdi duyarken duyma yönünüz bellidir. Görürken de görme yönünüz bellidir ama manevi kulak ve manevi göz harekete geçti mi o manevi duymanın ve manevi görmenin ciheti kalmaz, yönü kalmaz. Artık o işitendir. O işiten olunca onun için kulağının mesabesinde veya kulağının işitme kilometresinde değildir o veyahut da göz olarak gözün görme kilometresinde değildir. Çünkü o manevi göz ve kulak o kimsenin maneviyatına göre şekillenir, değişir. Maneviyatına göre dağın arkasını görmeyi bırak, dünyanın bütün

üzerini bırak, bütün kâinattaki herhangi bir ulaşılmaz olan bir yeri de görebilir. Cismin kulağı ve gözü ise böyle değildir. Böyle her taraftan işiten ve gören manevi kalbin kulağını ve gözünü vücut kapatmıştır ve tıkamıştır. Bu vücut gözü ve vücut kulağı, manevi gözün ve kulağın tıkanmasına sebeptir. O yüzden sen vücut gözünü kapatmadıkça manevi gözün açılmaz. Zikrullah terbiyesinde bir kimsenin gözlerinin kapatılmasının istenmesinin disiplini budur. Sen zahiri gözünü kapat ki manevi gözün açılsın. Ama yok, senin gözün açık, gözü açık rüya görüyorsan gözün açık hal görüyorsan o zaman gözünü aç. Ama yok gözü açık hal görenlerden değilsen gözü açık rüya görenlerden değisen, sen haddini bil.

Zikrullahta gözünü kapat. Hadsizlik yapma. Terbiyeye tabii ol. Eğer evet, sen gözü açık veya gözü kapalı da hal ve rüya görenlerdensen o zaman tamam. Sana söyleyecek bir sözüm yok ama yok sen öyle değilsen sen zikrullah yaparken gözlerini kapa. Sen zikrullah yaparken manevi kulağının açılmasını istiyorsan normal zahir kulağını tıka, kim nasıl zikrullah ediyor, sen ona bakma. Onun vardır bir memuru, amiri. Elleme, o memur, amir, kimin nasıl zikrullah yaptığını duysun. Seni ilgilendiren bir şey değil. Sen zikrullahta nerde olursan ol hala da gözünü açıp etrafa sen fildirfiş gözlerle bakıyorsun senin maneviyatla ilgin alakan yok. İster zâkir ol ister nakip ol, istediğin esmayı al. Yok, senin gözünü açma müsaaden ancak gözü açık da hal görmeye başladığında olacak. Ona gözü açık rüya görmek denir. O yüzden getirin bir gözü açık rüya gören, onun şeyhliğini yazayım, icazetini vereyim, o şeyh oldu diyeyim. Gözü açık rüya halden de yukardadır çünkü, o görünen halden de yukardadır. İşte o manevi gözün açılmasını istiyorsan o vücut gözünü kapat. Etrafla ilgilenme. Manevi kulağının açılmasını istiyorsan etrafa kulağını kapat. Etrafla ilgilenme. Zikrullahta ilgilenme. En büyük iştir Allah'ı zikir ve cemaatle yapılan Allah'ı zikir yapılmış olan ibadetlerin hepsinden de üstündedir. O yüzden sen o ibadeti yaparken kendinden kesil, kendini unut, kendini kaybet, fena ol orda. Orda fena ol. Yoksa sen de benim gibi olacaksın sonra, zahiren gelip gidenlerden eyliycen. Allah muhafaza eylesin. Bu vücuda ait olan bu akıl, vücuda ait olan kulak, vücuda ait olan göz, o vahyi işitmekten, vahyi görmekten, vahyi idrak etmekten uzaktır. O yüzden sen bu vücudun aklına sen zahiri işlerde güven. Vücudun gözünü ve vücudun kulağını zahiri işlerle alakalı, dünya işleri ile alakalı kullan sen. Sufilikte, maneviyatta onlar geçerli değil. Onlarla olan kapını kapat. Onlarla olan kapını kapatmazsan o zaman sen manevi olarak yol yürüyenlerden olmazsın. Çünkü bu akıl, vücudun aklı ve mantığı asla ve asla manevi akıl ve mantığı kabullenmez. Zaten birbiriyle

uzaktırlar. Manevi tecelliyatlar, manevi vahiy, ilhamlar vücut aklıyla anlaşılması ve çözülmesi mümkün değildir.

"Cebir meselesi aşkımı ihtiyarsız bir hale getirdi. Sabrımı elden aldı."

Cebriye, kısaca açıklamak gerekirse insanların kendilerine has bir iradeye sahip olmadığını, zihni ve ameli bütün fiillerinin, ilahi gücün zorlayıcı tesiriyle meydana geldiğini savunanların mezhebidir. Yani o kimse içki içti, cebriyeden dolayı içti. O kimse namaz kıldı cebriyeden dolayı namaz kıldı. O kimse katil oldu cebriyeden dolayı katil oldu. İlahi takdirle ve ilahi takdirin zorlamasıyla o ne yaptıysa yaptı. Buna biz kısaca cebriye mezhebi diyoruz. Bizim için bu sapık mezheplerden birisidir cebriye mezhebi. 'Cebriye meselesi aşkımı ihtiyarsız bir hale getirdi, sabrımı elden aldı.' Hz. Pir burdaki cebriyeden kastın, bildiğimiz bu zahiri cebriye mezhebi ile alakalı değil. Yani bunu neden burda bu beyiti söylemiş diye kendimce daha önce okunan beyitlere bakınca ben bu beyiti oraya bağladım. Yanlışlık yapabilirim, tekrar söylüyorum. Hani geçen hafta 'iki şıktan birini üstün tutar. Üstün tuttuğunu yaparsa o da yine haktandır' beyiti vardı ya hatırlarsanız, bu onunla alakalı bu beyit yani ister delalete giden yolda olsun ister hidayet yolunda olsun iki yoldan birisini üstün tuttu, üstün tuttuğu yol da haktandır beyiti, cebriye kokuyor. Eğer bunu zahir olarak biz bunu anlamaya çalışırsak bunda cebriye kokusu var ama yok bunu yine manevi akıl, manevi göz, manevi kulak üzerinden yürürsek o zaman burda iş değişmiş oldu. O manevi gözle, manevi akılla bu meselenin içerisinden çıkmaya çalışacağız ve bu beyiti hani daha önceki o iki yoldan birisine de gitse o haktır beyiti, o zaman cebir olarak görmemeliyiz. Çünkü hakiki manada aşık olanlar, hakiki manada sufi yolunda gidenler Kur'an ve sünnet yolunda yürürler. Onların her hal ve hareketleri her tavır ve davranışları Kur'an ve sünnetten ölçü alaraktan yürürler. Kur'an ve sünnet ölçüsü olmayan bir sufilik yolu sapıklıktır, sapkınlıktır. Kur'an ve sünnet ölçüsüne dayanmayan bütün yollar sapkınlıktır ve delalettir. Önce bunu yerli yerine koyalım. Bu sözler, bu davranışlar, bu fiiliyatlar kimden gelirse gelsin eğer Kur'an ve sünnete uygun değil ise o sapkınlıktan başka bir şey değildir.

Bizler, herkes kendinden mesul birinci derecede, bizler Allah ve Resul'ünün yoluna tabi olmaya çalışan hem düşünce hem ameli bakımdan hakiki manada tevhidin gerçekleşebilmesi için uğraşırız. Sufilerin ilahi iradeye teslimiyetini yani her haliyle fenafillah olması ve her şeyin ondan ve onunla olduğunu inanmasını isteriz. Bu bizim sufilik yolumuzun ana kaideleridir, ana düsturudur ve biz her şeyimizi kapsayan teslimiyet halini anlamayanlar bu halimizi cebir olarak anlayabilirler veya cebir olarak anlaşılmış olabilir. Buna akılları yetmemiş, bu hali anlamamışlardır. Biz Kur'an ve sünnete

teslim oluruz. Her halimizle, her davranışımızla, her düşüncemizle, her fikrimizle o kadar teslim oluruz ki kendi heva ve hevesimizi, kendi nefsimizi, kendi aklımızı, kendi duyularımızı ve duygularımızı bir kenara koyarız. Söz konusu olan din ise ve söz konusu olan dinin hem akidevi yani düşünce sistemi ise hem ameli sistemi ise biz Kur'an ve sünneti seniyyeye tam teslim olur, bu konuda aklımızı o teslimiyete ram ederiz, dikkat edin aklımızı Kur'an ve sünnete ram ederiz, hizmetçi ederiz. Oraya aklımızı oraya teslim ederiz. Biz bana göre demeyiz Kur'an bir şey hükmettiyse. Allah resûlü sallallahu aleyhi ve sellem bir şeye hükmetti ise biz bana göre demeyiz. Bütün din ve sufilik anlayışımızı ve algımızı Kur'an ve sünnet üzerine bina ederiz ve Kur'an ve sünnetin bizden istediği şeksiz şüphesiz amasız niçinsiz nasılsız bir teslimiyet sergileriz ve bizim bu teslimiyetimizi anlamayanlar, bu teslimiyetimizi idrak edemeyenler, edemeyen din cahilleri, sufi cahilleri, bizi cebriyeye düşmüş gibi görebilirler. Hayır bizim bu halimiz cebriye değildir, biz kendi ihtiyarımızla kendimiz oraya kendimizi teslim ederiz. Teslim ettikten sonra da onun üzerinde bir yorum yapmayız. Kendi irademizle biz Kur'an ve sünnete teslim oluruz. Şimdi aşığın bu manada artık teslim olduktan sonra kendisine ait bir istemi söz konusu değildir. Bu manada sufi sadece ve sadece Rabbini ister, sadece ve sadece Rabbine yakınlık ister. Böyle bir yakınlığı arzular ve her ne gelirse sufi için ondan ve onunladır.

Rabbinin fiilleri yoluyla tecelli ederek kulundan artık ihtiyarını soyup almıştır. Kul, o kadar yakınlık istemiş, o kadar yakınlık istemiştir ki kulun o yakinliği istemesiyle Cenab-ı Hak onun üzerindeki tecelliyatıyla kula ait olan iradesini soyup kendi iradesine almıştır yani kabul etmiştir. Kul geldi bu kapıya kadar kapıyı çaldı. Israrla dedi ki beni içeri al. Ben senin sıfat ve fiillerinde fena olmak istiyorum. Ben kendime ait aklımı, fikrimi, duygumu, düşüncemi bu kapının dışında bırakıp artık senin fiiliyatlarının, senin sıfatlarının tamamıyla tecelliyatının altına girmek istiyorum diye kul kendi ihtiyarıyla kapıdan içeri girdi ve o kapıdan içeri giren kulun kendisine ait bir ihtiyarı, kendisine ait bir fikri kalmadı ve kul bu saatten sonra, bu halden sonra baktı ki kâinattaki bütün fiiller, kainattaki bütün tecelliyatlar Rabbinin fiiliyatı ve Rabbinin sıfatlarının tecelliyatı ve bunu görür görmez de kul, o Cenâb-ı Hakk'ın muamelesine göre hareket etmeye başladı ve o kul artık bütün fiil ve tecelliyatların, sıfatların altında durduğundan dolayı ve kendi heva ve hevesinden kendi nefsaniyetinden hareket etmediğinden dolayı: 'O kâfirleri siz öldürmediniz fakat Allah öldürdü. Ey Muhammed! Kafirlere attığın zaman aslında sen atmadın fakat Allah attı' sırrına kavuştu çünkü ondan sudur eden fiiliyatlar artık onun fiiliyatı oldu. kendi nefsi ile alakalı bir şey kalmadı ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: 'Kime şu

rızıktan kendisi istemeksizin ve beklemeksizin bir şey verilirse onu alsın ve rızkında genişlik sağlasın. Eğer durumu iyi ise onu kendisinden daha muhtaç olanlara versin.' Ahmet ve Müsnet, İmam Malik ve Nesai'de geçiyor. O zaman kulun burda artık bir isteği yok, kulun bir ihtiyarı yok ve kula kendiliğinden bir rızık gelirse kendiliğinden gelen her şeyi kul artık gönderenin de verenin de o olduğunu anladı. O olduğunu anlayınca ona itiraz etmedi, ona hayır demedi. Çünkü bu hale gelen bir kul, şey'enlillah demez hiçbir kimseye. O teslim oldu. O yüzden ona her ne gelirse ondan ve onunla geldi. Onu reddetmek, ondan geleni reddetmek hükmüne girmiş oldu. O çünkü sıfatların tam olarak tecelliyatında.

Hz. Ömer(r.a.) hazretlerine de Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bir şeyler göndermişti. Hz. Ömer efendimiz ona dedi ki 'Ya Resulallah benim bir şeye ihtiyacım yok. Onu ihtiyaç sahiplerine gönderseydin.' Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ki: 'Onu al. Dilersen kendi malına kat, dilersen sadaka ver. Sen istemeksizin, beklemeksizin bu maldan sana bir şey gelirse verilirse onu al. Böyle olmayan malın da peşine düşme.' Böyle olmayan bir malın da peşine düşme. Yani sen hiç kimseden hiç bir şey isteme. Bu bizim sufilik yolumuzun kaidesidir. Allah resulü(s.a.v.) hazretleri, ashaptan özel olanlara, bakın bunun altını çiziyorum, bu eğitimi verirdi. Ebu Zeri Gifari gibi Hz. Ebubekir efendimiz gibi Hz. Ömer efendimizin oğlu Abdullah gibi Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri gibi. Onlara bu eğitimi verirdi. Hz. Ebubekir efendimiz hani devesinden inip kırbacını almıştı. Demişlerdi ki: 'Ya Emirel müminin, bize söyleseydin biz kırbacını verseydik', dedi ki: 'Hem dostum hem arkadaşım hem peygamberim olan Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'e söz verdim, hiç kimseden hiçbir şey istememeye. Devenizin üzerinden düşen kırbacınız dahil.' Yine Ebuzeri Gifari'ye böyle bir şey dendi. Ebuzeri Gifari dedi ki: 'Hem dostum, hem arkadaşım, hem Peygamberim olan Muhammed-i Mustafa'ya sallallahü ve sellem 'e söz verdim, hiç kimseden hiçbir şey istememeye. Ayakkabının bağı olsa dahi.' Kıymetli dostlar, sufilik hiç kimseden hiçbir şey istememenin üzerine kuruludur. Bu kibirlilik değildir. Bu züht tür ve ihtiyacın olmayan bir şey verilirse onu ihtiyaç sahiplerine dağıtman da zühtün zühtüdür. Asıl züht insanlardan bir şey istememektir. Züht, kendi kendine kendini fukara etmek demek değildir. Züht çalışmamak, tembellik etmek değildir. Züht Allah'tan başka hiç kimseden hiçbir şey istemeyip beklememektir. Sufilikte züht, şeyhlik istememektir, makam istememektir, mevki istememektir. Sufilikte züht, asla ve asla dervişlerden geçinmemektir. Onlardan kendi nefsine, kendi özel hayatına bir şey istememektir. Evet, icazet isteyen bir sufi asla ve asla sufi yolunda değildir. Şeyhlik isteyen bir sufi, asla ve asla

şeyhlik yolunda değildir. Ona bir şey verilirse alır kabul eder. Reddetmek de Allah ve resulünün verdiğini reddetmektir. Dikkat edin sözlerime, bir üstat size şeyhlik verirse onu reddedemezsiniz, alır kabul edersiniz. Sizi şeyh ilan etmiştir. Ben bunu reddediyorum diyemezsiniz ama bir üstada gidip şeyhlik isteyemezsiniz. Ondan şeyhlik isterseniz siz dilenci olmuşsunuzdur.

Sufilik dilencilik değildir. O yüzden asla ve asla gerçek manada sufi insanlardan bir şey istemez. Hele hele bir mürşidi kamil dervişlerden para istemez. Dervişlerden herhangi bir kendi nefsine, kendi nefsine veya kendi nefsine olmasa dahi dervişlerden bir şey istemez. Dervişlerden para isteyen asla mürşidi kamil geçinen asla mürşidi kamil değildir. Bu kim olursa olsun! Bir sufi eğer bir makam istiyorsa bir kimseden, o da gerçek manada sufi değildir. Bu yol dilencilik yolu değildir. O yüzden eğer mana ehli isen Allah ve Resulü sana gerekli olan şeyi verecektir. Allah ve Resulü de size neyi verirse onu reddetmeye de hakkınız yoktur. Bu da bir büyük küstahlıktır. Bu da büyük bir küstahlıktır. O yüzden birçok hadisi şerif vardır. Bu hadis-i şeriflerde dilenmek yasaklanmıştır, istemek yasaklanmıştır. Ama siz bir şeyi istemezseniz istemediğimiz halde ona karşı bir kendinizce andırmadığınız halde, size bir şey verilirse maddi veya manevi, bunu almak da Allah ve Resul'ünden geleni reddetmemektir.

Mademki bütün sıfatlarıyla o her şeyi sarmış, her şeyi çevrelemiş mademki bütün tecelliyat onun sıfatlarının üzerinde, bir mürşidi kamil fena halini yaşamış bir kimsedir. Fena halini yaşayan bir mürşidi kamilin, mürşidi kamilin; icazet isteme, icazet dilenme gibi bir hali olamaz. Fenafillah noktasına gelmiş bir mürşidi kamilin eğer gerçekten hakikaten geldiyse; dervişlerden harçlık isteme, dervişlerden para isteme, dervişlerden herhangi bir şey isteme hali yoktur onda. Bir mürşid-i kamil dilenci değildir çünkü. Ancak o istemediği halde ona bir şey sunulursa ona bir şey hediye edilirse kendiliğinden bir şey gelirse o Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatıdır. O kimse de onu reddedemez. Sizi, ilk sohbetime götüreyim. Bir şey istersem dilim kopsun, verirlerse almazsam kolun kopsun ama bana bir şey getirmeyin, dedim. Hatırladınız mı? Evet. Bir mürşid-i kamil hiçbir kimseden hiçbir şey istemez. Haşır, ayet7: 'Peygamber size ne verdiyse onu alın, size neyi yasakladıysa ondan kaçının.'

Bazı sözler duyuyorum da ona binaen soruyor, söylüyorum onu. Bir fenafillah halini yaşamış bir mürşit, mürşidi kamil, ona bir şey verirse Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, ben buna layık değilim ben bunu alamam, diyemez. Bu Hz. Muhammed'i Mustafa(s.a.v.)'e büyük küstahlıktır. Bir mürşid-i kamil bir dervişe bir vazife verirse o dervişin ben bunu yapamam demesi kadar büyük küstahlığı yoktur. Bir mürşid-i kamil Kur'an

sünnet dairesinde bir müride, kalk şunu yap, dediğinde ben bunu yapamam, demesi kadar büyük küstahlığı yoktur. Yol sufilikse, her şey Kur'an ve sünnete uygun olacaktır. Ahzap ayet 36: 'Allah ve Resulü herhangi bir hususta hüküm verdiği zaman, mümin bir erkeğin ve mümin bir kadının işlerinde başka yolu seçme hakları yoktur. Kim Allah'a ve resulüne isyan ederse şüphesiz ki o açıkça sapıtmıştır.

Kıymetli dostlar! Bunu cebriye olarak algılanırsa evet bu cebriyedir. Allah ve resulünün hükmüne tabi olmak, Allah ve Resulünün hükmüne itaat etmek ve bu konuda tabiri caizse zerrece sapmadan orda durmak cebriye ise evet biz cebriyeciyiz. Evet biz Allah ve Resulünün koymuş olduğu hükme tabi oluruz. Bu konuda kendi aklımızı koymayız orta yere. Evet, biz peygamber ne verdiyse alır kabul ederiz. Buna kalkıp da itiraz etmeyiz. Ona şerh düşmeyiz. Neyi yasakladıysa bizim için yasaktır, bizim için yasaktır. Biz o yasağa tabi oluruz. Eğer bu cebriye ise evet, biz cebriyeciyiz sufiler olarak. Evet, o zaman Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bir şey verdiyse gerçek manada Allah vermiştir. Siz bir şey istemeden size bir şey verildiyse gerçek manada Allah vermiştir. Biz nasıl ki iyilik yapana teşekkür Allah'a teşekkürse çünkü o iyilik Rabbinizdendir. Oraya iyilik Rabbinizdendir. O zaman sizin itiraz etme hakkınız yoktur.

Bir kadın geldi Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine. Dedi ki: 'Ey Muhammed! Beni kendine nikahla.' Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri sessiz kaldı. Şimdi aklıma geleni söylüyorum, kalbime geleni söylüyorum. Allah resulü ona ben seni nikahlamam, demedi. Çünkü sıfatsal tecelliyatta, onu gönderen gerçek manada Allah'tır. Allah'ın gönderdiğini reddetmedi. Sessiz kaldı. Ertesi gün kadın yine geldi. Dedi ki: 'Ey Muhammed! Beni nikahla.' Yine sessiz kaldı. Yine onu bakın, dikkat edin, reddetmedi. Çünkü Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri isteseydi yüz tane kadını nikahlayabilirdi. Onun hukuku özeldi. Onun hukuku direkt Allah'la kendisinin arasındaydı. Yine sessiz kaldı. Üçüncü gün kadın yine geldi. Dedi ki: 'Ey Muhammed, beni nikahla.' Sallallahu aleyhi ve sellem e. Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem yine sessiz kaldı. Bu sefer ordan, ashaptan birisi dedi ki: 'Ya Resulallah! Eğer sen kendine nikahlamak istemiyorsan bu kadını bana nikahla' dedi. Bakın bu kadını bana nikahla dedi. Döndü o sahabeye dedi ki: 'Mehir olarak verecek neyin var?' Burdan gerisini kısa kesiyorum, aktarmıyorum. Yani burda ilmi katletmiş gibi ilmi böyle katletmiş gibi olmasın, konumuzla alakalı olan kısım bu. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri kendiliğinden kendisine gelen hiçbir şeyi reddetmedi. Sare annemizin dayıları gelmişti. Onlar böyle bir keler, bir böyle kertenkele yemeği getirdiler yanlarında. Sofraya kondu, tam yiyecekti,

kadınlardan birisi dedi ki Muhammed(s.a.v)'e yemeğin ne olduğunu söylediniz mi dediler. Dediler ki söylemedik. Söyleyin dedi. Dediler ki ya Resulullah(s.a.v.), bu bir keler yemeği, yani kertenkelenin bir cinsi. Allah Resulü tabağı böyle orta yere sürdü. Dayıları dedi ki Sare annemizin pardon kim Safiye annemizin dayıları, Safiye mi? Ben o hani esir alınmıştı ya, kimdi o? Cüveydiye, evet Cüveydiye annemizin dayıları ve dedi ki orta yere sürdü, dayıları dedi ki haram mı Ey Muhammed? Dedi ki kavmimin yiyeceği değil. Reddetmedi! Bakın reddetmedi. Çünkü helal dairede olan bütün sıfatsal tecelliyat, onun lütfu ve ikramı ve bunu, bunu reddetme, bunu reddetme hakkı hiç kimsede yok. Allah ve Resulü bir şeye hükmetti ise herkes onu kabul etmekle mükellef. Beyit devam ediyor:

"Aşık olmayansa cebri hapsetti. Onu inkar yahut takyid eyledi"

Aşık olmayan kim? Bakara ayet, 165 'O müminler ise en çok Allah'ı severler' Bunlar kim? Aşık olanlar. 'O müminler ki en çok Allah'ı severler. Bunlar aşık olanlar. Bu ayeti kerimenin tecelliyatına ram olmayan, bu ayeti kerimenin tecelliyatını hissetmeyen, anlamayan, bu ayeti kerimenin tabiri caizse tecelliyatının altına girmeyenler yani burdan pay alıp fenâ mertebesine ulaşmayanlar âşıklık yolunda fenâya ulaşamayan kimseler, işte bunlar fenafillahın getirmiş olduğu teslimiyeti ve bu teslimiyetin getirmiş olduğu cebriyeti inkâr ettiler ve anlamadılar, bunu küfür gördüler, bunu tembellik gördüler, bunu cahillik gördüler. Bu aslında bir sufinin kendi iç aleminde yaşadığı bir zevk ve haldi.

'Halbuki bu, Hak'la beraberlik ve birliktir, cebir değil...Bu, ayın tecellisidir bulut değil.'

Halbuki bu hal yani fenafillah halinin zirve halidir, zirve hali olunca fena hali kulun kulluğunu görmekten fani olması, kulluğunu görmek demek de yapılan ibadetleri kendine nispet etmesi, onlara güvenmesi demektir. Yani eğer kul kendince kendi yaptıklarını kendinden görürse ve buna güvenirse o fena haline ulaşmadığını gösterir. Çünkü iyilikler Rabbindendir. İyilikler Rabbindense sen kulluğunu kendinden görme. Sen iyiliklerini kendinden görme. Sen bunun hepsini de Rabbinin sıfatsal tecelliyatı olarak gör ve o sıfatsal tecelliyatına ram ol. Böylece fani olma yolunda yürü. Allah'ın hakikatinin bütün benlik ve şuurunu istila ettiği durumda kendi varlığının da farkında olmadığı için o sufi o fenafilfena halini yaşar. Bir fena hali vardır bir de fenafilfena hali vardır. Fena hali o kimse bütün kulluğunu, bütün yaptıklarını Allah'a nispet eder. Bu fena halidir. Artık o kul tüm yapılanları ve edilenleri Allah'a nispet etme halinden de kurtulursa o fenafilfena olur.

Tekrar söylüyorum, kul kendi kulluğunun kendi üzerindeki iyiliklerinin Allah'a nispet etmesi fena halidir. Bu halin üstünde, bu halden de uzaklaştı,

bu hali de unuttu, kendinden geçti ve bu hali de direk ama artık hiçbir benlik hiçbir şuur kalmaksızın her şeyi, her şeyi ona, onun sıfatlarına bezendiyse, o fenafilfena halini yaşıyor. O fenanın üstünde, artık o bekayla fena halinin arasındaki fenafilfena halinde. Fenafilfena halinin de bir çıt üstü beka, bir çıt altı fena hali. O bir müddet fena haliyle beka halinin arasında duruyor. Bir çıt daha ileri giderse beka halini yakalayacak. Bunları anlatıyorum, unlar benden sonraki gelenlere ölçü olsun, sizlere ölçü olsun. Çünkü fena halini yaşadığının farkında olmak, farkında olmak, bunu bilmek, bunu bilmek, her şeyin üzerinde, mutlak hakikate ulaşmakta perdedir. Ben fena halindeyim. Fena halimin de farkındayım demek o fenafilfena haline engeldir. Fenafilfena haline engel olduğu gibi bekabillah haline de engeldir. O kimse fena halinden de öteye yürümek zorundadır. Yürü, daha hakikatin hakikati var. Yürü, daha fenanın fenası var. Sen kendince ben fena halini yakaladım dediğin an perdelendiğin andır. Daha yolun var, mürşidi kamil olacaksan daha yolun var, fena halinde de durma. Fena halinde de bekleme. O fena halini yakaladım, artık bütün sıfatsal tecelliyat, gören göz, duyan kulak olarak hissettim, anladım, sanki rızkı ben kendi elimle veriyormuşçasına görüyorum, sanki bir şeyi duyuyorum dediğin an, fena halini yaşıyorum dediğin an bil ki perdelendiğin andır. Sufilerin kaldığı, sınıfta kaldığı yerdir. Sınıfta kaldığı yer! Sebep? Çünkü o fena halini kendince olgunlaştı, kemale erdi, sonuca ulaştı, menzile vardım zanneder ama o fena halinde duramaz. Fena halinden aşağı doğru iner. Çünkü daha yol var yol, gideceği yol var daha, gideceği yol var. Kendi heva ve hevesine uyup kendi nefsine uyup fena halini kâmillik, mürşitlik hali olarak görme.

Fena hali mutlak bir şekilde sende tecelli ettiğinde artık zaten sen fena halinde olduğunu dahi idrak edemez hale gelirsin. O idrak de senden çıktığında sen fenafülfena, fenanın en zirve noktasına gitmiş olursun ki o zaman senin fenanın fenasına geldiğinde gördüğün, duyduğun bütün hayatın onun sıfatsal tecelliyatı olur. Hani Hz. Ömer radıyallahuanh hazretlerinin oğlu Hz. Abdullah, hac esnasında Beytullah'ı tavaf ederken onun tanıdıkları Abdullah'ı tanıyıp ona selam vermişlerdi. Ona selam verince Abdullah dönüp onların selamını almamıştı. Sonra bu mevzuyu, insanlar dedikoducudur , bu mevzuyu gidip Hz. Abdullah efendimizin arkadaşlarına, dostlarına söylediler. Dediler ki ne kibir hali var, biz ona Beytullah'ı tavaf ederken selam vermiştik ama o bizim selamımızı almadı, bizim selamımıza cevap vermedi dediler. Bunun dostları, arkadaşları geldiler. Hz. Abdullah efendimize söylediler, Hz. Ömer efendimizin oğluna. Cevap muhteşemdi. Dedi ki: 'Biz o anda, o mekanda, Allah'a bakıyorduk. Allahu Teala'yı seyrediyorduk' dedi. Bu fenafilfena hali, bu fenafilfena hali. Dediki: ' O mekanda biz, ben

dedi Allah'ı seyrediyordum.' O esnada hiçbir şey yok. O selamı duymadı. Selam vereni de görmedi. Direk onu seyrediyordu. Onu seyrediyordu! İşte bu fenanın son noktasıdır. Burda idrak kalmaz. Burda idrakle alakalı, akılla alakalı hiçbir şey kalmaz. O yüzden bu halde söylenen sözlerden o sufiler de sorumlu olmaz ama bu işi, bu işi yalancılık kaldırmaz ha. Bu hale gelmeyen bir kimse bu sözü söylemesin. Hani bazen bana sorarlar, Hallacı Mansur 'Enel Hak' demiş. Basit ya, Enel Hak diyecek o da. Oldu ya! Basit bir şey söylerim, ben derim ki 'Enel Hak' diyen her gece yüz rekat namaz kılardı. 'Enel Hak' diyen Hallacı Mansur, her gece yüz rekat namaz kılardı. Namazdan haberi yok, Enel Haktan bahsedecek! Oruçtan haberi yok, Enel Haktan bahsedecek. Bir şeyhe intisap etme noktasında değil, kibir Uludağ'ı geçmiş Enel Haktan bahsedecek ama arkadaş veyahut da hiç sufilikten, aşıklıktan payı yok, arkadaş Mesnevi'den bir beyit okuyacak! Öyle ya, veya Şemsi Tebrizi paylaşımı yapacak! Dolanıyor ya ortalıkta, sufilikten payı yok, fena sözleri okuyacaklar. Diyecek ki gören de o görülen de o. Ne büyük söz değil mi! Gören de o, görülen de o. Ne gördün ahmak! Ne gördün, ne gördün, ne yaşadın! Ahmaklığını sergileme, bu yol süslü sözler kullanma, kes kopyala yapıştır yolu değil. Allah muhafaza eylesin.

'Cebir bile olsa herkesin bildiği cebir; yalnız kendi menfaatini gözeten, nefsi emmarenin cebri değildir.'

Yani bu haller, bu fena hali sana cebir gibi gelse herkesin bildiği cebir değil bu. Neydi, herkesin bildiği cebir? İnsanların kendilerine has bir iradeye sahip olmadığını söyleyip kendince kendi nefsinin heva ve arzusunu cebriyete koymak. Arkadaş içki içiyor, Allah isteseydi beni içirmezdi! Namaz kılmıyor, Allah isteseydi ben namaz kılardım. Demiyor ben nefsime uydum, demiyor ben şeytana uydum. Demiyor ben delalete gittim. Öyle söylemiyor. Ne yapıyor? Suçu Allah'a atıyor. Diyor ki Allah isteseydi biz de namaz kılardık! Ha sen namaz kılmaya gittin, Allah senin ayağını mı kırdı! Sen namaz kılmaya gittin, Allah senin kalbini mi çıkardı! Sen namaz kılmaya gittin, ben senin namaz kılmanı istemiyorum deyip de aklını mı aldı senin! Ne yaptı Allah sana? Ama suçlayacak ya! Suçlayacak! İçki içti, Allah içirdi ona! Allah ona yazmasaydı içmeyecekmiş arkadaş! Allah yazdığı için içmiş! Cebriye! Allah istemediği için o ibadet edemiyormuş! Cebriye veya Allah ona emretmiş, söylemiş, Allah ona namazı kıldırmış, arkadaşım bir bu konuda bir ihtiyarı yok, makine ya arkadaş. Allah muhafaza eylesin. Derdimiz bu, cebriye değil. O zaman burada Hz. Pirin bahsettiği cebriye bu bozuk fırkalar değil, bu biraz da bir de işin siyasi tarafı var. Oraya da dokunmadan geçmeyeyim, cebriye ile alakalı. Emeviler, Emeviler ehlibeyte yapmış oldukları zulmü, bir kısım Emeviler öyle ayırd edeyim, hepsini koymayayım şimdi,

bir kısım Emevi siyasetçileri, bürokratları, devlet adamları, ehlibeyte yaptıkları zulmü halka anlatmak için Allah'ın takdiri dediler. Dediler ki Allah takdir etmeseydi biz onları katleder miydik, dediler ki Allah takdir etmemiş olsaydı biz onları sürgün yapar mıydık, sürgün eder miydik? Allah'ın takdiri bu, dediler. Bu cebriyenin kuvvetlenmesine sebep oldu bunlar. Bazen siyasiler konuşurlar ya, hani derler ki Allah'ın takdiri bu ya! Kötülükler ne zamandan beri Allah'ın üstüne suç olarak yüklendi. Cenabı Hak ayeti kerimede dedi ki kötülükler nefsinizdendir. O zaman bu bozuk fırkalar veya sufiler kendi yanlışlıklarını, kendi eksikliklerini, kendi hatalarını Allah'a atfettiler, onun takdiri böyle dediler. Kimse kendi suçunu görmedi, kendi hatasını görmedi, kendi yanlışını görmedi. İşte o yüzden bu cebriye o cebriyeden değil bizim anlattığımız cebriye, Allah bizleri muhafaza eylesin.

'Ey Oğul! Allah kimlerin gönül gözünü açtıysa bu cebri onlar anlar garip ve istikbal onlara apaçık görmektedir. Maziyi onlarca değersiz bir şeydir. Onların ihtiyarı da başka türlüdür. Cebriye de başka türlüdür.'

Burdan devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin. Bu konular biraz ağır. Bunu da hazırladım ama buraya kadarmış. O yüzden inşallah önümüzdeki hafta cumartesi günü inşallah kaldığımız yerden devam edeceğiz. Bugün aklımıza geldi bizim de önümüzdeki cuma günü kandil, daha doğrusu kandille alakalı bir şey bugün bayanların sohbetinde dendiydi. Vallaha dedim bu akşam tespit edilecek yer ve şey, ne o, konum, durum, inşallah bunu ilan edeceğiz Allah izin verirse. Bir de bayanların bu pazartesi burda bir programları var. Saat 14.00'te. Evet, bu pazartesi günü burda bayanların kendilerine ait bir programı var. Saat ikide inşallah... El-Fatiha maassalavat. Amin, haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah, geceniz mübarek olsun. Sürç-i lisan ettiysek affola.

https://youtu.be/jRKgbfa4LKU

MESNEVİ-İ ŞERİF 1466-1469. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi hakkı hak bilip hakla beraber yaşayan ve hakkı savunanlardan eylesin. batılı batıl bilip batıldan uzaklaşan ve batıla karşı cihad edenlerden eylesin. Cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammed'i Kuran ve sünneti seniyyeye sımsıkı yaşayıp yaşamayı ve yaşatma mücadelesi verenlerden eylesin. Allah hepinizden de razı olsun. Dün gece biraz sohbet uzun olmuş herhalde. Biz o esnada farkında değildik. Hoş orda farkına varsaydık orda söylerdik ama ne yazık ki bugün veya dün gece bittikten sonra biz frene basmayı unutmuşuz. Tam gaz yürümüşüz. Herhalde iki saatin üzerinde sohbet olmuş, yapacak bir şey yok, Allah'ım iyi etsin inşallah. Bu akşam da kısa yapacağım diye kendi kendime düşündüm ama tecelliyat ne olur bir şey diyemeyiz. İmam bildiğini okurmuş.

Evet, en son farklı bir cebirden bahsettiydik. 'Cebir bile olsa herkesin bildiği cebir yalnız kendi menfaatini gözeten nefsi emmarenin cebri değildir.' Burayı normalde konuşmuştuk. İşte nefsi emmarenin cebri ne oluyor? O kimse kendince kendi namaz, oruç, ibadet ve ahlak eksikliğini Allah'a atfediyor. Diyor ki yani o emretmiş olsaydı, yazmış olsaydı biz bunları icra ederdik, bunları yerine getirirdik. Bu normalde bir kısım böyle aslında gerçek melamiler bunlar değillerdir. Bir kısım melamiler vardır. Bunlar da kendilerince ibadetlerden kendilerinin beri olduğunu söylerler, bu sıkıntılı bir durumdur. Bunu bir sefer bir yerleştirin. Eğer ki bir kimse kendi hatasını, kusurunu, yanlışlığını, eksikliğini Allah'ın veya bir başkasının üzerine

atfediyorsa o sapkındır, o sapıtmıştır. Bunu böyle kendinizce bir ölçü olarak kendinize koyun. Herkes bu noktada bir bahane üretir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde bu cebriyeciler veyahut da bir bunlar sufi topluluklarının içerisinde de vardır, ya kaderiyecidir ya da cebriyecidir. Yani bir haram işler, hikmet var der. Ya haramda hikmet olur mu? Haramda hikmet arıyor adam. Allah yasaklamış canım kardeşim, Allah yasakladıysa yasağına uy. Senin işin Allah'ın yasakladıklarını terk etmek ama Allah'ın yasakladığı bir şeyi icra ediyor, onda hikmet arıyor, hikmet vardır diyor. Bu tarih boyunca bütün dinleri yaşayan insanların handikapları bu. İnsanların kendi hata ve yanlışlıklarını, eksikliklerini din örtüsü altında yapmak, din örtüsü! Bu, en büyük sıkıntı bu zaten. Allah muhafaza eylesin, devam ediyoruz:

'Ey oğul! Allah kimlerin gönül gözünü açtıysa bu cebri onlar anlar. Gayb ve istikbal onlara apaçık görünmektedir. Maziyi anış onlarca değersiz bir şeydir. Onların ihtiyarı da başka türlüdür cebri de'

Bu bahsettiğimiz hani o kimse Allah'a yaklaştıkça yaklaştı, yaklaştıkça yaklaştı, yaklaşınca o kul Allah'ın sıfat ve tecelliyatlarına hem mazhar oldu hem alan oldu. Mazhar olmak seyretmektir. Yağmurun yağışını seyretmek gibi. Yağmur üzerine yağarsa alan olursun. Yağmurun yağışını seyredersen, o tecelliyatı seyretmiş olursun. Bir de yağmur olmak var. Yağmur olursan sen, sıfat senin üzerinde tecelli etti. Sen o Rezzak ismi şerifi sanki senin elinden çıkıyormuş gibi oldun. Bu sıfatta fani oldun. Sıfatta fani. Bu yedinci esmanın işi. Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye geçti, safiyede oturdu. Artık o sıfatta fani oldu. Fenafillah dedikleri nokta bu. 'Fena olma.' Artık o Cenab-ı Hak onun üzerinde, onun kendi ihtiyarında kalmadı, burda kalmadı. Burda onun için cebriye Hz. Pir'in bahsettiği cebriye devreye girdi. Artık onun ihtiyarı kalmadı. Onun üzerinden sıfatsal olarak Cenab-ı Hak tecelli etti. Bakın onun üzerinden Cenab-ı Hak sıfat olarak tecelli etti. İşte burda onun ihtiyarı kalmadı ya, o Allah dostunun, bu Hz. Pir'in bahsettiği cebriye hali bu. Bunu da diyor ancak gönül gözünü açık olanlar anlar. O kimse o hale gelince gönül gözü de açıldı zaten. Gönül gözü açılınca onda bir ihtiyarın geçerli olmadığını da bildi. Onda kendisinin bir ihtiyarı yok. Bazen insan bir şeye bakar dışarda ya, dışarda olan bir şeye senin gücün yetmez. Gücün yetmeyince seyredersin, onda bir ihtiyarın yok. Oysa seni ilgilendiriyor ama sen ona bir şey yetiştiremiyorsun, güç yetiştiremiyorsun, laf yetiştiremiyorsun, hiçbir şey yetiştiremiyorsun, senin ihtiyarın yok onda.

İşte o Allah'a yaklaştıkça yaklaşan yaklaştıkça yaklaşan bir müddet sonra sıfatsal tecelliyata hem alan hem mazhar olanın artık bu konuda yapabileceği bir şey kalmıyor ve o meşhur hani 'ben kulumu sevince onun duyan

kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı, söyleyen dili olurum.' O uzun bir malum hadis, onun en başı işte 'kim bir velime savaş açarsa bana da savaş açmış gibidir.' diye başlayan o hal onda artık tecelli etti. Gören göz, duyan kulak, tutan el, yürüyen ayak, hatta o hadisi şerifin daha ilerisinde der ya, 'benimle görür, benimle duyar, benimle tutar, benimle yürür. Artık o, o hale geldi. O hale gelince o kimse de ihtiyar kalktı. O kendi iç sisteminde, bakın tekrar söylüyorum, onun kendi iç sisteminde bir cebriye yaşıyor. Bu cebriye dışardaki nefsine zebun olmuş, heva hevesine kapılmış kimselerin anladığı cebriyeden değil. Hani bir kimse geldi Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini rüyasında gördü, dedi ki ona git filancaya yüz milyar para yardım et. O kimsenin ihtiyarı kalmadı orda, itaat edecek, gidecek yüz milyarı verecek. Böyle rüya göreniniz yok değil mi hiç? Evet, ya birine diyecek ki git falancanın sıkıntısını gider. Örnek. O onun üzerinde artık onun şeyi yok hani acaba mısı yok. Bu bununla aynı, bunun gibi, bu cebriye. Senin Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine hayır deme lüksün yok. Sen gidip onu icra edeceksin. Artık bu senin elinden çıkmış bir şey bu. Bu senin insiyatifine bırakılmış bir şey değil. Ben o yüzden çok kızarım hani Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretleri birine bir şey diyecek, o ayak direyecek. Ben bunu büyük küstahlık, küfür olarak görürüm ya kendimce. Allah beni affetsin. Bu o kimsenin o zaman ihtiyarında değil bu. İşte Hz. Pir'in bahsettiği cebriye bu veyahut da Cenab-ı Hakkın onu eşya gibi kullanması bir eşya gibi kullanması bir eşya gibi, bir sıfatsal tecelliyatta onu eşya hükmünde kullanması. Bunda o kimsenin bir ihtiyarı yok. Bir ihtiyarı olmayınca Hz. Pir'in dediği cebriye bu ve o normalde genel olarak büyük zatların üzerinde tecelli eden hallerden birisi. Allah muhafaza eylesin. O yüzden onlar bu hale geldiklerinde bir de işin o tarafı var, o hale gelenler herhangi bir şeyde kendilerine isabet ettiğinde onu Cenab-ı Hakka atfetmezler. Bu işin edebi de odur. Onu mesela işte üzerine bir hastalık geldi, hastalığı Cenab-ı Hakk'ın üzerine atfetmez, bunun edebi odur. Der ki hastalık bana düçar oldu. Hastalık düçar oldu, o düçar etmedi, hastalık ona uğradı, bu normalde burda böyle bir edep vardır. O edebi de bu tip zatlar bu edebi muhafaza ederler.

Yani Rabbim bize hastalık verdi, bu avamın işidir. Allah bunu bizim başımıza verdi, bu avamın işidir. Onlar öyle düşünmezler. O Allah bize hastalık verdi demez. Biz bir hastalığa duçar olduk, bir sıkıntı bize uğradı, bize bir yokluk uğradı ama kemale ermeden önce öyle demez. Allah bana şunu yaptı, Allah bana bunu yaptı, biz buna sabrediyoruz. O avam muhabbeti. O hasü'l hasın muhabbeti o değil. O der ki hastalık bize uğradı asla ve asla Allah'ın üzerinde bir olumsuzluk atfedilmez. Bu sufi edebidir. Allah'ın üzerinde olumsuzluk atfedilmez. Size böyle bir ölçü olarak kalsın bu. 'Gayb ve

istikbal onlara apaçık görünmektedir.' Bu zatlara gayb ve gelecek onlara görünür. O nefsi emmareden, kötü ahlaktan kurtuldu, onlardan sıyrıldı. temizlendi kalp cilalandı zikrullah ile. Ne yaptı? Nefisle terbiye yaptı, nefsini terbiye yaptıktan sonra nefsi kötülüklerden arındırırdı. Nefsi temizledi. Nefsin temizlenmesi, ayrı paragraf içerisinde ele alınması gerekiyor, kalbin cilalanması, kalbin parlaması, kalbin ilhama, vahye açık hale gelmesi ayrı kategoride. Bunu normalde genelde hep böyle birmiş gibi anlatırlar, söylerler, doğru değil. Nefis mücadelesi ile kalbi meratipler evet, birbirlerine yakın giderler ama kalbi meratipler sevgiyledir, sevmekle alakalıdır. Kalbi meratipler zikir, sevgi, muhabbetle oluşur. Nefisle mücadele ise haramlarla mücadele etme, haramlarla mücadele etme, haramlardan uzak durma, nefsin heva ve arzularına gem vurma, nefsin helal olmayan isteklerine, isteklerinin önüne duvar örme. O kimse nefsiyle ne yaptı? Mücadele etti. Nefsini kötülüklerden arındırdı. Temizledi. Artık o, kötülük düşünmez hale geldi. Onun elinden Müslümanlar emin, onun dilinden Müslümanlar emin, onun elinden, dilinden önce evindeki eşi ve çocukları emin. Önce kim eminmiş? Eş ve çocukları eminmiş. Eğer eş ve çocukları emin değilse o çok özür dilerim yalancılardan. Bakın, sizin sufiliğiniz, önce eş ve çocuklarınızda başlar. İş arkadaşlarınızda başlar. Kendi içinizde bulunduğunuz toplulukta başlar. Eğer ki siz bu manada eş ve çocuklarınız sizden emin değilse sizin dilinizden emin değiller ise sizin dervişliğinizin çok yolu var, sizin müslümanlığınızın çok yolu var.

Mümin odur ki elinden ve dilinden diğer insanlar emindirler. Mümin odur ki diğer varlıklar komple canından onun üzerinde emindir. Senin dilinden emin değillerse senin müminlik sıfatın, müminlik vasfın henüz daha oluşmadı. O kimse ne yaptı? Böyle nefsiyle mücadele etti, haramlardan uzak durdu, ibadetlerini yerine getirdi, nefsiyle mücadele ederekten yürürken kalbini cilalandırdı, kalbini ayna haline getirdi. Bunun en önemli, en önemli, en önemli bu kalbi cilalamanın yolu, Allah'ı zikir. En önemli, en önemli hali muhabbet etmek, sevmek. Allah'ı, Resulünü, üstadını her şeyden fazla sevmek. Kalbi cilalayan şey muhabbetullahtır. O muhabbet kalbi cilalandırır. O muhabbet kalbi parlatır ve kalp ilham almaya başlar veyahut da Kur'ani dil ile vahiy almaya başlar. Bu peygambere indirilen vahiy gibi değildir. Peygamberlere indirilen vahiy gibi değildir ama bunu hani ehlisünnet uleması, ilham olarak yazmış bunu ama bunun adı Kur'an'ı tabirle vahiydir. O kimsenin artık gönlüne bu manada ilham gelir. Doğruyu, iyiyi, güzeli, istikameti o, o ilhamla bilir. O ilhamla gider. Bu artık ilmi ledüne doğru yol almaktır. Bunun adı odur. Artık onun kalbi ilham almaya başlıyorsa onun yolu ilmü ledüne doğru gider. O dilini muhafaza eder, kalbini muhafaza eder, halini

ahvalini muhafaza eder. Onun yolu ilmü ledüne doğru gidiyor. İlmü ledüne doğru gittiğinin işaretleridir. Birisi ona bir şey söylerken şimdi şu kelimeyi kullanacak der, pat kullanır. Başlangıç! Şimdi bunu söyleyecek, pat söyler; şimdi bunu yapacak, tak o söyler; şimdi köşeden şu çıkacak, kalbine gelir çünkü o, o çıkar. Onun yolu ilmü ledüne doğru gidiyor. Bakın, yolu ilmü ledüne doğru gidiyor. Birisi orda rüya anlatır, o böyle işte kulağı duyar, hemen tevili onun kalbine gelir. O ilmi ledüne doğru gidiyor. Bunları böyle açık açık söylüyorum yani benimle mezara gitmesin diye. O ilmü ledüne doğru gidiyor. Onun yolu o tarafa doğru. İsterim ki bütün kardeşlerin yolu o tarafa doğru gitsin. O yüzden bunları anlatıyorum. Artık onun uyku halinde dahi ilmi ledün çalışır. Onun uykusu tam değildir. O tam böyle derinlemesine bir uyku uyuyamaz, çalışır çünkü orası. Bir bakar ki kendisi farklı yerlerde, farklı tecelliyatlarda, farklı işlerin üzerinde, hiç akla hayale gelmeyecek yerlerde bir eşya gibi veya bir makine gibi, öyle düşünün.

Yine insan siluetinde ama başka işlerle uğraşıyor ve başka şeylerle konuşuyor, meleklerle konuşuyor, cinnilerle konuşuyor, konuşuyor veya ruhaniyetlerle konuşuyor. Hz. Pirlerle konuşuyor, sahabelerle konuşuyor, peygamberlerle konuşuyor. Bu normalde uyku ile uyanıklık arası gibi. Uyuyormuş gibi görünüyor ama uyumuyor, bakın uyuyormuş gibi görünüyor ama uyumuyor. Onun artık uykusu da çalışıyor, uyanık olduğu halde de çalışıyor. Bu ne? Bu o zaman o kimse ilmi ledüne doğru gidiyor ve bir müddet sonra bu konuşmalar, bunlar size abes gelebilir, artık Allah'la da konuşuyor. Fenanın zirvesi. Daha bekaya geçmedi ama. Bunu tabi şimdi yine ilahiyatçılar, diyanetçiler uçmuş gene deyip gidip beni mahkemeye şikayet edebilirler, sıkıntı değil, Allah'ın ilmini saklayacak değiliz. O yüzden o kimse artık o hani gaybın kendince lazım olan Allah'ın ona yüklediği kadar ne kadar yükledi ise dedim ya, onun artık ihtiyarı kalmaz diye, onun ihtiyarı yok artık orda. Cenabı Hak ona ne bahşettiyse ne kadar yükledi ise ne kadar onun programına ne yazdıysa artık o işlemeye başlar. Burda o kimsenin cüzzi iradesi yok, cüzzi iradesi burda çalışmaz. Burda ihtiyarı yoktur onun ve o artık o cüzzi irade dairesinde olmadan yürür. Hani konuşan dili olurum dediği o. Artık o kendi aklının ürününü konuşmaz. Kalbine geleni konuşur. Akla gelen ayrıdır, kalbe gelen ayrıdır. Kalbe gelen ilim senin bilmediğin bir ilimdir. O güne kadar onun tedrisatını yapmamışsın sen. O kalbe gelen ilimdir. Akla gelen ilim okuduğun, tedrisatını yaptığın ilimdir veya bildiğin bir yerden duyduğun, bir yerden dinlediğin olan ilimdir. Bu nedir? Bu aklın ilmidir. Kalbin ilmi ise o kendi kendisine çalışır. Bu senin ihtiyarınla çalışmaz yine çalışacak ama 'ben kalbimi çalıştırayım', bu öyle çalışmaz. Sen sadece zikredersin, sen sadece Allah'a olan sevgini arttırırsın, Resulullah sallallahu

aleyhi ve sellem e olan sevgini arttırırsın, üstadına olan sevgini arttırırsın, senin işin budur. Öbürkü kendiliğinden çalışır. Bu senin ihtiyarında değil. O yüzden Hz. Pir diyor ki onların cebriyetleri de ihtiyarları da ihtiyar etme, yani o kendi cüzzi iradesi de sizin bildiğiniz gibi değildir, diyor. Evet, hadis-i kutsi ne diyordu: 'konuşan dili olurum' ve bu meselede en güzel örnek Kur'an-ı Kerim'de, Kehf suresinde. Ne? Hızır kıssası. Bakın bu, aslında bu anlattığımız her şeyin cevabı cebriye olarak ve ihtiyar olarak. Neydi:

Musa aleyhisselama birisi sordu. Dedi ki: 'Ey Musa! Yeryüzünde senden daha Alim bir zat var mı?' Musa cevap verdi. Dedi ki: 'Bildiğim kadarıyla yok.' Allah onu perdeledi bu sözünden dolayı. Perdelenince Cenab-ı Hakka münacat etti. Dedi ki 'Eskisi gibi değil, ben nerde yanlış yaptım, ben nerde nefsime uydum?' dedi. Bakın, bir başkasına kabahatte bulunmuyor, ben nerde yanlış yaptım diyor. Dedi ki: ' Ya Musa! Falanca yerde birisi sana sordu ya daha senden alim bir kimse var mı, sen de yok dedin ya!' 'Evet?' Dedi: 'Benim bir salih kulum var, bir dostum var' Dedi: 'Ya Rabbi, ben onunla tanışmak isterim. Ben ondan bu ilmi öğrenmek isterim.' O zaman dedi, denizin kenarına git, kuru balık al, kurutulmuş balık. Ne zaman ki dedi orda o kurutulmuş balık harekete geçti, işte orda benim salih bir kulum var, dedi. Musa aleyhisselam ne yaptı? O kimseyi bulmak için yola çıktı. Yanında da hizmet eden bir peygamber, geleceğin peygamberi. Onunla beraber yola çıktı ve laflarlarken balığın canlanıp gittiğini gördü anladılar. Geri döndüler Hızır aleyhisselamın bulunduğu yere. Bakın bu ayetle sabit. Ne yaptı, işte beraber yola çıktılar. İşte önce bir şehre vardılar veyahut da bunlar normalde sıralama olarak ben ayeti kerimeleri yazdım. Ondan sonra ama ben böyle yürüyeyim, gideyim. Burdan okumaya çalışırsam şimdi okuma özürlüyüm biraz. Ne yaptılar? Musa aleyhisselam ona dedi ki sen benim ilmime sabredemezsin. Dedi ki beni sabredenlerden bulacaksın. Peki dedi, yola çıktılar. Yolda yürürlerken çocuklar oynuyorlar orda. Çocuklar oynarlarken Kur'anı Kerim salih kul diyor, biz onu hadis-i şeriflerden Hızır aleyhisselam olarak biliyoruz. Çünkü Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Hızır aleyhisselam olarak bize öğretiyor ve ne yaptı? Çocuğu öldürdü. Bunu böyle yumuşatmaya çalışıyorlar anlatanlar. Yok hayır, çocuğu öldürdü, boğazını kesti çocuğun. Musa aleyhisselam feveran etti. Ne yapıyorsun sen dedi.

Tabi bundan öncesi ne var? Ortada bir gemi var. Gemiye seslendi. Hey gemidekiler, dedi. Biz iki ihtiyarız, bizi burdan alın. Gemidekiler onun sesini duydular. Bir filika indirdiler, onu onlar oradan aldılar. Bir müddet yolculuk yaptılar. Tam bir şehre yaklaştıkları zaman Hızır aleyhisselam eline bir alet edevat geçirdi, gemiyi deldi. Musa(a.s.) çırpınıyor gemiyi delme, bunlar bize iyilik yaptı diye, o hiç dinlemedi, deldi gemiyi. Burası şeyh efendinin

anlatımı, bundan sonrası. Gemiyi deldi, su fışkırınca Hızır aleyhisselam dedi ki suya sakin ol. Bu kadar dedi. İçinde su var. Onlar çıktılar, tabi Musa aleyhisselam feveran ediyor sen yine gemiyi geldin diye. Yolumuz buraya kadarmış diyor, burda bak işine sen, demedin mi ben sana sabredemezsin? Musa aleyhisselam geri dönüyor. Tamam diyor, ben sabredenlerden olacağım. Ardından o şehirde yürürken o çocuğu öldürüyor, boğazını kesiyor çocuğun. Musa aleyhisselam dayanamıyor. Diyor ne yaptın sen, masum bir yavruyu kestin. Ya Musa, demedim mi sana dayanamazsın diye. Bak işte dayanamadın, yolumuz ayrıldı. Tövbe Ya Rabbim, ben buna sabredeceğim. Biraz daha yürüdüler. Yıkık bir duvar, yıkık bir duvarı tamir ettiler. Aç bilaç, kimse bunlara ekmek vermiyor, su vermiyor tanıdık değil diye. Aç karnına onlar duvarı da tamir ettiler. Bu üçü Kuran'da geçiyor, bu üç hâl. Ben devamını aktaracağım size.

Sonra o şehirden çıkıyorlar. Şehrin dışında bir suyun başında abdest alıyorlar. İşte namaz kılıyorlar, sonra o su yolunu, küngü alıyor Hızır aleyhisselam eline bir taş, o küngü kırıyor, parçalıyor o su yolunu. Musa(a.s.) diyor ki sen diyor gerçekten sen muzır bir adamsın, zararlı bir adamsın deyince diyor ki, ya Musa, yolumuz buraya kadardı. Diyor, gemiyi deldim. O gemidekiler diyor bir anne babanın beş altı yedi oğlu var. Yedi oğlan balıkçılık yaparaktan ihtiyar anne babalarına, eş ve çocuklarına bakıyorlar. O şehirde bir tane zalim bir hükümdar var. Bütün gemilere el koyuyor. El koyduğu gemilerle zulme gidecek. Bu çocuklar ehil insanlar, temiz insanlar. O zulme ortak olmasınlar. Eş ve çocuklarına baksınlar diye gemiyi deldim. Bizden sonra diyor o hükümdarın askerleri gelecek, bakacaklar ki geminin altında, tabanında su var, batıyor bu gemi deyip hızla terk edecekler. O çocuklar diyor gemicidirler. Hemen o deliği tamir edecekler, suyu dışarı tahliye edecekler, işlerine bakmaya devam edecekler. Sen diyor bu ilimden uzaksın. Bunu görmedin.

O çocuğu diyor öldürdüm. Çocuğun salih bir annesi, babası vardı. Çocuk büyüdüğünde serkeş olacaktı, annesini babasını da küfre günaha sokacaktı. Çocuğu diyor katlettim, öldürdüm. Birkaç gün üzülecekler, ağlayacaklar ama Allah onlara yeniden tertemiz evlatlar verecek. O evlatlar salih çocuklar olacak, anne babanın da diyor bu konuda rahat edecekler. Sen diyor bunu bilmedin, görmedin. O yüzden diyor ben bunu böyle yaptım.

Duvarı ördüm. O diyor duvarda iki tane yetim erkek çocuk vardı. Babalarının orda bir teneke altınları vardı. Onlar büyüdüklerinde o duvar tekrar yıkılacak, bir teneke altını çıkaracaklar. O çocukların babası çok cömertti, çok ihlaslı, çok samimi bir kimseydi. Onlar babalarının yolunu devam

ettirecekler. Gelene gidene yedirecekler, içecekler. Cömertlik yapacaklar. Babaların yolunu takip ettirecekler. Sen bunu bilemedin, dedi.

Küngü anlattı, dedi ki gittik, abdest aldık, suyunu kullandık, baktım ki dedi o suyu getiren tamir ettiren, ondan sonra vesile olan herkes cennetin sekizinci katına çıkmış. Kırdım ki diyor bizden sonra gelecekler bu küng kırılmış deyip yeniden tamir edecekler. O tamir edenler de, diyor Allah'ın izniyle cennetlik amel işleyecekler, cennettin sekizinci katına gidecekler. Ama sen bunu da bilemedin. Çünkü bu ilim yoktu sende. Bunu da göremediğinden dolayı buna da itiraz ettin dedi ve Hızır aleyhisselam ortalıktan kayboldu.

Şimdi burda Hızır kıssasında cebriye var, ihtiyar yok. Hz. Pir'in bahsettiği cebriye bu işte Allah'ın sıfatsal tecelliyatlarına hem mazhar olan hem alan olan hem de Allah'ın aleti hükmünde olan kimsenin bu manada kendince ihtiyarı olmadan, ihtiyarı olmayan işler yapabilir. Yalnız bunu böyle kullanmak, istismar etmek, ya ben o haldeyim işte, o yüzden benim yaptığımı mazur görün, bu öyle bir şeyi kaldırmaz. Bunu istismar edenler helak olurlar. Allah muhafaza eylesin. Bunu nasıl istismar eder? İşte sanki kendisinden gelen o sözün ilahi bir kelam olduğunu etrafa atfedip sen şu kadar para gönder, sen arabanı gönder, sen evini ver, sen şunu şöyle yap, sen bunu böyle yap diyenler bunu istismar ederler. Bu öyle değildir. Bunun yolu da öyle değildir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu o hale erişenlerin anlayabileceği bir şeydir. Bunun ölçüsü de Hızır kıssasıdır. Ölçüsü, bunun delili, delili Hızır kıssasıdır. O hale geldiysen bu zaten senin ihtiyarında olan bir şey değildir. Bakın, senin ihtiyarında olan bir şey değildir. Rabbim cümlemizi affetsin inşallah. O yüzden onların öldürdükleri, kendi öldürdü gibi değildir. Hani Hazreti Peygambere de dedi ya sallallahü ve sellem e, 'öldürdüğünde sen öldürmedin, Allah öldürdü. Attığında sen atmadın, Allah attı' dedi. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bütün fiiliyatını kendi üzerine aldı. Bakın kendi üzerine aldı. Bu hale ermeyen bir kimsenin 'ben atmadım, o attı'. Bu yalancılık olur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden onların ihtiyarı da başka türlüdür cebri de. O yüzden onların ihtiyarları yani bütün Cenabı Hakkın zat ve sıfatsal tecelliyatlarına ram olan ve onda fani olan insanın cebri de kendisine ait olan cebri de ihtiyarı da normal insanların cebrine ve ihtiyarına benzemez, aynı kategoride görmemek lazım. Bakın aynı kategoride görmemek lazım ve Hakkın sıfatlarında fani olmayanların kendilerine böyle bir süs vermesi ve sanki kendisi Hakkın sıfatlarında kendi sıfatları fani olmuş gibi göstermesi, en büyük yalancılıklardan birisidir. Bunu bir kimse kendi üzerinde olmayan bir şeyi varmış gibi göstermeye kalkarsa Allah muhafaza eylesin, o bu yolu yolu istismar etmiş olur.

İşte o yüzden onların cebirleri ondan sonra ve ihtiyarları normal insanların cebirleri ve ihtiyaçları gibi değildir.

"Yağmur damlaları sedeflerin içinde inci olur. Sedef'ten dışarda küçük büyük damlalar var. Sedef'in içinde ise küçük büyük inciler var."

Hani meşhurdur ya rivayet, yağmur damlaları, ne o denizdeki hayvanın adı, inci oluyor ya içinde? İstiridye, evet. İstiridyenin içine girerse, istiridyenin içerisinde yağmur damlası ne oldu? İnci oldu ama eğer istiridyenin içine girmezse, dışında kalırsa normalde bir anlamı oldu mu? Olmadı. İşte bu Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı, bu zatların kalbine tecelli ederse, inci hükmünde olur, aynı yağmur tanesi, ama dışarı kalınca da ne olur? Dışarı gidince de ufaklı tefekli böyle işte sedef gibi olur. İstiridyenin dış kabuğu oldu yani, bakın istiridyenin dış kabuğu ama içine girerse ne oldu? İnci oldu. İşte bu haller, bu tecelliyatlar, bir mürşidi kamilin, bir velinin, bir Hak dostunun kalbine tecelli eder inerse inci hükmünde olur. Hz. Pir Allahualem onu söylüyor. Rabbim cümlemizi affetsin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Allah rızası için El-Fatiha maassalavat. Amin. Önümüzdeki hafta Allah izin verirse sağlık, afiyet verirse inşallah, nefes verirse 1470. beyitten itibaren devam edeceğiz inşallah...

https://youtu.be/QhLRxM9_X3U

MESNEVİ-İ ŞERİF 1470-1477. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenize hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşayan ve yaşatanlardan eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, koşturan, cihat eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden, batıla karşı mücadele eden

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışanlardan eylesin, Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi yaşayıp yaşatanlardan eylesin. Cümlemizi hakkı hak, batılı batıl bilmemiz için kalplerimize ilham eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele, aşk, şevk nasip eylesin. Batılı batıl bilip batıla karşı mücadele şevki versin, mücadele azmi versin. Rabbim cümlemizi batıl ile mücadele ederken korkaklığın şerrine düşürmesin, korkaklığın şerrinden muhafaza eylesin. Dünyanın şerrinden muhafaza eylesin. Dünyadakilerin şerrinden muhafaza eylesin. Gökteki habis ruhluların şerrinden muhafaza eylesin. Yerdeki habis ruhluların şerrinden muhafaza eylesin. Denizlerdeki habis ruhluların şerrinden muhafaza eylesin. Cümlemizi her türlü nazardan, şeytanın desisesinden, vesvesesinden, kafir cinnilerin musallatından cümlemizi muhafaza eylesin. Amin diyen dillerinizi narı cehennemden azad eylesin. Dillerinizi kendi zikri ile süslediği dillerden eylesin. Dillerinizi kuranıyla,

sünnetiyle hak ve hakikati ile süslediği dillerden eylesin. Ecmain. Allah hepinizden de razı olsun inşallah. 1470. beyitten devam ediyoruz:

"Yağmur damlaları sedeflerin içinde inci olur. Sedeften dışarıda küçük büyük damlalar vardır. Sedefin içinde ise küçük büyük inciler."

Yağmur damlaları normalde yağmur damlasıdır ama bir sedefin içerisine girerse, sedef dediğimiz ne, okyanusun diplerinde duran bir deniz hayvanı. O yağmurda rivayet edilir ki yağmur damlası o hayvanın içerisine girerse orda ince olurmuş. Demek ki yağmur damlası dışarda su, içine girerse ne oldu? İnci oldu. İşte normalde sedeften dışarda küçük büyük damlalar var, sedefin içinde ise küçük büyük inciler var. Sedefin dışında kalırsa eğer hayvanın dışında kalırsa onlar yağmur damlası yani kıymeti yağmur damlası gibi ama o yağmur damlası o hayvanın içerisine o sedefin içerisine düştü, inci oldu, kıymetlendi. Demek ki bir şey başka bir şeyin içerisine girerse kıymetlendi, orda farklı bir değişime, dönüşüme uğradı, değişime ve dönüşüme uğrayınca da o kıymetsiz gibi görünen şey kıymetlendi.

"Onlarda misk ahusunun göbeğindeki kabiliyet vardır. Dışarıdaki kan damlaları bunların içlerinde misktir. Sen dışarıdaki kan göbeğin içinde nasıl misk olur deme."

Sen bu velilerin, enbiyaların, peygamberlerin, hani söz konusu olan şey diyebilirdi ya veliler de ki veya peygamberlerdeki cebri konuşuyorduk. Peygamberlerdeki cebir, velilerdeki cebir, dışardaki cebriyet gibi değildir. Bunu hatırlarsanız sohbetin tabi araya faiz meselesi girmişti, faiz meselesi girince ara vermiştik. İşte o peygamberlerdeki ve velilerdeki cebri konuşuyorduk. O peygamberlerin cebri ile sizin bizim anladığımız cebir aynı değil ve o velilerin cebri ile insanların anladığı cebir aynı değil. Bu manayı, bu ince manayı Hz. Pir anlatıyordu. O yüzden normalde sen onu ce ir gibi görürsün, kan revandır amma velakin o kimsede, o velide cebir gibi görünen şey miski amber olur. Onda bir hikmet olur, onda bir ölçü olur ama dışardan baktığımızda o nedir? O dışardan bu mevzuyu anlamayan, bu meseleyi bilmeyen bir kimse ona cebirmiş gibi gelir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o velilerin hallerinde Allah ve resulüne tam teslimiyet vardır. Onlar teslimiyetlerini icra ederler. Onlar teslimiyetlerini icra ederlerken dışardan bu hali görmeyen kimse onlarda cebir hali var zanneder. Hani Hızır'a baksa bir kimse Hızır'a baktığında o kimse Hızır'a zahir gözüyle baksa cebir hali görür ama Hızır'daki cebir hali normal Müslümanlardaki cebriyet gibi değildir. Normal iman etmiş, Müslümanım diyor, yapmış olduğu kötülükleri cebre sokuyor veyahut da ben Müslümanım diyor yapmış olduğu iyiliği de cebre sokuyor, kendince diyor genelde kötülükler için bu cebriyeciler söylerler yani o kimse namaz kılmıyorsa Allah ona müsaade etmediği için Allah

ona yazmadığı için o namazı kılmadı veyahut da o kimseler bir haram işleseler, şeytani düşünürler. Derler ki bu haramı sen işlettin bize, biz yoksa haram işleyicilerden değildik yani Adem'in yolunu seçmez. Adem'in yolu neydi? Ben nefsime zulmedenlerden oldum deyip tövbe etmesiydi ama bu cebriyeye düşenler kendilerinin o halini de haşa tabiri caizse Allah'a suçlayaraktan çıkarlar. Allah muhafaza eylesin. İşte bu Allah ve Resulüne maddi manevi her haliyle teslim olmuş olan kimseler, bakın her haliyle. Onda akıl yoktur artık, bu manada akıl yürütmez. Bizim bildiğimiz aklı yürütmez. Yani onların aklı teslimiyete çalışır. Kur'an ne demiş, sünnet ne demiş, işin bu zahir tarafı. İşin batın tarafı ne?

Hz. Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri ne demiş, üstad ne demiş ona bakarlar ama dışardan baktığında yine onların tavır ve davranışlarını normal avam insan veya halk onlara bir anlam vermez. Veyahut da meşhurdur sözler ya bu zamanda hala da böyle şeyhe mürit mi olunurmuş, bu zamanda böyle mi olurmuş, hala da böyle mi düşünüyorsunuz, hala da böyle mi yapıyorsunuz diye, avam bunu eleştirir. O yüzden onlar, o veliler, o mürşitler, o Allah dostları gayb aleminde tezahür eden tecelli eden her şeye Allah'ın takdiri deyip razı olurlar, onunla mücadele etmezler. Bu mücadele etmezler derken o hallerini değiştirmek için o perdeyi değiştirmek için mücadele etmezler. Onlar derler ki tecelliyat bu, takdir bu, o yüzden biz bu tecelliyata ve takdire ram oluruz derler. Şimdi bir kimsenin sevdiği bir kimse vefat eder, feryat figan eder. O feryat figan etmez. Der ki takdir bu kadarmış, tecelli bu, nefesi bu kadar. Ecel ne bir adım öne, ne bir adım sonraya. Dışardan bakan kimse o hali görünce der ki ya buz gibi adam, ne soğuk adam veya ne soğuk kadın yani böyle bir şey mi olur der ama o perdenin gerisine teslim olduysa o tecelliyata teslim olduysa onda bir itiraz göremezsiniz. O yüzden Allah'ın bütün onun üzerindeki takdirlerini, takdirini, rıza ile karşılama. Zaten en sıkıntılı yer burası. Bu dışardakine rıza, razı olmak, rıza göstermek kolay da senin üzerinde tecelli ederse senin üzerinde tecelli ederse sıkıntılı olan yer burası. Dışarda Allah'a teslim olmak lazım, razı olmak lazım. Senin başına gelince teslimiyetin ve razılığın meydana çıkar. İsyan mı ettin? Bu hastalığı bana neden verdin, bu sıkıntıyı bana neden verdin, neden başıma böyle bir çorap örüldü mü dedi; yoksa evet, yani bu sıkıntı da bu problem de geçici, Allah'ın izniyle ben burada Allah'a isyan etmeyeyim, ben şikayet etmeyeyim, bu da burdan yürüyüp gidecek mi dedi. O yüzden bu çalışmamak, bu çalışmamak, bu gayret etmemek değil yalnız. Bu olana, yaşanana, tecelli edene razı göstermek, razı olmak, isyan etmemektir. Kimisi bunu söylerken yani böyle tembellik olarak algılıyor. Burda ince bir çizgi var.

İnce çizgi şu, böyle basit örneklerim: Başına bir hastalık gelmiş. Sen hastalıkla mücadele et ama isyan etme. Hastalıkla mücadele etmek ayrı bir şeydir, hastalığa isyan etmek ayrı bir şeydir. Başına senin nefsinin hoşuna gitmeyen bir şey geldi, onunla mücadele etmek ayrı bir şeydir. Ona, o sana geldi diye o sana uğradı diye o sana tosladı diye ondan şikayet etmek ayrı bir şeyler. Burdaki ince fark odur. Biz mücadele ederiz ama isyan etmeyiz. Biz mücadele ederiz ama şikayet etmeyiz. Biz mücadele ederiz. Neden bunu bizim başımıza getirdin demeyiz. Burası önemli. O yüzden o insanlar kan gibi görünen, sıkıntı gibi görünen bir şey onlara geldiğinde misk olur. Nasıl misk olur? Sana bir bela ve musibet bir sıkıntı isabet eder. Sen ondan razı olursun. İsyan etmezsin. Allah seni ödüllendirir. Neyi ile? Muhabbetiyle ödüllendirir, sevgisi ile ödüllendirir. Ama sen ona şikayet eder, isyan edersen Allah seni ödüllendirmez. Belki de senin başından o sıkıntıyı alır. Hatta kimisine öyle yapar, o Yarabbi der, onun istediğini verir ama kendisini unutturur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden büyükler bela, musibet, sıkıntı, dert, gam, kasavet istememişler ama geldiğinde de şikayet etmemişler. Sebep? Onu Allah'la aralarında bir iletişim bir tabir caizse temas olarak görmüşler. O yüzden isyan yok. Allah muhafaza eylesin. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin, İbni Abbas'a yaptığı vasiyeti şu: "Rıza hususunda Allah için yakın ile amel et. Eğer bu olmazsa sabret. Gerçekten sabırda büyük bir hayır vardır." Beyhâki'de geçiyor hadisi şerif. O zaman ne yapacakmışız rıza makamına ulaşmak için? Biz Allah'a yakın olarak amel edeceğiz yani bakın bu sabrın üstünde bir şeydir. Ben hep derim ya sabretmek, hani ben buna sabrediyorum demek işin avam kısmıdır. Sufi başına gelen bir şeye sabretmez. Çünkü orda sabırda kabzlık hali var. Yani zorunlulukmuş gibi. Böyle hani sen bunu bana verdin, ben sabredeyim buna, bu böyle değil. Yakın olarak amel et yani Allah'a yaklaşmaya bir vesile bil başına gelen sıkıntıyı, belayı musibeti, derdi. Bunu yapamıyorsan o zaman sabret. Bu bir düşük makamı. Bakın rıza makamı, sabır makamı değildir. Sabır makamı onun bir altıdır, avamın işidir. Rıza makamı başına her ne geldiyse onunla alakalı razı olmandır. Şikayet etmemendir. Ne yapalım artık biz de buna sabredeceğiz. Yok değil, bu avamın dili, bu hasın dili değil. Hasın dili biz buna sabredeceğiz değildir. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

Sufiler her ne fiiliyat oluyorsa, her ne fiiliyat oluyorsa, her ne yaratılıyorsa yaratma olarak, hepsini de Allah'ın takdirine, kazasına, Allah'ın kudret ve kuvvetine bağlarlar. Yaratılan hiçbir şey Allah'ın takdirine râm olmamış, Allah'ın kudret ve kuvvetinin dışında bir şey değildir. Sufi uyanıktır, yaratılan her şeyin önünde ve arkasında Allah'ı görür. Öyle olunca yaratılan herhangi bir şeyden şikayet söz konusu olmaz. Böyle olunca zehir, dışardan

zehir bala dönüşür. Böyle olunca dışardan başkasına kan revan olan, ona gül bahçesi olur ama bu hali yakalamak sevgi ile mümkündür. Bu hali yakalayacaksa bir kimse, muhakkak Allah'ı sevme yolunda olması gerekir. Allah'ı sevme yolunda değil ise o kimse başına gelen veyahut da tabiat dediğimiz, bu kainatta tecelli eden şeylerde eksiklik, noksanlık, fazlalık ne bileyim işte bu zamanda da böyle mi olur, şu neden böyle oldu, bu neden böyle oldu, bir sürü neden, niçin, nasıl ekleyecektir. Oysa bir kimse Allah'ı sever, Allah'a yakınlık peyda ederse yaratılan her şeyin Allah'ın takdiri Kuvveti ve yaratmasıyla olduğu için nedeni, niçini, nasılı kaldıracaktır. Şikayeti kaldıracaktır kendi üzerinden ve aslında rahata kavuşacaktır. Nasıl rahata kavuşacaktır? O kimse kalbinin derinliklerinde bütün fiiliyatı yaratanın Allah olduğunun bilincine varıp Allah bunu kendi iç aleminde Allah bunu böyle istedi, Allah bunu böyle istemeseydi bu böyle olmazdı veyahut da Cenab-ı Hak bunu böyle yarattı, böyle takdir etti deyip ondan, yaratılandan razı olur. Bizim Müslümanlarda en büyük sıkıntılardan birisi o. Ben bazen hayret ederim. Derim ki ya olanda hayır varmış. Cenab-ı Hak böyle takdir etmiş. Bu senden giden eş olur, çocuk olur, mal olur, büyük olur, arkadaş olur, senden gidiyor, yani buna razı ol. Evet, sen mücadele et, bir şey senden gitmesin ama gittiği zaman da yapacak bir şey yok.

Hani bu çok hoşuma gider benim. Hz. Abbas'ın oğlu Abdullah'ı devesinin terkisine bindirir ya, der 'Ey oğul, sana bir şey söyleyeceğim, bunu iyi belle. Emret Ya Resulallah. Durur tekrar söyler: 'Ey oğul, sana bir şey söyleyeceğim, bunu iyi belle. Emret Ya Resulallah. Tekrar der: 'Ey oğul, sana bir şey söyleyeceğim, bunu iyi belle. Emret Ya Resulallah. Hz. Abbas'ın oğlu Abdullah, her seferinde, Emret Ya Resulallah der. Bazı rivayetlerde anam babam sana kurban olsun, emret ya Resulallah, diye de geçebilir. Şimdi söylediği söz şu: 'Bütün insanlar toplansa sana zarar vermek istese Allah onlara müsaade etmedikçe sana zarar veremezler. Bütün insanlar toplansa sana fayda vermek isteseler, sana yardımcı olmak isteseler Allah izin vermedikçe, yaratmadıkça, o insanlar sana yararlı bir şey, faydalı bir şey yapamazlar'. Bu hadis-i kutsinin daha devamı var. Bu hadis-i kutsiyi bulun, okuyun bunu. Şimdi bütün insanlar toplansa sana zarar vermeyi düşünse böyle bir organizasyonun içine girseler, bu iş dünyasında bu ailede, bu sülalede, bu ne bileyim işte topluluklarda, orda, burda, nerde olursan ol, bütün insanlar sana zarar vermek istese Allah izin vermedikçe hiç kimse ve hiçbir şey sana zarar veremez. Bütün insanlar sana faydalı olmak isteseler Allah izin vermedikçe Allah yaratmadıkça onlar sana faydalı olamazlar. O zaman zararı da faydayı da Allah'tan bil. Onu yaratan Allah. Ya faili illallah. Allahtan başka fail olan, çalışan, (fail çalışan demek), yok. Bu işin zirve noktası. Bakın bu

işin zirve noktası bu söylediğim şey. Bunu normaldeki insanlar kendi içlerinde buna karşı konuşabilirler, konuşabilirler. Çünkü onlar zararı başka yerlere döndürebilirler ama senden çıkan kötülük var ya o nefsindendir. Bunu unutma. Bu sana gelecek olan bir şey. Allah müsaade etmedikçe sana gelmez. Allah müsaade ederse sana gelir, dışarıdan. Sen? Senden olan iyilikler Allah'tan, senden olan kötülükler de senin nefsinden. Rabbim bizi öyle inananlardan eylesin ve bütün her şey Allah'ın ilmi ilahisinden gelmesi ile ilim ve hikmete tabidir, bütün her şey. Varlığın üzerindeki küçücük zerre dahi Allah'ın ilim ve hikmetine bağlıdır. Allah'ın ilim ve hikmetine bağlı olmayan hiçbir şey yoktur. Rabbim muhafaza eylesin. Öyle olunca, ilmi ilahiden geliyorsa her şey ve her şey onun hikmetine bağlı ise o zaman başka bir hadiseye götürelim sizi. Allah'ın ilim ve hikmetinden doğan hiçbir şey abes değildir. Bakın, Allah'ın ilim ve hikmetinden gelmiş hiçbir şey abes değildir. Onu abes görürsen o zaman büyük bir yanılgının içine girersin. Onu abes görme. Her şey onun hikmet dairesinde yürüyor. Bu sizi farklı bir sufi perdesine götürür. Bunu yalnız kendi iç aleminde zevk edinmen lazım.

Kendi iç aleminde herkesin eksik, nakıs gördü veya herkesin farklı davranış biçimine girdiği yerde sen kendi iç aleminde bu da onun hikmet dairesinin tecelliyatından bir tecelli. Bu da onun cilve i Rabbanisinden bir perde. Bu, iç aleminde. Dışarda, zahirde şeriata göre davranman gerekiyorsa o şahsa ait, şeriata göre davran. İç aleminde yalnız de ki bu onun hikmet perdesinden damlayan bir damla. Mustafa Özbağ, sen bunu böyle algıla kendi iç aleminde. Dışarda bu arkadaş avam. Ona böyle konuşma. Ona böyle konuşursan onun küfrüne sebebiyet verebilirsin. O çünkü ayırt edemez, ayırt etmek ayrı bir kalbi ilimdir. Dikkat edin ilmin, ilmin en ince noktası ayırd etmektir. Ayırd etmek! Ayırd etmeye, ayırd etmeye kalp gerekir. Eğer senin kalbin ayırd etmiyorsa sus, şeriata göre davran, kalbin ayırt etmiyor çünkü. Hz. Mevlana'nın mesnevisindeki bir beyit çok hoşuma gider. Der ki diri insanın, dirinin ağzına bir şey koyarsanız o ağzındakini ayırd eder, ne olduğunu bilir ama ölü bir kimsenin ağzına bir şey koyarsanız o ekmek miydi demir miydi o patates miydi soğan mıydı ayırd etmez. Diri kimse, ayırd eder. Sufi diridir. Sufi diri olduğu için o ayırt etmesi gerekir. Kime nasıl konuşulması gerekiyor, bu olayın nasıl algılanması gerekiyor ve bu olayı, bu olayla alakalı analiz ederken kime nasıl konuşulması gerekiyor, bunları ayırd eden kimsenin kalbi çalışır. Bunları ayırt edemeyen bir kimsenin kalbi çalışmıyordur. O hikmete tâbi değildir. Özel bir ilim almıyordur.

Özel ilim ne? Kalbine onun ilham gelmesi ve onu ayırt edebilmesi. Ayırt etmek. Burda böyle davranılması lazım, bunun hükmü bu. Burda şöyle davranılması lazım, aynı olayda. Şimdi böyle davranılması lazım, böyle

konuşulması lazım, bunun hükmü bu. O yüzden o Hakka teslim olmuş, kalbi, kalbi Allah'tan ilham almaya başlamış olan bir kimse, bazı ahval ve şeriata, bazı tecelliyatlara, bazı manevi hallere bakar. Onlara baktığında o esnada onun kalbî değil, normal aklına ve mantığına uymayan şeyleri görebilir, tespit edebilir. Böyle bir şey olduğunda hemen kalbi mekanizmasını çalıştırması lazım. Her akla mantığa uymayan şey yanlış şey hükmüne varmaması lazım. Çünkü insanların akıl ve mantıkları, bunu unutmayın, bütün insanların, bütün çoğunluğunun akıl ve mantığı o ana kadar elde etmiş olduğu ilme göre çalışır. Hakkı mıdır? Hakkıdır. O ana kadar hangi ilmi aldı, hangi ilmi aldıysa o ilim dairesinde aklı ve mantığı çalışır. Oysa maneviyat veya sufilik o akıl ve mantığın üstünde tecelliyatlara kulaç atar. Öyle olunca sen onu akla ve mantığa vurma. Sen onu kalbine vur. Kalbi aklını ve mantığını harekete geçer. Kalbi akıl ve mantık harekete geçince o tecelli eden, zuhur eden bir kısım şeyler mevcut aklına ve fikrine uyumadığı halde kalbi aklın onu kabullenir, kabul eder. Zaten önemli olan da burasıdır. O yüzden bir Peygamberin ümmetlerine zıtlığı olmaz. Bir velinin müritlerine zıtlığı olmaz veya bir veli, gerçek bir veli, gerçek bir mürşit, müritlerini zarara sokmaya çalışmaz. Böyle bir şey olmaz. Bir peygamber nasıl ümmetlerini zarara sokmamak için uğraşır, gayret ederse, bir mürşidi kamil de dervişlerine veyahut da kardeşlerine, arkadaşlarına zarar vermek için uğraşmaz. Oların zararına bir şey çalışmaz. O yüzden bazen takdir, bazen bu manada hüküm, hikmet farklı tecelli eder. Farklı tecelli edince de derviş veya da ümmet ona bakıp da ne mürşidine ne de peygamberine farklı gözle bakmaması gerekir. O yüzden meseleyi toparlayacak olursak avamın kan olarak gördüğü şey bir mürşidi kamilin üzerinde düşerse o miski amber olur veyahut da zehir, ağu gibi görünen bir şey mürşidi kamilin üzerinde ne olur? Şerbet olur. Dışardan bir kimsenin gördüğü ateş, onun için onun için gül bahçesi olur. Ama buna akıl erdiremeyenler, buna kalbi yetmeyenler, bu meseleyi sorgularlar.

"Bu bakır dışarıda adi ve bayağı bir şeyken iksirin içinde nasıl altın olmuş da deme"

İşte dışardan senin önemsiz gördüğün, kıymetsiz gördüğün bir kimse, bir mürşidi kâmilin eline geçer, bir mürşidi kamilin eline geçince bakır, altın olur. Dışardan bir kimse de şöyle der, ya bu bakırdı, nasıl altın oldu? Bundan altın olur mu? Veyahut da dışarda bir kimse serkeş bir kimseydi, bir üstada intisap etti, bağlandı, yolunu düzeltti, kendini düzeltti, dışardan bir kimse der ki ya bundan derviş mi olur? Nasıl derviş oldu bu? Bakır ne oldu? Altın oldu. Veyahut da bir kimse bir sufi yoluna girer, dervişlik yoluna girer. Cenab-ı Hak ona bahşeder, lütfeder, ikram eder, o da çalışır çabalar, gayret

eder. Allah ona veliliği hediye eder, velilik verir ona, mürşitlik verir, dışardaki bir kimse de bundan mı mürşit olacak der. Oysa Cenab-ı Hakk'ın hikmeti ilahiyesi, ilm-i ilahiyesi insanların görüş ve düşüncelerine göre yazılmış değildir. O mutlak kader, o bilinmeyen Allah'ın ilmi ilahisinde duran, bakın burası levh-i mahfuzun üstüdür. O mutlak kader, Allah'ın ilmi ilahiyesinde duran o kader ne, o bilinmez. Ordan ne tecelli eder bu bilinmez. Cenab-ı Hak onu orda yazdıysa onu orada yazdıysa ve onun önüne geçecek hiç bir güç ve kuvvet yoktur Allah'tan başka. Öyle olunca senin bakır gördüğün altın olur, senin teneke gördüğün, teneke gördüğün zümrüt olur, senin adi bir taş olarak gördüğün şey, bir bakmışsın ki elmas kolye olur. O yüzden bu nasıl, neden olur deme. Ne olmuş? Elmas kolye olmuş, razı ol. tabii ol. Ne gümüş? Altın olmuş, altın olduysa razı ol, tabii ol. Hasislik yapma. Bu nasıl altın olurmuş deme. Ya nasıl yağmur yağarmış deme.

Yağmuru yağdıran odur. Ya bu taşın içerisinden zeytin ağacı çıkmış, o taşın içinden, taşın içinden zeytin ağacı çıkarttıran odur. Taşa bakarsın, zeytin ağacına bakarsın, dersin ki kuru taş, bunun içinde zeytin nerde çimlendi, nerde büyüdü de nerde kocaman ağaç oldu. Bakıyorsun kocaman kaya, o kökün gideceği bir yer de göremiyorsun. Bakın zeytinin kökünün gideceği bir yer de görmüyorsun. Kayanın tepesinde zeytin bitiren Allah. Ona öyle yapan Allah, istediği tenekeyi altın eder. İstediği bakırı zümrüt eder. İstediğini istediği gibi yapar. Onu takdir ettiyse hiç kimse onu durduramayacaktır. Senin hasislenmen bir şey değiştirmeyecek, senin hor hakir görmen bir şey değiştirmeyecek. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini Kureyşlilerin büyük bir çoğunluğu hor hakir gördü, beğenmediler. Peygamberlerin büyük bir çoğunluğunu, kendi zamanlarındaki ümmetleri beğenmediler. Onları hor hakir gördüler. Kıymetsizleştirmeye çalıştılar. Baktığımız zaman, Adem'den itibaren bütün peygamberleri insanlar kabullenmek istememişler, hor hakir görmüşler. Onlar birer altınken, birer hazine iken, birer mücevheratken, onlar onlara kıymet vermemiş. Nuh'un oğlu bile Nuh'a kıymet vermemiş. Lut'un hanımı, Lut'a kıymet vermemiş. Bakın, nice peygamberlerin eşleri kendi peygamberlerine kıymet vermemişler eşlerine, kocalarına! Nice peygamberlerin çocukları kendi babalarına kıymet vermemişler peygamber olmalarına rağmen. Nice veliler, dışardan bakıldığında kendi zamanlarında kıymetsiz görünmüş, yüzlerine bakan olmamış. O kadar kıymetsizleştirmişler, söylemedikleri laf bırakmamışlar ama Allah onları kendi zatına seçmiş. Kendi zatına seçince senin bakır gördüğün altın aslında veyahut da insanların bakır gördüğü altın aslında ama Cenab-ı hak da onu bir şekilde kendine seçmiş. Sen istediğin kadar bakır gör, o altın. Sen istediğin kadar onu taş gör ama o bir mücevherat. Böyle olunca senin

bakır gördüğünü sakın sen deme bu nasıl altın olurmuş diye, bu senin cahilliğini gösterir. Bu senin cehaletini gösterir. Bakın, bu senin cahilliğini ve cehaletini gösterir. Allah muhafaza eylesin.

"İhtiyar ve cebir sende bir hayalden ibarettir. Onlarda ise Allah azametinin nuru haline gelmiştir."

Yani o meselenin özüne, sırrına vakıf olmayan bir kimse senin bildiğin fikir olarak, fikir olarak, düşünce olarak, ihtiyarlamış olan cebir düşüncesi. Artık o hani Hz. Pir diyor ki bundan dokuz yüz yıl önce, bu cebriyeciler, bu cebir fikri ihtiyarladı, köhnedi. Yani bunun artık elle tutulacak bir yanı yok ama sen diyor meselenin özüne vakıf değilsen, o ilmi ilahiden kopup gelen hikmeti görmediysen sen normalde kendi kendine Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatından uzak isen, kendi kendine cebir hayali kuracaksın ve kendi kendine o vehminin peşinden gideceksin. Hani ayeti kerime var ya: 'Hani gördün mü o heva ve hevesini ilah edinen', onlardan olacaksın. Öyle olmamak için sen Allah'a tabi ol, ram ol ve o istediğini altın eder, istediğini de taş eder. Bunu da bil. Ona teslim ol. Allah bizi onlardan eylesin.

"Ekmek, sofrada durduğu müddetçe cansızdır fakat insan vücudunda neşeli ruh kesilir."

Yani bu cebriyeciler, bu cebir, kelam sofralarında konuşulan ekmek gibidir. Ruhsuzdur bu cebir ve cebriyeciler. Bu manada ki cebir. İster ehli velilerin üzerinde tecelli eden hal ve hakikatler olsun ister normalde Cenab-ı Hakk'ın sıfatsal tecelliyatları olsun bunu o kimse algılayamaz, anlamazsa bunu kendince bir cebir olarak görecektir ve o cebir aslında onun kendi kısır hayal dünyasıdır ve o kısır hayal dünyasında o ekmeği, cebir ekmeğini yiyerekten ne yapacaktır? Onu canlandıracaktır. Sen cebir ekmeğini yemezsen o zaman bu hastalığa sen ne yaparsın? Dûçar olmazsın. O ekmeği yiyecek olan da mürşitlerdir. Mürşitlerin kendilerince o cebir, dışardan bakıldığında cebir görünen şey yine cansız ekmek gibidir. Mürşidin midesine girerse canlanır, ruh olur, hayır olur, hikmet olur ama o, bu meseleye vakıf olmayan bir kimse, kendi hayal dünyasında onu cebriyete sokarsa onda da ne olur? Onda da küfür olur. İşin sır noktası burası. Bir kimsede o cebir hali nur ala nur oldu, bir kimsede o cebir hali de Allah muhafaza eylesin küfür oldu. Rabbim muhafaza eylesin.

O yüzden eğer ki o dediğimiz mana bir mürşidi kamilin kalbine tecelli ederse onun kalbinde mutluluk oldu, neşe oldu, lezzet oldu, tat oldu. Çünkü o Cenab-ı Hakk'a teslim olmuş, Allah'ın sıfatsal tecelliyatlarına mazhar değil, mekan olmuş bir de. Mazhar olmak, seyretmek. Ona mekan olmak, zemin olmak, onun üzerinde tecelli etmesi. O zaman o mürşidi kamil de ne oldu bu? Neşe oldu, zevk oldu, tat oldu. Allah bizi onlardan eylesin.

"Sofranın ortasında duran o ekmeğin can olması imkansızdır fakat can sel sebil su ile o olmayacak şeyi yapar, ekmeği ruh haline getirir. Ey doğru okuyup doğru anlayan! Bu can kuvvetidir. Bir düşün. O canlar canının kuvveti ne olabilir?"

Normalde ekmek orda durursa sofranın ortasında, e o normalde can olması imkansızdır. Ona can verecek olan bir şey var. Hani Cenab-ı Hak da Adem'i yarattı ya, Adem'i yarattığında şeytan gelip o (eyvah, şimdi mevzu nereye gidecek bak yine, Adem'in yaratılışına gidince kafa gitti gene başka bir yere. Hani diyor ya birisi de, nerden şeyh olduysa! Yeni şeyh oldu ya! Kim yaptı, kim etti bilmiyoruz. İcazeti var mı yok mu, atamayla mı oldu, kraliyetten mi geldi, İngiltere'den mi geldi emir? Nerden geldiyse geldi, bir yerden bir emir geldi veya bir şey geldi, adam şeyh oldu! Ne diyor videosunda? Kendim izledim. Ne diyor? İşte diyor Adem yaratılmış sözde, ondan sonra, topraktan tın tın ses geliyormuş. Bırakın kardeşim bunları diyor, şimdi diyor insanlar fizik okumuş, kimya okumuş, biyoloji okumuş diyor. Bunlarla diyor uğraşmayın, bunları yeniden tefsir edin diyor. Yani Adem'in yaratılışını öyle görmüyor.) Biz bildiğimiz Adem'in yaratılışını söyleyelim, hani Cenab-ı Hak Adem'i yarattı. Önce hani böyle kurutulmuş topraktan, balçıktan sonra ,kurutulmuş toprak. Hatta rivayet edilir, şeytan gelir o testi gibi Adem'in vücuduna vurmuş tık tık tık, bundan ne olacak ki dermiş. Hani vuruyor, testi gibi, hani boş bir tepsiye vur, ses gelir. Şimdi buraya böyle vur, ses geliyor. Böyle vururmuş şeytan Adem'in yaratılmış olan topraktan maketine, bildiğiniz topraktan maket, öyle düşünün. Adem'in suretinde topraktan bir şey, içi dolu değil daha, testi gibi. (Tabi bunu şimdi bu yeni şeyh kabul etmiyor da! Evet, Bursa valimizi de ziyaret etmiş, muhakkak fayda ve hayır görecektir Bursa halkı bundan! Artık ayeti inkar edenden ne kadar hayır görülecekse!) Evet, işte Adem'i yarattı. Adem böyle hani tabiri caizse kurutulmuş toprak haline geldi, testi haline geldi. Bir rivayet var, kırk bin yıl güneşe karşı bekletti diyor Cenab-ı Hak onu, kırk bin yıl Adem'i bu maket halinde. Tabi o cansız. Tabiri caizse topraktan yaratılmış bir Adem maketi düşünün ve Cenab-ı Hak ona sonra kendi ruhundan üfledi. Topraktı, kendi ruhundan üfleyince ona can verdi. O canlandı. O kemale erdi.

Kendi ruhunun ne olduğunu bilmiyoruz ama Hicir Suresi, ayet 29'da diyor direk: 'Adem'in yaratılışını tamamlayıp ruhumdan ona üflediğim zaman.' Ruhumdan ona üflediğim zaman, bakın bunu meleklere söylüyor, diyor ki: 'Ona ruhumdan üflediğim zaman secde edin, ona secdeye kapanın.' Şimdi kuru, tın tın testi gibi bir topraktı, tabiri caizse bu manada cansızdı, cansızdı. Nasıl ekmek sofrada duruyordu, onda can yoktu ama insan onu aldı, çiğnedi, yedi ve çiğneyip yiyince o cansız olan ekmek, o insanda güç

oldu, kuvvet oldu, kudret oldu, akıl oldu, fikir oldu, onun vücut anatomisinde faydalı bir şey oldu. Yani ekmek içerde canlandı. Cansız olan ekmeği yediniz, ekmek içerde canlandı. Cansız olan eti yediniz, pişti, yüz yirmi, yüz otuz derecede kaynadı, yüz yirmi, yüz otuz derecede kaynayan et senin midene indi, can oldu. Senin vücuduna kuvvet oldu. Cansız olan bir hap düşünün, hap. Kimyasal bir hap, o dışarda cansızdı, sen onu içtin, Cenab-ı Hak ona senin içinde can verdi ona ve senin içerisinde can vererekten senin vücuduna faydalı hale getirdi ama dışardan baktığınızda cansızdı. Bir sebze yiyorsunuz, dışarda bakıyorsunuz topraktan kesilmiş, cansız, bir de pişiriyorsunuz onu, kaynatıyorsunuz yüz derecede ve onu yiyorsunuz, Cenab-ı Hak ondan size can veriyor, sofrada duran ekmek misali. E şimdi Allah da Adem'i yarattı. Adem'i normalde balçıktan, topraktan yarattı. Sonra onu kuruttu. Sonra testi gibi ses gelir hale getirdi. Sonra ona ruhundan üfledi. Ruhundan üfleyeceği zaman da meleklere dedi ki: 'Ey melekler! Ben Adem'e kendi ruhumdan üfleyeceğim. Kendi ruhumdan üflediğim zaman ona secde edin' emri verdi.

Demek ki o kuru balçık çamurdan yaratılan cansız olan bir maket, Adem maketi, Allah ona kendi ruhundan üfleyince meleklerin secde edeceği bir peygamber oldu ve melekler ona secde ettiler. Melekler ona secde ettiler. Secde etmeyen kimdi? Şeytandı. O da melek değildi, diyor ayet-i kerimede. İşte o melekler Adem'e şekil verilip yaratılışı tamamlanınca o normalde bütün meleklere dedi ki: 'Siz ona secde edin'. Çünkü kendi ruhundan üfledi. Demek ki bir kimse cansız bir şey yiyor, o canlanıyor ve onda can oluyor, ekmek gibi. İşte Allah da bir veliyi kendisine seçtiyse o ölüydü, onu diriltti. Ona can verdi. Ona ruhundan üfledi. Onun işini kendisine ayırdığı için kendisi bitirdi. Sen dışardan habire de, bu bakırdı, bu gümüştü, bu tenekeydi de. Rabbim bizi muhafaza eylesin inşallah. E saat 21.50, burda keselim inşallah. Önümüzdeki hafta Allah'tan bir şey gelmezse kaldığımız yerden devam edelim inşallah. "İnsanın bir tek kolu candan gelen kuvvetle dağı denizle madenlere yarıp delmekte." Burdan devam edeceğiz inşallah... Allah'a emanet olun. El- Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/BKlJiE0p_Wg

MESNEVİ-İ ŞERİF 1478-1479. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin, gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim Hakkı hak bilip hakça yaşayanlardan eylesin. Batılı batıl bilip batıla karşı cihat edenlerden eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i Kur'an ve sünnet-i seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi yaşayanlardan ve yaşatanlardan eylesin. Rabbim cümlemize affı mağfiret eylesin, rızasına uygun ameller işleyenlerden eylesin. Rabbim kendisini seven kullarından eylesin, habibini seven kullarından eylesin, müminleri seven kullarından eylesin. Habibinin kendisi, kendi zatından, sevdiği kullarından eylesin. Habibinin sevdiği kullarından eylesin. Allah'ım kendi sevdiği kullarından eylesin. Velilerin, evliyaların sevdiği kullarından eylesin. Amin diyen dillerinizi nar-ı cehennemden azad eylesin. Annelerimizi, babalarımızı, eşlerimizi, çocuklarımızı affeylesin. Gelecek zürriyetlerimizi Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi yaşayanlardan eylesin. Namaz kılanlardan eylesin, oruç tutanlardan eylesin, hac ve umreye gidenlerden eylesin. Habibinin yolunda ve çizgisinde olanlardan eylesin. Amin diyen dillerinizi nar-ı cehennemden azad eylesin. Geçen haftadan inşallah kaldığımız yerden devam edeceğiz:

"Ey doğru okuyup doğru anlayan! Bu can kuvvetidir bir düşün. O canlar canının kuvveti ne olabilir." Burayı okumuştuk, yani can kuvveti dediği, Cenab-ı Hakk'ın, kendi ruhundan üflediği ruhu ile alakalı, ordan devam ediyoruz:

"İnsanın bir tek kolu, candan gelen kuvvetle dağı denizle, madenlerle yarıp delmekte."

Yani insanın bir fiziki vücudu var, fiziki vücuduyla çalışıyor, çabalıyor. Fiziki vücudunun o kuvveti ile insanlar ne işler yapıyorlar. Hani diyor ya: 'Bir tek kolu candan gelen kuvvetle dağı deliyor'. Ferhat dağları deldi, o kol kuvvetiyle. Yani o zaman için böyle teknoloji yoktu ama hani malum Ferhat kendi memleketimizin içerisinde delili. Ne? İşte dağları deldi, su getirdi. Veyahut da Osmanlı zamanında o su yollarına baktığınızda normalde dağları delmişler, dağlardan geçirmişler, su kanalları yapmışlar. İnsan gücüyle yapıyorlar. O zaman demek ki o insan gücü neler yapıyor? Bir bakıyorsunuz denizde yüzecek elle gemiler yapıyorlar. Ondan sonra bir bakıyorsunuz insan el gücüyle ne yapıyor? Maden çıkarıyor, işte kömür madeni, altın madeni, demir madeni ama bunu neyle yapıyor? Bu vücut kuvvetiyle yapıyor, bu normal kendi kol kuvveti ile yapıyor. Bu candan gelen kuvvetle diyor dağı denizle, madenlerle yarıp delmekte.

'***Dağ yaran Ferhat'ın candan gelen kuvveti taş delmek, canlar canının kuvveti de kameri ikiye bölmektir.'***

Yani Ferhat normalde o kol kuvveti ile ne yaptı? Taş deldi, dağları deldi, su yolları yaptı kol kuvvetiyle. Burda diyor ki 'canlar canının kuvveti de kameri, ikiye böldü.' Kameri, ikiye bölmesi, şakk-ı kamer. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin o gösterdiği birçok, yaklaşık müfessirler binin üzerinde mucize tespit etmişlerdir. Tabii peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizelerini inkar etme ilahiyatçılarda, diyanetçilerde şimdi bu imam hatiplerde filan bu moda oldu, hatta bu şakk-ı kamer meselesini de başlamışlar bu mucizeyi de inkar etmeye, inkar ediyorlar böyle bir mucize olamaz diye. Hatta geçenlerde bir yerde bir sohbette sormuşlardı şakk-ı kamer meselesini inkâr edenler var diye, dedim ayeti inkar ediyorlar o zaman. Çünkü mesela miraç ayetle sabit bir mucizedir miraç, şakk-ı kamer ayetle sabit bir mucizedir. Bir kimse hani ayın ikiye bölünmesi, şakk-ı kamer o, ayın ikiye bölünmesi. Buna normalde biz iman ederiz. Hz. Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin eliyle işaret ederekten ayın ikiye bölünmesine iman ederiz ama bu etrafında sahabeler de var mesela bu hadiseyi anlatır, hem hadis-i şeriflerde vardır hem bu, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hayatını anlatan kitaplar da da vardır. Peygamber(s.a.v.) hazretleri normalde o sahabelerle oturup sohbet ederlerken o Mekkeli ileri gelen müşrikler, bakın o Mekkeli müşrikler bir peygamberin üzerinde mucizenin olması gerektiğine inanıyorlar. Diyorlar ki bu peygamber ise üzerinde bir mucize olması lazım, bir mucize göstermesi lazım. Mesela bu ehli sünnetin içerisinde de mürşidi kamiller üzerinde böyle bir söz söylenir. Denir ki onlara da ölçüdür yani o mürşidi kamil ise onun üzerinde bir keramet olması gerekir derler. Kerametsiz bir mürşidi kamil olmaz derler. Nasıl

Allah peygamberlerini mucizeyle destekledi ise onların peygamberliklerini ve onların üzerinden Cenab-ı Hak mucizeler gösterdiyse bir mürşidi kamilin üzerinden de Allah keramet göstermesi gerekir derler, ehli sünnet öyle düşünün. Çünkü o bir mürşidi kamil ise Cenab-ı Hak onun üzerinden de ne yapacak, bir keramet göstettirecek. Bu kerameti o kimse göstereceğim dese gösteremez ama peygamberler mucize olarak Allah'a yalvarırlar, Allah onları destekler, onlar istedikleri zaman bir mucizeyi Cenab-ı Hak onlara ne yapar, yaratır önlerine.

İşte müşrikler geldiler, dediler ki hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine bize bir mucize göster. Peygamberliğini bize ispat et. Peygamberliğini ispat et. Bir mürşidi kamilin, mürşidi kamilliğini ispat etme zorunluluğu yoktur. Sen kerametini gördüysen gider ders alırsın, rüyanda gördüysen ders alırsın, bir mürşidi kamile bu söylenmez. Zahiri şeyleri sorabilirsin. İcazetin var mı? Var. Millet seni rüyanda görüyor mu? Görüyor. İşte siz onlara manevi olarak esma veriyor musunuz? Evet. Nefis terbiyesi yaptırıyor musunuz? Evet. Seyr-i sülukları var mı var. Bakar, dervişlere sorar ordakilere, öğrenir, araştırma yapar, ders alacaksa alır. Peygamberlerin durumu öyle değil. Çünkü müşrikler toplanıyorlar diyorlar ki sen bize bir mucize göster. Onlar öyle deyince bazı hani bu meseleyi rivayet edenler diyor ki onlara diyor ki siz söyleyin, ne istiyorsunuz. O esnada tam böyle ay, dolunay bir şekilde zuhur etmiş. Müşriklerden birisi diyor ki bu ayı ikiye böl. Bir rivayet daha var, ben burda şeyhimin rivayetini anlatayım. Şeyh efendi derdi ki Ebu Cehil kuyuya düşüyor, Ebu Cehil kuyuya düşünce bütün Mekkeli müşrikler uğraşıyorlar onu kuyudan çıkarmak için bir türlü çıkaramıyorlar. Bunu şeyhim naklederdi, Allah rahmet eylesin. Ebu Cehi'in yeğeni ya Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem , diyor haber gönderin yeğenime, beni çıkarırsa burdan o çıkarır diyorlar, haber gönderiyorlar Hazreti peygamber (s.a.v) hazretlerine. Geliyor, diyor ki ben seni çıkarırsam benim peygamberliğime iman edecek misin? Evet diyor ona. Bunu şeyh efendi böyle naklederdi, Allah rahmet eylesin. Diyor benim peygamberliğine iman edecek misin? Evet. Onca Mekke'de kuyuya sarkıtmadıkları ip, halat kalmamış, çıkaramamışlar onu. Bu sefer hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri elini uzatıyor, tut elimden diyor, bismillahirrahmanirrahim diyor, çıkarıyor. Önce iki rekat namaz kılıyor, çıkıyor.

Şimdi bu, şeyh efendi hazretlerinin naklettiği bir şey, bunun bir derseniz ki bana sen bir kayıtta okudun mu? Hayır, bu şakkı kamer ile alakalı ama şeyh efendi bunu böyle naklederdi. Allahu alem, herhalde halinde bunu böyle gördü, halinde böyle görünce bu şakkı kamer meselesini böyle anlatırdı. Ben de genelde böyle anlatırım bunu, ben şeyhimin anlattığı gibi

anlatırım yani şakkı kamer meselesini ama tabii sohbeti sadece dinleyenler bizim sufi kardeşler değil. Hani dışardan insanlar da dinliyorlar, diyebilirler sen nerden buldun şimdi bu şakkı kamer meselesini böyle anlattın diye, bunlara karşı da kitabi yani hadisi şeriflerde geçeni söylüyorum.

Kureyşliler toplanıyorlar, toplandıktan sonra mucize istemeye karar veriyorlar, hep birlikte onun bulunduğu yere geliyorlar. Gecenin ilk saatleri, yani akşam namazıyla yatsı namazı devrilmiş, o saatler artık, ondan sonra Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin de Hazreti Ali radyallahu anh hazretleri yanında, Huzeyfetü'l Yamani yanında, ondan sonra Abdullah İbni Ömer var, Abdullah İbni Mesud var yanında, hep bunlar genç sahabeler. Dinamik sahabeler bunlar. Sonra da zaten sahabenin içerisinde her biri kendi dallarında muhteşem bir insanlar oluyor. Hazreti Ali efendimiz bir tarafta, mesela Abdullah İbni Mesud bir tarafta ondan sonra Abdullah İbni Ömer bir tarafta Hz. Ömer efendimizin oğlu Abdullah, ondan sonra Cübeyr İbni Mutim var yanında. Yani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yanında aklı keskin, fikri keskin, kalbi keskin, dili keskin ve dilleri belagatli, olaylara hakimiyet addeden, bütün her şeye, bu konuda dini ilimlere vukufiyet sağlamış kimseler bunlar. Bunlar genç yaşta Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin tedrisatından geçmiş genç yaşta, daha bunlar böyle gencecik her biri, çakmak gibiler. Bunlar da orda ve bunlara sohbet ediyor Hz. Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, gençlere sohbet ediyor, yaşlılara değil. Genç nesil önemlidir, genç neslin dini yaşaması önemlidir. Bunlar önemli meselelerdir. Bir de genç insanların dini kabul etmesi de önemlidir. Genç bir kimsenin dini kabul etmesi kolay değildir çünkü, nefsi vurur, heva heves vurur, sokak vurur, şeytan vurur, deccal vurur, sistem vurur, her şey vurur ona. O vuruntunun içerisinde o kimse böyle namazına, abdestine, orucuna, dini hayatına dikkat ederse o muhteşemdir. Ben hep o gençlere Bedir ashabı gibi derim onlar. Yaşlı, gelmişim ben atmış yaşıma, ben nereye gitsem hacı baba, senin işin ne burda ya derler, örnek. İsmail'e demezler ama bana derler. (İki İsmail siz yan yana, hayırdır böyle? Tamam. İsmail yanındaki tehlikeli bak, ona göre. Ayy! Sen tehlikenin ocağına gelmişsin ya, tehlike soy ismi değil, adamın komple vücudu tehlike, içi dışı tehlike adamın, eyvah eyvah eyvah! Sen kendine dikkat et bu gece inşallah.)

O gençlere anlatıyor Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri. Bu sefer o böyle onlar geliyorlar, ondan sonra müşrikler geliyorlar, illaki ısrar ediyorlar, illa ki bize bir mucize göster. Aynı şekilde İsa(a.s.)'a da yapıyorlar çünkü, bütün peygamberlere yapıyorlar, aynı şekilde Musa(a.s.)'a da yapıyorlar. Bu bütün peygamberlerin böyle bir şeyi var, burdan bir imtihanı

var. Hani geliyorlar ya İsa(a.s.)'a, diyorlar ki Musa(a.s.)'a gökten sofra inmişti, bize de sofra indir. Yahudiler biliyor çünkü, Musa(a.s.)'a gökten sofra indi, cennet meyvesi geldi, cennet nimeti geldi, İsa Aleyhisselam'a diyorlar ki eğer sen gerçekten peygambersen, o zaman sana da gökten sofra insin. Bunu havariler söylüyor bir de, yabancı değil, bakın yanı başındaki havariler söylüyor. Zaten böyledir, şeyhin yanı başındakiler keramet bekler, dışardaki beklemez, şeyhin yanı başındakiler der ki ya bunun nesi şeyh, bir kerametini görmedik daha derler. Havariler de o zaman için İsa aleyhisselamdan mucize istiyorlar, diyorlar ki Musa'ya sofra inerdi, sen Rabbine dua et, bize de sofra indirsin. O da diyor ki siz haddi aşanlardan oldunuz. Dua ediyor, Cenab-ı Hak onlara sofra indiriyor. Bir seferlik değil, onlara da diyor, bu bitici değil. Siz diyor ayırmayın hiç, bu bitici değil. Devamlı bu sofra gelecek size, bu sofra devamlı gelecek, devamlı yiyeceksiniz, ayırmak yok. Ayırınca sofra kesiliyor. Onlar ertesi güne yemek ayırıyorlar. Sofranın ardı arkası kesiliyor. Hz. Mevlana da diyor ya: 'Onlar edebe mugayyir hareket ettiler'. Eğer edebe mugayyir hareket etmemiş olsalardı kıyamete kadar diyor o sofra inecekti ama onlar edebe mugayyir hareket ettiler, ertesi güne yemek ayırdılar diyor. Ertesi günü yemek ayırdılar!

Şimdi nasıl böyle hani İsa aleyhisselam'dan da mucize istediler ya, müşrikler biliyorlar, diyorlar ki biz de Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'den mucize isteyelim. Ne isteyelim, işte ayın ikiye bölünmesini isteyelim. Bazı rivayetlerde Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki yani ayı ikiye böleyim mi. Onları birden cezbediyor onları, diyorlar ki çok zor bir şey söyledi. Evet diyorlar, ayı ikiye böl. Ben şeyh efendinin naklini, söylediğini bitireyim. Şeyh efendi bunu böyle anlatırdı, işte Ebu Cehil çıkıyor, bütün Kureyşliler orda, kuyudan çıkarıyor, diyorlar ki ya kuyudan hiçbirimiz çıkaramadık bunu, Hz. Muhammed(s.a.v) çıkardı, işte peygamberliğine mucize bu. Ebu Cehil diyor ki diyor ki kardeşim oğlu bir şey daha isteyeceğim senden, diyor. Bunu da yaparsan diyor, evet inanacağım diyor. Ne istersin, diyor ona. O da diyor ki bu ayı ikiye böl. Ebu Cehil diyor. Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri iki rekat namaz kılıyor, elini kaldırıyor, dua ediyor, Ya Allah bismillah! Ay ikiye bölünüyor. Ebu Cehil o zaman diyor ki şimdi inandım diyor. Gerçekten sen büyücüsün. Bu sefer de Ebu Cehil onu diyor şimdi inandım kesin karar verdim, büyücüsün diyor. İşte bu şeyh efendinin nakli. Ben şimdi kitaplarda okunanı söyleyeyim, kitaplarda okunanda da Kureyşliler, ileri gelenler geliyorlar. İleri gelenler gelince diyorlar ki: 'Ey Muhammed! Bize bir keramet göster. O keramet göster deyince işte ne istiyorsunuz? Ayın ikiye bölünmesini. Böylece Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri eliyle ne yaptı? Ayı ikiye böldü. Ay ikiye bölününce iki tane

yarım ay; dağın bir tarafında bir yarım ay, bir tarafında bir yarım ay. Bunu yerel halk da gördü gece, dışarda olanlar bunu gördüler. Bunu tespit ettiler. Dediler ki evet, biz bir gece iki tane ay gördük yarım yarım. İki tane ay gördük bir tane değil, iki tane ay gördük. Şakk-ı kamer meselesi bu. Yani o tabak gibi duran ay, iki yarım böyle şeye döndü, yarım aya döndü. Bir tanesi dağın bir tarafında, bir tanesi dağın bir tarafında böyle görüldü. İşte Hz. Pir diyor ki bir kol var, o kol diyor dağ deliyor. Denizlerde yürüyecek gemi yapıyor, maden çıkarıyor ama bir de diyor cana can olmuş. Cana can olmuş, canın canı olmuş öyle bir kol var ki diyor o da diyor manevi olarak ayı ikiye bölüyor. Şakk-ı kamer ve tabii bu hadise olduğunda tabiri caizse Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de coşuyor. Hatta etrafındakilere diyor ki şahit olun, şahit olun, şahit olun diyor. Hani buna şahit olun. İşte Hz. Pir de diyor ki bu diyor onun kolu, ayı ikiye böldü. Demek ki öyle manevi bir hal olur, o manevi hal olunca kimisinin kolu ayı ikiye böler. Kimisi de ne yapar? Kimisi de kol gücüyle maden çıkarır, kol gücüyle duvar örer, kol gücüyle iş yapar. Hak mıdır? Haktır ama eğer cana cana, can olursan, cana can olursan o zaman senin manevi bir kuvvetin, manevi bir gücün, manevi bir tecelliyatın olur. Allah bizi onlardan eylesin.

"Gönül Allah sırları dağarcığını açarsa can, arşa doğru süratle koşar gider."

Yani eğer bir kimsenin gönlü Allah'ın sırlarına vukufiyet sağlarsa Allah'ın sırları o kimsenin gönlüne ilham olmaya başlarsa o kalbi olarak ilme'l yakîn, ayne'l yakîn, hakka'l yakîn yoluna doğru yürürse artık onun kalbi Allah'ın o değişik nur tecelliyatlarıyla hoplamaya, zıplamaya, kaynamaya başlar. Böyle hoplamaya, zıplamaya kaynamaya başlar diyorum, böyle size tuhaf gelebilir bu tabirler ama gerçekten insanın kalbi hoplar. Zikrullah kalbe gelince küt küt atar. Kalbinin attığını hissedersin. O zikrullah kalbe gelince böyle kalbinden sesler duyarsın. Diyeceksin ki et, et parçasından ses mi çıkar! Evet, kalbinden ses duymaya başlarsın. Bazen hani soruyorlar, diyorlar ki zikrullah kalbe hani yerleşince, oturunca biz bunu nasıl anlayacağız? Merak etme, kalbinden öyle sesler gelmeye başlar ki önce şaşırırsın, hayrete düşersin zaten. Bu hemen kalbinden ses geldi mi hem gürültülü böyle hem böyle, normal bir ses değildir o. Böyle bir ses geldi mi bil ki zikrullah kalbe oturdu, gürültü gelince, ses gelince. Bunlar size şey kalsın, işaret kalsın size. Bu sohbetlerin en sıkıntılısı şudur. Bir kimse etrafındaki insanları istismar edecekse bu sohbetteki hakikatleri sanki kendisi yaşıyormuş gibi etrafına anlatır. Bu onların manevi sonları olur. Çünkü bu bir dervişte gürültü başka türlü olur, başka bir dervişte başka türlü olur. Herkeste

aynı olmaz. Ama genel olarak zikrullah kalbe yerleşmeye başlarsa sen kalpten ses duymaya başlarsın önce.

Önce uğultu gibi önce bir gürültü gibi önce sanki bir patırtı gibi önceden önce sanki böyle güm güm güm ses geliyormuş gibi. Sonra sesler farklılaşmaya başlar. Sonra kelam duymaya başlarsın. Kelam. Sonra o kelam yürür, ilham olmaya başlar. Zikrullahta artık kalbine ilham gelir. Sana ne lazımsa. Sen sadece teslimiyet gösterirsin. O esnada karışmak, görüşmek, müdahale etmek, şu nedir...Yok hayır, orda teslimiyet lazım. Kendini zikrullaha bırakırsın. Sen orda teslim olursun. Zikrullah esnasında kalbin ne hale geliyorsa gelir. Tabiri caizse seyreder, dinlersin. Seyrillah dedikleri şey sende başlamıştır artık. Seyrillah'ın başladığı yer. Burası, bu işin başlangıç noktası daha, daha yürüyecek yolu var. İşte o Allah sırları, dağarcığı dediği, eskiden dervişlerin yanlarında taşıdıkları çıkı gibi heybe gibi bir şey. Allah sırları dağarcığını açarsa can, can o Allah'ın sırlarının bulunduğu çıkıyı veyahut da o tabiri caizse heybeyi açarsa artık ordan ona bir şeyler gelmeye başlarsa artık ordan, o Allah'ın sırlarından onun kalbine ilham gelmeye başlarsa o diyor arşa doğru süratle koşar gider. Artık o durmaz durduğu yerde. Yalnız burda bir kimse kendisini böyle gösterirse de aldatan insandır. Sufiliğin en büyük handikaplarından birisi şudur. Bir kimse kendi üzerindeki olan manevi hallerini etrafa anlatıyorsa bir kimse ben şu haldeyim, ben böyle görüyorum, bana böyle oluyor, ben şuyum, ben buyum derse o hiçbir şeydir. O hiçbir şeydir. Bunları yaşayan kimse taaa şeye kadar, son makama kadar konuşmayacak. Yoksa yıkılır gider. Bunlar böyle konuşulacak şeyler değildir. Bir insan bunları üstadından öğrendi öğrendi veya umumi sohbet oldu öğrendi veyahut da birey olarak yaşadı, o zaten onu üstadına anlatması gerekir. Onun esması değişecek o esnada. Dervişin yetişip yetişmediği bir nefis olarak nefis esmasında kalp olarak kalbi olarak da durumu ilmel yakîn, ayne'l yakîn rabıtayla alakalı o da. O da ordan belli olur. Öyle ben oldum demekle olmaz kimse. Öyle ben şuyum, ben buyum demekle o işler olmuyor. Ben şuyum diyen adam hiçbir şeydir, boştur, tenekedir o. Ben şu makamdayım diyen kimse boş tenekedir. Hiç bir makamı yok onun. O istismar edecek, kandıracak milleti, kendi kendine. Kandırmak isteyenler hep böyle olur. Dinle kandırmak, Allah'la kandırmak, peygamberle kandırmak, sufi ile kandırmak, şeyhi ile kandırmak...Hep böyledir. Öyle der o. Benim şeyhimin her şeyden haberi var, yapın bunu. Öyle kandırırlar dervişleri. Dervişler de ordan kanar. Dervişin de aklına gelmez, ulan şeyh efendi burda bir adım yerde, bir telefon kadar, aç telefon sor. Sormaz! Onun da nefsine tatlı gelir çünkü. Nasıl nefsine tatlı gelir? Başında zakir ya, abisi ne güzel!

O da onu seviyor. O onu seviyor, o da onu seviyor. İki sevgi birleşti. Oh ne kadar güzel. Şeyhi sevmek zor.

Neden? Şeyh diyecek ki namaz kıl, ders çek, zikrullah yap, sabah namazında nerdeydin, ne yapmaya uyuyorsun, günlük beş bin tevhid çek, günlük şunu yap, günlük bunu yap, yalan söyleme, yemin etme, gıybet etme, dedikodu etme, milletten dilencilik yapma, para isteme, pul isteme, kimse için isteme, şunu yapma, bunu yapma...Şeyhin bir sürü anlattığı şeyler var. Bunlar böyle zor ama öbür türlü ben seni seviyorum, sen beni seviyorsun. Ne kadar güzel! Hiçbir şey yapmasak da yürüyoruz biz yolda. Yok öyle değil. İşte o gönül sırlarının dağarcığına ulaşmak için senin belli bir gayret göstermem lazım, çalışman lazım. Senin zikrullaha oturman lazım. Sen gece zikrullaha oturmuyorsan, sabah namazından sonra zikrullaha oturmuyorsan olmaz. Olmaz! Bu dediğim şey olmaz. Senin kalbin harekete geçmez. Senin kalbin harekete geçmeyince de sen bu yolda yoldasın sıkıntı yok ama kalbin harekete geçecek. Yolun içerisinde olması gereken bu. Onun için Allah'ı zikredecek ve ne yapacak? O orda istikametini belirleyecek. Neden? Dağarcığı açılması lazım. Ordan ilahi sırlar alması lazım. Ordan seyri sülûkun başlaması lazım. Seyri sülûk başladığı zaman onun hali ahval-i değişecek. Cenab-ı Hak ne dedi meleklere? Ademi yaratacağım. Adem'i yarattıktan sonra kendi ruhumdan üfleyeceğim. Ben ona ruhumdan üfleyince, ruhumdan üfleyince bütün hepiniz de ne yapacaksınız? Ona secde edeceksiniz dedi. Dikkat et, senin üzerinde bulunan canı can eden ruhu üfleyen o. Bunun farkına var. Bunun farkına vararaktan hayatına devam et ve o bu dünyaya ait değil. O bu bedene ait değil. O bu bedende geçici. İşte o ruh, bakın onu Cenab-ı Hak onu sana Allah üfledi ve sen harekete geçmeye başlayınca ve sen o dağarcıktan bir şeyler gelmeye başlayınca ne yapacaktı? O ruh arşa doğru koşacaktı, arşa doğru o layık olduğu yere gidecek ve layık olduğu yer ne? Arş-ı ala.

Peki arş-ı ala ne? Allah'ın istiva ettiği yer, biz istivadan ne kastettiğini bilmiyoruz ama ne diyor Cenab-ı Hak? 'Allah yerleri gökleri ve ikisi arasındakileri altı günde yarattı. Sonra da O arşa istiva etti' Sizin diyor, onun dışında bir veliniz ve şefaatçiniz çoktur. Artık o ruh arşa doğru yükselecek. Burayı iyi dinleyin, sufinin ruhu arşa doğru yükselecek. Ne ile yükselecek? Zikrullah ile Allah sevgisi ile haramlardan uzak durma ile üstadının çizdiği yolda yürüyerekten bu olacak ve arşa istifa ettiyse Cenab-ı Hak biz bu konuda aklımız yok bizim. Biz Cenab-ı Hakk'ın arşı istivası ile alakalı akıl yürütemeyiz, müteşabih bir mesele. Aslında orada tabii bazı ayeti kerimelerde Allah yerleri, gökleri, her şeyi arasındakileri yarattı, arşı da istiva etti der. Bazı ayeti kerimelerde de Rahman arşı istiva etti der. Bazen Cenab-ı

Hak ayeti kerimeler de Allah ismini söyler, bazı ayeti kerimelerde Rahman ismi şerifini söyler. Arşı bulutumsu bir şeymiş gibi tahayyül edin. Bunların hepsi de kalbi perdelerde yaşanacak, görülecek olan şeyler seyri sülukda. Allah'ın arşını bir şeye benzetmek benim haddim değil. Arştan burda kasıt yükseklik manasındadır ya, bu bildiğimiz yükseklik manasında kullanmayın bunu ama arş, arş-ı alâ, Allah'ın istiva ettiği, Cenab-ı Hak burda neyi nasıl kastetti, neyi nasıl söyledi müteşabih. Bunun üzerinde fikir yürütmek yok. Bu ancak herkesin yaşadığı halle anlaşılacak bir şey. Seyri sülukta artık beşinci makamdan yukarı doğru çıkma hali. Burası beşinci makamdan yukarı, böyle tabiri caizse hani böyle bazı şeyler var ya, Yunus ne diyorsunuz o göstergelere böyle kırmızı, siyah, beyaz inip çıkıyor? Grafik. Hani o böyle grafiklerde bir zirve yapan böyle aşağı inen şeyler olur ya enflasyonda mesela işte, geçen sene ile bu seneyi şey yapsanız zirve yaptı, değil mi? Yukarı doğru çıktı. Birden aşağı indiğini düşün, tak aşağı indi. İşte on puan, yirmi puan birden aşağı indi, grafik aşağı indi. Bu, beşinci makamın sonunda böyle olur. Beşin sonunda. Açık açık konuşuyorum bunları ki bir kimse kendi kendisini, kendisini dev aynasında görmesin. Kendisini dev aynasında görüp kellesini aldırmasın.

Açık açık konuşuyorum bunları. Yaşım atmış iki, Allah ne kadar ömür verdi bilmiyorum. Ben belki de klasik, eski eğitim almış jenerasyonun belki de sonuyum ben. Bundan sonra nasıl bir jenerasyon olacak, nasıl bir eğitim alacak bilmiyoruz. Ha, biz aldığımız eğitimi devretmeye, aldığımız eğitimi biz anlatmaya çalışıyoruz. O beşin sonuna doğru, hani böyle hızla o arş-ı alâ dediğimiz o arşı istiva ettiği o halin içerisine böyle hızla girer, güp düşer. Orayı bir bulutumsu bir şey gibi görün onu, bazı bizim arkadaşlarımız var şimdi zikrullahta bu hali görüyorlar, yaşamıyorlar da bunu görüyorlar. Hani arşı alâyı görenler var. O gördüğü zaman onun yaşayacağına işarettir o gördüğü zaman. O kendi manevi haline göre arşı alâyı değişik renklerde görür. O da onun kalbi ile alakalıdır. Bak, o nefis meratibi ile alakalı değildir. O kalbi ile alakalıdır. Hani bazen derslerde, son dönemlerde kalbi meratibi de katmaya başladım ya, bunlar konuşulan şeyler değil, kalbi meratip müritle mürşidin arasında konuşulur. Mürit o hale gelir, sen bundan sonra böyle rabıta edeceksin der, mürit öyle rabıta etmeye başlar. Bu kalbi meratip ile alakalıdır. Mürit onu ya rüyasında görür, mesela işte bir bakar ki şeyh efendinin cübbesinin içine girmiş, bir şeyh efendi oluyor, bir kendisi oluyor. Cübbe kimin? Şeyh efendinin. Nerde? Şeyh efendinin cübbesinin içinde. Onda kalbi meratip başladı. İşaret bunlar. Bir bakmışsın komple şeyh efendinin cübbesi, gömleği, her şeyi onun içine girmiş. Hatta şeyh efendinin içine girmiş, kalbi meratip başladı. Ben girmişim içine, şuraya gittik,

buraya gittik ama ben sizin içinizdeyim. Bu kalbi meratip. Bunun nefis meratibi ile bağlantısı var ama onun ayağı ayrı. Benim çift kanat dediğim şey budur. Nefis meratipleriyle, kalbî meratiplerin birbirine eş değerde gitmesi. Kimisi vardır çok sever şeyhi, nefis meratibi yürümüyordur. Yan tarafa geçer, küfür eder. Onun nefis meratibi yok, onda normalde hayır yok. Bir derviş küfür ediyorsa onda hayır yoktur. Yok, derviş küfür etmez! Yok, batmıştır o. Bir derviş öyle yanlışlıklar yapmaz, batmıştır o. Kalbi meratibi yoktur zaten onun. Bir mesela bir kimse şeyhiyle didişiyorsa onun hiç kalbi meratibi yoktur. Hiç ama! Sıfır, bak sıfır! Hatta eksidedir o. Allah muhafaza eylesin. İşte o sufi, o sufi arş-ı alâda bir müddet sonra, hani ben böyle bizim Bayındır'ın dili var hani gani kirkettin yani gani kirk ettin sen onu böyle ne varsa içine daldın bandın.

Hani adam der ya, ya kardeş ya, yani gani kirk olduk ya, yedik, içtik, doyduk, gark olduk ona yani onun içerisinde kaybolduk. O bir müddet sonra o mürit o arşı istiva ettiği ayeti kerimesi onun üzerinde tecelli eder, o arşta kaybolur. Arş onu sarar her şeyiyle. O arşın içerisinde kendisinde bir benlik kalmaz. İşte ruh o nefis meratipleri devam ederken kalbi meratip de yürüyünce ve Cenâb-ı Hakk'ın sırlarından ona sır gelmeye başlayınca artık o bu bedende durmak istemez. Artık o bu dünyada da durmak istemez. O, o esnada hep böyle arşa doğru yücelmek, buralardan kurtulmak ister. O esnada o dervişe şeyh lazımdır. Yoksa bu halde kalırsa o derviş meczup olur, eş, çoluk çocuk, iş batar hiçbir şeyde düzen, sistem kalmaz. Ona bir şeyh lazımdır. Şeyh ona bir esma verir, şeyh ona bir rabıta verir, o sükunete erer. Eğer o şeyh de onu biliyorsa. Biliyorsa anlatır zaten, bilmiyorsa da hiç böyle şeyleri anlatmazlar. Bugün böyle şeyleri anlatacak şeyh bulmak biraz zor. Okyanusta ince aramak gibi bir şey bu. Onlar nerde yaşayacaklar şimdi! Adam şimdi atamayla şeyh oluyor. Birileri kulaklarına üflüyorlar, filanca şeyh olsun diyorlar, o şeyh oluyor veya şimdi yeni moda beni şeyh eder misin! Adam Almanya'dan arıyor, bana icazet verir misin! Rüyamızda görsek veririz diyorum ben, aradan bir sene geçiyor, hani ben onu rüyamda göreceğim. Bir sene geçiyor diyor ki efendi hazretleri, ben geleyim mi, hani şeyhlik verecek misiniz bana? Rüyamda görmedim diyorum, rüyamda görürsem veririm. Bir sene sonra bir daha yazıyor. Şimdi yeni moda! Kanada'dan yazıyor adam, diyor ki işte İngilizce çeviriyor, Türkçeye çeviriyor, belli kelimelerden, Hz. Google'dan benim gibi çeviriyor. Hz Google'dan çeviriden gönderdiği de belli. Ben sizin icazet törenlerinizi gördüm, ben gelsem bana icazet verir misiniz? Bu hale geldi şimdi! Versen ne olacak ki! Adamın birisi gelecek, bir rüya anlatacak, ondan sonra ne diyecek? Bize bir şey

söylerlerse biz de söyleriz, öyle mi? Rüyanın tevili bu. Bize bir şey söylerlerse biz de söyleriz, hah rüya tevili bu. Evet, bunlara kaldı meydan şimdi. Allah muhafaza eylesin.

İşte o kimse böyle kalbi harekete geçince, kalbi harekete geçince o kimsenin ruhu artık öteye gitmek ister. O buralarda durmak istemez ve ta ki bir üstad ona bir ders verip, esma verip, bir rabıta verdiğinde onun yine normal seyri sülûku devam eder. Öbür türlü meczup olur, Allah muhafaza eylesin. Bizim dergahımızda da bu yoktur. Bizim meczupluğumuz ilme dayanır, kalbe dayanır, bizim meczupluğumuz nefse dayanmaz. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o kimse artık kendinde bulunan Cenab-ı Hakk'ın üflemiş olduğu ruhun kuvvetini görmeye başlar. Onun tecelliyatını görmeye başlar. Orda enteresan böyle akıl alıcı bir durum vardır. Akıl alıcı durum şu, sen an gelir ruh olursun, an gelir kendi ruhunu izlersin. Bu enteresan bir şeydir, bunu dille anlatmak mümkün değil. (Doktor Abdullah da diyor ki ordan şimdi sen bunu kalk diyor bir psikoloğa anlat, senin deli raporunu versin göndersin diyor. Abdullah olur mu? Bir insan kendi ruhunu izler mi? Evet, tamam Abdullah, benim deli raporu almam an meselesi ya, evet.) Şimdi bu hal öyle gizemli bir haldir ki o esnada kendi ruhunuzu izlerken onun neler yaptığını görürsünüz. Şahit olursunuz ona, artık o sizin emrinizde değildir, size bağlı değildir. O böyle bir anda Cenab-ı Hak ona öyle şeyler yaşatır ki bir anda çok şey yapar. Bir anda öyle şeyler yapar ki siz tanımlayamazsınız. Böyle bir şey yaşayan bir kimse burdan ilan edeyim şimdi de, o velilikten mürşitliğe doğru yürüyecek olan insandır. Artık o zaten bu hali yaşamazdan önce de cennete girer, hitaba eder o. Bu halden önce cennet vardır. Bu halden önce cennete girer, cennete girdiğini görünce cennette Cenab-ı Hak ona hitap eder. Bütün vücut kulak olur, hitabı alır. O zaman o kimsenin esması beşinci esma olur, hak esmasını o zaman alır. Gerçek manada hak esması odur. Hitabı alacak o. Bazen derviş kardeşler, Hak esmasını okurlar rüyalarında, onlar alıştırılıyorlar, güzel. O rüyasında işte Hak esmasını çekiyor veya çektiriyor şeyhi ona veyahut da ona Hak esmasını veriyor. Doğru bunlar, şey değil, ne o, sahih değil diyemeyiz ama bu oturmadı daha, yerleşmedi. O ordan düşebilir, o ordan yıkılabilir. O böyle artık böyle şeyhi, bunu böyle şeyhe bağlamak istemem ama yol budur. O şeyhinin kaşının kalkmasını dahi istemeyecek kendisine. O diyecek ki böyle şeyhim bana kaşını kaldırırsa benim ölümümdür diyecek.

Burası öyle bir ince, mahrem olan yerdir. O kimse böyle şeyhsiz nefes dahi almayacak. Bunu böyle kendisi için söylüyor diye düşünmeyin, bilgi olarak alın bunu. O şeyhe intisab ettin mi? Ettin. Ondan ayrı nefes alırım diye oturup günlerce ağlayacaksın. Bana kaşını kaldırırsa ben ne olurum diye

düşüneceksin. O zaman o kimse bu hal, kalbi hali öyle olacak. Onu bütün her şeyinden fazla seveceksin. Zaten fenafi'l şeyhliği geçmişsin artık böyle, yol yürüyorsun, çatır çatır yıkılıyor ortalık. Yol yürüyorsun. O esnada bir bakıyorsun ki cennete girmişsin, cennette Tûba ağacının altına oturmuşsun. Burası daha zirve. Tûba ağacına yaslanmışsın. Burası zirvenin üstünde. O esnada hitap geliyor sana. Hitabın Allah'tan olduğunu, kalbine ilham olarak geliyor. Bütün vücut kulak olmuş, duyuyor. O, o hitapla bütün vücudun, için dışın kulak olmuş, her şeyinle duyuyorsun. Aklınla değil, her şeyinle duyuyorsun. Hitabı aldın, mübarek olsun. Bu artık o kimsenin şeyhlik yapabileceğin de delilidir. Hitabı aldı, muhteşem. Daha yol var mı yürüyecek? O yolu yürüyecek daha. O kimse zaten orda kalmasın. Aldanmasın, oldum bittim sevdasına düşmesin. Sakın kendini bir şey zannetmesin. Asıl çatırtı, imtihan ondan sonra başlayacak. Of of of of of of of of of! Eşinden, çocuğundan, yandan, sağdan, soldan, alttan, üstten, bir bakacak ki sanki dünya üzerinde dönüyor onun. Ne varsa üzerinde onun dünya dönüyor, ne varsa! Bir bakmış dost bildikleri düşman, düşman birlikleri dost olmuş. Bir bakmış o satmış, bu kandırmış, bu aldatmış, bu yan yatırmış, o çamura batırmış, önüne gelen bir tekme vurmuş, önüne gelen bir şamar vurmuş! Kimisi çok sevmiş, sımsıkı yapışmış, hepsini yaşayacak bunların, hepsini de yaşayacak. Şeyh efendi Allah rahmet eylesin, böyle beni hızla böyle yanına çağırdı, gel Mustafa Efendi şuraya dedi bana. Ben dedim bir şey oldu herhalde. Otur dedi, ben oturdum. O böyle divanın üstünde oturuyor. Böyle bir şey söyleyeceği zaman koltuğun en ucuna gelir, böyle diker kendini, o dersin ki bir şey söyleyecek, çok önemli. Bundan sonra dedi, kendi dizine vuruyor, bir dizine dedi gül yağı dökecekler, bir dizine dedi ateş dökecekler. İkisini de dedi bir tutmazsan kemale eremezsin Mustafa efendi dedi bana. Sevenin sevdiğine kanmayacaksın, sövenin sövdüğüne kanmayacaksın dedi. Ne sevenin sevdiğine kanacaksın, ne de sövenin sövdüğüne kanacaksın.

Evet, şimdi bu hale gelince o kimse o arş-ı alâya gark olur. Arş-ı alâya gark olur, bak tekrar söylüyorum, bu Bayındır şivesi, biz öyle tarif ederiz, dünyaya gark oldu, denize gark oldu, hani denize attı adam kendisini, denize gark oldu, denizde kayboldu. Bizim oranın şivesi öyle. Çanakkale'de nasıl Yusuf hoca, öyle mi? Sizde mi gark oldu diyorsunuz? Denize gark oldu değil mi? Yemeye içmeye gark oldu, şuna gark oldu, evet. Yani onda kayboldu o. Onun onda esamesi kalmadı. Onda kayboldu, gark oldu, artık o kimse arşı alada gark oldu, kayboldu arşı alâda. Bir an bir baktı ki ruhu komple elinden çıkmış. Bin bir türlü hallere girmiş. Bir bakmışsın ki ruh orda duruyor, sen bin bir türlü hallere girmişsin. Bir bakmışsın ikisi de birleşmiş, cem olmuş. Cem olunca da ne olmuş? O da ayrı halden hale girmiş. İşte eğer

ki bir kimsenin gönlü Allah sırları dağarcığını açarsa o zaman ne yapar? Onun ruhu artık bu bedende durmak istemez, bu dünyada durmak istemez. O arş-ı alâya doğru yol almak ister. Allah bizi onlardan eylesin.

Konu başlığı: ***'Adem Aleyhisselam'ın 'Rabbena zalemna' diye hatayı kendisine isnad etmesi, iblisin 'bima ağveyteni' diyerek suçu Allah'a yüklemesi.'*** Konu başlığımız bu ama buraya bir hafiften girelim inşallah, ondan sonra önümüzdeki hafta da geri kalandan devam ederiz. Malum, Adem(a.s) cennette Havva annemizle beraber dolaşırken malum hikaye, Cenab-ı Hak ona dedi ki bu ağaca yaklaşmayın. Bu meyveye yaklaşmayın. Değişik rivayetler var. Yaklaşılmaması gereken, yasak bir bölge var, yasak bir yer var, onu söyledi Adem'le Havva'ya ama onlar ne yaptılar? Oraya yaklaştılar. O sınırı, Cenab-ı Hakk'ın koymuş olduğu o hududu çiğnediler. O hududu çiğneyince o zaman Adem Aleyhisselam Cenab-ı Hakk'ın kendisine öğrettiği kelimelerle Cenab-ı Hakk'ın kendisine öğrettiği tövbeyle ne yaptı? Allah'a yalvarmaya başladı ama kendisi dedi ki: 'Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer sen bizi bağışlamaz, bize merhamet etmezsen kesinlikle hüsrana uğrayanlardan oluruz dediler. Yani işlemiş oldukları o hatayı, o kusuru kendi nefislerinden gördüler. Hani bu sohbetten önce takip edenler bilirler, cebriyet söz konusuydu ya, cebriyet ile alakalı, bu konunun devamı.

Yani Adem kendi nefsine vurdu hatayı, günahı, kusuru yanlışlığı. Dedi ki Havva annemizi de beraber içine kattı. Dedi ki: 'Kale Rabbena zalemna.' 'Ey Rabbimiz! Biz, enfüsena, biz nefsimize zulmedenlerden olduk.' Ve inlem tağfirlena ve terhamna la nekunenna minel hasirin'. 'Bize merhamet etmezsen bizi bağışlamazsan biz hüsrana uğrayanlardan oluruz.' Burada bütün peygamberler derler ki hatta, hani sen bu hatayı günah işlemeyeceksen, bir hadisi şerif vardı, sen işlemeseydin biz bu dünyaya gelicilerden olmayacaktık Adem aleyhisselam da der ki henüz der hiçbir şey yaratılmazdan bilmem kaç bin yıl önce Cenab-ı Hakkın der, takdiri ilahisine yazdığı bir şeyden mi beni sorumlu tutuyorsunuz? Hz. Peygamber der ki: 'Atam Adem bu atışma dan haklı çıktı böyle diyerekten.' Demek ki peygamberler kendi aralarında bunu böyle konuşmuşlar. İşte bir kimse Adem'in yolunu tutuyorsa o Adem'in yolundaysa hatayı, kusuru, eksikliği kendi nefsinde görür ve nefsini her daim hatalı, kusurlu görür. O yüzden sufilerin yıkıldığı yerdir nefsini temize çıkarmak. Bir sufinin yıkıldığı yer, kendi nefsini temize çıkardığı yerdir ve bir mürit asla nefsini temize çıkarmaz. Bir mürit nefsini temize çıkarıyorsa o müritlik bağını koparmıştır. O müritlik yolunda değildir. O hatayı, kusuru başkasında görüyorsa yandı keten helva. O şeytanın yolunu tutmuştur. O şeytanlaşmıştır. Sufilerin yıkıldığı yerdir. Bazen sufiler şöyle düşünürler. Ben hata yapsam şeyhim beni ikaz ederdi. Ya ne büyük

dervişmişsin sen ya, sen ne büyük dervişmişsin, sen hata yaptığında şeyhin seni ikaz edecek veya ben hata yapsaydım ben rüyamda görürdüm! Sen ne muhteşem dervişmişsin ya! Maşallah Suphanallah! Yıkıldığı yerlerdir bunlar. Bir kimsenin nefsini temize çıkarması o kimsenin yıkıldığını gösterir ve şeytani yoldadır. Şeytan ne dedi? Şeytan ne dedi? 'Kale Rabbi bima ağveyteni' yani dedi ki Rabbim beni sen saptırdın. Dedi ki beni sen saptırdın yani ben sapanlardan olmayacaktım, ben sapan değildim. Ya? Beni sen saptırdın ve yeryüzünde dedi bütün fenalıkları senin bu kullarına güzel göstereceğim. Kime? Ama dini ve kendisini kendine halis kıldığı kullarına değil.

Ya? Ben öyle insanları aldatacağım ki öyle kandıracağım ki ben onlara yanlışları güzel göstereceğim. Kibri güzel göstereceğim. Kinlenmeyi güzel göstereceğim. Büyüklenmeyi güzel göstereceğim. Küçük dağları ben yarattım demeyi güzel göstereceğim. Her şeyi ben yaptım demeyi güzel göstereceğim. Her şey benim. Ben olmasaydım burası olmazdı demeyi ben ona güzel göstereceğim. İnsanları kendine kul köle etmeyi güzel göstereceğim. İnsanları böcek gibi görmeyi güzel göstereceğim. Benim sözümden dışarı hiç kimse hiçbir şey yapmayacak demeyi güzel göstereceğim. Kimsin sen bana hesap sormayı demeyi güzel göstereceğim. Ben yanlış yapmadım, sen yanlış yaptın demeyi ona güzel göstereceğim. Ben hatasızım, sensin hatalı demeyi onlara güzel göstereceğim. Kim bunlar? Allah'ın has kullarının dışında olanlar, Allah'a iman edip iyi ameller işleyenler hakkı ve sabrı tavsiye edenlerden olmayanlar, dini istismar eden, tarikatlarda sufilik yolunda sufiliği istismar edenler bunlar. Süflilikle insanları aldatan, sufilikle insanların parasına puluna göz koyan sufilikle kendisini farklı makamda gösteren, olmayan makamda gösteren, bunlar şeytanın yolunu tutmuş olanlar ve bunlarda asla hata kusur yok. Bunlar asla kimseden özür dilemezler. Bunlar kendilerince kibirleri kaf dağında. Bunlar kaf dağında dolaşırlar. Bir sorsan öyle maneviyatları vardır, öyle maneviyatları vardır ki bunlar maneviyatın içerisinde dolaşıyorlardır ama burunlarının uçlarını görmezler maneviyatların içerisinde dolaşıyorlardır, yarım saat sonrasından haberi yoktur, maneviyatın içinde dolaşıyordur başında dolaşan beladan, musibetten haberi yoktur. Öyle söylerler. Bunlar Allah'la aldatanların en adisidir. Bunlar sufilikle aldatanların en şerefsizleridir. Bunlar sufilikle aldatanların en ahlaksızlarıdır. Görmediği rüyayı görüyormuş gibi göstermek maneviyatı olmadığı halde kendisini manevi bir hali varmış gibi göstermek dervişleri hor hakir görmek dervişlerin üzerini çiğnemek basmak dervişlerin dedikodusunu yapmak...Bunlar sufiliği kendi heva ve heveslerine basamak eden adi, aşağılık, şeytani insanlardır.

Allah bunları yeryüzünde rezil rüsva edeceği gibi mahşer yerinde de rezil rüsva eder. Allah bunların hepsini de rezil rüsva eylesin. Böyle bir şeyh olmadığı halde bir böyle icazeti de olmadığı halde insanları kandırmak için yola çıkanları Allah rezil rüsva eylesin. Hem bu dünyalarını rezil eylesin hem de ahiretlerini rezil eylesin. Dünyalarını rezil eylesin ki dünyada bu tip işlere kalkışacak olanlara kötü örnek olsun. İnsanların gözleri korksun. Zaten ahirette rezil rüsva olacaklar, olsunlar zaten. Sebep ne biliyor musunuz? Ümmeti kandırdıkları için. Yolları kirlettikleri için gelecek olan nesillere kötü örnek bıraktıkları için. Kötü örnek bırakıyorlar arkaya. Oturmuş dervişlerin parası ile geçiniyor, dervişlerden yiyip içiyor, dervişlerin parasına gözünü dikmiş. Allah onların tek gözlerini kör eylesin ibreti alem için. Evet, dervişin bir kuruşuna tenezzül edeni, Allah hangi yoldaysa onları yoldan çıkarsın. Benim hep duamdır, bunlar bizim silahımız yok, tankımız yok, tüfeğimiz yok, askerimiz yok, polisimiz yok, savcımız yok, avukatımız yok. Bizim duamız var. Biz dua ile yaşıyoruz. Bizim başka bir şeyimiz yok. Cenab-ı Hak bu yolumuzu ben kendim kendi nefsime vurayım, benim içinde bulunduğum bu yolu kim kirletmeye çalışıyorsa Allah onu rezil rüsva eylesin. Bunu ben kirletirsem ben kendime de söylüyorum bunu, bunu ben kirletirsem Allah beni de rezil rüsva eylesin. Amin deyin, evet bu herkes için geçerli. Ben kendi nefsimi de koyarım orta yere. Yok, hepimiz için geçerli. Bu yol Mustafa Özbağ'ın yolu değil, bu yol Adem'den itibaren gelen bir yol. Bu benim yolum değil. Bu, Adem'den itibaren, sufilik zahiri olarak Adem'den başlar zahiri olarak. Sufilik manevi olarak ilmi ilahiden başlar. Sufilik yoluna girenler ilmi ilahiden seçilmişlerdir. O eğer ilmi ilahiden seçildiyse son nefesine kadar sufi olarak yürür gider. Allah cümlenizi onlardan eylesin. Cümlemizi onlardan eylesin. Cenabı Hak yola karşı, üstadlarımıza, karşı pirlerimize karşı, peygamberlerimize karşı, bu yolun yolcularına karşı bir hata, kusur, yanlışlığımız, eksikliğimiz bilerek bilmeyerek işlediğimiz var ise biz ihlasımızla, samimiyetimizle burda durmaya çalışıyoruz.

Allah bizi affetsin. Eksiğimizi kusurumuzu örtsün, eksiğimizi kusurumuzu affederek bizi temizlesin, ihlasımızı samimiyetimizi Rabbim bizim muhafaza eylesin. Bunu bozacak, bozduracak hiç bir şeye müsaade etmesin. Bizim gücümüz, kuvvetimiz yetmez, bizim kudretimiz yetmez, bizim ilmimiz, bilgimiz bizim yetmez, Rabbim kendi katından ilimlendirsin, bilgilendirsin, kuvvetlendirsin, kudretlendirsin inşallah. Yoksa bizim kendi aklımıza, fikrimize, kuvvetimize, kudretimie kalırsa biz yolda duramayız, imtihanlarla baş edemeyiz. Rabbim bizi bize bırakmasın, kendi katından bizlere lütfeylesin. İşte eğer bir kimsenin yolu şeytani ise ve şeytaniyete doğru gidiyorsa o hatayı, kusuru kendinde görmez. Hep başkaları hatalıdır Evde karı

koca, kadın hep kocasını hatalı görüyor. Evde adam hep karısını hatalı görüyor. Çocuk hep anne babayı hatalı görüyor. Anne baba hep çocuğu hatalı görüyor. Mürid, mürşid, mürşid hep müridi hatalı görüyor, mürid de oturmuş küstahlığını, kibirliliğini, ahlaksızlığını görmeden şeyhi hatalı görüyor. Bunlar hep böyle şeytaniyetin vesvesesi ve desisesidir. Bir kimse şeytaniyet yoluna girdi mi bu vesvese, bu desiseyle gider ama ademiyet yoluna giderse der ki ben nefsime zulmedenlerden oldum. Beni affetmezsen ben hüsrana uğrayanlardan olurum der. Ademiyetin yolu budur. Sen müritmişsin, mürşitmişsin, zakirmişsin, nakipmişsin, nükebbaymışsın dinlemez. Sen ben şeyhim ben hata yapmam, ben şeyhim ben özür dilemem, ben şeyhim ben helallik istemem, yok öyle şey. Sen Adem'in yolunu tut. Hepinize söylüyorum. Yarın öbür gün bir şeyhlik koltuğuna otururusunuz, kendinize kibir vurmayın. Ben hata yapmam demeyin. O şeytaniyettir. Ben yanlış yapmam demeyin, bu şeytaniyettir. Zakirler, nakipler, nükebbalar, halifeler, herkesin hatası yanlışlığı, eksikliği olur. Hiç birisi de ben hata yapmam, ben yanlış yapmam demeyecek. Oturacak analiz edecek, bir daha analiz edecek. Bir daha Kur'an sünnete vuracak, bir daha Kur'an sünnete vuracak

Evet, ondan sonra hak ve hakikati koyacak orta yere. Şeytanın yolundan yürümek yok. Her daim nefsini temize çıkarmadan ben nefsime zulmedenlerden oldum demek var. İşte konu başlığı buydu bu günkü. Normalde şeytaniyet ne yaptırdı? Dedi ki sen beni saptırdın, sen beni yanlışa götürdün. Şeytan bunu kime yaptı? Allah'a yaptı. Tipik, klasik cebriyeciler de ne yaparlar? Bunu Allah'a atfederler. O bize yanlışlık yazmasaydı biz yanlışlık yapmazdık derler. O yazmış derler ama halkın içerisinde bir kimse kendini suçsuz, günahsız, hatasız görüyorsa o da ne yapmıştır? O da şeytaniyetin yolunu tutmuştur. Evet, mürit mürşit ilişkisinde de mürit oturup da mürşidine karşı benim yanlışım yok, benim hatam yok diyorsa o da şeytaniyetin yoluna girmiştir. Net. Asla o yol onun için doğru bir yol değildir. Rabbim muhafaza eylesin. Mürid Adem'in yolunu tutarsa ben hatalıyım, ben kusurluyum, ben yanlışım, ben eksiğim der, yoluna devam eder. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.1480. beyitten önümüzdeki hafta Allah izin verirse inşallah devam edeceğiz. Bir bellilik koyalım oraya inşallah. Bugün Çanakkaleliler burda. Maşallah, Gelibolu'da burda, Çanakkale'de burda. İnşallah salı günü Allah izin verirse Çanakkale'deyiz inşallah. Gündüz bayan kardeşlere akşama da erkek kardeşlere. Çanakkale'ye ait yalnız, Gelibolu ve Çanakkale, diğer il ve ilçelere değil. İnşallah salı günü de ordayız. Haklarınızı helal edin. El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/-fWpzISHxfc

MESNEVİ-İ ŞERİF 1480-1490. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi yaşama ve yaşatma mücadelesi verenlerden eylesin. Ecmain. Geçen hafta konu başlığı yapmıştık, bu hafta da 1480. beyitten devam ediyoruz inşallah:

"Hakkın yaptıklarını da gör bizim yaptıklarımızı da. Her ikisini de gör ve bizim yaptığımız işler olduğunu bil. Zaten bu meydanda. Ortada, halkın yaptığı işler yoksa, her şeyi Hak yapıyorsa şu halde kimseye 'bunu niye böyle yaptın' deme. Allah'ın yaratması bizim yaptığımız işleri meydana getirmektedir. Bizim işlerimiz Allah işinin eserleridir."

Bir fiiliyat olarak kulların yaptıkları var, bundan mükellef çünkü bir de Cenab-ı Hakk'ın yaptıkları var. Bu bizim üzerimizde de geçerli. Biz kalp atışımızı kendimizce kendimiz dizayn edemiyoruz, damarlardaki kanın dolaşmasını kendimiz dizayn edemiyoruz. Güneşin doğması, batması, dünyanın dönmesi...Bunları biz kendimiz dizayn edemiyoruz, kendimiz düzenleyemiyoruz. Bunlar cebri olarak Cenab-ı Hakk'ın işleri. Bunda kulun bir insiyatifi yok. Yıldızların dönmesi kendi yerinde belli bir istikamette ve belli bir ölçüde yürümesi kullarla alakalı değil veyahut da denizlerdeki dalgalanma, rüzgarlar ne bileyim yağmur, kar yağması, bunlar kurallarla alakalı değil. Bundan direkt Cenab-ı Hakk'ın kendi takdiri ve yaratmasıyla olan işler.

Bir de halk edilmiş halkın kendi el ürünleri var, kendi yaptıkları var. Hazreti Pir diyor ki her ikisini de gör, bizim yaptıklarımızı da gör, yani kendi elinle işlediklerini de gör ve Allah'ın işlediklerini de gör ve bizim yaptığımız her ikisini de gör. Bizim yaptığımız işleri de bil. Bunlar zaten de meydanda, ortada. 'Halkın yaptığı işler yoksa her şeyi hak yapıyorsa şu halde kimseye bunu niye böyle yaptın deme.' Cebriyecilere söylüyor. Yani bu normalde cebriyeci sınıfı hani her şey hakkın, her şey haktan, onlar kendince kendi cüzzi iradelerini yok sayıyorlar. Bir de ne var? Bir de onun karşılığında Allah hiçbir şeye karışmaz, her şeyi insanın kendi eliyle yapar diyen bir görüş daha var. O da ne? Mutezile. Hazreti Pir onu anlatıyor. Yani diyor ki cebriyeye düştüysen yani var ya Allah nasip ederse kısmet etmemiş bize öyle diyorlar ya, cebriye dediği bu. Yani içki içiyor, işlemiş olduğu haramı Allah'a atfediyor, şeytanın yolu. Neydi sohbet konu başlığı? Şeytan demişti ki 'bu hatayı, kusuru sen işlettin bana. Benim bunda bir dahlim yok' ama Adem ne demişti? Adem demişti ki suçu üzerine almıştı. Dedi ki 'ben nefsime zulmedenlerden oldum. Allah'ın yaratması, bizim yaptığımız işleri meydana getirmektedir.

Bizim işlerimiz Allah işinin eserleridir.' Bu direkt İmam Maturidi'nin görüşü. Allah'ın yaratması, çünkü İmam Maturidi bu konuda çok şeydir. Hem Mutezile ile hem Cebriye ile uzun zaman mücadele etmiş bir kimse. Tabi İmam Maturidi'den sonra İmam Nesefî bu konuda daha da şerit davranmış. İmam Nesefî, İmam Maturidi'nin böyle tabiri caizse şarii gibidir yani onu, İmam Maturidi'yi şerh eden kimse gibidir İmam Nesefi. E tabii ama tarih boyunca insanlık Allah ile insanların fiilleri konusunda ve fiillerin üzerindeki kimin ne kadar rolü var, bunu hep tartışmışlar. Bu böyle öyle bir tartışma ki tabiri caizse beş bin yıllık, yedi bin yıllık bir tartışma. Bu tartışma yeni değil hiçbir zaman. Bu Hristiyanlar'da tartışılmış Hıristiyan teologlar da bunu tartışmış, Yahudiler tartışmışlar, Yahudi din alimleri tartışmış bunu, ondan öncekiler tartışmış, daha öncekiler tartışmış. Bu tartışma sürüp gidiyor hep. Buna son noktayı koyan hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri. Yani Cebrîye'yi de yani Allah bir kulun bu konuda herhangi bir insiyatifi yok, direkt Allah'la alakalı. Yani işte yağmur yağacağı zaman şemsiyeyi sana aldıran da o. Öyle demişti birisi bana. Yani şemsiyeyi aldıran da o, aldırmayan da o. Yani kulun bu konuda bir inisiyatifi yok diye, var, böyle bir kısım ehli tasavvuf gibi görünen Cebriyeciler var. Bu tarih boyunca bu tartışılmış, tabiri caizse düğüm haline gelmiş. Bu tabi İslam söz konusu olunca İslam'ın ilk yıllarında böyle bir tartışma yok. Yani işte hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin zamanında tartışma yok, hazreti Ebubekir, Ömer, Osman, bunların zamanında

tartışma yok. Hazreti Ali radyallahu anh hazretlerinin zamanında ve ondan sonraki dönemlerde tartışma var. Mesela ilk Kaderiyeciler o zaman çıkıyor, ilk Cebriyeciler o zaman çıkıyor, ilk Hariciler o zaman çıkıyor, Hazreti Ali efendimizinden sonra. Çünkü bir lider kuvvetliyse fitneler de kuvvetlidir. Bir şeyde, böyle bir lider pozisyonundaki kimsede kuvvetsizlik söz konusu olursa asıl büyük fitneler de o zaman çıkar. Mesela Hz. Ali efendimiz zamanında çok büyük fitneler çıkmış, ondan sonra hatta diyorlar ya Emire'l mü'minin, Hz. Ebubekir efendimizin zamanında bu kadar yoktu, hazreti Ömer'de de yoktu, Hz. Osman'dan sonra başladı, hikmeti ne deyince diyor ki Hz. Ebubekir'in yanında Ömer vardı, Osman vardı, ben vardım, Aşere-i Mübeşşere vardı, onun yanında dimdik durdular. E şimdi diyor benim yanımda kimse kalmadı. Hani kimse kalmadı derken, onlardan bir kimse yok. Gün geçtikçe Müslümanlar zayıfladı, zayıf hal aldı gibisinden.

İşte Mütezile de bu mesela meseleyi direkt insan üzerinden çözmeye çalışmış. Yani her şeyi insanın üzerine koymuş. Yani ben kahve fincanını burdan aldım, buraya koydum. Bunda diyor Allah'ın yaratması yok. Bunda diyor kul kendi fiilini kendisi yarattı. Böyle ben bir cümleyle geçeyim bunları ki akılda kalsın. Mütezile diyor ki bu kahve fincanını burdan alıp buraya getirdin, bunun her şeyi sana ait, yaratması da sana ait, bunu istemek de sana ait. Cebriye de diyor ki bu kahveyi burdan alıp buraya koymanın hepsi de Allah'a ait. Senin bir dahlin yok bunda diyor. Cebriye'nin de söylediği bu ve Cebriye bu konuda Allah'la çözmeye çalışıyor. Mutezile de kullar üzerinden, insanın üzerinden çözmeye çalışıyor ama ehl-i sünnet diye nitelendirdiğimiz tabir ettiğiniz İmam-ı Azam'dan başlayan o bu konudaki ekol, 'bu fiiliyatın üzerinde iki kuvve vardır. Birisi Allah'a aittir, yaratmadır, öbürküsünde de kula aittir. Hani istemedir, işlemedir, işlem hani işlem yapmaktır diye, ne Mutezile tarafına dönmüş ne de Cebriye tarafına dönmüş. Her iki tarafa da set çekmiş, hatta her iki tarafa da tabiri caizse savaş açmış. Bu savaşı daha da şiddetlendiren İmam Nesefî'dir. İmam Nesefî, Mütezile'nin küfrüne fetva verir. O kadar böyle serttir. Ondan sonra tabii Cebriye'nin de küfrüne fetva verir. Yani öyle İmam Nesefî böyle zayıf bir noktada durmaz. Allah bizi affetsin. Ehlisünnet normalde der ki Allah'ın yaratmasına ortak kabul etmez ama insanın hür bir şekilde fiilini ortaya koyabileceğini savunur. Der ki bu konuda insan kendi elinin ürünü, fiilini kendisi işler ama o işlemeyi yaratan Allah'tır, bakın yaratan. Sen bu kahveyi dökmeyi istersin, bu istemek sana aittir, yaratmak Allah'a aittir. Sen bu kahveyi istersen dökebilir misin? El-cevap evet ama bunu yaratan Allah'tır.

Ehli sünnet de bunu söylüyor ve İmam Maturidi teknik olarak; bunu İmamı Azam böyle çok teknikleştirmeden bunu basit bir şekilde akaidinde

söyler o meşhur risalesinde. Küçücüktür ama o böyle serttir, şeydir böyle, ondan sonra, ordaki o akaidinde bunu kendisi beyan eder. Bunu teknikleştiren, teferruatlaştıran, buna böyle farklı bir açılım koyan İmam Maturidi'dir ama imam Maturidi de böyle madde madde bunu götürmez. İmam Nesefî bunu hem maddeleştirir hem de şerh eder hem de sertleştirir. Onun bir de işin o tarafı var yani sertleştirir. Mesela İmam Maturidi küfrüne fetva vermez, İmam Nesefî küfrüne fetva verir, bunun gibi sertleştir ve bu böyle tabi ehli sünnetin veyahut da İmam-ı Azam bu İmamı Maturidi, Nesefi, bu ekol, bu damar bu meseleyi tabiri caizse çözmüş. İşin bir de bu tarafı var. Yani problem çözülmüş. Tarih boyunca gelen bu tartışma İmam-ı Azam ile beraber ortak bir nokta bulmuş, ortak bir daire bulmuş, mesele çözülmüş çünkü Cenab-ı Hak ayet-i kerimelerde yaratma işini direkt kendi üzerine almış. Yani bir tek yaratıcı var, o da Allah. Bizim fiillerimizi de bütün varlığın fiillerini, hareketini, yaratan Allah. Buranın altını çizin. Enam suresi, ayet 102: 'İşte Rabbiniz olan Allah budur. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır.' Her şeyin! Gözümüzün gördüğü görmediği, varlık aleminde ne tecelli ediyor ise her şeyi yaratan Allah'tır ve devam ediyor ayeti kerime: 'O halde ona itaat edin, o her şeye vekildir.' Yani yaratan Allah'tır, ona itaat et, yani senin bir şeyi yaratmaya gücünün olmadığını gör. O hem yaratır hem hükmeder hem de senden bunun itaatini bekler, ister. Sen itaat etmekle yükümlüsün, yaratan o. Zümer, 62: 'Allah her şeyin yaratıcısıdır ve o her şeyi idare edendir.' yani yarattığının başı boş bırakmıyor. Yarattığını idare de ediyor. Her şeyin yaratıcısı ne? Allah(c.c.). Her şeyin yaratıcısı o. Burdaki her şey çok önemli, her şey burdaki çok önemli. Yani otomatikman ayeti kerime, her iki ayeti kerimede de yani normalde ne diyor? Her şey diyor. Arâf, ayet 54: (dikkat edin) 'Yaratmak da emretmek de Allah'a aittir. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir.'

Bakın ayeti kelimelerin hepsini alıyorum özellikle. Az önce neydi? Yaratan oydu, ona itaat edecektik ve ondan sonra ne geldi? İdare eden de o. İtaat ediyoruz. Çünkü idare ona ait. Yaratma meselesinde idare direk onun kendisine ait ve her şeyi de ne yapıyor? İdare ediyor. O, her şey onun hükmü altında, evet. Araf'ta da ne diyordu? Yaratmak ve emretmek. Bunun ardından ne oldu? Bir de emretmek ilave oldu. Yani bir başkasının emretmeye gücü kuvveti yok, bir başkasının bir şey emretme hakkı yok. Bir tek emredici var o da Allah. Eğer birileri kuran ve sünnetin dışında bir şey emrediyorlarsa söylüyorlarsa ilahlık taslıyorlar veyahut da sen ancak Kur'an ve sünneti tebliğ edebilirsin, nasihat edebilirsin. Emredemezsin. Emreden kim? Allah. Biz Allah'ın yerine emretmeye kalkmayalım. Biz tabiri caizse rol kapmayalım, Allahlık yapmayalım. Allah muhafaza eylesin. Hicr, ayet

86: 'Şüphesiz ki yaratan ve bilen ancak Rabbindir.' Burda da Cenab-ı Hak yarattı, yarattığını da biliyor. Bilmeyen değil, gerçek bilen o ve bu ayetlerden anlaşılıyor ki ya yaratma işi Allah'a aittir. O yüzden yaratma işi direkt Allah'a ait olduğundan ne oldu? Mütezile'nin her şeyi insan üzerine dizayn etmesi battı bitti, ayeti kerimelerle bu ortadan kalktı. Artık kalkıp da Mütezile'nin kendi eliyle işlediklerini de kul kendi fiilini kendisi yaratır tezi de bu ayeti kelimelerle ne oldu? Gömülmüş oldu. Demek ki ayeti kerimelerden anlaşılıyor ki yaratma işi Allah'a ait. Burda normalde kulun istemesi, bir şeyi kesb etmesi var. Mümin, ayet 62: 'Biz herkesi ancak gücünün yettiği ile mükellef kılarız.' Mükellefsiniz. Neyden? Gücünüzün yettiğinden mükellefsiniz. Yani bir fiilin üzerinde o Allah yaratıyor ama sizin de istemeden onu böyle talep etmekten, onu işlemekten mükellefliğiniz var. Allah da sizin mükellefliğinizi dizayn etmiş. Belirli bir yere kadar mükellefsiniz. Bu belirli yer ne? Gücünüzün nisbetinde, gücünüzün nisbetini geçen bir şeyden mükellef değilsiniz. Güç yetirebildiğinizden mükellefsiniz. E mükellefseniz, o zaman Cenab-ı Hak bu noktada yaptığınız işin üzerinde sizin de bir payınız var. Sizin de biz onun üzerinde bir tabiri caizse kuvvetiniz var. Öyle söyleyelim. Allah'ın size bahşetmiş olduğu kendi kudretinden verdiği bir kudretiniz var sizin ve siz o size verilenden mükellefsiniz. Burda en ince nokta bu, mükellefsiniz.

Haram işledin, mükellefsin. Helal işledin, mükellefsin ondan da. Haram işlersen cezaya müteallik bir iş yapmış oldun. Helal işlersen, e o zaman da taltife müteallik bir iş yapmış oldun. O zaman o mükellefliğin senin ne? Fiilin üzerindeki kesbetmen, istemen ve onu işlemen senin ama o işlemeyi yaratan kim? Allah. O zaman bizim üzerimizden bütün fiiliyatları yaratan kim? Allah. İsteyen onu kim? Biziz. İşte Hz. Pir de diyor ki meseleyi toparlayacak olursak Hakkın işleri var, Allah'ın işleri var. Bu Allah'ın işlerini seyret. Yağmurun yağması gibi dünyanın dönmesi gibi yıldızların dönmesi gibi...Bunu seyret. Bunlar hakkın işi. Damarlarında senin kanın dolaşması gibi kalbin atması gibi her nefes alışverişte ciğerine pompalanması gibi...Bunlar ne? Bunlar Allah'ın işleri. Bunlara senin kendi gücün yetiyor mu? Hayır. Sen güç getirdiklerine bak. Güç yetiremediklerine bakma. Senin insiyatifin dışında olan şeylere bak. Bunlar Rabbinin işleri. İnsiyatifinin içindeyse o zaman bunlar da senin elinin ürünü. Yaratan kim? Allah. Burası herhalde iyice anlaşıldı, değil mi? Evet. Çünkü bu böyle zaman zaman ehli tasavvufum diye düşünen insanların bir kısmı mesela işte Mütezileci. Yani Allah'ın kulun üzerindeki fiiliyatları direkt kula atfedip Allah bu konuda yaratmadı kulun fiiliyatlarını, o noktadalar. Bir kısmı da yine ehli sufi bunlar, cebriye noktasındalar. Diyorlar ki yani ne yapalım, bize namazı

yazmamış örneğin, bize namazı emretseydi kılardık, bunları ben çok duyduğumdan Allah muhafaza eylesin.

"Söz söyleyen kimse, ya harfleri görür yahut manayı. Bir anda her ikisini birden nasıl görebilir? İnsan, konuşurken manayı düşünür, onu kast ederse harflerden gafildir. Hiçbir göz, bir anda hem önünü hem ardını göremez."

Yani normalde söz söyleyen insanlar söze baktıklarında normalde harfleri görürler. Birisine söz söylemiş olsan ne yapar? O kimse harfleri görür, o başka bir şey görmez. Normalde işin manasını görmesi gerekir e ama normalde o manasını görmez ve bir söz söyleyecek olan bir kimse de önce aslında sözden önce manayı düşünür. Bu söz ne anlama gelecek diye onu düşünür hem sözü söylerken hem mana da aynı anda onda olmaz. Manaya göre o kimseden söz çıkar. O yüzden büyükler demişler ya kalp dükkansa dil tüccardır diye. O kalpteki o içteki manaya göre kelam çıkar. Onun her ikisini de aynı anda yapmak biraz zordur. Yani hem kelimeleri sıralayacaksınız hem de manayı sıralayacaksınız. Bu biraz herkesin yapabileceği bir şey değildir. Bu ancak ilhamla olursa veyahut da vahiyle olursa söz konusu olur. Öbür türlü söz konusu olmaz. Allah muhafaza edersin. 'İnsan konuşurken manayı düşünür, onu kast ederse harflerden gafildir.' Yani bir kimse manaya kendini attı, mana aleminde, mana aleminde iken o kimse harflerden gafildir yani hatta o esnada o kimsenin söyledikleri de kendi ihtiyarında değildir. Kendi ihtiyarında olmadığından dolayı da sorumlu değildir. E öbür türlü de normalde, harfleri konuşuyorsa bir kimse o esnada da mananın üzerinde tefekkür edemez. Artık o konuşmaya başlamış.

"Şunu iyice bil! Önünü gördüğün zaman ardını nasıl görebilirsin?"

Yani bir kimse bu zahir manada bir kimse yolda yürüyor, önüne baktığında arkasını görebilir mi? Yok. Önünü görüyor çünkü arkasını görmesi mümkün değil. Arkasını nasıl görecek? O kimse arkasını görebilmesi için manevi bir hali olması lazım. O manevi haliyle arkasını görebilir. O manevi hal yok ise göremez. O da vücut gözüyle değil o da ne iledir? O da kalp gözüyle görür. Arkadan kim geliyor ne oluyor diye kalp gözüyle görür. O da Allah'ın açmasıyla alakalıdır. Allah açarsa onu görür. Allah açmazsa kalp gözünü Cenab-ı Hak perdeyi kaldırılmazsa o zaman manevi olarak ne önünü görebilir ne arkasını görebilir. Önünü de göremez, arkasını da göremez.

O zaman önümüze bir şey çıkmış oldu. Demek ki sen önünü ardını normal çıplak gözle göreceğim dersen evet yürürken önünü gördün ama arkanı göreceğim diyorsan benim gibi geri dönmen lazım. Öyle kendi kendine de hava atma. Ben arkamı da normalde yürürken görürüm deme. Öyle bir şeye girme. Allah muhafaza etsin.

"Madem ki can harfi ve manayı bir anda ihata edemez, nasıl olur da hem işi yapar hem o iş yapma kudretini yaratır."

Madem ki bir kimse madem ki bir insan hem manayı hem harfi bir anda kavrayamıyor, ihata edemiyor, bunu beceremiyor, o zaman bunu beceremedi, kendi üzerinde dahi manayla harfleri birleştiremiyorsa o zaman diyor nasıl hazreti pir diyor ki hem işini yapar hem de o işi yapma kudreti o kimsede yaratır. Bu mümkün değil. O zaman sen o işini yapmaya çalışırken o ameli işlerken onu yaratan var, o yaratanı gör. Sen hem ameli işleme hem de yaratanın yapabileceği güçte değilsin, kendini o güçte görme, o kudrette görme, kendini dev ayna atma. Her şeyi ben yapıyorum deyip ilahlık yapma. Allah muhafaza eylesin.

" Ey oğul, Allah her şeye muhittir. Bir işi yapması, o anda diğer bir işi yapmasına mani olmaz."

Allah bütün her şeyi ihata etmiştir. Gücüyle, kuvvetiyle, kudretiyle, bilgisiyle, ilmiyle, bütün sıfatlarıyla Cenab-ı Hak bütün her şeyi kuşatmıştır. Her şeyi. Onun kuşatmadığı hiçbir şey yoktur, onun uzak durduğu hiçbir şey yoktur. Onun bilmediği hiç bir şey yoktur. Özellikle bilmediği hiçbir şey yoktur. Bunu özellikle söylüyorum. Hani bir profesör var ya, çıktı ne o, Abdülaziz Bayındır, Allah bir an sonra kulunun ne işleyeceğini bilmez dedi televizyonda, bunu normalde internette de görebilirsiniz. Allah kulunun bir an sonra ne yapacağını bilmez dedi. Allah bütün her şeyi ezeli olarak bilir, ebedi olarak da bilir. Allah'ın bilgisi hem ezelidir hem ebedidir, Allah bir şeyi ezeliden bilir. Ezel ne? Başlangıcı olmayan şey. Ebed ne? Sonu olmayan şey, sonu olmayan. Allah'ın başlangıcı yoktur. Allah'ın sonu da yoktur. O yüzden Allah'ın ilmi de başlangıçsındır. Allah'ın ilmi aynı zamanda da sonsuzdur. Allah'ın bilmesinin de bilmesinin de başlangıcı yoktur, başlangıcı yoktur ve Allah her şeyi bilir. Allah şunu bilmez, Allah bunu yapamaz, Allah bunu görmez demek küfürdür. Allah'ın bilgisinin üzerinde şek ve şüphe küfürdür, tecdidi iman, tecdidi nikah gereklidir. O yüzden Allah her şeye muhittir, yani her şeyi sarıp sarmalamıştır. Her şeyi çepeçevre kuşatmıştır. Kudretiyle, kuvvetiyle, yaratmasıyla, bilmesiyle, ilmi ile, ezeli olması ile ebedi olması ile Allah her şeyi bilen, gören duyan ve işitendir ve her şeyi de yaratandır. O normalde bütün her şeyi bir anda yapmasına bir şey mani değildir. O biz insanlar gibi değildir, değildir. Biz önce kelimeden önce mana gelir bizim aklımıza veyahut da fikrimize, manadan sonra o manayı dillendirecek kelimeler gelir sonradan, ardından biz onu konuşuruz, bunun hepsini bizden yapmak, kulun işi değildir. Biz ancak kaldırabileceğimiz bir yükle yüklenmişizdir. Biz aynı anda çok iş yapamayız ama Allah aynı anda

sayısız işler yapar, yaratır. Sayısız fiiliyatları her daim çalışır. Bu konuda inkıtaya uğramaz, kesintiye uğramaz. Allah muhafaza eylesin.

"Şeytan 'Bima ağveyteni' dedi; o alçak ifrit, kendi fiilini gizledi."

Sohbet başlığı neydi? Şeytan demişti ki bima ağveyteni yani bu hatayı bana sen yaptırdın. Bu günahı bana sen işlettin. Bunu normalde sen yarattın demiyor bakın, bu günahı bana sen işlettin, bu günahı bana sen yaptırdın diyor, Şimdi de normalde toplum içerisinde bunu söyleyenler var mı? Var. Bu günahı bana Allah işletti. Suçu yok yani onun, o işleyen o değil. Yani bu günahı bana Allah yaptırdı, Allah yaptırdı!

Hatta birisi öyle söyledi. Hocam Allah yaptırdıysa günah değil ki dedi. Canım kardeşim, yarattı dedim yarattı, sen iyilik isteseydin iyilik yaratacaktı. İyiliğe doğru koşsaydın iyiliği yaratacaktı. Sen kötülüğe doğru koştun, sana kötülüğü yarattı, bunu sen istedin. Kötülük yapmayı sen istedin. Kötü düşündün, kötü ağzından sözler çıktı ve senin fiiliatın kötü oldu. Ya ben başka bir şey düşündüydüm! Ya başka bir şey düşündüysen o çıkacaktı, dilin senin düşünceni yalanlıyor. Fiiliyatların senin düşünceni yalanlıyor. İslam o yüzden düşünceden değil fiiliyattan karar verir. Senin ne yaptığın önemlidir. Bakın şeriat senin ne yaptığına hükmeder. Sen dersin ki kendi kendine ya ben böyle düşünmediydim. E ne düşündün? Ben şöyle düşündüydüm. Neden onu yapmadın? Ben ona yemek yedirecektim! Niye yedirmedin? Düşündün, yedirmedin. Sevap mı? Ya paran da varsa değil, paran yok, kendi kendine dedin ki hani parası olmayana hovardalık kolay gelir. Ben cami yaptıracağım! İyi, güzel, Allah mübarek etsin, hani nasılsa bedavadan cami yaptırmış gibi sevap alacak arkadaş, çok uyanık ya. O esnada birisi geldi, bir şey söyledi, üç lira, beş lira, on lira, neyse, e cami yaptıracak, onun cebinde sanki eşek arısı var. Eli cebine gitmiyor. Ya cami yaptıracaktın ya, o camiyi yaptırıncaya kadar bir müminin kalbini yapsana! Bir müminin kalbini sevindirsene, ona yardımcı olsana. Ona bir şey yapsana. E, cami yaptırmak kolay, tamam.

Kendince deki ben camiye niyetlendim, ha tamam, cami yaptıracak arkadaş, ondan bir şey istemeyin! Arkadaş cami yaptıracak, çok sıkıntısı var! Yeri aldı mı? Hayır. Yeri aldı mı? Hayır ama camiyi yaptıracak. Birisi de ne diyor bana, hocam dua et, totodan çıksın, cami yaptıracağım! Ha ben oturacağım, o arkadaş cami yaptıracak ya Rabbim, şu adam totodan tuttursun da cami yaptırsın! Oğlum dedim, totonun parasından cami mi olur! Totonun parasından cami olmaz, kumar parası, kumar parasından cami mi olur! Böyle baktı, hocam ya dedi, toto kumar mı dedi. Hem de dik alası dedim. Ya, devlet yaptırıyor ama dedi. Devlet yaptırıyorsa helal yani! Dedim oğlum ya, bu nasıl bir düşünce. O zaman dedim bilmem ne evine gitmek de helal

senin dediğine göre, onu da devlet yaptırıyor! Öyle ya, devlet, orayı açmaya müsaade eden devlet, ordaki kadınlara vesika veren devlet, ordakilerin açılışlarını, bütün intizamını, neyi varsa her şeyiyle ilgilenen ne? Devlet. O zaman haram değil mi diyeceğiz dedim ben. Ya durdu, ya sen dedi hocam dedi ya, amma işi dolandırdın ha dedi. E dedim tamam, sorma sen bana dedim, ben de konuşmayayım. Ya totoya caizlik çıkaracak adam. Çok rahat bir şekilde devlet oynatıyor diye. Var ya şimdi piyangoya da normalde ne diyorlar? Devlet oynatıyor, o yüzden caiz. Hoş devlet sattı herhalde bunları değil mi, totosunu, lotosunu, piyangoyu? E sattıysa işte bak bundan sonra artık helal diyemiyecekler onlar. Neden? Devlet elinden çıkardı onları, sattı hepsini de. Allah bizi affetsin. Evet!

İşte şeytan ne dedi? Şeytan dedi ki ben günah işlemedim. Ben dedi günahsızım, kusursuzum. Nefsini temize çıkarıyor. Bir kimse kendi kendine nefsini temize çıkarıyorsa deyin ki onun altında bir çapanoğlu vardır. O bir yanlışlık yapmıştır yani, kesin. Hani o böyle bu tip insanlar ben yanlış yapmadım, benim bir hatam yok, benim bir kusurum yok. Ben nerde yanlış yapmışım...Ya burda yaptın diyorum ben, ben yanlış yapmadım diyor yine. O yine aynı şekilde durur. Bu şeytanın yoludur. Ben yanlış yapmadım. Benim eksiğim yok. Benim günahım yok, ben hatasızım, ben kusursuzum...Bu şeytanın işi. Sen evet hatasızdın, kusursuz! Mükemmel hale geldin! Seni alkışlıyoruz. Onun öylesine öyle diyeceksin, başka diyecek bir şey yok. O çünkü şeytan onun kalbine oturmuş. Şeytan onun kalbine oturduğu için onu hatasız, günahsız, kusursuz, yanlışsız gösteriyor. Firavun da kendini böyle görüyordu, Nemrut da kendini böyle görüyordu. Böyle görüyorlardı, onlar kendilerini hatalı, kusurlu görmüyorlardı. Yanlış görmüyorlardı.

Aynı şekilde Ebu cehil de kendini öyle görüyordu. Diyordu ki peygamberlik geldiyse bana gelmesi lazım. Yani bu kardeşimin yetimine nerden peygamberlik gelecek! Bir hikmet sahibi mi? Değil. Para sahibi mi? Değil. Makam sahibi mi? Değil. Tanınmış bir sima mı? Değil. Buna peygamberlik mi gelir! Peygamberlik gelecekse benim gibi bir insana gelecek. Bütün Arap yarımadası tanır Ebu Cehili, şöhreti var. Kureyş kabilesinin ileri gelenlerinden, makamı var. E zengin, bir hayli zengin. Yani düşünebiliyor musunuz! Hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin doğduğu zaman bin tane deve kurban eden bir kimse. Bin tane deve! Deve o zaman için en pahalı hayvan. Kardeşimin oğlu dünyaya geldi deyip bin tane deve kurban edip dağıtıyor bütün herkese. Öylesine de o zaman için cömert. Koyunun hatti hesabı yok zaten, kesilen koyunun. Bakın şan, şöhret, hani hikmetin babası, lakabı bu. Ebu Cehil değil, Ebu Hikem. Yani hikmetin babası demek. Sözleri konuşuluyor Mekke'de, onun sözleri asılıyor Beytullah'a. O hükmediyor,

herkes gelip ona danışıyor, herkes gelip ona danışıyor, ta ki Hz. Muhammedi Mustafa'ya(s.a.v.) hazretlerine peygamberlik tebliğ edilinceye kadar peygamberlik tebliğ edilince Ebu Hikayem'in hakikatinin Ebu cehil olduğu ve hakikatinin cehenneme odun olduğu ortaya çıkıyor. İşte o ben hatasızım, ben kusursuzum, benim bir yanlışlığım yok, ben yanlış yapmadım diyen kimse şeytanın yolunu tutmuştur. Allah muhafaza eylesin.

"Adem ise 'zalemna enfüsena' dedi, bizim gibi Hak'kın fiilinden gafil değildi."

Ne dedi Adem? O işte ağaca yaklaştı, yok o elmaya yaklaştı, yok o buğdaydan yedi, yok işte varlık kökenini gördü, herkes bu konuda bir şey söylüyor ya, Cenab-ı Hak ona dedi ki yaklaşma bu bölgeye, yasak. Kimisi diyor ki bir bölge yasaktı, o bölgeye yaklaştı, herkes bu konuda bir fikir üretiyor. Çok bunun teferruatına girmesine gerek yok, Allah demiş ki buna bir şeye yaklaşma demiş. Ha tamam, bitti, bu kadar. Cenab-ı Hak hiç bir şey olmamış olsa, dese ki bu bölgeye yaklaşma, yaklaşmayacaksın. Adem normalde Allah'ın emrini bu noktada yerine getiremeyince dedi ki ben nefsime zulmedenlerdenim. Demedi ki bunu sen benim kaderime yazmışsın, ben bunu işledim. Demedi ki ben normalde benim alnıma yazdığını ben işledim. Benim ne suçum var demedi.

Bunu Allah rahmet eylesin, şeyh efendi çok böyle basit, nadide, güzel, nükteli bir şekilde açıklardı böyle bir şeyi, onunla son vereceğim sohbetime. Derdi ki sohbette böyle bir Kaderiye'den, Cebriye'den, Mütezile'den böyle sorular gelince derdi ki parayı verdim senin eline, bana da böyle söyledi çünkü, Mustafa Efendi, sana para verdim dedi, git dedim ki dedi bana bir şişe rakı al gel. Sen gittin, bir şişe rakıyı aldın geldin, ben sana tokadı akşettim sen neden rakı aldın diye, sen demez misin bunu bana sen emrettin diye? Derim efendim. Şimdi hani diyalektik kuruyoruz. Hah işte! Hani Allah da bir kimseye böyle yapmaz. Bu ne demek? Yani böyle kendince Cebriyeci olma. Benim alnıma, ondan sonra, içki içmek yazılmış, ben gittim içtim. Öbürkünün alnına da işte namaz kılmak yazılmış, o da gitti namaz kıldı, bu değil. Bu cebriye olmuş oldu. Bu değil. Ya? En büyük sıkıntı bu zaten. Bu değil. Ya? Arkadaşlar herkes mükellef, sizin kaldıramayacağınız bir yükü de Cenab-ı Hak vermemiş. Allah'ı zalim de addetmeyin kendi kafanızdan haşa. O zaman sen mükellefiyetliklerini yerine getir. Neyden mükellefsen onu icra et, onu yerine getir ve hata işledin, yanlış yaptın, eksik yaptın, günah işledin, öyle ya. Sakın suçu başkasına yükleme. Ne? De ki: 'zalemna enfüsena'. 'Biz nefsimize zulmedenlerden olduk. Sakın bir de günah keçisi arama. Yahudilerdedir bu meşhur, yani Yahudiler günah işler, işler, işler, ondan sonra belli bir zaman geldiğinde bir tane keçiyi çilbirinden

çıkarırlar, dağa sahraya bırakırlar, derler ki işte bütün günahı o keçiye yükledik, bütün günahım o keçinin üzerinde. Hani günah keçisi sözü Yahudilerden kalmadır bu, bu Yahudilerin ahlakıdır. Yahudilerin sözüdür, hani o günah keçisi oluşması. Allah muhafaza eylesin. Öyle de olma. Sen bir günah işlemişsin, günahı başkasına bağlama, bir başkasının üzerine yükleme.

Kimse kimsenin günahını yüklenici değil, kimse kimsenin günahını üzerine alıcı değil. Allah da kimsenin günahını herhangi bir kimsenin günahını başkasına yazıcı da değil. O yüzden senin elinin ürünü, sen o günahı işledin, sen dilinle nemmamlık ettin, sen dilinle gıybet ettin, sen dilinle dedikodu ettin, sen dilinle eşini kırdın, sen dilinle eşini üzdün, sen dilinle çocuğunu kırdın, incittin, üzdün, sen diline sahip çıkamadın, sen diline sahip olamadığın için kalkıp da başkasını günah keçisi yapma. Bir başkasının üzerine atma. Deki ben nefsime zulmedenlerden oldum. Sen yoksa öbür türlü günahı bir başkasının üzerine yüklemeye kalkar, günahları bir başkasının üzerine atmaya kalkarsan bunun sonu yok. Allah muhafaza eylesin.

"Adem günah ettiği halde edebe riayet ederek Allah'a isnad etmedi. Allah'ın halk ettiğini gizledi, o suçu kendine atfettiğinden ihsana nail oldu."

Yani Allah bu günahı Allah'ın üzerine atmadı, bir başkasının üzerine atmadı, bir başkasının üzerine bunu normalde işte bunu filanca işledi demedi. Kendi üzerine aldı. Kendi üzerine alınca da Cenab-ı Hak ne yaptı? Onu bu manada ihsana nail eyledi. İnşallah önümüzdeki hafta burdan, kaldığımız yerden devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El- Fatiha maassalavat. Amin. Selamunaleyküm.

https://youtu.be/gFtIf9DFkA4

MESNEVİ-İ ŞERİF 1491-1495. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Geceniz hayır olsun inşallah. Gündüzünüz hayırlı olsun. Ayınız, yılınız, ömrünüz hayırlı olsun. Rabbim cümlemizi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Rabbim cümle ve cümle ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi yaşayanlardan ve yaşatanlardan eylesin. Rabb'im cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi Allah yolunda, Resulullah yolunda, sufilik yolunda koşanlardan eylesin. Ecmain. Biraz geciktik, misafirlerimiz vardı. Bir de hani şair demiş ya beni bu havalar bu hale getirdi diye. O yüzden bizi de bu havalar bu hale getiriyor. Lodos vurdu mu lodos ilk önce bize vuruyor, şeker hastalarına vuruyor ilk önce. Biz Bayındır'ın yanık bağrında poyraza alışkınız, lodosa çok alışkın değiliz. Poyraz insanı dinç eder, diri eder. Lodos da insanı hımbıllaştırır böyle, Allah affetsin elini ayağını döker orta yere. O yüzden şeker hastaları için lodos bu konuda biraz daha şey iyi gelmiyor şeker hastalarına, öyle diyelim. Rabbim inşallah cümleyi ve cümle ümmeti Muhammedi her türlü rahatsızlıktan korusun, şifa versin inşallah. Evet, en son 1490. beyiti okuduyduk geçen hafta, Adem aleyhisselam ile alakalı: "Günah ettiği halde edebe riayet ederek Allah'a isnad etmedi. Allah'ın hâlk ettiğini gizledi. O suçu kendine atfettiğinden, ihsana nail oldu." Burayı okumuştuk. Yani Adem'e Cenab-ı Hak kısaca tarif etmek gerekirse Kur'an'ı tabirle, Allah Adem'i yarattı. Tabii bunun böyle kaçıncı Adem olduğu ile alakalı bahse girmiyorum. Bu, insanı kamil olan ve ilk nebi, şey olarak, fiziki olarak. Yoksa ilk nebi, Hz. Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri.

Öbür türlü vücuda bürünmüş ilk nebi olarak Adem Aleyhisselam ve ilk insan o Adem. Hani sonradan Cenab-ı Hak bu dünyayı kaç kez kurdu kaç kez yıktı, kaç kez ne yaptı, bunu sayacak noktada değiliz. Bahsettiğimiz o Adem ve hani ağaca yaklaşma dedi veyahut da işte bu meyveye yaklaşma dedi, söyledi. İşte ilk önce Havva annemiz gitti, yaklaştı. Sonra Adem'i çağırdı. Adem gitti ona yaklaştı ve böylece Allah'ın emrini yerine getirmemiş oldu. Allah'ın emrine muhalefet etti. Tabiri caizse gaflete düştü, bunu ulema, zelle, unuttu, bu unuttuğundan oraya gitti. Buna ulema zelle diyor, unuttuğundan dolayı. O gitti, o hatayı işleyince Cenab-ı Hak da ne dedi? Cennetimden dışarı çıkacaksınız. Cennetten dışarı çıktı ve o hatayı işleyince Adem dedi ki ben nefsime, biz nefsimize zulmedenlerden olduk dedi. Hatasını, kusurunu, yanlışlığını, eksikliğini kabul etti Allah indinde. Şeytan ise bunu kabul etmedi. O yüzden Adem ve çocukları hata, günah işleyince dönerler, tövbe ederler ve bu meşhurdur ayet-i kerimede, onların tövbesi: 'Rabbimiz, biz kendimize zulmettik. Eğer sen bizi bağışlamaz, bize merhamet etmezsen kesinlikle hüsrana uğrayanlardan oluruz' dediler. (Araf Suresi, ayet 23) ve Adem Aleyhisselam bu tövbesiyle, bu tövbesiyle hem Cenab-ı Hakk'ın emrine karşı geldiğini itiraf etmiş oldu, suçunu itiraf etti. Aynı zamanda pişmanlık duyduğunu dile getirdi, bunu önüne koydu. Aynı zamanda da kendi nefsini kötüledi, bir başkasına bahane bulmadı, kabahat bulmadı, Allah'a kabahat bulmadı. Kendi nefsini kötüledi ve aynı zamanda tövbeye teşebbüs etti. Yani tövbe kapısına dayandı tabiri caizse, aynı zamanda da Allah'ın rahmetinden ümidi kesmedi.

Şimdi Adem'in çocuklarına, Adem Aleyhisselam bir yol açtı. Ne suç işlersen işler, ne günah işlersen işle, ne hata işlersen işle, bunu itiraf et, bunu söyle. Allah'a karşı suç işlediysen, Allah'a İtiraf et. De ki ben namazlarımı dosdoğru kılamadım. De ki ben oruçlarımı dosdoğru tutamadım. De ki ben bir zekatımı tam olarak veremedim. Allah'a karşı suç işledin, Allah'a karşı suçunu itiraf et veyahut da bir şahsa karşı suç işledin, o zaman şahsın karşısına git ona karşı da suçunu itiraf et. De ki ben sana karşı şu hatayı yaptım, ben sana karşı şu yanlışı yaptım, bunu o şahsın kendisine itiraf et. Şimdi bazen geliyorlar, vay işte Mustafa hocam ya, hakkını helal et. Neden diyorum ben, ya Hakkını helal et. Ya neden kardeşim hakkımı helal edeyim ben sana? Öyle duruyor şimdi. Diyorum ne söylediysen bana söyle, helal edilecek bir şey mi helal edilmeyecek bir şey mi, öyle ya. Bakıyor şimdi. Ya Müslümanlar hakkını helal et. Müslüman da dedim gıybet etmez, dedikodu etmez, iftira etmez, yalan söylemez. Sen demek ki dedikodu ettin, gıybet ettin, iftira ettin. Senin dilinden ben emin değilim ben şimdi dedim ona, öyle bakıyor. Şimdi siz dedim alışmışsınız birisinin arkasından

atıp tutmaya, ondan sonra hakkını helal et. Yok dedim. Söyle ne yaptın? Bu duruyor şimdi. Ben de yola çıkacağım, arabaya bir şeyler taşıyorum, tekrar sohbete gideceğim bir yere, bir şeyler taşıyorum. Bu böyle durdu. Dedim bak diyemiyorsun dedim hakkımda ne söylediğini. Böyle bakıyor şimdi. Sen dedim benim dervişliğimden önce denk gelmiş olsaydın sen daha dedim benim adımı dedim anamazdın, benim adımı andığın anda senin dilini ensenden koparırdım dedim. Böyle bakıyor şimdi bana ama dedim dervişlik yıktı bizi dedim. Sen dedim ne yaptığını söyleyemiyorsan, ben de hakkımı helal etmiyorum. Mahşerde dedim böyle gırtlağından tutacağım senin dedim, böyle havaya kaldıracağım seni silkeleyeceğim. Diyeceğim ki dedim ben, Rabbim ben bundan şikayetçiyim. Rengi mengi gitti bunun, yine söyleyemedi ne dediğini. Ağır bir şey söylemiş demek ki söyleyemiyor. Allah muhafaza eylesin.

İşte o kimse ne yapacak? Tövbe eden kimse itiraf edecek. Sonra o pişmanlık duyacak ondan, nedamet duyacak ki tövbesi kabul olsun onun. O nedamet, o pişmanlık onda görülecek. Sonra o nefsini kötüleyecek. Hani başka bir ayeti kerimede de yine peygamberin, bir peygamberin dilinden diyor ya 'ben nefsimi temize çıkaranlardan olmam', nefsini temize çıkaranlardan olmayacak. Diyecek ki hatalı benim, yanlış benim, eksik benim, her türlü eksiklik ve noksanlık da bana ait diyecek ve nefsini ne yapacak? Kötüleyecek, temize çıkarmayacak. Ardından tövbeye teşebbüs edecek. Tövbenin bir dille olanı var. Estağfurullah el azim subhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim. Bu tövbenin dil ile olanı. Bir de hal ile olanı var. Ne? Eğer bir yanlışlık, eksiklik, noksanlık yaptıysa biri birisinin hakkına, hukukuna tecavüz ettiyse, birisine karşı bir suçu olduysa, bir zararı olduysa, gidecek onunla helallaşacak. Bu da fiili tövbe. Gidecek onu, o zararı telafi edecek. O zararı telafi ettikten sonra Rabbine ayriyeten tövbe edecek. Ardından ne? Rahmetten ümidini kesmemek, Adem'in yolu. Demek ki her zaman için tövbe kapısı açık. Rahmetten ümidini kesme. Rahmetten ümidini kesmek şeytanın işidir. Şeytanın vesvesesidir. Onun için de ayriyeten tövbeye ihtiyaç vardır ve gerçekten bu beş ana maddeye riayet ederse bir kimse ve böylece tövbe ederse hiç günah işlememiş gibidir. Bakın, hiç günah işlememiş gibidir ama bu tövbenin kaidelerine uyacak. İşte Adem aleyhisselam da tövbenin kaidelerine uydu. Tövbenin kaidelerine uyunca da Cenab-ı Hak onun tövbesini kabul etti. Katından ona lütfetti, ikram etti, ihsan etti, soyundan peygamberler verdi. Rabbim bizi onlardan eylesin.

"***Adem tövbe ettikten sonra Allah: 'Ey Adem! O suçu, o mihnetleri sende ben yaratmadım mı?"***

Adem tövbe edince Cenab-ı Hak dedi ki yani o suçu, o hali ben yarattım senin üzerinde. Hani Musa aleyhisselam ile Adem Aleyhisselam'ın miraçta bir aralarındaki tabiri caizse söz düellosu var ya, hani Musa aleyhisselam Adem Aleyhisselam'a diyor ya, hani sen diyor eğer o ağaca yaklaşmasaydın, yani Cenab-ı Hakk'ın yasağını sen hani delmeseydin bu insanlar hani yeryüzüne gelmeyecekti. Adem Aleyhisselam'ın cevabı muhteşem! Diyor ki henüz daha ben yaratılmazdan önce kırk bin yıl önce diyor benim kaderime yazılan veyahut da Allah'ın kaderine takdirine yazılan bir şeyden dolayı mı beni sorumlu tutuyorsun? Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de diyor ki 'Adem'in kelamı, Adem, Musa'yı yendi diyor ve bu hani uykudayken söylediklerinizden ve yaptıklarınızdan, delinin söylediklerinden ve yaptıklarından, bir de unutanın, unutmaktan insanlar hani bir cezaya maruz kalmaz, hani affedilir ya, hadisi şerif öyle ya, unuttuklarınızdan sorumlu değilsiniz der. Aslında o unuttuklarımızdan sorumlu değilsinizin işareti, Adem Aleyhisselamdır. Çünkü Adem Aleyhisselam Allah'ın emrini unuttu ve o hatayı işledi. Böylece son peygamber, son nebi, insanların en kemale ermiş hali, gelmiş geçmiş ne kadar insan olursa olsun, gelecek ne kadar insan gelirse gelsin, kemalatına asla ulaşamayacağı olan Hz. Muhammedi Mustafa sallallahu ve sellem hazretleri, atası Adem'e tabiri caizse 'unuttuklarınızdan sorumlu değilsiniz' diyerekten o sorumluluğunun olmadığını bize beyan etti. İşte Cenab-ı Hak dedi ki hepsini ben yarattım sana,

" 'O benim takdirim benim kazam değil miydi, özür getirirken niye onu gizledin' dedi."

Adem de ona cevap verdi. Dedi ki:

" 'Ey Rabbim! Korktum, edebi terk etmedim.' deyince Allah: 'İşte ben de onun için seni kayırdım' dedi.

Yani edebi terk etmedi. Hatayı, kusuru, eksikliği kendi nefsinden gördü. Ayeti kerimede de Kur'an-ı Kerim'de ne dedi Cenab-ı Hak? 'Siz, size bir şey isabet ederse yanlışlık olarak, eksiklik olarak onu nefsinizden görün. Bir iyilik isabet etti. Onu Rabbinizden görün ama size bir kötülük isabet etti onu nefsinizden görün.' O zaman işte Adem aleyhisselam da hatayı, kusuru kendi nefsine yükledi. Cenab-ı Hakka yüklemedi, bir başkasına yüklemedi. Bir başkasına yüklemek, Cenab-ı Hakka yüklemek, şeytanın işi. Bizim toplumumuzda vardır ya, birisi bir yanlışlık yaptı, 'ona büyü yapılmıştır, ona muska yapılmıştır, ona bir şey içirilmiştir, ona bir şey yedirilmiştir, o böyle yapacak bir kimse değildir çünkü', Allah Allah! Bunu bir de bana söylüyorlar. Diyorum o zaman yani sen büyüyle, muskayla ondan sonra bunları yapabileceksin, yani öyle mi? Allah'ın ilminin, kudretinin, Cenab-ı Hakk'ın farzlarının, vaciplerinin, haramlarının bir bağı, bağlantısı yok. Sana büyü

yapacaklar, sen haram işleyeceksin öyle mi? Büyü yapmışlardır ona veya ona bir muska yapmışlardır, öyle yapmıştır! Suçu başkasına yüklüyor veya var ya meşhur şeytana uydum! Uyma! Kim dedi sana şeytana uy diye? Sen kendi nefsine uydun, şeytana uydun. Şimdi nefsinin hatasını, kusuru şeytana yüklüyor. Nefsinin hatasını, kusurunu, Ahmet'e, Mehmed'e, başkasına yüklüyor. Ya, bu suçu sen işledin. Hata senin, suç senin, kabahat senin. Neden başkasına yükleyeceğim diye uğraşıyorsun? Adem'in yolunu tut. Nefsini temize çıkarma, deki bu yanlışlığı ben yaptım, bu sözü ben söyledim, bu hainliği ben yaptım, bu yanlışlığı ben yaptım, bu edepsizliği ben yaptım. İkili ilişkilerde de aynı. Dinliyorum kadınla erkeği, hiç suçlu kimse yok! Ne yapmaya geldiniz buraya dedim geçenlerde iki kişiye, böyle durdular. Sen dedim suçlusun kadına. Adama döndüm senin de suçun yok. İkiniz de dedim sütten çıkmış ak kaşık gibisiniz. Ben mi suçluyum dedim ya. Böyle baktılar bana.

Dedim siz buraya ne yapmaya geldiniz, madem sen suçlusun kadın olarak, erkek olarak sen de suçsuzsun. Neden tartışıyorsunuz evde, neden kavga ediyorsunuz? Neden boşanma haline geldiniz? Madem ikiniz de suçsuzsunuz, bu kavga nerden çıktı? Bu tartışma nerden çıktı? Birisi demiyor ki ben nefsime uydum diye. İslam toplumunda en büyük handikap bu. Karı koca arasında ben nefsime uydum diyen yok. Evlat, anne, baba arasında ben nefsime uydum diyen yok. Hele anne baba çocuğuna karşı kibirli. Kimmiş ki ondan özür dileyecek. Neymiş ki kim oluyormuş ki! Hata yaptıysan o çocuktan özür dile, o çocukta özür dileme kültürü oluşsun. Özür dileme eğitimi oluşsun. Yanlışlık yapan, hata yapan özür dilesin ki hem de çocuğunun önünde özür dilesin ki o çocukta bu oluşsun. Anneler, babalara karşı hata yaptıysanız çocuğunuzun önünde özür dileyin. Babalar, eşlerinize karşı hata yaptıysanız çocuğunuzun önünde özür dileyin. Deki hanım senden özür dilerim, hakkını helal et, böyle konuşmamam gerekirdi benim. Neden? O kültür, o eğitim o çocuklara kalsın. Kendini dikme, nemrutlaşma, firavunlaşma, şeytanlaşma. Kendini dikerekten nemrudi bir tavır takınma. Tevazulu ol. Kibre düşme. Adem'in yolunu tut. Adem'in yolunu tutmazsan şeytanın yolundasın. Allah muhafaza eylesin. İşte Hz. Adem dedi ki Allah'a ben korktum, edep ettim. Ben senin üzerine noksan sıfat bir şey koymaya edeb ettim. Allah noksan sıfatlardan münezzehtir. O yüzden sufiler bu terbiyeye riayet ederler. Asla noksan sıfatları Allah'ın üzerine atfetmemeye özen gösterirler. Asla eksik sıfatları Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu ve sellem hazretlerinin üzerine atfetmemeye gayret gösterirler. Bunun terbiyesi, bunun yolu üstaddan başlar sufiler için. Sufiler; üstatları peygamber değildir, Allah da değildir ama onun üzerinde eksik sıfatı kondurmazlar. Edeb ederler. Derler ki ben görmedim. Muhakkak vardır, yanlışlığı da

vardır, eksikliği de vardır, noksanlığı da vardır, insandır, kuldur ama ben görmedim. Bitti. Onun üzerinde bir eksiklik, noksanlık atfetmezler. Bu bir terbiyedir, bu çünkü Hz Muhammedi Mustafa(s.a.v.)in üzerinde de öyle sufiler düşünürler. Hani bazen diyorum ya benim Peygamber inancımda Hz Muhammedi Mustafa'nın sallallahu ve sellem üzerinde eksiklik, noksanlık, hata kusur yoktur. Ben o yüzden derim bütün hadisler benim için sahihtir. Beni ilgilendirmez, İmam Buhari almış mı eserine almış. Kütüb ü Sitte almış mı almış, Tirmizi, İbni Mace, Ebu Davut almış mı kitabına, almış. Benim için hepsi de sahihtir. Onların zayıf dedikleri zayıf, sahih dedikleri sahihtir. Ben başka bir şey bilmem. Sebep? Ben Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin üzerinde hata, kusur atfetmek istemem.

Hani yüzünü ekşitti, var ya bir ayeti kerime. Herkes hani sanki peygamber orda hata yaptı da yüzünü hani ekşitti derler, ben o ayeti kerimeyi dahi öyle almam. Yok, benim için Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri hata yapmamıştır. Onun çünkü hatası dahi bizim hata olarak gördüğümüz dahi, hikmettir, rahmettir, berekettir, lütuftur, ikramdır. İnanan inansın, inanmayan inanmasın. Benim Hz. Muhammedi Mustafa'nın üzerinde peygamberlik inancım budur. Onun üzerinde hata, kusur, eksiklik, noksanlık asla üzerinde düşünmem. Allah mı? Değil ama Allah'ın direk korumasında. Çünkü ayet-i kerimede 'o heva ve hevesinden bir şey söylemedi, bir şey yapmadı' ayet-i kerimesi de bunun tescili. Eğer o edep aşılırsa zaten, ondan sonra sen bu şimdiki zırtapozlar gibi peygamber de hatta işledi, o da yanlış yaptı, o da eksiklik yaptı, o da tövbe etti, Allah da onun tövbesini kabul etti, temizledi zırtapozluğuna düşersin. Dilimi affedin, sizden özür dilerim ama bunlar zırtapoz. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin üzerinde hata yaptı, o da günahkardı, o da yanlışlık yaptı diyenler zırtapozun ta kendisi, cahilin ta kendisi. Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v)'e böyle diyerekten 'o heva ve hevesinden bir şey yapmadı' ayeti kelimesini inkar ettiklerinden kafirlerin ta kendileri. Ayeti kerimeyi inkar ediyor. O yüzden diyorum ya dinlemeyin onları diye. İşte edep etti. Bu Adem'in edebi, Adem'in edebi. O Adem edeb etti, Cenab-ı Hakkın üzerine bir şey atfetmedi. Biz de edep ederiz. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin üzerinde eksiklik, noksanlık atfetmeyiz. Allah'ın üzerinde hiç atfetmeyiz.

Hani o Süleymaniye Vakfı'nın başındaki ne o Abdülaziz Bayındır mıydı, önceden isim söylemiyordum. Şimdi artık isim de söylüyorum. O Abdülaziz Bayındır'ın bir videosunu izledim, diyor ki Allah kaderi bilmez. Kulun bir nefes sonra ne yapacağını bilmez diyor. Bunların arkası ilahiyatta, adam ilahiyatta profesör. Bunların yetiştirdiği öğrenciler, talebeler var. Onun arkasından giden, kendisini dinleyen tefsir öğrencileri var. Adam haşa, sümme

haşa diyor ki Allah kulunun bir nefes sonra ne yapacağını, ne edeceğini bilmez diyor. Cenab-ı Hak birçok ayeti kerimede kendisini bilen olarak nitelendiriyor. Allah alimdir, hakimdir. Allah âlimdir, kudret sahibidir. Birçok ayeti kerime var Allah'ın alimliği ve bilmesi ile alakalı. Adam koca profesör, diyor ki Allah kulunun bir nefes sonra ne yapacağını bilmez haşa! Allah bilir. İşte edep, Allah'ı noksan sıfatlardan da ne yaparız? Tenzih ederiz. Cenab-ı Hakk'ın üzerine de noksan sıfat atfetmeyiz, atfedilmez. Atfeden kimse küfre düşer, şirke düşer. Allah muhafaza eylesin. İşte Adem aleyhisselam da diyor ki ben edep ettim, senin üzerinde bir noksan sıfat, senin üzerinde bir noksanlık atfetmedim.

"Hürmet eden hürmet görür."

Yani Adem hürmet etti Cenab-ı Hakka. Cenab-ı Hakka hürmet edince Allah da ona hürmet gösterdi. Ne yaptı? Onu affetti. Ne yaptı? Adem ona hürmetkar olunca o da Adem'e lütufkar davrandı. O da Adem'e ikram etti, ihsan etti ve Havva annemizle onu buluşturdu. Bir rivayette kırk yıl, bir rivayette yüz yıl, bir rivayette iki yüz yıl Adem Aleyhisselam gözyaşı döktü Havvasına ulaşmak için. Ey! Erkek milleti! Kaç yıl gözyaşı döktünüz Havvanıza ulaşmak için? Ne kadar uğraştınız Havvanıza ulaşmak için? Gözyaşı döktünüz mü hiç? Ya! Atanız Adem gözyaşı döktü. Ne için? Havva için. Bildiğiniz gözyaşı döktü. Yalvardı. İki yüz yıl yalvardı. Cenab-ı Hak lütfetti, ikram etti, Havva ile onları buluşturdu sonra. Ne muhteşem Havvaymış! Hem cennetten çıkmasına sebep oldu hem iki yüz yıl yalvardı. İsmail de diyor ki iki saat bile yalvarmam diyor, gülüyor boyna ordan.

"Şeker getiren badem şekerlemesi yer."

Yani sen Cenab-ı Hakka şeker götürürsen, badem şekerlemesi yersin. Kim bir adım gelirse Allah ona on adım gelir. Kim Allah'a on adım gelirse Allah ona yüz adım gelir. Kim Allah'a yüz adım gelirse Allah ona koşar. Demek ki şeker getirene Cenab-ı Hak badem şekeri hediye ediyor, bir üstünü hediye ediyor, mislini veriyor sana. Sen tövbe ediyorsun, 'Ya Rabbi beni affeyle' diyorsun, en az senin bin günahını affediyor, sayısız günahını affediyor, en az bire on veriyor, bire on veriyor en az. Demek ki şeker getirilerine badem şekeri veriyor. Tatlı konuşursan Cenab-ı Hak sana tatlı verir. İnsanlarla iyi görüşürsen, yumuşak huylu olursan yumuşaklık, yumuşak huyluluk görürsün; sert konuşursan, sertlik görürsün. Ters konuşursan, terslik görürsün. Kibirlenirsen, hadisi şerif, insanlar da sana kibirlenir. Neden insanlar bana kibirleniyor diye başkasına sorma, kendine sor. Neden insanlar beni dinlemiyor, başkasına sorma, kendine sor. Neden insanlar bana itaat etmiyor, başkasına sorma, kendine sor. Bunu hep kendine sor, kendinle hesaplaş. Bugün gündüz anlattım biraz. Ben dedim hiç acımam, birisi yalnız

kalmış, kardeş sen herkese ters yaptın ki yalnız kaldın. İnsanlara ters yapmasaydın yalnız mı kalırdın! İşte bunun kimi kimsesi yok. Oğlu nerede filanca yerde, kızı nerede fişmanca yerde. Neden oğlu kızı bakmıyor buna? Ses yok. Sen oğluna kızına ne yanlaştık yaptın ki? Sen annene babana ne yanlışlık yaptın ki? Sen etrafına ne yanlışlık yaptın ki böyle kaldın? Bugün gündüz dedim, ben anneme dahi aynı şeyi söylüyordum. Annem böyle şek şüphe ediyordu bakılacak mıyım bakılmayacak mıyım diye, anneme dedim anne benden şek şüphe etme. Kendinden et. Nasıl dedi, basbayağı dedim. Bize dedim haram meme verdiysen, bize haram yedirdiysen, annene babana dedim bakmadıysan, dinlemediysen ben de seni dinlemeyeceğim dedim, bakmayacağım ama ben şahidim dedim senin üzerinde. Sen dedim babaanneme baktın. Sen dedim dedeme baktın, baba dedeme, sen dedim anneanneme, kendi annesine baktın. Sen dedim dedeme de baktın, kendi babasına da baktın.

O yüzden merak etme dedim. Allah seni asla dedim rezil rüsva etmeyecek. Dedim senin de evlatların sana bakacak. Hani meşhur kıssa ya, demiş evladım, şu ağacın dibine bırak beni. Neden baba demiş. Oğlum ben de vakti zamanı geldiğinde babamı buraya bırakdıydım demiş. Sen de beni oraya bırak. Çocuk o zaman anlamış, ha demiş ki babam dedemi buraya bırakmış. Ben de babamı buraya bırakıyorum. Dönmüş, sırtında babası, dönmüş geriye, zinciri kırmış orada. Sen iyilik yap, zinciri kır, sen tövbe et, zinciri kır, sen Ademiyet faslına geç, zinciri kır. Sen hürmet et, zinciri kır. O kötü zinciri kır. O nefsaniyet zincirini kır. O şeytaniyet zincirini kır. Kır o zinciri. Annen baban ne yaptıysa yapmış. Yanlışsa annenin babanın yolu, takip etme, o zinciri kır orda. Bakın takip etme, o zinciri kır. Sen doğru yolda yürü, sırat-ı müstakimde yürü ve insanlara şeker gibi davran, tebessümlü ol, güler yüzlü ol. Kaba konuşma, sert konuşma, tepeden konuşma, kibirlenme. İnsanlara iyilik yap, etrafına iyilik yap, etrafına toleranslı davran. Allah seni sevsin. Bunların hepsini de Allah için yap. Allah'ı sev. Allah'ı sev, nefesini Allah için alıp vermeye gayret et. Bir iş yapacaksın, Allah için yap. Sohbet edeceksin, Allah için yap Mustafa Özbağ. Zikrullah yapacaksın, Allah için yap Mustafa Özbağ. Çay dağıtacaksın, Allah için çay dağıt Mustafa Özbağ. Bir yere gideceksin, Allah için yap. Allah'la aranı düzelt. Allah'la aran düzelirse merak etme, mahlukatı ile de aran düzelir. Allah ile aran, bozuk mahlukatı ile aran düzgün olsa ne olacak ki! Allah'la aran düzgün, mahlukatla bozuk olsa ne olacak ki! Sen Allah'la aranı düzelt. Allah için yap bunu. Öyle yaparsan Allah senin birine on verir. Senin onuna yüz verir, senin yüzüne bin verir, senin binine milyar verir, milyon verir. Sen Allah'la aranı düzeltmeye bak.

"Temiz şeyler temizler içindir."

Bu pirin bu sözü benim çok hoşuma gider, bu öyle çok hoşuma gider ki bu söz muhteşem bir şeydir. Muhteşem! Temiz şeyler temizler içindir. Bakın, bir temizliğin içinde iseniz bir güzel bir hareketin içindeyseniz, siz zikrullah halakasında duruyorsanız, evet, Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı başınızdan aşağı inmiş sizin. Ancak temizler halakayı zikrullahta durabilir çünkü. Ancak temizler ancak temiz olanlar mürşidi kamillerin dervişi olabilir. Ancak temiz olanlar o yolda yürüyebilir. Ancak temiz olanlar Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'i rüyalarında görürler, hallerinde görürler. Ancak temiz olanlar sahabeleri rüyalarında görürler, hallerinde görürler. Ancak temiz olanlar mürşidi kamilleri rüyalarında, hallerinde görürler. Ancak temiz olanlar halakayı zikrullahta ölünceye kadar dururlar. Bu temizlere aittir. Temiz olmayanların temizlerin yanında işi yoktur. 'İhdinassıratal müstakim', bize in'am ettiğin, ihsan ettiğin, lütfettiğin, ikram ettiğin, katından nimetlendirdiğin, katından lütuflandırdığın, katından rızıklandırdığın, katından affettiğin, katından dualarını kabul ettiğin, her şeyi katından direk hemhal olduğun o peygamberler, o veliler, o salihler var ya, evet, bizleri onlarla beraber eyle. Onların hepsi de temiz. Temiz olan o peygamberlere, o salihlere, o velilere, o şehitlere ancak temiz insanlar layık olur. O yüzden kendine dikkat et Mustafa Özbağ. O temizler topluluğundan atılmamak için o temizler topluluğundan uzaklaşmamak için kendini temiz tut. Tövbeni düzgün eyle, zikrullahını düzgün eyle, hal ve hareketlerini düzgün eyle. Çünkü temizlerin içerisine kirli girmez. Ya Allah onu temizler alır içine, çok kirlidir, kapıya gelir, boynunu büker girer içeri. Allah o anda temizler onu. Allah için kötülük yoktur. Allah için zorluk yoktur. Allah için ötelemek yoktur. Allah onu o esnada temizler. Ben öyle inanırım. Ben derim ki adam girdi, temizlendi halakada, ilk zikrullahta, ya ben buraya ilk defa geldim. Evet, yani ben gözümü yumduğumda, zikrullah yapmaya başladığımda sakallı birilerini gördüm, sarıklı birilerini gördüm. Allah anında temizlemiş onu, anında! Allah anında onun gönül perdesini açmış, anında onun gözünü de açmış, anında açmış. Allah için zorluk bir şey yok çünkü. Temizlerin içerisine ancak temizler girer. Allah bizi son nefesimize kadar temizlerin içerisinde eylesin. Zikredenler ile beraber eylesin. Tövbe edenlerle beraber eylesin. Yolunda cihad ettirdikleri ile beraber eylesin. Katından nimetlendirdikleri ile beraber eylesin.

Katında lütuflandırdıkları ile beraber eylesin. Katından rızıklandırdıkları ile beraber eylesin. Katından kalbine doğruyu, iyiyi, güzeli, hakikati, ilham ettirdikleri ile beraber eylesin. Katından ilmi ledünle ilimlendirdikleriyle son nefesimize kadar beraber eylesin. Rabbim deccaliyete dalan,

şeytaniyete dalan, nefsaniyete dalan, şeytanın yoluna giden sapkınlardan, sapıklardan bizleri muhafaza eylesin. Bizleri muhafaza eylediği gibi bütün Ümmeti Muhammed'i de muhafaza eylesin. Kötülerden kötülüklerden, şerden, şerlilerden, şeytana tapanlardan, şeytanlaşmışlardan, nefsine tapanlardan, nefsini ilahlaştıranlardan, aklına tapanlardan, aklını ilahlaştıranlardan Rabbim cümlemizi muhafaza eylesin. Bizleri onların yanında eylemesin. Bizleri onların peşinde eylemesin. Nefsimize uyup gaflete düşüp şeytaniyete uyup onların dillerini, nefeslerini, gönlümüze kalbimize oturtturup bunları doğru gösterttirip şaşırttırdıklarından eylemesin. Şaşkınlardan eylemesin sapkınlardan eylemesin. Yolunu kaybetmiş olanlardan eylemesin. İstikametini kaybetmiş olanlardan eylemesin hep Rabbimin huzuruna biz tövbemizle, zikrullahımızla, iyiliğimizle gidelim inşallah.

'Sevgiliyi hoş tut hoşluk gör.'

Sevgiliyi hoş tut, hoşluk gör. Allah'ın gönlünü hoş tut. Allah'ı incitecek, Allah'la aranı bozacak Allah'la aranı perdeleyecek Allah'la arana uzaklık getirecek her türlü fiilden, hal ve hareketlerden uzak ol, hoş tut ki hoşluk gör. Allah'a sırtını dönme ki o da sana sırtını dönmesin. Sen Allah'ı unutma ki o da seni unutmasın. Tövbe ile hatırla, zikirle hatırla, namazda hatırla, oruçta hatırla, iyilikle hatırla, tebessümle hatırla, hoşgörülü olaraktan hatırla. Allah'la olan ilişkini asla ve asla incitme, perdeleme. Allah'la olan ilişkini asla soğutma, asla uzaklaştırma, dilinden 'Yarabbi'yi düşürme. Dilinden tevhidi düşürme. Her daim onunla alışverişte ol. Her daim onun kullarına merhametli davran. Lütufkâr davran, ikramlı davran. Onun kullarınla, onun için, iyi davran, iyi geçin. Onun için! Kullar seni sevsin diye değil. O yüzden sevgiliyi hoş tut, sevgiliyi hoş tut, sevgili hoş tut ki hoşluk gör, itiraz etme, isyan etme, inkar etme, sırtını dönme, hoş tut sevgiliyi. Sen hem seviyorum diyorsun hem itiraz ediyorsun. Hem seviyorum diyorsun hem sırtını dönüyorsun. Hem seviyorum diyorsun hem inkar ediyorsun. Bu nasıl Allah'ı sevmek? Hem seviyorum diyorsun, zikretmiyorsun. Hem seviyorum diyorsun, namaz kılmıyorsun, seviyorum diyorsun emirlerini yerine getirmiyorsun. Bu nasıl sevmek! Hoş tutmuyorsun!

Allah'ın sana vermiş olduğu, bahsetmiş olduğu nimetleri de hoş tut. Nimete nankörlük etme, hamd edenlere nimetlerini arttırır, hamd edenlere! Sen Allah'a hamd et. Elindekine elindekinden dolayı teşekkür et. Avamın işidir ama teşekkür et. Ne diyor Cenab-ı Resulullah? 'Allah'ı size verdiği nimetlerden dolayı sevin'. Bu avamın işidir. Bak, hiç olmazsa avamın işini yap. Sana vermiş olduğu nimetlerden dolayı onu sev. Sana vermiş olduğu nimetlerden dolayı. Şurda oturuyorsun, buna dahi hamd et. Allah diyorsun buna hamd et, bakın o zikrullah halakasına oturmanın dahi karşılığını

veremezsin. Hangi hamdi edersen et. O halakayı zikrullahta oturmanın karşılığı bu dünyada yok. Hamd et Allah'a. Hamd ettiğin için de ayrıca hamt et, hamd ettiğin için de ayrıca hamd et. Neden? Hamd edemezdin. İyilikler ondan. Hamd edebiliyorsan ayrıca hamd et. Hamd etmeyenler, Allah'ın nimetine nankörlük edenlerdir. Allah onlardan nimetini alır. Hamd etmeyenler, hep böyle yüzü asık olanlar, hep mutsuz, hep yüzü asık, hep yüzü mahkeme duvarı gibi, tebessüm etmiyor. Hep böyle bir şeye bu böyle harika bir şey var, bir böyle bir tas çorba var, hamd etmiyor, küçük görüyor. Yüzü asık. Hep hart hurt ortalığa. Bunlar Allah muhafaza eylesin, son nefesleri tehlikededir. Hamd edin; halinize hamd edin, durumunuza ham edin, isyan etmeyin, inkar etmeyin, sırtınızı dönmeyin. Allah'ın vermiş olduğu nimetleri yerli yerinde kullanın, israf etmeyin. Bir şeyi atmayın, dökmeyin, bozmayın. Kadınlar! dolaplarınızda, kilerlerinizde bozduğunuz, kurtlandırdığınız, böceklendirdiğiniz, attığınız her şeyden Allah hesap soracak. Erkekler! Yaptınız israflardan Allah hesap soracak. Hesap soracak. Bu cimrilik değil.

Sen yemiyorsan yiyecek birisine ver, hediye et. Sen giymiyorsan giyecek birisine ver, hediye et. Kadınlar, pişirmeyeceğinizi almayın. Şimdi insanlar israfa alıştılar. Ay, açık büfe kahvaltıya gittik! Doldurdun tabağı, yemedin. Tabağı doldurdun, yemedin. Ne oldu? Çöpe attın, israf ettin. Sen israfçının tekisin. 'Allah israf edenleri sevmez', ayeti kerime. Allah israf edenleri sevmez. Kimle yemek yedim ben? Allah'ın sevmediğiyle yemek yedim. Neden? İsraf etti tabağında bıraktı, attı tabağındakini. Allah'ın sevmediği fiiliyatı işleyenle yemek yedim Mustafa Özbağ! Dedim neden bıraktın tabağında bu şeyi? Aaa, sen bilmiyor musun dedi. Yok bilmiyorum dedim. Yan taraftaki masalara baksana. Bilmiyor musun sen dedim, ben yandaki masalara bakmam hiç. Tabağındakini dedim yemeyen, bitirmeyen kimse Allah'a nankör insandır dedim. Ne yapacaksın, atacak mısın şimdi onu dedim, durdu. Yemek yiyoruz, yıllar öncesinin arkadaşı. Yıllardır görüşmemişiz, konuşmamışız, yalvar yakar oldu. Yalvar yakar oldu. Bir sefer görüşelim, gelemem gidemem ancak dedim oraya sohbete geldiğimde görüşebiliriz. İyi tamam. Gittik. Dedi kahvaltıya bekliyorum. İyi, geleyim, kahvaltıya geleyim. Bir alışveriş merkezinde. Dedim ya burası ne böyle? Alışveriş merkezi. Dedi girmiyor musun? Yok, girmiyorum dedim. Hiç mi girmiyorsun dedi. Vallahi bizim bir tane Özgür var dedim. Benim kılık kıyafet işleri ile o ilgileniyor dedim ben. Mecbur kalırsam dedim onun yanına gidiyorum dedim. Bir de Murat'ı anlattım bizim. Murat'la şeye gittiydik. Nereye gittiydik, o neydi o? Kent meydanına. Bir elbise vardı, değiştirecektik. Murat'a dedim, Murat ya değişecek bir elbise var dedim ben. Ondan sonra, Murat'ın koluna girdim kent meydanına girince. Sanki böyle başka bir dünyaya girmişim gibi

Murat'ın kolunda yürüdüm kent meydanında. Dedim ki yok ya burası ne olmuş böyle dedim kendi kendime. İlk defa girdik Muratla beraber. Onu anlattım, dedim ya ben dedim böyle yerlere girip çıkmıyorum. Bunlar dedim kapitalist sistemin mabetleri gibi, ben dedim mecbur kalmayınca girmiyorum buralara dedim. Ondan sonra e ne yapıyorsun dedi. Çarşıda bir sürü esnaf var dedim, küçük esnaf benim işim dedim. Ben giderim onlardan alırım hep dedim, ondan sonra ben dedim alışveriş merkezlerine girmem hiç dedim. Zaten dedim tanıdık bir sürü derviş kardeş de var. Giderim, ne lazımsa onlardan alırım. Kaç para? Şu para. Verir çıkarım dedim ben. Girmiyorum alışveriş merkezlerine dedim. Orda kahvaltı yapıyoruz, meşhur bir marka yerde.

Günlerden de Pazar. Herkes geliyor böyle. Ben şimdi bakmıyorum ya hiçbir tarafa, işte geldi garson, ne istersiniz? İşte açık büfe. Yok dedim ben, ben öyle şeyler istemiyorum. Bana dedim bir ayıp söylemesi zeytinyağlı dedim bir omlet yap bana, bu kadar dedim. Ondan sonra ben başka bir şey istemiyorum dedim. Ondan sonra işte peynir, zeytin, bu kadar dedim. İyi, a ben de aynısından yiyeyim. Tamam, sen de aynısından ye. Ben tabi ne olacak, iki yumurta benim gibi 178 boy kilo 90, iki yumurta ne olacak bana. Oturdum mu ben 12 yumurta yerim. Neyse iki yumurta, işte ekmeksiz yiyoruz zaten. İlaçları koyduk. Malum şeyler, şeker ilaçları, ondan sonra işte bir yudum ondan. bir tane ilaç, bir yudum ondan, bir tane daha ilaç, Bu sofrada şeyde tabakta yemek bırakıyor bu şimdi. Ben bitirdim iki yumurtayı, bakıyorum ne yapacak diye. Bu yemiyor. Ya Mustafa Özbağ'ın masasına oturacak bir kimse, heva hevesine uyacak, Mustafa Özbağ da susacak! Dedim ya bir dakika. Neden yemiyorsun dedim. Bir şey mi var, içinden kıl mı çıktı tüy mü çıktı? Ne oldu? Yani dilime kadar geldi, dese ki kıl çıktı, kıl senin gibi oluncaya kadar bir şey olmaz, kıllı da olsa ye diyeceğim. Şimdi millet tırıl ya, ayy içinden saç çıktı! Ne olmuş saç çıktıysa? Ye yemeğini. Saçı al, kenara koy, ye. Al saçı, koy kenara, ye. Ne olmuş saç çıktıysa, evde yiyorsun, ya eşinin saçıdır, ya kızının saçıdır, ya çocuğunun saçıdır. Yabancı mı ya? Ha erkeklerin tabağında çıkarsa dikkat etsinler. Kadın onu buldu mu başlar, bu kimin saçı? Kimin saçı olacak, senin saçın işte? Yok bu benim saçım değil! Bu biraz kahverengiye gitmiş, yok bu bordoya gitmiş...Sen burdan bir kavga çıkar. Efendim, biz senin yanına gelmek istiyoruz. Ne oldu? Bir saç meselesi var. Oğlum, ne saç meselesi var? Efendim, yemek yerken benim tabağımdan saç çıktı. Eee? Hanım burdan işi yürüttü dedi. Kaldım. Söyleyecek laf yok. Tebrik ediyorum onu dedim, al getir buraya.

Saçla beraber gelmiş. Onu koymuş peçetenin içerisine saçı, büyük delil bu. Eşim beni aldatıyor, hüküm de bu. Böyle baktım, sen dedim imam

hatiplisin değil mi dedim ben, evet dedi. Ala dedim ya, seninle anlaşırız dedim hanımına ben şimdi bunun. Bu bakıyor şimdi, hanımına ben anlaşırız dedim ya. Böyle yapt: 'Demedim mi, beni haklı tutacak.' Hani öyle demiş. Gideceğiz hocana, beni haklı tutacak demiş. Dedim sen dedin beni aldatıyor dedin değil mi dedim ben, evet dedi. Sen dedim bu doğruysa gıybet ettin, doğru değilse iftira ettin. Sen dedim eşinin zina ettiğini gördün mü dedim ben, hayır dedi. Zaten gördüm desen dedim ben üç tane daha senin yanına dedim ben normalde üç erkek bir kadın şahit isteyeceğim yine dedim. Görmedin değil mi dedim. Nerden aldattığına hükmettin dedim. Bu durdu şimdi. Şimdi dedim bu adam seni boşarsa hakkıdır. Neden? İftira attın çünkü ona dedim. Nasıl? Basbayağı. İftira dedim en büyük günahlardan birisi, dedim saçtan buraya nasıl geldin dedim, şunu bana anlat. 'Ben zaten ondan şüpheleniyordum', ondan sonra 'bu son zamanlarda o akşam saat dokuzda eve gelmeye başladı.'...Nasıl dokuzda geliyor? İşte altı buçuk yedi de işten çıkıyormuş, geliyormuş derviş, yemek yiyormuş, derse gidiyormuş, dokuz buçuk, onda eve geliyormuş. Bu onda şüphe uyandırmış! Çocuğa döndüm, nereye gidiyorsun? Çocuk başladı sıralamaya, şurda ders var şuraya gidiyorum, burda ders var buraya gidiyorum...İçime, kalbime gelen; çocuk dersi kaçış noktası yapmış. Demiş evde bunun bıdı bıdısı ile uğraşacağıma, derse gideyim ibadet edeyim demiş. İçime gelen o oldu. Dedim sen yavrum dedim yedi gün full derse git. Çocuk böyle baktı. Dedim bununla baş edilmez çünkü dedim. Tabaktan çıkan kıldan buraya geldiyse dedim evde yanmıştır keten helva dedim. Çocuk böyle baktı bana, efendim halim sana malumdur dedi. Ben eve gireceğim zaman üstümü başımı silkeliyorum dedi, bir şey üzerimden görünmesin diye dedi. Bir alışveriş merkezine girmiş böyle bir market gibi bir yere. Bu kendiliğinden pıs diye koku çıkıyor ya hani, bizim dükkanda da vardı ondan bir ara, hani kendiliğinden koku fışkırtıyor ya, elektrikli, sen ordan geçerken koku fışkırt bunun üzerine pıs diye. Sen eve git, 'bu koku o kadının kokusu'...Bir anlattılar, gülmekten öleceğim. Allah'ım dedim Ya Rabbi, Ya Resulullah, şu dervişlerin başına gelene bak. Evet! Ne yapacakmışız? Hoş tutacakmışız sevgiliyi. Eşler, birbirinizi hoş tutun. Çocuklar, annelerinizi babalarınızı hoş tutun. Anne babalar, çocuklarınızı hoş tutun. Dervişler, birbirlerinizi hoş tutun, hoşluk görün.

"İncit, incin."

Yani incitirsen kesin incineceksin. Birini incittin, ondan incineceksin, bu kesin. O zaman incitme ki incinmeyesin. İncitirsen bundan çıkış yolun yok, incineceksin. Aldatırsan aldanacaksın, çıkış yolun yok. 'Men dakkada dukka'. 'Zerrece hayır işleyenin hayrı karşılıksız kalmaz, zerrece şer işleyenin şerri cezasız kalmaz.' Ama men dakkada dukka, ne yaptıysan onu

bulacaksın. Ne ektiysen onu biçeceksin. Ektiğini biçeceksin. Başka bir şey biçmeyeceksin. Zulüm eken zulüm biçecek. Ateş eken ateş biçecek. Hainlik eken hainlik biçecek. Doğruluk eken doğruluk biçecek. İyilik eken iyilik biçecek. Kötülük eken kötülük biçecek. Hani İsa(a.s)'ın sözüdür ya: 'Ateş eken kor biçecek, ateş eken kor biçecek. O zaman sen iyilik ek, iyilik biç. Allah bizleri affeylesin. Burdan devam edeceğiz:

'Ey gönül cebirle ihtiyarı birbirinden ayırt etmek için bir misal getir de ikisini de anlayasın.'

Bu konu başlığı. İnşallah bu konu başlığından önümüzdeki hafta ayın kaçı önümüzdeki hafta? On yedisi. Önümüzdeki hafta şeb-i aruz. Cafer veyahut da Ömer, birisi ordan baksın. Evet. Önümüzdeki hafta şeb-i aruz, değil mi, cumartesi? Evet. Önümüzdeki hafta bayramlaşmanın olduğu yerde, bahçe davette şeb-i arus programımız var. Duyanlar duymayanlara tebliğ etsinler. Yer ve gök halkı davetlidir. Önümüzdeki cumartesi akşamı o yüzden burda bir program olmayacak. Ancak misafirler için şeyden sonra, programdan sonra açılabilir gelen giden olursa ama burda sema da olmayacak. Değil mi? Sema da olmayacak. Burda bir program olmayacak.

Önümüzdeki hafta bayramlaşmanın olduğu yerde bahçe davette şeb-i arus var. Uzaktan yakından nerden gelirse gelsin kardeşler, ikramımız var. O yüzden Allah izin verirse yine mutat, pilavımız, kavurmamız olacak inşallah. Ondan sonra yani o yüzden özellikle böyle utana utana söylüyorum bunu ama bahçe davette şeb-i arus programı yapacağız. İnşallah bütün herkes önümüzdeki hafta cumartesi gün bahçe davete davetli. İkinci programın henüz daha bir sonucu? Evet, Allah izin verirse Merinos programı için de müracaat edildi yine bu sene de. Geçen sene güvenlik sakıncalarından dolayı valilik makamı onay vermemişti. Ama dava açıldı, dava açıldıktan sonra da dava kazanıldı. Böyle bir şeyin hukuksuz olduğuna dair. Biz şimdi tekrar müracaat ettik. Önümüzdeki, bir dahaki, haftaya cuma olursa onu da ilan edeceğiz. Olursa, izin çıkarsa o zaman bir dahaki cumaya da inşallah Merinos'ta bu sefer şeb-i arus yapacağız. Allah izin verirse önümüzdeki program bunlar. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El- Fatiha maassalavat. Amin. Ecmain.

https://youtu.be/OsaCf_r8VvU

MESNEVİ-İ ŞERİF 1496-1506. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin olsun inşallah. Rabbim gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i Kuran'ı Kerime, sünneti Resulullah'a sımsıkı yapışanlardan eylesin. Hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşayıp hak yolunda yürüyenlerden, batılı batıl bilip batıldan kaçanlardan eylesin. Amin. Ecmain. En son 1495. beyiti okumuşuz. Konu başlığı:

'Ey gönül. Cebirle ihtiyarı birbirinden ayırt etmek için bir misal getir ki ikisini de anlayasın.'

Ey gönül diyor, ey akıl demiyor. Diyor ki bu cebirle ihtiyar meselesinde öyle bir misal getir ki bu konudaki sıkıntı bitsin. Bu konudaki problemimiz çözülsün. Gönüle söylüyor ama akla söylemiyor. Ey akıl deseydi akli bir delil, akli bir çözüm getirecekti ama ey gönül deyince gönülden bir delil, gönülden bir çözüm istiyor. Akıl; gördükleri, duydukları, bildikleriyle hükmeder. Gönül ise Cenâb-ı Hakk'ın ilham ettiği, tecelli ettiği yerdir. O yüzden Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri: 'Ey gönül' diyerekten yani bu öyle bir şey olsun ki Cenab-ı Hakk'ın ilhamına dayansın, onun ilmine dayansın, benim aklıma dayanmasın diyor ve o cebir ve ihtiyarla alakalı meselede hakikat çıkıyor meydana. Diyor ki:

"Titreme illetinden dolayı titreyen bir el, bir de senin titrettiğin el... Her iki hareketi de bil ki Allah yaratmıştır. Fakat bu hareketi onunla mukayeseye imkan yoktur."

Bu normalde görürsünüz insanlarda böyle farkında olmadan, o kimsenin ihtiyarı olmadan ama bir eli titrer, mesela kimisinin kafası böyle titrer, sallanır, kimisinin tuhaf bir titreme gelir, kimisinin sesi mesela titrer veya kimisi örneğin çok özür dilerim bir rahatsızlık olarak görmek istediğimden dolayı değil kekemedir mesela, kelimeleri harfleri sıralamakta güçlük çeker. Bu normalde bir hastalıktır, rahatsızlıktır. Bu titreme hastalığı ya vücudun bir bölümünde veya bir uzvunda görmek mümkün bunu ve bunu kontrol altına almak, tedaviye ihtiyaç var. Tedavi olursa kontrol altına alınacak ama tedavi edilmesi mümkün değilse o titreme hastalığı onda o titreme devam edecek. Şimdi zikir ehli olan kardeşler bunu bilirler, bilhassa bu bayanların içerisinde daha fazla olur, erkeklerde çok olmaz, bayanlarda olur. Değişik tarikatlar, cemaatler vardır. İşte orada mesela zikrullah esnasında birisinde bir titreme olur örneğin veyahut da oradaki bir erkek cemaatin içerisinde de bir kimse böyle işte titrer, tuhaf hareketler yapar ve bunları yaparken de kendi iradesinin dışında olduğunu söyler kendince. Hani meşhur ya Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri giderken bir genç bir Müslüman titremeye başlıyor, atıyor kendini yere, emire'l müminin diyor bu kim, diyorlar ki bu Iraklı Müslümanlardan birisi. Böyle Allah anılınca, Allah delinince bunda böyle bir titreme oluyor diyorlar. Diyor ki kaldırın atın bunu kenara, bunda şeytanın tecelliyatını görüyorum diyor. Şeytanın tecelliyatını görüyorum yani Allah'ı zikrederken o kimsenin böyle Allah lafzını duyduğunda böyle titremesini uygun görmüyor Hz. Ömer efendimiz radıyallahu anh hazretleri.

Biz de uygun görmeyiz. Ancak uygun gördüğümüz şey şu olur. O kimsenin gerçekten iradesinin dışında olup biten bir şeyse, evet, o manevi bir haldir ama iradesi içerisinde oluyorsa o, o manevi bir hal değildir. O zaman o kendi heva ve hevesinden, kendi nefsinden yapmıştır. Bazı dergahlarda, tarikatlarda ne kadar birisi çok titrerse o kadar pirim yapar. Ne kadar sayha atarsa o kadar çok pirim yapar. Onların değişik hal ve hareketleri de vardır böyle. İşte gözlerini belertir, bir yere bakar sadece, sanki oradan manevi bir şey alıyormuş gibi ondan sonra 'hımmm' yapar, bir titrer, ne bileyim, bir sayha atar, titrer. Kimisi debelenir ortalıkta. Bunların böyle otuz beş yıllık hayatımızın içerisinde değişik versiyonlarını hep böyle gördük. Zaman zaman bunlar kendilerini güncelliyorlar. Duruma vaziyete göre değişik hal ve hareketler çiziyorlar. Normalde eğer ki o yaptığı şey kendi cüzzi iradesinden değil ise evet o manevi bir hal yaşadı, manevi bir halin tecelliyatı oldu o onda eğer ne olduysa.

Mesela anlatılır ya, Ahmet el Bedevi hazretleri zikrullah esnasında cemaatten yükselirmiş. Dergahın çavuşu veya nakib-i nükebbası, halifesi, her

kim ise bakın ne kadar erdemliler. Diyorlar ki efendim zikrullah esnasında böyle bir hal yaşıyorsunuz. Bu şeriata mugayyir bir hal. O da diyor evladım üzerinde diyor hançerin yok muydu? Vardı efendim diyor. Bir daha böyle bir şey tecelli ederse al hançeri vur diyor. Bir daha böyle bir şey tecelli edince, o şeyhinin emri var, al hançeri vur demiş. Çıkarıyor hançeri, başlıyor vurmaya, kesmiyor. O hal geçiyor. Soruyor o dervişe. Oğlum aynı hal olmadı mı diyor. Oldu efendim diyor. Ben sana vur dedim diyor, vurmadın mı? Vurdum efendim diyor ama bir şey olmadı. Elhamdülillah. Demek ki diyor bu hal hakikatmiş, nefsimizden değilmiş diyor.

Şimdi eğer normalde titreme o kimsenin kendi nefsinden oluyorsa o zaman doğru bir titreme değil ama yok o titreme sende kendiliğinden oluyorsa bir hastalıkla alakalı ve insanlar belki de o titremeyi yaşamak istemezler veya hani bir kimse kekemedir, konuşacağı zaman bir yerde bir tıkanır, tıkanınca da iyice artık böyle canı sıkılır, üzülür, utanır. Hani tıkandı çünkü o esnada veyahut da işte kafasını sallıyor mesela. Ben onlarla da karşılaştım. Böyle tıkandığında başlıyor, kafasını sallamaya veyahut da işte belirli hastalıklar var. O hastalıklardan dolayı titriyor. Mesela stresten dolayı titriyor, mesela çok yazı yazmaktan dolayı eli titriyor veya eliyle bir sanatı var, o sanatı icra ede ede eli titriyor mesela örneğin veyahut da ne bileyim çok sinirlenince eli titriyor. Bunlar normalde farklı farklı şey, bunun tıpta tabii birçok bunlarla alakalı araştırma yapmışlar, birçok da bunlara isim koymuşlar.

Mesela parkinson hastalığı da vardı ya, en son boksör Muhammed Ali'de vardı, eli devamlı onun titriyordu, mesela parkinson olanların bir eli titriyor, öbür eliyle onu durdurmaya çalışıyor. Yani ondan rahatsız çünkü. Bakın cebri ise işte bir şey bunda o kimsenin ihtiyarı yok, senin ihtiyarın yok burada çünkü orada cebriyet var ama bir rahatsızlıktan ama başka bir şeyden. 'Her iki hareketi de bil ki Allah yaratmıştır.' Yani sen kendi cüzzi iraden ile de elini titretsen veyahut da senin cüzzi iradenin dışında da elin titrese her iki titreme fiiliyatını yaratan Allah ama birisini sen kendin istedin titremeyi ama birisinde sen istemedin, cebri o ama birisinde sen kendin istedin. 'Fakat bu hareketi onunla mukayese imkanı yoktur.' Yani bu iki hareketi de Allah yaratmıştır. Ama cebriyeden doğan hareket ile senin kendi cüzzi iraden ile kendi ihtiyarın ile yaptığın hareketin veya titremenin arasında dağlar kadar fark var.

*"**İhtiyarınla el oynatmadan pişman olabilirsin fakat titreme illetine müptela bir adamın pişman olduğunu ne vakit gördün."***

Yani sen kendi cüzzi iradenle, kendi ihtiyarınla elini oynattın, bundan pişman olabilirsin veya birilerini aldatmak için yaptın, birilerine ne kadar maneviyatlı olduğunu göstermek için işte elini titrettin, ayağını titrettin

veyahut da attın kendini, başladın yerde zangır zangır kendi kendini titretmeye, sonra hiç bir şey yokmuş gibi kalktın veyahut da böyle birisi yapmış bizim, ben hani yanındakine böyle bir şey yaparsa iğneyi batır, sana tepki gösterirse hani bu manevi değil dedim. Bunu ciddi ciddi anlamışlar, bayanlar böyle titreyen birisine iğneyi saplamışlar yukarıda. Demiş ne yapıyorsun sen, manyak mısın hani bana iğneyi batırıyorsun. E titreme nefsinden o zaman. Nefsinden yapma. Allah rahmet eylesin, şeyh efendi derdi, böyle titreyen birisi olursa Mustafa Efendi iğneyi batıracaksın oğlum, hiç hani kale almıyorsa titremeye devam ediyorsa o nefsinden değil. Geri kalan nefsinden diyordu. Rabbim onu da inşallah katından nimetlendirmeye devam etsin inşallah. Velhasıl ama normalde o titreme o bir hastalıktan ibaretse, onun cüzzi iradesi yoksa o ne yapsın adam ondan, hani bir de o öyle bir hali yaşadı diye o kimse kendi kendine utanır, çekinir. Allah iyi etsin inşallah. O yüzden normalde şimdi bir kısım buna şimdi başka bir cenahtan da bakalım. Şimdi bir kısım sufi adayları kendilerinde belli manevi hallerin olduğunu ifşa etmek, göstermek isterler. Hatta ileri doğru giderler. Derler ki bunda benim yapacak bir şeyim yok. Bunu Allah yaptırdı. Otomatikman kendisini veli sınıfına, üstat sınıfına koyar. Çünkü velilerin, üstatların öyle halleri vardır. Cüzzi iradenin dışında tecelli eder bazı şeyler. O bazı şeyler cüzzi iradenin dışında tecelli edince o veli, o üstat ondan sorumlu olmaz.

Ben bunu böyle açıklarken bazen diyorum asanın yaptığına Musa da şaştı diyorum. Hani Cenab-ı Hak Musa'ya dedi ki at asayı, Musa asayı orta yere attı. Asa kocaman ejderha oldu. Ne var ne yoksa hepsini yaladı yuttu, yine asa haline geldi. Onun o yaptığına Musa da şaştı. Sebep? Musa hayrette kaldı. Elindeki çünkü yıllardan beri taşıdığı asaydı. Bildiğiniz asa, kuru bir odun ama o kuru odunu Cenab-ı Hak ona dedi ki besmele çek at dedi. Allah'ı zikret. At asayı. O da Allah'ı zikretti, attı asayı orta yere. Asa ne kadar büyücülerin büyüsü varsa kırk tane büyücünün ayrı ayrı büyülerini ayrı ayrı ordaki hünerlerinin hepsini de yaladı yuttu. Kocaman yılan oldu, ejderha oldu. Hepsini yaladı yuttu. Tekrar asa haline geldi, Musa'nın eline. Asanın yaptığına Musa da şaştı. Çünkü Musa o asanın öyle bir işlevi olduğunu, Cenab-ı Hakk'ın onun üzerine öyle bir işlev yaratacağından haberi yoktu ve şaşırdı Musa aleyhisselam. Daha doğrusu şaşırdı kelimesi uygun olmadı bir peygamber için, bizim oranın tabiriyle yani hayrette kalana şaştık kaldı derler. 'Ş' ile de konuşmazlar. Hani bir şey olur aaa sastık kaldık derler. Yani hayrette kaldık manasında. Musa aleyhisselam da ne yaptı? Hayrette kaldı. İşte Allah'ın velilerinin üzerinde öyle tecelliyatları olur, o veli de hayrette kalır ama onda velinin bir cüzzi iradesi yoktur. Hızır Aleyhisselam'ın çocuğu öldürmesi gibi. . Cüzzi iradesi yok, emri yerine getiriyor

veya Hızır Aleyhisselam'ın duvarı örmesi gibi. Yine Hızır Aleyhisselam'ın cüzzi iradesi yok. Allah'ın emrini yerine getiriyor veyahut da bindikleri gemiyi batırmaya mütevelli geminin dibini delmesi gibi. Yine Cenab-ı Hakk'ın emrini yerine getiriyor. Yani burada Hızır Aleyhisselam'ın kendi cüzzi iradesi yok veyahut da Hz. Muhammedi Mustafa (s.a.v) , Bedir savaşında bir an böyle namazları kılamamışlar. Yani savaş esnasında Hz. Ömer efendimize soruyor. Sen diyor öyleyi kıldın mı? Kıldım ya Resulallah diyor. İkindiyi kıldın mı diyor, kıldım ya Resulallah diyor. Daha kendisi savaş o kadar çok sert geçiyor, öğleyi, ikindiyi kılmamış daha, savaş çok sert çünkü. Bu sefer dayanamıyor, bir avuç toprak alıyor, lanet olasıcalar diyor, namazımızı kıldırmadılar daha deyince karşı taraf bir avuç toprakla alabora oluyor. Ondan sonra Bedir'de galibiyet geliyor ama bir avuç toprak müşrikleri alabora ediyor. Bütün herkesi, her tarafı alabora ediyor.

Cenab-ı Hak ayet-i kerimede o yüzden diyor 'sen atmadın ben attım' diyor. O bir avuç toprağı sen atmadın ben attım yani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin o fiiliyatını kendi üzerine alıyor, cebriye olmuş oluyor burda. Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in kendince bir bu konuda ihtiyarı yok. Zaten yok da çünkü ayet-i kerimede 'ne yaptıysa kendi heva hevesinden yapmadı. Allah'ın emrini yerine getirdi' diyor. Şimdi bir kısım meselenin özüne hakim olmayan derviş adayları, sufi adayları veliliğe özenirler üstatlığa özenirler, bazı şeyleri yapmaya kalkarlar. Kendilerini de üstat yerine koyarlar. Kendisini üstad yerine koyup böyle kendince üstatlık yapmaya kalkar. Bu meselenin ehemmiyetine vukufiyet sağlamadığından kaynaklanıyor. Nefsine uyduğundan kaynaklanıyor. Meseleye bir de bu taraftan bakalım. Yani velilerin, evliyaların, cüzzi iradelerinin üstünde bir irade ile yapmış oldukları veya üzerlerinden icra edilen fiiliyatları onlar da biz de yapabiliriz düşüncesiyle ne yapıyorlar? Böyle hareket ediyorlar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o kendi nefsine uyduğunu, kendi cüzzi iradesi ile yaptığının aslında farkında ama onu örtmeye çalışıyor. Tırnak içerisinde bunu söylüyorum bu da sufiliğin vartalarından birisidir. Önemli bir vartadır bu. Böyle şeyhi taklit etme gibi yani ben buna karşıyımdır ya siz sünneti seniyyeye uyan, şeyhi taklit etme. Sen şeyh değilsin. Sen üstadı taklit etme. Sen üstat değilsin. Onun yaşadığı çileyi, onun yaşadığını yaşadın mı ki? Yaşamadın. Onun gördüğünü gördün mü ki? Görmedin. Sen hiç üç gün uykusuz kaldın mı, uyumadan geçirdin mi üç geceyi üst üste? Geçirmedin. Senin yattığın yer sana zindan oldu mu hiç? Olmadı. Senin yattığın yatak diken oldu mu sana hiç? Olmadı. Vurdun kafayı yattın, horul horul horladın. Ee, sen üstatlık yapacaksın öyle! Yok, öyle yağma. Onun yaşadığını yaşayacaksın. O zorluğu çekeceksin. O yüzden zahiri taklitle olacak bir şey değil o.

Hani gelmiş ya Hz. Mevlana Celaleddinî Rumi hazretlerine sufi adayının birisi, demiş ki elbisem demiş Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin elbisesi gibi saçım, sakalım, sarığım, her şeyim demiş bitamam ona benziyor. Acaba demiş peygamberin kuşağı nasıldı, kuşağımı da demiş ona göre yapayım ki tam ona benzeyeyim. Hz. Mevlana muhteşem bir cevap veriyor. Diyor ki kuşağını da ona benzetirsen tam bir Ebu Leheb olursun diyor. Yani Ebu Leheb'in kıyafetiyle Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in kıyafetinin arasında bir fark yok. Yani sen Muhammedî bir ahlakla ahlaklanmadığın müddetçe sen yeşil türbe gibi içindeki elbisen yeşil, dışın yeşil, kavuğun yeşil, sarığın yeşil, yüzüğün yeşil, çorabın yeşil, her şeyin yeşil, yemyeşil. Böyle otur koltuğa göbeğini de dik ama her şeyin yeşil senin. Sen böyle onunla millete hava at. Yok, iç önemli! Öyle taklit değil öyle taklit değil! Ahlakın, zikrin, tefekkürün, Allah yolunda koşturman, Allah yolunda hizmetin, insanlara bakış açın, insanların eziyetlerine katlanman, eziyet etmelerine rağmen onlara hizmet etmeye çalışman, onlar aleyhine dönse dahi sen onlara iyilik yapmaya çalışman, o ahlak sahibi olmak önemli. Yoksa sen aha vereyim takkeyi sarığı sana, otur. Ne olacak ki, mesele değil. Sen onu yaşayabileceksen, eyvallah. İşte böyle bir kimse bunlar sufi aldatmacası, sufi vartası bunlar, yani titremediğin halde titremeye çalışmak gibi. Aslında ne Geylani hazretlerini gördün ne Ahmed Er Rufai hazretlerini ama zikrullahta böyle değişik sesler çıkardın. Yok kardeş, aldatma. Ne kendini ne başkalarını. Görmediğin halde görüyormuş gibi yapma. Halin olmadığı halde hal dervişiymişin gibi tavır takınma. Halin yok, ne yapmaya sen öyle değişik değişik edalı, tavırlı zikrullah yapacağım diye uğraşıyorsun? Dosdoğru zikrullahını yap. Otur, Allah Allah, Allah'ı zikret. Sen zikretmekle mükellefsin. Edalı edalı kendi kendine böyle hal dervişiymiş gibi hareket etmenin bir anlamı yok. Ondan sonra gelir birisi bizim bu halimizi iki kişi gördü burdan der, mortlarsın orda, kalırsın. Neden üç kişi değil, iki kişi? Eee, diğerleri? Hani edalı edalı kendince böyle vuruntulu esma çekiyordun. Böyle kendi kendine havalara kapıldıydın? Ne oldu? Kaldın. Yok öyle bir şey. Bu topluluk onların yaşanacağı yer değil. Umulmadık bir anda tokadı yediğini görürsün. Allah muhafaza eylesin.

"Anlayışı kıt birisi de şu cebir ve ihtiyar meselesine yol bulsun, bu işi anlasın diye söylediğimiz bu söz, aklî bir söz, aklî bir bahistir. Fakat zaten bu hilekâr akıl, akıl değildir ki."

Yani bu misali biz akıl ve mantık çerçevesinde insanlara söyledik. Gönülden gelen bir misal ama akla ve mantığa hitap eden bir misal. O yüzden bu gönülden gelen bu misal aklı mat etti. Akıl mantık olarak bunu kabul etmek zorundasın. Çünkü gönülden gelen her misal gönülden gelen her

kelime aklı mat eder. Gönülden gelen her bir nefes aklı mat eder. Akıl iflas eder orda, bayrağını indirir. Der ki buyur, teslimim sana. Sebep? Çünkü o gönülden gelen kelimede ilhamî bir kuvvet vardır. O gönülden gelen cümlede iksir vardır. Her ikisi de aynı kelimeyi söyler ama birisi gönülden gelmiştir, ilahi bir ilham ile söylenmiştir. Aynı harflerden oluşmasına rağmen birisi tesir eder birisi tesir etmez. O yüzden Hz. Musa sözlerinin tesirli olması için Allah'a yalvardı. Dedi ki: 'sözümü tesirli eyle, dilimi kuvvetli eyle.' Çünkü kelimeye kuvvet verecek olan, söze tesir kuvveti verecek olan Allah'tır. Allah bir insanın sözüne tesir kuvveti verir. Her ikisi de aynı hadisi şerifi okur ve tebliğ eder ama birisinin okuduğu hadisi şerif diğerlerine daha fazla tesir eder. Hatta birisi hadisi şerif okusa öbürkü elhamdülillahi Rabbil alemin dese elhamdülillahi Rabbil alemin demesinden herkes kendinden geçer. Allah bir insanın sözüne tesir kuvveti verir. Her ikisi de aynı hadis-i şerifi okur ve tebliğ eder ama birisinin okuduğu hadis-i şerif diğerlerine daha fazla tesir eder. Hatta birisi hadisi şerif okusa öbürkü elhamdülillahı Rabbil alemin dese elhamdülillahi Rabbil alemin demesinden herkes kendinden geçer.

Hani var ya Hz. Pirin Geylani hazretleri ile ilgili bir kıssası: Demiş oğluna oğlum ben gelinceye kadar demiş arkadaşlara vaaz, nasihat et. Geylani hazretlerinin oğlu da çıkmış kürsüye, ayet hadis döktürüyormuş boyna. Hani böyle topluluklar vardır, genelde camilerde denk gelirsiniz. Herkes öyle uyuklar, hareket yok, hal yok, hiçbir şey yok. Hani böyle işte birisi gelse ya emekli maaşı ne kadar oldu dese, ona bile cevap verecek hali yok. Öyleleri var. Ya normalde bir bakıyorsun emekli maaşını tartışıyorlar, camide hükümet yıkıp hükümet kuruyorlar ama böyle miskin bir şekilde oturuyorlar. Cemaat de öyle miskin bir şekilde oturmuş. Neyse Geylani hazretleri gelmiş. Kürsüye oturmuş. Selamünaleyküm demiş. Ve Aleykümselam, birbirine çarpanlar, edenler, yıkılanlar sayha atanlar. Demiş ya kusura bakmayın, demiş evden hanımefendi iki yumurta kırdı demiş, bunları yemeden gitme dedi, yumurtaya takıldık demiş. Vay, sayha atanlar, hay çekenler, hu çekenler, birbirlerini devirenler, edenler...Sohbet bitmiş. Oğlan demiş ki efendim, o kadar ayet-hadis anlattım baba demiş. Kimsede bir hareket olmadı. Herkes horul horul uyudu, demiş sen iki yumurtaya takıldık dedin demiş. Herkes birbirini çiğnedi. Evladım, bu ağız o ağız değil ki demiş. Bu ağız o ağız değil! Demek ki ağız lazım. O kelimeye tesir edecek ağız lazım. Her ikisi de aynı şeyi söyler ama birisine Cenab-ı Hak ne yapar? Tesir ettittirir. Öbürküne tesir ettirmez. Sen kendi kendine dersin ki aklınla anlayışın kıt çünkü. Aynı hadisi şerifi söyledik ama onu dinlediler de beni dinlemediler veyahut da o gelir bir on dakika zikrullah yaptırır, on dakikada

herkes pelt olur, öbürkü vay, şeyh efendi gibi pelt ettireceğim herkesi der, bir saat milletin canını çıkarır, bir dahaki haftaya kimseyi bulamazsın. Bir de şöyle der, e şeyh efendi öyle yaptırıyor ya! E sen şeyh misin? Şeyh olduğunda sen de yaptır. Şeyh değilsen o zaman bil müritliğini, çavuşsan çavuşluğunu bil, zakirken zakirliğini bil. Şeyhliğe özenme. Bu neden kaynaklanıyor? Anlayış kıtlığından, heva hevesten, nefsinden kaynaklanıyor. Allah muhafaza eylesin.

"Aklî bahis, inci ve mercan bile olsa can bahsi başka bir bahistir. Can bahsi başka bir makamdır. Can şarabının başka bir kıvamı vardır."

Yani normalde akli bir mesele olsa aklın hüküm sürdüğü bir alan olsa o inci ve mercan gibidir. Eyvallah, aklı reddetmiyoruz ama eğer bir mesele kalbi ise ilhama dayanıyorsa o başka bir makamdan, başka bir âlemden gelme. Öyle olunca onun kıvamı, onun sarhoşluğu, onun hakikati, onun dalgası, aklın dalgasına benzemez. Aklın dalgası kısadır, çabuk geçer ama maneviyatın dalgası kısa değildir. Çabuk geçmez. Aklın dalgası senin nefsini tatmin eder ama o kalbin dalgası senin ruhunu, sırrını tatmin eder. Senin içini dışını tatmin eder. O yüzden o mananın sözü, kelimesi, mananın tecelliyatı, ötelerden geldiği için aklın tecelliyatına aklın makamına benzemez. İşte sufilik veyahut da din bu akıl üstü bir şeydir. Şimdi dini akla uyarlamaya çalışıyorlar. Aklı kendilerince ilahlaştırmaya çalışıyorlar. Bir ayeti kerime akla aykırıysa kaldıracaklar orta yerden. Diyecekler ki bu akla aykırı, böyle bir şeyin olması mümkün değil. Hani İbrahim'e dedi ki biz ateşe serin ol, selâmetli ol, yakıcı da olma. Ee? İbrahim'i de ateş yakmadı. Ya bu tarihsel bir şeydir. İbrahim'in yaşadığı yaşamadığı dahi belli değil. Öyle diyorlardı ya. O yüzden veyahut da çıkıyor ya o neydi o Celal Şengör müydü? Celal Şengör denilen adam ne diyor? Musa Aleyhisselam'ın diyor yaşayıp yaşamadığı ile alakalı tarihi bir vesika yok diyor. Böyle bir kimse yaşadı mı yaşamadı mı belli değil diyor. Nuh'la alakalı yaşayıp yaşamadığına dair bir vesika yok diyor örneğin. Bu akla vuruyorlar çünkü yani, tabii Celal Şengör gibi bir kimseden biz de kalkıp dini bir akide duyacak değiliz. Adam zaten ateist kendisi dinsiz, dinsiz olduğunu da beyan ediyor kendisi ama o dinsiz kimse diyor ki yani biz diyor Musa'nın yaşayıp yaşamadığı ile alakalı elimizde tarihi bir vesika yok. İyi, tarihi vesika olan Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) var. Ona tabi ol, yakın ya, tarihi vesikalarla dolu yaşadığı ile alakalı tazecik daha, terütaze duruyor. Amacı o değil, amacı dinsizliği aşılamak. Amacı ne? Amacı aklı ilahlaştırmak. Şu anda dünya üzerinde oynanan en büyük oyun bu. Sûfileri ne diye suçluyorlar? Akılsızlıkla!

Bakın, dikkat edin, siz aklı kabul etmiyorsunuz diyor, bana söylüyor. Profesör diyor ki aklı kabul etmiyorsunuz. Dedim biz ekmeği burnumuza

götürmüyoruz hocam. Nasıl yani dedi. Biz sufiler dedim ekmeği kulağımızı da götürmüyoruz. Aklımız yerinde dedim. Aklı neden kabul etmeyelim ki dedim. Ben buraya, İzmir'e geldim dedim, aklımla geldim dedim. Trafik kurallarına uydum, dönülmez yerde dönmedim dedim. Şu kilometre gideceksin dediği yerde o kilometre ile gittim dedim, aklımla geldim hocam dedim. Ben akılsız değilim. Ben aklı ilahlaştırmıyorum. Aramızdaki fark bu dedim. Sen İbrahim Aleyhisselam'ın ateşin onu yakmadığını aklın kabul etmediği için inanmıyorsun dedim. İnanmıyorum dedi. Ben inanıyorum. Aramızdaki fark bu dedim. Ben dedim İbrahim'i ateş yakmadı Allah'ın emriyle, ben buna inanıyorum dedim, sen buna inanmıyorsun dedim. Allah Adem'i topraktan yarattı. Önce çamur yaptı, kardı tabiri caizse dedim. Sonra onu kuruttu dedim, kurutulmuş testi gibi yaptı onu dedim, öyle tabir ediyor. Sonra ona can üfledi diyorum ben şimdi, kabullenmiyor. Yüksek kimya profesörü kendisi. Uluslararası bir üne sahip. Bu deterjancılar var ya. Bu hani bu deterjancılarla çalışmış uzun müddet, o deterjancılarla işler yapmış, böyle devasa kimya üzerine, devasa bir adammış yani. Ben böyle söylüyorum ya, bir de onun avanesi var. Eşi var kimya profesörü, arkadaşları var, Urla'da böyle bir şey yapmışlar site, bütün bu böyle devasa profesörler toplanmışlar, her biri de ateist. Hepsinin ortak inancı şu. Dünyaya nüfus fazla, azaltılması lazım ama hastalıklarla atılması lazım, ama savaşlarla. Tam bir Darwinistler, tam. Biz böyle çatır çatır bunun müzakeresi oluyor. Ben ona dinin akıl üstü olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Diyorum ki din akılsız değildir, din akıl üstüdür çünkü din ilahidir, Allah'ın vahyidir. O yüzden akıl üstüdür. Akıl onu idrak edebildiği yere kadar idrak eder. Akıl onu ihata edemez, sarıp sarmalayamaz. Dinin bir hükmünü ancak akıl kapasitesi kadar bilgisi kadar idrak eder.

Aklın idrakini daha da genişletecek olan kalbidir. Eğer kalp çalışmazsa akıl darda kalır. Küçücük kuş beyinlidir o. Normal insan kafası gibi vardır, içindeki beyni de normal beyindir. Yüz elli gram, yüz yetmiş gram, neyse ama akli melekeleri kuş beyni gibidir. Sebep? Çünkü o akıl ancak kalbi ferasetle idraki artar. Kalbi feraset olmazsa akıl idraki genişlemez ve derinleşmez, tabiri caizse akılsız bir kimsedir o. Bakın, akılsız bir kimsedir. O üç tane üniversite bitirmiş olsun, yedi tane profesörlük ünvanı olmuş olsun ama kalbi feraseti yok ise onun o kimsenin aklı din meselesinde apışır kalır. Sebep? Çünkü kalbi çalışmıyor. Dedim aramızdaki fark bu. Sen dedim Nuh'un da bir gemiyle dedim Nuh'un da tufanına inanmıyorsun ve Nuh'un bu nasıl canlıları gemiye aldı diye dedim ben, bunu da dedim kabullenmiyorsun. Evet dedi, nereden biliyorsun dedi bana. Dedim acaba senin kalbini

okuyan mı var dedim ya. Birisi dedim hırsızlık yapıp bana mı söylüyor dedim. Ben böyle şeylere inanmıyorum dedi. İyi dedim, tefekkür ettin mi dedim.

Yani Nuh dedim nasıl bir gemi yaptı, teknolojisi neydi? Bugünkü teknolojiden daha ileri bir teknolojiye sahipse ne yapacaksın dedim. Nasıl yani dedi. Siz hücreleri topluyorsunuz ya dedim, evet dedi, ya Nuh dedim böyle hücreleri kolonladıysa, topladıysa ne yapacaksın dedim, öyle ya. Şimdi bugünkü düşüncemizle düşünüyor, daha ilerisi aslında, ona söyledim. Dedim bu daha ileri bir teknoloji de, sen dedim farklı düşünesin diye böyle söyledim. Senin anlayacağın dilden dedim, bu daha ileri bir teknoloji dedim. Nuh Aleyhisselam'ın teknolojisine henüz daha ulaşılmadı dedim. Hiçbir peygamberin teknolojisine ulaşılmadı daha. Dünyadaki akılperestler çok geriler, çok geriler, çok! Aldatıyorlar bizi, teknoloji şu kadar ilerledi, şu bu kadar ilerledi diye. Kandırıyorlar bizi, ütüyorlar, sömürüyorlar bizi. Teknolojinin falan ilerlediği yok, sömürü ilerliyor, sömürülüyorsunuz. Allah affetsin, dünyanın dışına çıksalar ne teknolojiler görecekler. Ne teknolojiler görecekler! Bir vasıtaya bile ihtiyaç yok belli paraleller içerisinde, belli perdeler içerisinde. O perdelerden dışarı çıkınca değişik vasıtalara ihtiyaç var. Vasıtasız gidip geliyor millet, arabasız! Sen arabayla gideceğim geleceğim diye uğraşıyorsun. Zorluk sana. Zorluk yok belli perdedeki varlıklara. Perdenin dışına çıkarsa araç lazım onlara. Öbür türlü araç lazım değil.

Siz zannediyorsunuz ki herkesi binek lazım. Değil! Ha miraçta, hani var ya örneği, o hızda, o perdeler arasında yürünülecekse o zaman ayrı. Öbür türlü yok! Yani dünya şu anda bataklık. Gerçekten dünya teknolojik olarak da bataklık, insanlık olarak da bataklık. İnsanlar Ademiyeti yakalayamıyorlar. Ademiyeti yakalayamadıkları için insanlar çok geriler. Yani kendi kendimizi biz dev aynasında görüyoruz. Çok geriyiz, her yönden geriyiz, her yönden geriyiz! İnsan cennet nimetine mazhar olacak bir varlık. Sizin havarilerden ne farkınız var? Onlar da insandı. Sizin Musa'nın ümmetinden ne farkınız var? Onlar da insandı. Onlar cennet nimeti ile nimetlendi. Demek ki uzak değil. Bunu bilen İseviler, havariler dediler ki bize de cennet nimeti, söyle Rabbine gökten sofra indirsin. Gökten sofra indi onlara. Demek ki bu dünyadaki elmaya, portakala, domatese de ihtiyacın yok. İhtiyacın yok aslında ama aşağılarda dolaştığımızdan Ademiyeti yakalayamadığımızdan ekmeğe, suya ihtiyacımız varmış gibi görünüyoruz. O yüzden ekmeğin suyun peşinden koşturuyoruz. Hani Hz. Mevlana diyor ya, sen diyor ekmeğin suyun peşinden koşacak bir varlık değilsin, halifesinin. Ne yapmaya diyor ekmeğin, suyun peşinden koşuyorsun. Çok geriyiz çünkü Allah bizi affetsin.

"Akıl bahisleri hüküm sürdüğü sırada Ömer'le Ebu'l Hakem sırdaştı."

Ömer, Hz Ömer efendimiz. Ebu Hakem dediği sonradan Ebu Cehil olan Ebu Hikem, yani Hikmet'in babası olarak anılan kimse. Yani normalde o tabii asıl adı Amr onun Kureyş'in Mahsun koluna mensup hem tüccar, çok zengin hem aynı zamanda da böyle felsefesi kuvvetli bir kimse ama çok da zengin. Kureyş'in en ileri gelen insanlarından birisi. Sözü dinlenilen bir kimse. Aynı zamanda da zalim, çok zalim, intikamcı bir kimse. Kendi kız kardeşini dahi hapsedecek, kendi kardeşini dahi hapsedecek zalimlikte. O kadar zalim ki zalimliği ile ün salmış. Lakabı ne? Ebu'l Hikem. Öbürkü kim? Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri. Bunlar tabiri caizse kendi kavimlerinde aklın dâhisi gibi her ikisi de, aklın dâhisi. Her ikisi de cesaretli. Her ikisi de secaatli. Her ikisi de cesur. Her ikisi de dediğim dedik çaldığım düdük diyenlerden. Her ikisi de kuvvetli. Her ikisi de müşriklerin içerisinde en fazla sözü dinlenilen iki lider seviyesindeki kimse. Birisi Amr yani sonradan Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri Ebu'l Hikem diye anılan Amr'ın, Ebu Cehil diye ismini değiştiriyor. O Ebu Cehil ismini koyan ona, Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) İşte bunların ikisi de çok samimi arkadaşlar. Hz. Ömer efendimiz o gün için Kureyş Devleti'nin dışişleri bakanı. Dikkat edin, Hz. Ömer efendimiz müşrikliğinde Kureyş hani Mekke şehir devletinin dışişleri bakanı. Bütün yazışmalar onun elinden geçiyor, bütün antlaşmalar onun elinden geçiyor. Böylesine aklın dâhisi gibi bir kimse. Onun da hali vakti yerinde. O da güçlü kuvvetli bir kimse, hem ekonomik olarak hem devlet gücü de var onda. Ama öbür Amr'da yani Ebu Cehil de ekonomik güç var. Hemen hemen Kureyş'in zenginlikte en ileri gelenlerinden birisi. Mesela Bedir Savaşı'nın müşrikler tarafından, müşriklere ait olan bütün savaş masraflarını kendisi karşılıyor. Bu kadar zengin. Bütün Bedir savaşının masrafları bu Ebu Cehil'e ait.

Sonra oğlu İkrime onun. İkrime de ne? Müslüman oluyor sonradan. İkrime Müslüman olunca çok düzgün bir Müslüman oluyor. Çok düzgün bir Müslüman olunca Allah Resûlü sallallahu ve sellem hazretleri onu, onun zamanında mı olacak sonra mı olacak, onu vali tayin ediyorlar. Şimdi karıştırmayın diye böyle ortada bırakayım. Vali oluyor İkrime. Oğlu onun o, bakın oğlu İkrime radıyallahu anh hazretleri. İşte o hani hatta bazı rivayetlerde onun da adının Ömer olduğu söylenir, Ebu Cehil'in. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Allah'a yalvarıp dua ediyor, iki Ömer'den birisini diyor bana nasip eyle, ona iman nasip eyle. Hani Müslümanlar kuvvetlensin diye çünkü bu Ebu Cehil olan Ömer Müslümanlara öyle eziyet ediyor ki Mekke döneminde mesela Müslümanların alışverişlerini komple kesiyor. Birisi geliyor Müslümana diyelim ki örnekliyorum, on çuval buğday satıyor

değil mi, kaça sattın sen ona diyor on çuval buğdayı, örneğin beş liraya sattım. Al gel o buğdayları diyor, al sana yedi lira. Hem korkuyorlar hem güç var. Gidiyor Müslümana sattığı buğdayı geri alıyor, yedi liraya Ebu Cehil'e satıyor örneğin veyahut da pazara birisi bir mal getirdi değil mi kaç para verdi o? Beş lira verdi, değil mi, ona hiç kimse altı lira fiyat biçemiyor korkularından. Kim biçiyor? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem . O dışardan gelen bedevi diyor ki burda diyor emin kim vardır? Diyorlar ki Muhammed vardır. Emin insan o. Alıyor malını ona gidiyor. Diyor ki ey Muhammed, (sonradan Ebu Cehil oluyor) ama bu diyor Amr, benim malıma diyor işte dört lira fiyat biçti diyor. Ondan sonra bakıyor Allah Resûlü sallallahu ve sellem , bunun hakkı diyor sekiz lira. Sen alır mısın diyor? Evet diyor Allah resulü. Sekiz liradan Allah resulüne satıyor sallallahü ve sellem e. Ebu Cehil koşa koşa geliyor evin önüne, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ile kavga etmek için. Evet, o kadar da böyle şedid bir kimse. İşte bunlar akıl dünyasında birbirlerine eşdeğerdeler. Birbirlerine yakınlar. İkisi de aklın dâhisi. İkisi de aklın tabiri caizse padişahlığının önünde el pençe durmuşlar. Kendi akıllarını ilahlaştırmışlar. Allah muhafaza eylesin ama fakat diyor:

"Fakat Ömer akıl aleminden can alemine gelince can bahsinde Ebu'l Hakem, Ebu Cehil oldu."

ama ikisi de bunlar aklın dahisiydi ama Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin huzuruna gelip İslam olunca ve mânâ âlemi ile tanışınca gönlü manaya açılınca

o zaman yer değiştirdiler. O Ebul Hakem olarak nitelendirilen, hikmetin babası olarak nitelendirilen as, Ebu Cehil oldu ve Hz. Ömer(r.a.) hazretleri de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin en has dostu oldu. Dosta dost oldu. Dosta dost olunca artık o ayrı bir Ömer oldu ve o hale geldi ki içinizden dedi şeytan en fazla Ömer'den korkar, dedi. İçinizde dedi şeytan en fazla Ömer'den korkar, dedi. 'Benden sonra bir peygamber gelecek olsaydı o Ömer olurdu' dedi ve aynı zamanda da iki cihan güneşi Hz. Muhammedî Mustafa (s.a.v) 'e ne oldu? Dünür oldu. Dostlukları kardeşlikleri, yoldaşlıkları, ebedi oldu. Ebedi oldu! İşte o Ömer dinle tanışınca, dinin mânâsına erince, asıl kendisi mânâ âleminde at koşturmaya başladı. Öbürkü de Ebu Cehil oldu çıktı. Rabbim bizi Ebu Cehillikten korusun inşaallah.

'Ebu Cehil, cana nispetle esasen cahil olmakla beraber his ve akıl bakımından kâmildi'

Yani Ebu Cehil manaya bakılınca cahildi ama akıl ve duygu noktasında kamil bir kimseydi. Yani o böyle aklı noksan bir kimse değildi veyahut da duyguları çalışmayan duygusuz bir kimse de değildi ama o ne yazık ki kalbi

dine açılmadığından, dine doğru yol almadığından manâdan uzak kalıp Ebu Cehil olarak kaldı. Rabbim bizleri muhafaza eylesin inşallah.

'Akıl ve bahsi bil ki eser yahut sebeptir. Can bahsi ise büsbütün şaşılacak bir şeydir.'

Akıl bil ki eser veyahut sebeptir. Akıl sebebe, müsebbibe bakar. Onu sebepler dairesinde görür. Der ki yağmurun yağması için rüzgarın esmesi lazım. Rüzgar eserse yağmur yağar. Rüzgar işte esecek, sıcaklık derecesi bir ordan buraya oynayacak yok işte rüzgar bulutları toplayacak, şu şunu yapacak, bu bunu yapacak, akıl bunu böyle hükmeder. O sebepleri toplar, aklıyla hükmeder. Doğru mudur? Evet. Bunu inkar etmiyoruz. Dikkat edin. Bu doğru mudur? Evet. Bunu inkâr etmiyoruz sufi topluluk olarak. Akıl sebepleri araştırır, sebeplerden müsebbibe gider. Böylece kendince kendi yolu vardır. Aklın kendince bir yolu vardır. Biz bunu reddetmeyin ama biz bunu dinden üstün görmeyiz. Akıl çünkü bir şeyin sebebini, müsebbibini bulamazsa onun aritmetiğini bulamazsa denklemini bulamazsa reddeder onu. Ben buna yetişemedim, ben bunu bulamadım acziyetini görmez, reddeder, böyle bir şey olmaz der. Biz reddetmeyiz dinse söz konusu olan. Deriz ki evet, biz bunu anlamakta güçlük çekebiliriz, bunu idrak etmekte zorluk çekebiliriz, bunu anlamadık idrak edemedik, bunun matematiğini bulamadık, geri kaldı bizim matematiğimiz bunu bulmakta deyip aklımızın acziyetini koyarız orta yere. Deriz ki bununla alakalı daha çalışma yapmamız lazım. Yani asayı vuracaksın deniz yarılacak ikiye. Bunu akıl kabul etmiyor şu anda ama biz buna iman ediyoruz. Evet, Allah ayeti kerimede böyle geçirmiş, biz buna iman ettik. Bunda bir sıkıntı yok ama öbürkü iman etmiyor. Diyor ki böyle bir şey olmaz. Akla mantığa aykırı. O yüzden diyor biz bunu diyor kabul etmeyiz. Hadislere de öyle diyorlar ya şimdi, hadislerde akıl mantık arıyorlar. Akla mantığa uygun değilse atarız biz bu hadisi diyor. Kendi aklını hadisi şeriften üstün görüyor. Peygamberden üstün görüyor. Bu akılperestlik, bu aklı ilahlaştırmak. Allah muhafaza eylesin.

'Can bahsi ise büsbütün şaşılacak bir şeydir.'

Maneviyat ise büsbütün şaşılacak bir şeydir. Orda aklın önergeleri, aklın yönergeleri geçmez, bakın geçmez. Yani Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ellerinden, parmaklarından su aktı. Bütün sahabe susuzluğunu giderdi. Aynı eliyle bir avuç toprak attı, gülle oldu, top oldu, mermi oldu. Aynı elle biatlaşma aldı, Allah dedi ki onun elinin üzerinde Allah'ın eli vardır. Aynı el. Aynı el, sütten bir yudum içti, dağıtın herkese dedi, bir tas süt, bütün sahabeye yetti, kadınlara da yetti. Tekrar getirdiler tası kendisine, bir daha içti. Ebu Hureyre'ye dedi iç ya Ebu Hureyre, içti bir daha iç dedi. İçti bir daha iç dedi. Bir daha iç dedi. Aynı el, bakın aynı el. Şu anda

materyalist, şeytani kafaların kabul etmediği şeyler bunlar. İmam hatipteki çocuklara da bunlara reddiyeler yazdırıyorlar, böyle bir şey olmaz, bunlar hikaye veya en sıkıntılı kamer meselesi, ayın ikiye bölünmesi meselesi. Aynı el ayı ikiye böldü Allah'ın izniyle. E şimdi baktığımız zaman buna akılperestler, aklı ilahlaştıranlar, aklını dinileştirenler, aklını kutsallaştıranlar, aklını dinden üstün görenler, aklını dinden üstün görenler bunları kabul etmiyor tabi. O yüzden manevi mesele veyahut da din akıl üstü bir şey, aklı şaşkına çeviren bir şey, aklı şaşkına çeviren! Tabii materyalist bir din öğretisi alanlar, bakın materyalist bir din öğretisi, akılperest bir din öğretisi alanlar, bunları kabul etmiyorlar. Bu dünya üzerinde Müslümanların içerisinde pimi çekilmiş el bombası gibi dolaşan gruplar bunlar, akılperest bir din öğretisi alanlar, aklı ilahlaştırmış bir din öğretisi alanlar, onlar diyorlar bu hadis akla mantığa uygun değil, at kenara! Be ahmak, bin yıl sonra nasıl bir akla sahip olacak bu insanlar biliyor musun? Beş yüz yıl sonra bu insanlar hangi akla sahip olacaklar biliyor musun? Belki de şu anda senin aklının almadığı şeyi o gün onlar gözlerinin önünde yaşayacaklar. Dün miracı kabul etmeyen müşriklerin tohumları bugün Mars'a gideceğiz diye uğraşıyorlar. Mars'a gitmenin hesaplarını yapıyorlar. Mars'a gitseler daha ileriye gitmenin hesabını yapacaklar. Bundan 1400 yıl önce Mars'a gitmeyi, gezegenlerin arasında dolaşmayı kim düşünebilirdi? Kimse düşünemezdi ve derlerdi ki bu kabul edilebilir bir şey değil. Bakın bu kabul edilebilir bir şey değil. Bir anda Mekke'den hatta Beytullah'tan Kudüs'e, Mescid-i Aksa'ya gitmeyi hafsalaları almadı. Akılları almadığı için reddettiler. Dediler ki bu akla mantığa uygun değil. Böyle bir şeyin yaşanması da mümkün değil. İşte din söz konusu olursa akıl mat oluyor, akıl mat oluyor ama aynı zamanda da akıl dinin karşısında iman ettiyse hayrette kalıyor, iman etmediyse şaşırıp apışıp kalıyor, reddediyor. Allah muhafaza eylesin.

'Ey Nur isteyen! Can ziyazı parladı; lazım, mülzem, nafi, muktezi kalmadı. Bir gören kişinin nuru doğmuş parlamaktayken sopa gibi bir delilden vazgeçeceği meydandadır'

diyelim, inşallah Allah ömür verirse Cenabı Hak nefes verirse önümüzdeki hafta burdan devam edelim. Saat çünkü ona geldi, sizin daha fazla vaktinizi almayayım inşallah. Bizim çenemiz düştü mü durmak bilmiyor. Biz anlattıkça anlatırız burda sabaha kadar. O yüzden Allah izin verirse bunu da önümüzdeki haftadan devam edeceğiz inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/TJiW5fMeLF4

MESNEVİ-İ ŞERİF 1507-1515. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gündüzünüzü hayırlı eylesin. Cenab-ı Hak ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenabı Hak, hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele edenlerden batılı batıl bilip batıla karşı cihad edenlerden eylesin. Rabbim cümlemize ve cümle Ümmet-i Muhammed'e Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışmayı nasip eylesin inşallah. Evet, inşallah bugün kaldığımız yerden devam edeceğiz. Tabii sohbete başlarken yanlış anlayan olur doğru anlayan olur ama bugün defnedilen Ülkü Ocakları eski başkanı Sinan Ateş, Allah makamını yüce eylesin. O burda tekke açıkken fırsat buldukça gelir ziyaret ederdi burdaki tekkeyi, arkadaşları, kardeşleri. O yüzden böyle bir gönül bağı vardı bizimle. Cenab-ı Hak inşallah onun da makamını âli eylesin, artık kimin ayağına, kimin kuyruğuna bastıysa böyle bir operasyona maruz kaldı. Demek ki onun da şüheda şerbeti içme yazılmış alnına. O da şüheda şerbetini kana kana içti. Cenab-ı Hak makamını âli eylesin, yüce eylesin. Tüm vatan için millet için Kur'an için sünnet için canını seve seve veren bütün şehitlerin Cenab-ı Hak makamlarını âli eylesin. 1506'yı okumuştuk, ordan devam edeceğiz inşallah Allah'tan bir şey gelmezse.

"Ey Nur isteyen! Can ziyası parladı; lazım, mülzem, nafi, muktazi kalmadı, bir gören kişinin."

Yani ey aklını ilahlaştıran, aklına delil ispat isteyen, cebir ve ihtiyar meselesine akıl erdiremeyen. Artık aklın dedikodularını, aklın kendince gelgitlerini onun bu konudaki aslı astarı olmayan düşüncelerini bırak. Onlara

hacet kalmadı, onlara gerek kalmadı. Neden? Can ziyası parladı. Yani artık can ziyası dediği can güneşi. Artık onun kalbine ilham gelmeye başladı, artık onun kalbindeki nur harekete geçti, kalbindeki o nur o kalb-i veledi, o zikrullah nuru veyahut da ilham nuru veya feraset nuru bu perdede o harekete geçti. O harekete geçince artık aklın deliline ihtiyaç kalmadı. Artık aklın dedikodularına ihtiyaç kalmadı. Artık aklın kendince akıl yürütmelerine ihtiyaç kalmadı. Çünkü o nur onda tecelli edince o Hak'kın sıfatlarından başka Allah'ın sıfatlarından başka kâinatta işleyen kâinatta tecelli eden başka bir şey olmadığını idrak etti. Her tecelliyat, Cenab-ı Hakkın sıfatlarının tecelliyatı. O her sıfatın tecelliyatına o kimse artık kalbi yakînlikle görünce aklın o konudaki fikir yürütmelerine ihtiyaç kalmadı.

"***Nuru doğmuş parlamaktayken sopa gibi bir delilden vazgeçeceği meydandadır.***"

Senin artık kalbine, doğru ilham gelince senin delile ihtiyacın kalmaz. Senin kalp gözün açılınca, manevi gözün açılınca hani bunu böyle tırnak içerisinde söyleyeyim, küçümsemek için söylemiyorum hani derler ya körün elinde bir değnek diye, o görmeyen kimsenin değnek onun dayanağıdır. Değnek onun gören gözü olmuştur. Ne yapar? Değnekle vurur ya böyle. Neden vurur? Önünde bir boşluk var mı, önünde bir tehlike var mı, önünde herhangi bir yürüyüş yolunda bir engel var mı diye, değnek onun tabiri caizse gören gözüdür. Bir kör değneksiz yürüyebilir mi? Yürüyemez ama o körün manevi gönlü, manevi gözü açılınca artık onun değneğe ihtiyacı yoktur. Siz öyle bir âmâ ile karşılaşırsanız o neyin nerede olduğunu görür. Neyin nereye konacağını da görür. O der ki işte pirinci şuraya koy, o der ki fasulyeyi şuraya koy, o der ki sağ tarafta şurda bir kavanoz var, o kavanoza şunu koy. O der ki şunu şuraya al götür bırak. Onun çünkü manevi gözü açılmış. Hani Rabiatü'l Adeviye hazretlerinin evine bir hırsız giriyor. Karanlık içerisi, göz gözü görmüyor. O hırsız girince Rabiatü'l Adeviye işaret parmağını kaldırıyor, diyor ki filanca yerde ekmek var, ihtiyacın varsa onu al. İşaret parmağından bir ışık çıkıyor, bir nur çıkıyor. Hırsız ordaki ekmeği görüyor. O diyor ki şurada pirinç var, şurada şeker var. İşaret parmağıyla onları, onlarla, işaret parmağından çıkan nurla hırsıza yol gösteriyor. İhtiyaçlarını buradan gör. Hırsız bunu görünce tövbe ediyor, geliyor elini öpüyor, yalvarıyor kendisine. İşte senin mânâ gözün açılınca aklın deliline ihtiyacın kalmaz. Sen mana tarafına geçince artık aklın delili sen de iş görmez. Sen kalp yoluyla yürümeye başlarsın, kalp gözüyle görmeye başlarsın. Hani Cenab-ı Hak hadis-i kutside dedi ya hani 'ben kulumu seversem onun gören gözü olurum' dedi. Hadis-i Kutsi uzun, bu kadarını söylesem yeterli herhalde, ne dedi gören gözü olurum, o benimle görür. İşte senin

kalp gözün açılınca veyahut da nur, senin gönlüne doğdu da parlamaya başladıysa merak etme, senin gideceğin yolu aydınlatır o nur. O yüzden senin sopa gibi bir delile, sopa gibi bir dayanağına yani sopa, bildiğiniz sopa, aklı yok, fikri yok, ona ihtiyacın kalmaz. Allah'ım iyi etsin inşallah.

"Yine hikâyeye geldik; zaten ne zaman hikâyeden ayrıldık ki."

Hazreti Pir Burada yine hikâyeye geldik, hikâyeden ne zaman ayrıldık ki derken bütün her şeyi Cenab-ı Hakkın lütfu ilahisi ile ikramıyla sıfatlarının tecelliyatıyla olduğunu hikâyeden, gelmenin gitmenin ayrılmanın yeniden başlamanın onun tecelliyatı ile olduğunu bize beyan ediyor Allahualem.

" 'Ve hüve maaküm eynema küntüm' ayetinin tefsiri"

Yani 'nerede olursanız olun, o sizinle beraberdir.' (Hadid suresi ayet dört) ayeti kerimenin başlangıcı şöyle: 'Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa hükmeden odur. O yere gireni ve çıkanı gökten ineni ve göre çıkanı bilir. Nerede olursanız olun o sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı çok iyi görendir. Burda bir şeyin böyle altını çizmek istiyorum. 'Nerede olursanız olun o sizinle beraberdir.' Bu böyle sizinle beraberdir sözünü iyi kenara yazın. 'Sizinle beraberdir.'

Evet, tabii bu Cenab-ı Hakkın ilminin bütün varlığı ihata ettiği gibi sardığı gibi bütün insanları da sarmıştır ve insanlar nerede olurlarsa olsunlar Allah'ın gözetiminden, Allah'ın sıfatlarının onu kuşatmasından kurtulamayacağına delildir ve nereye giderse gitsin, hangi halde olursa olsun, hangi durumda olursa olsun gecede gündüzde, soğukta sıcakta, kışta, küçükte büyükte, her şey Allah'ın sıfatları, onu çepeçevre sarmış sarmalamış, çepeçevre onu kuşatmıştır. Bir şeyin Allah'ın kuşatmasından kurtulması mümkün değildir. Her ne ise bu, varlık Allah'ın kuşatması altındadır. Allah'ın bütün sıfatlarının tecelliyatı altındadır ve hadis-i şerifte de Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buyuruyor ki 'kişinin imanının en üstün derecesi nerede olursa Allah'ın kendisi ile beraber olduğunu bilmesidir.' Taberani ve Ebu Nuaym bunu nakletmiş. Demek ki nerede olursan ol hangi hal üzerinde olursan ol Allah her daim seninle beraber. Bakın, tekrar söylüyorum, seninle beraber, bu çünkü bundan sonra gelecek olan beyitler bunun üzerine kurulu ve Rabbim inşallah bizleri bu idrakte eylesin.

"Cehil bahsine gelirsek o Allah'ın zindanıdır; ilim bahsine gelirsek onun bağı ve sayvanı"

Cehil yani cehalet Allah'ın zindanı, ilim ise onun bağı bostanı. İkisi de Allah'ın. Cehalet zindanı da Allah'ın, ilim bağı bostanı da Allah'ın ve Allah hem cehalet zindanını yaratan hem de ilim bağını bostanını yaratan ve

ama ilimi bağ bostan olarak nitelendirdi Hz. Pir. Cehaleti de zindan olarak nitelendirdi. Çünkü ayet-i kerimede, Mücadele Suresi ayet 11: 'Allah sizden inananları ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltir.' Demek ki herkes eşit değil. Herkes aynı değil. İlim verilenlerin dereceleri yüksek. Cehalet ise zindanda ama cehalet de bu manada Allah'ın yaratmasında ilim de Allah'ın yaratmasında ve ilim verilenlere demek ki ilmi Allah verdi. Neden ona verdi sorgulayamazsın, başka bir ayeti kerimede Allah yaptıklarından sorumlu değildir der.

"Uyursak onun sarhoşlarız, uyanık olursak onun hikâyesinden bahsetmekteyiz."

Uyumayı da uyanıklığı da yaratan Allah. Uyursak onun sarhoşlarız. Burada uykunun üzerine çok mânâ yükleyebiliriz. Ağır uyku, hafif uyku, yakaza hali, Bedir'deki uyku. Hani Bedir'de de Cenab-ı Hak Müslümanlara böyle bir hafif bir uyku veriyor. Bedir'de Müslümanlara hafif bir uyku veriyor, ayetle sabit bu çünkü bildiğiniz uyuyor Müslümanlar. Yani karşıda düşman var. Karşıda düşman varken Cenab-ı Hak kendisi diyor ayet-i kerimede: 'Onlara hafif bir uyku verdik biz' diyor, hafif bir uyku. Ağır uyku da var ayet-i kerimede. Ashab-ı Kehf'in uykusu var ayet-i kerimede. Uyursak onun sarhoşuyuz. O zaman hangi sarhoşluk burdaki? Yani biz bunu böyle anlarsak, uyursak onun sarhoşlarıyız dediğimizde yani ben bunu manevi sarhoşluk olarak nitelendiriyorum. Hani var ya 'insanlar uykudadır, ölünce uyanırlar.' Böyle bir uyku değil bu uyku, Hz. Pirin bahsettiği uyku veyahut da 'onlar sarhoşlukların içerisinde bocalayıp duruyorlardı' diye. Hz. Peygamber'e söylüyor. Lut aleyhisselamın peygamber olarak gönderildiği o kavimle alakalı, Cenab-ı Hak o kavimle alakalı Hz. Peygambere Kur'an-ı Kerim'de hitap ederken diyor ki: 'Onlar sarhoşluklar içerisinde bocalayıp duruyorlardı.' Yani onlar öylesine kötülükler, öylesine yanlışlıkların içerisine girdiler, o kötülüklerin, o yanlışlıkların, o şehvetin sarhoşu oldular. Bakın o şehvet sarhoşu oldular. Yani bunu normalde Lut aleyhisselamın peygamber olarak gönderildiği o kavim tabiri caizse şehvet sarhoşu oldu. Şimdi bazen zaman zaman dünya insanlığının ve Müslümanların da o şehvet sarhoşluğu altında olduğunu düşünüyorum. Yani o bir dünya sevgisi de insana sarhoşluk verir. Haram cinsel dürtüler insanlara sarhoşluk verir. Haramın hepsi de insana sarhoşluk verir. Muhakkak ki hani ayeti kerimede insanları sarhoş eden her ne ise hepsi de haram kılınmış.

O zaman sarhoş eden dünya sevgisi de insanı sarhoş eder, o da haram kılınır. Sufilerce dünya sevgisi haramdır. Sufilerce haram kadın sevgisi, haram kadın, uygun değildir, haramdır. Oysa Allah Resûlü sallallahu aleyhi

ve sellem hazretleri: 'Dünyanızdan üç şey sevdirildi' derken bir tanesini de kadın olarak söyler ama haramiyet girince işin içerisine, haramiyet insanı sarhoş eder. O zaman Allahualem Hz. Pir burda haramiyet sarhoşluğunu söylüyor. Diyor ki uyursak onun sarhoşlarız. Yani uyursak, biz nefsimize de uysak şehvetimizi de uysak biz sarhoş olsak, bunu da yaratan ne? Allah. Biz yine onun sarhoşuz. O yarattı çünkü o sarhoşluğu, bakın, sarhoşluğu o yarattı. Uyanık olursak onun hikâyesinden bahsetmedeyiz. Eğer biz normalde ölmeden önce ölünüz sırrına kavuşursak o zaman da onun hikâyesinden bahsedeceğiz. Biz o noktada manevi diriliğe ulaştık, ölmeden önce ölünüz sırrına erişirsek manevi diriliğe uğraştık. Manevi diriliğe ulaştıysak, asıl yeryüzünde diri olarak dolaşanlar biziz. Eğer manevi uyanıklığa, manevi diriliğe ulaşamazsak o zaman bütün yeryüzü insanları gibi biz 'insanlar uykudadır öldüklerinde uyanırlar' hadisi şerifi bizim üzerimizde tecelli etmiş oldu. O zaman eğer uyanık olursak onun hikâyesinden bahsedeceğiz. Uyanık olmazsak onun hikâyesinden bahsetmeyeceğiz, onu anlatmayacağız, onu sevmeyeceğiz uyanık değil isek. Biz onun sevgisini anlatamayacağız eğer uyanık değil isek. Uyanık olmak için o zaman o 'ölmeden önce ölünüz' sırrına kavuşmamız gerekiyor, o uyanıklığı yakalayabilmek için ve o uyanıklığı yakalarsanız o zaman ne tarafa dönerseniz dönün o sizinledir. O sırra kavuşacağız. Eğer o manevi uyanıklığa kavuşursak bütün her şeyde her şeyi yaratan ve tecelli eden onun sıfatlarının olduğunu anlayacağız.

"Ağlarsak rızıklarla dolu bulutuyuz, gülersek şimşek!"

O zaman ağlarsak onun rızıkları ile dolu bulutuyuz. İnsan ya Allah'ı korkudan ağlar ya Allah'ı sevdiğinden ağlar. O zaman Allah'ı korkudan ağlayacaksak ayeti kerime belli, Tövbe ayet 82: 'Yaptıklarımızın cezası olarak az gülüp çok ağlamamız gerekiyor.' E şimdi çok ağlarsak yaptıklarımızdan dolayı biz rahmete nail olduk. Çünkü tövbe ettik, ağladık, Allah bizi affetti, rahmete manevi rızıklara biz gark olduk. Manevi ruha eriştik. Kim tövbe eder Allah'a yönelirse hiç günah işlememiş gibidir. O zaman hatta kim tövbe eder Allah'a yönelirse işlemiş olduğu günahlar daha önce hayra döndürülür, sevaba döndürülür. İşte ağlayaraktan o kimse manevi bir buluta, manevi bir rahmete erişti ve manevi bir buluta, manevi bir rahmete erişerekten ne oldu? Ebedi mutluluğu yakaladı. Rabbim onlardan eylesin. 'Gülersek şimşek olduk, gülersek.' Ey Muhammed Ümmeti, hadisi şerif: 'Allah'a yemin olsun ki benim bildiğimi bilmiş olsanız az güler çok ağlardınız. Yine hadis-i şerif: 'Çok çok gülmeyin zira çok gülmek kalbi öldürür.' İşte çok gülmek kalbi öldürdüğü için güldüğümüz vakit vücudumuz Cenab-ı Hakkın ayrı bir sıfatının tecellisi olur. Ağladığımızda farklı bir tecelliyat olur,

güldüğümüzde farklı bir tecelliyat olur ki burda Hz. Pir şimşek gibi denilince o zaman orda bir celaliyet girdi. Bak çok güldün, şimşek gibi celaliyet seni çarptı, bu kadar çok gülme. Bu kadar çok gülersen sana celaliyet çarpar. Rabbim muhafaza eylesin.

'Kızar savaşırsak bu kahrının aksidir; barışır özür serdedersek muhabbetinin aksidir.'

Kızar gadaplanırsak, bir şeye sinirlenirsek, bir şeye aşırı derecede öfkelendirirsek eğer bizdeki o öfke şeytandan değil ise Cenab-ı Hakkın Kahhar ismi şerifi üzerimizde tecelli etmiştir veya aslında şeytani dahi olsa yine Allah'ın Kahhar ismi şerifi bizim üzerimizde tecelli etmiştir. Eğer normalde barışır, özür dilersek o zaman Cenab-ı Hakkın Tevvab ismi şerifi üzerimizde tecelli etmiştir ve o barışıp muhabbet beslersek o kimseye, bu sefer Vedud ismi şerifi tecelli etmiştir. Bakın, bizim her fiiliyatımız Cenab-ı Hakkın bir sıfatının tecelliyatı oldu. Bir sıfatının aynı zamanda da tecelligâhı oldu.

"Bu dolaşık ve karmaşık âlemde biz kimiz?"

Bizim gülmemiz, bizim ağlamamız, öfkelenmemiz, muhabbet beslememiz, bizim her halimizde bizimle beraber olan Allah'ın bizim ile beraber olması demek. Bizimle beraber olması demek, burasını böyle yavaş yavaş anlatmaya çalışacağım çünkü ehli sûfi, bu tip konularda bazen kantarın topuzunu kaçırmış. O ayeti kerimeyi baştan o yüzden özellikle hani buraya dikkat edin dedim. 'Ne tarafa dönerseniz dönün Allah sizinle beraberdir' diye. Nerede olursanız olun, Allah sizinle beraberdir. Burayı ehl-i tasavvufun bir kısmı bu ayeti kerimeyi tefsir ederken kantarın topuzunu kaçıranlar olmuş. Hz. Pir enteresan bir ölçü koyaraktan kantarın topuzunu kaçırmadan bu yolu yürümüş. Öyle bir ince perdede götürmüş bu ayeti kerimenin tefsirini, ben Allahualem kendi zamanında ve kendisinden önceki kantarın topuzunu kaçıran bir kısım sûfi meşreplere cevap olarak nitelendirdim bu beyitleri. Çünkü bu dolaşık ve karmaşık âlemde biz kimiz diye soruyor. Sonra devam ediyor beyit:

'Elif gibiyiz. Elifinse esasen hiç ama hiç bir şeyi yoktur.

Hani Elif harfinin önünde arkasında herhangi bir nokta, bir işareti hiçbir şey yoktur, dik çizgidir ya, o yüzden, zaten meselenin en mahrem noktasını son beyite koymuş bu bölümde. Allah'ın bizimle beraber olması demek, bizimle birleşmiş. Hani eski dilde ittihat etme. Onu bazı sûfi eserlerinde ittihat ve hulûl olarak görülür. İmam-ı Azam'ın Fıkhı Ekber'inde ve ehl-i sünnet akaidinde Allah hiçbir şeye ittihat etmez yani birleşmez. Allah hiçbir şeyde hulul etmez yani Allah bir şeyin içine girmez yani, Allah olmaz hiçbir

şey. Bu olmazsa olmaz akaid kaidesidir ve biz Allah'la birleşmeyiz. Allah zat olarak bizim içimize de girmez. Hulul, eski dilde hulul kabul etmeyiz biz. Şimdi burdan günümüzün bazı inanç sistemlerine geleceğim de o yüzden. Hani böyle sufilik adına hani her şey Allah'tan bir parça. Biz de ondan bir parçayız. Otur ahmak! Sen ondan parça değilsin. Sen ondan parça değilsin, sen Allah değilsin. Sen kendini Allah yerine koyma. Sen yaradılansın, o yaratan. Onun nerede olursan ol seninle beraber olması, sana ilhak etmesi, sana hulûl etmesi, senin içine girmesi değil. Allah bu âlemin içinde, her şey Allah'tan bir parça, bu panteistliktir. Bizim sûfi anlayışımız bu değildir. Biz her şey ondan deriz ama her şeyi o demeyiz, burası çok önemli. Her şey ondan ayrı bir şeydir. Her şeyi o görmek yani haşa Allah görmek farklı bir şeydir. Bir kısım kendisini sufi bir kılıkmiş gibi meşrepmiş gibi gösteren kimseler, bütün varlığı bütünsel bir Allah olarak görüyorlar.

Bizim sûfi duruşumuz bu değildir. Biz otu, çöpü, ağacı, dalı, balığı, hayvanı, haşatı, insanı Allah'tan bir parça olarak görmeyiz ama onun ilmi ilahisiyle bütün sıfatlarıyla bu varlık âlemi geçici, mukayyet bir tecelligâhtır. Biz bu varlık âlemini geçici, mukayyet varlık olarak görürüz. Eski dilde mukayyettir. Yeni dilde geçici derler. Biz varlığı tamamiyetle mukayyet bir varlık olarak, geçici bir varlık olarak, hatta Muhyiddin İbni Arabi, gölge der buna, gölge bir varlık olarak görür. Asla bu varlığı, burdan yeni Arabicilere sesleniyorum. Muhyiddin İbni Arabi, varlığı hiçbir zaman Allah olarak görmemiştir. Muhyiddin İbni Arabi hazretlerine iftira atıyorsunuz. Varlık, Allah'ın var ettiği bu varlık, Allah değildir. Cenab-ı Hakkın sıfatlarının tecelligahıdır. O yüzden varlığın üzerinde Allah bu varlığın içinde, bu varlıkla beraber dediğiniz şey Vahdet-i Vücut değildir. Bunu Vahdet-i Vücut düşüncesi adı altında lanse ediyorlar. Bu panteistliktir. Gerçek sûfileri, kalbi çalışan sûfileri kandıramazlar. Muhyiddin İbni Arabi hazretlerinin arkasına saklanıp panteistlik yapmasınlar. Muhyiddin İbni Arabi Hazretlerinin arkasına saklanıp Muhyiddin İbn Arabi hazretlerine söz getirmesinler, ona da iftira atmasınlar.

Muhyiddin İbn Arabi hazretleri, ondan öncesi Gazali, ondan öncesi Kindi, ondan öncesi Muhasibi gibi zatların hiç birisi de panteist değildir. Bu silsileyi hiç kimsenin kirletmeye hakkı yoktur. Allah'ın 'nerede olursanız olun, o sizinle beraberdir', o sizinle beraberdir ayeti kerimesi, sizi bütün ilmiyle kuşatmıştır. Bütün varlığı ilmi ile kuşatmıştır. Senin nefes alıp vermeni dahi bilir, senin dakikada kaç nefes alıp vereceğini de bilir, senin bütün vücudunun işlevini bilir, vücudunun nasıl işleyeceğini de bilir. Bu seninle ittihat etmesi yani seninle birleşmesi değildir. Sen kulsun, o Allah. O

yaratıcı, sen yaratılmışsın. Sen Allah değilsin. Cenab-ı Hakk'ın bütün sıfatları senin üzerinde tecelli etse sen kemalâtın en zirvesine gelmiş olsan yine Allah değilsin. Bütün sıfatlar sende tecelli edebilir. Sen insanı kâmil olarak, kemalâtta o esnada yeryüzünde bulunan bütün varlıkların en zirvesine çıkmış olabilirsin ama yine Allah değilsin. Bütün ilim sıfatı sende tecelli edebilir. O günkü insanların içerisinde Allah'ın maddi manevi ilimlerine sen, senin üzerinden tecelli etmiş olabilirsin ama Allah'ın ilim sıfatının gerçek manada ne olduğunu bilemezsin yine. O yüzden sufiler için burası aynı zamanda bir vartadır. Sufi biraz bir şey gözünün önünde dönünce kendini bir şey zanneder. Kendini böyle bir başka bir perdeye atıp kendi kendine kendisini yeryüzünde Allah'ın böyle temsilcisi gibi göstermeye kalkarlar veya değişik değişik şeyler yaparlar. Biz bunlardan uzağız. O yüzden biz geçici vücutlara sahibiz. Bu vücudumuz geçici, bizim vücudumuz mutlak değil, biz geçici bir vücuda sahibiz ama Allah Celle Celalühü, mutlak vücuda sahip. Onun vücudu geçici değil. Bu varlık âlemi tamamiyetle her daim değişir mi dönüşür. O yüzden varlığın vücudu bile mutlak değildir, geçicidir. Bir an için gördüğünüz herhangi bir zerre geçicidir. O mutlak değildir. Eski dilde mukayyettir yani geçicidir. O dönüşüme, o geçmeye mahkûmdur. O yüzden varlığı tamamiyetle hani Allah'tan bir parçaymış gibi ve bütün parçaları topladın haşa Allah oldu, böyle bir düşüncemiz yoktur. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden biz asla ve asla varlığı ve varlığın içindeki insanları, Allah'ın bir parçası olarak gören bir sufi anlayışına sahip değiliz. Hepsi 'O'ndandır, eyvallah! Bunu kabul ederiz, buna inanırız, hepsi ve her şey, ne var ise her şey ondandır. 'La faile illallah', 'Allah'tan başka fail olan yoktur', eyvallah! Ama hepsi de birer sıfatların tecelliyatıdır. 'Elif gibiyiz. Elifinse esasen hiçbir ama hiç bir şey yoktur.' Elif nedir? O zaman elif gibiyiz dediğinde, o zaman elif düpdüzgün, doğru bir şeydir. Yani bu düpdüzgün, doğru olan bir şeyin en güzeli şu, elifinse esasen hiç ama hiç bir şeyi yoktur. Hani önce diyor ya biz bu âlemde neyiz, bu karmaşık âlemde? Biz bu karmaşık âlemde neyiz, önce onu soruyor. Ondan sonra diyor ki elif gibiyiz. O zaman elif olmanın sırrına ulaş. Bu, bu fakirce, öyle söyleyeyim, üzerinde hiçbir şey yok ise senin de üzerinde hiçbir şey yok. Sen o zaman kendine ait bir şey görme. Çünkü Cenab-ı Hak ayet-i kerimede dedi ki 'iyilikleri Rabbinizden görün'. Kendine ait bir şey göreceksen sen yapmış olduğun yanlışlıkları ve eksiklikleri gör. Onlara tövbe et. Senin üzerinden bir hayır hasenat, iyilik, senin üzerinden bir güzellik çıkıyorsa bu Cenab-ı Hakkındır, bunu kendine mal etme. Allah'ın lütfu ikramı, Allah'ın sana olan muhabbetindendir. Allah seni sevmiş

ki seni iyi işlerde kullanıyor, seni hayır hasenatta kullanıyor. Cenab-ı Hak sana muhabbet beslemiş, bunun lütfunu, ikramını, ihsanını anla, ona göre Allah'a hamd et. Rabbim bizi onlardan eylesin. Kendi üzerindeki iyilikleri, güzellikleri, hoşlukları kendinden görmeyip, Rabbinin birer lütfu ikramı, ihsanı olduğunu bizlere idrak ettirsin. Hakkınızı helal edin. Önümüzdeki hafta 'Elçinin Ömer'den (Allah razı olsun) ruhların bu balçığa müptela olmalarının sebebini sorması'ndan, konu başından devam edeceğiz inşallah.

https://youtu.be/ctuIfyqCmJQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1516-1524. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gündüzünü hayırlı eylesin. Rabbim nefeslerinizi hayırlı eylesin. Rabbim her nefeste Allah'ın zikri ile süslenen şahıslardan, kimselerden, Müslümanlardan eylesin. Her nefeste Allah'ı hatırlayan, Allah'ı anan, ona hamd eden, ona şükreden, ona zikreden kullarından eylesin. Her hareketini Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetine tâbi olan müminlerden eylesin. Hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip Hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Son nefesimizde buyrun: 'Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu' diyerek Rabbimin cemalini seyrede seyrede nefesini verenlerden eylesin. Amin. Ecmain. Kaldığımız yerden devam ediyoruz inşallah. En son: 'Elif gibiyiz. Elifinse esasen hiç ama hiç bir şey yoktur' u okumuştuk. Ordan devam ediyoruz. Konu başlığı:

"Elçinin Ömer'den (Allah ondan razı olsun), ruhların bu balçığa müptela olmalarının sebebini sorması."

Ben biraz hikâyeyi geriden özetleyecek olursam, bir Rum kayseri vardı. O Rum kayseri, Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerine gelip bazı sorular sormaya başlamıştı. O bazı soruların neticesinde Hz. Ömer(r.a) hazretleri de ona dinin özünü, dinin hakikatini anlatmaya başlamıştı. Ona dinin hakikatini, dinin özünü anlattıkça Rum kayseri hayretten hayrete geçiyordu. Soru soruyu getiriyordu, soru soruyu getiriyordu. Tabii Âdem'in yaratılması, şeytan, bunlar, varlığın başlangıcı, bunlar ile alakalı sordu, cebriyeyi sordu. Böylece o meselenin özüne vakıf olmaya çalıştı. Özüne biraz vakıf

olunca da sorular derinleşti daha da. Dedi ki elçi bu dedi ruh bu balçığa nasıl müptela oldu. Nasıl buraya saplandı. Ruh latiftir. Malum, Cenab-ı Hak kendi ruhundan ve nurundan yaratmıştır onu. Biz onun içeriğinin ne olduğunu bilemeyiz ama o latiftir. O yüzden o Rum kayseri dedi ki bedeni balçık olarak gördü. Dedi ki bu Allah'ın kendi ruhundan, nurundan yarattığı bu latif varlığın bu balçıkta işi ne dedi tabiri caizse.

"Ömer'den bu sözleri işitince elçinin gönlünde bir parlaklık belirdi."

Ömer'den dinin hakikatini öğrendi. Din nedir? Allah nedir? Yaratılış nedir? Varlık nedir? Dinin hakikatini Ömer'den duyunca artık o böyle elçinin gönlünde bir parlaklık oluştu. Bir hakikati bir gönül kabul ettiyse o hakikati kabul eden gönül tabiri caizse parlar. Hani kalpler ancak ne ile, zikrullah ile parlıyordu, değil mi? Kalpler zikrullah ile parlıyordu. Kalpler tevhid ile parlıyordu. İşte o esnada o Rum kayserinin de gönlü parladı. Gönlünün parlaması demek, üzerinde kiri pası kalmadı. Gönül ilhama açık oldu, gönül tecelliyata mazhar oldu ve hakikat tecelli edince, bakın bunu hayatınızda bir düstur olarak görün. Bir kimsenin Allah kalbine hakikate bir pencere açtıysa ve o kimse hakikati gördüğü anda kabul ediyorsa Cenab-ı Hak onu dinde kuvvetli kılacaktır. O dinde kuvvetli olacaktır ve onun gönlü hakikate açıldıysa Allah kendi ilmi ilahisinden, kendi katından ona hakikati lütfetmiştir. O kimse ilmü ledüne doğru yürür ama hakikati duyduğu halde gönlünde bir pırıltı yok ise hakikate karşı gönlünde bir hareketlenme yok ise o nefsine uymuştur. Heva ve hevesini ilah edinmiştir. Allah muhafaza eylesin. İşte Ömer'den dinin hakikatlerini, varlığın hakikatini, yaratılışın hakikatini duyunca elçi bu sefer onun gönlünde ne oldu? Bir parıldama oldu, bir hareketlenme oldu, bir bugünkü dille aydınlanma oldu.

"Sualde mahvoldu cevapta. Hatadan da kurtuldu doğrudan da."

Hakikate erişenler için artık sualde cevap da bir anlamsızdır. Hakikate erişemeyen kimse çok sual sorar. Şimdi böyle deyip de vay ben hakikate erişemeyenlerden sayacağım deyip soru sormayanlardan olmayın. O kimse artık hani gönlünde bir müftü oluştu, sufi tabiriyle gönlünde bir zikrullahtan zikir, zikr-i veledi oluştu. Artık gönlüne onun ilmi ledün damlaları geliyor. O bir şeyi kafasında soru işareti olarak gördüğünde kalbine onun ilhamat damlaları geliyor. Hz. Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'i kalbinde hissediyor, görüyor. Onun dilinden alıyor veya şeyhinin dilinden alıyor veya pirinin dilinden alıyor ve onu ilk önceleri sufiler teyit ederler. Kalbine gelen ilhamı teyid eder sufi. Hadisi şerif geldiğinde açar Buhari'yi, Müslim'i, Tirmizi'yi açar, İbni Male'yi, Ebu Davud'u, açar, Kütüb-i Sitte'yi, bu hadis var mı yok mu diye. Bunu teyid etmeli zaten. Bunda bir sıkıntı yok veyahut da yeni dervişlerde olur bu. Üstadı bir şey söylediğinde acaba ya var mı

hakkında bunun delil der, gider evde kitap karıştırır. Kitap karıştırırsa âlâ, kimisi normalde Hz. Google'a sorar şeyhinin söylediğini. Ayrı mesele. Bu ne zaman ki kalp mutmain oldu, soru sormayı bırakır. İşte o Rum kayseri de hakikat görünce ve hakikat onun kalbinde tecelli edince, parlayınca, artık sual de mahvoldu diyor Hz. Pir, cevap da mahvoldu. Ne suale gerek kaldı ne cevaba gerek kaldı. Hatadan da kurtuldu doğrudan da. Artık onun için hata, kurtuldu hatadan, aynı zamanda da işin enteresanı, doğrudan da kurtuldu. Doğrudan kurtuldu ne demek? Çünkü o müteşabih olanlar hep değişecek hakikat perdeleri değiştikçe onun inandığı doğru da değişecek. 'Elhamdülillahi Rabbilâlemin" , 'alemlerin Rabbine hamd ederiz'. İyi, ne kadar âlem var, hangi âleme vakıfsın, ne kadar âlem var? Âlemlere olan vukufiyetin arttıkça doğrun kalmayacak. Sen kendince doğru olarak gördüğün şey öbür perdede yanlış değil eksik olduğunu, bilginin de senin, senin bilginin de eksik olduğunu göreceksin. Öyle olunca doğru bildiğini her şey doğru değil, eksikliği vardır. İlmi ilahiden, her dem ordan coşkun akan ırmak gibi geldikçe senin bilmiş olduğun doğruların eksik olduğunu göreceksin ve başına gelen hani vardı ya yukarda kimisi cebriyeye düşüyordu.

Başına gelenlerin her şeyin o normalde ilmi ilahiden sökülüp geldiğini göreceksin. Başkası diyecek ki şu şundan olduydu, bu bundan olduydu...Sen o ondan oldu bu buldan oldu diyenlere güleceksin içinden. Dışından diyeceksin ki doğru söylüyorsun, haklısın ama içinden diyeceksin ki o ilmi ilahiden koptu geldi. Senin doğru gördüğün, ilmi ilahide öyle değil. Allah da kendisi diyor ya sizin doğru bildiğiniz, 'sizin hayır bildiğinizde şer, şer bildiğinizde hayır vardır' diyor. Sen neyin hayır olduğuna kendi kendine hükmetme. Doğru bildiğin doğru değildir. O yüzden o esnada doğrudur. Sen Allah'ın ilmine, batılıların ilme bakış açısıyla bakma. Batılılar önce kendi kendine dediler atom parçalanmaz, atom parçalandı. Asla parçalanmaz dedikleri şey parçalandı. Sonra atom altı elektronları, protonları buldular. Dediler ki ya bunlar parçalanmaz, onların da altı çıktı. Sonra dediler ki bunların altı yoktur, onların da altı çıktı. Ben otuz yıl önce dedim en son hayali bulacaklar dedim, en son gittikleri yer hayal dedim. Var olarak gördükleri hiçbir şeyin, matematiksel olarak var olduğunun var olmadığını tespit edecekler. Hoca da bakıyor şimdi ordan bana. Diyor ki gene coştu diyor. Evet, bütün ilim ehli, en sonunda var olarak gördükleri bütün varlık âleminin, bak ben bir de varlık âlemi diyorum, var olarak görünen varlık âleminin gerçekte, hakikatte olmadığını, bir hayalden ibaret olduğunu ve bütün varlık âleminin bir hayal perdesi olduğunu görecekler. Bakın, bir hayal perdesi olduğunu görecekler. Ha ben bunu, batının ilminin bu noktaya geldiğini görür müyüm görmez miyim bir şey diyemem ama buraya gelecekler ve

diyecekler ki bütün her şey bir simülasyondan ibaret. O zaman doğru gördüğün hiçbir şeyin doğru olmadığını göreceksin. Evet, görüntüde bir perdede bir şey izliyorsun, doğruymuş gibi geliyor ama ben sonuç olarak söyleyeyim, bir simülasyondan ibaret. Beyinlerimiz aldatıyor bizim. Kalbimiz çalışırsa kalp öne geçerse beynin aldatmacası durur ama bu şartlarda hepimiz hususi manada özel olarak dizayn edilmiş beynin aldatmacasına kanıyoruz ve akıllarımızı o yüzden ilahlaştırıyoruz.

Cenab-ı Hak da diyor ki 'aklınızı ilahlaştırmayın ilah benim' diyor. 'Kendinizi tanrılaştırmayın, Allah benim' diyor. Kendi bilginizi de ilahlaştırmayın diyor, asıl bilen de benim, âlim de benim diyor. Biz insanoğlu enteresan bir şeyiz. Niyazi Mısrî'nin deyimiyle tırnağının üzerine bir damla su görüp ummanı arzuluyoruz. İşte hakikate erenler, hakikate erdiyse bir kimse, onun suali de cevabı da mahvoldu gitti. Hakikate erdiyse hakikat okyanusunda kulaç atıyorsa o hatadan da kurtuldu doğrudan da kurtuldu. Dikkat edin, hatadan da kurtuldu doğrudan da kurtuldu. O yüzden o artık hakikat deryasında kulaç atan kimseler için kalplerine gelen varidat önemlidir çünkü. Kalplerine gelen tecelliyat önemlidir. Hızır kıssasını unutma hiç. Musa'ya göre hataydı, Hızır'a göre hakikatti. Musa'ya göre Hızır çocuğu katletti, öldürdü, katil oldu; Hızır'a göre o çocuğu öldürmekle çocuğun annesine, babasına merhamet, lütuf, ikram oldu. Musa'ya göre duvarın yapılmasına gerek yoktu; Hızır'a göre duvarın yapılması lazımdı. Musa'ya göre geminin batırılmaması, delinmemesi lazımdı. Dışardan bakıldığında Hızır gemiye zarar verdi ama Hızır'a göre o gemiyi kurtardı zalim bir padişahtan ve bir başka beldeye zulme gidecekti padişah, bütün gemilere el koyuyordu. Bakın Kur'an bize farklı bir pencere açıyor. Kur'an açıyor bunu. Cenab-ı Hak diyor ki bir peygamber, kitap verilmiş peygamber Musa Aleyhisselam. O benden daha büyük bir ilim ehli olduğuna inanmıyorum deyince var dedi. Kim? Hızır dedi. Ona ilmi ledün vermişti çünkü ve Hızır'ın kalbine gelen ilham ile Hızır'ın kalbine gelen ilim ile Musa'nın peygamberlik bilgisi, ilmi aynı değildi. Burda Musa Aleyhisselam'ı ve Musa Aleyhisselam'ın peygamberliğini küçültme derdim yok, öyle bir derdim yok. Bu hususi bir ilim, bu özel bir ilim. Sakın kendi kendine de bu ilme sahibim terenennisine düşme. Bunu bil yalnız, inkâr da etme. Bunu bil, inkâr da etme. Hakikat damlaları bir gönüle düşüyorsa onun doğrusu başkalarının doğrusu gibi değildir.

"Aslı anladı, ferilerden geçti. Ancak bir hikmete erişip faydalanmak için sormaya başladı."

O Rum kayseri, dinin özünü anladı, dinin aslını anladı. Yaratılışının gayesine anladı. Varlığın yaratılmasının gayesini anladı. Varlık nedir, kendisi nedir, kendisi ne için yaratıldı, bu varlık ne için yaratıldı, ruh nedir, mana nedir, kalp nedir, gönül nedir, dil nedir, kelam nedir, nefes nedir, ne nedir, ne

ne değildir...Her şeyin aslını hakikatini öğrendi. Hayvanlıktan çıktı, Ademiyete ulaştı. Hayvanlıktan çıktı! Öyle olunca aslı anlayınca teferruatı bıraktı. 'Feri' şey, hani aslı ateş, onun dışarı çıkan bir feri vardır ya, hani ateşe bağlıdır o. Bize güneşin feri gelir, güneşin kendisi değil. Güneş ortadan kaybolunca feri de ortadan kaybolur. Aslında feri yok hükmündedir aslına göre. Bir şeyin aslı vardır. Diğeri nedir mesela? Gölge bir feridir. Hakikat nedir? Asıldır. Oraya gölgesi düşer. Sen gölgeyi asıl zannedersen aldanırsın. Güneşin konumuna göre gölge yer değiştirir çünkü. Bir şey aynaya tecelli eder. Aynaya tecelli eden şey aslı gibidir ama feridir, aslı değildir o. Aynaya tecelli eden aslı değildir. Aslıdan ayrı mıdır? Değildir. Aslı mıdır? O yine değildir. İşte varlığın aslını bildi, dedi ki bu görünen komple, bu görünen komple, bu yaşanan komple, işin dedi feri. Çünkü aslını anladı. Aslını anlayınca, aslını, işin hakikatini görünce, ferinden yani o yansımadan vazgeçti. Ancak bir hikmete erişip faydalanmak için sormaya başladı.

"Ömer'e: 'O duru suyun bulanık yerde hapsedilmesinin hikmeti ne? Bunda ne sır var? Duru su, toprakta gizlenmiş; saf can cisimlerde mukayyet olmuş, sebebi nedir' dedi?"

Yani dedi ki o kaysere bu dedi duru suyun bulanık yerde hapsedilmesinin hikmeti ne? Durusu dediği, Allahualem, Hz.Pirin burdaki duru sudan kastı insanın ruhu. Dedi ki bu ruh latif, bu latif olan ruhun, bulanık olan bu bedende işi ne? Bu latif olan ruhun bu balçık olan bedende işi ne? Bunun sırrı ne? Bunun hikmeti ne ve duru su toprakta gizlenmiş, saf can cisimlerde mukayyet olmuş. Sebebi nedir dedi. Yani normalde bütün bu saf olan, bu latif olan ruhun, bu bedende, bu toprak olan bu bedende işi ne? Bu balçık olan bedende işi ne? Bunun hikmeti ne, bunu öğrenmek istiyorum dedi. Çünkü sonuçta bu bedenlerimiz, mukayyet dediği geçici, bedenlerimiz geçici, bu ruhun işin aslı. Ruh işin aslı ise bu geçici bedende işi ne? Bu balçığın içinde işi ne? Bu geçici bedenlerde neden geldi? Neden bu geçici bedene hapsoldu? Ruh bir yere hapis olunacak bir noktada değil ama geldi hapsoldu bu bedenin içine dedi. Sordu Ömer'e.

"Ömer dedi ki: 'Sen derin bir bahse dalıyorsun.' "

Sen derin bir bahse dalıyorsun. Bu böyle herkesin anlayacağı bir şey değil. Herkesin idrak edebileceği bir şey değil. Bu mesele normalde kelimelere dökülecek bir şey de değil. Bu iş, derin bir mesele. Sen derin bir bahse dalıyorsun.

"Mesela manayı harflerle takyid eder, serbest olan manayı hapsettin. Nefesi bir kelimeyle takyid eyledin.'

Yani sen öyle bir söyledin ki bu manada anlaşılır, bu manada idrak edilir. Bu kalp dünyasında tanınır, bilinir ama bu tanınan, bu bilinen manayı,

kelimeler hapseder. O kelimelere sığınacak bir mana değildir. Hiçbir yaşanan mana hiçbir kelime ile ifade edilmez tam olarak. Ben o yüzden dedim sen ne anlatırsan anlat aşkı anlatamamışsındır. Sen ne kadar ne diyorsan de, sen sevdayı dillendiremezsin. Bir kimse bir kadına veya bir erkeğe veya bir üstada veya bir peygambere veya Allah'a, sevgisini tam olarak ifade edemez. Tanımlayama, bunu. Bunu kelimelere dökemez çünkü hiçbir duygunun harf karşılığı yoktur. Hiçbir duygunun kelime karşılığı yoktur. Benzeri vardır, yakını vardır, en yakın kelimeyi bulmaya çalışırsın, onu da edebiyatın düzgünse. En yakın dili bulmaya çalışırsın, onu da Türkçen düzgünse ama en güzel en iyi mimiği yakalamaya çalışırsın, mimik veyahut da o hali, o tavrı yakalamaya çalışırsın. Binlerce kelime dizsen diline ve onları sırayla söylemeye çalışsan bir mimiğinin yaptığı işi yapamazsın veya bir damla gözyaşının verdiğini veremezsin veya bir sıcak dokunuşun verdiğini veremezsin veyahut da bir ince süzüşün verdiğini veremezsin. Manayı kelimeye hapsedersin ve kim bir kelime kullanıyorsa aslında manayı hapsediyordur. Bakın aslında manayı hapsediyordur. Çünkü aşk kelimeye gelecek bir şey değildir. Manevi haller kelimeye gelecek bir şey değildir. Onu bir normalde zikrullahta veyahut da o esnada yakazada bir hal yaşasan o hali ne kadar sen kelimelerle süslersen süsle, onu, o gördüğün yaşadığın hali anlatamazsın. Bu şuna benzer. Bir kimse işte oturmuş bir kuru fasulye yemiş, muhteşem bir tat almış. Ne anlatırsa anlatsın, o tadı tarif edemez o. Karşıdaki yemedi çünkü onu. Sen anlatırsın, anlatırsın, anlatırsın onun güzel olduğunu, karşıdaki belki de hükmeder senin anlatmandan dolayı. Harika anlatırsın. Harika edebiyat parçalarsın. Muhteşem bir şeydir ama o kimse onu tatmadı. Onu tatmadığı için o senin söylediklerinin hepsi de bir harften ibaret oldu. O tatmadı çünkü. Onu ancak o tadarsa o muhteşemliği yaşarsa o zaman binlerce kelimenin yerine bir tek fasulye tanesini yemek yerini dolduracak. Sen bir cilt kitap yazsan, bir cilt kitap yazsan, bir kaşık fasulyenin verdiğini veremezsin. Sen bir cilt kitap yazsan, bir dokunuşun verdiğini veremezsin. Kocaman bir cilt, binlerce cilt sen eser yazsan bir süzüşü, bir edayı, bir dokunuşu, bir gözyaşını, bir dudağın titremesini, bir dilin peltekliğini, gözdeki hüznü, gözdeki derinliği anlatamazsın. O mümkün değildir. İşte Hz. Ömer efendimiz dedi ki kayzere, sen manayı dedi kelimelere hapsediyorsun, bu ruh kelimeye gelecek bir şey değil. Bu mana, kelimeye, dile, harfe düşecek bir şey değil. Bunu harfe düşürmeye kalkarsan sen onu harfe düşürmeye kalkarsan sen kıymet bilmemiş olursun. Bu mana alemi harfe gelecek bir şey değildir. Harfe getirmeye çalışırlar. Birileri böyle bir alemin varlığından haberi olsun diye ama o hiçbir zaman hakikati değildir.

'Serbest olan manayı hapsettin, nefesi bir kelimeyle takyid ettin.'

Sen nefesi bir kelime ile durdurdun, önüne geçtin. Bu mânâ serbestti. Bir kelimeye bağlı değildi. Bir cümleye bağlı değildi. O öyleydi ki hiçbir kelime, hiç bir cümle onun önünde set olamazdı ama sen kalktın böyle konuşmakla manayı hapsettin kelimelere. O ancak idrak edilirdi. O ancak kalbin aklıyla anlaşılırdı. O kalp ancak onu, tefekkürle bilirdi, tefekkürle anlardı, tecelliyatla dinlerdi. Tecelliyatla! Kalpteki perdelerde dolaşaraktan, o manayı anlardı. Ama sen onu kelimeyi dökerekten onu hapsettin.

'Sen faydadan mahcup iken, ruhun bedene gelmesindeki faydayı bilmezken; bunu bir fayda elde etmek için yaparsın da fayda kendisinde zuhur eden Allah, bizim gördüğümüzü nasıl görmez!'

Sen faydayı bilmez iken, fayda sana perdeli iken meselenin hakikatini bilmediğin halde, meselenin özünü bilmiyordun, ruhun bedene gelmesindeki faydayı da bilmiyordun. Yani bunların hiçbirisini de sen bilmiyordun. Bunu şimdi bir fayda elde etmek için mi yapıyorsun? Bu soruyu sen bu faydalardan haberin yokken şimdi bir fayda elde etmek için bu soruyu yöneltiyorsun. Fayda kendisinde zuhur eden Allah, bizim gördüğümüzü nasıl görmez.' Bakın, Cenab-ı Pir, faydayı direkt Allah'ın kendi zatına bağladı. Başka hiçbir şeye bağlamadı. Ahmet'e, Mehmet'e bağlamadı. İnsanın kendisine de bağlamadığı. Faydayı direkt Allah'a, Allah'ın zatına bağladı. Rab de demedi, Rahman da demedi, direkt Allah dedi. Dedi ki yani faydayı, faydayı, kendisinde zuhur eden, yani fayda nerde zuhur ediyormuş? Allah'ta zuhur ediyormuş. Sen orta yerde eşya gibisin. Sakın kendi kendini faydalı görme. Kendini dev aynasında görme. Kendini fasulye gibi nimetten sayma. Cenab-ı Hak, ayet-i kerimede ne dedi? 'İyilikler Rabbinizden' dedi. O zaman fayda, iyilik Rabbinden. O zaman Rabbin, Rabbine iyilik yaptı. Bu iyilikler Rabbindense bu faydayı Allah bilmiyor mu? Allah görmüyor mu? Neden soruyorsun bu temiz, latif ruh, bu balçık bedene neden üflendi diye. Bakın onu otomatikman Hz.Pir, Hz. Ömer'in dilinden radıyallahu anh hazretlerinin dilinden kayserin sorusunu taca attı. Manayı kelimeye hapsetmedi. Dedi ki senin faydadan haberin yoktu. Ey mürit! Ey mürit olma yolundaki kimse! Önceden senin faydadan haberin yoktu. Önceden senin manâdan da haberin yoktu. Şimdi ne oldu da sen kendinden ne gördün de sen faydanın ve mananın kelimelerle üzerinde oynayaraktan peşine düşmüşsün? Bırak, kelimelerle oynama. Bırak cümlelerle oynama. Kelimeyi öne koymuşsun, ardına koymuşsun, bir anlamı yok. Sen o manaya erişmeye çalış. O manaya eriştiğinde doru da kalmayacak cevap da. Evet.

"Mananın kelimelerle söylenmesinde yüzbinlerce fayda var. Bu faydaların her biri, canın cesede girmesindeki faydaya nispetle pek değersiz."

Yani manayı sen yüz binlerce kelimelerle anlatırsın. Yüz binlerce ciltle yazarsın. Adem'den beri insanlar ciltler ciltler yazmışlar, ciltler ciltler yazmışlar.

Kütüphaneler doldurmuşlar. Gelen yazmış giden yazmış. Gelen gidenin yazdığını beğenmemiş, bir daha yazmış. Tarih boyunca kelimeler kelimeleri getirmiş. Felsefede o değil mi, kelimeden kelime çıkarmak, kelimelerin yerlerini değiştirip yeniden cümle kurmak veyahut da biz onlara hani böyle sûfiliği kitaplardan okuyanlar vardır ya, Hz. Pir de der ya, sufilik kitaptan okunmaz, bilinmez diye. Enteresan bir şey, sufilik kitaptan okunmaz der Hz. Mevlana. Ordan da öğrenilmez der. Yani yüzbinlerce kelimeleri cümleleri toplasan bunların bütün faydalarını, sen bunların anlatmaya çalışsan ve her birini alt alta üst üste koysan o ruhun bedene girmesi ile alakalı bir diyelim ki bir faydasını dahi anlatmış olamazsın. Sen onca faydayı kendince hikmet gör ve onca hikmeti dillendirmeye çalış. Yani mutasavvıf ol. Mutasavvıf nedir? Tasavvufun felsefesini yapan, kitaplardan okuyup böyle ehli sûfi gibi ahkâm kesenler. Televizyonlarda vardır ya, otur sana Hz. Mevlana'yı anlatsınlar. Otur sana Hz. Şemsi anlatsınlar. Bir soru soracaksın: Hz. Mevlana'yı bu hale getiren kimdi? Şemsti. Senin Şems'in var mı? Yok. Anlatamazsın sen Hz. Mevlana'yı. Nasıl anlatamazsın? Diyorum ki anlatamazsınız hocam. Sebep diyor? Sen diyorum bir mürşide aşık oldun mu? Bakıyor benim gözümün içine.

Sen canım Şems, ruhum Şems, her şeyim Şems diyebileceğin bir kimse var mı? Ayım Şems, günüm Şems, dinim Şems! Sen onu küfürle itham edersin. 'Benim anamda aşk babam da aşk. Biz aşkın çocuklarıyız.' Sen onu küfürle nitelendirirsin. Sen böyle sevemedin ki! Sen böyle bir üstadı sevmedin ki hiç. Bakıyor, koca profesör. Hocam dedim. Dağa baktığında orada şeyhinin suretini gördün mü dedim. Böyle baktı bana. Çorbada gördün mü dedim şeyhinin suretini? İçecek olduğun su bardağında gördün mü dedim. Böyle baktı. Dedim hocam yattığın yatakta dedim şeyhin oldun mu? Vücudun büyüdü mü? Büyüdü, büyüdü, büyüdü, yaşadığın şehri içine aldı mı? Daha da büyüdü büyüdü, bölgeyi, beldeyi, ülkeyi daha da büyüdü, bütün kara parçalarını aldı mı içine dedim. Böyle bakıyor bana. Sana göre dedim ben normal değilim değil mi dedim, kaldı. Nereden anlayacaksın Mevlana'yı, nereden anlayacaksın Şemsi dedim. Sen okursun ancak dedim. Evet dedi, biz dedi inceliyoruz, okuyoruz dedi. Okuyorsunuz dedim, yaşamıyorsunuz. Sen dedim çıkıp da şehrin dışına dedim, hiç kimseye haber vermeden o geliyor deyip de dedim ben, yola dedim boynunu koyup kulağından topraktan şeyhinin kokusunu aldın mı dedim ben. Ya bu nasıl bir muhabbet ya dedi. Ha dedim, bu işte asıl muhabbet bu dedim. Sen dedim, kokusundan kaç kilometre kaldığını dedim anladın mı şeyhinin gelişine? Böyle baktı. Rüyanda gördün mü dedim, ben geliyorum evladım, yarın İzmir'deyim dediğini? Nerden dedim şeyhe aşık olmayı bileceksin ki sen! Ondan sonra dedim gidip yazıyorsunuz oraya Mevlana ile Şems-i Tebrizi'nin arasında

farklı bir iletişim mi vardı. Ha ne dediğini anlıyorum senin ahmak, yaramaz akıllı, gönlü kirlenmiş, pislenmiş, zalim olmuş, dili zalim, gönlü zalim, pis! Neden? Sen çünkü bir şeyh sevgisi tatmadın!

Evet! Sen dedim sevmedin ki! Bazen diyorum ben, siz bir, erkeklere diyorum, siz bir kadını sevemezsiniz. Evet, kadınlar bir erkeği sevemezler. Aşk vahşettir çünkü. O vahşeti kaldıramaz her gönül. Acımasızdır. O acımasızlığa gönlünü siper edemezsin. O acımasızlığa kalbini yarıp içine koyamazsın, yapamazsın onu. Kendi kendine intihar etmek gibidir o. Kendi kendine darağacını kurup ilmeği boynuna geçirip tekmeyi altındaki sandalyeye kendi kendine tekme vurmaktır aşk. Evet, yapamazsın. Geçemezsin kendinden. Malından geçemezsin, parandan geçemezsin, mülkünden geçemezsin, eşinden geçemezsin, çocuğundan geçemezsin, seviyorum dediklerinden geçemezsin. Her şey gözünün önünden film şeridi gibi yürür, onlardan geçemezsin. O yüzden aşk vahşettir. O vahşeti kaldıramaz her gönül. Kaldıramaz! O yüzden aşık okyanustaki inci gibidir. Bulamazsın, bulamazsın! Bulduysan da kıymetini bilemezsin. Bilemezsin, bilemezsin! İşte mânâ odur. Kelimeye gelmez. Mânâ odur. Cümleye gelmez, harfe gelmez, kitaba gelmez, kitaba gelmez. O o zaman öyle olunca, evet, yüz binlerce kelime döker, mutasavvıf olursun. Yüzbinlerce süslü kelimeler dökersin ancak bir mutasavvıf olursun. Bana yüz binlerce aklından dökülen kelimeleri dökme. Düşünüp düşünüp yazdığını şiir olarak görme. Okumuyorum, yok. Çık semaya dilinden ne geliyorsa onu oku bana. Yolda yürürken dilinden ne geliyorsa onu oku bana. Bana başkasının yazdığını da okuma. O da aşk değil. Benim duygularımı anlatıyor. Hiçbir kimse hiçbir kimsenin duygusunu anlatamaz. Hiç kimse bir başkası gibi öpemez çünkü bakamaz, süzemez, yapamaz. İsmail gibi kimse bakamaz bana, İsmail'in bakışı kendine aittir. Yok, hiç kimse İsmail olmaz. Bitti! Sebep? Kendine münhasır. Sevgisi, aşkı, muhabbeti, bağlılığı, bakışı, kendine münhasır. Kendine münhasır. İdris İsmail olmaya çalışmayacak; İsmail İdris olmaya çalışmayacak. Hepsi kendine münhasır. Yaşadığı kendine münhasır. Sen ona bakarsın, ya böyle âşık mı olur dersin. O aşkın dibini yaşıyordur ama sen bilemezsin. O yüzden hiçbir mana hiçbir zaman tam teşekküllü kelimeye dökülmez. Mümkün değil. Bir damla gözyaşının anlattığını binlerce cilt olsa ifade edemez. Bir damla gözyaşı, bir hareket, bir mimik, bir mimik, küçücük bir dudak titreyişi, binlerce cilde bedeldir. Anlatamaz onu. İşte bu faydaların hepsini de toplasanız o ruhun bedene girişinin faydasının bir tanesini anlatmış olmaz.

"Cüzilerin cüz'i olan senin bu nefesin, bu söz söylemen, külli bir fayda temin ederse ruhun bedene girmesi ile meydana gelen küll, neden faydasız olsun."

Senin bir nefesin daha iyi bir söz söylemen bu kocaman varlık âleminde bir fayda temin ediyorsa ruhun bedene girmesinden dolayı olan, meydana gelen bütün bu varlık neden faydasız olsun. Neden faydasızlığa yaratılmış olsun.

"Sen bir cüz iken fayda görüyorsun. O halde neden kınama elini külle uzatıyor, onu neden kınıyorsun?"

Madem sen küçücük bir parçadan, bir cüzden fayda görüyorsun da madem küçücük bir şeyde sen bir sürü hikmet buluyorsun da bu kocaman kül, yani varlığın bütününü neden kınıyorsun? Neden diyorsun ki bu latif, bu temiz ruh, bu balçığa, bu balçık bedene girmesindeki hikmet nedir? Bu buraya yakışır mı diye olanı biteni kınıyorsun. Nasıl teslimiyet bu? Bu teslimiyet değil. Bu sorguluyorsun kendi kendine ve kınıyorsun, bu latif ruh, bu bedende ne işi var diyorsun. Bu latif peygamber sallallahu aleyhi ve sellem in bu dünyada ne işi var diyorsun. Bu Ömer'in, bu Ebu Bekir'in, bu Osman'ın, bu Ali'nin, bu Hasan'ın, bu Hüseyin'in bu dünyada ne işi var diyorsun. Sen oturuyorsun kendince, bu Abdulkadir Geylani'nin bu dünyada ne işi var diyorsun. Bu dünyaya yani inecek insanlar mıydı bunlar diyorsun. Ne yapmaya sen onları kınıyorsun! Kınama. Bu varlık, kendince bir hesabı kitabı olan Allah'a bağlı. Bütün hesap kitap onun elinde. Sen hem küçücük aklınla bu ruh neden bu bedene girdi diye onu kınama noktasındasın. Kocaman bir varlığı kınıyorsun. Allah muhafaza eylesin.

"Sözün faydası yoksa söyleme, varsa itirazı bırakıp şükretmeye çalış."

O yüzden söz faydalı ise bir kimseye din nasihattir, din nasihattir, din nasihattir. 'Sözün faydalı ise konuş ya hayır söyle ya sus', hadisi şerif. Sözün faydası yoksa söyleme, konuşma ve itiraz da etme. Şükretmeye bak, hamd etmeye bak, hamd edenlere nimetlerini arttırır, hamd edersen senin kalbini ilahi ilme açar. Hamd edersen senin kalbini ilahi perdelerin arasında dolaştırır. Hamd edersen işin sana sırrını gösterir. İşin sırrını gösterir hamd edersen ama hamd etmezsen, şükretmezsen, zikretmezsen ha bire sen boyna ortalığı suçlar, ortalığa böyle iftira atar, dedikodudan başka bir şey yapmazsın. Allah muhafaza eylesin. Rabbim bizi şükredenlerden, hamd edenlerden, zikredenlerden eylesin. 1525'ten devam edeceğiz: 'Allah'a şükretmek herkesin boynunun borcudur. Kavga etmek suratını ekşitmek, şükür değildir.' Burdan devam edeceğiz inşallah önümüzdeki hafta Allahtan bir şey gelmezse. Soru varsa oraya bakacağım inşallah

https://youtu.be/x94PJ_v9hrE

MESNEVİ-İ ŞERİF 1525-1534. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm Rabbim cümlemizi Hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Rabb'im cümle ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünneti seniyyeye yapışanlardan eylesin. Rabbim cümlemizi affettiği kulların zümresine ilhak eylesin. Katından merhamet ettiği, ikram ettiği, lütfettiği kullarından eylesin. Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşallah. Geciktiğimiz için hakkınızı helal edin. Allah razı olsun inşallah. Evet, kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. 1525'inci beyitten inşallah devam ediyoruz:

'Allah'a şükretmek herkesin boynunun borcudur.'

Tabii bundan önce: 'Hani sözün faydası yoksa söyleme, varsa itirazı bırakıp şükretmeye çalış.' Yani sözün bir kimseye sözün faydalı olacaksa o seni dinleyecekse ona bir fayda söz konusu olacaksa ona konuş, ona söyle, ona anlat ama yok ona bir faydanın dokunacağını düşünmüyorsan sözünün ona tesirli olacağını düşünmüyorsan, bir şey konuşmana gerek yok. Sen otur Allah'a şükret, Allah'a hamd et, ordan devam ediyoruz.

'Allah'a şükretmek herkesin boynunun borcudur.'

Allah'a şükretmek herkesin boynunun borcudur. Bu ne demek? O zaman herkes Allah'a borçlu. Hani Cenab-ı Hak ayeti kerimede: 'Hepiniz (tabiri caizse) fakirsiniz. Allah ganidir, zengindir' diyor. O zaman herkes Allah'ın zenginliğinin önünde boyun bükmek zorunda, borçlu. Tabii şükür bahsi dinin içerisinde ayrı bir bahis olarak alınmalı. Çünkü Cenab-ı Hak o kadar çok şükretmekle alakalı Kur'an-ı Kerim'de üzerinde durmuş ki yetmiş kusur yerde Allah'a şükretmekle alakalı ayetler var. O zaman Cenab-ı Hak şükre o kadar çok ehemmiyet vermiş. Öyle ehemmiyet vermiş ki peygamberlerine

dahi bu konuda Allah'a şükretmeleri için onlara dair tavsiyelerde bulunmuş ve Rabbim insanlara vermiş olduğu nimetlerin karşılığı olarak şükretmelerini, hamd etmelerini, kendisini zikretmelerini istemiş. Lokman suresi, ayet 20: 'Allah'ın göklerde ve yerde bulunan her şeyi hizmetinize verdiğini ve sizlere açık ve gizli bol bol nimetler bahşettiğini görmez misiniz?' O zaman iki türlü nimet var. Bir, açıktan nimetlendirmiş; iki, bir de ne? Gizli olarak nimetlendirmiş. O zaman iki şükür hali çıktı. Ne? Açıktan nimetlere var, bir de gizli nimetlere şükür var. Bunu alın, bir kenara koyun. Bir, açıktan nimetler var; bir de gizli nimetler var. Gizli nimet ne? Bütün herkes onu görmüyor. O seninle alakalı bizatihi. O zaman herkesin görmediği şey aşikâr değil ya da belirli şeylere aşikâr ve yine Bakara 152'de: 'Öyleyse yalnız beni zikredin ki ben de sizi zikredeyim.' Bu ayeti kerime çok önemli. Bu zikre karşı gelenleri durduran ayetlerden birisi. Öyleyse yalnız beni zikredin.

Yani zikredilecekse sadece Allah zikredilir. 'Ben de sizi zikredeyim.' Demek ki siz Allah'ı zikrederseniz Allah da sizi zikredecek. Zikrin hemen arkasından bana şükredin. Sakın nankörlük etmeyin. Zikrin hemen arkasından şükür ayeti var. Bana şükredin. Demek ki zikir, şükür ve nankörlük etmeme ardı ardına sıralandı. Allah'ı zikret, Allah'a şükret ve nankörlük etme. Bu üst üste sıraladı ve yine Bakara'da, normalde Ali İmran'da değişik surelerde hep Cenab-ı Hakk'a şükürle alakalı ayetleri bulmanız mümkün ve mesela Cenab-ı Hak enteresan bir şekilde Allah'a karşı gelmemenin de bir şükür olduğunu söylüyor. Allah'a karşı gelmemek. Ali İmran 123: 'And olsun siz son derece güçsüz iken Allah size Bedir'de yardım etmişti. O halde Allah'a karşı gelmekten sakının ki şükretmiş olasınız.' Hani Bedir'de çok azdı Müslümanlar. Cenab-ı Hak Bedir'de Müslümanlara bir zafer bahşetti. Diyor ki o zaman Allah'a karşı gelmekten sakının ki şükretmiş olasınız. Yani bir kimse Allah'ın emirlerinin dışına çıkmazsa ne olmuş oldu? Şükretmiş oldu. Demek ki karşı gelmemek dahi bir şükür. Yine: 'Hiç bir kimse Allah'ın izni olmadan ölmez. Ölüm belli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya menfaatini isterse kendisine ondan veririz. Kim de ahiret mükafatını isterse ona da ondan veririz. 'Biz şükredenleri mükafatlandıracağız.' O zaman salih amel de ne oldu? Şükre götürecek amellerden birisi oldu. Yani siz normalde dünya menfaatini istemez de ahiret menfaatini isterseniz o zaman şükredenleri mükafatlandıracağız. Cenab-ı Hak o şükreden insanları da ne yapıyor? Mükafatlandırıyor. Bu da ayrı bir şükür vesilesi. O zaman biz iyi ameller, salih ameller işleyeceğiz ki Cenab-ı Hak bizi şükretmiş gibi sayacak. Salih ameller işlemeyen insanlar, o zaman şükretmediler. Şükretmediyse karşılığı ne? Nankörlük yaptılar.

O zaman normalde mesela bir kimse Cenab-ı Hakk'a karşı geldi, Cenab-ı Hakk'a karşı gelince o da şükretmemiş oldu. Bakın yani şükretmemek sadece elhamdülillah dememek değil. Yani bir kimse farzları terk etti o da şükretmemiş oldu. Bir kimse haramları aleni açıktan işledi, Allah'ın hukukuna, kanununa saygılı olmadı, o da şükretmedi. Demek ki şükürle alakalı yelpaze, öyle dar bir yelpaze değil ve yine şükür, insanı cehennem azabından koruyor. Şükür, Nisa 147: 'Eğer şükreder, iman ederseniz, Allah size niye azap etsin ki? Allah şükrün karşılığını verendir, hakkıyla bilendir.' Eğer şükredersen ve iman edersen Allah sana neden azab etsin ki? Allah sana şükrünün karşılığını verecek. Bakın, iman etmeyi ve şükretmeyi, cehennem azabından kurtuluş olarak Cenab-ı Hak gösterdi. Allah'a şükretmek, bu kadar önemli ve yine şükretmek müşriklerle müminlerin arasını ayırt eden önemli ibadetlerden birisi. Şükretmek, müminle müşriğin yolunu ayırdı. Müminle müşriğin arasına bir ayraç koydu. 'Böylece insanların bazısını bazısı ile denedik ki Allah aramızdan şu adamları mı iman nimetine layık gördü desinler. Allah şükreden kullarının daha iyi bilen değil mi?' Demek ki Cenab-ı Hak bir kısmını, bir kısmınızla deniyor ve senin beğenmediğin bir kimse iman ehli oluyor ve iman nimetine layık görüyor Cenabı Hak onu ve böylece Cenab-ı Hak şükreden kullarını daha iyi biliyor. Öbürküsü normalde o iman nimetine nail değil. Müminle münafığı ne yaptı? Ayırd etti. Tabii bir de ayrıyetten bu yiyecekler, içeceklerle alakalı. Bu şükür meselesi çok geniş, bu kadar geniş almaya hani gece yetmeyecek. O yüzden kısa kısa aldım. 'Ey iman edenler! Size verdiğimiz rızıkların temiz ve helal olanlarından yiyin. Eğer yalnız Allah'a kulluk ediyorsanız ona şükredin.

Demek ki iman edenlere Cenab-ı Hak temiz ve helal olanları müsaade etmiş. Temiz olması yeterli değil. Helal olacak. Helal olması da yeterli değil, temiz olacak. Bugün dünya üzerindeki sıkıntılardan birisi bu, helal gıda meselesi. Bakın, gıdalar temiz olabilir. Helal mi değil mi? Sakın öyle o helal sertifikasını yeterli görmeyin. Çünkü o bu mesele öyle bir noktaya gitti ki artık dünya üzerindeki savaşların bir kısmı gıda üzerinden oluyor. Gıda, bir savaş aracı oldu. Aslında bundan yüzyıllar önce de gıda, savaş aracıydı. Şimdi yüzyıllar sonra yine savaş aracı olarak önümüze çıktı. Yüzyıllar önce kıtlık, düzgün beslenememe, insanların yeryüzünde değişik göçlerine sebep olmuştu. Yine şimdi artık bu gıda terörü ile alakalı yine insanlığın bu konuda en büyük handikaplarından birisi. O zaman Cenab-ı Hak bize vermiş olduğu rızıkların temizini ve helalini tercih edeceğiz amma velakin Allah'a kulluk ediyorsanız ona şükredin. Bakın, Allah'a kulluk etmeyi de Cenab-ı Hak şükre bağladı. Eğer Allah'a kulluk ediyorsan o zaman ona şükret. Eğer ona şükretmiyorsan o zaman Allah'a kulluk etmedin. Yine İbrahim Suresi,

ayet 7: 'And olsun eğer şükrederseniz elbette size nimetimi arttırırım. Eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok çetindir.' Burada da Cenab-ı Hak şükredenlere nimetlerini arttıracağını söylüyor. Eğer şükrederseniz nimetlerimi arttırırım. Yok nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok çetindir. O zaman hani sohbetin başında, Cenab-ı Hak, maddi manevi, görünen görünmeyen rızıkları ikiye ayırmıştık. Görünenler bir de görünmeyenler.

O zaman hem görünene hem görünmeyene bir kimse şükrünü arttıracak ki Cenab-ı Hak da ona nimetini arttırsın. Şimdi çok şükrettiler, çok şükredenler maddi olarak görünen olarak rızıkları arttı. O zaman manevi nimetin artışı ne, manevi nimetin artması ne? Manevi nimet ne? Manevi nimet, bu herkes için değişebilir, en önemlisi Allah sevgisidir. Bu manevi nimet normalde Allah sevgisi, tabi bu nimetin zirvesidir. Bu normalde Allah'ın bu nimete nail olan o kullar, devamlı Cenab-ı Hakkın manevi lütuflarına, ikramlarına, ihsanlarına mazhar olduğundan onlar her daim Cenab-ı Hakk'ın vermiş olduğu bu manevi nimetlere hamd edecekler, şükretecekler. Allah da onların o manevi nimetlerini arttıracak ve bu normalde nimetler öylesine artacak ki dünya perdesi ile alakalı herhangi bir şey kalmayacak. O kimse manevi olarak yürüyecek. Bu manevi nimetler genelde kalbi şükürle mümkündür. Şimdi bir dil ile şükür vardır. Dil ile şükür, o kimsenin Allah'a hamd etmesidir. 'Elhamdülillahi rabbil alemin' demesi, bu dil ile şükürdür. Fiili şükür vardır, namaz kılmak gibi oruç tutmak gibi. Fiili şükür vardır, bir insanın davranış biçimleri fiiliyatıyla alakalıdır. Bu da nedir? Şükrün fiili olanıdır. Şükrün kalbi olanı vardır ki bu Allah sevgisi ile alakalıdır, bağlantılıdır. O kimse Allah'ı sevdikçe sevmeye çalışır. Sevdikçe sevmeye çalışır ve kalbi varidatları, kalbi meratipleri artmaya başlar ki bu manevi şükrün göstergesidir ve o manevi nimetlerin artmasıdır. Nasıl 'günü gününe müsavi olan zarardadır' hadisi şerifi manevi yolda da öyledir. Bir kimsenin kalbi şükretmesi, kalbi şükretmesi, kalbi Allah'a hamd etmesi, onun manevi olarak yolunun açık olduğunu, manevi olarak yol yürüdüğünü, kalbi varidatlarının devam ettiğini gösterir ki bu görünmeyen, gizli, manevi, Cenab-ı Hakk'ın rızkıdır ve Allah'ın manevi, gizli olarak vermiş olduğu bir lütuftur.

O yüzden hani ayeti kerimede bunlar mı Allah'a iman etmiş, küçük görüyor ya, yani buna mı Cenab-ı Hak bahşetmiş, küçük görüyor ya ve ondaki o manevi rızık, ondaki manevi tecelliyat, ondaki manevi görünmeyen lütuf, ikram, ihsan, o kimsenin kalbi şükrüdür. Kalbi şükre erenler, kalbi şükre erenler, kendilerinin başlarına ne gelirse gelsin, o her halükarda Allah'a hamd ederler. Kalbin şükre erenler o yüzden her halükarda hamdlerini arttırmaya çalışırlar ki Cenab-ı Hak da onlara nimetlerini arttırsın. Çünkü

ayet-i kerimede: 'Kim nimetlerime kim şükrünü arttırırsa kim hamdini arttırırsa Allah da ona olan manevi rızkını, manevi tecelliyatlarını arttıracak.' O yüzden o kimsenin normalde en önemli şükrü, kalbi olarak yaptığıdır. Yine Tirmizi' de bir hadis-i şerife bağlayayım: 'Şükür, gönlünün, nimeti veren Allahu Teala'ya tam bağlı olmasıdır.' Tirmizi'de geçen hadisi şerif. O zaman o gönlün senin o nimeti veren Allah'a tam bağlı olursa o zaman şükrün edası verilmiş olur. O yüzden mesela işte peygamberlerine Davut'a, Musa'ya Cenab-ı Hak şükretmeleriyle alakalı birçok kutsi hadisler ve hadisi şerifler vardır. Allah muhafaza eylesin. Hem İmam Malik'ten hem İmam Tirmizi'den: 'Allah'a şükretmeyen, insanlara teşekkür etmez.' Burası çok önemli. Allah'a şükretmeyen insanlara teşekkür etmez. Birisi bir sana faydalı bir şey yapmış, ona teşekkür et. Ona teşekkür etmiyorsan o zaman sen Allah'a da şükretmiyorsun demektir. İnsanlara teşekkür etmeyen Allah'a şükretmez. İnsanlara da teşekkür etmeyen Allah'a şükretmemiş oldu. O yüzden bakın denklem enteresan. Hep bunun biz son kısmını söylüyoruz. İnsanlara teşekkür etmeyen Allah'a şükretmez, Allah'a da teşekkür etmemiş olur diyoruz ama bunun başlangıcı ne? Allah'a şükretmeyen, insanlara teşekkür etmez. Bunun başlangıcı bu. O zaman önce o kimse Allah'a teşekkür edecek ki insanlara teşekkür kapısı açılsın. İnsanlara teşekkür kapısının açılabilmesi için o kimse Allah'a şükredecek. Allah'a şükretmeyince insanlara da teşekkür etmiyor. Allah'a şükretmeyince insanlara da teşekkür etmiyor, nankörlerden oluyor, vefasızlardan oluyor. Hem insanlara hem Allah. Arkası ne diyor? İnsanlara teşekkür etmeyen de Allah'a şükretmez. Rabbim bizleri onlardan eylesin.

"***Kavga etmek, suratını ekşitmek şükür değildir. Şükretmek surat ekşitmeden ibaretse sirke gibi şükreden hiç kimse yok. Sirke ciğere gitmek için yol arıyorsa ona şekerle karış da sirkencebun ol der."***

Şimdi kavga etmek suratını ekşitmek yani başına gelen hadiselerden dolayı kavga etmek, başına gelen herhangi bir meseleden, sıkıntıdan, dertten, gamdan yüzünü ekşitmek, ondan hoşnut olmamak. Eğer sen şükrettiğini göstermek istiyorsan başına gelen hastalıkmış, dertmiş, gammış, kasavetmiş, sıkıntıymış, buna karşı yüzünü ekşitme. Allah'tan gelen her ne var ise tebessümle karşıla ve Allah'a hamdet, Allah'a şükret, Allah'ı zikret. Hiçbir zaman başına gelen hadiselerden dolayı Cenab-ı Hakk'a şikayette bulunma. Hiçbir zaman isyana doğru yürüme ve başına gelenlerden dolayı yüzünü ekşitme. Bu zor bir hal ama Hz.Pir öyle bir yerden dem vuruyor ki herkesi evliya yapmaya çalışıyor. Diyor ki hepiniz de evliya olun. Başınıza gelen şeylerden dolayı yüzünüzü ekşitmeyin. Bu anneden imtihan, babadan imtihan, eşinden imtihan, çocuğundan imtihan, malından imtihan,

sağlığından, canından imtihan. Bunların hepsi de başınıza gelecek. Bir şey, başınıza geldiğinde, bir sıkıntı sizi bulduğunda, yüzünüzü ekşitmeyin. Kalkıp da surat ekşitirseniz, hoşnutsuzluk belirtisi.

O zaman Allah'a şükretmedin Allah muhafaza eylesin ve diyor ki eğer diyor şükretmek, surat ekşitmekten ibaretse sirke gibi şükreden hiç kimse yok. Yani o zaman sirkeyi en fazla şükreden göreceğiz. Demek ki suratımızı ekşitmek yok. Demek ki bizim suratımızı düşürmek yok. Kendi kendimize kalkıp da vay, başımıza şunlar geldi deyip saçımızı, başımızı yolmak yok. 'Sirke ciğere gitmek için yol arıyorsa ona şekerle karış da sirkencebun ol de.' Yani sizin başınıza bir sıkıntı geldiğinde bir problem geldiğinde sen ona şükret. Sen ona hamd et. Sen Allah'ı zikret. Allah'a yaslan. O sana gelen dert, gam, kasavet her ne geldiyse o tatlılaşsın, bakın o tatlılaşsın. Devam ediyor ya, şekerle karış da hani ciğere doğru yol al. Demek ki sen onunla ona, sana gelene hamd etmezsen sana gelene şükretmezsen, şikayet etmezsen, sana gelene sen yüzünü ekşitirsen, o zaman Allah'a şikayette bulundun. Her halükârda ona hamd etmedin. Oysa evliyalık kapısı her halükarda hamd etmekten her haline şükretmekten geçiyor. Başına gelenlerle mücadele etmek ayrı bir şey ama onun ondan şikayet edip yüzünü ekşitmek ayrı bir şey. Sufilik, Allah'a dost olma yoludur. Hz. Pir Allah'a dost olma yolunu anlatıyor bize. Bakın iyi dinleyin, başınıza gelen bir şeyden, bir musibetten, bir sıkıntıdan bir dertten, bir gamdan, bir kasavetten yüzünüzü ekşitmeyin. O halin geçmesi için Allah'a yalvarın, hamd edin, şükredin, zikredin ama ondan şikayet etmeyin. Onunla alakalı yüzünüzü ekşitmeyin. Allah'a küsmeyin, Allah'a sırtınızı dönmeyin. Bir tarafınızda bir sivilce çıktı diye veryansın etmeyin. Bırakın o sivilce ile mücadele edin ama kalkıp da Allah'a isyan etmeyin. Allah'a sırtınızı dönmeyin. Allah'ı unutmayın. Allah'ı unutursanız o da sizi unutur. Allaha sırtınızı dönmeyin. Başınıza ne geldiyse geldi. Eğer sen Allah'a sırtını dönersen Allah da sana sırtını döner.

Tövbe et, hamd et, Allah'ı zikret, yoluna devam et. Hayat devam ediyor. Herkesin başına bir şeyler gelecek, başına bir şey gelmeyen hiç kimse kalmayacak. Yok öyle bir şey. Zenginmiş, fakirmiş, makam sahibiymiş, değilmiş, şeyhmiş, dervişmiş…Dinlemez hiç kimse hiçbir şeyi. Senin başına gelecek olan gelir. Sen kâmiller kâmili olsan, baş köşeye otursan da gelir. Sen sûfiliği en derin yaşasan da senin başına gelir. O yüzden senin başına dertsiz, gamsız bir zaman geçecek zannetme. Hani Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ağır hasta, ateşler içinde kıvranıyor. Başından aşağı sular döküyorlar kendine geliyor, namazım diyor, namazım. Tekrar bayılıyor. Birdaha sular döküyorlar başından aşağı, kendine geliyor, namazım diyor. Namazını gevşetenler, burayı iyi dinleyin. Namazsız evliya olmaz.

Namazsız sufilik olmaz. Namazsız müminlik olmaz, olmaz! Namazsız uçmaya çalışanlar, hayal dünyasında yüzüyorsunuz. Namazsız Allah'a vuslat olduğunu iddia edenler, hayal dünyasında yaşıyorsunuz. Bir kimsenin namazı yoksa evliyalıktan payı yoktur. Namazı yoksa sufilikten payı yoktur. Namazı yoksa, onun seyr-î sulûktan payı yoktur. O kimsenin namazı yoksa asla ve asla manevi olarak yol gidenlerden değildir o. Bir Müslümanın namazı yoksa o nankörlerdendir. Direkt, en direk değil! Namazı olmayan bir Müslüman nankörlerdendir. Bak, tekrar tekrar söylüyorum, ne olursan ol, kim olursan ol, namazını terk etme. Nerde olursan ol, hangi halde olursan ol, namazını kıl. Allah muhafaza eylesin. İşte eğer ki o kimse başına gelen sıkıntılardan, başına gelen gam kasavetlerden şikayet ediyorsa sıkıntı büyük.

Hazreti Peygamber o halinde dahi başına gelen o sıkıntıda, o başına gelen o hastalıkta kendine geldiğinde namazım diyordu. Her kendine geldiğinde namazım diyordu ve sahabe dayanamadı. Dedi ki: 'Ey Muhammed! Ya Resulallah! Hani sana da mı böyle eziyet, sana da mı böyle sıkıntı.' Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, son nefesine kadar din tebliğ ediyor, nasihat ediyor. Bu hadisi kutsi, diyor ki: 'Bela ve musibetin çoğu peygamberlere', dikkat edin buraya, 'bela ve musibetin çoğu peygamberlere, ondan sonra Allah'ın veli kullarına, ondan sonra Allah'ın veli kullarının etrafındaki insanlara.' Demek ki sen Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)in peşinden gidiyorsan sana bela, musibet, sıkıntı gelecek. Sen bir velinin etrafında duruyorsan sana bir bela, musibet, sıkıntı gelecek, sana bir kıvılcım sıçrayacak. Sıçramaması gayri kabil bir şey. Hem ben veli kulunun yanında duracağım hem bana hiçbir şey sıçramayacak. Öyle bir şey yok. Öyle üç kuruşa beş köfte yok. Orada beş köfte yiyeceksen onbeş kuruş ödeyeceksin, beş köfteye beş kuruş değil. O velinin etrafında duracaksan beş köfteye onbeş kuruş ödeyeceksin. Beş köfteye üç kuruş yok. Yok öyle bir şey! Hem şeyh efendinin yanında duracaksın hem bir de beş köfteye üç kuruş edeceksin. Yok öyle bir şey! Daha fazla ödeyeceksin sen. Yanındaysan daha fazla ödeyeceksin ya da uzak duracaksın. Uzaktan sevmek aşkların en güzeli demiş ya aldatmak için. Ben şeyh efendinin zamanıyla alakalı söylüyorum. Ben o zaman için de zakirlere, nakiplere, nükebbalara diyordum. Uzaktan sevmek aşkların en güzeli. Yanı başında dur bakalım bir, bir onla seyahat et, yol yürü bakalım onunla, bir beraber ol, bir tuvalete bir dakika geç kal da göreyim ben seni. Kendi kendine avare avara o orda dururken sen gazoz alacağım diye uğraş da bir göreyim seni. Bir yanında gevşek davran da göreyim seni. Allah muhafaza eylesin. O yüzden demek ki her halükârda biz elhamdülillah diyeceğiz. Hz. Pir bize evliyalık yolunu anlatıyor çünkü. Mesnevi kendisine tabi olanlara evliyalık yolunu anlatır, dinin özünü anlatır. Mesnevi

okuyup dinleyecek olanlar, sufilik yolundan gidecekler. Mesneviyi bir hikaye gibi okuyamazsınız, mümkün değil bu. Mesnevi tam bir evliyalık yolunu anlatan bir kitaptır. Bu tarakta bezi olmayan okumayacak da dinlemeyecek de. Çok rahat, çok basit söylüyorum. Allah bizi affetsin.

'Manayı şiire sıkıştırmaya çalışmak, hapsolmakla müsavi. Ondan gayri bir şey değil. Şiir de mana sapan gibi istenen yere gitmesine imkan yok.'

Manayı şiire sıkıştırmak, yani siz bir rüya gördünüz, manevi, mübeşşerattan bir rüya gördünüz. O mübeşşerattan bir rüyada değişik haller tecelli etti. Onu siz şiire sıkıştıramazsınız, kelama sıkıştıramazsınız. Bilhassa şiire sıkıştırmaya çalışmak, manayı katletmektir. Çünkü siz o zaman için şiir yazacak olanlar kafiyeye dikkat edecekler, vezine dikkat edecekler aman şu harf şuraya denk düşmedi, aman bu harf buraya denk düşmedi diyecekler. O yüzden manayı şiire, yazıya, kaleme dökmek kadar zor bir şey yoktur. Mananın özgürlüğünü katleder, harflere hapsedersiniz, o yüzden. Ama rüyada görülen manevi haller ama zikrullahta görülen manevi haller kelama dökülürken eksilir. Hele bir de böyle şiirsel yazacağım aman böyle bir şiirsel olarak ben buraya bunu not düşeyim dersen o daha da zor olur. O yüzden hiçbir mana kelimeye gelmez. Çok zor gelir. Hz. Pir de bunu söylüyor. Diyor ki mana şiire gelmez. Eğer şiire gelirse mana sapan gibi olur diyor. İstenen yere gitmesine imkan yoktur.

Sapanı bilir misiniz? Bilmeyenler elini kaldırsın. Evet, sapan malum uzak mahale bir taş atacaksanız, Filistin direnişinin meşhur simgelerinden birisidir ya sapan taşı, o normalde Filistinlilerin malum böyle bir sapan yaparlar, içine taşı koyarlar. İsrail bombasına, mermilerine, tankına, tüfeğine, sapan taşlarıyla karşılık verirler. Tabii Filistinlilerin o sapan taşı, taaa Davut'a gider. O zaman sapan taşının en iyi isabet ettiren kimdir? Davut aleyhisselamdır. Tabi, Davut(a.s), onlar on üç erkek kardeşler, en küçükleri Davut. On iki kardeş, on ikisi de Talut'un yanına giderler savaşmak için. Callut ordusunu toplar. Tallutun üzerine doğru gelir. On üç kardeşin on ikisi Callut'a karşı savaşmak için yürürler. Savaşa katılırlar. Davut(a.s) da dağda koyunlarını, davarlarını güdüyor. Dağda o koyunlarını, davarlarını güderken ona da onu bırakmışlar. Demişler ki sen koyunlara bak, davarlara bak, hayvanlara bak, biz Callut'la savaşmaya gidiyoruz. Davut(a.s), henüz daha genç. O da orada en küçükleri. O da normalde orda hayvanlarını güderken dağın başında davudî bir ses: 'Ey Davut! Burda ne arıyorsun! Senin yerin burası değil. Sen Callut'u öldüreceksin' diyor. O ilahi vahyi ve kelamı duyan Davut; bir de arkasından bir ses daha: 'Hayvanlarına Allah yeter". Yani bu hayvanlarını düşünme. Onları koruyacak, muhafaza edecek olan da Allah. Sen bu hitaba, bu emre tabi ol. Hemen Davut orda hayvanları bırakıyor, hemen

yola koyulmaya yüz tutuyor. Yola koyulmaya yüz tutunca bir taş dile geliyor: 'Ey Davut! Beni al, Callut'u benimle öldür.' Davut vahye, emre tabi, hayvanlarını bırak dedi, bıraktı. Callut'u öldüreceksin dedi. Yola çıktı. Taş dile geldi yolda. Beni al dedi. Bu sefer Davut Aleyhisselam taşı aldı, heybesine koydu. Yürürken tekrar bir taş daha seslendi ona. Dedi ki:' Ey Davut! Beni al, Callutu benimle vur.' Davut ikinci taşı da aldı. Biraz daha yürüdü. Bir müddet daha yürüdükten sonra bir taş daha dile geldi: 'Ey Davut! Beni al', dedi ki 'Callut'u benimle vur.' Üçüncü taşı da aldı.

Bazı rivayetler var, üç taşın Davut'un heybesinde birleştiğine dair. Ben öyle bir şey görmediğimden dolayı öyle bir şey söylemiyorum. Davut yürüdü. Heybesinde üç tane taş var ve üçü de dedi ki Davut'a benimle Callut'u vuracaksın. Ben bu üç taşa değişik manalar veririm. İlmel yakîn, aynel yakîn, Hakkel yakîn. Taş taştır. Davut bu üç taşı aldı. Ben Callut'a da ayrı mana veririm. Callut Calluttur. Ben Callut'a ayrı mana verdiğim gibi taşlara da ayrı mana veririm, müteşabih. Yürüdü. Biz şimdi meselenin normal tarafına bakalım. Yürüdü, savaş meydanını buldu. Kardeşleri dedi ki Davut dön geri, senin silahın yok, miğferin yok, elinde mızrağın yok, okun yok, yayın yok, kılıcın yok. Callut da bugünkü savaş makinesi gibi bir makine. Callut iki metrenin üzerinde, yaklaşık iki otuzluk bir kimse. İki metrenin üstünde ama. Üzerindeki zırhlar demirden, tunçtan, zırhlar var. Kılıcın geçmesi mümkün değil, okun girmesi de mümkün değil. Ne ok girer ne kılıç girer. O günün savaş makinası, zırhlarını da giydiğinde ikinin üzerinde boy var. Devasa bir insan azmanı gibi bir şey çıkıyor orta yere, devasa bir insan azmanı ve kimse Callut'un karşısına çıkmaya cesaret edemiyor ve iki ordu karşı karşıya gelince Callut meydan okuyor. Diyor ki içinizde benimle savaşacak olan var mı? Talut dönüyor geriye, ordusuna bakıyor, herhangi birisi ben çıkarım diyen yok. Davut çıkıyor orta yere, diyor ki onunla ben savaşırım. Tallut bakıyor ona, diyor ki gençsin, ben senin ölmeni istemem. Bakın mağlubiyeti kabul etmiş, ben senin ölmeni istemem, sen geri dön diyor. O da diyor ki hayır, Calutu ben öldüreceğim diyor. Callut'u ben öldüreceğim deyince Tallut'un kalbinde bir ürperti oluyor, kalbinde bir değişiklik oluyor. Davut'un sesi Tallut'u. etkiliyor. Tallut'u da etkileyince bu sefer Tallut Davut'a müsaade ediyor. Hadi çık o zaman diyor.

En enteresanı şu, Davut meydana çıkınca Callut'un karşısına, Callut kibirleniyor. Diyor ki yürü git. Tabiri caizse, Bayındır diliyle söyleyeyim, yürü git diyor, seni öldürmek istemiyorum, yürü git diyor, annenin babanın yanına git ama Davut bu konuda cesaretli. Allah'tan aldığı manevi ilham ile vahiy ile diyor ki seni öldürecek olan benim. Sen hazır mısın diyor. O da diyor ki ben hazırım. Sen ölmeye hazır mısın? Hazırım diyor. Tabii Callut,

büyük bir dehşet ve vahşetle savaş meydanında Davut'un üzerine yürümeye başlayınca Davut elinde sapanı ve tabiri caizse heybesinde taşları, heybesinden taşların her birine besmele çekerekten sapanının içine koyuyor, üç taşı birden koyuyor. Çünkü karşısında devasa bir savaş makinesi var, tek taşta onu normalde indirmek mümkün değil ama üç taşın üçü de dedi ki Callut'u benimle öldüreceksin. Callut'u benimle öldüreceksin ve Hazreti Davut o taşları kendi sapanının içerisine koyup sallayıp sallayıp bıraktığı zaman sapanı, o taş, üç taş, gülle gibi Callut'un tam alnına, tam alnına, bizim tabiri caizse alnı göbeğine yani, Bayındır diliyle bu, Callut'un alnı göbeğine üç taş birden vurunca Callut upuzun, yüzü koyun düştüğü görülüyor. Yüzü koyun düşünce hareket edemiyor ve Davut o hareket edemeyince gidiyor o savaş makinasının, o zırhların üzerine çıkıyor, Callut'un kılıcı ile Callut'un kafasını kesiyor. Callut'un kılıcıyla kesiyor ve Davut o zaman Tallut'un komutanı oluyor orda ve Tallut'un askerleri, Callut'un askerlerini yerle bir ediyor. Şimdi Dünya üzerinde isabetli tek sapan taşı atan vardır ki o da Davut'tur. O yüzden hiçbir sapan taşı, hiç bir zaman tam olarak isabet etmez. Hz.Pir bunu alıyor getiriyor, burda mevzu ediyor. Diyor ki 'şiirin içindeki mana sapan taşı gibidir. Nasıl sapan taşı hedefine ve merkezine gitmesi en zor bir şey ise mana da kelimelere döküldüğünde mana cümlelere döküldüğünde kolay kolay hedefe ulaşamaz' diyor. O yüzden mana kelimeye dökülürken eksilir ya da o kimse hiç süsleme sanatına girmeden ne gördüyse onu söyler, ne duyduysa onu anlatır, ne gördüyse manevi olarak onu anlatır, kurtulur. Onda kelime süsü arayanlar sufilerde süs bu manada aramasınlar. Allah bizi onlardan eylesin.

'***Allah ile oturmak dileyen tasavvuf ehli ile otursun sözünün manası.'***

Konu başlığı:

'Elçi, bu bir iki kadehle kendinden geçti. Hatırında ne elçilik kaldı ne getirdiği haber.'

Hz. Ömer(r.a.) hazretleri öyle mana dilinden ve mana perdelerinde dolaşaraktan elçiye dinin hakikatini, özünü anlattı. O Rum elçisi, Rum kayseri, o hakikati dinleyince o hakikat deryasından bir kaç damla içince kendinden geçti, manevi sarhoş oldu ve ne elçiliği aklına geldi ne de söyleyeceği söz aklına geldi. Tabiri caizse hayret makamına geçti. Hayret makamına geçince artık onun asıl ne için geldiğini, görevinin ne olduğunu o kendince unuttu.

"Allah kudretine hayran olup kaldı. Makam erişip sultan oldu."

Emire'l Mü'minin Hz. Ömer(r.a.) hazretleri ona fatiha suresinde in'am ettiğin, ihsan ettiğin, o peygamberlerle beraber olma, o yolu anlatınca, ona o hidayet yolunu anlatınca, ona o manâ yolunu anlatınca, ona manâ yolunu

gösterince, Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarını, kudretini, kuvvetini ona beyan edip anlatınca Allah ona hidayet etti. Hidayet ona tecelli edince o hayretten hayrete daldı. O mana perdelerinde dolaşmaya başladı. Nefsinin köleliğinden kurtuldu, sultan oldu. Bir kimse bir mürşidi kamile intisab eder, ona itaat ederse nefsinin köleliğinden kurtulur. Nefsinin köleliğinden kurtulan da sultan olur. Nefsinin köleliğinden kurtulamayan ne yazık ki ne yazık ki Allah muhafaza eylesin, o necaset deryalarında dolaşır ki necis olur çıkar.

"Sel denize kavuştu, deniz oldu. Tane ekinliğe vardı, ekin oldu."

Sel denize kavuştu, deniz oldu. O elçide bir hidayet nuru vardı. O hidayet nurunun üzeri küfür perdesi ile perdelenmişti. Cenab-ı Hak ona hidayet edince Hz. Ömer efendimizin sözleriyle, Hz. Ömer efendimizin vesilesiyle onun o hidayet nurunun üzerindeki perdeler kalktı ve o elçi akıllı bir kimseydi, zeki bir kimseydi. Hazreti Ömer efendimizin manası, aklı, zekiliği ile birleşince sel oldu. Sel olunca ne oldu? Manevi deryaya doğru yol almaya başladı. Bir mürid adayı üstadının manasına ulaşınca o katreydi. Bir tabiri caizse ırmağa ulaştı. O ırmağa ulaşınca onun deryaya ulaşması artık an meselesi oldu ve deryaya doğru yol oldu. Tane, bir tane buğday tanesi ekti. O ekince ne oldu? Ekin oldu. O bir sürü başaklar verdi. Bir sürü buğday tanesi oldu veyahut da bir tohum bir taneydi, tohumu ekti, kocaman ağaç oldu birçok meyve verdi. İşte sufilik de böyledir. Bir kimse gider bir üstada mürit olur, bir kişidir ama o ekin tarlasına ekildi. O iyi bir sufi ise ne yaptı? Birçok ona bakaraktan insanlar sufi oldular.

"Ekmek, Adem atanın vücuduna karıştı, ölüyken dirildi haberdar oldu."

Yani bir insan yedi içti. Yediği içtikleri ölüydü, vücuda girdi, canlı oldu. Dirildi, vücuda kuvvet oldu. Vücuda kuvvet oldu. Vücuda kan oldu, vücuda hücre oldu ve yeniden vücudu çalıştırır hale geldi. İşte ne oldu o vücuda karışınca? Artık o aslında ölüydü, düşünebiliyor musunuz? Ekmek buğday halinde un oldu. Un olduktan sonra hamur oldu. Hamur olduktan sonra pişti. Tabiri caizse öldü aslında, hiçbir canlılığı kalmadı ama o ekmeği yedi, insanoğlu. O ekmek ona ne yaptı? Can verdi, kudret verdi, kuvvet verdi.

"Mum ve odun ateşe can verip yanınca nursuz vücutları nur oldu."

Mum ve odun, nursuz olan varlıklar. İşte gaflet ehli de öyledir. Cahiller de öyledir. Onlar odun gibidirler. Onlar ne zaman ki manadan nasip olmayanlar aşk ateşiyle yandı, nurlandı. Aşk ateşiyle karşılaştı, nurlandı. Heva ve hevesinden kurtuldu, nefsin desiselerinden kurtuldu, nurlandı. Allah bizi o nurlananlardan eylesin inşallah. O yüzden hidayet nuru bir kimseyi sarıp sarmalarsa o ne olur? Nurlanır, etrafına ışık vermeye başlar.

"Sürme taşı döğülüp gözlere çekilince iyi görmeye sebep oldu, gözcü kesildi."

Malum, sürme taşı sürerler ya genelde kadınlar da erkekler de sürmelenmek sünnettir deyip, yerli yersiz herkes sürmelenmeye başladı. Sünnet deyip o sünnetin nerde, nasıl icra edileceğine kimse bakmadı. Kimse dinlemedi. Hele bu zamanda bakıyoruz, o sarıklı cübbeli gözler sürmeli arkadaşlarda. Erkeklerde de bayanlarda da sürmeli. Aslında bayanlar sürme çekmiyor, kalem çekiyorlar. O da ayrı bir mesele. Sürme, hadisi şerifte hazreti peygamber diyor ki ismidden olandır. İsmid taşı. İsmid taşı olan sürme evladır. Hadisi şerifte diyor ki: 'O gözü cilalar, tüyü bitirir', yani kirpikleri uzattırır. Şimdi yine hadisi şerifte: 'İsmit ile gözlerinize sürme çekin. Çünkü o gözü kuvvetlendirir. Kirpikleri çoğaltıp uzatır.' (Tırmizi). O zaman normalde göze sürme çekmek sünnet. Bu birinci derecede erkeklere bu söylediğim. Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri yatmazdan önce gözlerine sürme çekerdi. Tekrar bunu söylüyorum, tekrar altını çiziyorum. Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri yatmazdan önce gözlerine sürme çekerdi. Öyle güpe gündüz Allah resulü sallallahü ve sellem hazretleri gözlerine sürme çekip güpe gündüz ashabın arasında dolaşmadı hiç ve sürme, sağlık sebebiyle göze çekilir. Sağlık sebebiyle! Gözlerinizde bir rahatsızlık varsa yaparsınız. Olmasa da sünnet. Sağlık sebebiyle yatmazdan önce gözlere sürme çekilir. Şimdi diyeceksiniz ki ya erkekler için süslenmek? Evet, erkekler için de erkeklerin süs ve ziynet için gözlerine sürme çekip ortalıkta dolaşmaları caiz değil. Herkes zannediyor ki sadece kadınlara caiz değil. Erkeklere de caiz değil. Kadınlar kime sürmelenebilir? Evlerinde sürmelenirler, eşlerine sürmelenirler. Bir kadının eşine karşı sürmelenmesi sünnettir, caizdir. Yatmazdan önce sürmelensin yatsın. Sürme yalnız bakın, şimdiki kalem değil. Şimdi kadınlar kalem çekiyorlar, genç kızlar kalem çekiyorlar. Sürme caiz. O da ne zaman? Ya evinde ya da yatarken. Evinde; genç kızlar, evlerinizle süslenebilirsiniz. Evli kadınlar; evlerinizde süslenebilirsiniz. Ama ne yazık ki şöyle bir sıkıntı var, kadınlar dışarı çıkarken süsleniyorlar. Evlerinde eşlerine süsleneceklerine evlerinde eşlerine karşı güzel, iyi, düzgün kıyafetler giyeceklerine, evlerinde eşlerine karşı tertemiz, en güzel, en iyi kıyafetleri giyeceklerine, öyle değil, evde alta bir tane gri eşofman!

Cem Yılmaz diyor ya Cem Yılmaz mıydı neydi o, öyle ne o bizim hallerimiz var, bize dokunmayın. Altında diyor gri eşofman. Blue TV mi ne izliyor, diyor, bize dokunmayın diyor. Öbür tarafta kadın diyor aırbus indiriyor diyor, bizimkiler diyor eşofmanı çekiyor, bana dokunmayın diyor, diyor. Kadınlar eşofmanları çekiyorlar evde. Böyle eşofman da düzgün olsa! Soruyorum, bir kadına sordum yıllar önce. Sabah saat sekiz buçuk, kadın aramış

beni, daha gözüm açılmamış benim. 'Mustafa Hoca ile mi görüşüyorum?', 'Ben Hoca değilim, adım Mustafa, buyur?'. Hemen direkt konuya giriyorlar: 'Eşim beni aldatıyor.' Allah Allah! 'Telefonunuzu işte bir sizin derviş-lerden birisi verdi.' İyi! Seni tanımam, eşini tanımam, Allah'ım dedim, sabah sekiz buçuk ama nasıl yangın böyle kadın. Dedim dur, bir saniye, ben soracağım, sen cevap vereceksin dedim. 'Tamam.' 'Tamam.' Peki. Eşin işe kaçta gidiyor, dedim ben. İşte sekiz, sekiz buçukta gidiyor, dedi. Kaçta kalkıyorsun sen, dedim. İşte on bir gibi, dedi. Dedim eşini giderken uğurluyor musun sen onu, dedim. Yok hayır öyle bir şeyimiz yok, dedi. İyi, kaçta geliyor adam işe, dedim. İşte altı, altı buçuk gibi, dedi. Sen ne yapıyorsun o ara, dedim. Ya yemek yapıyorum ya mutfakta oluyorum, dedi. İşte soru cevap, ben şunu soruyorum, bunu soruyorum, bunu soruyorum…

Dedim, normal seni aldatması. Benden böyle bir şey beklemiyor, kaldı. Dedim, adam kaçta işe gidiyor? Sekiz buçukta. Sen dedim altı buçukta kalkacaksın, bir güzel duşunu alacaksın dedim. Sabahlıklarını giyeceksin, kahvaltıyı hazırlayacaksın, adama diyeceksin ki aşkım kalk, buyur kahvaltını yap. Kaldı telefonda. Dedim böyle yapıyor musun? Hayır dedi. Dedim sabah sıcak börek yediriyor musun adama? Hayır. Sıcak bir kahvaltı hazırlıyor musun? Hayır. Ulan, o adama kim sıcak bir börek yapsa sabahleyin, gel börek yaptım dese koşa koşa gider adam. Sıcak börek hayatında yememiş adam. Sabah fırından çıkmış tap taze, mis gibi çıtır çıtır. Ya, üzeri susamlı ya da ne o, çörek otlu. İsmail'in bile canı çekti şimdi. E kadın telefonda, dedim akşam geldi adam. Bütün gün müşterisiyle uğraş, toptancısıyla uğraş, çalışanıyla uğraş...Ha çalışan dahi trip atıyor şimdi patronuna, patron susuyor. Ya göndersem yerine eleman bulamam diyor. İşçi patron olmuş, patron işçi olmuş. Devirler değişmiş. Şimdi var mı işverenlerden çalışanına, yanındaki elemanına bir şey diyebilen? Yok! Telefon kullanma diyorsun, ertesi gün işi bırakıyor. Bir de enteresan, televizyon gibi o telefonu da arka cebinde taşıyor kadını erkeği. Hepsi de çok afedersiniz kıçının üstünde televizyon taşıyor herkes! Ne anlıyorlarsa! Demek ki mabat ordan seyrediyor televizyonu. Devam ediyor, televizyon gibi telefon arkada! Al çantaya koy, bir yere koy veya televizyon gibi o telefonu almak zorunda mısın? Alacak ama. E şimdi ona zaten telefonu bırak desen işi bırakıyor. Adam bütün gün ama işçi ama içveren, hiç önemli değil, işverense işi daha zor. Maliyesi var, sigortası var, stopajı var, mal geldi gelmedi, gitti gitmedi, döndü dönmedi...Yandı keten helva! Eleman rahat, atıyor bacak bacak üstüne, 'saat kaç oldu ya?' 'Ya dört buçuk oldu, beşe çeyrek var. Hadi arkadaşlar ya gidelim ya.' 'Patron, selamünaleyküm', 'aleykümselam.' 'Ya burda daha bir iki iş var ama biz bunları yarın halledeceğiz, biz gidiyoruz. Ya nedesin adam, gidin diyecek veyahut

da hiç haber vermeden, patron o zaten! Kaçta bitiyor mesai? Altıda. Aaa, beşbuçukta yok adam, beşte yok.

Şimdi adam bütün gün bunlarla uğraşıyor, akşam geliyor eve, kendince diyor ki evde bir huzur bulayım, rahat bulayım. Nereye huzur bulacak, rahat bulacak adam! Daha kapıyı normalde zili çal Allah, bas Allah bas, kapıyı açan yok. Sonra mecbur kapıyı açıyor adam kendi anahtarıyla, giriyor içeri, hoş geldin diyen yok, nerden geldin diyen yok, nereye gittin diyen yok. Bir arkadaş anlattı, bugün de söyledim, kadın mutfaktan bakmış, hani geç geldin, tabağı vurmuş taak masanın üzerine, sen nasıl geç geldin diye. Adama dedim sen ne yaptın? Ben bir şey yapmadım dedi. Sen de alıp tencereyi vuraydın dedim. Nasıl yani dedi, e basbayağı dedim ya. O tabağa vurmuş, sen de tencereyi vuracaksın dedim, yoksa dedim yarın öbür gün tencereyi kafana yiyeceksin oğlum dedim. İş dedim artacak. E şimdi dedim adam geldi, müşterinin kahrını çekti, toptancının kahrını çekti, çalışan elemanın kahrını çekti, birisi geldi, yani biz emekli maliye memurlarıyız demiyor. Biz… maliye diyor, vergiyi atıyor sana, sen maliye sözünü duyunca zaten lanet olsun diyorsun. Kaç para istiyorsun? O hemen diyor yıllık ücreti şu kadar, anında veriyorsun. Bir daha görmek istemiyorsun onu çünkü, bir de onunla uğraş. Bir laf, sigortacılar dolaşıyor. Ulan hepsi de sigortalı olsan dahi diken üstündesin, bize diyorlar ki sigortalılar dolaşıyor, diyorum ya kaç kişi var içerde, on iki kişi. Ulan hepsi sigortalı, bunların, neden diken diken oldum? Korku içimize sinmiş bizim. Adam öyle geldi eve, öyle ya, değil mi, esnaflar şimdi diyor ki bizi anlatıyor. Geldi adam eve yani geldi ya işte, ne yapsın, döndü dolaştı geldi.

Geldi, geldiğine pişman oldu. Kadın soruyor, ne pişireyim sana? Allah Allah, akşam yedi olmuş! Ne demek ne pişireyim sana veya laf şu, karnın aç mı tok mu? Allah Allah! Veya: 'Sorma bugün ne oldu!' 'Ne oldu?' 'Senin bu aldığın ocak zaten sağı solu belli değil, yemeği yaktı ocak!' Ulan bu ocak ne hınzır bir ocak! Ben aldım ya, duruyor duruyor, nerde ne yapayım da yemeği yakayım diye uğraşıyor! Kadının suçu yok yani. Ya tencerede kabahat ya yemekte kabahat ve yemek yok. Hadi şimdi rahat, ne diyordu geçen gün İzmit'te kadınlar dedi, getirden getirtiriz dedi. İzmit'teki bayan sohbetinde böyle mevzu oraya geldi. Bayanın birisi dayanamadı, getirden getirttiriyoruz hocam dedi. Ulan bir de getir çıktı şimdi başımıza! Yani kadın evde yemek de yapmıyor. Telefon açıyor, getir getiriyor zaten. Yemek de geldi. Ulan çamaşırı çamaşır makinesi, bulaşığı bulaşık makinesi yıkıyor. Ortalığı süpüren akıllı süpürgeler çıktı şimdi, onlar süpürüyor. Ee? Bizim Gürcan öyle diyor, ben dışarıda ütületiyorum, daha ucuz Efendim dedi. Nasıl lan dedim ben, e dedi ben evde unutursam gömleğin tanesini hanım on liradan

ütülüyor dedi. Bir öğrendim ki dışarda üç liraymış dedi. Aldanıyormuşum ben dedi, dışarı göndermeye başladım dedi. Hanım dedi ki bana dedi ya ben ne güne duruyorum, hani ben burda ne güzel ütülüyorum. Demiş dışarda daha ucuz. Bunu da Gürcan'dan öğrendik. Eee? Çamaşır makinesi yıkayacak, bulaşık makinesi yıkayacak, süpürge süpürecek, ütü dışardan, e yemek de getirden. Ya bu adam geldi, bir saygıyı hak etmedi mi ya evde? Yok! Kadına tabii böyle anlatmadım. Sen şunu yapıyor musun dedim. Kadına diyorum ki sen mesela diyorum yemeklerini hazırladın, mutfağı topladın, bir güzelce duşunu aldın, öyle ya, kızartma kokmayacaksın, balık kokmayacaksın. Mesela ne yemek yaptıysan adam yemek kokusunu mu koklasın!

Bir güzel dedim duşunu alacaksın, banyonu yapacaksın, saçlarını tarayacaksın, süsleneceksin, giyineceksin bir de. Sen kapıyı açacaksın, hoş geldin gözümün nuru, başımın tacı, kalbimin en ince köşesi dedin adama! Bizim Türk erkekleri bundan muaf. Böyle bir şey duymadınız, görmediniz, bilmiyorsunuz. Bunu unutun, bu bir hayal dünyası, sakın eve gidip de böyle bir şey bekleme hatasına düşmeyin. Böyle bir şey yok, benimki hayal işte. Ben bu hayali kadına anlatıyorum. Diyorum böyle yaptın mı hiç? Yemin ediyorum suskun bir vaziyette duruyor, telefon elde böyle suratını da astı, konuşmuyor. Ekşitti yüzünü, hiç istediği noktadan gelmedi çünkü soru. Dedim bu fasıl bitti. Böyle yapmadın. Yemeği yediniz, adam kenara çekildi, ona dedim bir kahve işte soda içer misin, kahve içer misin, yanında küçük bir tatlı, bak ben bunu ellerimle yaptım. Evde yapılan bir şekerpare, kalbura bastı örneğin. Ya hiçbir şey bilmiyorsan al elmayı rendele, içine tarçın koy, ceviz koy, biraz da tahin, bal üzerine serpiştir. Yum onu şeye, ne o, bir kağıtla ne kağıdı o beyazlı olan? Yağlı kağıt değil. Öbürkü ne? 'Folyo'. Alkışlıyorum bütün erkekleri. Hepsi de biliyor folyo kağıdı, aferin size, ben de biliyorum, hiç sıkıntı yok. Ben de biliyorum folyo kağıdı. Aferin! Evet, folyonun içerisine koy, kafasını da yum, at fırına, oldu tatlı. Tatlı oldu. Kadına diyorum bir tatlıyla bir kahve hak etmiyor mu adam? Duruyor kadın. Bundan da geçtim dedim, adama bir çay yapıyor musun? Hani adam geçti koltuğun üzerine, yorgun adam ya ya bir çayı da mı hak etmedi? Ne yapıyorsun? Gene ses yok. Kadına dedim ki vallahi de billahi de aldattı ise helali hoş olsun o adama dedim. Ben de siz bize bana bir dua söyle. O şunu bekliyor. Adam aldatıyor ya, ben ona bir esma vereceğim, bir dua vereceğim, onu okuyacak, adamı mum gibi edecek orda. Yani ne yaparsa yapsın o adama, adam onu terk etmeyecek. Onu aldatmayacak!

Böyle bir dünya yok. Böyle bir din de yok.

Alışmışlar şimdi bazen yazıyorlar bana dışardan da. Hocam, adam beni aldatıyor. Ne okuyayım? Yani adam beni aldatıyor. Ben ne yapayım, nerde hata yaptım, nerde yanlış yaptım diyen yok. Ne okuyayım! Ona bir şey söyleyeceksin, ona bir şey söyleyince, ondan sonra, adam aldatmaktan vazgeçecek. Daha ilerisi var, hocam eşim beni aldatıyor, ne okuyabilirsiniz? Bismillahirrahmanirrahim!. Ben okuyuvereceğim ona! Bir de bunlar var. Hocam okur musunuz? Allah Allah! Yani aldatılan sensin, Ben neden okuyayım ya? Öyle değil. Ben okuyacağım ona! Allah muhafaza eylesin. Evet, kadınlar eşlerine süslenebilirler, onlar eşlerine karşı sürme çekebilirler veya sıhhatle alakalı yatarken kendilerini sürmeleyebilirler. Gözlerine yani, kendilerini sürmeleyebilirler deyince komple topyekün kendisine sürme çekmesin. Allah muhafaza eylesin. İşte bir mürşidi kâmile intisab eden bir kimsenin de önceden mana gözü kör idi. Mana gözü açık değil idi ve üstad ona sürme çekti. Ne yaptı? Ona manevi hallerden bahsetti, ona mana dünyasından bahsetti, onun hidayetine sebep oldu, vesile oldu. Onu Kur'an ve sünnet dairesinde nasihatleriyle, sohbetleriyle o ölüyü ne yaptı? Allah'ın izniyle diriltti ve onun nazarı, onun sohbeti, göze sürme gibi oldu, gözü keskinleşti manevi olarak, Hz. Pir'in değimiyle gözcü oldu, Hz. Pir'in değimiyle gözcü oldu. İşte bir mürşid-i kâmile intisab edip onun manevi öğretisini alan bir kimsenin görmeyen gözü keskinleşti, görür oldu. Az görüyorsa da daha da keskinleşti, gözcü oldu. Allah bizi o gafletten uyananlardan eylesin, bizi gaflet uykusuna dalanlardan eylemesin, bizleri Kur'an ve sünnet yolunda düpdüzgün bir şekilde yürüyüp koşanlardan eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun inşallah…

https://youtu.be/Hhwwd0xGEI4

MESNEVİ-İ ŞERİF 1525-1534. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Amin. Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammed'i Hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Allah razı olsun inşallah. Selamünaleyküm. Geçen haftadan kaldığımız yerden inşallah devam edeceğiz .

'Sürme taşı dövülüp gözlere çekilince iyi görmeye sebep oldu, gözcü kesildi.'

Bunu okumuştuk.

'Ne mutlu o adama, kendisinden kurtulmuş diriye ulaşmıştır.'

Ne mutlu o kimseye ki o kendisinden kurtulmuş. Kendisinden kurtulmuş demek nefsiyle mücadele etmiş nefsiyle mücadele ederekten Cenâb-ı Hakk'a yaklaşmaya bir yol bulmuş. Yoksa eğer kendisinden kurtulmamış olsaydı o heva ve hevese devam edecekti. Hani ayeti kerimede: 'Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve ona yaklaşmaya bir yol arayın, ona yaklaşmaya bir vesile arayın.' Yani o kimse ona yaklaşmak için bir vesile, bir yol arıyorsa artık heva hevesinin üzerine çıktı, nefsaniyetinin ve şeytaniyetinin üzerine çıktı. Böylece kendi nefsini yendi, bu manada nefsini hiçe saydı ve normalde o kimse ne oldu? Diriye ulaştı yani bir mürşidi kamile ulaştı. Burda diriye ulaşması, Kur'an'a sünnete, aynı zamanda da bir mürşide ulaşması. O vesile aradı, yol aradı Kur'an sünnet dairesinde. O hem hiç miadını doldurmamış, ölü hükmünde olmayan Kur'an'a hem de her devamlı taze duran sünneti Resulullah'a Kur'an ve sünnetin diriltmesi ile diri olan bir mürşide

ulaştı ve böylece o kimse diriye ulaşmış oldu. Diriye ulaşan ne oldu? Dirildi. 'Ey ashabım! Size diri ile ölü arasındaki farkı söyleyeyim mi? Söyle ya Resulallah Allah'ı zikredenler diridir, Allah'ı zikretmeyenler de ölü gibidir. O kimse Kur'an sünnet, mürşidin terbiyesine girerekten zikrullaha girdi ve zikrullahla tanıştı ve zikrullahla tanışınca o kimse ölü idi, dirildi. Önceden zikrullahı bilmez idi şimdi zikrullahı bilir idi. Önceden mürşit yolu nedir, Kur'an nedir, sünnet nedir bilmez idi, o kimse Cenâb-ı Hakkın hidayet etmesiyle o bu yola girince ne oldu? O dirildi. 'Kalpler ancak zikrullah ile mutmain oldu.' Onun kalbi zikrullahla ne oldu? Dirildi, canlandı. Zikrullah kalbi diriltti. Zikrullah vücudu diriltti. Zikrullah dimağı diriltti. Zikrullah o kimsenin hem manasını hem de maddesini diriltti. O zikrullah hem onun ruhuna kuvvet verdi, canına can kattı hem de sırrın perdelerini açtırdı. İnsanlar ölü gibidirler, ölüdürler. Normalde ne zaman dirilirler?

Öldükten sonra uyanırlar. O zaman dirilirler. Uykudaydı onlar, uyandı. Nasıl uyandı? Bir mürşidin terbiyesine girerekten, o mürşidin halakasına otururaktan o kimse uyandı, bir diriyle karşılaştı çünkü. İşte o Ram kayseri de diri olan, mürşit olan Hz. Ömer(r.a.) hazretleri ile karşılaşınca diriden dirilik aldı. Ölüyle karşılaşmış olsaydı ölüden ona ölülük bulaşacaktı. Dirilten neydi? 'Ya Hafsa! Çok konuşmaktan sakın', eşine diyor Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri. 'Söylenen şey zikrullah olmadıkça kalbi öldürür fakat Allah'ın zikrini çok yap, işte bu kalbi diriltir.' Bakın, diri olan etrafındaki ölüleri de diriltti. Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri eşine dedi ki çok konuşmaktan sakın. O zaman çok konuşmak insanları helâka götürüyor. Hele heva heves konuşuyorsa şeytaniyet konuşuyorsa nefsaniyet konuşuyorsa helâka götürüyor. Allah resulü eşine söylüyor 'çok konuşmaktan sakın'. Dervişler çok konuşmaktan batarlar, çok uyumaktan batarlar, çok yemekten batarlar. Az ye, az uyu, az konuş. Çok konuşan kimse Allah muhafaza eylesin zikrullahı az yaptığındandır. Çok konuşan kimse Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetini terk ettiğindendir. Çok konuşan kimse boş konuşan kimsedir. 'Ya hayır söyle ya sus.' Ya hayır konuşursun, hayır konuşursan bir sıkıntı yok. Sen Kuran'ı, sünneti, doğrularını tebliğ ediyorsan bir sıkıntı yok. Sabahtan akşama kadar sen Kur'an ve sünneti tebliğ et. Sabahtan akşama kadar müşterinle alakadar ol. Sabahtan akşama kadar işinle alakadar ol, bunda bir sıkıntı yok ama boş konuşuyorsan heva heves konuşuyorsan burası sıkıntılı. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Hafsa annemize diyor ki: 'Çok konuşmaktan sakın. Zira bu kalbi öldürür.' Bu müthiş bir uyarı. Demek ki çok konuşanın boş konuşanın kalbi ölü. Kimin diri? Zikrullahı çok yapanın kalbi diri. Allah bizi onlardan eylesin.

"Yazık o diriye ki ölüyle oturmuş ölmüş hayatını kaybetmiştir. Arif olan cevherini boş yere saçar mı?"

Yazık ki o diriye! Yani sen gerçekten diriysen ölüyle oturma, ölüyle muhabbet etme. Ölü kim? Ölü, kendisini dünya ve dünyanın heva hevesine, dünyanın süsüne aldanmış kimse. Ölü kim? Ahirete gözlerini yummuş, ahiret dünyasını düşünmeyen kimse. Ölü kim? Öldükten sonra hesaba çekileceğini düşünmeyen kimse. Ölü kim? O heva ve hevesini ilahlaştıran kimse. O zaman onlarla oturur kalkarsan muhakkak ki ne olursun? Sen de ölürsün. O yüzden müridanın belli bir zamana kadar yani beşinci esmaya kadar ölülerle oturup kalkması yasaktır aslında. Yani bu ne demektir? Müridan kalkıp da boş muhabbet eden insanlarla muhabbet etmez, onların laklakasına bakmaz, onlarla çok konuşmaz. İşi vardır, işini halleder. Çalışıyordur, çalışmasını halleder ama böyle dünya laklakasına düşen, böyle boş boş muhabbet edip boş boş güleceğim diye uğraşan, insanları güldüreceğim, eğlendireceğim diye uğraşanlardan uzak durur müridan. O müridin kalbi harekete geçmesi gerekiyor. Kalbini harekete geçirecek kimselerin yanına gider. Mesela ham derviş dünyadan konuşur, maldan mülkten konuşur, heva hevesten konuşur. Bu ham derviştir. İyi derviş; Kur'an'dan, sünnetten, yoldan konuşur. Aşktan, muhabbetten konuşur, maneviyattan konuşur. O yüzden bir kimse öldüyse yani ölüm demek manevi ölümle karşılaşmış, manevi ölü olan insanla hemhal olanlar, onunla arkadaş olanlar da o manevi ölüme düçâr olurlar. Adam der ki ya bu hafta derse gitmeyiversek olur mu, bak maç var. Bu akşam zikrullaha gitmesek olur mu ya bak önemli burda bir konuşma var. Ya bu akşam Perşembe işte zikrullaha gitmesek de evde otursak. Evde adamın hanımı der, ya her hafta her hafta gidiyorsun. Bu perşembe de evde otur, sen her hafta zikrullaha gitmek zorunda mısın? Ya işte bir an heva hevesine döner o kimse. Hanımına uyar, ben bu Perşembe tamam gitmeyivereyim der. Aynı şeyi adam yapar. Adam kadına der ki ya her cumartesi gidiyorsunuz sohbete, ha bu cumartesi gitme, bak hava da yağışlı zaten, çocuk hasta olacak, lodos esiyor.

Çocuk lodostan hasta olacak. Poyraz esiyor, poyrazdan hasta olacak. Ee yağmur yağdı, yağmurda hasta olacak, kar yağdı kardan hasta olacak. Ulan olmadı yaz geldi, yaz gelsin diye bekledi, bu sefer de sıcaktan hasta olacak, yok baharda polenlerden hasta oluyor, sonbaharda hava gelgitleri var, hava gelgitleri olduğundan hasta oluyor...Velhasıl çocuk oldu, kadının dervişliği bitti. Çocuk büyüsün diye bekliyor. İşte bir sene geçiyor, iki sene geçiyor, üçüncü sene geçiyor, bir çocuk daha geliyor. Tamam, iki çocukla hiç çıkamıyor zaten. Üçüncüsü, dördüncüsü, geldi mi pert! Kadının dervişliği kalmadı. Evde boyna kendi kendine ders çekeceğim diye uğraşsın! Biraz uğraşıyor,

bir iki hafta, üç hafta mücadele ediyor, bir ay sonra pert! Kadın diyor ki tamam, ondan sonra adama bakmaya başlıyor. Ben bu adamla ne yapmaya evlendim. Sonra adam diyor ki eşim benden soğudu. Ulan kimden soğuyacak. Soğuyacak tabii. Kadın başlıyor sarmaya kendi kendine. Adama bakıyor, adam ortalıkta dolaşıyor. Ayağında bir tane pijama. Hele bir de çizgili ise yandı keten helva. Ortalıkta adam dolaşıyor. O gün günlerden ne? Cumartesi. Derse gidemedi kadın. O gün günlerden ne? Perşembe. Derse gidemedi kadın. Zikrullaha gidecekti, ordaki derviş kardeşleriyle görüşecekti, onlarla muhabbet edecekti, harikaydı, güzeldi her şey. Öyleydi zaten hayatı. İyi, bu hayatım bozulmasın diye bir tane dervişle evlendi. Adı derviş içi devrilmiş! Gitti! Aynı şey erkek için de geçerli. Erkek de kendi kendine ama dervişle evlendi ama derviş olmayanla evlendi. Vay! Siz bu kadar Derse mi gidiyordunuz! Eyvah, evdeki hatun ölü hatun, diri değil! Adam yandı. Hatta daha ilerisini söylüyor, sen Mustafa abinle yat! Bir de bunları da duyduk çünkü. Ölü! Ölüyle karşılaşırsan diriyken ölüye gidersen diriyken ölüyle arkadaşlık ettiysen eşlik ettiysen yoldaşlık ettiysen cumburlop sen de öldün ya da sen diriysen gerçek manada ölüyü dirilt o zaman. Onun hidayetine sebep ol. Bak ölüler hakkında ayeti kerime, İsra 57: 'Onların taptıkları da Rablerine bir yol arar. Her biri Allah'a daha çok yaklaşmak için çalışır, onun rahmetini umurlar ve onun azabından korkarlar. Elbette rabbinin azabı korkulan bir azaptır.' O heva hevesine uyanlar, kendilerince bir şeyi ilahlaştıranlar, bu nefsi olabilir bu şeytani yol olabilir, bu heva heves olabilir, bu geçmiş müşriklerde Lat, Uzza, Menat putlar olabilir, günün putları olabilir, bu günün, bugünün putları da olabilir. O zaman o bugünün putları da Rablerine ne arıyorlar? Bir yaklaştırıcı bir şeyler arıyorlar. O müşrik de o ahiret gününde kendisini Rabbine yaklaştırıcı bir vesile arıyor. Müslümanlar eğer diriyse şimdiden o vesileyi bulacaklar ve diri olarak bu dünyadan göçüp gidecekler.

O yüzden Allah'a ortak koşan görüntüde Müslüman, şirk ehli görüntüde Müslüman, onların o şirklerine ve sebep olan o kendi iç dünyalarındaki manevi ilahı; rahatı, parası, makamı, mevkisi, eşyası, evi, barkı, lüksü, hayatı, onun manevi ilahıdır. Adama desen ki gel zenginliğe tap, tapmaz ama zengin olunca zenginlik onu Kur'an ve sünnetten uzaklaştırır. Adama desen ki gel makama tap, tapmaz. Bakın bunlar manevi hastalıklardır ama o kimse bir makama erince Kur'an ve sünneti terk eder. Bunlar manevi ilahtır. Bu dervişlerde de vardır. Derviş bir esma alır. O Esma'yı kendisine, kendisine. Rableştirir. O halini, o hali kendisine Rableştirir ve kendince o halini. Rableştirdiğinde o hali onun ne oldu? İlahı oldu. Allah muhafaza eylesin.

Yol uzun. O kimse son esmayı alıncaya kadar kendine rahat yüzü göstermeyecek. Mesela gel ona rahatlığını ilah edin desen o rahatlığını ilah edinmez ama öbür türlü rahatlık ona hoş gelir. Evde yan gel, çayı da demlet, sohbeti de aç telegramdan da izle, harika ya, rahat tatlı geldi. Nerde ders var? Filanca yerde. Ya öyle de benim sanki burdan burdan başıma bir ağrı mı geliyor ne. Ben bugün bir yere gitmeyeyim. Off, ne lodos esiyor ha, başıma kiremit falan düşer, ben bir yere çıkmayayım. Rahat ona tatlı geldi. Rahat onu gaflete çökertti, rahat onun ilahı oldu, yemek onun ilahı oldu, eşya onun ilahı oldu, takım elbisesi onun ilahı oldu, arabası onun ilahı oldu.

Aman arabayı çıkarmasın bugün, neme lazım, başına taş maş yağar.

İki dervişi bindirir, iki dervişi bindirince dervişlerde destere var sanki her tarafında, koltukları yırtılabilir. Allah muhafaza eylesin. İşte ne oldu? Bunlar kalbi öldürdü. Kalbi ölü olanın bütün her şeyi öldü. Kalbi diri olanın her şeyi dirildi. Kalp ölüyse her şeyi öldü, kalbi ölü olan bir kimseyi kendine dost ettin, o kalbi ölülüğü eğer kuvvetli ise senin de kalbini öldürdü. Bana arkadaşını söyle senin dinini söyleyeyim. O zaman kalbi ölüyle bir arkadaşlık ettin. Senin de kalbin öldü. O dedi ki gel bu akşam gidelim işte nereye, lüks bir alışveriş merkezi. Ne o Mudanya yolundaki? Koru Park, gidelim Koru parka burnumuzu dayaya dayaya vitrin seyrederim. Gidelim orada kafede bir çay içelim, orada bir yemek yiyelim, günümüzü gün edelim. Ya bugün ama cumartesi, ders var? Ya ne yapalım ama cumartesileri oraları kalabalık oluyor. Gidelim biz de boy gösterelim. Kalbi ölü. Kalbi heva hevese gitmiş onun! Kalbi heva hevese gittiğinden dolayı seni de heva hevese çekiyor. Bu ister eşin olsun senin, ister arkadaşın olsun, isterse çocuğun olsun, önemli değil. Ya sen onu bu tarafa çekeceksin. Diyeceksin ki yok, senin kalbin ölü bak. Sen heva hevese doğru koşuyorsun, gel bu akşam zikrullaha gidelim, kendimizi diriltelim. Yok! O diyor ki her daim zikrullaha mı gidilecek. Bugün de benim dediğimi yap. Büyük bir çoğunluğunuz, kadın erkek eşlerinizden bunu duymuşsunuzdur. Bana da söylüyorlardı. Benim eski arkadaşlar diyorlardı ki bilader bu gece gel bize takıl ya, bir gün bizi dinle ya. Ben diyordum ona oğlum ya yıllardır ben sizi dinliyorum zaten, beraberdik, gelin bir gece beni dinleyin. Ne yapacağız bilader, hu mu çekeceğiz? He, hu çekeceğiz. Hucu mu oldun sen? Evet, hucu oldum. Kalıyorlardı. Kalbi ölü olan seni heva hevese çeker. Kalbi ölü olan seni şeytaniyete çeker. Kalbi ölü olan seni Kur'an ve sünnetin dışına çeker. Kalbi diri olan seni Kur'an ve sünnete çeker. Kalbi diri olan seni manaya çeker. Kalbi diri olan seni zikrullaha çeker. O zaman bir arkadaşınla nereye gittiğine bak, ne yaşadığına bak, kimin ölü kimin diri olduğunu görürsün. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Allah'ın Kuran'ına kaçar sığınırsan peygamberlerin ruhlarına karışırsın. Kur'an peygamberlerin Allah'ın temiz ululuk denizindeki balıkların halleridir."

Kur'an eğer ona kaçar ona sığınırsan yani Kur'an'a tabi olursan peygamberlerin ruhlarına karışırsın. Hani Fatiha'da diyoruz ya, o inam ettiğin, ihsan ettiğin, ikram ettiğin o peygamberlerin, o evliyaların, o velilerin var ya, evet? Bizleri onun yanında eyle. Eğer sen Kuran'a kaçar sığınırsan doğru yolu buldun. Çünkü Kur'an, başlı başına bir hidayet rehberi, başlı başına bir bereket, başlı başına büyük lütuf, başlı başına bir ikram, başlı başına bir şifa, başlı başına insanların dünyasını da ahiretini de aydınlatan bir kitap. O yüzden kim Kuran'a yönelir, Kuran'a sığınır, Kuran'ın emirlerini yerine getirirse o kurtuluşa ermiştir. O dünya ve ahiretinin en büyük bereketini bulmuştur. Kim Kuran'ın emrettiklerini yerine getirirse dünya ve ahiret lütfuna ulaşmıştır o kimse. O yüzden Hz. Pir diyor ki Allah'ın Kuran'ına kaçarsan senin ruhun peygamberlerle beraber olur. Bu muhteşem bir şey. Bakın, o yüzden önemli olan insanın, bir kimsenin her konuda Kur'an ve sünneti seniyyeye tabi olmasıdır. Eğer her konuda sen Kur'an ve sünnet-i seniyyeye tabi olursan bu bereket, bu lütuf, bu ikram, bu ihsan, bu hidayet nuru, bu feraset nuru, sende hiçbir zaman eksilmez ve peygamberlerin ruhları ve peygamberlerin nurları senin bu konuda yol göstericin olur. Sen yürürken, peygamberlerin o Cenab-ı Hak'tan almış oldukları nur, senin önünde mihmandar olur. Senin önünde yol gösterici olur ama sen muhakkak ve muhakkak her işinde, her konuda, her meselede Kur'an ve sünneti seniyyeye tabi ol ve Kur'an ve sünneti seniyyeye bir Müslümanın tabi olabilmesi için onu iyi bilmesi gerekir. Ya bu konuda ilmini arttırmak zorundasın, okuyacaksın, okuyacaksın ya da bu konuda ilim sahibi olan bir mürşidin önünde diz çökeceksin ve bildiklerinle amel edeceksin. Cenâb-ı Hak diyor ki: 'Bildiklerinizle amel ederseniz Allah size bilmediklerinizi öğretir.' O yüzden biz Kur'an'ı anlama ve yaşamada önde olmak zorundayız. Peygamberlerin ruhlarına ruhumuz karışsın, onlarla beraber olsun diyorsak biz Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi iyi anlayıp iyi yaşamamız gerekir. Bunun için birinci yol okumaktır, ikinci yol bir mürşidin önünde oturmaktır, bir bilenin. Çünkü 'bilmediklerinizi gidip zikir ehline sorunuz' ayeti kerimese O zaman sanki muhakkak ne yapacak? O bir bilene danışacak ve bir kimse Kur'an ve sünnet-i seniyyenin inancına sahip olacak. Kur'an ve sünnetin inancına. Kur'an ve sünnet bize inanç hakkında akaitle alakalı hangi sınırı çizdiyse biz orda olmalıyız, orda kalmalıyız. Eğer biz inanç dairemizi, akîdemizi Kur'an ve sünnet dairesinde tutamazsak yine sapkınlardan olduk ve yine ruhumuz peygamberlerin ruhlarıyla hemhal olmaktan, yoldaş

olmaktan uzaklaştı. Bakın akaidle, imanla alakalı Kur'an ve sünnet akîdesinin dışına çıkan hiçbir kimse peygamberlerin ruhlarıyla kendi ruhu hemhal olamaz. Bu dönemde, bu zamanda çok sapkın fikirliler, çok çok sapkın yollular çıktı. Yolu sapkın! Kur'an ve sünnet dairesinde değil. Bunlar ne yazık ki İslam dünyasının baş belası. Bunlar ne yazık ki İslam dışı güçlerin yetiştirip bizim içimize soktuğu dini ajan bunlar. Bunlar dini ifsad etmek için uğraşıyorlar ve bunlar Kur'an ve sünneti seniyye akîdesini kendilerine akîde olarak görmüyorlar. Bunların fiilleri, halleri, davranışları, bunların sözleri, bunların düşünceleri, fikirleri, Kur'an ve sünnete tabi değil. O yüzden bunların ruhları, peygamberlerin ruhlarıyla beraber değil. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Kur'an ve sünnete tabi olanlar Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışanlar ancak peygamberlerin ruhlarıyla beraber olabilirler. 'Fakat olur da', Hz. Pir uyarı veriyor:

"Fakat olur da dediğini tutmazsan yani Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi okudun, Kur'an ve sünnet-i seniyyenin bilgisi sana geldi ama dediğini tutmazsan farz et ki peygamberleri, velileri görmüşsün, inanmadıktan, onlara uymadıktan sonra ne fayda var"

Farz et ki sen Kur'an ve sünneti iyi biliyorsun, var ya şimdi ilahiyatta var, diyanette var ilahiyatlarda var, böyle sufiler var kendilerince, dervişler var, ondan sonra, medyumlar var, hem icazetli şeyhler var, icazetsiz şeyhler var Kur'an'ı inkâr eden, ayetleri inkâr eden. E şimdi ne oldu da sen bunları okudun, çok iyi biliyorsun ama emrini yerine getirmiyorsun. Okuyorsun ama emrini yerine getirmiyorsun. Hatta böyle Kur'an'ı Arapça tam lafzıyla okuyorsun hatta onun manasını da biliyorsun manayı da anlatıyorsun ama namaz yok! Kuran-ı Kerim okuyorsun, harika bir belâgatın var okumayla alakalı, sonra öyle bir açıklama da getiriyorsun ama rüşvetçisin be namussuz adam! Kur'an'ı senden benden çok iyi biliyorsun, gayınları, ayınları çok iyi çıkarıyorsun ama hırsızsın. Devletin malını mülkünü çalıyorsun, sen çok güzel ayını gayını çıkarıyorsun, ihalelerde yolsuzluk yapıyorsun. E sen çok güzel ayını gayını çıkarıyorsun, dervişlerin parasını ütüyorsun. Sen çok güzel ayını gayını çıkarıyorsun, harika tecvitli Kur'an okuyorsun sen ama haksızlık sende, ursuzluk sende, hırsızlık sende, rüşvetçilik sende, kamu malına ziyan vermek sende, insanlara zarar vermek sende, kibirlilik sende, ahlaksızlık sende, her türlü, her türlü her şey sende. Ne yapayım senin ayınını gayınını iyi çıkarmanı ben! Harikasın. Ee hocam ben de hafız sayılırım. Ben hafızlığı bitirdim. Ee namaz? Namaz? Namaz yok. E hocam biz de ilahiyatı bitirdik. Namaz, namaz? Namaz? Namaz yok. E ilahiyatı bitirdin sen, bu rüşvet ne? İlahiyatı bitirdin sen, e imam hatiplisin, ilahiyatçısın, muhafazakarsın, harikasın ya, on numarasın. Ee? Bu ne? Bu pislik ne? Bu lağım

deryasında senin işin ne o zaman? İşte okur da okur da uymazsan, okudun uymadın, inanmadın. Okudun, uyumadın inanmadın, münafıksın. Kafirlerden daha şedit bir yerde yanacaksın cehennemde. Kafirlerden daha şedid bir yere gideceksin. Neden? E sen inandım dedin, münafıklık ettin, sen Kur'an'ı çok iyi biliyorum dedin, münafıklık ettin, sen Kur'an'ı çok iyi biliyorum dedin, harika okuyorum dedin, bir Euzubesmele çektin ki Allah Allah! Eee sonra? İslam dünyasının, İslam dünyasının en büyük handikapı bu. En büyük handikapı bu! Ne olacak ki, peygamber Ebu Cehil de gördü. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini Utbe de gördü Şeybe de gördü. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini, Bedir kuyularına doldurulan müşriklerin hepsi de gördü. Görmek yetmedi ama onlara, peygamberin peygamberliğine iman etmediler, kabul etmediler.

Ebu Cehil de gördü Peygamber'i, kurbanlar kesti onun adına ama yetmedi. Olmadı. E Kur'an'ı okudun, Kur'an'ı okudun, harika okudun hem, tecvidi ile okudun, muhteşem okudun! Ee? Sen evli barklı kadınsın, ne işin var elin adamıyla senin? Senin Kur'an okuman evli barklı bir kadını veya adamı zinadan ayırmadı onu. Zinaya devam etti. Ne anladım ben? Harika Kur'an okuyorsun, eyvallah! Amel, amel? Akaid, iman? Öbürkü normalde senin kadar iyi Kur'an-ı Kerim okumuyor ama imanı muhteşem. Uhud sıradağları gibi imanı var, Uhud sıradağları gibi imanı var. O lazım. Hz. Pir onu diyor, sen diyor Kur'an'ı okur, Kur'an'a uymazsan, ha peygamberleri velileri görmüşsün ama iman etmemişsin, inanmamışsın, ona benziyor diyor. E sen ne olacak ki, gittin, ben öyle kimseler tanıyorum, bütün şeyhleri tanıyor ama hiçbirisinden bir türlü ders alamamış. Nasip olmadı, kısmet değilmiş. Evet diyorum. Nasip değilmiş sana, kısmet değilmiş. Ben şimdi kinayesine söylüyorum, nasip değilmiş, kısmet değilmiş diye, gerçeği hakikati bu. Sen bir mürşidi kamilden ders almayı sen kolay bir şey mi zannettin? Sen bir mürşidi kamilden ders almayı yol geçen hanından geçmek mi zannettin! Tabii nasip olacak sana. E dersi aldın, orda durmak da önemli. Orda durmak da çok önemli. Neden? Uymak lazım çünkü, tabi olmak lazım. Dediğini yerine getirmek lazım. E dediğini yerine getirmedin, e sen ne oldu? Sen gördün ama dediğini yerine getirmedin. Allah muhafaza eylesin. Bu hani hem alimlere hem şeyhlere olsun bu hadisi şerif. Zakirlere olsun, herkese gelsin bu hadisi şerif. Allah muhafaza eylesin. Buhari'de geçiyor: 'Kıyamet gününde bir adam getirilir ve cehenneme atılır. Bağırsakları parçalanır. Merkebin değirmeni döndürdüğü gibi onunla beraber döner. Cehennem ehli onu izler ve ona, ey falan ne oldu sana, sen bize iyiliği emreder kötülükten sakındırmaz mıydın? O da evet, ben size iyiliği emreder fakat kendim yapmazdım, kötülükten sakındırır fakat kendim yapardım.' Alimler, hocalar, bazı

nasihat edenler, şeyhler, mürşitler, veliler, zakirler, nakipler, nükebbalar, çavuşlar, anneler, babalar, evet, dedeler, nineler, nasihat edenler, iyilik abidesi olduğunu kastederekten iyilik abidesi kesilenler...Eğer söylediklerinizi kendiniz yapmazsanız, yapmazsak yapmazsam, sonumuz bu. Rabbim bizi affeylesin inşallah. Cenab-ı Hak Kur'an'a tabi olanlardan eylesin, sünneti seniyyeye tabi olanlardan eylesin. 'Kur'an'ın hükümlerini tutar', 1540. beyit,

'Kur'an'ın hükümlerini tutar kıssalarından hisse alırsan can kuşuna ten kafesi dar gelir. Kafeste mahpus olan kuşun kurtulmak istememesi cahilliktendir.'

O zaman sen Kur'an'ın hükümlerini yerine getirir, sünneti seniyyenin adabına, erkanına tabi olursan ve can kuşu bu bedene yani ruh bu bedene sığmaz olur, bu bedende durmak istemez. Dar gelir ona beden ve sen eğer ki o peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin, peygamberlerin kıssalarını öğrenir, o velilerin, o evliyaların kıssalarını öğrenir, onlara tabi olur, ordan ders çıkarır, Kur'an'daki kıssaları öğrenir, ordan ders çıkarır, kendine bir hisse alır ve onlarla amel etmeye başlarsan, evet, o zaman sen bu ruh, bu bedende durmak istemez. Bir an önce tabiri caizse öteye kanatlanıp gitmek ister. O sevdikçe sevmek, yol yürüdükçe yürümek ister. Koştukça koşmak ister. Artık onun dünya hayatı ona bir necis gibi gelir. Dünya hayatı ona böyle yoldan geçerken bir anlık nefes aldığı bir yer gibi gelir. O orada kalıcı olmadığını hisseder, görür bilir. Yok öyle değilse o zaman bu can kafesi burda, dünya hayatından lezzet alıyorsa tat alıyorsa o zaman o kimse Kur'an'ın hissesinden, kıssalarından kendisine hisse ve kıssa çıkarmadı, ya cahildir ya gaflet ehlidir. Cahil ve gaflet ehli olanların ruhları, içleri, nefisleri bu dünya zevkine, bu dünya şatafatına ve şatahatına aldanır ve onlara dar gelmez bedenleri. Ona bu dünya tatlı geldi çünkü. Eğer ebedi olan ahiret alemini tanısaydı, ebedi olan cennet hayatını tanısaydı, ebedi olan ebedi bir şekilde beraber olacağı peygamberlerin ruhaniyetlerini ve nuraniyetlerini tanısaydı ve ebedi olan Allah'ın nurunu ve sıfatlarını tanımış olsaydı, onun ruhuna beden dar gelecekti. O yüzden onları tanımış olsaydı hep tabiri caizse onun gözü ölüm kirişinde olacaktı. Diyecekti ki ölüm bana ne zaman gelirsen gel, yok böyle olmadıysa o zaman o kimseye, bu beden onun ruhuna dar gelmeyecekti. O çünkü kendince heva ve heves hayatın içerisinde yaşamaktan tat alacaktı.

"Kafeslerden kurtulan ruhlar Allah'a layık ve halka rehber olan peygamberlerdir."

'Kafeslerden kurtulan ruhlar.' O zaman kafeslerden kurtulan ruhlar Allah'a layık ve halka rehber olan peygamberlerdir. Peygamberlerin ruhları asla ve asla tabiri caizse kapalı bir menfezde tutulan ruhlar değildir. Kutupların

ruhları da öyledir, velilerin, büyük velilerin ruhları da öyledir. Peygamberler gibi değildir ama peygamberlere yakındır. Peygamberlerin ruhları tamamıyla serbesttir. Tamamıyla serbesttir. Cenab-ı Hak onları kendine seçmiş, Cenab-ı Hak onları kendine seçtikten sonra onları tamamıyla serbest bırakmıştır, hür bırakmıştır. Hani Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ya, kim bana diyor salatü selam getirirse Allah diyor benim ruhumu kabrimde hazır tutar. Benim kabrimde hazır tutar. Ben diyor, bana salatu selam getiren ümmetimin diyor salatu selamını alırım ve diyor ona da ben salatü selam getiririm. Ona da ben salatü selam getiririm ve bir melek ona getirdiğim salatu selamı o kimseye ulaştırır der. Bizde o kulak olmadığından, biz de o kalp olmadığından, biz boş boş böyle biraz heva hevesle, gafletle salatü selam çektiğimizden bundan haberimiz olmuyor. Biz 'Allahümme salli ala seyidina Muhammed' dediğimizde hemen Cenab-ı Hak, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ruhaniyetini bundan haberdar ediyor ve onun devamlı etrafında bulunan, başucunda bulunan bir melek, hemen senin salatü selamını oraya, deftere kaydediyor. Diyor ki ey Muhammed, senin ümmetinden senin ümmetinden Hasan oğlu Mustafa sana salatü selam getirdi. Hemen ona cevap veriyor ve aleykümselam, Allah'ın selamı, bereketi, rahmeti onun üzerine olsun. Bir melek hemen o salatu selamı, senin adına getirilen o salatı, o selamı Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ağzından alıyor getiriyor, sana tebliğ ediyor ama biz gaflette olduğumuzdan bizim bu tebliğden haberimiz yok. Bu tebliği bizim duyacak kulağımız, bu tebliği getiren meleği görecek gözümüz yok. Açılmamış.

Açılmayınca biz böyle gafletle salatü selam getiriyoruz. Ya şu yüz taneyi bir bitirsem ya, Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi ve sellim. Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi vesellim... Yok ya, yok öyle değil ya, öyle değil. Öyle değil canım kardeşim ya! Dosdoğru 'Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi ve sellim'. Ey Ya Resulallah! Ben günahkarım, kusurluyum, hatalıyım...Ben yanlıştayım, eksikteyim, ben her an için toza dumana bulananım. Ben her an için her türlü pisliğin içerisinde yaşayanım. Benim dilim layık değil. Benim gönlüm layık değil. Benim vücudum, ruhum, sırrım, layık değil ama hani Allah demiş ya ben salatü selam getiriyorum, meleklerim de salatü selam getiriyor. Ey iman edenler, siz de habibime salatu selam getirin demiş ya, ben bu emre binaen yüzsüzüm, sana salatü selam getiriyorum, Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi vesellim diyorum. Biliyorum, ben buna layık değilim. Bu Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı. Onun hidayeti onun lütfu, ikramı, ihsanı olmasaydı benim bu dilim o salatu selama da dönmezdi. Aşk ile. Sanki hani diyor ya hadisi kutside Allah'ı görüyormuşçasına namaz

kılıyorsun ya, Allah'ı görüyormuşçasına öyle kıl. Salatu selam getiriyorsun ya sanki Muhammed'i Mustafa'yı görüyormuşçasına, bakın görüyormuşçasına. Sanki kabrinin başına gitmişsin, oturmuşsun oraya, boynunu bükmüşsün, demişsin ki geldim, ben fakirinim senin. Sanki onun kabrinin başında hiç olmazsa salatu selam getiriyormuş gibi, öyle salatü selam getirmek ve o peygamberin ruhu ve diğer peygamberlerin ruhları hür, serbest. Sen İsa'dan bahsederken İsa aleyhisselam da duyuyor onu. Sen Musa aleyhisselamdan bahsederken, Musa aleyhisselam da duyuyor onu. Sen Adem aleyhisselamdan bahsederken o da duyuyor. Sen Adem aleyhisselamı methettiğinde hoşuna gidiyor. Benim Ceddim Muhammed ümmeti, beni andı diyor, kopup geliyor neredeyse veyahut da sen Yusuf aleyhisselamdan, Yunus aleyhisselamdan bir kıssasından bahsedince hem de Allah'ın emrini yerine getirmiş oluyorsun. Hani peygamberine dedi ya, sen İshak'tan da bahset, sen geçmiş peygamberlerden bahset dedi ya, sen Eyüp'ten de bahset dedi, geçmiş peygamberlerden bahset diye Hz. Muhammedî Mustafa (s.a.v) 'e de söyledi.

Sen geçmiş peygamberlerden birisine, edeple bahsedince böyle büyük bir muhabbetle aşkla ondan bahsedince, ondan bir kıssa anlatınca onların ruhları serbest, onlar anında geliyorlar. Senin sohbet halakana da geliyorlar, senin anlattığın anda onlar geliyorlar, doğru anlatıyorsan kafalarını tasdik ediyorlar, doğru anlattın diyorlar. Sen daha da heyecanlanıyorsun, daha da aşklanıyorsun. Allah senin bilmediğini öğretiyor o zaman. Diyor ki benim peygamberlerimi andı. Bu sefer kalbine sanki Fırat nehrinden geliyormuş gibi geliyor. Bilmediğin de geliyor görmediğin de geliyor. Onların ruhları serbest çünkü. Cenab-ı Hak onların ruhlarını serbest etmiş. 'Siz onlara ölü demeyiniz' demiş ya ayeti kerimede. O peygamberlerin ruhları ruhaniyetleri serbest, onlar ölmediler, onlara ölü demeyiniz. Onlar hala daha vazifelerinin başındalar. Yeni bir kitap indirilmiyor, sadece. Peygamberler peygamberliklerine devam ediyorlar. Dinde emeklilik yok. Onlar da emekli değiller. Onlar da Ümmeti Muhammed'in iyi olması için boyna dolaşıyorlar. Ümmeti Muhammed'in zorda kalanlarına dua ediyorlar. Onları ölü zannetmeyiniz. Onları böyle kimsesiz sanki böyle siz kendinizi de kimsesiz zannetmeyiniz, o şehitlerin ruhları ölü değil. Onlar da diriler. Onlara da ölü demeyiniz diyor. O yüzden Allah yolunda şehit olanlar ölüler değil, onlar da diri. Veliler, mürşidi kamiller, onlar da nefisle cihatlarını yapmışlar. En büyük cihadı yerine getirmişler, heva heveslerini ezmişler, şeytanı ezmişler, nefislerini ezmişler. Allah onları kuşandırmış. Allah onlara velilik elbisesi giydirmiş, mürşitlik elbisesi giydirmiş. Onlar da o haliyle öldüklerinden dolayı onlar da manevi şehit hükmünde. Onlar da şehit. Onları da öyle zannetme. Abdulkadir Geylani hazretleri dediğinde duymadı diye düşünme, Cenab-ı

Hak ona duyurucu. Ahmed el Rufaî hazretleri dediğinde onu duymadı zannetme, Allah onu duyurucu. Hasan ile Hüseyin efendimizden bahsedince duymadı zannetme, onlar duyurucu, Allah onlara da duyuruyor. Onların da ruhları serbest. Bunlar çünkü yedinci makamı da bitirmişler. Bunların önünde makam kalmamış. Bunlar ehadiyet makamında dolaşan ruhlar. Bu ruhlar peygamberlere en yakın olan ruhlar, hani Hz.Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin bahsettiği: 'Ümmetimden öyle veliler vardır ki beni İsrail peygamberlerine denktir.' dediği ruhlar bunlar. Bunlar kendi zamanının kutupları. Bunlar kendi zamanlarının kutup yıldızları gibi. Nasıl gece oldu bütün yıldızlar göründü ama kutup yıldızı yol gösterdi, o kutup yıldızı en parlak olan yıldız. Hepsi de yıldız. Allah'ın velileri böyledir. Hepsi de bir yıldız hükmündedir ama zamanın kutbu vardır, o kutup yıldızı gibidir. O kutup yıldızı gibidir. O yol göstericidir yolda kalanlara. İşte onların ruhları da serbesttir. Sakın onlara ölü demeyiniz. Onların da ruhları nedir? Serbesttir. Yeter ki biz edebimizle, adabımızla, erkanımızla, Kuran-ı Kerim'e bağlılığımızla, sünneti seniyyeye tabiliğimizle duralım. Eğer öyle durursak onların, ruhlarının diri olduğunu ve onların ruhlarının hür olduğunu, serbest olduğunu görürüz. İşte o yüzden Hz.Pir diyor ki eğer ki diyor onun ruhu o kafeste rahat ise o cahil ve gafildir. Onun ruhu, o beden kafesinde rahat bir şekilde duruyorsa, o Kuran'dan, o sünneti seniyyeden, o velilerin halinden hiçbir şey almamıştır. O gaflet deryasında yüzüyordur. Onun bu manada onun ruhu o bedende hapislikten zevk almada.

"Onların sesleri, kafeslerin dışından ve din makamından gelir."

Yani bu ruhları serbest olan o peygamberlerin, o velilerin, o şehitlerin, o kemale erenlerin, onların sesleri din makamından gelir. Yani onlar, peygamberler dinin yeryüzünde yaşanması için özel seçilmiş zatlardır. Peygamberlerden sonra veliler, mürşidi kamiller, o dini ayakta tutmak için seçilmiş özel zatlardır. Onların sesleri din perdesinden gelir ve din perdesinden gelince de Hz. Pir diyor ki sana kurtuluş yolu ancak budur bu. Sana başka bir kurtuluş yolu yoktur. Sen eğer ki kurtulmak istiyorsan Kuran'a sımsıkı yapış, sünneti seniyyenin adabına, erkanına uy, onun ayak izlerini takip et. Mürşidine dosdoğru bağlan. Kur'an ve sünneti seniyyeni sımsıkı yaşayaraktan bu hayata devam et. Kurtuluş ancak bu yoldadır diyor. Başka bir yerde kurtuluş arama, başka bir yolda kurtuluş arama, başka bir hizipte, başka bir toplulukta kurtuluş arama. Kurtuluş Kur'an ve sünnette, kurtuluş peygamberlerin yolunda, kurtuluş ariflerin, kurtuluş velilerin, kurtuluş mürşitlerin yolunda. Onların yolu ki Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in yoludur.

Hz. Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in yolu ki Allah'ın yoludur. O yolu takip edersen kurtuluşa erersin. Eğer o yolu takip etmezsen kurtuluşa erenlerden

olmazsın. Allah'a itaat et, resulüne itaat et, sizden olan emir sahiplerine itaat et. Başka türlü kurtuluş yok.

'Biz bu daracık kafesten bununla kurtulduk. Bu kafesten kurtulmanın, bundan başka çaresi yok.'

Hz. Pir diyor ki biz bu daracık beden kafesinden Kuran'la, sünnetle, peygamberlerin yolu ile kurtulduk. Biz bu daracık beden kafesinden, bu mana yoluyla, mana yolunda yürüyerekten kurtulduk. Sen de eğer kurtulmak istiyorsan bu mana yolundan bu peygamberlerin, velilerin, evliyaların, yolundan yürüyeceksin. Kurtuluş başka bir yerde değil.

"Kazandığın şöhretten kurtulman için inleyip duran bir hasta haline gir. Zaten halk arasında meşhur olmak sağlam bir bağdır. Bu bağ bu yolda demir bir bağdan aşağı mıdır ki?"

Hani meşhur bir laf vardır ya, şöhret afat getirir diye, başka bir hani şöhret afattır derler. İki şekilde şöhret olur insan. Bir, kendisi şöhret perdesine atmak ister kendini. Heva hevesine uyar, şeytaniyete uyar ve kendisini şöhret perdesine atar. Şöhret olmak için elinden gelen her türlü çabayı sarf eder. Bu hem dünyevi yolda hem nefsani yolda hem şeytani yolda olduğu gibi bu aynı zamanda da din yolunda olur. Din yolunda da bir kimse şöhret ister. Ne kadar büyük alim desinler, ne kadar büyük şeyh desinler. Ne kadar iyi derviş desinler. Ne kadar güzel sufi desinler. Vay şöyle bir mümin, şöyle bir mücahit, şöyle bir sufi, şöyle bir zakir, şöyle bir nakib, şöyle bir nükebba, şöyle bir şeyh...İşte o şöhret olmak için elinden gelen bütün çabayı ve gayreti sarf eder. Bu şöhret onu ne yazık ki cehennemlik eder. Bu şöhret ne yazık ki onu halkın indinde belki de alkışlattırır ama Allah indinde batar o kimse. O yüzden şöhreti istemek riyadır. Riya da gizli şirktir. Gizli şirk ise insanı cehenneme götürür. O yüzden ehl-i sufi, bu tip yapmacık şöhretten ve yapmacık şöhretlikten uzak durur. Şöhret olacağı, şöhrete düşüreceği her türlü halden ve fiiliyattan kaçar.

İşte şöhret iki türlüdür. Birisi heva ve hevesten, şeytaniyetten, nefsaniyetten gelir. Birisi de Allah'tan gelir. Allah bir kimse istemediği halde onu şöhret yapar. Onu şöhret yapıyorsa iki şey bekleyin şöhretten, şöhrete düşmüş olandan. Bir, ya Allah onunla dinini muhkem ediyordur şöhretiyle ya da o kimse heva hevesine düştüğünden dolayı şöhrettedir. O kimse cehennemin en dibinde gidecektir. Mümin, sufi, her türlü şöhretten uzak durur. Şöhrete düşmemek için ulu orta ona sorulmadıkça rüya anlatmaz. Ona sorulmadıkça hal anlatmaz. Ona sorulmadıkça keramet anlatmaz. Ona sorulmadıkça benim başımdan şöyle bir şey oldu, ben şöyle bir şey yaptım demez. Bu onun içindeki, kalbinin derinliklerindeki şöhret hastalığıdır. Şöhret hastalığı o kimsenin maneviyatını yok eder. O kimsenin halini yok eder. O

kimsenin iç dünyasını parçalar. Kalbi körelir, kalbi taşlaşır. Allah muhafaza eylesin. O kalbinin taşlaştığını, kalp gözünün körlüğünü saklamak için hayalini hal zanneder hala da hal anlatacağım diye uğraşır. O şöhret basamaklarını kendince tırmandırmak istiyor. Öyle şeyhler vardır, süste çok güzeldir, şöhretleri fevkaladededir. Fevkaladenin fevkinde bir şöhretleri vardır ama maneviyatları yoktur ama icazetleri yoktur ama kalpleri çalışmaz ama gözlerinde feraset yok, kalplerinde feraset yok, kulaklarında feraset yok, anlayışlarında feraset yok, akıllarında feraset yoktur. Onlar ne yazık ki şöhrete koşarlar. Onların şöhretlerini arttırdıkça arttırırlar. Şöhretleri yaldızlanır, parlanır ama onların ahiretleri perperişandır.

O yüzden gerçek manada sufi, şöhretten uzak durmaya gayret eder. O şöhretten uzak durmaya gayret ettiği halde Allah onu tezgahına, vitrinine koyduysa onda yapılacak bir şey yoktur. O hala da kendisini şöhretten sakındırmak için uğraşır. O hala da şöhrete düşmemek için öyle kendisini şöhretli kılanlardan da uzak durur. Rabbim şöhret hastalığından cümlemizi muhafaza eylesin çünkü şöhret hastalığı gizli şirke götürür insanı ki gizli şirktir. Bakın o her şeyi Şöhret için yapar. Ahir zamanda öyle insanlar olacak ki Kur'an okuyacaklar ama onların Kur'anları boğazlarından aşağı geçmeyecek. Onlar çünkü dinlerini istismar edenlerdir. Dini şöhret aracı yapanlardır. Kur'an'ı Şöhret aracı yapanlardır. Kur'an'ı, Kur'an'ı geçim aracı yapanlardır. Onlar öyle güzel Kur'an-ı Kerim okurlar ki gözleri, kalpleri verilecek olan zarftadır. Gözleri, kalpleri Kur'an okumadan alacak oldukları ücrettedir. Onlar ne yazık ki cehennemde odundurlar. Ahir zamanda öyle alimler gelecek ki o alimler ne kadar şöhretli desinler ne kadar meşhur desinler diye alimlik yaparlar. İlimleri de ondandır. İlimleri amel etmek için değil insanların başına şöhret padişahı olmak içindir ki onlar cehennemin en ücra köşesinde, en altında cezalandırılacaktır ve onlar ne yazık ki iman üzerine gitmeyeceklerdir. Evet, öyleleri vardır, siyaseten şöhret olmuşlardır. Siyaseten şöhret olanlar sırf o siyasi şöhretlerini devam ettirmek için Kur'an ve sünnetten taviz verirler, Kur'an ve sünneti hiçe sayarlar, Kur'an ve sünnete sırtını dönerler ama onların siyaseten şöhretleri devam eder ve insanları kurtuluşa değil onlar insanları cehenneme çağırırlar, cehenneme sevk ederler. Bununla da alakalı hadisi şerif vardır, onlara tabi olan o topluluklar ne yazık ki onlarla beraber cehennemde soluklanırlar. Devlet tebaasından şöhret olanlar vardır. Bunlar şöhretlerine şöhret katarlar, zulümlerine zulüm katarlar. Zulmettikçe devlette şöhretleri artar, zulmettikçe zalimlerin yanında makamları artar. Bunlar da mahşerde rezil oldukları gibi cehennemin en ücra köşelerine giderler. Evet, şöhret şirktir. Şöhret şirktir ve bu şöhrete düşenler, şöhrete düşenler, sufilerin içerisinde şeyh efendiler,

sufilerin içerisinde zakirler, nakibler, nükebbalar, dervişler böyle bir şöhrete düşer. Sen biliyor musun ben nerenin zakiriyim? Sen biliyor musun ben kimim? Sen biliyor musun ben nasıl bir şeyhim? Sen biliyor musun ben nasıl bir mürşidim? Sen biliyor musun sanki Uludağ'ın küçük eteklerini sen yarattın, küçük eteklerini! Sen Şeyh değil, veli değil, mürşit değil, şirk ehlisin. Gerçek bir mürşit olsaydın, gerçek bir veli olsaydın, gerçek bir evliya, sufi, derviş olsaydın, şöhretten uzak dururdun.

İkincisi alimlere sözüm. İlminiz ile amel etmiyorsanız, okuduklarınızla, öğrendiklerinizle fetva vermiyorsanız, okuduklarınızla, öğrendiklerinizle, ilminizle, ilminizle, küfre küfür fetvasını, imana iman fetvasını, Kur'an ve sünnet dairesinde harama haram fetvasını, helale helal fetvasını veremiyorsanız, Kur'an'ın ayetlerini, Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in hadisi şeriflerini eğip büküyorsanız, iktidarlara yalakalık yapmak için zenginlere yalakalık yapmak için güç sahiplerine yalakalık yapmak için ilminizi kullandırıyorsanız, ilminizi beş paralık ediyorsanız, vallahi de billahi de böyle namazdan eve evden namaza giden Müslüman sizden hayırlı ve siz cehennemin en ücra köşesindesiniz.

Üçüncü sınıf insanlar, siyasetçiler, evet, siz siyasetinizi Kur'an'a ve sünnete hizmet için yapmıyorsanız, siyasetinizi halk ve vatandaşın faydasına yapmıyorsanız, siz siyasetinizi şöhrete, mala, mevkiye, makama, zengin olmaya, siz siyasetinizi kendi heva ve heveslerinizi yerine getirmeye, siz siyasetinizi kendinizi ve etrafınızı zengin etmeye makam sahibi, mal sahibi etmeye kullandırıyorsanız şöhretinizi, vallahi de cehennemliksiniz billahi de cehennemliksiniz!

Dördüncü şöhret ehli makam sahiplerine. Eğer siz bürokraside bir makam sahibi olduysanız, eğer belediyelerde, devlet dairesinde bir makam sahibi olduysanız, siz bu şöhretinizi bu makam sahibinizi rüşvete, bu makam sahipliğinizi haram yemeye, bu makam sahipliğinizi fakir fukarayı ezmeye, bu makam sahipliğinizi insanların işlerini görmek için değil zorlamaya kullanıyorsanız, bu makam sahipliğini siz değişik güç odaklarına yalakalık ve yaltaklık yapmaya kullanıyorsanız vallahi cehennemliksiniz billahi cehennemliksiniz. Ben Kur'an ve sünneti seniyyeyi anlatmaya çalışıyorum. Heva hevesine uymuş olan ehli dünya benim işim değil. Onlar zaten paralarını bacaklarını göstermekten, göğüslerini göstermekten, ne kadar çok çıplak olurlarsa, ordan kazanıyorlar. Bunlar benim mevzum değil zaten. Onlar zaten kendilerince şeytaniyete, nefsaniyete, deccaliyete, bağlanmışlar gidiyorlar. Bir hadis-i şerif, birkaç hadis-i şerif, bu geceyi sonlandıralım. 'Bir adam Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretlerine gelerek, ey Allah'ın resulü, hem sevap hem de şöhret için savaşa katılan kimseye ne vardır, diye sordu. Hz. Peygamber

sallallahu aleyhi ve sellem cevap olarak hiçbir şey yoktur dedi. Adam meseleyi üç sefer sordu. Üç seferinde de hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hiçbir şey yoktur diye cevap verdi. Sonra Allah amelden ancak halis olanı, hedefi Allah'ın rızası olan ameli kabul eder buyurdular.'

Demek ki hedefin Allah'ın rızası olacak. Hedefin Allah'ın rızası değil ise şan, şöhret, cebini doldurma, hedefin Allah'ın rızası değil de nefsin heva hevesinse sana hiçbir şey yok. Allah muhafaza eylesin. İmam Ahmet (bu az önceki Nesai'dendi). İmam Ahmet nakletmiş: 'Sizin için korktuğum şeylerinin en korkuncu küçük şirk olan riyadır. Allah kıyamet günü insanlara amellerinin mükafatını verdiği vakit, gösteriş yapanlara, dünyada kime gösteriş için amel ettiniz ise gidin onlara bakın. Onların katında alacağınız bir mükafat bulur musunuz.' buyurdu. Tebarani'den: 'Riyanın en küçüğü şirktir. Allah katında kulların en sevimlisi takva sahibi, cömert ve amellerini gizli yapanlardır.' Tekrar söylüyorum. Riyanın en küçüğü şirktir. Allah katında kulların en sevimlisi, kulların en sevimlisi, takva sahibi, cömert ve amellerini gizli yapanlardır. Yani amellerini, taahhüdlerini, dünyalık şaibelerden koruyor. Onlar ki, bakın bunları tarif ediyor, Allah resulü(s.a.v.): 'Onlar ki ortadan kayboldukları vakit, gözler onları aramaz. Ortaya çıktıkları vakit göze batıp bilinmezler. İşte karanlıkların aydınlığı ve hidayetin imamları bunlardır.' Bu hadis-i şerif beni böyle derinden etkiler.

Ben bu hadis-i şerifi kendi içimden çok okumak istemem. Sebebi şu, bu hadisi şerifte tarif edilen bir mümin olmak isterdim. Bu hadisi şerifte tarif edilen bir Müslüman olmak isterdim. Takva sahibi, cömert ve amellerini gizli yapan, ortadan kaybolduğunda hiç kimsenin fark etmeyeceği bir kimse ve onlar ortaya çıktığı zaman da göze batmayan, göze batmayan, hiç kimsenin ayağa kalkmadığı, temenna etmediği, elini öpmek için sarmaşmak için uğraşmadığı, vasat bir insan gibi bir köşeye oturup Allah'ı zikreden bir kimse. Ne yazık ki benim hayatım için mümkün değil ve Cenab-ı Resulullah sallallahu ve sellem hazretlerinin methine mazhar olmak. Hiç kimse seni tanımayacak, bilmeyecek ve sen bir zikir halakasına gideceksin, oturacaksın, kimse sana demeyecek Ahmet Efendi, Mehmet Efendi, gel buraya. Senin yerin ön halaka, senin yerin şurası veya hiç kimse seni tanımayacak. Bir topluluğa gireceksin, oturacaksın oraya. Amelini de gizli yapacaksın. Gece kime yardım edilecekse yardım edeceksin. Gösterişten uzak duracaksın. Gece diri olacaksın, gündüz ölü ve hiç kimseler senin halini bilmeyecek. Sen hiç kimseye içini açmayacaksın. Hiç kimseye hiçbir şey söylemeyeceksin. Hiç kimseye hiçbir şey aktarmayacaksın. Varlığını da Allah bilecek yokluğunu da Allah bilecek. Varlığınla yokluğun insanlar arasında bilinmeyecek. Bu melametin zirvesi. Asıl melamet ehli olanlar bunlardır.

Evet, şöhret perdesine Allah'ın sürdüğü kimseler de melamet perdesinde midir? Evet, onlar da melametin zirvesinde yaşarlar mı? Evet ama ona öyle takdir etmiş, onu şehvet perdesine sürmüş, öbürkünü de şöhret perdesine sürmemiş, onu da bir gizli velisi, evliyası yapmış. Evet, muhakkak herkese duyurduğu velisi, evliyası öbürkünden kıymetlidir ama şöhret perdesine sürülen kişinin işi öbürkünden zordur. İşi öbürkünden daha zordur. Daha zordur, daha zordur.

Rabbim cümlemizi şöhret hastalığına düşenlerden eylemesin. Böyle bir hastalığa düşenimiz varsa Cenab-ı Hak onu maddi manevi tedavi eylesin. Rabbim bizleri bu hastalıklardan uzak eylesin. Sürçü lisan ettiysem affola. Geceniz mübarek olsun. Pazartesi zannediyorum üç ayların başlangıcı. Recebin biri mi oluyor pazartesi? Pazartesi değil mi? Pazartesi recebin biri. Şimdiden üç aylarınız mübarek olsun. Rabbim recebe, şabana, ramazana hepimizi ulaştırsın.

Hakkıyla inşallah üç ayları dolu dolu ibadetle, dolu dolu iyi amellerle yaşayanlardan eylesin. İnşallah ramazana erip ramazanda kurtuluşa eren kullarından eylesin. Umre için bir iki görüşme daha yaptık. Bu görüşmeler çok olumlu bir noktada şu ana kadar gitmiyor. Salı günü son bir görüşme daha yapacağım İstanbul'da. Salı günkü son görüşmeden sonra olumlu veya olumsuz kararı vereceğim. Şu ana kadar aldığımız bilgiler çok olumlu değil. Ordaki otellerle alakalı, uçaklarla alakalı, her türlü meselelerde sıkıntının çok olduğunu. Bir de grup kalabalık, 450-500 kişi deyince herkesin gözü korkuyor. Bu saatten sonra zor tanzim edilir, ayarlanır diye birkaç tane firmadan olumsuz geri dönüş aldık. Aldım daha doğrusu. Birkaç arkadaşla da bu konuda istişare ediyoruz. Salı günü bir daha istişare edeceğim İstanbul'da, en son gittiğimiz firmayla. Onunla da bir ön görüşme yaptı kardeşimiz. Salı günü son noktayı Allah'ın izniyle koyacağız inşallah ama olumlu ama olumsuz bir karara varacağız. Rabbim inşallah her şeyin en hayırlısını Cenab-ı Hak nasib etsin. Bizlere de en hayırlı olanı isabet ettirsin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Geceniz mübarek olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin.

https://youtu.be/bdU594bUchQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1547-1569. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gününüzü hayırlı eylesin. Hayatınızı, yılınızı, ömrünüzü, her şeyinizi hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Allah hepinizden razı olsun inşallah. Kaldığımız yerden devam edeceğiz. Konu başlığı:

"Bir tacirin ticaret için Hindistan'a gitmesi ve mahpus dudusunun onunla Hindistan dudularına haber yollaması:

Bir tacirin bir dudusu vardı. Kafeste hapsedilmiş güzel bir duduydu."

Dudu bu hatta bazı yerlerde tuti derler. Normalde papağan olarak bilinen böyle etrafındaki sesleri taklit eden etrafındaki sesleri çıkaran papağangillerden bir kuş. Tabii mesnevide bunun bu ikinci hikâyesi. Bir hikâye daha vardı. Neydi? Bir bakkal vardı. O bakkalın içerisinde bakkalın bir yine dudu kuşu vardı. Gelenle gidenle sohbet eder, konuşur, müşterinin artmasına sebep olurdu. Sonra malum işte geceleri serbest bırakırdı. Bir fare girdi içeri. Fare girince kedi fareyi tutacağım derken bütün yağları döktü. Yağları dökünce de bunu bakkal, bu kuşun yaptığını zannetti, onu cezalandırdı, falan. Böyle tuti kuşu veya dudu kuşu veya bu bununla alakalı Hindistan'la bağlantılı başka hikâyeler de görebilirsiniz. Bu sufiler, bu dudu kuşunu veya tuti kuşunu birçok kullanırlar. Bu manada, genelde dudu kuşunu kullanırlarken kullanıldığı hikâyeye göre bazen ruhu onda andırırlar, hani ruh andırılır bazen maneviyat andırılır gibi böyle dudu kuşuyla alakalı hikâye çok okuyabilirsiniz eskilerden.

"Tacir Hindistan'a gitmek üzere yol hazırlığına başladı. Kerem ve ihsan dolayısıyla kölelerinin, cariyeciklerinin her birine: 'Çabuk söyle, sana Hindistan'dan ne getireyim' dedi."

Bu da eski bir usuldür. İnsanlar önceden bir yere giderlerken gittikleri yerin işte bir istekleri var ise konuşurlar, sorarlar. İşte ev halkına, hanesine söyler, ordan istediğiniz bir şey var mı ne getireyim size diye. Ev halkı da işte eşinin durumuna, konumuna, ekonomisine göre durumuna göre işte şunu getirebilirsin, bunu getirebilirsin diye onlara bir şeyler söylerler. Hele bu Hindistan olursa hani Hindistan tarih boyunca baharat ticaretiyle uğraşmışlar. Hindistan'a gidenler hep ordan baharat alıp gelmişler. Baharatları normalde kendi ülkelerine getirip orda satmışlar. Hindistan'ın en meşhur ürünü baharatları.

O yüzden bizim elimizdeki baharatların büyük bir çoğunluğu Hindistan'dan gelme, Hint kültürü. Tabi ordan bütün dünyaya yayılmış. E tacir de Hindistan'a gidiyor, soruyor ev halkına, bir şeye ihtiyacınız var mı size bir şey alıp geleyim mi diye.

"Her birisi ondan bir şey diledi. O iyi adam hepsine istediklerini getireceğini vadetti. Duduya da (yani evde bir dudu kuşu var), duduya da sen ne armağan istersin, sana Hindistan elinden ne getireyim dedi.

Tabi dudu da konuşuyor ya taklit ediyor. Duduya da soruyor, sana da ne getireyim. Hane halkından ayırmıyor.

"***Dudu dedi ki: 'Oradaki duduları görünce benim halimi anlat. Dedi ki: 'Sizin müştakınız olan filan dudu, Allah'ın takdiriyle bizim mahpusumuzdur. Size selam söyledi, yardım istedi. Sizden bir çare, bir kurtuluş yolu diledi. Dedi ki: 'Reva mıdır, ben iştiyakınızla gurbet elde can vereyim. Sıkı bir hapis içinde olayım da siz gâh yeşilliklerde gâh ağaçlarda zevk ve sefa edesiniz. Dostların vefası böyle mi olur. Ben şu hapis içindeyim, siz gül bahçelerinde. Ey ulular! Bir seher çağı şarap meclisinde bu inleyen garibi de hatırlayın. Dostların sevgiliyi anması sevgiliye ne mutludur. Hele anan ve anılanın biri Leyla öbürü Mecnun olursa. Ey güzel endamlı sevginin mahremleri! Kendi kanımla doldurduğum peymaneleri içmem reva mı! Sevgili! Bana da bir nasip vermek istersen beni anarak bir kadeh iç. İçerken bu yerlere serilmiş düşkün aşığı yâd ederek toprağa bir yudum şarap dök. Şaşılacak şey! Nerde o ahit, nerde o yemin? O şeker gibi dudağın verdiği vaadler hani? Bu kulun ayrı düşmesi fena kulluktansa kötüye kötülükle mukabele edersen aramızda ne fark kalır. Fakat hiddetle şiddetle senden gelen kötülük, semadan, çengin namelerinden daha zevkli, daha neşeli. Ey cefası devletten daha güzel, intikamı candan daha sevimli dilber! Ateşin bu…Acaba nurun nasıl? Matem bu olunca düğünün nice?***

Cevrinde öyle tatlılıklar var ki…Malik olduğun letafet yüzünden kimse seni hakkıyla anlayamaz. Hem inlerim hem de sevgili inanır da keremin-den o cevri azaltır diye korkarım. Kahrına da hakkıyla aşığım, lütfuna da. Ne şaşılacak şey ki ben bu iki zıtta da gönül vermişim. Allah hakkı için bu dikenden kurtulur, gül bahçesine kavuşursam bu sebepten bülbül gibi feryat ederim. Bu ne şaşılacak şey! Bülbüldür ki ağzını açınca dikeni de gül bahçesiyle beraber yutar, ikisini de bir görür! Bu bülbül değil, ateş canavarı. Onun aşkıyla bütün kötü şeyler kendisine hoş gelmekte. Güle âşık, hâlbuki esasen kendisi gül. Kendisine âşık, kendi aşkını aramakta. Can dudusunun hikâyesi de bu çeşittir. Fakat nerede kuşlara mahrem olan kişi? Nerede zayıf ve suçsuz bir kuş ki onun içine Süleyman askerleriyle ordu kurmuş olsun. Şükür yahut şikâyetle feryat edince yere, göğe zelze-leler düşsün. Her dem de ona Allah'tan yüz mektup, yüz haberci erişsin. O bir kere 'Ya Rabbi' deyince Hak'tan atmış kere lebbeyk sesi gelsin. Ha-tası Allah indinde ibadetten daha iyi olsun; küfrüne nispetle bütün hal-kın imamı değersiz kalsın. Öyle kişiye her nefeste hususi miraç vardır. Al-lah onun tacının üstüne yüzlerce hususi taç koyar. Cismi topraktadır, canı lamekân âleminde. O lamekân âlemi saliklerin vehimlerinden üstündür. O vehimlere sığmaz. O lamekân âlemi, vehmine gelen bir âlem olmadığı gibi hayaline de doğmaz. Ne idrak edebilirsin ne tahayyül…Dostlar biz yine kuş, tacir ve Hindistan hikâyesine dönelim. Tacir, Hindistan'daki du-dular dudusuna selam götürmeyi kabul etti."

Mana bölünmesin diye hepsini bir okuyuverdim. Şimdi baştan tekrar yürüyeceğiz inşallah. Tabii duduya soruyor ne istersin diye. Dudu da ordaki dudu kuşlarına diyor ki benim hâlimi onlara anlat. Böyle başka bir dudu kuşu hikâyesi, kısacık özet anlatayım, bu daha iyi anlaşılsın:

Yine böyle bir tacir, yine gidiyor Hindistan'a, diyor ki ne istersin. O da diyor ki git benim bu durumumu anlat, onlara selam söyle diyor. Neyse ta-cir Hindistan'a gidiyor, işlerini bitiriyor. İşlerini bitirdikten sonra bu dudu kuşlarının işte hani hikâye ya, akrabalarının olduğu yere gidiyor, hepsini topluyor. Diyor ki ben işte Anadolu'dan geliyorum. Sizin diyor akrabanız bir dudu kuşu var. İşte benim kafesimde, benim evimde şöyledir böyledir... Hepinize selamı var diyor. Dudu kuşlarının hepsi de ölüyor. Bir anda atı-yorlar kendilerini. Bir üzülüyor tacir, bir üzülüyor! Diyor ki ya ben ne yap-tım böyle ki hepsi de öldüler diyor bir anda. O üzüntüyle dönüyor Anado-lu'ya, memleketine gidiyor. Bir gün, iki gün, üç gün geçiyor, herkesle hoş sohbet ediyor, bir türlü üzüntüsünden dudunun yanına gidemiyor. En so-nunda tabii üzüle sıkıla dudunun yanına gidiyor. Diyor ki çok üzgünüm, çok özür dilerim, perişanım diyor, sana anlatamıyorum. Dudu diyor ki anladım

diyor, bir sıkıntı var, sen birkaç gündür diyor benim yanıma da gelmiyorsun diyor. Ne olduğunu söyle bana diyor. Diyor ki senin durumunu anlattım senin akrabalarına, senden selamı işitince hepsi bir anda öldü diyor. Tabi dudu kanat çırpıyor, üzülüyor.

Neyse, adam yatıyor gece, ertesi sabah geliyor bir bakıyor ki erkenden, namazdan sonra giriyor bakıyor, dudu kafesinde ölmüş. Daha da üzülüyor adam. Yani dudu diyor akrabalarının ölümüne dayanamadı, bu da öldü diyor kahrından. Neyse diyor hanım, çoluk çocuk görmesin. Ben bunu diyor pencereden dışarı atayım. Hani pencereden dışarı atayım, hiç olmazsa uçmuş, kediler kapmış, şu olmuş, bu olmuş diyeyim diyor. Tacir duduyu alıyor ölü diye, pencereden dışarı atıyor, atmasıyla beraber dudu kanat çırpmaya başlıyor. Diyor ki dudu, ne yaptım ki ben sana diyor böyle bir oyun oynadın. Dudu geliyor, yaklaşıyor tacirin yanına. Diyor sen gittin hani benim halimi anlattın ya diyor, evet, benim diyor akrabalarım burdan kurtuluşun yolunu bana diyor mesaj olarak gönderdiler. Ne dediler? Ancak ölümle kurtulursun kafesten dediler diyor. O yüzden diyor ben diyor hani öldüm onun nazarında, sen de öldü bu deyip kafesten dışarı attın diyor ama ben ölümle diyor kafesten kurtuldum. Sonuçta ecel geldiğinde ölecekti. Ecel geldiğinde ölseydi yine kafesten kurtulacaktı ama ölmeden önce ölünüz sırrına erişti. Ölmeden önce ölünüz sırrına erişince kafesten kurtuldu. Bu da ayrı bir dudu hikâyesi. Sufiler bu dudu hikayelerini böyle çeşitlendirirler, renklendirdiler. Bunları normalde belli yerlerde okuyabilirsiniz. Bu Şeyh Sadi'den de olabilir, başka birisinden de olabilir. Benim böyle hatırıma gelen bir dudu hikâyesiydi.

Evet, dudu da işte diyor ki söyle onlara şimdi burda duduya bir mana yüklememiz lazım. Duduya yükleyeceğimiz mana az önceki manaya göre, ruh. Ruh nerde? Beden kafesinde hapsedilmiş vaziyette ama ruhun sevdikleri, ruhun sevdikleri Allah için birbirlerini sevenler, peygamberler, veliler, evliyalar. Allah dostları da hür. Onlar bedenden kurtulmuşlar. Ne diyor? Sizin müştakınız olan filan dudu, Allah'ın takdiriyle bizim mahpusumuzdur. Yani siz orda bedenden kurtulmuşunuz, hürriyetinizi elinize almışsınız. Hürriyetinizi elinize aldığınız için o alemde siz hür bir şekilde dolaşıyorsunuz, geziyorsunuz ama diyor Allah'ın takdiri ile biz bu beden kafesinde mahpus bir şekilde duruyoruz. 'Size selam söyledi, yardım istedi, sizden, bir çare, bir kurtuluş yolu diledi.' Sizlere diyor bir selam söyledi, sizden bir kurtuluş istedi. Bu beden kafesinden nasıl kurtulurum, bu beden hapishanesinden nasıl kurtulur, nasıl özgürlüğüme kavuşabilirim, bunun yolunu soruyor. Dedi ki 'reva mıdır ben iştiyakınızla gurbet elde can vereyim?' Yani bu reva mı? Hem ben sizinle beraberim, biz ruhlar âleminde tanıştık, birbirimizi sevdik,

birbirimize aşina olduk. Reva mıdır şimdi siz orda, ruhlar âleminde özgür bir şekilde hayat sürün, biz burda bedenin içerisinde hapis olalım. 'Sıkı bir hapis içinde olayım da siz gâh yeşilliklerde de gâh ağaçlarda zevk ve sefa edesiniz.' Yani ben bedene kısılmış kalmışım. Bedenden dışarı bir adım atamıyorum ama siz ne yapıyorsunuz? Cennet bahçelerinde dolaşıyorsunuz. Gâh siz yeşilliklerin içerisindesiniz, gâh ağaçlıkların içindesiniz gâh toplanıyorsunuz bir güzel zikrullah halakası kuruyorsunuz birbirinizi ağırlıyorsunuz gâh üveyk kuşu gibi o köşk senin bu köşk benim haydi olmadı o çadır senin bu çadır senin.

Adı çadır! Adı çadır! Ne? İşte filanca çadırmış! Çadırının atkısı, çözgüsü altından. İpliği altın. Çadır, ipliği altın. Adı ne? Çadır. Devasa çadır. Dedim bu böyle nasıl acaba, içimden geçirdim. Dedim bunun atkısı, çözgüsü altından herhalde dedim, evet dediler, bunun atkısı, çözgüsü altından. Atkısı çözgüsü altından devasa çadır. Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) de çadırın başköşesine oturmuş, gelen yiyor giden yiyor. Herkes hoş sohbet içerisinde. Eee? Dudu nerde? Dudu kafeste. Dudu uzaktan seyrediyor, yiyenleri, içenleri kafeste. Kafesten kurtuluşun yolu? Diyor siz yeşilliklerde gâh ağaçların içerisinde dolaşıyorsunuz, zevk sefa ediyorsunuz. 'Dostların vefası böyle mi olur? Ben şu hapis içindeyim, siz gül bahçelerinde.' E dostuz, taa ötelerden bir dostluk kurulmuş. E dostun vefası böyle mi? Birisi normalde hâlâ daha buğday ekmeğine talim edeceğim diye uğraşıyor, öbürkü cennet nimeti yiyor. Ya dost dostsa dostluğunu göstersin diyor dudu. Diyor ki size nasıl cennet nimeti var ise e bize de cennet nimeti gelsin. Siz orda zevk ü sefa ediyorsunuz diyor. 'Ey ulular, bir seher çağı şarap meclisinde bu inleyen garibi de hatırlayın.' Ey ulular dediği peygamberler, veliler, mürşitler. Onlara diyor ki bir seher vaktinde o diyor aşk şarabı dağıtılırken bu fakiri de hatırlayın. Onu da bir anın orda. Deyin ki burda filanca da var. Aramızda, ta ötelerden dostluğumuz vardı deyin. Dostların sevgiliyi anması, sevgiliye ne mutludur. E dostlar sevgiliyi anarsa sevgili için büyük bir şeydir. Büyük bir lütuftur, ikramdır. Yani o dostların dostu olan kurban olduğum Allah, o kimseyi anacak veya Hz. Muhammedi Mustafa sallallahü ve sellem hazretleri dost meclisinde senin adını anacak.

Ya bundan daha büyük bir lütuf, bundan daha büyük bir kerem olabilir mi? 'Hele anan ve anılanın biri Leyla öbürü Mecnun olursa.' Allah Allah! Yani birisi âşık birisi maşuk olursa artık hiç önemli değil, kimin âşık kimin maşuk olduğu. Orta yerde bir aşk var çünkü aşk olunca bir yüzünden baktın maşuk bir yüzünden baktın âşık. Bir tarafa geçtin aşık bir tarafa geçtin maşuk. O zaman ha aşık olmuş ha maşuk olmuş. Diyor ki o sevgiliyi anarsa anılanın birisi Leyla birisi Mecnun ise oh değme keyfine gitsin. Yani yeter

ki dost meclisinde anılsın, dost meclisinde ismi okunsun, dost meclisinde hatıra gelsin. Allah hepimizi onlardan eylesin. 'Ey güzel endamlı sevgilinin mahremleri. Bu ne? O sevgili ki mahremlerini toplamış. Âşıklarının hepsi de onun mahremi. Mahremi dediği ne? Korunan, muhafaza edilen, saklanan, kıymetli. Hani önceden erkekler eşlerini mahremim olarak nitelendirlerdi. Mahremim dediği zaman tabii şimdi öyle adam da kalmadı öyle kadın da kalmadı hepsi Çanakkale'de kalmış onların.

'Mahremim' eşini koruyan, muhafaza eden, kadını baş tacı eden, onu her türlü kötülükten, yanlışlıktan, eksiklikten, koruyan, onu her türlü tehlikeden koruyan, onu her türlü olumsuzluklardan koruyan kimse. O, evin adamı. O, kadının kocası. Onu her şeyden koruyacak. Mahrem der eskiler, o eşine mahremim der. O mahrem kimseyle paylaşılmaz. Mahrem kimseye gösterilmez, kıymetlidir. Mahrem ulu orta serilmez, kıymetlidir. Mahremim dediğinde kıymetlidir. Mesela bir adam eşinin yanında kavga etmez eşinin yanında başkalarıyla tartışmaz. Karşıdaki adam bunu anlamayacak cahillikte ise der yanımda mahremim var, konuşma. Bunu tartışma şimdi. Mahremin yanında tartışılmaz, konuşulmaz. Bunu karşıya ikaz eder çünkü insanlar ar edeb yok, terbiye yok. Adamın yanında eşi varken adama kabadayılık yapılmaz. Adamın yanında eşi varken adama laf söylenilmez, bağırılmaz, çağırılmaz. Senin oğlun olsa dahi, senin kızın olsa dahi. Kızına nasihat edeceksen bir laf söyleyeceksen kocasının yanında söyleme. Oğluna bir laf söyleyeceksen ona bir edep vereceksen eşinin yanında söyleme. Eşine bir laf söyleyeceksen ona bir şey nasihat edeceksen insanların içerisinde söyleme. Bunlar senin birinci dairede mahremin, bunların sırlarını bir başkasıyla paylaşma. Onların söylediklerini bir başkasına aktarma. Ona göre davran.

Çocuğunun sıkıntısını, çocuğunun problemini ulu orta dökme. Çocuğun da senin mahremin, kızın oğlun önemli değil, gelinin, mahremini ulu orta dökme. Damadın, onun mahremini ulu orta dökme. Ailenin mahremi, ulu orta dökülmez, konuşulmaz. Yanında çocuğun var, kavgaya girme. Yanında hanımın var, kavga etme kimseyle. Bir başkasının yanında hanımı var, haklı olsan dahi onunla kavga etme, tartışma. Bir başkasının yanında oğlu var, kızı var, bir şeysi var, çocuğu var, onunla tartışma. Bunlar adamlık ilkeleridir, adamlık ilkesi. Yapma. Ailenin sırrı ailenin içinde kalsın. Mahremiyet gözet. Ulu orta birine anlattın da ne oldu, bir şey mi oldu. Anlatma asla. O sende kalsın. O sende kalsın ki o mahreminin sırları başka bir yere dökülmesin. Yatak odanı anlatma. Erkekler, kadınlar! Bu en büyük günahı kebairlerden birisi. Yatak odasında ne yaşadın yaşadın, orayla alakalı hiç kimseye hiç bir şey anlatma. Bu anlatırsan, senin kanında, sütünde sıkıntı var demektir. Kadın erkek anlatılmaz. Problem varsa sıkıntı varsa problemi

çözebilecek, sıkıntıyı giderebilecek doktor mahiyetinde veyahut da ayeti kerimede akrabalarınızdan bir hakem seçiniz diyor ya, ya da o hakeme konuşulur, başka hiç kimseye konuşulmaz. İşte o sevgili de ne yapmış? Mahremlerini toplamış.

Aşk sırdır, aşk sırdır! Sen o sırrı ifşa edersen sevgilinin sofrasında oturamazsın. O sırrı kaldıracaksın. O sırrı sen kendinle beraber ne kadar ağır gelirse gelsin yutup unutacaksın. Yoksa sevgilinin sofrasında oturamazsın. Sevgilinin sofrasında oturmak edep ister, ahlak ister, adap ister, düzgün oturmak ister. Şar şur iş kaldırmaz orası. Bakın şar şur iş kaldırmaz. Edebinle, adabınla erkânınla o sofrada oturacaksın. Bu nasıl bir sofra adabı var ya, o sofra adabını koruyacaksın. Nasıl sofrada önce yemeğe büyük başlar, başlamazdan önce euzu besmele çeker. Sufi adabı, tevhid çekilir. Büyük başlar önce yemeğe, ondan sonra diğerleri yemeye başlar. Yemeğe dalmaz hiç kimse. Aile toplanır, önce yemeğe büyük başlar. Ya o çocuk daldı! Çocuğuna öğret, dalmamayı öğrensin öyle, beklemeyi öğrensin. Yemekte sabır, onu daha ileriki dönemlerde sabretmeyi öğretir. Yemek senin önündedir, sabredersin. Daldırırsın kaşığı, olmadı. Bazen böyle bizim gençliğimizde bazı aileler vardı. Kadın daha sofrayı kurarken adam yemeği bitiriyor. Adamın adam olmayışından kaynaklanıyor. Adam oturacak, sofra hazır mı, hazır. En son adam veya ilk önce önemli değil, oturacak, herkes ondan sonra oturacak, herkes yemeye öyle başlayacak. Önce evin büyüğü. Dedeyse dede, nineyse nine, yoksa baba, o da yoksa evin erkeği var. Kur'an ailenin reisi demiş erkeğe. Önce o başlayacak.

Bakın, o sofra adabı der geçersin. O büyük edeplere büyük adaplara gebe bir yerdir. Dergâhta, tekkelerde yemek yenir. Ordaki sen o yemeğin adabını es geçme. Orda es geçme. Orda yemek yeniliyor. O yemek ibadettir orda. O adaba orda uyacaksın. Ordaki sofra adabına uyacaksın ki sevgilinin sofrasına layık olasın. Eğer oradaki sofra adabına uymazsan, sevgilinin sofrasına layık olamazsın. Evindeki sofra adabına uymazsan sevgilinin sofra adabına ayak uyduramazsın. Kadınlar, eşlerinizi öyle ne o mutfakta hemen önüne bir tabak yemek koy yedir. Öyle yemek yedirmeyin, aile olamazsınız. Az çok ne piştiyse pişti, sofrayı kuracaksın, bütün aileyi toplayacaksın. Sen evin kadınısın, evin anasısın. Sen akşam yemeğine herkesi toplayacaksın, bekleyeceksin, bekleteceksin. Bekleyeceksin ve bekleteceksin. Çocukları da bekleteceksin. Telefonu açacaksın, 'selamünaleyküm', 'aleykümselam'. İşte, 'Bey, aşkım, sevgilim, canım, cicim, aşkitom.' Ne diyorsan. Dilber Ay diyordu, bana aşkitom derse ben boşarım o adamı diyordu. Yer değiştirmişler adamla. O boşuyor yani. Ordan kaldı bana aşkito lafı. Şimdi ona telefon açacaksın: 'Ne

zaman gelirsin, saat kaçta gelirsin? Biz çocuklarla beraber bekliyoruz.' Bu işin en böyle damar noktası yani çocuklarla beraber bekliyoruz. Bu ne demek biliyor musun? Çocuklar da aç. İnce siyaset bu. Çocukları da yedirmedim. Çocuklar da yemeklerini yemediler seni bekliyorlar. Yani adamın yapacak bir şeyi yok. Yok iş toplantısıymış yok müşteriye gidecekmiş, kendince bir değil, iki değil, üç değil, kadın bekliyor. Saat onda gidiyor adam. Ona kadar kadın bekliyor, yemeğini yemiyor. Adam onda geldi bir sefer ben karnımı doyurdum dedi. Ee ikinci sefer kadın yine aç, yine yememiş bekliyor. İkinci sefer ne yapacak adam? Çok affedersiniz dağdaki yamuk keresteyse yandı keten helva ama adam kereste değilse, dağdaki, hani yontulmamışlar vardır. Yontulmamışsa iş zor ama biraz yontulduysa kendi kendine düşünecek. Ulan kadın ikidir on bire kadar aç duruyor, beni bekliyor. E bir daha oldu, gene kadın duruyor, yemiyor bir şey. Bunlar kadınlara tiyo. Yoksa sen yedin, adam geldi on birde. Ondan sonra adamın canı da yemek istemiyor. Yemiş zaten. E tamam. E tamam bir sıkıntı yok.

Kadınlar, sonra adam başka şeyler de yer dışarda! Sonra arıyor. 'Hocam sizin telefonunuzu bir derviş kardeşlerden biri verdi.' 'Buyurun kardeşim?' 'Kocam beni aldatıyor.' Başka şey yemiş adam dışarda. Önce yemekle başlar zaten, önce yemekle başlar! Yapma! Kadınlara söylüyorum. Bu, bunlar hayat dersi. Erkekler, siz de evin adamısınız. Akşam yemeğine git eve, sonra çık gel evden, gideceksen bir yere. Nereye gideceksin? Kahveye, pişpirik oynamaya, git! Dervişler böyle değildir de varsa da yapmasın. O yüzden hususi söyledim. Sonra git yine. O sevgili ne yapıyormuş? Mahremlerini topluyormuş etrafına. Mahrem! Mahrem de mahremliğini bilecek. Allah bizi mahremlerden eylesin. 'Kendi kanımla doldurduğum peymaneleri içmem reva mı?' Hani siz orada aşk şarabı içiyorsunuz, ben de kanımı şarab ettim diyor, ben de onu içiyorum. 'Sevgili bana da bir nasip vermek istersen beni anarak bir kadehi iç.' Allah Allah! Ya! Bana da bir nasip vermek istersen beni anarak bir kadeh iç. Kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder. Diyor ki bir kadehi de benim şerefime kaldır, beni anaraktan iç, ben ona da razıyım. 'İçerken bu yerlere serilmiş düşkün aşığı yâd ederek toprağa bir yudum şarap dök.' Yok, bu Hazreti Pir ile uğraşılmaz. Yok!

'Şaşılacak şey. Nerde o ahit, nerde o yemin.' Ruhlar âleminde söz aldı ya, 'ben sizin Rabbiniz değil miyim' dedi. Bütün ruhlar da dedi ki evet, sen bizim Rabbimizsin. Ahit aldı bizden. O tarafa dem vuruyor Ruhlar âleminde ben bu ahti yerine getirdim. Ayan-ı sabitede o aşk şarabından içtim, ben seninle alakalı her şeyimi yerine getirdim diyor ruhlar âleminde. 'O şeker gibi dudağının verdiği vaatler hani.' Şimdi diyor, ben bu bedenin içerisinde

hapsoldum kaldım. Bu dünya zindanındayım. Sen beni bu dünya zindanında tutuyorsun. Dünya zindanda tutuyorsun ama o ruhlar âleminde iken, geçelim ruhlar alemine. Daha öncesinde biz senin ilmi ilahindeyken ne güzel, biz seninle göz göze dudak dudağa idik. Orda sen anlatırdın ben dinlerdim. Ben anlatırdım sen dinlerdin. Ben senin göğsüne yaslanır ağlardım. Kim bilir kaç milyar yıl, sen benim başımı okşardın, gözümün yaşını silerdin ben ağladıkça. Hani orda verdiğin o nağmeler, o sözler, o dudağıma dudağını eriştirdiğin yerler. Hani o yanağının sıcaklığını bana verdiğin an var ya, hani o yanağının sıcaklığı şimdi nerde. Ben şimdi o yanağının sıcaklığını arıyorum hep hayal dünyamda. Hani cemalini cemalime yanaştırdıydın da benim gözlerim kamaşmıştı, bakamamıştım. O kadar çok istemiştim ki senin cemalini doya doya seyretmeyi ama bir anda gözlerim kamaştı, dilim lâl oldu, gözlerim kör oldu, kulaklarım sağır. Bilmiyorum kaç milyar yıl kendimden geçtim. Sessiz sedasız kendime geldiğimde senin dizinde uyur gördüm kendimi. Ellerim ellerindeydi, başım dizine yaslanmıştı. O yanağının sıcaklığı beni benden geçirmiş, cemalinin yakınlığı beni benden etmişti. O hani kulağıma fısıldayışın vardı ya! O kulağıma fısıldayışını ben unutmadım. O hani bana nurdan kadehler içerisinde, nurdan şaraplar getirir yudum yudum bana içirirdin ya ben tekrar o günleri özledim. Ben o günleri hiç aklımdan, fikrimden, kalbimden, ruhumdan hiç çıkaramadım. O yüzden hani nerde o yemin, hani nerde o ahit! Biz ordan ahitleşmiştik. Sen benim maşukumdun. Ben senin aşıkındım. Hiçbir zaman birbirimizden ayrılmamacasına sevmiştik. O ahitler nerde? Şimdi sen dostlarını almışsın yanına, mahremlerini, her an onlara sofra kurmuşsun. Kurduğun sofrada zevki sefa içinde, şevk içinde perdeden perdeye onları geçirmektesin. Biz dünya zindanında bu beden kafesinin içerisinde kalakaldık.

'Bu kulun ayrı düşmesi fena kulluktansa kötüye kötülükle mukabele edersen aramızda ne fark var?' Evet, biz o ilmi ilahide verdiğimiz sözleri belki de yerine getiremedik. Dosdoğru kulluk edemedik, sana dosdoğru âşıklık edemedik. Hatalar ettik, kusurlar ettik, yanlışlıklar ettik, eksiklikler ettik. Her türlü musibeti üzerimizde tesis ettik. O bataklık senin bu bataklık benim dolaştık, orda toza toprağa bulandık, burda toza toprağa bulandık. Bilemedik kıymetini kadrini. Evet, iyi bir kul olamadık sana, iyi bir dost olamadık ama kötüye kötülükle muamele etmek kötülerin işi. Sen iyilerin iyisisin, bizim kötülüğümüze bakma. Yanlışlıklarımıza, eksikliklerimize, noksanlıklarımıza bakma. Bizim sana yaptığımız vefasızlığı sen bize yapma. Bizim seni unutmamızı sen bizi unutaraktan cevap verme. Sen kötülüğe kötülükle mukabele etme. Sen kötülüğe iyilikle mukabele edensin.

'Fakat hiddet de şiddet de senden gelen kötülük, semadan çengin nağmelerinden daha zevkli, daha neşeli ama senden gelen hiddet de şiddet de senden gelen her şey sana olan aşkımın, muhabbetimin büyüklüğünden dolayı her şey bana daha tatlı, daha güzel geliyor, daha neşeli geliyor. Bana büyük bir mutluluk veriyor. Değil mi ki senden geliyor, dert senin deva senin. Değil mi ki senden geliyor, çile senin kurtuluş senin. 'Ey cefası devletten daha güzel, intikamı candan daha sevimli dilber. Bana devlet bahşetmişsin ama cefa vermemişsin. Aşığa cefa gerek.' O yüzden devlet mi yoksa maşuktan cefa mı? Maşuktan cefa. 'İntikamı candan sevgili olan dilber, ateşin bu, acaba nurun nasıl?' Yani ateşin bu. Verecek olduğun cefa, kahır, çile dert, gam, kasavet...Bu da bize neşe veriyor. Bu da bize zevk veriyor. Bu böyleyken acaba nurun nasıl. Matem bu olunca düğünün nice? Senin matem eğer dert, gam, çileyse düğününe akıl erdirmek mümkün değil. 'Cevrinde öyle tatlılıklar var ki malik olduğun letafet yüzünden kimse seni hakkıyla anlayamaz.' Senin cevrinde öyle tatlılıklar var ki o tatlılıktan, o letafetten dolayı hiç kimse seni anlamakta akıl erdiremiyor. Seni anlamakta kalbi de yetmiyor aklı da yetmiyor. Sen bütün akılların ve kalplerin üstündesin. O yüzden hiç kimsenin bu konuda akıl erdirmesi mümkün değil.

'Hem inlerim hem de sevgili inanır da kereminden o cevri azaltır diye korkarım.' Hem senin cevrinden inim inim inlerim. İnlemem şikâyetimden değildir. İnlemem zevkindendir. Sen çünkü inlenilmekten hoşlanırsın. Sen, derdim sensin denmekten hoşlanırsın. Sen, çilem sensin demekten hoşlanırsın. Sen acım sensin demekten hoşlanırsın ve sen aşığın yola çıksa senin derdinle kumlara bulansa bundan sen hoşlanırsın ve aşığın derdinden, ağzından, burnundan kanlar akıtsa sen bundan hoşlanırsın. O yüzden hem inleriz hem de cevrini azaltacaksın diye korkarız çünkü sen eğer bizden aşkını ve muhabbetini kestiysen bil ki cevrini de derdini de bizden kesmişsindir. Eğer bizde bir dert, gam kasavet yoksa senle alakalı, evet, sen bizimle olan irtibatını kesmişsindir ki en büyük acı budur. Allah bizi affetsin. 'Kahrına da hakkıyla aşığım lütfuna da.' 1570, Allah izin verirse, Cenab-ı Hak nefes verirse, Allah'tan bir şey gelmezse önümüzdeki hafta cumartesi inşallah 1570'ten devam edeceğiz. Sürçü lisan ettiysek affola. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun. El Fatiha maassalavat. Amin.

Yürü yürü yalan dünya, yalan dünya değil misin?

Yürü yürü yalan dünya
Yürü yürü yalan dünya
Yalan dünya değil misin
Yalan dünya değil misin

Yedi kez boşalıp dolan
Yedi kez boşalıp dolan
Yalan dünya değil misin
Yalan dünya değil misin

Yunus Emre çek cefayı
Yunus Emre çek cefayı
Çek cefayı sür sefayı
Çek cefayı sür sefayı

OlMuhammedMustafa'yı
OlMuhammedMustafa'yı
Alan dünya değil misin
Yalan dünya değil misin

OlMuhammedMustafa'yı
OlMuhammedMustafa'yı
Alan dünya değil misin
Yalan dünya değil misi

Allahümme salli alaseyyidina venebiya Muhammed

Hay hay! Ne gecenin hayrı, ne gündüzün tadı. Öyle gelmiş öyle gidiyor. Allah! Demiş ya ne kadar seversen sev bir gün hepsinden ayrılacaksın! Ya Allah!

https://www.youtube.com/live/nldSOYTfrLY?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1570-1575. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzlerinizi hayırlı eylesin. Ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim hem bu dünyada hem ahirette afiyet verdiği kullarından eylesin. Rabbim bizleri de ve Ümmeti Muhammedi Hakkı Hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip Hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı savaş açan cihat eden kullarından eylesin. Rabbim son nefesimize kadar buyurun 'Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu' akidesine sahip bir şekilde yaşayıp öylece canını teslim eden kullarından eylesin. Ecmain 1570. beyitte kalmış. Ondan önce okumuşuz:

'***Cevrinde öyle tatlılıklar var ki malik olduğunun letafet yüzünden kimse seni hakkıyla anlayamaz. Hem inlerim hem de sevgili inanır da keremin-den o cevri azaltır diye korkarım. Kahrına da hakkıyla aşığım lütfuna da. Ne şaşıracak şey ki ben bu iki zıtta da gönül vermişim.***

Hani Erzurumlu İbrahim Hakkı hazretleri demiş ya: 'Kahrında hoş lütfunda hoş' diye, aşıkların bir kısmı kahrı da lütfu da iki zıttı birleştirmişler, her ikisini de hoş görmüşler. O yüzden aşıklar da kendi içlerinde ikiye ayrılırlar. Bir, aşık-ı zat veya direk zata aşık olanlar iki yine aşık ama sıfatlara aşık olan sıfatta kalanlar. Bu normalde aşıkların içerisinde ince bir perdedir. Bunu normal bir dervişin anlaması, normal bir dervişin bunu ayırd etmesi mümkün değildir. Bu pir seviyesindeki zatlar, tabiri caizse zata aşık olanlardır. Bir çıt altı da o sıfata aşık, tabiri caizse sıfat-ı aşk denir onlara. Hani Cibril aleyhisselam geldi, iman nedir dedi, İslam nedir dedi, üçüncü soru ihsan nedir. Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ihsanı

tarif ederken 'Allah'ı görüyormuşçasına kulluk etmendir' dedi. Sonra durdu, dedi ki 'sen onu göremezsen dahi her an onun seni gördüğünü hissedip idrak edip öyle kulluk etmendir' dedi. İşte aşık-ı zat ile aşık-ı sıfat arasındaki fark burasıdır. İhsan mertebesindeki. İhsan mertebesi, o zaman öyle aşıklar vardır ki o aşık-ı zattır. Aşık-ı zat olunca o kahrın da hoş lütfun da hoş der. Aşık-ı zat olunca Hz. Pir gibi 'kahrına da hakkıyla aşığım, lütfuna da. Ne şaşılacak şey ki ben bu iki zıtta da gönül vermişim' der. Burda o iki zıttı kendi nefsinde birleştirir ama o normalde artık normal aşık değildir. Şimdi aşık-ı sıfatta olana bazen burası ince perde. Burayı gelecek nesiller iyi anlasınlar yani gelecek nesillere bir nasihat gibi bu kimisi bu sıfat-ı aşkta kalanlara aşk, ayrı bir perde olur onda, aşıklık ayrı bir perde olur. Şimdi diyeceksiniz ki aşıklık insana perde olur mu?

Evet. Aşıklığa perde yine aşığa aşıklıktır. Aşk ona perde koymaz. Onun aşıklığı ona perdedir. Çünkü bu böyle anlaşılması güç bir şeydir. Bu yani ancak yaşanması lazım. O aşığın önünde aşıklık nerde perde olur diye. O böyle nefsini tanımlamada veyahut da Rabbini tanımlamada önünde aşıklığı onun bir perde oluşturur. Ona eskiler hicap perdesi der. O perdede kalır o ama kendisini aşık zanneder mi? Evet. Burası biraz böyle anlamayanlar için şeriata mugayyir gelebilir. Orda o kimse sıfatın tecelliyatına, sıfatların tecelliyatına gark olur. O zattan koku almamıştır. Onda zati kokusu yoktur. Zati kokusu olmadığından dolayı, o tam bir arif-i billah değildir aslında. Velidir, bakın velidir, mürşittir ama tam önünde tam o perdeyi bitirememiştir. Şimdi diyeceksiniz ki bana ya bu noktalara gelen kaç kişi var ki? Hani ben anlatayım da benimle beraber ölüp gitmesin. Ben anlatayım, hiç olmazsa ilmen bilsin insanlar. O kimse, burası bakın tekrar söylüyorum, o kimse aşıklığı ayrı perdede maşuğu ayrı perdede, aşkı ayrı perdede görür. Tam tevhide ulaşmamıştır daha bu. O yüzden o nefsi de bu manada tam son nokta, son haliyle kemale ermemiş olur. Bir perde, ince bir perde var. O ince perdeden öbür tarafı görür. Kokusunu alamaz. O görme onu yanıltır. Bu artık mürşidi kamillerin kendi içerisindeki vartalarıdır. Üstadların kendi içlerindeki vartalarıdır bu. Bunu her üstat anlar mı? Hayır. Üstatlık yapar, şeyhlik yapar, mürşitlik de yapar ama bunu her mürşit de anlamaz, her mürşit bunu çözümleyemez.

Hz. Pir böyle en yüksek perdeyi öyle konuşuyor ki zaten usulü o, o yüksek perdeden konuştuğunu ancak yüksek perdede olanlar anlayabilir. Yoksa okur geçer bunu. Ne diyor? İşte kahrında hoş, lütfun da hoş diyor ya Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri de veyahut da bunu söyleyen pir efendiler çoktur. Kahrın da hoş lütfun da hoş derler. Bu hangi halde hangi perdede konuşulur, onu bilmez ama teknik olarak da hal olarak da. Söz olarak

konuşuyor herkes. Zaten en büyük sufilikte sıkıntı bu. Yani o kimse diyor ki kahrın da hoş lütfusun da hoş. Bunu anlat hal olarak bana. Kahrın da hoş lütfun da hoş, iki zıttı birleştirmenin perdesini anlat bana. Bu hangi perdeden? Sen hangi perdede bunu söyledin? Hani Enel Hak dedi ya, hangi perdede dedi bunu. Zat perdesinde mi dedi sıfat perdesinde mi dedi. Örneğin işte Enel Hak demesi onun sıfat perdesi henüz daha, zat perdesi değil. Zat perdesine geçmiş olsaydı zaten Enel Hak demeyecekti. Neden? Zat perdesinde kendisini görmeyecekti çünkü. Kendisini görüyorsa zat perdesinde değil henüz daha. O yüzden kendisini görmeyen ancak Enel Hak der gerçek manada. Der mi? Demez o da? Neden? Zat perdesi çünkü kendinde hiçbir şey görmemektir. Kendini de görmemektir. İşte ama normalde hani zat perdesine gelmeyen sıfat perdesine gelen hepsini de ayrı zanneder. Aşık ayrı, maşuk ayrı, aşk ayrı zanneder ve o aşıklığını zirvede görür. Aşıklığını zirvede gördüğü için onun aşıklığı ona perde olur. Dervişin dervişliğini zirvede görüp dervişliğinin ona perde olması gibi. Zakirin zakirliğini zirvede görüp zakirliğinin ona perde olması gibi veyahut da işte bir esma alanın esmasını zirvede görüp o perde olması gibi. Hal gören dervişin hali zirvede görüp o halin onda perde olması gibi. Rüya gören bir kimsenin rüyada kendisiyle alakalı bir şey olduğunda o rüyada takılıp kalıp onun perde olması gibi.

Derviş bir hizmetin ucundan tuttu, ben hizmet ediyorum dedi, hizmet ona perde oldu. Cömert gitti birisine beş kuruş verdi, beş kuruş verdiği gözüne göründü ona perde oldu veya birisinin elinden tuttu, birisinin elinden tutunca kendinde bir şey gördü o ona perde oldu. Bakın, sufilikte her hal ve makam o kimseye perde oldu, orda takılı kaldıysa. Ordan ilerisini görmüyor, ordan ilerisine gitmiyor. Ordan ilerisini görmeyince gitmeyince o onda perde oldu. Aynı şey, bu normalde sıfat-ı aşkta kalanlarda aşk onlara hicap oldu, perde oldu. Onlar zata yürümeleri gerekirken biz ona şöyle diyeceğiz, nasipleri o kadarmış, istidatları o kadarmış, orda takıldılar kaldılar. Onlar orda kaldılar. Bu ne oldu? Sıfat-ı aşkta kaldı. Oysa tecelliyata baksalar tecelliyatın zahiri, komple, baktığın zaman eşya hükmündeki her şey aşkın zahiridir. Aşkın batını ise hakkın zatıdır ama sıfatsal tecelliyatta kalan zati tecelliyata geçemedi, orda kaldı. Ben ancak bunu bu kadar anlatabildim. Şimdi önce bunu anlattım ki zati aşkı, zati aşığı daha iyi anlayabilelim. Normalde şimdi eğer ki o sıfat-ı aşktan geçseydi, aşık-ı zata ulaşacaktı ve o 'nerede olursanız olun Allah sizinle beraberdir' hadis-i şerifi onda tecelli etti, o Allah'ı görmüyorsan her daim o seni görüyor tecelliyatında kaldı. Zati aşk ise Allah'ı görüyormuşçasına yaşadı. Bakın Allah'ı görüyormuşçasına. Lokman, ayet 5: 'İşte onlar, onlar. Rablerinin gösterdiği hidayet

yolunda yürüyenlerdir. İşte kurtuluşa erenler de onlardır.' Onlar, Rablerinin hidayet yolunu takip edenlerdir, zatı aşka ulaşanlar.

Hani Cenab-ı Hak dedi ya, 'ben gizli bir hazine idim, bilinmek istedim, mahlukatı yarattım. Mahlukatın içerisinde de kendime halife olarak insanı yarattım. İnsanın içerisinde de insanların içerisinde de ilk insan olarak Adem'i yarattım ve Adem'i de kendi suretimde yarattım. Alemi de Adem'in suretinde yarattım. Adem'i kendi suretimde yarattım. Adem'e baktıkça Adem bana ayna oldu, ben Adem'e baktıkça Adem bana ayna oldu çünkü Adem hem zatı hem sıfatı kendi nefsinde bir eyledi, cem eyledi. Tevhid ehli oldu.' Hem sıfatsal aşk hem zati aşk Adem'in üzerinde ne yaptı? Tecelli etti. O yüzden Cenab-ı Hak, Adem tam bir ayna olunca Adem'e baktı, tabiri caizse kendini seyretti. İşte bu normalde asıl Adem'in yaratılışındaki maksat buydu. Ayeti kerimede de dedi ya 'ben sizi bana kulluk edin, beni tanıyın, beni bilin diye yarattım.' İşte beni bilin, beni tanıyın, beni bilin, beni tanıyının zirvesi, zatı tanımaktır. Zati aşka ulaşmaktır. Çünkü tanımanın bilmenin zirvesidir o, görüyormuşçasına yaşamaktır ve Cenab-ı Hakkın muradı, Adem'i yaratmaktaki muradı, kendi zatı sevilsin diyedir ve kendi, Cenab-ı Hak kendi zatıyla zahir olarak eşyayı yarattı, bütün mükavanatı yarattı ve mükavanatı yaratınca mükavanattaki herhangi bir şeye muhabbet eden bir kimse aslında Allah'ın sıfatına muhabbet etti. Allah'ın sıfatına muhabbet edince muhabbet, sevme direk Allah'ın zatına atfolundu ama eğer ki bir mürit bu hakikate ulaşmadı ise o zaman yaratılıştaki hikmeti anlayamadı. Yaratılıştaki hikmet onun zatını sevmekti. Onun zatına aşık olmaktı. Onun zatına yönelmekti ve aşkın zirvesi de o zata aşık olmaktı ve eğer o manada eğer ki o kimse o dereceye vardığında aşığın bu manada ikiliği kalmadı. Aşık da oldu maşuk da oldu aşk da o oldu. O esnada, o esnada ve böylece aşık, o aşık, aşkın bütün tecelliyatlarını üzerinde topladığından dolayı ben aşkım dese de onun hakkı oldu ve hangi mertebede hangi tecelliyatta olursa olsun onun adı aşk oldu. Artık onda ikilik kalmadı zati aşk tevhidin zirvesi olmuş oldu. Burası biraz sıkıntılı bir yer. O hale gelen kimse için zıtlıklar, zıtlıklar bir göründü.

Artık tüm zıtlıklar onun nefsinde birdir. İyilikti, güzellikti, çirkinlikti, ekşiydi, tatlıydı, iyiydi, kötüydü...Bunların hepsi de ne oldu? Bir oldu. İşte o yüzden bu hal ile hallenenler dediler ki bu hal ile hallenenler 'kahrın da hoş lütfun da hoş' dedi. Bu hal ile hallenenler o zaman dediler ki aslında gerçek olan neymiş? Bu alemde her şey ve hepsi de aşkmış dediler çıktılar işin içerisinden. Allah bizi o hal ile hallendirdiklerinden eylesin.

"Allah hakkı için bu dikenden kurtulur gül bahçesine kavuşursam bu sebepten bülbül gibi feryat ederim."

Yani birleştirmiş ya zıtlıkları," diyor ki Allah hakkı için dikenden yani Allah'ın kahır deryasından kurtulur da bülbül gibi gül bahçesine düşersem bu sebepten bülbül gibi ağlar sızlarım yani sanki kahrından şikayet etmişim gibi anlaşılır. Sanki kahrı ona çilesi, sıkıntısı, gamı, kederi ona ağır gelmiş gibi olur. İkilenmiş olurum o zaman, ikilemiş olurum ve bülbül gibi feryat figan ederim yani ağlarım, gam çekerim, neden ben buradan kurtuldum diye.

"Bu ne şaşıracak şey. Bülbüldür ki ağzını açınca dikeni de gül bahçesi ile beraber yutar. İkisini de bir gör."

İşte zati aşka gark olanlar bu aşkın tecelliyatından dolayı artık kahrı da lütfu da şerbet edip içenler aslında kahrı da lütfu da bir kadehe doldurmuş, ikisini karıştırmış, yudum yudum şerbet gibi içiyor. Bu hal ile hallenenlere bu. Edebiyat yok, bakın edebiyat yok. Edebiyatta güzel bunlar. Öyle değil. Adam of dahi demedi, demeyecek. Bu öyle bir şey değil. Bu kendi iç aleminde her şeyin onun eseri olduğunu, her şeyin ondan geldiğini ve her şeyin o olduğunu idrak edecek. Allah bizi onlardan eylesin.

"Bu bülbül değil ateş canavarı, onun aşkıyla bütün kötü şeyler kendisine hoş gelmekte."

Bu bülbül değil. Bu dışardan bülbül gibi görünür ama o bülbül değil bu aşka erişenler dışardan bakıldığında bülbül gibi gelir. Hayır, onlar bülbül değildir. Onlar ateş canavarı gibidirler. Çünkü onlar normalde onun aşkıyla ne kadar kötü, ne kadar zor, ne kadar ıstıraplı bir şey var ise onun gönlüne hoş gelir o. Bir başkasına ateş görünen onun gönlünde şerbettir. Bir başkasına zorluk görünen onun gönlünde kolaylıktır. Onlar öyle teslim olmuşlardır ki ondan gelen her şeye kendi iç alemlerinde boyun bükerler. Dışarı bir şey hissettirmezler ki dışarda kalanlar bu mevzuyu anlamasınlar diye. Burası sır bir perdedir. O yüzden hasta olsan, herkes gibi doktora gideceksin, sırrı ifşa etmeyeceksin. Hasta olsan herkes gibi doktora gideceksin, sırrı ifşa etmeyeceksin. Karnın acıktı mı dediklerinde acıktı diyeceksin, ifşa etmeyeceksin. Onların yemeleri, içmeleri, sağa dönmeleri, sola dönmeleri hepsi de onunla alakalıdır. O yüzden onu normal insan gibi görsen dahi o normal insan değildir. Allah bizi cümlemizi onlardan eylesin.

"Güle aşık. Halbuki esasen kendisi gül, kendisine aşık, kendi aşkını aramakta."

İşte o aşk deryasına dalmış, aşk deryasında güler aşıkmış gibi görünüyor ama o esasen zat çünkü zat, kendisine aşık. Kendisine aşık olduğu için sevdiği de kendisi. Sevdiği de kendisi olduğu için o kendisinden başka bir şey görmüyor.

"***Kızıl kan oldu tüm kainat kalbimde. Yeşil, mavi, siyah, beyaz, anlamsızlaştı. İyilik, kötülük, güzellik, çirkinlik kayboldu. Deryalar, ormanlar, gökler, aşk dahi kızıl kan.***"

Ben benlikten çıktım. Ben de kızıl kan oldum. Harfler karışmış, kızıl kana dönmüş sözler. Tek anlam, aşk, aşk, aşkı anlatmada, yine kızıl kan. Aşık, maşuk kalktı her şey aşktan kızıl kan. Bunu anlayan bildik halinde her ne var ise hep aşk imiş desin, çıksın işin içinden. Buraya kadar bu akşamlık. Evet, Allah bizi aşıklardan eylesin. 'İlahi akıl kuşlarının kanatlarının efsafı.' Önümüzdeki hafta Allah izin verirse, nefes olursa burdan devam edeceğiz. 1575 inşallah. Bu hafta kısa tuttuk böyle. Bu aşk; zati aşk, sıfati aşk, tabiri caizse anlatayım mı anlatmayayım mı, söyleyeyim mi söylemeyeyim mi uzun süre bunun muhakemesi ile geçti. Üç dört gündür böyle durdum. Yattım kalktım tabiri caizse, anlaşılmazsa insanların küfrüne sebep olurum diye kendimle çok savaştım. En sonunda bugün karar verdim kendi kendime, dedim ki yok anlatayım, yarın öbür gün bir yerden duyarlar dedim. Ya üstadımız bizim bunu anlatmadıydı denmesin dedim. Bir kenarda kalsın inşallah. Mübarek Hz. Pir zor, girift, anlatılması güç olan şeyleri, o yönü çok hoşuma gidiyor. Yani Arabi çok girift anlatır. Yani işin içinden böyle Arabi'yi tanımayan, ekolünü bilmeyen, onun böyle gidiş yolunu bulamayan bir kimse Arabi'yi anlaması çok zordur. Anlamadığı için de anlatması çok zordur. Çünkü aşıklığın perdelerini anlatırlar hep.

Hz Mevlana ise Celalettin Rûmi hazretlerinin tarzı böyle örneklerle, hikayelerle götürür işe ama Allah affetsin beni, benim gördüğüm bu, Arabi'den bir çift daha ileri anlatır ama hep bunu söylerim, anlattığı şeyler Arabi'den daha derinlemesine ve daha yüksektir ama dil, anlatış tarzı daha sadedir. Yani bunu böyle değişik hikayelerle, örneklerle anlattığı için sırrı içerisinde saklar. Yani bunu şimdi örneğin bu beyiti kapattım ama açayım tekrar. Yani bu bir kaç haftadır, bir iki haftadır yaptığımız bu sohbetlerde o kadar çok böyle derinlemesine şeyler ki böyle onu ama şeyin içerisine koymuş, hikaye gibi anlatmış. Yani işte burada direkt kahrına da hakkıyla aşığım, kahrına, yani bu ne demek? Yani Allah'tan gelen bütün zorluk olarak ne var ise zorluğa aşığım. Yani bu akıl üstü bir şey. Zorluğa, sıkıntıya aşığım dediğin de bu akıl üstü bir şey. Aklın kabul edeceği bir şey değil bu. Bakın bu aklın kabul edeceği bir şey değil. Akıl üstü konuşuyor. Kahrına da hakkıyla aşığım lütfuna da. Şimdi masanın bir köşesine kahrı koyun, bir köşesine lütfu koyun. Akıl lutfa gider, nefis lutfa gider. Tabiri caizse bir köşede ekmek var, bir köşede hiçbir şey yok. Koy buraya nefsi, nefis ekmeğe doğru gider. Bakın, bütün mahlukatı buraya koyun, ekmeği oraya koyun, orada hiçbir şey olmasın, bütün mahlukat ekmeye gider ancak aşıklar ekmeğe gitmezler. Bütün insanlık, bütün insanlık mükafata koşar. Bütün insanlık bakın, kim

tebessüm ediyor ona gider, kim yumuşak huylu ona gider. Bütün bekar erkeklere desen ki yumuşak huylu, nur yüzlü tatlı mı tatlı, her dediğinizi yerine getirecek olan bir bayan var, evlenir misin? Herkes evlenirim der. Bütün kadınlara desen ki yumuşak huylu, tatlı mı tatlı, bir dediğinizi iki etmeyecek bir adam var, evlenir misiniz? Bütün bekarlar evlenir.

Evet, desem ki erkeklere eli maşalı yanına yaklaşman mümkün değil, sen ona sevgilim desen defol git lan şerefsiz adam diyecek bir kadın var. Kim alır nikahına desem, kimse almaz. Neden? İnsan nefsi hep böyle nefse tatlı gelecek olan şeylere doğru koşar. Bakın aklın durduğu yer. 'Kahrına da hakkıyla aşığım', ya burda beyin iflas ediyor. Burda akıl iflas ediyor. Diyor ki bu yoldan yürüme, bırak diyor burayı. Ne demek ya kahrına da hakkıyla aşığım. Burda her şey iflas etti. Bugüne kadar öğrendiğin ilim, bugüne kadar aldığın eğitim, bugüne kadar yaptığın ne, ister doçent ol, ister profesör ol, hangi eğitimi aldıysan al, burda akıl durdu. Aklı reddedecek onu, aklı onu reddedecek, böyle bir şey yok diyecek. Evet, batı kafası, laik kafa, batı kafa, batı kafa, materyalist kafa, dünyevi kafa, sufilerin dışındaki bir kafa bunu kabul etmesi mümkün değil. Söylenecek söz değil bu. Bunu derinlemesine düşündüğünde bunun içerisinden aklınla çıkamazsın, mümkün değil. Bu mümkün değil, aklında bunun içinden çıkması. Yani bir kimse kahrına da lütfuna da hakkıyla aşığım diyemez. Allah rahmet eylesin, Şeyh Efendi böyle Bursa'ya yeni geldiğim zamanlar, böyle çekti beni kenara, oturuyor böyle. Ciddi bir şey konuşacağında koltuğun ucuna gelir oturur. Otur dedi böyle. Ben oturdum bir dizine dedi, baldırına ateş dökecekler bundan sonra dedi, bir dizine de gül yağı dökecekler dedi. Ateş dökenle dedi gül yağı dökeni dedi bir görmezsen dedi kemale eremezsin Mustafa Efendi. Bundan sonra dedi ikisini bir göreceksin dedi. Emredersiniz efendim dedim. Yani, kimisi sana kötülük yapacak, kimisi iyilik yapacak. Kimisi gelecek senin bacağına ateş dökecek, bildiğin ateş dökecek, kimisi de gelecek senin bacağına gül yağı dökecek. İkisini bir göreceksin ve seveceksin. Yıl doksan üç, doksan dörttü.

Şimdi bazen yakın çevre sorar, işte filanca, onu da affedecek misin. Ben içimden derim ki senin bacağına hiç ateş döken olmamış. Sen hiçbir ateş dökeni affetmemişsin. Sen bir bacağına ateş dökeni affetmedikçe kemale eremezsin. Sana zararı vereni sen affetmedikçe sen kemale eremezsin. Sen kalbinin bir köşesini, bir köşesini hançerleyen bir kimseyi affetmemişsin. Kalbini parçalayıp senin kalbini parçalayıp senin gözünün önünde tava yapıp yeğeni sen hiç affetmemişsin. Sufilik öyle değil. Bak ne diyor Hz.Pir: ' Kahrına da hakkıyla aşığım lütfuna da. Ne şaşılacak bir şey ki ben bu iki zıtta da gönül vermişim.' İkisini birleştirmiş. Tevhidin zirvesine ermiş, zirvede dolaşıyor. Artık onun için iyilikti, kötülüktü, çirkinlikti, güzellikti, zarar veriyordu, fayda veriyordu...Yok! Burası aklın bittiği yer. Aklın burda

şaşırdığı yer. Aklın burda tabiri caizse hani başka bir beyitte diyor ya akıl aşka gelince diyor çamura saplanmış eşek gibi apışır kalır. Akıl aşka gelince çamura saplanmış eşek gibi çakılır kalır. Akıl aşka geldi, çakıldı kaldı. Yalnız bu böyle edebiyat değil. Bunu yaşamak, bunu işte Allah'ı görüyormuşçasına yaşamak, Hz.Pir'in en önemli özelliği bu. Öyle uç, öyle ağır, öyle yüksek perdeden konuşuyor. Bunu normalde ancak o kimse iyice düşünüp idrak ederse o zaman onun gerçek manasına doğru koşuyor ve eğer gerçekten onu ince bir şekilde düşünmezse onu yapamıyor, edemiyor onu, mümkün değil ve 'Allah hakkı için bu dikenden kurtulur, gül bahçesine kavuşursam bu sebepten bülbül gibi feryat ederim' yani bir kimse dikenden kurtulduğu için ağlar, figan eder mi? Diyor ki ben zorluktan kurtulursam ben sıkıntıdan kurtulursam ola ki benimle olan irtibatı kesilir diye diyor gül bahçesindeki bülbül gibi ağlamaya, feryat etmeye başlarım.

Yani ben onun kahrına da kendimce aşık oldum ya o kahrından da ayrılmak istemem. Lütfuna da aşık oldum ya lütfundan da ayrılmak istemem. Her iki halden de ben ayrılmak istemem. Eğer ki ben kahırdan lütuf bahçesine geçersem bu sefer kahırdan lütuf bahçesine geçtim diye bülbül gibi feryat eder, inler ağlarım. Lütuf bahçesinden kahır bahçesine geçersem bu sefer de lütuf bahçesinden niçin ayrıldım? Lütuf bahçesinden nasıl ben yürüdüm gittim diye bu sefer de o yüzden ağlarım. O her ikisini de ben kendi nefsimde cem ettim. Her ikisini de ben birleştirdim. Her ikisini de. Öyle bir zatı aşka ulaştım ki ben, aşktan başka bir şey kalmadı bende artık. Benim adım aşk oldu. Benim adım aşk, ben kalmadım. Ben kendimden de geçtim, benden bir eser de kalmadı. Benim kimliğim, kişiliğim, benim şeyhliğim, dervişliğim, benim zakirliğim, nakipliğim, nükebbalığım kalmadı. Benim hiçbir şeyim kalmadı. Ben sadece ve sadece aşk kesildim. Ne maşuk kaldı ne aşık kaldı. Orta yerde sadece aşk kaldı. Çünkü bu bülbül değil, bu ateş canavarı. Onun aşkıyla bütün kötü şeyler, kendisine hoş gelmede. Bu bülbül gibi görünüyor o. Aslında o, sen ona bakıyorsun, o büyük bir veli. O büyük bir mürşidi kamil.

Sen onu zannediyorsun ki bülbül gibi. O bülbül değil, o bir ateş canavarı. Onun aşkıyla bütün kötü şeyler kendisine hoş geliyor. O öyle bir ateş canavarı ki o ateşi şerbet etmiş. Ateşi şerbet etmiş. O yüzden ateşin ateşten korkusu mu olurmuş! Her şey ateş. Her şey ateş olunca ateşin ateşten korkusu kalmaz. Her şey kan kızıl kıyamet olmuş. Kendin de kan kızıl kıyamet olmuşsun, hangi kandan korkacaksın? Hangi kızıl kıyametten korkacaksın? Aşk öyle bir şeydir çünkü. Hiç bir şey bırakmaz önünde, bir tek kendisi kalır. Bir tek kendisi kalır. O çünkü o öyle bir canavardır ki kendisinin haricinde ne varsa yalar, yutar. Ya buna razı olursun, kendinle alakalı hiçbir şey kalmamasına yürürsün aşk meydanına ya da çekilir gidersin. Bu meydan

ikilik kaldırmaz. Korkarsan kan kızıl kıyametten, geri adım atarsın. Hani daha önceki beyitlerde atıyordu ya ateşe. Attı bir genci, genç dedi ki koşun, burada hayat var dedi. Ardından bir kızı daha attı. Kız ne diyordu annesine? Anneciğim, aldanma. Gel dışarıdan sana ateş görünen içerisi diyordu güllük gülistanlık. Yine Hz. Pir anlatıyordu. O yüzden o neymiş? Ateş canavarıymış. Güle aşık. Halbuki esasen kendisi gül yani kendisine aşık. Kendi aşkını aramakta. Kendini, kendisi kendisine aşık. O yüzden insanı yarattı ve insanda kendisini seyretti. Sende seyretsin. Sen öyle aşka dal, öyle kendini cilala, öyle ayna ol, kendisini sende seyretsin ama sen sende kalırsan o sende kendisini seyretmez. Sen sende kalma, o kendisini sende seyretsin. Rabbim onlardan eylesin. Ne güzel demiş değil mi: 'Karadır kaşların ferman yazdırır.

Karadır kaşların ferman yazdırır
Bu dert beni diyar diyar gezdirir

Karadır kaşların ferman yazdırır
Bu dert beni diyar diyar gezdirir

Lokman hekim gelse yaram azdırır
Yaramı sarmaya yar kendi gelsin

Lokman hekim gelse yaram azdırır
Yaramı sarmaya yar kendi gelsin

Ormanların gümbürtüsü başıma vurur
Nazlı yârin hayali karşımda durur.

Ormanlardan aşağı aşar gezerim
Nazlı yardan ayrı düştüm ağlar gezerim

Bu kadar. Siz bu türküleri başka dinlersiniz, biz de başka dinleriz. Ayrıldıysan bitmez, ne hasretin, ne çilen. Ondan sonra diyar diyar gezersin. Diyar diyar gezersin! Gezersin! Biz kınanmaktan korkmayız. Gönlümüze türkü gelirse türkü söyleriz, şarkı gelirse şarkı söyleriz. Her şey aşktan yana bir dem deriz. Aşkın kendi dalgası, kendi cilvesi, kendi perdesi der yürür gideriz. Kınanmaktan korksaydık tirene binmezdik. Selamünaleyküm. Gelin şimdi bu geceyi bitirin, hadi bakalım!

https://www.youtube.com/live/HzpscFPNX40?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1575-1585. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi Hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Rabbim tüm Ümmet-i Muhammedi her türlü beladan, musibetten, sıkıntıdan, her türlü doğal afetlerden muhafaza eylesin. Kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. Biraz geciktik, gecikmemizin sebebi de malum. Bu doğal afetten dolayı bir depremzedelere yardımla alakalı bir çalışmamız vardı, onunla alakalı kısa da olsa küçük bir istişare ettik. O yüzden biraz geciktik. Hakkınızı helal edin. Elhamdülillah, hamd olsun kardeşlerden. Allah razı olsun. Bütün sebep olanlardan, katkıda bulunanlardan. Yaklaşık altı tırdan fazla bir çalışma oldu inşallah. Şimdi de yükleme devam ediyor, az bir şey daha kaldı işte, yüklemesi bitecek. Allah'ın izniyle yarın Allah'tan bir şey gelmezse inşallah saatini de belirleyeceğiz. Ona göre kardeşler yol hazırlıklarını bitirdiklerinde yarın inşallah yola çıkaracağız inşallah. Allah yardımcıları olsun inşallah. Evet, en son: 'Güle aşık. Halbuki esasen kendisi gül, kendisine aşık. Kendi aşkını aramakta.' Burayı okumuşuz inşallah. Konu başlığı:

"İlahi akıl kuşlarının kanatlarının evsafı."

Akıl kuşu, burda akıl kuşu deyince aklı söylüyor. Yani bu akıl herkesin malum, kendince kendisinde var olduğunu söylediği ama tarih boyunca Aristo'dan bugüne kadar herkesin tarif etmeye çalıştığı ama bir türlü bir tarihte, bir tarihte sabitlenemedi tecelliyatı, tesiri belli olan ama mahiyeti eski dilde

muğlak dediğimiz yani mahiyetinin ne olduğu tam olarak anlaşılamayan, mahiyeti nedir tam anlaşılmıyor. Şimdi burda bütün herkese sorsak herkese akıllı mısın desek herkes akıllıyım diyecek. Ben de dahil ve hepimize deseler ki yani akıllı olduğunun delili ne? Herkes kendince bir delil söyleyecek ama aklın mahiyeti nedir? Nerde durur? Durduğu yer neresidir? Bunu sorduğumuzda bütün herkesten bunu felsefeciler dâhil bütün herkesten farklı cevap gelecek. Akıl ile alakalı. İşte Hz.Pir de bu akıl kuşlarının kanatlarının vasıflarını anlatacak bize şimdi. Şimdi bazen ben zaman zaman sohbetlerde derim ya kalbi akıl, nefsi akıl. Şimdi baktığımızda mesela akıl diyeceğiz değil mi? Emmarenin aklı ayrı, levvamenin aklı ayrı. Nefis üzerinden yürüyoruz. Mulhimenin, Mutmainnenin, raziyenin, mardiyenin, safiyenin aklı ayrı. Bunlar aynı akıl ama her nefis meratibinde aklın mahiyeti ve tecelliyatı değişti. Emmarenin aklıyla safiyenin aklı aynı değil.

Biz tabii bu meseleye sufi mantalitesinden bakıyoruz. Felsefi mantaliteden bakmıyoruz.

İlmel yakîn. Bu da kalbin halleridir. İlmel yakînin aklıyla, kalben yakînin aklıyla hakke'l yakînin aklı da aynı değil. Bakın bunların akılları farklı farklı. Şimdi nefis meratipler açısından baktık. Yedi tane akıl meratibi çıktı. Kalbi meratipleri açısından baktık. Bu manada üç türlü, üç farklı akıl tecelliyatı çıktı. İlmel yakîn akıl ayrı, aynel yakîn akıl ayrı, hakke'l yakîn akıl ayrı. O kimsenin yakînliğine bağlı bir akıl tecelliyatı çıktı. İlmel yakîn olan akılla hakkel yakîn olan akıl da aynı değil. Çünkü ilimleri de aynı değil. İlme'l yakîn aklın ilmiyle hakke'l yakîn aklın ilmi aynı değil. Nefsi emmarenin aklıyla nefsi mutmainnenin aklı da aynı değil. Şimdi herkes bir dergâhta derviş ama herkesin nefis meratibi aynı değil. Nefsiyle mücadelesi de aynı değil. Böyle olunca aklı da aynı değil veyahut da hepsi de aynı şeyhe bağlı ama kalbi meratipleri ayrı, kalbi meratipleri ayrı olunca onların kalbi akılları da ayrı. Şimdi diyeceksiniz ki aklı sen ikiye böldün. Nefis meratipleriyle ayrı, kalbi meratipleriyle ayrı. Bunu böldüm ki mesele anlaşılsın diye böldüm. Yoksa akıl bir bütün, akıl bir tane. Yedi tane akıl yok ama yedi tane olgunlaşma hali var. O aklı da olgunlaşıyor, o ilmi de artıyor. Mesela bir, Cenab-ı Hakk'ın ilminin sonu yok. O zaman kalbi olarak hakke'l yakîn olan bir kimsenin yakînlık derecesine göre aklı da değişti. Şimdi diyeceksiniz ki sen zaman zaman sohbetlerde aklı reddediyorsun. Ben aklın putlaştırılmasını reddediyorum. Aklı putlaştırırsanız, Allah muhafaza eylesin, o zaman sizin önünüzde tağut olur. O her putlaştırdığın şey önünüzde tağut olur ve tağutu biz sadece hani böyle Kur'an ve sünnetin dışında bir şey olarak nitelendiriyoruz ama şunu unutmayın, sizin tekâmülünüzü, sizin yürüyüşünüzü durduran her şey, sizin için tağut olur. Bir gün siz aklın bir perdesinde

takılırsanız o da sizin için tağut olur. Öyle o yüzden tağut sizin Allah'a yaklaşmanıza engel olacak her şeydir.

Şimdi baktığımızda İslam ulemasına mesela Gazali'nin akla verdiği değer, kıymet, tarif ayrıdır. Örnekliyorum Muhasibi'nin ki ayrıdır, İmam Marunî'nin ki ayrıdır aynı ekole müntesiptir bunlar ama İmam-ı Azam'ın ayrıdır örneğin veyahut da geriye doğru gittiğimizde akıl Aristo'da ayrıdır, Platon da ayrıdır veya biraz daha ortalara doğru geldiğimizde Avrupalı farklı felsefecilerin aklın üzerindeki tabirleri ayrıdır. Neden bu karmaşa? Karmaşanın sebebi ne? Karmaşanın sebebi şu, aklın mahiyeti bilinmiyor çünkü. Aklın mahiyeti bilinmediğinden dolayı bu karmaşa çıkıyor. Aklın tecelliyatı biliniyor. Siz ayeti kerimelere normalde baksanız işte o akıl sahipleri iman eder. Bir kimse iman etti, akıl sahibi oldu; iman etmedi, akıl sahibi olmadı. İyi, akıl sahibi olmayan bir kimse bunu ayeti kerimeye karşı çıkmak için söylemiyorum, iman hani akıl sahibi değil diye Kur'an'ın nitelendirdiği bir şahıs ekmeği burnuna götürmüyor, ekmeği kulağına götürmüyor. Bir Hristiyan anne babanın çocuğuyla Müslüman anne babanın çocuğu, kaç yaşında, beş yaşında. Onun önüne yiyecek bir şey koyduğunuzda ne Hristiyan bir anne babanın çocuğu ne Müslüman ne Hindu ne dinli ne dinsiz, o çocuk ekmeği başka bir yerine götürmüyor. Hepsi de de ağzına götürüyor. O zaman fiziki olarak düşündüğümüzde bakın daha nefis meratipleri bile yok. O zaman bu aklın bir fiziki tecelliyatı var. Herkeste var olan akıl. Demek ki bir, insanoğluna Cenab-ı Hak bir akıl kategorisi seçmiş. Bütün çoluk çocuk herkes de birinci derecede o yaratılıştan gelen bir akıl kategorisi var. Bunun adını batılılar farklı koymuş, İslam âlimleri farklı koymuş. Ne bileyim, herkes bu akla farklı bir isim koymuş olabilir. Ben burda size bu aklın tecelliyatını anlatıyorum. O çocuk büyürken normalde bütün çocuklar gibi aynı şekilde büyüyor ve etraftan aldığı bilgiye göre aklı farklılaşmaya başlıyor.

Akıl sadece insanlar da yok, hayvanlarda da var. O hayvanlardaki akıl da annesini tanıyor, hayvanlardaki akıl da mağarasını tanıyor, hayvanlardaki akıl da kendi bölgesini tanıyor. O hayvan akılsız değil kendi dairesinde, biz onu akılsız bir mahlûk olarak göremeyiz. Bir hayvan besliyorsunuz, beslediğiniz hayvan besleyenini tanıyor. Besleyenini tanıdığı için onu gördüğünde kendince sevinç gösterisi yapıyor. Onun da bir aklı var. O zaman bir buğday tanesi diyelim. Buğday tanesinin de aklı var, buğday tanesini koy toprağa bekliyor. Çatlamak için bekliyor, filizlenmek için bekliyor. Dışarda kar buz var değil mi? Sen al buğday tanesini, pamuğun içerisine koy, hani bize ilkokulda yaptırırlardı. Var mı çay bardağında, su bardağında fasulye çimlendirmeyen? Herkes çimlendirmiş. Bir sen çimlendirmedin mi hiç? Sen nerede okudun ya? Kütahya'da normalde sana ilkokulda pamuğun içerisinde

fasulye çimlendirmediler mi? Ha sen çimlendirmedin, onlardan farklı davrandın yani. Tamam, böyle senin farkın bu da demek ki! Hiç sen fasulye ekmedin mi hiç bir yere? Köyde tarlaya ektin. Ne zamanları ektin mesela? Yok, örnekliyorum, hangi mevsimde ektin? İlkbaharın sonuna doğru, yazın başlangıcında. Neden daha önce veya daha sonra ekmedin? Mevsimi o zaman, değil mi? Toprağın tavı, sıcaklığı o zaman geliyor değil mi? O zaman ektiğinde çimleniyor. Tamam, o zaman fasulyenin aklını, fasulyenin aklını çözdün sen denilebilir mi? Nereden çözdün? Geleneksel çözdün, aldığın eğitimle çözdün. Fasulyenin içine girmedin. Denediler, yanıldılar. Dediler ki işte ilkbaharda toprak ne o, cemre önce suya, sonra toprağa, yok önce havaya, sonra suya, sonra toprağa. Cemre toprağa düşünce tohumu ekecen dediler değil mi? Sebep? Aslında sen fasulyenin aklına girmedin. Ne yaptı? Deneme yanılmayla fasulyenin aklını çözdü. Hangi derecede bilemese dahi hangi sıcaklıkta tohumu ekersen bunu çözdü. Fasulyenin aklı var çünkü. Sen o fasulyenin aklını çözersen, ekersen evet, fasulye ne o tomurcuk verecek, filiz verecek, çatlayacak. Ha, o zaman ekmezsen sen tohumu çürüteceksin. Bakın, bir buğday tanesinin de bir fasulyenin de kendi içerisinde aklı var.

O zaman baktığınız zaman bütün kâinatın, varoluşun içerisinde bir akıl var var oluşun da ama burdaki Hz. Pir bu aklı konuşmuyor bize. Hz. Pir ne diyor, ondan bundan önceki neydi? Kendisi gül, gül arar diyor. Aslında diyor, kendisi gül. Kimi kastediyor? Mürşidi kâmilleri bahsediyor burda ve burdaki akıl kuşu dediği mürşidi kâmiller. O zaman onların aklını konuşuyor. Onların aklını bize söylüyor. O zaman bizim burda konuşacağımız şey, tabiatın aklı değil, balığın aklı değil, ineğin aklı değil, köpeğin aklı değil, farenin aklı değil, kedinin köpeğin, hayvanların aklı değil. Var mı? Var. Taşın aklı değil. Taşın da aklı var mı? Var. Depremin aklı değil. Depremin de aklı var mı? Var. Yani deprem oluyor ya onun da bir aklı var. O da akılsız değil. O da bir aklın üzerinde yürüyor. Aklın üzerinde yürümeyen hiçbir şey yok ve Cenab-ı Hak hani bu akılla alakalı hadisler üzerinde genel olarak hep şunu söylerler. Hani bu hadislere dikkatli hani yaklaşın. Sahihliği üzerinde hani problem var gibi derler. Ben biliyorsunuz hadislerin üzerindeki bu tip şüphelere katılanlardan değilim. Hadis kitabında geçiyor mu? Geçiyor. Mevzu da olsa haberi vahit de olsa işte yok silsilesinin filancasından fişmancasında şu var deseler de ben sahih kabul ediyorum, çıkıyorum. Şimdi akılla alakalı da sahih kabul ediyorum. Cenab-ı Hak işte tabii ben bu aklı da Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ruhaniyeti ve nuraniyeti olarak görüyorum ilk aklı. Hani aklı evvel denilen şey. Cenab-ı Hak ilk aklı yarattı ya, o aklı ilk yarattıktan sonra hadis-i şerif var böyle. Aklı yarattı, aklına gel dedi geldi, git dedi gitti, gel deyip geldiğinde

git deyip gittiğinde dedi ki senden daha kıymetli bir şey yaratmadım. Akıl için, senden daha kıymetli bir şey yaratmadım dedi ve dedi seni de dedi en değerli, en kıymetli yarattığıma vereceğim dedi.

En kıymetli, en değerli yarattığıma vereceğim seni dedi ve benim nazarımda o akıl, Nur-u Muhammedi akıl, aklı evvel dediğimiz şey ve o aklı evvel üzerinden bütün akıllar cereyan etti. O aklı evvel üzerinden bütün akıllar cereyan etti. Bu da Nur-u Muhammedîyenin aklıydı. Bu böyle uzun mesele, farklı mesele. Burdaki konuşacağımız mesele bizim o olgunlaşmış, kemale ermiş, safiye makamına gelmiş mürşidi kâmillerin aklı. İlme'l yakîn, aynel yakîn derecesini geçmiş, hakke'l yakîn perdelerinde kulaç atan akıl, bizim Hz. Pir'in konuştuğu akıl burda Allah u âlem bu. Allah bizi affetsin. Yoksa normalde işte kim? Hani o kadar çok aklı tasnif etmişler, akıl üzerinde o kadar çok konuşmuşlar ki, bunu zaman zaman hani akılla alakalı bir şey olduğunda çok çok çok çok çok çok yıllar önce bu Gazali de bu konuda çok üzerinde saygıdeğer bir şekilde konuşmaya çalışmış, konuşmuş. Onun küçük risaleleri vardır böyle, o küçük risalelerde o da ele almış ama ya sonuçta İmam Maturidi de almış akılla alakalı, Mutezile de akılla alakalı konuşmuş, Eşariler de akıllı alakalı konuşmuş. Akılla alakalı konuşmayan hemen hemen hem akaid uleması hem kelam uleması kalmamış. Fahrettin Razi de konuşmuş. Hepsinin de kendince bir akıl önerisi var. Akıl şudur, tecelliyatı budur sözü var. Baktığımız zaman o zaman o kadar çok akılla alakalı konuşulan olmuş ki bunlara, bu tartışmalara girmek istemiyorum. Bunlar benim alanım değil. Benim alanım şu. Ben aklın nitelendirirken Mustafa Özbağ olarak konuşuyorum bunu. Kabul edilir edilmez, her nefsin bir kategorisinin, katmanının bir aklı vardır. Emmarenin aklı vardır, farklı çalışır. Levvamenin aklı vardır, farklı çalışır. Mülhimenin aklı vardır, farklı çalışır. Mutmainnenin aklı farklı farklı çalışır. Radiye, mardiye, safiyenin aklı farklı çalışır. Bu akılların farklı çalışması nefisle mücadele ile alakalıdır. Nefis meratipleriyle alakalıdır. Bir de kalbin meratipleri vardır. Ben onu biliyorsunuz üçe bölerim, ilme'l yakîn, ayne'l yakîn, hakke'l yakîn. O zaman bu kalbi aklın da böyle üç merhalesi vardır. Üç farklı kategorisi vardır; ilmel yakîn olan bir kimsenin kalbi aklıyla, hakkel yakîn olan bir kimsenin kalbi aklı aynı değildir.

"Can dudusunun hikâyesi de bu çeşittir fakat nerede kuşlara mahrem olan kişi? Nerede zayıf ve suçsuz bir kuş ki onun içine Süleyman, askeriyle ordu kurmuş olsun."

Allah u âlem burdaki kuştan kastı Hz. Pir'in, mürşidi kâmilin ruhaniyeti, ruhu. Hani duduya dediydi ya ne istiyorsun. O tüccara da dedi ki dudu, sen git benim ordaki akrabalarıma benim burdaki durumumu söyle demişti.

Kafesin içerisinde sıkışmış kalmıştı. İşte dudunun hikâyesini anlattım ya, siz orda özgür bir şekilde yaşarken burda kafesin içerisinde yaşamam hak mıdır diye, bunu böyle söylüyordu. Burdaki kuştan kastı, bir mürşidi kamilin ruhu Allah u alem, doğrusunu Allah bilir, burdaki günahsızdan murat da fenafillaha ulaşmış, o makama gelmiş olan bir mürşidi kamil ve burdaki hani zayıftan, hani diyor ki nerede zayıf ve suçsuz bir kuş, burdaki zayıftan kastı da Allahu alem, Cenab-ı Hakkın sıfatsal tecelliyatlarının içerisinde kendisini hiçliğe bırakmış, tabiri caizse arif'-i billah olmuş kimsenin zayıflığı. Allah u alem Süleyman'dan kasıt da hani Süleyman Aleyhisselam bütün mahlukatın diline vakıftı ya ve bütün mahlukatı anlayabilme ve mahlukatla konuşabilme yeteneğine sahipti. Buradaki Süleyman'dan kasıt da o mürşidi kâmilin kendi üzerinde tecelli eden, tecelli eden tabiri caizse ismi azamı ve askerden murat da bütün, Cenab-ı Hakk'ın esma ve sıfatlarına vukufiyet arz etmesi, vukufiyet sağlaması ve bütün bu vasıfları topladığımızda Hz.Pir bir örnekleme ile mürşidi kâmilin üzerinde bulunan manevi vasıfları anlatıyor ve bu manevi vasıflara sahip olan bir kimsenin de mürşidi kâmil olacağını söylüyor. Başka bir şey de bu manada kastetmiş olabilir mi? El- Cevap olabilir. Bizimki doğru diye herhangi bir iddiamız yok.

"Şükür yahut şikâyetle feryat edince yere göğe zelzeleler düşsün. Her demde ona Allah'tan yüz mektup, yüz haberci erişsin. O bir kere 'Ya Rabbi' deyince, Hak'tan atmış kere 'Lebbeyk' sesi gelsin.

O şükür ettiğinde veyahut da şikâyet ettiğinde gök ve yer sarsılır. Şükrettiğinde, hamdettiğinde onun hamdine cevap gök halkından ve yer halkından gelir. O şikâyet ettiğinde bu manada gök sarsılır, ortalık karman çorman olur. O mürşidi kâmilin bu manada duası ve bedduası geri çevrilmez. Hem duası geri çevrilmez hem bedduası geri çevrilmez. Ortalık karman çorman olur mu? Olur. Çünkü o 'sen atmadın ben attım' sırrına vukufiyet sağlamıştır. Çünkü o 'senin elin değildi benim elimdi' sırrına vukufiyet sağlamıştır. Mektup da Cenab-ı Haktan ona gelen tecelli perdeleridir. O yüzden diyor ya, Allah'tan yüz mektup, her demde ona Allah'tan yüz mektup, o zaman yüz haberci erişsin. Demek ki her dem Allah ona ne yapıyor? Hitap ediyor ve haberci erişsin dediğinde her dem Cenab-ı Hak onun ihtiyacı olan neye ihtiyacı varsa kalbine ilham ediyor. Habercisi de ne? Kalbine getirilen haberler ve o her dem Allah'la Cenab-ı hakkın sıfatlarının tecelliyatına mazhar olduğundan tabiri caizse sıfatsal tecelliyatın altında ve sıfatsal tecelliyatın altında olduğundan dolayı her an yüzlerce mektup yüzlerce haberci var ve her 'Ya Rabbi' deyişinde her 'Ya Rabbi' deyişinde, o 'Ya Rabbi' dediğinde Cenab-ı Hak da ona 'Lebbeyk' yani buyur diyor, her 'Yar Rabbi' deyişine. Her 'Ya Rabbi' deyişine buyur dendikçe o da her daim 'Ya Rabbi'

noktasında. Bu sizde kafa karışıklığı olabilir ama Hz. Pir'in bu konuda bir şeyi var, hali var, öyle söyleyeyim. Hz. Pir bir gün mana perdesinde bir zat-ı şerifi görüyor. Bakıyor ki o zat-ı şerifin zikri Ya Rabbi diye. O devamlı Ya Rabbi, Ya Rabbi, Ya Rabbi derken Cenab-ı Hak ona lebbeyk diye hitap ediyor. Bu manevi hali Hz.Mevlana görünce o da başlıyor, Ya Rabbi demeye. Pir makamındaki velilerin, mürşitlerin bu tip hayret makamları vardır. Hayret perdeleri vardır. O hayret perdelerinde geçmiş ümmetlerden bazı zat-ı şeriflerin virdlerini duyarlar.

O zatı şerifler, hani 'siz ölü demeyiniz onlar sağdır' var ya, onlar sağdır. Onlar değişik perdelerde, değişik tecelliyatlarda, değişik virtler söylerler. O mürşidi kâmillik yolunda yürüyen bir kimse, o perdelerdeki o zatların virtlerine tabiri caizse şahit olur. Yani işte konuşmaya muktedir hale gelince o mürit seyr-i süluk esnasında, sorsa birisine işte sen hani kaç yıldır burdasın dese, o der ki yedi bin yıldır burdayım, on bin yıldır buradayım, yirmi bin yıldır burdayım. Hangi yıl tabi bunlar da ayrı bir tecelliyat. Yani işte yirmi bin yıldır ben bu fanusun içindeyim. İşte virdin ne? Subhanallahi vebihamdihi. İşte kaç yıldır burdasın? Yirmi bin yıldır burdayım. İşte dünya yılı mı ahiret yılı mı, ayrı tartışma konusu. Bunların böyle virtleri vardır. Bu zatlar, bunların normalde, onlar 'Hay'dır sırrına ulaşmış ve bir vird Cenab-ı Hak onlara tahsis etmiş, o virdle hayatlarını devam ettirirler ayrı perdelerde. Ayrı perdelerde! Bunlar bir müridin seyr-i sülukunda değişik perdelerde yaşadığı şeylerdir. Başkalarında nasıl yaşanır bilemem. O kimse, beşinci makamdan sonra başlar bunlar, beşinci makamdan sonra başlar! Beşinci makamı bitirmeye yakın, bu tip tecelliyatlara mazhar olur seyr-i süluk erbabı. O yüzden beşinci makamda beşinci esmayı alan bir kimse şeyhlik yapabilir o esmada oturduysa, yerleştiyse. Evet, o teknik olarak şeyhlik yapabilir ama onda hitap başlamıştır çünkü. Hitap başlamıştırdan kastım ne? O kimse hem rüyasında kendisini cennetlik görür hem halinde kendisini cennetlik görür. Cennette makamını da görür mevkisini de görür. Cennette girdiğinde, cennette makamını, mevkisini gördüğünde Allah ona hitap eder. Bunları kullanmaya kalkmayın bunları, bu hale gelmeden bunları kullanan insanlar helak olur, maneviyatı yok olur onun. Hiç kimse kendini dev aynasında görmesin. Bunlar dervişlikte ölçü olsun diye söylüyorum. O kimseye Cenab-ı Hak ona hitap eder.

Cenab-ı Hak ona hitap ettiğinde, bunlar kimisine de böyle kendisini akıllı gören zahir ulema, zahir bakanlar da bunları deli saçması olarak görür. Şimdiden de söyleyeyim ben onun da böyle göründüğünü. O kimse bu hali yaşayınca Cenab-ı Hak ona hitap eder. Cenab-ı Hak ona hitap edince onun bütün vücudu kulak olur, bütün vücudu akıl olur, bütün vücudu göz

olur, bütün vücudu dil olur. Ne olması gerekiyorsa o esnada öyle olur. Ondan bir ses çıkarken bütün vücudundan ses çıkar. Bir şey duyarken de bütün vücut olarak onu duyar. O esnada, rüyada yaşar önce bunu, sahih rüyada yaşar, sahih halde de yaşar bunu. Hal yetmez sadece yalnız, bunu rüyasında da net bir şekilde yaşaması gerekir. Bundan önce dahi, bundan önce onun yaşaması gerekenler vardır. Bundan önce yaşaması gereken nedir? O fenafi'l şeyh olur. Fenafi'l şeyh olduğunda da sanki onun kulağı şeyhinin kulağıdır, dili şeyhinin dilidir, gözü şeyhinin gözüdür, kalbi şeyhinin kalbidir. O şeyhinin kalbine girer, şeyhiyle beraber yaşar önce bunları. Bir şeyhin mürşid-i kâmil olup olmadığı da o esnada meydana çıkar. Bir mürşid-i kâmilin bu halini bir dervişi yaşıyorsa hem dervişin dervişliğinin delilidir hem de mürşid-i kâmilin mürşid-i kâmilliğine delildir. Her ikisi de birbirine delil olur. O mürid şeyhin kalbinde seyr-i süluk eder. Önce kalbinde, şeyhinin kalbinde başlar bu seyr-i süluk. Şimdi şeyh sevgisini insanlar böyle şirk olarak gördüğünden konuşamıyoruz bunları veyahut da insanlar bir mürşid-i kâmil olmayan da bunu konuşuyor. Şeyhinde seyri süluk olacaksın diyor, şeyhinde nasıl seyr-i sülük olacak, seyri süluğun tecelliyatını kendisi olmadığından bilmiyor ama! Kendisi olmadı çünkü. Sendeki tecelliyat ne? Sen şeyhinde fani oldun, sen ne yaşadın? Sen ne yaşadığını anlat. Yok! Sebep? Kendisi yaşamadı çünkü. Kendisi şeyhinde fani olmadı. Şeyhinin gözü, şeyhinin kulağı, şeyhinin dili olmadı. Şeyhinin eli olmadı. Şeyhinde fenafi'l şeyhliği yaşamadı. Fenafi'l şeyhliği yaşamaya korktu. Onu sevemedi, ona tabi olamadı! En büyük handikap bu. Bir müridin şeyhini böyle bir sevgiyle sevememesi! Bu bütün her yerde handikap.

Şimdi o fenafi'l şeyhliği, bu hali yaşayacak, fenafi'l şeyhlikte bu hali yaşarsa o zaman o Cenab-ı Hak'tan beşinci makamda o kimsenin cennete girip hitap almasını o zaman daha iyi anlayacak. Öbür türlü anlaması mümkün değil. İşte öyle olunca, o kimse fena makamına gelince, yani fenafi'l şeyhlikten geçip fenafi'l resulden geçip fenafi'llah noktasına geldiğinde, evet, onun kalbine varidatlar inmeye başlayacak. Onun kalbine haberciler de gelmeye başlayacak. Onun kalbi ilham almaya başlayacak. Allahu alem Hz. Pir bunu anlatıyor bize, bunu söylüyor. Diyor ki o, bir çok kez onun diyor ne yapıyor? Kalbine haberciler gelir ve ona yüz mektup gelir. Yüz haberci erişir her an ve diyor o 'Ya Rabbi' dediğinde Cenab-ı Hak ona 'Lebbeyk' der. İşte bu hale gelen fena haline gelen bir veli, bir mürşid-i kâmil, bu perdelerde dolaşırken geçmiş ümmetlerden böyle 'Ya Rabbi' diyen 'Ya Allah' diyen 'La İlahe İllallah' diyen 'Subhanallahi ve bihamdihi' diyen başka bir perdede 'Subhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim' diyen başka perdede başka virdler söyleyen, başka esmalar söyleyen zatlarla tanışır ve o zatlarla tanışınca

o zatların zikrinin karşılığında Cenab-ı Hakk'ın o zatlara olan hitabını da duyar. Öyle olunca kendisini o hale bırakır. Ben şimdi tekrar döneyim Hz. Pir'e. Hz.Pir de normalde bu 'Ya Rabbi' diyen bir zat-ı şerife, zat-ı şerifin tecelliyatına râm olunca başlıyor o da 'Ya Rabbi' 'Ya Rabbi' demeye. O da 'Ya Rabbi' 'Ya Rabbi' demeye başlayınca sonra bir ses işitiyor. Bu ses kimin sesi? Bu ses Şemsettini Tebrizi'nin sesi. Şemsettini Tebrizi de 'Lebbeyk' demeye başlıyor. O 'Ya Rabbi' diyor, o 'Lebbeyk 'diyor, o 'Yarabbi' diyor, o lebbeyk diyor, o Ya Rabbi diyor, o 'Lebbeyk' diyor. Burda kafanız karışır şimdi. Onun o 'Ya Rabbi' sözüne, Cenab-ı Hak Şemsettini Tebrizi'nin üzerinden ona cevap veriyor. Diyor ki senin her 'Ya Rabbi' deyişine, kimden, Şemsettini Tebrizi'den tecelliyat geldi. O da 'Ya Rabbi' dedi.

Sakın burda Şemsettini Tebrizi Allah oldu diye düşünmeyin. Öyle bir şey yok. O esnada Şemsettini Tebrizi'nin ruhaniyetini Cenab-ı Hak kendisine, kendisine vesile etti, sebep etti. Şeyhinin üzerinden ona 'Lebbeyk' demeye başladı. Çünkü o esnada baktı Hz. Pir, bir zat-ı şerif 'Ya Rabbi' 'Ya Rabbi' diye yalvarışta ve her 'Ya Rabbi' deyişine Cenab-ı Hak hitap ediyor, 'Lebbeyk' diyor. Cenab-ı Hak ona 'Lebbeyk' diye hitap edince Hz.Pir bu halin tabiri caizse hayretine, hayret perdesinde takılıp kalıyor. O da bunlar böyle bu mana aleminde olan şeyler. O esnada o da onun o tecelliyatına takılıyor. O da çünkü 'Lebbeyk' sesini duymak istiyor. Hangimiz duymak istemez ki! Ayeti kerimede tecelli ediyor, 'kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder.' Sen hangi perdede olursan ol, sen Allah'ı zikredersen Allah da seni zikreder. Sen 'Ya Rabbi' dediğinde o da 'lebbeyk kulum' der. Ama sen bunu duymamışsındır. Neden? Makamatla alakalı, tecelliyatla alakalı. Sen zannedersin ki benim 'Ya Rabbi' değişime 'Lebbeyk' cevabı almadım. Hayır, sen o cevabı muhakkak aldın ama sende duyacak o kulak perdesi açılmadı. Sende duyacak o kalp perdesi açılmadı. Açıldığı anda senin her 'Ya Rabbi' deyişini 'Lebbeyk' sedasını duyacaksın ve bunu Hz. Pir mana aleminde görünce, her 'Ya Rabbi' deyişine 'Lebbeyk' cevabını görünce o da bana da bir 'Lebbeyk' diyen olur, bana da 'Lebbeyk' denir diye o da 'Ya Rabbi' demeye başlıyor. O da 'Ya Rabbi' dermeye başlayınca Şemsettin-i Tebrizi'nin sesi ile her 'Ya Rabbi' deyişine 'Lebbeyk' her 'Ya Rabbi' deyişine 'Lebbeyk'! Gözünü açıyor, Şemsettini Tebrizi orda. 'Lebbeyk' diyen Şemsettini Tebrizi ama bu manada ama bu zahirde. İşte Hz. Pir Allahu alem, Allahu alem diyorum, bu manevi hali yazdı buraya, bu beyite. Bu manevi hali yazdı ve bunu yaşamamış olsaydı bunu yazamazdı zaten. Bu manevi hali buraya, kendi yaşadığı tecrübeyi buraya aktardı ve dedi ki bir mürşid-i kâmil ne zaman ki 'Ya Rabbi' dese Allah ona cevap verir, 'Lebbeyk' der o zaman kim Arif'i Billah oldu? O ne zaman ki 'Ya Rabbi' dedi Allah ona Lebbeyk dedi. Kim Allah'ı

zikretti, Allah da onu zikretti. Hangi nefis meratibinde zikredersen o nefis meratibinde seni zikretti. Onun fazlı geniştir, rahmeti büyüktür. Sen emmarede Allah dersin, o sana belki de safiyede senin cevabını verir, sen onu duyamazsın. Sen ilme'l yakîn onu zikredersin ama o Hakke'l yakîn derecesinde seni zikreder, sen onu bilemezsin. Sen onu duyamadığından, bilemediğinden farkında değilsin ama açılırsa göz, kulak o zaman senin kıymetin, değerin sence, sence o zaman anlaşılır. İşte o veliler, o mürşid-i kâmiller o 'Lebbeyk' sesini bu manada hayretten hayrete, perdeden perdeye geçerken bunu duyarlar. İnşallah bütün derviş kardeşler duyarlar.

"Hatası, Allah indinde ibadetten daha iyi olsun; küfrüne nispetle bütün halkın imanı değersiz kalsın."

Kafayı yedirten beyitler bunlar. Yani bu velinin, bu mürşid-i kâmilin bazı halleri olur. Bu hallere bakarsın, zahirde halkın nazarında hatalıdır, halkın nazarında günahkârdır. Ben bir çıt daha ileri gideyim ya içimdekini söyleyeyim, hatta şeriat nazarında bile bunların hataları, kusurları vardır. Bunu şeyhim anlattıydı hem onu da anmış olayım, onu da yad etmiş olayım. Bilal Baba Hazretleri, Abdullah Efendi'nin Çorumlu Mustafa Efendi hazretlerinden önceki şeyhi, Antepli Bilal Nadir hazretleri kıra çıkmışlar dervişlerle beraber. Zikrullah yasak, her şey yasak ya, böyle bir şeye pikniğe çıkmışlar. Piknikte Allah'ı zikredecekler. Antepli Bilal Nadir hazretleri cumhuriyetin ilk dönemlerinde idamla, şeyden, ne o, irticai faaliyetlerden idamla yargılanmış, sonra beraat etmiş. Uzun yıllar cezaevinde kalmış bir zat, Şeyh efendinin bana anlattığı. Mustafa Efendi dedi, dervişlerle böyle dedi, pikniğe çıkmışlar dedi.

Herkes böyle işte yayılmış, piknik malzemelerini falan koymuşlar. Bir tosun, dana, deli dana can hıraş koşuyor çilbirinden kurtulmuş. Şeyh Efendi dervişlere emretmiş. Tutun oğlum şu tosunu, demiş. Hemen üç beş derviş koşmuşlar. Delibaş o tosunu tutmuşlar tabi, alın getirin buraya demiş, alıp getirmişler. Kesin oğlum şurada demiş, şunu. Dervişlerden bazıları mıdırdanmaya başlamış. Ulan kim bilir kimin tosunu demiş, kestiriyor bize, işte şeyh efendi yaşlandı, unutuyor mu...Böyle derler. Böyle aklına uyan kalbi kararan gözü kör olan şöyle düşünür. Şeyh efendi unutmaya başladı, şeyh efendi yaşlandı, artık eskisi gibi değil, şeyh efendinin kafası gidip geliyor... Bunlar söylenir hep. Hani demiş, ya tosunu tutturdu, kestittiriyor. Demiş kesin bir güzelce, kesmişler. Doğrayın demiş. Herkes kendi içinden konuşuyor boyna, hangi garibin tosunu gitti, hangi garibin hayvanı gitti. Ondan sonra herkes kendi içinden ver yansın çek uzansın. Şeyh efendi anlattı bunu. Sonra adama birisi yana yakıla, gelmiş kan ter içinde. Adam demiş ki kardeş benim elimden tosunum kaçtı, tosunu gördünüz mü? Herkes dönmüş

ocaklara bakmış, tosun kaynıyor. Dervişin hamı, zayıfı böyle meselelerde meydana çıkar. Birisi demiş ki aha demiş ağacının dibinde oturan beyaz sakallı var ya demiş (sen değilsin kurbane, Nafız da ordan bakıyor ben böyle gösterdim diye, sen değilsin Nafız. Ordan gitti Şeyh Efendi'yi işaret ediyordu, tam sen de böyle şeyh efendinin altına oturmuşsun maşaallah, suphanallah.) Demişler ki git o beyaz sakallıya söyle, suçlusu o. Adam yana yakıla gelmiş. 'Selamünaleyküm' 'Aleykümselam' demiş. Sen benim tosunu nasıl kesersin demiş ya. Otur demiş sen şuraya bakayım. Oturmuş. O tosun nerden senin oluyor demiş. Demiş, tosun benim. Demiş sen o tosunu kime götürüyordun demiş. Demiş ben onu Antepli Bilal Nadir hazretlerine demiş nezir etmiştim, ona götürüyordum. Nerden senin o zaman demiş. Hani nereden senin! Böyle durmuş, demiş tosun benim.

Şimdi adamın hanımı doğum yapacak, doğum zorlamış. İneği de doğum yapacak. Böyle doğum zora girince adam demiş ki demiş ya Rabbi şu demiş hanımım sağ salim doğumunu yapsın, çocuğumu kucağıma alayım, aha demiş bu ineği doğan her ne doğarsa, onu demiş büyüteceğim, senin demiş bu dostum Bilal Nadir hazretleri var ya demiş, herkes söylüyor, şeyh, büyük mürşit, onun demiş dergahına nezir ettim demiş sen böyle nezir etmedin mi ona. Demiş böyle nezir ettim. E demiş tosun kimin? Benim o zaman tosun demiş. Dikkat edin nezir ettiğiniz şeyleri, benim. Hepsini de helal ettim. Velhasıl tabi dervişler şokta her biri. Şimdi halkın nazarında hata mıydı? Hataydı. Şeriatın nazarında da hata mıydı? Hataydı. Elin tosununu neden kestiriyorsun sen! Ama hakikatte ne? Hata değil. O kendi tosununu kestirdi, kendisine nezir edildi çünkü. O da kendisine nezredilen tosunu kestirdi. Hakikatte hata olan, hakikatte kusur gibi görünen şey, hata ve kusur değil. Buna örnek, daha ağır tabii, bu da ne? Hızır kıssası. Şeriatta hata mıydı çocuğu öldürmesi? Hataydı. Musa Aleyhisselam'a itiraz etmedi mi? Sen nasıl dedi günahsız, masum bir çocuğu öldürürsün! Gemiyi delmesi hata mıydı? Hataydı. Dedi ki sen nasıl gemisine insanların zarar verirsin? Hem bize iyilik yaptılar bizi gemilerine aldılar hem bir de sen onların gemisini deldin. Allah seni dedi Şeyh efendinin tabiriyle muzır mı yarattı dedi. Şeyh efendi öyle anlatırdı bunu bize. Allah seni muzır mı yarattı! Bir de sert konuşurdu böyle, Allah sizi mızır mı yarattı, seni mızır mı yarattı derdi. Görünüşte ne? Hata. Masum çocuğunun öldürülmesi. Görünüşte ne? Hata. Geminin delinmesi. İşte bu velilerin, bu mürşid-i kâmillerin Allah indinde hataları, avamın ibadetinden hayırlıdır. Sakın kendini o aynı sınıfta görüp benim hatam senin ibadetinden hayırlıdır terenennisine düşme. Sakın ha! Allah muhafaza eylesin. Bir kısım böyle onlara ehli sufi demiyorum ben,

kendisi onlar mutasavvıf yani tasavvufu okumuş insan! Yaşamamış! Böyle, bunlar böyle çok okumuşlar. Ooooo! İlimleri çok iyi!

Bir tek bir şey soruyorum, şeyhin oldu mu senin? Susuyor. Bir şeyhe intisab ettin mi? Susuyor. Bir şeyhi; eşinden, çocuğundan, malından, mülkünden, zamanından, her şeyinden fazla sevdin mi? Susuyor. Şeyhi olmuş. Evet, elhamdülillah, benim şeyhim oldu. Her şeyinden fazla sevebildin mi? Fenafi'l şeyh oldun mu onda? Ses yok. Yok, sen anlayamazsın bunu. Bana zaman zaman soruyorlar ya, işte Hz. Mevlana ile Şemsi Tebrizi'nin aşkını bize anlatır mısın? Ya sana nasıl anlatayım ben bunu! Sen daha bir çiçeği sevmemişsin! Bir böceği sevememişsin! Sen eşim dediğin karını sevememişsin, kocanı sevememişsin! Sana nasıl ben sevgiyi anlatayım? Sen aşkın ucundan tatmamışsın ki sen! Basit bir şey söylüyorum. Sen diyorum bir başkası için göremediğinden dolayı gözyaşı döktün mü diyorum ben, susuyor! Sen bir gece rüyanda göremediğin için sabah namazında kalkıp sabah namazında kalkıp ağlayıp ben nasıl bu gece şeyhimi göremedim, ben bu kadar gaflete mi daldım, günaha mı daldım deyip sabah namazından sonra ağlarken şeyhini seccadenin önünde gördün mü? Hayır. Sevmedin! Adamın birisi karısını çok sevdiğini söylemişti bana. Çok mu sevdin dedim. Çok sevdim dedi. Aşığım ben ona dedi. Gece yarısı dedim yanı başında yatan âşık olduğun kadına kaç sefer baktın dedim. Kaç sefer bakıp 'Ya Rabbi, bunun güzelliği ne böyle' deyip ağladın dedim. Hanımı da yanında, hanımı bir baktı ona, ondan sonra böyle kafasını çevirdi, eyvah dedim, şimdi boşanacak bunlar. Kadınlar! Kocalarınızdan beklemeyin böyle bir şey sakın ha! Yapmadığınız şeyi beklemeyin. Kurtardım sizi hadi, hepinizi de, dua edin bana, yoksa evde bıdı bıdıyı çekecektiniz. Şimdi elinizde mermi hazır, ha sen ağladın mı gece benim için? Tabii size daha büyük bir mermi verdim şimdi. Ha ha ha! Yavrum be! Bir gün ağlasaydın da bütün malımı mülkümü sana verseydim. Elinizde büyük silah var. O yüzden kimse konuşamayacak. Hadi bu akşam rahat edin, rahat rahat yatın şimdi.

Seviyorsa bir kimse aşkın tecelliyatı bunlar. Bakma gözümün içine. Böyle bir kadın yok, böyle bir adam da yok. Tamam. Yok. Çanakkale'de, sizin orda onlar, 1900'de kaldılar. Şimdi böyle bir kimse, seven böyle severse bu halleri yaşayacak. Sevmezse bu halleri yaşayacak mı? Yaşamayacak. İşte o velilerin, bu hale gelen, veliler de kendileri içerisinde derece derece çünkü her veli bu halde değildir. Bunlar, benim dediğim pir seviyesinde olan Mürşid-i kâmiller, veliler. Bunların hataları, başkalarının ibadetlerinden evladır bu manada ve bunlar hani küfrüne nisbetle diyor, hani bunların böyle küçücük böyle bir hani mesela Hallacı Mansur Ene'l Hak demiş ya, Hallacı Mansur Ene'l Hak dediği için küfrüne fetva vermişler. Küfrüne

fetva verdikleri için şehit etmişler. Başkaları diyorlar ki katlettik biz onu, biz şehit edildi diyoruz. Şimdi Hallacı Mansur'un küfrüne fetva verdiler ya Ene'l Hak dediği için e Ene'l Hak dedi küfrüne fetva verdiler, küfrüne nispetle bütün halkın imanı değersiz kalsın. Yani onun, küfrüne fetva verilen o zatın yanında bütün halkın imanları zayıf kaldı. Neden? O öyle bir iman ehli ki onun sözünü anlamaktan uzak kaldı herkes veyahut da cübbemin altında dedi ya Beyazıt ı Bestami veyahut da Muhyittin İbn Arabi dedi ya, taptığınız ayağımın altında. Bunlar küfrüne nispet edildi ya bu zatların veyahut da Seyyid Nesimi'nin derisini yüzdüler ya küfrüne nispet ettiler. İşte diyor bu zatların, bu büyük velilerin, bu pir seviyesindeki mürşid-i kâmillerin, şeriata aykırıymış gibi görünen sözleri ve fiilleri ordaki halkın imanından daha kavidir, daha sağlamdır.

"Öyle kişiye her nefeste hususi miraç vardır. Allah onun tacının üstüne yüzlerce hususi tac koyar."

O işte bu veli zatlar, bunların normalde hani Allah'ın ilmi sonsuz, Allah'ın maneviyatı da sonsuz, ilim sonsuz olunca hayret de sonsuzdur. Aşk ehli hayret makamında durur. Hayret perdesinde yaşar. Aşk ehli olan mürşidi kâmiller ile aşk ehli olmayan velilerin arasında fark vardır. Aşk ehli olan mürşid-i kâmil, pir seviyesindeki zatların makamlarının sonu yoktur. Onlar makam konuşmazlar. Onlar hayretten hayrete, perdeden perdeye geçerler. Onların manevi tecelliyatları bu manada sonsuzdur. Öyle olunca onlar her nefeste, her nefeste, her daim, hayretten hayrete, perdeden perdeye geçerler ve o her hayret makamından ayrı bir hayret perdesine geçiş onlar için miraç gibidir. O yaklaştıkça yaklaşmak, yaklaştıkça yaklaşmak isterler ve her yaklaşma kulacı onlar için miraç olur. Allah onun tacının üstüne yüzlerce hususi tac koyar. Bu sonsuz olduğundan onlara mürşitlik hırkası, mürşitlik tacı giydirilmiştir. Şimdi pir seviyesindeki olan o zatlara, seyr-i sülûk esnasında mürşitlik tacı giydirilir. Velilik tacı ayrıdır, mürşitlik tacı ayrıdır. Bir kısım veli, velilik tacı giydiğinde kendisinin mürşid-i kâmil olduğunu zanneder, orda kalır. Mürşidi kâmillik tacıyla velilik tacı aynı değildir. Allah o zata mürşidi kâmillik tacı giydirince ona bir de mürşidi kâmillik hırkası giydirirler. Mürşidi kâmillik pir seviyesindekinin hırkası ile velinin hırkası aynı değildir. Bunlar manevi hallerdir. Bu manevi hallere vukufiyet sağlayan bunları anlar. Bunlar sır muhabbetlerdir. O mürşitlik, mürşit-i kâmillik tacını giyen ve mürşidi kâmillik hırkasını giyen bir kimse her manevi yol alışta onun üzerindeki tacının, tacının üzerindeki işlemeleri değişmeye başlar. Onun hırkasının, hırkasının üzerine böyle sizin hani madalya gibi görünen şeyler takılmaya başlar. O böyle nasıl söyleyeyim mareşal olmuş olanlar gibi mesela işte böyle, o halden başka bir hale, her hale geçişte, o

geçmiş zamanlardaki yaşayan o peygamberler, o büyük zatlar üzerinden Cenab-ı Hak ona taltif eder ve her taltifte o ayrı bir hayret makamına, ayrı bir tecelliyata geçer. Bu onun için ne gece ne gündüz bu haller onun üzerinde normalde tecelli eder. Bu haller onun üzerinde tecelli ettikçe de yüzlerce hususi tac, yüzlerce hususi hırkası olmaya başlar ve onu bu manada her değiştiğinde de onun acziyeti ve onun mahviyeti artar. O şatahat ve şatafata geçmez onun her şeyi de o kendince acziyetini ve mahviyetini arttırır.

"Cismi topraktadır, canı Lâ Mekân aleminde. O Lâ Mekân âlemi saliklerin vehimlerinden üstündür, vehimlere sığmaz."

O normalde cismi topraktadır. Yani dünyada yaşıyormuş gibi görünür. Dünyada yaşar, seninle beraber yer, seninle beraber içer, seninle beraber güler, seninle beraber koşar, seninle beraber...Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Ayşe annemizle yarışıyordu, koşu yapıyordu, koşuyordu. Kadınlar, adamlardan böyle bir şey istemeyen ha! Hadi herif, bir koşalım, kim kimi geçecek falan. Düşünebiliyor musunuz! Bir kadın kocasıyla koşuyor, düşünemiyorum! Sakın abes gelmesin, peygamberiniz yaptı, abes görürseniz şirke düşersiniz, küfre düşersiniz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetinden ve hayatından ne kadar uzak olduğumuzu anlayın. Sünnet olsun dahi bir sefer dahi olsa hayatınızda hiç koştunuz mu? Ya! Değil mi! Dil duruyor. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Medine'de, ashabının önünde Hz. Aişe annemizle koşuyor ve bu enstantaneyi düşünün. Adamlar, bu sefer sizi kurtaramadım! Az önce kurtardıydım, bu sefer (Nafiz çok üzüldü ya, kafasını nasıl eğdi aşağı kurtulamadı diye.) Evet, cisme toprakta, herkes gibi yaşıyor, herkes gibi yiyor. Ben ne diyor, ben yerim, yani iftar ederim, uyurum ve cima ederim.

Hani üç tane sahabe, birisi ben dedi hiç yemeyeceğim, oruç tutacağım. Birisi dedi ki hiç uyumayacağım. Birisi de dedi ki hiç evlenmeyeceğim. Cebrail Aleyhisselam geldi, muhbirlik yaptı. Dedi üçü böyle düşündü, o üçü geldi, Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin huzuruna. Allah resulü dedi ki ben yerim, ben uyurum, ben cima ederim dedi. Evlenirim, nikahlanırım, size ne oluyor ki dedi. Cismi toprakta, zaten cisim toprağa ait, canı Lâ mekan âleminde. Yani maneviyatı, mekânsız, bak Lâ mekân deyince mekân yok. Mekânı yok. Şimdi bazen bunlar cahil veya küstah. Nerde oturuyorsun? Lâ mekânda! Be densiz, be küstah, be hayâsız! Sen nasıl böyle bir cevap verirsin! Senin daha birinci gökten haberin yok. Ne Lâ Mekândan bahsedeceksin sen! Senin daha burnunun ucundan haberin yok! Sen hangi mekânsızlıktan bahsediyorsun, sen daha taharetlenmesini bilmiyorsun! Hangi mekânsızlıktan bahsediyorsun sen! Bunlar iki cümle, ezberleyip kendilerinde dev aynasında gören daha doğrusu kendilerini şeytanın

aynasında gören insanlar, densiz. Allah muhafaza eylesin. Lâ mekân deyince bunu normalde dervişler bunun hayalini dahi kuramazlar. Çünkü bilmediğin şeyin hayalini kuramazsın. Senin daha manevi bir mekânın yok, mekânsızlığı nerden bileceksin. Daha manevi makamın yok, sen makamsızlığı nerden bileceksin. Senin daha bir esman yok, esmayı nerden bileceksin. Allah muhafaza eylesin. Bunlar normalde bir dervişin hayaline sığmayacak olan şeyler, Lâ mekân dediğinde. Sen hiç arş-ı alayı gördün mü ki lâmekâna ulaşacaksın! Bir arş-ı alayı gör! Sen bir arş-ı alada bir sofra kursunlar sana bakalım bir, daha nerede ama kendi kendini dev aynasında görüyor bunlar, daha doğrusu kendi kendilerini şeytan aynasında görüyor. Allah muhafaza eylesin. O Lâ Mekân denilince orda akıl fikir yok artık orda, orda düşünce, bilgi, ıvır zıvır yok, artık orda, öyle bir şey değil o. Allah muhafaza eylesin.

" O La Mekân âlemi, vehmine gelen bir âlem olmadığı gibi hayaline de doğmaz.(Ne idrak edebilirsin ne tahayyül. Cennetteki ırmak, nasıl cennettekilerin hükmüne tabi ise mekan âlemiyle Lamekân alemi de o alemin hükmüne tabidir. Bu ilahi akıl kuşlarına ait olan bahsi kısa kes, bu sözden yüzünü çevir, sükût et. Doğrusunu Allah daha iyi bilir.")

Bu normalde senin ne hayaline gelir ne idrakine gelir ne vehmine gelir. Vehim dediği düşünce. O senin hiçbir yerine gelmez, mümkün değil. O yüzden lâmekândan konuşma hiç. Allah muhafaza eylesin.

"Dostlar biz yine kuş, tacir ve Hindistan hikâyesine dönelim. Tacir Hindistan'daki dudulara, dudusundan selam götürmeyi kabul etti.

Burda sonlandıralım. 1585'te son buldurduk. Önümüzdeki hafta Allah izin verir, Cenab-ı Hak müsaade ederse ***"Tacirin, kırda Hindistan dudularını görüp onlara dudusundan haber götürmesi"***nden devam edeceğiz inşallah, Allah'tan bir şey gelmezse. Biraz konu aslında ağırdı böyle ne kadar kendimizce, dilimiz döndüğünce anlatabildiğimiz yere kadar anlatmaya çalıştık. Sürçü lisan ettiysek affola. Haklarınızı helal edin, inşallah önümüzdeki hafta burdan, kaldığımız yerden devam edeceğiz. El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/live/a3UljhMPSt4?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1586-1597. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedî, Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışanlardan eylesin. Kur'an ve sünneti seniyyenin yaşanması için yaşatılması için mücadele eden kullarından eylesin. Rabbim dini mübin-i İslam'ı ayakta tutacak kullarından eylesin. Rabbim ülkemize, memleketimize Ümmeti Muhammed'e faydalı olacak insanlar başımıza tesis eylesin. Rabbim terörden uzak, her türlü anarşiden uzak, her türlü sıkıntılardan uzak ülke eylesin. Ülkemizi her türlü sıkıntıdan muhafaza eylesin. Her türlü afattan muhafaza eylesin. Her türlü afattan muhafaza eylesin. Her türlü afattan muhafaza eylesin. Rabbim ülkemizi yönetecek olanları Kuran ve sünneti seniyyeye uygun hale getirsin, Kuran ve sünneti seniyyeye uygun bir şekilde bir yönetim tesis eylesin. Amin diyen dillerinizi nar-ı cehennemden azad eylesin. Kaldığımız yerden devam ediyoruz, 1586'dan:

Hani bir tacir vardı, Hindistan'a doğru yola gidecekti. Hindistan'a doğru yola çıkarken de onun bir dudu kuşu vardı. Bu dudu kuşundan, Hindistan'a gitmek için helallik aldı yani bir isteğin var mı dedi. O da dedi ki benim ordaki dostlarıma benden selam götür. Benim halimi, ahvalimi onlara anlat demişti. Sonra araya Hz. Pir başka mevzu katmıştı, malum. O mevzuyu

kattıktan sonra dedi ki ondan sonra tacir meselesine geri dönelim tekrar dedi. Evet:

'Tacirin kırda Hindistan dudularını görüp onlara dudusundan haber götürmesi.'

Konu başlığı bu.

"Hindistan uçlarına varınca tacir, kırda birkaç dudu gördü."

Bu dudi/tuti kuşu dereler eskiler, bizde papağan gibi hani konuşmasını öğretiyorlar ya bunun, bugünkü o kuşun karşılığı papağan.

"Atını durdurup seslendi, dudunun selamını ve kendisine emanet ettiği sözleri söyledi. O dudulardan birisi bir hayli titredi ve düşüp öldü, nefesi kesildi.

Hani, o tacir evinde beslediği, kafesinde beslediği dudunun işte söyledikleri vardı. İşte hani diyordu ya, hatırlayın, ben kafesteyim, siz özgürsünüz, ben burda mapus gibiyim. Ondan sonra siz orda tabiri caizse hür bir şekilde gidiyorsunuz diye sözlerini ona aktardı. O dudu kendi hâlini ona aktarınca dudulardan birisi titreyip orda can verdi veya can verir gibi yaptı. Öyle söyleyelim.

'***Tacir bu haberi verdiğinden dolayı pişman oldu. Dedi ki: 'Bir cana kıydım. Bu dudu olsa olsa o duducağızın akrabası olacak. Galiba bunların cisimleri iki canları bir.'***

Yani bunlar ki tane ayrı dudu kuşu ama akraba, aynı kavimden. Birbirleriyle kan bağı var ki hani bunların canları bir gibi hani bunu böyle, öyle ümmet kalmadı da! Hani peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine diyor ya: 'Ümmet bir vücut gibidir bir tarafında bir ağrı varsa bütün vücut ağrıyı hisseder' diyor. Bütün vücut o ağrıyı çeker. Ümmet de böyledir diyor. Tabii ümmetin bu hali kalmadı şimdi yani bırakın ümmeti, bir milletin dahi böyle bir hali kalmadı. Bıraktık, akrabaların arasında dahi böyle bir hal yok. Bıraktık, ailelerin içerisinde dahi böyle bir hal yok. Ailede birisi rahatsız olsa yani herkes rahatsız olmuş gibi olmuyor. Yani bu bizim iyice Kur'an sünnet ahlakından, duygusundan uzak olmamızla alakalı. Allah bizi affetsin. Oysa hani diyor ya hadis-i şerifte de ayet-i kerimede de 'ancak müminler kardeştir' ama o kardeşliği ne yazık ki tesis edemiyoruz. Ümmet-i Muhammedin en büyük eksikliklerinden birisi bu. Bu işin içerisine dünya giriyor, hırs giriyor, mal giriyor, kadın giriyor, makam giriyor, bu kardeşlik tesis olmuyor. Bu böyle birbirlerini Allah için sevme, birbirlerine Allah için yardım etme, birbirinin Allah için koluna girme, birbirine Allah için destek olma, acısını paylaşma, sevincini paylaşma...Bu ne yazık ki ümmetin içerisinde hızla yok oluyor ve yok olmaya da devam ediyor. Yani bir şey

durur, ümitvar olursun durduğunda, dersin ki tamam, bundan sonra ivme geri dönecek, yani bu hal ortadan kalkacak ama ne yazık ki ümmetin içerisinde bu hal ortadan kalkmıyor.

Ümmetin içerisine aşırı derecede bir ırkçılık koydular. Aşırı derecede bir ırkçılık koydular! Bu ırkçılık, iki yüz yıldan beri ümmeti kemiriyor ve şu anda bu yüzyılda da bu yetmedi bir de bireyselciliği koydular. Bu bireyselciliği de koyunca artık ümmetin hepsi de hemen hemen bireysel düşünmeye başladı. Hani hadisi şerifte güzel, edebiyatta güzel. Komşusu açken tok yatan bizden değildi. Hiç kimsenin umurunda değil şu anda. Yani böyle bir şey yok. Burda açken tok yatan bizden değildir dediği, sadece yemeğe bağlıyoruz. Hani birisi açsa biz tok yatmayalım diye. Yani bu ne demek biliyor musunuz, komşunun bir derdi varken sen o dertle dertlenmiyorsan sen bizden değilsin. İlla ki aç olması şart değil burda veya bir derviş kardeşinin bir derdi varken sen o dertle dertlenmiyorsan senin dervişliğin problem. Hani sufilerde önce bir dervişte fani olma vardır ya, sufi kardeşinde fani olma, yani şeyhten önce o gelir. Şeyhte fani olmadan önce dervişte fani olmak. Bu ne derviş kardeşinin canı yanınca senin de canın yanacak. Derviş kardeşinde bir sıkıntı varsa sen de o sıkıntıdan elem duyacaksın. İşte diyor ki burda 'cisimleri iki canları bir' duduyla alakalı. Yani cisimleri iki, yani ikisi ayrı yerlerde, ikisi ayrı yerlerde olmasına rağmen birisinin acısını çekti, o da düştü öldü. Diğerinin acısını çekti, ayrı yerlerde diğerinin acısını çekmek. Bu büyük bir mesele. Bunu ümmet ne yazık ki kaybetti. Allah bizi affetsin.

"Bu işi niye yaptım, o haberi niye verdim? Bu münasebetsiz sözle biçareyi yaktım yandırdım"

Dedi tacir. Yani dedi ki ben ne yapmaya bu sözü söyledim. Yani onun canının gitmesine sebep oldum. Biri içer biri bakar kıyamet ondan koparmış ama ben mağdurum, şeker hastasıyım ya, o yüzden dilim damağım kuruyor, hakkınızı helal edin, isteyen helal etmeyecek olan varsa da söylesin. Bizim artık yaş da geçiyor, şeker olunca biraz böyle dil damak kuruyor konuşurken, hakkınızı helal edin inşallah.

"Bu dil, çakmak taşıyla çakmak demiri gibidir. Dilden çıkan da ateşe benzer. Manasız yere gâh hikaye yoluyla gâh laf olsun diye çakmak taşıyla demiri birbirine vurma."

Çakmak taşıyla çakmak demiri. Önceden bir şeyi yakmak için eskiler çakmak taşı dediğimiz yine doğadan, taşlardan oluşan bir taş var, yine bir çakmak demiri denilen ayrı bir demir var, onun üzerine böyle vurunca bu kıvılcım çıkarıyor. Kıvılcım çıkarınca da onunla bir şeyi tutuşturuyorsunuz, onunla bir şeyi yakıyorsunuz. Bir ara böyle şeyler de vardı hani çakmaklar vardı, ucunda küçücük bir çakmak taşı vardı, incecik. Ondan sonra, böyle

çakmağın başında da yuvarlak bir şey vardı, vuruyordun kıvılcım çıkarıp yakıyordu o çakmağı, hâlâ da aynı mı çakmaklar? Şimdi manyetolu demek ki. Çakmak taşlı çakmağı bilenler elini kaldırsın. Büyük bir çoğunluğu cigara içmiş demek ki! Erkekler, ancak onlar bilirler. Demek ki kullanmış onlar çakmak taşlı çakmakları. Önceden onlar benzinliydi, ondan sonra gazlıya çevrildi. Evet, çakmak taşıyla çakmak demiri, dili ona benzetiyor, dil, yani doğru yerde kullanılmazsa sözler yani o yangın çıkarıyor, yani bir şeyi yakıyor. Dilden çıkan da ateşe benzer, yani dilden çıkan da ateşe benziyor ya o ateş hem sahibini yakıyor hem de gittiği yeri yakıyor. Dil böyle bir bu manada, imtihan manasında bela bir şey, dil kadar insanın başına bela başka bir şey yoktur. Bakın, dil kadar büyük insanoğlunun başına büyük bir bela yoktur. Dil kadar da insanı kıymetlendiren bir şey yoktur. Dil hem insanı kıymetsiz eder, alaşağı eder, dil hem de insanı kıymetli eder. Dil hem bir toplumu yakar, ateşe verir hem de bir toplumun kurtuluşuna sebep olur. Dil öyle bir şeydir. İşte manasız yere gâh hikaye yoluyla gâh laf olsun diye çakmak taşıyla demirini birbirine vurma. Yani dilini doğru yerde doğru bir şekilde kullan. Hani hadisi şerif var ya, kul diyor cennete bir adım kaldı, bir kulaç kaldı. Söylediği bir şey yüzünden cehenneme gitti. Söylediği bir söz yüzünden! Kul diyor cehenneme girecekti. Bir adım kaldı, söylediği bir söz yüzünden o diyor cennete gitti. Dil, bu kadar çok önemli. Hani bu fakir, derim ya, dilini koruyan imanını korudu, dinini korudu. Dilini korursan, dinini koruyacaksın. Dilini korumadın, dinini de koruyamadın. Kendi dinini.

İslam'a kimse bir zarar veremez. İslam İslam'dır. Orda durur. Müslümanlar bozulurlar, dağılırlar, batarlar, bunun dinle alakası yoktur. Müslüman'ın kendi aymazlığıdır, Müslüman'ın kendi anlamadığıdır, Müslüman'ın kendi dinini yaşamadığıdır, Müslüman'ın kendisinin dinini öğrenmediğidir, sorumlusu Müslümandır bu batış ve çıkışlardan. Din, kuran ve sünnet orda durur. Sen onu alır, onunla amel edersen kurtuluşa erersin. Sen onun dediklerini yerine getirirse bir toplum toplum olarak kurtuluşa erer. Bir toplum harfiyen dinini iyi anladı, yaşadı ve yaşattı, devlet bazında, millet basından yükselir; yok anlamadı, yaşamadı, batar. Basit! Sen dinin hükümlerini kendince anlayıp idrak edip hayatına adapte edersen kurtuluşa erersin. Bunda, dinin bir şeyi yoktur, dahli yoktur yani. Bunun gibi. İşte o dille, dilini korursan sen, kendi dinini de korursun. Dilini korumazsan, sen dinini de koruyamazsınız kendini de koruyamazsın. Dil çünkü. O yüzden Cenab-ı Hak birinci derecede insanları yarattı ve insanı yaratınca da insana bir dil verdi. O dilin arkasına akıl verdi, o dil ve akılla insanlar anlamayı ve anlatmayı sağladı, Cenab-ı Hak insanların üzerinde. İnsan aklıyla anladı, diliyle anlattı anladığını ve bunu yaratan kim? Allah. Bakın tekrar söylüyorum, aklıyla

anladı, anladığını diliyle anlattı. Bu Cenab-ı Hakkın insanların üzerine vermiş olduğu bir fıtrat. Bu bütün insanların üzerinde var.

O zaman anladığını anlatan ne? Dil. Bakın anladığını anlatan ne? Dil. Gördüğünü idrak ettirip akılla anlattıran ne? Dil. Duyduğunu, duyduğunu akıl üzerinden idrak ettiğiniz, akıl üzerinden idrak ediyor ve bu duyduğunu aktattıran, aktaran ne? Dil. Dil bu kadar önemli ama bu dil sonuçta ya kalbe bağlı ya da akla bağlı. Sonuç itibariyle akıl eğer kalpten beslenirse kalpten beslenmiş olduğu ilmi dile döküp anlattı ya da nefisten beslendi, nefisten beslenince yine akıl, onu dile döndürüp aktardı. İşte dil o yüzden ya Allah'ın emirlerini yerine getirip sünnet-i seniyyeye tabi olup doğru söz söyledi ya da Kur'an ve sünnete tabi olmayıp doğru sözün zıt anlamı yanlış söz, yanlış kelimeler, cümleler ya da yanlış şey söyledi ama burda eğer ki bir kimse Allah'tan korkar, Allah'ın hukuku içerisinde durur, Kur'an ve sünnet dairesinde konuşursa o doğru sözlü oldu. Eğer Allah'tan korkmaz, Kur'an sünnet dairesinde kalmazsa hani az önce Hz. Pir'in dediği gibi, manasız bir şekilde konuştu, bu sefer onun konuştuğu yangın çıkardı. Dil onu cehenneme sürükledi. Bakın, dil onu cehenneme sürükledi. Dil ya onu cennete sürükledi, sırat-ı müstakime götürdü, dil ya da onu cehenneme götürdü. Allah muhafaza eylesin, hidayetten uzaklaştı çünkü bazen insanlar genel olarak bir şeyin nereye gittiğini, manasının ne olduğunu, ne tarafa doğru konuştuğunun farkına varmaz. Allah muhafaza eylesin, o cehennemlik amele onu götürür ama insan vardır ne konuştuğunun farkındadır, bilincindedir. O farkında ve bilincinde olan kimse doğru sözlü olur. O dil onu cennete götürür. Bir hadis-i şerif var, Babu'l Fiten'de geçer. Ben Buhari'de okuduydum, öyle hatırlıyorum: 'Ahir zamanda öyle insanlar çıkar, belagatlarıyla, dilleriyle etrafındaki insanları komple cehenneme götürür' diyor. Öyle insanlar çıkar, onlar belagatsızdır çok. Böyle hani insanları etkilemek amacıyla belagatli konuşmayı tercih etmezler ama onlar da diyor insanların cennete gitmesine vesile olur. Şimdi dil var süslü konuşuyor, süslü konuşaraktan insanları aldatır, dil vardır süslü konuşmuyordur ama hakikati konuşuyordur. O insanları cennete doğru sürükler. Burda insanın nereye insanları topladığı, çağırdığı önemlidir. Ya dil cennete çalışıyordur ya da dil cehenneme çalışıyordur, Allah muhafaza eylesin. Buhari'de, Müslim'de geçer hadisi şerif: 'Kul manasını düşünmeden ve sonucundan korkmadan bir söz söyler, halbuki bu söz sebebiyle doğu ile batı arasından daha uzak bir mesafede cehenneme iner.' Demek ki Hz. Pir dedi ya az önce, manasız yere gâh hikaye yoluyla gâh laf olsun diye çakmak taşıyla demiri birbirine vurma diyordu. İşte hadis-i şerifte de diyor ki manasını ve sonucunu düşünmeden bir söz söyler. O söz onu ne yapar? Cehenneme doğru yol aldırır. Allah muhafaza

eylesin. O yüzden söz vardır insanı cehennemlik eder, söz vardır insanı cennetlik eder. Söz vardır insanı Allah'a yaklaştıran, söz vardır insanı Allah'tan uzaklaştıran. O zaman sözümüze, dilimize dikkat edeceğiz. Allah muhafaza eylesin inşallah. Yine hadis-i şerifte, Tirmizi'de geçiyor: 'Ademoğlu sabaha erdi mi bütün azaları dile temenna edip bizim hakkımızda Allah'tan kork, zira biz sana tabiyiz. Sen istikamette olursan biz de istikamette oluruz' diye 'sen sapıtırsan biz de sapıtırız' diye dua ederler. E şimdi dil bu kadar önemli. Allah muhafaza eylesin.

Günah-ı kebairlerin, insan vücudundaki günahı kebairlerin en önemli organlarından birisi dil. Dili korumak gerekir. Allah bizi dilini koruyanlardan eylesin inşallah. Bir de dil vardır mesela Kuran'ı inkar ediyor, Kuran'daki ayetleri inkar ediyor. Sünnet-i seniyyeyi inkar ediyor, mezhepleri inkar ediyor, dil. Dil, var Kur'anı anlatıyor, sünnet-i seniyyeyi anlatıyor, mezhepleri anlatıyor. Bakın, ikisi de dil. Allah bizim dilimizi hayra çevirdiklerinden eylesin. Hadis-i şerif ne diyor 'ya hayır söyle ya da sus'. Bu hadis-i şerifi bütün Ümmet-i Muhammed ezberinden biliyor da uygulamıyor. Bütün ümmet biliyor bu sözü 'ya hayır söyle ya sus', bütün ümmet biliyor ama ne yazık ki uygulamıyor. Ramazan mübarek günde dilimizi korursak orucumuzu da koruyacağız. Dilimizi gıybetten, dedikodudan, iftiradan, kötü sözden korumamız gerekiyor. Yoksa orucun sevabını alıp götürecek. Orucun tecelliyatını alacak götürecek. Dini koruduk mu, bu önemli. Eğer orucun sevabını korumak, muhafaza etmek istiyorsak dilimizi muhafaza edeceğiz. Rabbim bizi muhafaza eylesin inşallah. Boş sözlerden, heva heves sözlerden, nefsaniyet sözlerden, Kur'an ve sünnete aykırı sözlerden dilimizi koruyacağız inşallah.

"Zira ortalık karanlıktır, her tarafta pamuk dolu. Pamuk arasında kıvılcım nasıl durur."

Yani burada bir sohbet ediyoruz şimdi, burada sohbet ederken herkesin fıtratı, tabiatı, karakteri anlaması, idrak etmesi, anlaması, idrak etmesi, hepsi de farklı farklı. Burda şimdi bay bayan herkes sohbet dinliyor. Herkesin istidadı da farklı burda, bakın fıtratı farklı, istidadı farklı, meçhul, karanlık, o konuşana bakış açısı da farklı herkesin. Bir konuşan var. Hani sözü söyleyen var, bir de dinleyenler var. Yani sözü söyleyen kimse sözünü tartarak söylemeli. Sebep? Bu bakış açısıyla karanlığa, meçhule söylüyor çünkü. Karşıdaki kimsenin algısı ne, karşıdaki kimse o gün ne yaşadı, dine bakış açısı, dindarlara bakış açısı, sufiliğe bakış açısı, şeyhe bakış açısı, sufinin içindeki hal ve hareketlere bakış açısı...Baktığınızda aslında her konuşmacı, her söz söyleyen, bilhassa topluma hitap ediyorsa karanlığa konuşuyor, meçhule konuşuyor çünkü karşısındaki topluluğun algı seviyesi, anlama seviyesi, idrak

seviyesi, istidat seviyesi, hepsi de birbirlerinden farklı. Geldikleri kültür, yaşadıkları ortam, anlayış seviyeleri birbirlerinden farklı. Kafalarının, akıllarının idrak mekanizmaları da farklı. Birisi matematik kafalı, birisi edebiyat kafalı, birisi felsefe kafalı, birisi direk böyle realist, akılcı, ayağı yere basan, maddeci kafalı. Biz şimdi normalde bir kimse bunları konuşurken, orta yere sohbet ederken, o sohbet edende bu anlayış, bu idrak var mı yok mu? Hani nerde ne konuşulacağının, nerde bir meselenin nasıl anlatılması gerektiğinin bilincinde mi veya karşısındaki kimselerin algı kabiliyetlerini, istidat kabiliyetlerini analiz edebilecek noktada mı değil mi? Bakın, bunlar o kadar ince meseleler ki siz bir doğruyu doğru bir dille veyahut da siz bir doğruyu karşıdakilerin anlayabileceği bir dille anlatmıyorsanız asıl cahil olan sizsiniz. Sebep? E sen halkın anlayamayacağı, insanların anlayamayacağı bir dil ile anlattın. Karşındakini analiz etmekten, karşındaki seviyeyi bu noktada idrak etmekten sen de uzaksın.

Bakın bu meseleler o kadar çok önemlidir ki yani herkes her şeyi her yerde anlatacağım diye uğraşır. Bu doğru değildir. Bazen ben televizyonda bazı konuşmacıları görüyorum, mesela o konuşmacının yazılarını da biliyorum. Yani o konuşmacı muhteşem yazılar yazıyor. İşte köşe yazarı, muhteşem yazıyor. Harika tespitleri var ama televizyonda konuşmaya çıkınca onları dile dökemiyor, konuşamıyor, hitap edemiyor. Tabiri caizse yani ortalığı yarıp geçiriyor. Ben içimden diyorum ki ya televizyona çıkmak zorunda mısın! Yani televizyonda sen konuşmak zorunda mısın, konuşurken batıyorsun! Onu kendisi idrak edemiyor tabii ve konuşacağım diye uğraşıyor. Halbuki onun hitabeti yok. Konuşması yok. Gerçekten baltayı taşa vuruyor. Halbuki o yazacak, yazmaya bakacak o. O yazaraktan Kur'an ve sünnete hizmet edecek. Kimisi konuşarak hizmet edecek. Herkesin bir alanı var. İşte ortalık karanlık, evet, her taraf da pamuk dolu. Yani ortalık karanlık. Sen bir söz kullanacağın zaman karşındakilerin fıtratları, tabiatları, anlayışları, algıları, eğitim seviyeleri, anlayış seviyeleri, hepsi de farklı farklı. Hani bazen birisi çıkar ya, hani işte meşhurdur ya sufilikte, Ene'l Hak dedi, ne demek istedi. Ya bunu normal de sen ulu orta bir yerde konuşuyorsun, bunu ulu orta sen bunu soruyorsun, bu sorunun ulu orta sorulmayacağını da bilmen gerekiyor. İşte sen de cahilsin, soruyu soran. Sebep? Bu uluorta sorulacak bir soru değil veyahut da Beyazıt-ı Bestami'nin 'sizin aradığınızı Allah benim cübbemin altındadır' sözünü bu ulu orta soruyor! Ya sen bunu kendin idrak etmiş olsaydın bunu ulu orta sormazdın. İdrak edemediğinin de farkında değilsin. Sen cahilin birisin. Bunu ulu orta sorduğun için! Sen henüz daha süt içiyorsun, ekmek de yemiyorsun ama sen süt içerken sen et yiyenlerin sorusunu istiyorsun. Sen daha şeriatı bilmiyorsun, sen kalkıyorsun

marifetten soru soruyorsun. Ya sen önce şeriatı bir anla, şeriatı bir idrak et. Ondan sonra marifetten konuşacaksan konuş. Bir yol yürü sen. Bir ızdırab çek, bir nefis terbiyesi gör! Ben sonra işte o 'Ene'l Hak' dedi, ne demek istedi deyince, gecede yüz rekat nafile namaz kıldığında anlarsın bunu diyorum. Aaa, duruyor şimdi! O gecede yüz rekatı bırak, beş vakit namaz dahi kılmıyor. O beş vakit namaz kılmadan 'Ene'l Hak'kı anlayacağım diye uğraşıyor veya o işin edebiyatında, bakın ben ne kadar derinlerdeyim, Ene'l Hakkı soruyorum! Onu söyleyen zat gecede yüz rekat vird namazı kılıyordu, kendince vird edinmişti. Her gece yüz rekat nafile namaz kılıyordu. Sen benim gibi beş vakit namazı dahi katılmazken nereye yüz rekat namaz kılacaksın! Ama 'Ene'l Hak'tan konuşmak istiyor. İşte söz var. Ortalık karanlık, ortalık pamuk, oraya çakmak taşı atıyor. Oraya normalde gereksiz bir laf söylüyor! Böyle derviş, sufi kardeşlerin de böyle şeyleri vardır ya, yani adeta bir topluluğa gidersin, orda bir iki tane derviş vardır, onlar çok iyi biliyordur. 'Efendim işte bir şeyh nasıl sevilmeli?' Ya bu insanlar daha zikri bilmiyor, namazı bilmiyor, orucu bilmiyor, abdesti bilmiyor. Ya bırak, şimdi onlara şeyh sevgisi lazım değil. Onlara bu lazım değil şu anda! Onlara din anlatacaksın önce. Ama yok! O çok seviyor ya, çok aşık o veyahut da o gidiyor, daha yeni birkaç kişi olmuşlar orda, onlara öyle bir şeyh sevgisi anlatıyor ki onlar kalıyorlar böyle. Yani böyle bir sevgiye ulaşamazlar. Halbuki o kendisi de ulaşmış değil. Ulaşsa fenafi'l şeyh olacak. Fenafi'l şeyh olsa, rabıta etse, böyle bir sohbetin orda olmaması gerektiğini idrak edecek. O da yok ama o manasız, gereksiz sohbeti yapacak, kendini farklı bir yere koyacak, veyahut da işte bir kimse henüz daha kabir halini bilmiyor, öbürkü biliyor çok. Vay, kabir halini gördüm de, sen de yakında göreceksin, senin de maneviyatın açılacak. Bak sen de açılacaksın bak! Ya daha o dur, daha o günlük yüz tevhid çekmiyor ya! Ya daha ona ne yapmaya böyle söyledin! Ne yapmaya böyle dedin veyahut da bir yere gitmiş bir arkadaş, ders anlatacak, ordakilere böyle bir sert davranışlar, sert sözler...Dur ya, dur! Sakin ol sen. Ne bu ya! Sufilik bu değil ama bu sözler, bu davranışlar, ortalığı analiz edemediğinden ve konuşmacıların büyük bir çoğunluğu, büyük bir çoğunluğu kendi nefsine konuşuyorlar. Yani nefislerini yüceltmek istiyorlar. Yani öyle bir sohbet etmeli ki ordakiler hiçbir şey anlamamalı. Demeliler, demeliler ki demeleri lazım ki aaa, ya ne kadar derin konuştu ya! Hayır hiç de derin konuşmadı. Hiçbir şey anlamadınız çünkü. Sizi anlaşılmayan bir dille konuştu. Kendi nefsini göklere çıkarmak için. Yanlış! İslam o değil. İslam anlaşılır bir dille konuşmak ve dille fitne çıkarmamak, dille fitne çıkarmamak! Sen dille fitne çıkarıyorsan, senin sufiliğin, senin dervişliğin sınıfta kaldı.

Hani var ya atla dese atlarım uçaktan, böyle dervişler, böyle baba dervişler yaparlar bunu. Şeyh efendi sana şöyle dese yapar mısın? Sen yapar mısın? Bir derviş birbirini tartıyor! Sana şöyle dese yapar mısın? Sana ne ya! Dil helake götürüyor insanı veya dervişlerin içerisine fitne sokuyor. O kimse kendi kendine düşünüyor. 'Demek ki ben yapamamışım. Filanca abi bana böyle böyle dediğine göre haklılık payı vardır ya, ben yapamayacağım demek ki!' Ya sana böyle bir şey diyen olmaz. Sana kimse bir şey demez ama baba derviş ya, onlar der. Allah muhafaza eylesin. O yüzden dil doğru yerde, doğru şekilde konuşmazsa ortalığı ateşe verir, fitneye sebep olur. Ordaki topluluğun dağılmasına sebep olur. Ordaki topluluğa zarar getirir. Allah muhafaza eylesin. Oysa Müslüman'ın dilinden diğer Müslümanlar güvende olmaları gerekiyor. Bu sadece haram helal çizgisi değil, yani diğer Müslümanlar da emin olacaklar. Haram konuşmayacak, gıybet konuşmayacak, dedikodu yapmayacak, iftira etmeyecek, laf taşımayacak. Diğer Müslümanlar onun dilinden emin olacaklar ama bir de işin o tarafı var, sen dilinle topluluğun içerisinde fitne çıkarmayacaksın. Topluluğun anlayamayacağı mevzuları daha da anlaşılmaz hale getirip konuşmayacaksın. Allah muhafaza eylesin inşallah.

"Zalim onlardır ki gözlerini kapamışlar, söyledikleri sözlerle bütün âlemi yakmışlardır."

Yani o kimsenin gözünü kapatmış, karşısındaki ve etrafındaki insanları analiz etmekten, hallerini anlamaktan uzak. Onlar, o kimsenin kafası karışık, kalbi kararık, dili bulanık ve ortalığı ne yapıyor? Ateşe veriyor. Onun işi çarpışık. Böyle işleri, o tip insanların işleri de çarpışık olur. Allah muhafaza eylesin. Onlar böyle kendilerine hakim değildir. Kendilerinin üzerinde doğruyu ve düzgünlüğü oluşturamazlar ama onlar normalde ortalığı ateşe verirler. İşte en yakınındaki sufi kardeşlerini dilleriyle rencide ederler. Konuşmalarıyla kırarlar, konuşmalarıyla incitirler. Eşlerini, çocuklarını, dilleriyle, konuşmalarıyla incitirler, kırarlar ortalığı. Onlar zalimdir. Bir kimse diliyle eşini, çocuklarını, karısını, kocasını, annesini, babasını, derviş kardeşlerini, etrafı kırıyorsa satıyorsa, onları bu noktada eziyorsa üzüyorsa zalimdir o. Bakın, zalimdir ve onlar karşısındakini görmez. Gözünü kapatmış, o söylediği sözlerle ailesini, derviş kardeşlerini, toplumu, ifsat ediyor. Bu ailenin içerisinde eşler olabilir, çocuklar olabilir, derviş kardeşler olabilir, dervişlerin birbirlerine karşı davranışları olabilir, ateşe veriyor ortalığı! Ortalığı kırıp döküyorlar. Bunlar günümüzde siyasetçi olabilir. O siyasetçiler dillerine sahip değiller. Ortalığı kırıyorlar. Ortalığı talan ediyorlar. Bir bakıyorsunuz Kur'an ve sünnete aykırı sözler söylüyorlar, bir bakıyorsunuz Müslümanları rencide edecek, kıracak, dökecek sözler söylüyorlar. Bir bakıyorsunuz dilleriyle terörü destekleyen, Mehmetçik katillerini destekleyen

sözler söylüyorlar. Bir bakıyorsunuz yani Mehmetçik katiliyle kol kola girmişler. Bir bakıyorsunuz vatanı bölmek, parçalamak isteyenlerle kol kola girmişler. Mustafa Özbağ da bunları dile getirince Mustafa Özbağ siyaset yapmış oluyor. Canım kardeşlerim, ben bu ülkede yaşayan, bu topraklarda yaşayan, dinimi de yaşamaya çalışan bir kimseyim. Evet, ben parti siyaseti yapmam ama **'Kur'an sünnet vatan millet'** dairesinde doğru bildiğimi anlatırım. Evet, vicdanım kanıyor benim, yaralı. Yirmi yaşına getir, yirmi yaşına kadar büyüt, ondan sonra devlete asker et, bu millete asker et, ondan sonra hain bir pusuda, hain bir kurşun, hain ellerinden çıksın, onu toprağa ver! Ondan sonra siyasetçiyim diyenler, o hain pusuyu kurup o hain pusuda hain mermiyi sıkanlarla kol kola gezsinler! Öyle mi ve siz de bunu halkın önünde açıklayın. O dil fitne dili, o dil zalim dili, zalim dil, o dil şehit kanı bulaşmış olan kanlı bir dil. O akıl, şehidi görmeyen akıl! O akıl, vatanı görmeyen, toprağı görmeyen, milleti görmeyen akıl. Siyasi hırsına yenik düşmüş, siyasi makama yenik düşmüş bir akıl. Beni ilgilendirmez hiçbir parti. Hiçbir parti beni ilgilendirmez. Beni ilgilendiren vatanım. Beni ilgilendiren milletim. Beni ilgilendiren Kur'anım, sünnetim. Kalkacaksın sen, Kur'an'la alay edeceksin! Kim bu? Siyasetçi! Diliyle ateşe veriyor ortalığı! Kalkacan sen, vatana, millete, devlete, Mehmetçiğe, askere, polise, sivile, çocuğa mermi sıkan, ona kurşun atanla beraber olacaksın, öyle mi! Biz de siyasete karışmayacağız diyeceğiz, susacağız burda! Dilsiz şeytan değilim ben. Ben dilsiz şeytan değilim. Her türlü teröre karşıyım. Bu vatana, bu millete, bu topraklara gözünü dikmiş olana karşıyım. Bu toprakların bölünmesini isteyene karşıyım. Mehmetçiğin kanını dökene karşıyım. Mehmetçiğe kim kurşun sıkıyorsa karşıyım. Devletin polisine, siviline, çoluğuna, çocuğuna mermi sıkana karşıyım. Bu ister komünist olsun, ister devrimciyim desin, ister ülkücüyüm desin, ister İslamcıyım desin, ne diyorsa desin! Benim Mehmetçiğime kurşun sıkıyor mu sıkıyor. Ben ona karşıyım kardeş! Benim topraklarımda sivillere bomba patlatıyor mu, patlatıyor ben ona karşıyım. Ben ona düşmanım. Ben ona düşmanım. O yüzden ne kadar terör örgütü varsa güvenlik kuvvetlerimize silah sıkan, sivillerimizi şehit eden, Mehmetçiğimizi şehit eden adı ne varsa ne, hepsine de karşıyım. Hepsine de! Onlara destek çıkanlara da karşıyım. Onlara arka çıkanlara da karşıyım! Onları alkışlayanlara da karşıyım! Onları karşı olmakla kalmıyorum, düşmanım. Evet! Ben saklı gizli değilim. Ortadayım! Ortadayım! O neci olursa olsun, beni ilgilendirmiyor. Bakın beni ilgilendirmiyor. Ben de devletin kanunlarından rahatsızım, ben de anayasadan rahatsızım, evet, değişmesi gereken çok şey olduğunu ben de biliyorum. Ben de biliyorum ama bu terörle olacak bir şey değil. İslam terörle de gelmez. Bunu böyle dini bir kisve altında yapıyorlarsa

da ona da karşıyım. İslam anarşi ile gelmez. İslam terörle gelmez. Gelmez! Doğru yol değil bu. Eeee, sen kalkacaksın yirmi yaşındaki gencecik çocuğu toprağa vereceğiz biz, ondan sonra o toprağa verdiğimiz kimselerle kol kola siyaset yapacağız öyle mi! Sen benim canıma kast etmişsin, canımı gömmüşüm ben toprağa, bir de onlarla helallaşacakmışız! Kim kimle helallaşıyor ya. Otuz yıldır, otuz beş yıldır, kırk yıldır bu ülke kan kusmuş kızılcık şerbeti içtim demiş, nereye helallaşıyorum! Allah muhafaza eylesin. Bunlar zalim. Evet, bunlar, bu zalimler ki gözlerini kapatmışlar, kalpleri kararmış, kulakları tıkanmış, hakikati görmüyorlar ve topluma ve topluma fitne yayıyorlar. Topluma, vatan millet aşkından uzak söylemler söylüyorlar. Topluma kuran ve sünnetten uzak şeyler söylüyorlar.

Ey ümmeti Muhammed! Bunlara dikkat edin! Ey ülkemin vatandaşları! Bunlara dikkat edin! Söze bakın, söze! Eğer o söz sizi kiminle dost ediyor, ona bakın. Sizi kan döken, sivilleri toplu katliamlar yapar gibi katliam eden kimselerle mi kol kola dolaştırıyor, kimle dolaştırıyor? Beni ilgilendirmiyor, tekrar söylüyorum parti siyaseti. Beni ilgilendiren bu. Yani birileri kalkıyor bu ülkede açık bir şekilde, açık bir şekilde terörist başı dediğimiz kimseyi cezaevinden çıkarmayı düşünüyor! Bunu açık bir şekilde söylüyor! Bu ülkenin insanları bunları bir de dinliyor. Ya o çocukların, çocukların, çocuk! Bildiğiniz çocuk! Bu çocukların katilinin hesabı sorulmayacak mı? Bu gencecik Mehmetçiklerin katillerinin hesabı sorulmayacak mı? Bu göreve gitmiş polisi, hemşerisi, öğretmeni, bunlar o terörün altında şehit olmuşlar. Bunların hesabı sorulmayacak mı? Bu ülke insanı ne zaman unuttu, ne zaman unuttu intihar bombacılarının bombaları patlatmasıyla otuz beş, kırk tane birden şehidin olduğunu? Bu ülke insanı ne zaman unuttu hendeklerin kazılıp da Mehmetçiklerin orada şehit düştüğünü? Bu ülke insanı ne zaman unuttu dağlarda Mehmetçiklerin şehit olduğunu? Sıralanan bir sürü Mehmetçik, sırayla şehit olan Mehmetçiklerini ne zaman unuttu? Ne zaman unuttunuz polislerimizin, devlet güvenlik kuvvetlerimizin şehit olup kanlarının üzerinde, kanlarının üzerinde ayrılıkçı bayraklarının dalgalandığını? Ne zaman unuttu bu ülke insanları! İçim içime sığmıyor! İçim içime sığmıyor! Kime sattınız, kime peşkeş çektiniz kendinizi, kime sattınız ya! Kaça sattınız! Kaça sattınız aklınızı, fikrinizi, ruhunuzu, bedeninizi? Hangi cıa bozuntusuna aklınızı kiraya verdiniz! Hangi mossad yosmasına gittiniz, kendinizi peşkeş çektiniz? Aklım almıyor! Aklım almıyor, evet! Onlar zalimdir, onları destekleyenler de zalimdir. Onları görmezlikten gelenler de zalimdir. Bu sözleri söyleyenler de zalimdir. Terörü destekleyen, terörle beraber olan sözler de zalimdir. Onları kullananlar da zalimdir. Onları destekleyenler de zalimdir. Onlarla kol kola girenler de zalimdir. Onları

alkışlayanlar da zalimdir. Hepsi de zalimdir. Allah zalimleri helak eylesin. Amin. Onlar çünkü onlar bu memleketi düşünen, bu vatanı düşünen, bu insanları düşünenler değildir. Onlar akıllarını dışarıdaki, dışarıdaki ağababalarına satmış insanlardır. İster sağcı, ister solcu, ister devrimci, ister Kemalist, ister Atatürkçü, ister hani bugünkü dille öyle diyorlar ya, İslamcı, ister Müslüman, adına ne derseniz deyin. Terörle kol kolaysa o kimse zalimdir. O kimse haindir, o kimse vatan düşmanı, millet düşmanı, Kur'an düşmanı, sünnet düşmanıdır. Onları destekleyen de böyledir. O isterse beş vakit namaz kılsın, kafasını secdeden kaldırmasın, o teröristleri destekliyorsa vallahi de zalimdir billahi de zalimdir! Gideceği yerde vallahi de billahi de tillahi de cehennemdir. Evet, zalim çünkü, o zalim! Onların gözleri kapanmış, bakın, Hz. Pir diyor ki gözlerini kapamışlar, söyledikleri sözlerle bütün alemi yakmışlar. Bunlar çünkü zulüm, öyle bir insanın gözüne gönlüne perde indirir ki zulme bulaşan, zalimliğe bulaşan, gönlü önce o zulme kayar, onu böyle zulüm gibi görmez önce gönül kararır. Gönül kararınca göz kararır. Örter, körleşir o kimse. Artık kalbi de onun körleşti, gözü de körleşti ama makam ama mevki ama para ama pul ama gelecek ama bir şey ona sunulur, o onunla örter kendini. Artık o kendi karanlık dünyasını aydınlık görür. Artık şeytanın vesvesesini o, hakkın sesi olarak görür. O namaz kılsa da kendini kurtaramaz. Hz.Pir diyor ki: 'Zalim onlardır ki gözlerini kapamışlar, söyledikleri sözlerle bütün âlemi yakmışlar.' Onlar söyledikleri sözlerle alemi yakıyorlar ve bizim ülke insanımız unutuyor enteresan bir şey. Birisi çıkıp da şunu diyemiyor halk olarak, vatandaş olarak, 'siz ne söylüyorsunuz ya, siz Mehmetçiğin kanını ne zaman şerbet edip içtiniz siz ya? Hangi içki masasına meze ettiniz Mehmetçiğin kanını? Mehmetçiğin kanını hangi bozuk odalarda sattınız? Mehmetçiğin kanını siz CIA'ya mı peşkeş çektiniz, kime peşkeş çektiniz, kime peşkeş çektiniz? MOSSAD'a mı peşkeş çektiniz? İngiltere'ye mi peşkeş çektiniz? Avrupa Birliği'ne mi peşkeş çektiniz? Kanı akıtılan Mehmetçiğimiz ya! Nasıl peşkeş çektin? Zalim! Sakın bu konuşmalarımı Tayyip Erdoğan'ı desteklemek için konuştuğum düşüncesine, böyle bir zayıf, böyle bir bayağı bir düşünceye kapılmayın. Tayyip Erdoğan gider, başka bir kimse gelir. Önemli değil gidip gitmemesi, kimin iktidar olup olmaması. Bu manada birisinin Allah affetsin şakşakçısı olmayacağım. Ülkemi düşünüyorum, böyle içim patlıyor. Yani terör ve teröre destek verenlerle ortak hareket edenleri görünce içim bulanıyor, midem bulanıyor. Necis

bunlar. Bunlar bu toplumun içerisindeki pislikler. Bu topraklarda yaşayıp bu toprakların nimetlerini yiyen necaset bunlar. Evet, pislik bunlar! Allah bizi affetsin.

"Bir söz bir alemi yıkar, ölmüş tilkileri aslan eder."

Söz vardır, kınından çıkmış kılıçtan daha keskin olur ve öldürücü bir silah haline gelir. Çünkü söz vardır, insanları fitneye koyar ve insanları cehenneme götürür. Söz vardır, insanları vatan haini yapar. Söz vardır, insanları millet hayini yapar, söz vardır insanları Kur'an haini yapar, sünnet hayini yapar. O sözü o kimse kullanır belagatli bir şekilde, insanlar da onu alkışlar. Niye alkışladığının farkında değildir o, ahmak! İşte o söz bir alemi yıkar geçer ve o alemi yıkıp geçtiğinin ne kendisi belki de farkında değildir ne de etrafı farkındadır. Allah muhafaza eylesin. O yüzden ama söz vardır öyle bir şey yapar ki ölmüş tilkileri aslında eder diyor ya, insanları uyandırır. Kıymetli olan söz odur. İnsanları kendine getirir. İnsanların hakikati görmesine vesile olur. İnsanların hakikat yoluna girmesine vesile olur. Söz vardır o insanın kalbine dokunur, kalbindeki perdeyi, karanlık perdeyi kaldırmasına vesile olur. Bu söz işte ölmüş tilkileri aslan eden sözdür. O yüzden söz vardır fitneden eser bırakmaz, söz vardır insanları fitnenin içine koyar. Eğer normalde o söz alemi yıkıyorsa o söz Allah muhafaza eylesin, cehennemliktir ama söz var âlemi diriltiyorsa evet o söz insanı bu manada cennetlik eder. Hadisi şerifle de 'dil, kılıç darbesinden daha tehlikeli olur' demiş Ebu Davut, Tirmizi, İbni Mace. Haklarınızı helal edin. Saat çünkü on bir oldu, bu benden kaynaklanan bir şey. Ramazan boyunca benim bu tip hallerime ne yazık ki sabredeceksiniz, hakkınızı helal edin tekrar. Ben sohbet edince açılıyorum ama buraya, sohbete atıncaya kadar biraz da zorlanıyorum, yaş 62, kolay değil. O yüzden, öyle böyle bu Ramazanı da geçireceğiz inşallah. O yüzden tekrar huzurlarınızda hepinizden özür diliyorum, bekletmek istemezdim. Vaktinizi de almak istemezdim ama bilmiyoruz ne zaman olur, gün gelir bunu da yapamayacak hale gelebiliriz. O yüzden gücümüzün yettiğince inşallah Cenab-ı Hak kendi yolunda hizmet ettirmeye gayret ettirsin inşallah. Haklarınızı helal edin. Hayırlı ramazanlar hepinize de. El Fatiha maassalavat. Amin. Kendimize de şaşırıyoruz, sohbete çıkıncaya kadar böyle dokunsan yıkılacağız, sohbete, zikrullaha çıkınca Cenab-ı Hak bir gayretler, bir kuvvet veriyor hamdolsun, sizin dualarınızın yüzü suyu hürmetine Rabbim. Sohbete çıkınca böyle on sekizlik delikanlı gibi oluyoruz, yürüyün dese yürüyeceğiz böyle inşallah. Sohbete çıkınca kanımız kaynıyor. Zikrullaha, sohbete çıkınca durdur durdurabilirsen. Selamun aleyküm.

https://www.youtube.com/live/iJhoj6Gug2I?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1598-1601. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi mübarek eylesin. Gündüzünüzü mübarek eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü mübarek eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Amin. Ecmain. Kaldığımız yerden devam edeceğiz inşaallah Allah'tan bir şey gelmezse. 1598. beyit:

"Canlar aslen İsâ nefeslidir; bir anda yara, bir anda merhem olurlar.
Canlardan perde kalkaydı; her canın sözü, Mesih'in sözü gibi tesir ederdi"

Can denilince malum, bu bir çok manaya gelir. Burdaki Allahualem mânâ, ruh çünkü ruhlar temizdir, latiftir. Ruhu insanın kirlenmez hiç. Kirlenmediği için de ruh arındırmak diye bir şey yoktur. Bunu batılılar söylerler. Batı standlı eğitim yapanlar, ruhunu arındırmaya çalışırlar. Oysa ruh temizdir, latiftir. Hz. Pir, ruhlar aslen, hani candan kastı burda benim ruh olarak algıladığım için 'ruhlar aslen İsa nefeslidir' yani İsa aleyhisselam ne yapardı? Ölüleri diriltirdi. Ne yapardı? Yaraları normalde bereleri tedavi ederdi. Hastalara okurdu. Hastalara okuduktan sonra hastalar şifa bulurdu. İsa nefesli demek o. İşte o normalde aslen İsa nefeslidir. Yani bütün ruhlar o temiz, Cenab-ı Hakkın ruhlar aleminde yarattığı hâl olarak, kendisini muhafaza eder, korursa İsa nefesi gibi olur. Yani tertemiz olur. Tertemiz olunca bir yanda yara, bir yanda merhem olurlar. Öyle tertemiz olunca merhem olurlar ama yok o ruh bu noktada o halde değil ise ve ruhun üflendiği kimse nefsine uydu ise heva hevesine, hevesinin peşinden giderse ortalığa da ne yapar? Zarar verir. Yara dediği o. O zaman o bir kimse nefis ile olan

mücadelede hassasiyetini kaybedince etrafa zarar verir ama nefsiyle mücadele ederse nefsiyle mücadele ettiğinde etrafa faydası olur. O zaman heva hevesine uyanlar etrafa zarar verdi, heva hevesine uymayanlar şeytana uymayanlar etrafına ne yaptı? Faydalı oldu. Onun sözü geçti, geçer akçe oldu. Tesir etti, nefsine uyanın sözü tesir etmedi. Anlattı sabahtan akşama kadar, ayet anlattı, hadis anlattı, her şey anlattı ama o anlatan nefsine uyduğu için karşıdaki kimseye tesir etmedi. Yani illaki karşıdaki kimseye hemen genel olarak bu vaazı nasihat edenler, anlatanlar karşıdaki insanları suçlarlar. Bunlar anlamadı, bunlar dinlenmedi, bunlar duymadı, bunların bir şeyden haberi yok... Hani böyle genelde tipik vaaz eden insanlar halkı suçlarlar, etrafı suçlarlar, kendilerinin dinlenilmediğini söylerler. Oysa sen İsa nefesli isen etrafa merhem olursun. Herkes seni dinler. Eğer İsa nefesli değilsen senin söylediğinin bir anlamı kalmaz, merhem olmaz. Aynı ayeti okursunuz, birisi İsa nefeslidir karşıdakine derinlemesine nüfuz eder, birisi İsa nefesli değildir, o derinlemesine nüfuz etmez. İşte derinlemesine nüfuz etmezse onda yara olur o, etrafına zarar verir. Sizin en faydalanınız, etrafına hiç zarar vermeyeninizdir. Zarar veriyorsa bir kimse, o zaman o İsa nefesli değil.

'Canlardan perde kalkaydı, her canın sözü Mesih'in sözü gibi tesir ederdi.' Yani normalde eğer insan o hayvani sıfattan kurtulmuş olsaydı yani nefsaniyetten kurtulmuş olsaydı, o kötülenmiş, emmareden levvameden, mülhimeden, hatta mutmainneden kurtulmuş olsaydı, o nefsini temize çıkarmış olsaydı, nefsini temizlemiş olsaydı, nefsinden arındırmış olsaydı, o zaman onun her sözü Mesih'in sözü gibi olacaktı ama onun önünde nefis perdeleri olduğundan, onun nefsi karanlıklarda dolaştığından, onun nefsi ilm-i ilahiden perdelendiğinden, onun nefsi o ilm-ü ledünden perdelendiğinden ne yazık ki sözü Mesih sözü gibi değil ama o hani 'yetmiş bin hicap perdesi vardır kalbinde' hadisi şerifi var ya, o kalpteki hicap perdeleri onda durduğundan dolayı, ondan çıkan söz İsa nefesi, İsa sözü gibi değil. Yani insanlara tesir etmedi. İnsanlara tesir edecek olan kimsenin nefis meratiplerini geçmesi lazım. Hani bazen derler ya işte ben anlatıyorum, beni dinleyen olmuyor filan, bu senin kendinle alakalı, karşındaki ile alakalı değil. Allah bizi affetsin. O yüzden normalde bir kimse o hâle ulaşabilmek için muhakkak ki ibadetleri yerine getirirken ahlakını da düzgün tutmalı ve nefsiyle olan mücadeleyi hiç bırakmamalı, bakın bu bir sufi ahlakı ve yoludur. Son nefese kadar nefsinle olan mücadeleye devam edersin, son nefese kadar. Ne zaman son nefesin bitti, verdin, imtihanın bitti. Yoksa son nefese kadar mücadeleye devam ve heva hevesinle, nefsinle, şeytaniyetinle ne yapacaksın? Mücadele edeceksin. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

"Şeker gibi söz söylemek istersen sabret, haris olma, bu helvayı yeme."

Bakın, şeker gibi söz söylemek istersen, üç merhale, sabret, haris olma, bu helvayı yeme. O zaman şeker gibi söz söylemek mi istiyorsun, o zaman sabredeceksin. Sen heva ve hevesinle mücadele edeceksin. Nefsinle mücadele edeceksin. O heva ve hevesinden kurtulacaksın. Nefsini, dünyevî telaşlardan berî edeceksin. Bu dünyevi telaşlardan berî eylemek, dünyayı terk etmek değil. Dünya seni aldatmayacak. Dünya seni kandırmayacak. Dünya seni telaşa sevk etmeyecek. Nefsini bu konuda arındıracaksın ve dilini şikayetten koruyacaksın. Dilini şikayetten koruyacaksın. Yok şöyle hasta oldum da böyle oldu da şöyle mal kaybettim, şöyle pul kaybettim...Dilini senin üzerinde yaşanan tecelli eden her ne var ise hepsini şikayetten koruyacaksın. Dil, başına gelenlerden şikayet etmeyecek. Başına gelenlerden şikayet ediyorsa o nefsin heva ve hevesinden kurtulamadı demektir. O yüzden nefsi telaştan, dili şikayetten muhakkak koruyacaksın. Bu eğer heva heves sende devam ederse sen şeker gibi söz söyleyemezsin. Organlarını çirkin davranışlardan koruyacaksın. Bütün organlarını çirkin davranışlardan koruyacaksın. Organlarını çirkin davranışlardan, haram davranışlardan korumazsan sen sabretmedin ve bu anlattıklarımın hepsi de sabırla alakalı. Bakın bunlar sabırla alakalı. Bu eğer bu haliyle bir kimse hani dilini şikayetten korumadan, nefsini telaştan korumadan, organlarını çirkin davranışlardan korumadan şeker gibi söz söyleyemez. Belagatli konuşur. İnsanları aldatmak için konuşmak da caiz değil. Bu da insanı cehenneme götürür. Allah muhafaza eylesin. İnsanlar beni dinlesin deyip de belagatli konuşmaya yeltenenler, o konuşması onların cehennemlik ameli olur. Kelime süslemek İslam'da yoktur. Süslü kelimeler, sufiler de yoktur. Böyle süslü konuşayım, ahenkli konuşayım, böyle failatün failatün failün vezninde konuşayım, böyle bir şey yoktur sufilerde. Sufiler samimi olurlar, dürüst olurlar, içten konuşurlar. Laf süslemezler. Bu sufi dilidir. Sufi dilinde böyle söz süsleme sanatı yoktur. Allah muhafaza eylesin. O zaman o kimse nefsini ne yapacak? Devamlı terbiye altında tutacak ve nimet halindeyken de mihnet halindeyken de her iki durumda da sükunetini muhafaza edecek ve Allah'tan başkasına şikayette bulunmayacak. Hatta bir çıt ileri, bu avam dervişin işidir. Allah'a şikayet etmek. Dervişin hası Allah'a da şikâyet etmez. Benim başıma şu geldi, bu geldi demez. Yalnız Allah'la sohbet ederken bunları söyler. Naz makamında, şikayet makamında değil ama bunu normalde şikayette bulunmak yok.

İster nimet hâlinde ol ister mihnet halinde ol, ister lütuf halinde dur, ister kabız halinde dur, halinden şikayet etme. Hiç kimseye hâlinden şikayet eder bir vaziyette konuşma. Üzerinde bulunan mihnetten, hastalıktan, darlıktan, sıkıntıdan, kabz halinden bir başkasına şikayette bulunma. Sufi yolunda isen hiç kimseye hâlini arz etme, hiç kimseye durumunu anlatma.

Varsa anlatılacak bir şeyin avam dervişsen Allah'a anlat, anlatacağın kapı orası. Ha bir kimse üstadına gelir anlatır, bu ayrı meseledir. Üstadı hem alim hükmündedir, hem hakim hükmündedir, hem amir hükmündedir, gelir ona anlatır, eyvallah. Bir sufi için başka anlatacağı kimse yoktur. O yüzden şikayet etmek de yoktur. Böylesi davranırsan sabretmiş olursun. Böyle davranırsan.

İkinci hal nedir? Haris olma. Harislik ne? Hırs, tamah harislik. O zaman sen dünyaya normalde dünyaya karşı haris olma. Harisliği daha fazla dünyayla alakalı konuşmuş ehli sufi. Yoksa bunun zıttı nedir? İlme haris olmaktır. Bunun zıttı nedir? Allah'a karşı haris olmaktır yani Allah'ı sevmede haris olmak, hırslı olmak, peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini sevmekte hırslı olmak, Kur'an ve sünnet-i seniyyeyi yaşamada hırslı olmak, bunlar alkışlanacak, methedilecek olan hırstır, harisliktir. Bu doğru mudur? Evet, bir Müslüman, bir mümin, bir sufi, Allah'ı sevmede haris olmalıdır. Resulullah sallallahü ve sellem hazretlerini sevmede haris olmalıdır. Üstadını sevmede haris olmalıdır, müminleri sevmede haris olmalıdır. Eş ve çocuklarını ve akrabalarını sevmede haris olmalarıdır.

Ben buna ilave ederim daha. Bir sufi işinde haris olmalıdır, işinde disiplinli olmalıdır, işini düzgün yapmalıdır, sufi ahlakıdır bu. Her sufi işinde maharetli olmalı, her sufi işini en düzgün şekilde yapmalı. Nerde olursanız olun benim hakkımı verdiydi, vermediydi, azaldıydım, çok aldıydım yok. İşinde haris ol, disiplinli ol. Sabah dükkanın kaçta açılması lazım? Sekiz buçukta. Sen sekizde aç. İşinde haris ol. Müşteriyi iyi karşıla. Kimseyi kırma, kimseyi üzme, kimseye tepeden bakma. Her gelen müşteriyi Hakkın gönderdiğini anla. Hakkın gönderdiğini anlarsan onu aldatmazsın. Onu incitmesin, onu kırmazsın, onu üzmezsin. Ona tepeden bakmazsın, onu iteklemezsin, onu ötelemezsin. Kapına gelen her neyse Hak göndermiştir sana. Hak göndermiştir. Onun işini görmeye çalış. Hani derler ya dükkan kapısı Hakkın kapısı, o zaman Hakkın kapısı ol. Cenab-ı Hak lütfetmiş, ikram etmiş, ihsan etmiş, senin önüne bir iş koymuş, sen işini hakkıyla yapmaya gayret et. Kimseyi incitme, kimseyi kırma orda, kimseyi aldatma, aldanma da. Aldanmak da yok ama sen dünyayı severekten, dünyaya haris olaraktan etrafındaki insanları da aldatma, kandırma. Etrafındaki insanları istismar etme.

Dünyaya karşı haris olup ebedi hayatını mahvetme. Dünyaya karşı haris olup mana hayatını katletme. Dünyaya karşı haris olup dünya sevgisi senin kalbini etkilemesin. Senin kalbini evirip çevirmesin. Senin kalbini Kur'an ve sünnetten uzaklaştırmasın. Dünya sevgisi ağır basıp senin kalbini Allah sevgisinden, Resulullah sevgisinden, mürşid-i kamil sevgisinden ayırmasın. Bunlara dikkat et. Hani geçmiş ümmetlerden Davut'tan geldi ya dua, neydi:

'Yarabbi senin sevgini, seni sevenin sevgisini ve seni sevdirecek olanın sevgisini çölde susuz kalmış bir kimseye soğuk şerbeti sevgili kıldığın gibi bana da sevgili kıl.' Amin. Bu üç sevgiden seni uzaklaştırmasın dünya sevgisi ve dünyanın içindekiler. O yüzden haris olma. Bir şeye haris olmak, hele herhangi bir şeye, neye haris olursan ol, o seni körleştirir. Dünya sevgisi seni körleştirir. Seni Allah sevgisi de körleştirir, seni peygamber sevgisi de körleştirir, seni mürşidi kamil sevgisi de körleştirir ama seni dünya sevgisi de körleştirir, kadın sevgisi de seni körleştirir, haram kadın, makam sevgisi de seni körleştirir, mevki sevgisi de seni körleştirir. Çünkü neyi çok seversen kör olursun. Ondan başka bir şey görmezsin.

Ne dedi hadisi şerifte Allah resulü sallallahu ve selâm hazretleri? 'Senin bir şeye aşırı olan sevgin gözünü kör eder, kulağını sağırlaştırır, senin neyi aşırı olarak seviyorsan onun haricinde hiçbir şey görmezsin, duymazsın. Gözün kör olur, kulağın sağır olur. Sen mesela makam sevdasına düşersen makamdan başka bir şey düşünmezsin. Müdür olmak için ne yapılması gerekiyorsa yaparsın. Harammış, helalmiş bakmazsın. Dünya sevgisi seni körleştirir. Dünya sevgisi senin kalbine oturur, yerleşir, senden ne gittiğini görmezsin. Her şeyi bırakır her şeyden geçer o dünyayı elde etmek için koşarsın. Aynı şey bunun zıttı, bir kimse Allah'ı öyle sever, Allah'tan başka bir şey görmez, körleşir, bu muhteşem bir körlüktür. Allah da onu öyle ister. Bir kimse peygamber sallallahu aleyhi vesselam hazretlerini çok sever, peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin dışındaki her şeye körleşir, muhteşem bir şey. Baktığı yerde hazreti Muhammed'i Mustafa'nın ruhaniyeti ve nuraniyetini görür, muhteşem körlüktür bu. Bir körlük daha vardır. İnsan üstadını çok sever, fenafi'lşeyh olur o da kör olur. Bakın o da kör olur. Bunlar güzel körlüklerdir.

Bunun zıttı ne? Dünyayı sevmek makamı, sevmek. Hani üç şey ümmeti ifsat eder, dünya, kadın, mal. Bu üçü ama haramla alakalı bunlar. O zaman hırs doğru yerde kullanılması gerek. Hz. Pir diyor ya burda, haris olma. Neye karşı? Dünya ve dünyanın içindekilere karşı. Hani, meşhur ya ben böyle son kısmını anlatayım, hikayeyi uzatmayayım. Hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ya, 'İnsanoğlunun iki vadi dolusu altını olsa üçüncüyü ister' dedi. O yüzden 'öyle kimsenin gözünü de ancak toprak doyurur' diye ilave etti, 'tövbe edenlerin tövbesini de Allah kabul eder' dedi. Böyle bir hale geldin. Bu halden tövbe et, geri dön, kapı kapalı değil. Yani sen o dünya hırsına kapıldın, ahretini mahvettin. Dünya hırsına kapıldın, kırılmayacak, gönülleri kırdın. Dünya hırsına kapıldın, yapmadığın şeyleri yaptın, faize daldın, şunu yaptın, bunu yaptın, ölçüde tartıda eksiklik yaptın, dünya hırsına daldın, zekatını dosdoğru hesaplamadın, zekatını

vermedin, dağıtmadın, benle beraber mi kazandılar dedin...Böylece ne oldu? Dünya hırsı sende ağır bastı veyahut da kadın namuslu, evli, barklı, o kadına asılmaya kalktın, o kadını yoldan çıkarmaya kalktın! Haram veyahut da o kadının zafiyetini kullanmaya kalktın, haram. Yok seni işe katacağız, yok seni fabrikaya katacağım, yok seni belediyeye alacağım, yok sana bir şirkette iş bulacağım dedin, o kadına sen haram bir şekilde yaklaştın, haram kadına yaklaşmaya çalıştın, haris oldun! Bu seni batırdı. Burdan dön, tövbe et. Allah muhafaza eylesin. O yüzden tövbe ederse de o kimseler Allah tövbeni kabul eder senin. Allah muhafaza eylesin. O kalbin, senin kalbin, Allah'ın muhabbetullahının yerleşeceği yer. Allah kalbi bunun için yarattı, dünya sevgisini doldurasın diye değil. Şeytaniyeti, hayvaniyeti, nefsaniyeti, doldurasın diye değil. Sen orayı Allah'ı, Resulullahı, Allah'ın veli kullarının sevgisiyle dolduracaksın. O kalp bu yüzden sana verildi. Dünyevi hırsların için değil! Allah muhafaza eylesin.

'Bu helvayı yeme.' Bu helvayı yeme dediğinde, helva tatlıdır, öyle değil mi? Şimdi geçmiş zamanlarda Hz.Pir'in zamanına giderseniz böyle helva kıymetlidir. Mesela bir kimse ölenin arkasından kıymetli bir şey dağıtır. Helva dağıtır. Bu şimdi size ters gelir. Hani ölenin arkasından helvasını yiyeceğiz çünkü helva her zaman yapılacak bir yiyecek değil, özel bir tatlı, özel bir yiyecek. O yüzden de o düğünlerde oluyor. Ne bileyim, törenlerde oluyor yani öyle şimdiki sizin gibi evde yarım kilo irmik var ise işte yarım kilo süt, yarım kilo da şeker karıştır, koyuver içine biraz daha varsa zenginlik ne o? Çam fıstığı koy içine, biraz onunla kavur, üzerine tarçın at, bir de böyle fındık fıstık üzerine dök, ondan sonra İsmail'in elini kolunu tut. Salma yakasını, tencereyi bitirir.

Öyle değil geçmiş dönemde, geçmiş dönemde herkesin ulaşabileceği bir şey değil helva. Un helvasına ulaşıyorlar, herkesin evinde un var, yani tatlı canı isteyince başlıyor onu kavurmaya, içine süt şeker koyuyor, oluyor un helvası. Onda bir sıkıntı yok. Şimdi yeni nesil bunları bilmiyor. Zaten yukarı bakmıyorum hiç. İsmail, sana bakıyorum zaten. Şimdi yeni nesil alışmış filanca marka baklava yiyecek. Filancadan olmazsa da kabul olmaz. Öyle irmik karıştıracak olan, un karıştıracak olan kadın çok az kaldı. Tabii kadınlar da telefon açıyorlar, aşkım, gelirken filanca yerden baklava alır mısın! Filanca yerden ama! Baklava alır mısın değil. Filanca yerden. Yani işin bir de bu tarafı var. Yani adam da şunu diyemiyor, evde un var mı? Var. Şeker var mı? Var. E tamam, un şeker süt, karıştır, oldu un helvası. Yap, doya doya yiyelim. Onunla da onunla da yiyeceğin unla şeker. Hatta onun içerisinde şeker olup olmadığı da şüpheli. Glikoz koymuş olabilir, şeker ondan iyi. Eee, yapacak olduğu şey. Şimdi bütün tatlıcılar bana itiraz edecekler,

diyecekler ki sen ne yapıyorsun, bizim ekmeğimizle mi oynuyorsun! Kimsenin ekmeğiyle işimiz yok ama işte helva, helvayı yeme!

Helva ne o zaman burada? Nefse tatlı gelen, nefse hoş gelen şeyler. Çocukluk yapma. Nefsine hakim ol ve helvayı yeme yani heva hevesine kapılma, nefsin isteklerine boyun eğme. Heva ve hevesinin isteklerine boyun eğme. Hz. Pir burda nefis terbiyesini söylüyor bize Allahu alem, benim anladığım bu. Diyor ki nefsini terbiye et, sabırlı ol. Burdaki sabırlı ol, mesela oruç tutuyoruz sabırla alakalı, öyle değil mi? Sabırlı ol. İbadette sabırlı var. Başına gelen bela musibetlere sabırlı var ve haram işlememekte sabır var bir de. Bugün için en zor sabırlardan birisi bu, haram işlememekte sabır. Sen o sabrı göstermezsen, helvayı yedin. Adama bir giydirdin, oh için rahat etti ya! Kadına bir giydirdin, evde eşine, için rahat etti ya! Çocuğuna bir giydirdin, oh için rahat etti ya! Çocuk annesine babasına bir giydirdi. Birey ya, istediği gibi yaşayabilir. Özgür ruh ya bir giydirdi annesine babasına, içi rahat etti ya. Böylece içi rahat etti onun. Helvayı yedi! Ne helvayı yedi, heva heves helvasını yedi. Ne yedi? Nefsaniyet helvasını yedi. Ne yedi? Şeytaniyet helvasını yedi. Şeytan oturdu onun kalbine. Onun kalbine oturdu, habire ona şeytaniyet helvası yediriyor. Habire ona şeytaniyet helvası yediriyor. O da benim hakkım diyor, annesine babasına avazı çıktığı kadar bağırıyor, benim hakkım diyor. Her türlü arsızlığı, uğursuzluğu yapıyor. Benim hakkım diyor. Her türlü hırsızlığı yapıyor. Benim hakkım diyor. Her türlü namussuzluğu yapıyor. Helvayı yeme diyor Hz. Pir.

"Feraset sahiplerinin iştahları sabradır, onlar sabretmek isterler."

Evet, sen feraset ehli isen sen heva ve hevesine uymuyorsan, feraset neydi? Feraset işin hakikatinin hakikatini görmek. Perdenin arkasından vukufiyet sağlamak. Mümin feraset nuruyla bakar. Müminin ferasetinden korkun. Müminin ferasetinden kork. Neden? Mümin feraset ehlidir. Meselenin özüne hakimdir. Meselenin arkasını görür. Meselenin özünü bilir. Feraset sahiplerinin iştahları sabradır. O sabreder. Sen istersin ki şeyhine hemen birisini sen şikayet ettin, onu bağırsın, çağırsın, dersini alsın, göndersin. Sen şikayet ettin kocanı, o hemen kocana senin telefon açsın, nasıl bu kadına böyle davranırsın desin veyahut da sen şikayet ettin eşini, kaldırsın telefonu, senin eşine söylesin söyleyeceğini veyahut da bir başka bir kimse gelir sana, bir şey söyler, başına bir şey gelir, sen anında böyle parlarsın, yakarsın, yıkarsın. Kabadayısın ya efesin ya veyahut da annesin ya eşsin, nasıl böyle bir şey yapabilir adam senin, nasıl çocuğun böyle bir şey yapar! Yakar yıkarsın ortalığı. Değil! Feraset sahibi sabreder. Meselenin özüne, meselenin hakikatine vukufiyet sağlamak ister ve öyle davranmak ister. Bu sufi yoludur

çünkü. Nefsine dur de. Sabret. İzle, dinle, ondan sonra hükmet. Allah bizi onlardan eylesin.

"Helva ise çocukların istediği şeydir."

Helva çocukların istediği bir şeydir. Yani çocukların şimdi sevdiği, helva olmadı da mesela hemen bakkaldan ne alıyorlar? Cips alıyorlar. Başka? Efendim? Beş altı yaşında çocuğu olanlar elini kaldırsın. Ne istiyorlar damat? Çikolata istiyorlar. Başka ne istiyor? Meyveli sütlerden var. Çocuk ne istiyor, bunları istiyor. Bunun da başka da bir şeyden haberi yok ha. Çocuk sırf bunlardan çikolata istiyor bir de meyveli süt istiyor. Onu ilgilenmediği çıktı meydana damadın. İki tane bir şey söyledi. Çocuğu götür, bakkal dükkanını kaldırmak ister çocuk. Ya da senin çocuklar doğuştan evliya demek. Allah iyi etsin inşallah. Damat olunca damata sorayım kimse alınmasın diye. Eyvallah! Çocuğun isteyeceği o bonibonlarla var, şekerlemeler var, çikolatalar var, yaz gelince dondurmaları var. Değil mi? Çocukların isteyeceği şey bu. O zamanın çocukları ne istiyor? Helva istiyor. Yani çocuk ne? Çocuk daha henüz daha nefsi terbiye olmamış çocuk. O yüzden istiyor. Çocuk nefsi terbiye olmuş olsa onu istemeyecek zaten. Nefsi terbiye olmamış çocuk aklıyla ne yapıyor? Onları istiyor ve o yüzden bu heva heves, feraset nuruyla nurlanmış olan, zikrullah nuruyla nurlanmış olanların dışında olan kimseler, böyle helva isteyecekler ama o feraset nuruyla nurlandıysa zikrullahın nuru onun kalbine yerleşti ise ve kalp, yaratıcısı olan Allah'la zikrullah üzerinden alışverişe başladıysa, Allah dediğinde buyur kulum veya kulum sözünü nidasını aldı ise veyahut da böyle 'hu hak hu hak hu hak hu' esması senden, hak esması ondan kalpte böyle vuruyorsa, sen 'Allah Allah Allah Allah Allah! dediğinde ordan başka bir ses 'Hu', bu sefer öyle bir denklem olur ki 'Allah hu, Allah hu, Allah hu' denklem böyle devam eder. O saat sarkacı gibi, Allah hu, Allah hu...O kimse başka bir şey gözü görmez. O kalbe heva heves yanaşmaz. O kalbe şeytan yanaşmaz. O kimse bu hâli kaybetmemek için mıh gibi oturur. Gözünü dahi açmaz. Gözümü açarsam saat görürüm, fotoğraf görürüm, resim görürüm, duvar görürüm diye gözünü dahi açmaz. Onun kalbi olarak zikrullah üzerinden alışveriştir bu.

'Kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder' ayeti kerimesinin tecellilerinden bazılarıdır bunlar. Bunları kitaplarda okuyamazsınız. Bunları normalde herhangi bir sohbette de dileyemezsiniz. Bunlar benden size miras kalsın. O, zikrullah üzerinden alışveriştir. Sen başlarsın 'la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah' diye. O da ordan cevap verir. Her 'la ilahe illallah', 'hu', 'la ilahe illallah', hu. Dervişin ahmağı, şeyhin verdiği tevhidi hafif görür. Hani şeyh ona der ki tevhide devam et. 'Allah'ım ya, herkese aynı şeyi söylüyor', onun bir şeyden bildiği yok herhalde' der. Tevhit onun

anahtarıdır. Kapıyı açacak olan o. Tevhitle bu kapı açılır, sonra mecralar değişir. Sen la ilahe illallah, la ilahe illallah, ordan o 'hak' der, 'hu' der. Senin o nefis meratibine göre ordan başka bir esma gelir. Nefsine uyma. Esmayı değiştirme. Şeyhinin esmasında devam et. Ahmak olma, değiştirirsen kesilir ses. O senin ahmaklığından. O senin kendi kendini bilgiç gördüğünden. O senin kendi kendine kibirliliğinden. Anında yok ettin. O, o hali sen kendi heva ve hevesinden yok ettin. Hani şeyhine tabi olmak vardı? Neden şeyhine itaat etmedin? Madem itaat etmeyecektir ne yapmaya sen ders aldın? Madem heva hevesine uyacaktın, sen ne yapmaya ders aldın, bırak dersini git! Bırak dersini git. Ya dosdoğru itaat et, nefsine uyma. Verdiği virdi çek dosdoğru. Bu zikrullah üzerinden feraset ehli olma. Sufilerin yoludur bu, sen verilen virdi çek, ne esma verdi, tevhid, tevhide devam et. Ne verdi sonra sana? Dedi ki Allah esmasını çekeceksin. Sen Allah esmasına devam et. Rüya gördün, rüyanda Allah esmasıyla bir şey oldu, sana dedi ki Allah esması, sayısız devam et, sen sayısız Allah esnasında devam etsene. İnternette bir şey okumuş da ben bunu çekebilir miyim. Git çek ne çekiyorsan çek. İnternet senin şehrin olsun. İnternet şeyhi. Ben şurda şunu söylediler de bunu çekebilir miyim. Git çek, ne çekiyorsan çek. Sana söyleyen senin şeyhin olmuş. Madem internetten kendine şey bulacaktın, interneti kendine şeyh edecektin, ne yapmaya gittin bir şeyhe intisap ettin kardeş sen ya? Ama yok, bu hale geldi. O çok seviyor mübarekleri. E git onlardan ders al.

İtaat et. Heva hevesine uyma. Sana Allah esmasını vermiş sayısız, dersini çektikten sonra Allah esmasına devam et. Sabırlı ol. Haris olma. Kendi kendine bilgiçlik taslama. 'Bana Allah esmasını verdi ama ben Hak esmasında mıyım acaba ya, sakladı mı benden? Bizim yetişmemizi istemiyor herhalde.' Ha biri bir arada birisi öyle demiş yani benim şeyh olmamı istemiyor, kıskanıyor demiş. Ahmak ya! Okumuş ahmak. Ben şeyh olsun millet diye uğraşıyorum, o demiş ki benim şeyh olmamı kıskanıyor herhalde demiş. Allahu Ekber kebira. Burnunun ucunu görmekten uzak! Köroğlu kör. Rabbim muhafaza eylesin. İşte sen o feraset sahibi olma, sufilerden zikrullah üzerinden olur. Siz bilmediklerinizi zikir ehline sorunuz. Zikrullah üzerinden yürür o kimse ve zikrullahla perdesi açılır. Zikrullah ile kalbi mutmain olur ve sen onu zikredersen o da seni zikredecek. Onun zikrini duy. O seni zikrediyor ama senin kulaklar sağır daha henüz daha, perdeli. Senin kalp henüz daha perdeli. Sen her onu zikrettiğinde, o seni zikrediyor. O bu konuda Allah'ın vaadi haktır. Ayet-i kerime. O vaad etmiş: 'Kim beni zikrederse ben de onu zikrederim diye. 'Kim tövbe ederse tövbesini kabul ederim' demiş. O zaman sen zikrine devam et. O seni zikrediyor ama sen

her Allah dediğinde o da seni zikrediyor. Senin kulağın perdeli, senin kalbin perdeli. Perdeli olduğu için sen onu duymuyorsun.

İşte feraset sahibi olduğunda duyacaksın. Feraset sahibi olduğunda duyacaksın. O zaman sen üstadının zikrini yaparken o da senin o esnada, o esnada, burayı iyi dinleyin, senin ruhaniyetin, esman hangi esmadaysa o da onu zikredecek. Burayı iyi dinleyin. O, alçakta duranı yükseltir. İstediğini aziz eder, istediğini aziz eder. Ayetle sabit. Onun zelil ettiğini de hiç kimse aziz edemez. O zaman istediğini aziz ederse sen üstadına tabi ol, sen Allah esmasını çek veya tevhidi çek veya ne esma verdi sana? Sayısız hay esması verdi. Sen sayısız hay esmasını çek. O seni aziz edecek. O seni yükseltecek. O aşağı, bayağı bir şeyi zikretmez. O bir şeyi zikrederse kendi makamına alır. Kendi makamına alır, sen o makama layık mısın değil misin bakmaz. Sen onu hakiki manada zikrettiğin anda o seni kendi katına, kendi makamına alır. Kendi katından lütuflandırır, kendi katından bereketlendirir, kendi katından ikramlandırır. Sen ne ibadet ettiğinin bilincinde, farkında değilsin. O zaman sende feraset nuru tecelli eder ve sen sabretmeyi zevk edinirsin.

O yüzden bir kısım tabiin, tebai tâbiin, hastalıklarına şifa aramışlar, tedaviyi kabul etmemişler. Bu yüzden o boş muhabbet değil o. Buna sen kalkışma. Sen, ben avam insanız, bir tarafımız ağrıyınca biz bir ilaç içeceğiz, başımızın ağrısı geçsin diye bakacağız. O tabiinden olan zatlar, o büyük zatlar bu yüzden tedavi istememişler. Bunlar bunu sabır bile görmemişler. Helva ekmek yer gibi derdi, gamı, kasaveti yemişler. Şikayet etmemişler. Dillerinde şikayet olmamış. Hallerine hamdetmişler, şükretmişler. Zikrullahlarına devam etmişler. İşte onlar sabretmek isterler çünkü sabır onların bineği olur. Ötelere uçmak, ötelere gitmek için sabır onların bineği olur. Allah bizi hakiki manada sabredenlerden eylesin. 'Helva ise çocukların istediği şeydir. Sabreden, dikkat edin buraya:

'Sabreden, göklerin üstüne yükselir; helva yiyense geriler kalır!"

İşte sabreden kimse halden hale geçer perdeden perdeye geçer Allahu alem Cenab-ı Hak onu her şeyden münezzeh olan kendi katından lütuflandırır, ikramlandırır, helva yiyen ise dünya lezzetlerinin arasında heva heveslerini içerisinde ne yapar? Helak olur gider. Allah muhafaza eylesin. Bu yolda insanların arasında bulunup insanlarla bir arada yaşayıp onların eziyetlerine sabretmek onların sıkıntılarına katlanmak da vardır. Sufilik yolu özel bir yoldur. Bu özel yolda derviş kardeşlerinden şikayet etme. Derviş kardeşlerinin eziyetini diline dolama. Derviş kardeşlerinin aleyhine bir şeyler söyleme ve bunlara sabredersen büyük ecir alırsın. Evet, dersin ki sen dervişler böyle mi olur! Deme. Dervişler şöyle mi olur! Deme. Allah'ı zikrediyor onlar. Senin ayağına basmış olabilirler. Hüsnü niyet beste, yanlışlıkla

basmıştır de. Bir çıt ileri, onun ayağının altında ben turab olurum de. O iyi bir derviş de, şikayet etme. Allah bizi muhafaza eylesin ve sen sabrettikçe, başına gelen her şeyden, bela, müsibet, sıkıntı, dert, gam, kasavet, bil ki günahlarının affına, günahlarına kefaret olur. Bil ki senin makamının yükselmesine sebep olur. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Böyle ramazan ya, gecikiyoruz biraz, bir de bugün misafirim var. Çetenin ekibinden inşallah. O da olunca biraz böyle geciktik o yüzden, tekrar haklarınızı helal etmenizi diliyorum. Allah razı olsun inşallah. Öyle çete gelince ilk günlerden laf açılıyor, yok şöyle olduydu, yok böyle olduydu, eski anılar canlanıyor. İşte paramız yoktu, yok pulumuz yoktu, yok şöyleydik, yok böyleydik, böyle bir eskileri konuşuyoruz, öyle olunca biraz da böyle ne o, az bir şey gecikiyoruz. O yüzden tekrar hepiniz de hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşaallah. Helal etmeyen varsa da söylesin, defterini dürelim burda. Yaş atmış iki ama daha iş görürüz yani öyle, papuç bırakacak durumda değiliz daha yani. İnşaallah. Beyaz sakalımız aldatmasın kimseyi. Daha çok harmanlar döveriz yani. İsmail de kıs kıs gülüyor. Benim tanıdığımda diyor ne o, sakalları simsiyah, kömür gibiydi diyor. Yok şöyleydi, yok böyleydi...İsmail, sen de öyleydin ama sen maşallah, saçlar hâlâ daha siyah senin. Demirtaş'ın afilli delikanlısı! Demirtaşlılar afillilerdir. Önceden heykel, o cadde, Demirtaş'ın gençlerinden sorumluydu, hepsi de bizim çocuklar, her birinin boyu posu yerinde, afilliliği yerinde. Adım attığın yerde bir Demirtaşlı delikanlıyla karşılaşman mümkündü. Ne vardı, neydi o, bıçakçı Ahmet vardı, Adem vardı, Rüstem vardı, değil mi? Değil mi? Ondan sonra, onların ekipleri ayrı bir gruptu onlar, seninki ayrı gruptu. Evet, öyleydi. Değil mi ,onlar üçü, dördü, bir ekipti, değil mi? Evet, onların üçü birdi, boyları da birbirine yakındı, afilli konuşmalar, afilli yürüyüşler... Görüyorum, hâlâ da aynılar. Göl yatağında su eksik değil. Hadi bakalım, destur. Selamun aleyküm.

https://www.youtube.com/live/14DkVZyJIho?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1602-1608. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin inşaallah. Geçen hafta kaldığımız yerden devam edeceğiz inşaallah. Konu başlığı:

"Feridedîn-i Attâr'ın – Allah ruhunu takdis etsin – sözünün tefsiri

'Ey gafil! Sen nefis ehlisin, toprak içinde kan yiyedur! Fakat gönüle sahip olan kişi , zehir bile yese o zehir bal olur.'

Gönüle sahip olan kişi(*bu Hz. Pir'in sözü, bu sözü şerh ediyor****), Gönüle sahip olan kişi apaçık öldürücü bir zehir bile yese ona ziyan gelmez."***

Feridedin-i Attar hazretlerinin, bu ey gafil sen nefis ehlisin, toprak içinde kan yiyedur fakat gönüle sahip olan kişi zehir bile yese o zehir bal olur', Hz. Pir şerh ediyor. Biz de onun şerhini şerh edeceğiz şimdi. Yani bu böyle o Feridüddin Attar hazretlerinin sözünü şerh ediyor biz de onun dolayısıyla sözünü şerh edeceğiz. Şerhin şerhi olacak bizimkisi Allah bizi affetsin. Burdaki kasıt gönülle sahip olan, kasıt Allahualem fenafillah, bekabillaha ulaşmış olan, o hal ile hallenmiş olan mürşidi kamiller. O mürşidi kamiller, o veliler normalde sufi dilinde gönül ehli olarak nitelendiriliyor. O bir gönül ehlinin yolundan gidiyor. Yani bir mürşidi kamile bir veliye tabi olmuş, onun yolundan gidiyor. İşte o gönül ehli olmuş yani fenafillaha, bekabillaha gelmiş meratipleri bitirmiş, nefis olarak, nefis olarak emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye makamlarını geçmiş, nefsi terbiye etmiş ve en son safiye makamına yerleşmiş. Kalp hâli olarak da bu nefsin meratipleri. Bir de kalbin meratipleri var. Bunu böyle ben ayırdediyorum ya, kalbin meratibi de ilmel yakîn, aynel yakîn, hakka'l yakîn. Kalbi

meratip olarak da ilmel yakîn, aynel yakîn, hakka'l yakîn noktasına ulaşmış. O kimse artık ehil bir mürşidi kamil olmuş. Bu iki meratib tamamlanınca o kimse ehil bir ne oldu mürşidi kamil oldu, gönül ehli oldu. Nefis meratiplerini geçti, kalbi meratiplerde yürüdü, orayı da geçti artık o zehir de yese ona bal olur. Bu zehir yemesi ona nasıl bal olur? Bir başkası zehrin kenarından geçse o helak olur, ama o öyle olmaz. Hani Hacı Bektaşi Veli hazretlerine birisi hediye getirdi. Hacı Bektaşi Veli hazretleri ona nazar etti, baktı ki hediyede haram kazanç var, ondan sonra dedi ki biz bunu kabul edemeyiz. O kabul edemeyiz deyince, o kimse hazreti Mevlana Celalettin'i Rumi hazretlerinin yanına gitti. Hazreti Mevlana Celâlettin'i Rumi hazretlerine o hediyeyi takdim etti. Hazreti Mevlana Celâlettin Rûmi hazretleri de kabul etti, tabii o hediyeyi götüren kimse şaşırdı ondan sonra. Dedi ki efendim bir sorum var. Sor dedi. Dedi aynı bu hediyeyi dedi Hacı Bektaş veli hazretlerine götürdüm, o dedi kabul etmedi ama size getirdim siz kabul ettiniz dedi. O da ona dedi ki, Hacı Bektaşi Veli hazretleri dedi süt denizi gibidir. Hani onun dedi içine bir necaset girmiş olsa, o süt gibidir, o bozulur, dedi. Adam aldı, kalktı, geldi Hacı Bektaş Veli hazretlerine.

Dedi ki senin kabul etmediğini hazreti Mevlana kabul etti dedi. O da dedi ki ondan sonra, o aynı adama, Hazreti Mevlana dedi derya deniz gibidir. İçine ne atsan kabul eder dedi ve içinde o görünmez bile dedi. Şimdi demek ki o zat, büyük bir zat olunca siz onun normalde o ne yapıyormuş? O kimse zehir döksen ona, onda bal oluyor, onu etkilemiyor. Hani nakşibendilerde zehir içmek de şeydir ya, keramettir. Şahı Nakşibendi hazretlerinin nakşibendiliklerinin delili burhanları zehir içmektir. Nasıl rufailer ateş yalarlar, ondan sonra şiş vururlar ya, kadiriler de kılıç vururlar. Her tarikatın kendince bir piri, bir şeyi vardır, ne o, tabiri caizse burhanı vardır. Mesela rufailer ateş yalar, şiş vurur. Kadiriler kılıç vurur. Nakşibendiler örneğin, nakşibendiler ise zehir içerler. Nerden geliyor? Hazreti Ebubekir efendimizden. Hani mağarada yılan onu ısırdı ya, zehrini sundu, Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bir taşı yaladı, ağzına verdi. Taşı yaladı, ağzına verdi, zehire panzehir oldu onun tükürüğü. Ağız taşı şeyi, kültürü ve yahut da ritüeli tam ordan gelir. Sufilerde meşhurdur. Gıybet etmemek, dedikodu etmemek, iftira etmemek için devamlı Allah'ı zikretmek için ağız taşı kullanırlar. Bu nakşibendilerin içerisinde de bir ritüeldir, kültürdür ağız taşı. Bütün dergahlarda vardır bu tabii, bunlar unutulmuş şeyler. İşte eğer gönül ehli olduysan zehir yesen bal olur sende, bakın zehir yese sende bal olur ama sen o hâle gelmediysen, bakın o hale gelmediysen, sen o zehri yersen ölürsün. Burdaki zehir heva ve hevestir bir derviş için. Heva ve hevestir ve nefsaniyettir, şeytaniyettir. Allah muhafaza eylesin. O çünkü normalde, o hale

gelmiş gönül ehlinin haline gelmiş bir kimsenin yanında dünya konuşsan, onu bozmaz. Kadın konuşsan onu bozmaz. Para, makam, mevki, onu bozmaz. Bunlar manevi zehirdir eğer bozarsa bir kimseyi ama o hâle ermeyen bir kimse mesela birisinin evini görse onun benim de böyle bir evim olsa der, benim de böyle bir arabam olsa der, dünya bozar onu.

Paraya yıkılır, haram kadına yıkılır, makama yıkılır. Onlar onun nesi olur? Zehri olur ama o veli zatın, o mürşidi kamilin normalde eline geçen para, pul, makam, mevki, o hepsi de sufilere, müritlere dağıtılır. O böyle onun kendi nefsine bir şey yapmaz, kendi nefsiyle alakalı hareket etmez. Allah bizi affetsin. O yüzden o bu tip şeylere meyil etmeyeceği için ona zararı olmaz

'Çünkü o sıhhat bulmuş, perhizden kurtulmuştur.'

O sıhhat bulmuş yani o artık ereceği yere ermiş, perhizden kurtulmuştur.

"Fakat zavallı talip, henüz hararet içindedir."

"Yani o mürşidi kamil, o gönül ehli, artık perhizlerden kurtulmuş. Yani ne demek perhizlerden kurtulmuş? O daha önce dünya sevgisinden geçmiş, makam sevgisinden, heva hevesinden geçmiş, o dünyevi sevgileri terk etmiş, dünyevi sevgileri bırakmış, o normalde olsa da olmasa da Allah'tan razı olmuş, o öyle bir hale gelmiş, artık onu dünya bozmuyor, makam bozmuyor, mevki bozmuyor, kalabalık dervişler topluluğu onu bozmuyor. Herkes onun etrafında döndüğü halde o Hakkın etrafında dönüyor. O dervişlerin ona olan temayülü onu bozmuyor. Şimdi birisinin üç beş kişi etrafına doldurun, o bozuluyor adam. Daha üç beş kişisin sen daha! Üç beş kişi ona abi diyor, işte baba diyor, şeyhim diyor, adam bozuluyor. Bir bakmışsın kendini dev aynasında görmüş, nemrutlaşmış. Allah muhafazaya eylesin. Onu bozuyor veyahut da biraz para buluyor o kimse, para bulunca kendini kaf dağında görüyor. Kibir dünyasına atıyor kendini. Kibir dünyasını atınca bozuluyor, para bozuyor. Hani ümmeti bu üç şey bozar dediği şey onu da bozuyor. Allah muhafaza eylesin ama bir sufi için bu henüz daha kemale ermedi. O hararet içindedir diyor. Yani o sıhhat bulmadı. O yüzden onun normalde o sufi adayı kendisini perhiz edecek, dünya sevgisinden, mal sevgisinden, makam sevgisinden kendisini perhizde tutacak, kendini disipline edecek. Üstadının sözünü dinleyecek, başka yere kulak asmayacak. O bütün himmetini, gayretini, kulağını, kalbini üstadına bağlayacak. Perhiz bu. Dış sese, dış unsurlara kendisini kapatacak. Dervişlerin en büyük handikabı budur.

Derviş şeyhinin haricindekilere kendisini kapatmaz. Bu şu demek değil. İşte Cafer abi, sen bana bir şey söyleyemezsin, benim şeyhim söylüyor, bu değil. Sen yapılacak olan hizmeti yapacaksın ama sevgini, himmetini, gayretini, üstadına bağlayacaksın. Kendini üstadına hemhâl edeceksin. Diğer

taraflara kapatacaksın. Heva hevese kendini kapatacaksın. Sen çünkü perhiz edeceksin. Ben hep derim, bir kimse can kulağıyla üstadını dinleyecek, perhiz edecek kendisini. Perhiz edecek. Can kulağıyla, canıyla, nefesiyle, her şeyiyle üstadını dinleyecek. Kuran ve sünnete bakacak. Kuran ve sünnet dairesinde kalacak. En büyük perhiz bu. Din olarak Kur'an, sünnet imamlarının içtihadı, yol olarak üstadını dinleyecek. Başka bir şey yapmayacak, perhiz bu. Zaten haramlar noktasında, haram helal noktasında hiç kimsenin bir derdi yok ama en büyük sıkıntı dervişlerde üstadına karşı kendisini başka yerlerden perhiz etmesi. Bu geçmiş dönemde de kardeşlerin hatası buydu. Şeyh efendinin zamanında da bu geçmiş dönemde de kardeşlerin hatası buydu. Ben diyordum ki şeyhinizi dinleyin. Şeyhin sana bir şey söyler, bir başkası ya bu böyle değildi, böyle olmaz der, sen ne yapacaksın dışardan laf söyleyeni? Sen şeyhini dinle. Şeyhin sana at demiş at, tut demiş tut, git demiş git sen. Hatta burda sana git der, öbür tarafta bir başka der ki efendim o oraya gidiyor. Sorma, beni dinlemiyor ya, gitme dedim de gidiyor der, sen bilemezsin onu. Ona git demiş, o gidecek. Onun gitmesini saklıyor belki de şeyh efendi, nazara gelmesin diyor, bir şeye gelmesin diyor. Oğlum zaten çok iyi dinlemiyor beni diyor örneğin. Sen sana söylenilene bak. Gözünü, kulağını ona dik, perhiz et. Din olarak gözünü, kulağını sen Kur'an ve sünnete dik. Yol olarak üstadına dik. Perhiz et kendini. Ne zamana kadar? Kemale erinceye kadar. Ne zaman sana şeyhsin dedi, sen artık şeyh oldun, ilan etti, senin perhizin bitti. Sen o şeyhi dinlemesen de olur artık. Neden? Senin şeyhliğini ilan etmiş. Edeben dinlemişler yine de ölünceye kadar, evet.

"Peygamber(s.a.v.) buyurdu ki: 'Ey cüretli talip! Sakın hiçbir matlup ile mücadele etme.' "

Bunu şimdi biraz hadisleri karıştırdım, elimdeki hadis kaynaklarını, burada Hz. Pir'e iftira. atmak, Hz. Pir'i kerih görmek değil derdim ama bu sohbetleri çok ince dinliyorlar böyle, kimisi eleştirel olarak dinliyor, kimisi de öğrenmek için yeni bir bakış açısı yakalamak için dinliyorlar. Eleştirel olarak dinleyenler, mesela işte söyleyecek laf bulamıyorlar. Ben beyitleri şerh ederken varsa o konuda ayet, hadis, ona biraz bir çalışma gerekiyor tabii. Ben o konuyla alakalı, o meseleyle alakalı ayet ve hadislere bakıyorum, araştırıyorum. Şerh ederken mesneviyi, ben ayet, hadis mantığı içerisinde şerh etmeye, okumaya çalışıyorum. Bu hadisi şerifi ben elimdeki hadis kaynaklarında, hadis metinlerinde bulamadım. Bunu baştan söyleyeyim. Hz. Pir 'ey cüretli talip' bunu peygamber buyurdu ki diyor, 'ey cüretli talip! Sakın hiçbir matlup ile mücadele etme.' Bu metin olarak benim elimde yaklaşık bir hayli, hani şu ana kadar hemen hemen hadis kaynaklarının yüzde doksanı filan bende var. Ben bu hadisi bulamadım ama Hz. Pir söylediyse ya

mana itibariyle böyle bir hadis i şerif vardır ya da ben bulamamışımdır. İkisinden biri. Ben kendimce bulamadığıma hükmediyorum ama o normalde o muhakkak vardı ki Hz. Pir böyle bir hadis olduğunu söylemiş. Burdaki murat, öyle ya, bu söz söylenmiş ama bu söz mana olarak da doğru. Mana olarak eksik bir söz değil. O yüzden burada hani ey cüretli talip dediği, talip dediği henüz nefis terbiyesini tam tamamlayamamış sufi adayı. Yani o kimse ne zaman tamamlıyordu? Safiyeye gelinceye kadar. Safiyeye gelmediği müddetçe o talip hükmünde. Neden? O çünkü her an için geriye dönebilir, geriye düşebilir, hata yapabilir, yanlışlık yapabilir. Şeyh efendi, Allah rahmet eylesin, derdi ki, evladım Mustafa efendi derdi, dördüncü makamdan, beşinci makamdan bile geri düşen olur. Bunları gördüm oğlum ben derdi. Hatta bir zatın ismini söylerdi. Çorumlu Hacı Mustafa efendi, onun hatta halifelik icazetini vermiş.

Sonradan oğlum nefsine uydu demiş o zat için ondan sonra, gidin ona söyleyin demiş. Tabii şeyh efendiyi görevlendirmiş, git ona söyle demiş, söyle, ondan sonra, böyle böyle yapmasın, böyle etmesin, bu şunu yapmasın, burası yanlış gibisinden, ona söylemiş. Tabii o dinlememiş. Şeyh efendiyi de dinlememiş. Şimdi onun arkasından devam edenler var, mesela işte böyle bir şey yaşandığını onlar ama biliyorlar ama bilmiyorlar ama şeyh efendinin bana naklettiği buydu. Şimdi bunu dervişler genel olarak çok bilmezler. Beni de şeyh efendi bir sürü vazife ile vazifelendirdiydi. Git filanca zakire şunu söyle, git filancaya bunu de, git filancaya şunu şöyle, şöyle yapmış, bunu git ona anlat... E ben de sonuçta üstadıma tabiyim. Ben gider onlara söylerdim, mesela onlar hep kızgın bana. Yani söyleyen sanki benim! Beni üstadım göndermiş, şeyh efendinin öyle Allah affetsin, şeyi yoktu. Kaldırırdı telefonu, gece saat on bir, on iki, bir, iki... 'Telefon et'. Ben şeyde, teyakkuz halinde. Gece saat ikide arar. Uykulu bile cevap vermeyeceksin ona. 'Ne o, aaa uyuyor muydun yoksa?' 'Yok, estağfurullah efendim, sesim öyle çıktı, uyumuyordum.' 'Ha iyi o zaman. Oğlum, git filancaya bunu böyle, böyle, böyle söyle.' 'Emredersiniz efendim.' 'Ne zaman yola çıkacaksın?' 'Şimdi çıkayım efendim.' 'Ala! Şimdi çık!' Gece saat ikide yola çıkardım ben, sabaha orda olurdum Adam şaşırırdı. Ya sabah saat sekizde adam burada! 'Selamünaleyküm', 'Aleykümselam'. Benim gönderdiğimi söyle demiştir şeyh efendi. Onun gönderdiğini söylersin. Yok, bazen der: 'Benim gönderdiğimi söyleme. Git ona böyle böyle böyle böyle söyle.' 'Emredersiniz efendim'. Gider söylerdim ben veya 'git bunu böyle böyle böyle yap', 'Emredersiniz efendim'. Bitti! Şimdi bundan dervişlerin haberi olmaz. Ordaki o zakire gelen tebligattan da dervişlerin haberi olmaz. Bu, nasıl söyleyeyim, üst yönetimle alakalı. Yani bir üstat da bir zakire isterse kendisi söyler ister başka bir zakirle

haber gönderir örneğin veyahut da birilerini görevlendirir. Mesela geçenlerde bir mevzu oldu, Cafer'i, Adnan'ı görevlendirdim. Dedim gidin bu işi böyle böyle böyle yapın. Tamam bitti. Bunun gibi. Şeyh isterse birilerini görevlendirir, onlar o görevi icra ederler. Bu şimdi, o yüzden o kimse de ne yapar? Onu yerli yerine oluşturur. Bir kimse, toparlayalım meseleyi, şeyhi onun şeyhliğini ilan etmediği müddetçe geriye düşebilir mi? Evet. Şeyh efendinin bana aktardığına göre, halifelik icazeti verilmiş bir kimsenin dahi geri düştüğünü gördük Mustafa Efendi, dedi. Eyvallah! O yüzden nefse güven olmaz, nefis temize çıkarılmaz.

İşte hep o taliptir. O kimsenin talipliği bitmez. Ne zamana kadar? Ta ki fenafillaha, bekabillaha ulaşıncaya kadar o taliptir. O yüzden talipten murad, bu henüz kemale ermemiş olan sufi adayı. Peki matluptan kasıt ne? Matluptan murad da bu fenafillah, bekabillah haline gelmiş olan kimse, yani bir mürşidi kamil sakın. Sakın, burda Hz. Pir diyor ki, sakın bir mürşidi kamille, bir veliyle mücadele etme, ona karşı çıkma, ona itaat et. Hani ayeti kerime var ya: 'Allah'a itaat edin, resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin.' Sen o matlupla, yani o mürşidi kamille, o veliyle mücadele etme. O bir şey söylediyse tartışmayı bitir, konuşmayı bitir, itirazı bitir. Teslim ol. Sana bir şey söyledi, ortaya bir şey söyledi, bırak. Mücadele etme. Hilafına bir laf konuşma. Hilafına bir harekette bulunma. Eğer hilafına harekette bulunursan onunla cebelleşirsen kaybeden sen olursun. Hem madden hem manen kaybeden sen olursun. Ne yaparsanız yapın, size bu bir kardeş nasihati, ben bunu şeyh efendiye tabi olduğum zaman da söylüyordum, bütün arkadaşlara derdim. Arkadaşlar, ne yaparsanız yapın asla ve asla şeyhinize muhalefet etmeyin, onunla cedelleşmeyin. Bırak, senin nefsine ağır gelebilir o esnada. O bir konuda hükmettiyse teslim ol. Bu kadar. Cedelleşme, tartışma, meseleyi götürme. Ne olur? E gerçekten o bir mürşid-i kamil ise sana manevi tokat gelir. Hem de hızlı gelir. Dağılırsın, nerden dağıldığını bilemezsin. Perperişan olursun, nerden perperişan olduğunu bilemezsiniz. Sebebi şu. Hani siz 'kim benim veli kuluma savaş açarsa Allah da ona savaş açar ve Allah veli kullarına savaş açanlardan, yırtıcı hayvanın avından intikam aldığı gibi intikam alır.'

Dilini muhafaza eyle sen mürşidi kamillere karşı. Dilini koru. Cedelleşme. Gönlünü koru. Perhiz ettir gönlünü, itiraz etme. Bakın itiraz etme, koru bundan kendini. Allah muhafaza eylesin. O yüzden cedelleşirsen kaybedersin. Cedelleşirsen kaybedersin. İtiraz edersen kaybedersin. O yüzden kesinlikle ve kesinlikle mücadele etme diyor Hz. Pir ve bunu peygamberin ağzından söylüyor. Çünkü hadis i şerifte dediğine göre Hz. Resulullah'ın sallallahu ve sellem hazretlerinin, bu manada demek ki bir hadisi var. O

yüzden sakın ve sakın Allah'ın sevgili kulları olan velilerle, mürşidi kamillerle cedelleşme. Allah'ın velileriyle, peygamberleriyle cedelleşme. Peki nebiyle, peygamberle nasıl cedelleşir? Hadisi şerifi inkar ederekten, sünnet-i seniyyeyi inkar ederekten, onların yolunu inkar ederekten cedelleşir. Sen peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetini inkar edersen, cedelleşirsin, Allah o peygamberinin intikamını senden alır. Sen bir mürşidi kamil ile cedelleşirsen, Allah senden intikamını alır. Sen birisini mürşidi kamil olarak görmemişsindir, veli olarak görmemişsindir, ağzına geleni söylersin, Allah'ın intikamı acı olur. Bakın bir de yani senin elinde bir delil yok o kimsenin veli olup olmadığına, mürşidi kamil olup olmadığına. Sen mürşid-i kamil misin ki kimin mürşidi kamil, kimin veli olduğunu bileceksin! Bilmediğin halde, bilmediğini de bilmiyorsun, kalkıyorsun cedelleşiyorsun! Perişan olursun. Allah'ın tokadı şimşek hızından daha hızlı gelir, manevi tokadı. Rabbim muhafaza eylesin. Hani ben bazen derim ya, Allah'ı zikredenlerle uğraşmayın. Onlara bir laf söyleme, cedelleşme kardeşim ya! Bırak, nasıl zikrediyorsa zikretsin. İşte sema ederekten zikir var mı! Sana ne ya! Sen yapma ya! Sana mı sorduk? Yapma sen. Böyle zikir var mı? Yapma sen ya! Var. Sen olmadığını ispat et diyorum. Biz yapıyoruz, sen olmadığını ispat et. Onlar tabii bizi sazan zannediyor. O zannediyor ki bir laf attı orta yere, ben hadiiii, onu ispat için uğraşacağım. Geç lan, dünkü çocuksun sen daha! Diyorum sen bir ayet hadis getir olmadığına dair, yasaklanan bir tane hadis getir, yasaklanan bir tana ayet getir, e biz de yapmayalım ya, bırakalım hadi. E senin heva hevesine tabi olacak değilim ya! Çok basit. Dervişlerle uğraşmayın dediğim o. Allah'ı zikredenlerle uğraşma. Allah'ı zikredenleri Allah sever. Zikredeni Allah sever. Sen zikredenle uğraşma, helak olursun. Allah'ın intikamı böyle şimşek hızıyla gelir. Zikredenlerle alakalı. Dilini koru. Allah'ı zikrediyor. Bırak ya! Sana ne! Allah muhafaza eylesin.

"Sende Nemrutluk var, ateşe atılma. Atılacaksan önce İbrahim ol."

E senin daha dur bakalım yolun uzun. Sende daha cehennem kokusu var. Sende ateş kokusu var! Bir insanda nasıl cehennem kokusu olur? O kimsenin üzerinde cehennemlik ameller vardır. Cehennemlik amel olanlarda manevi böyle bir cehennem kokusu gibi necis koku vardır, manevi. O gıybet eder, o iftira eder, o dedikodu eder. Onun üzerinde cehennem kokusu vardır. O kokuyu alırsan burnunun direği sızlar. İnsanları koklamakla geçer ömrün. Dervişler zikrullahta oh, Geylani hazretlerini gördü, ne kadar güzel! Asıl hal başka. O kimse de cehennem kokusu varsa o kokuyu aldığın zaman asıl hal. O zaman cehennem yolu, insanın nefsine hoş gelen şeylerle örülüdür. Nefsine tatlı gelir senin. Nefsine tatlı gelen o yolda yürürsün, akıbetin cehennem olur. Nefsine acı gelen cennet yolu da nefsine acı gelen şeylerdir.

O nefse acı verir. Ben bazen ders verirken derim ki bizim yolumuz zor. Bizim yolumuz sıkıntılı. Bak iyi düşün, ona göre ders al. Sebep? Yani sen cennet yolunda gideceksin, sen cennet yolunda gideceksen böyle kolay değildir. Cennet yolu nefse zor gelir, ağır gelir. Tabi olmak istemez. Muhyiddin Üftade hazretlerine, zamanın kadısı kimdi? Aziz Mahmut Hüdai hazretleri. Aziz Mahmut Hüdai hazretleri atına bindi, Üftade hazretlerine gidecek, at yürümüyor yolda, sırtından Mahmud Hüdai hazretlerini attı. O yolda yürümek istemiyor. Ata bile zor geldi bir mürşidi kamilin yolu. Aziz Mahmut Hüdai hazretleri yaya gitmek zorunda kaldı. O cennet yolu, o mürşidi kamil yolu, insanın nefsine ağır gelir. O çünkü insanın nefsine ağır geldiği için o gitmez. O zaman onda nemrutluk var daha. Sebep? Henüz o heva ve hevesinden kurtulamadı, nefsaniyetten kurtulamadı. Allah muhafaza eylesin ve insanlara herkes der ki işte cennet yolu kolay.

Allah affetsin, ben derim ki normalde cennet yolu kolay değildir çünkü nefis orada rahat etmez. Nefsin rahat ettiği yer cehennem yoludur. Nefis burda sohbette rahat etmez. Terbiye edilmiş bir nefis burda sohbette rahat eder. Nefis bir mürşidi kamile bağlanmakta rahat etmez. Terbiye olduğunda rahat eder, orada huzur bulur. Kendince der ki oh, attım ya kendimi buraya, hamdolsun der. Zikrullah bahçesi der oraya, cennet bahçesi der, attım ya kendimi buraya der huzura erdim der. Nefsine uyan bir kimse ise gitmek istemez. Ramazan şimdi, uykusuz kaldın, yorgunsun, oruç tuttun, yat canım ya, ne işin var sohbette? Boş ver namazı, sonra kılarsın. Orucu sonra tutarsın. Yani ne yapmaya o şimdi bir adamı orda dinleyeceksin! Nefse ağır gelir. O yüzden bir mürşidi kamilin yolu nefse ağır gelir. Ne zaman ki nefis terbiye oldu, o zaman orda huzur buldu. Öbür türlü nefse ağır gelir.

Tabi olmak, itaat etmek ağır gelir insana. Allah muhafaza eylesin. O yüzden cehennem yolu ise kolaydır, basittir, nefse tatlı gelir. İtaatten uzaksın, Kuran'dan sünnetten uzaksın. Üstad da yok, hiçbir şey yok. Vur patlasın, çal oynasın. Dedikodudur, gıybettir, ondan sonra laftır, küftür, her şey serbest. Sebep? Yani cehennem yolu rahat, serbest. Ne işiniz var şimdi değil mi? Önceden böyle enteresan şeyler vardı, ben yeni Müslüman olduğumda, ramazan eğlencesi! Ramazan ibadet ayı, zikir ayı, tövbe ayı. Ramazan gözyaşı dökme ayı. Affolma ayı. Ya dansözün ramazanda ne işi var? Ramazan eğlencesiymiş! Nesine eğlence yapıyorsun? Oruç tutacaksın, affolacaksın. Ne oldu? Af beratını mı aldın da vur patlasın çal oynasın! Ramazan eğlencesiymiş!

İnsanların dini ibadetlerini böyle helak etmeye çalıştılar. Şimdi? Şimdi kalmadı artık bunlar. İnşallah elhamdülillah iyice kalmaz. Hoş şimdi de oruç tutanlar azaldı. Yani kimseyi kınamak değil derdim. Yani ramazan

geldi mi gelmedi mi kendi kendime içimden öyle düşünüyorum. Yani o hale geldik ki diyorum ben, ramazanın gelip gelmediği belli değil. Ortalıkta sigara içenler, su içenler, yiyenler içenler! Çok özür dilerim hepinizden, ulan hepsi de mi ay hâlinde bunların ya! Kadını erkeği! Şimdi de bu hale geldi. Dini ibadetlerde çok büyük bir eksilme var. Allah muhafaza eylesin. Herkes hasta, oruç tutuyor, bayılıyor! Oruç tutuyor, ayılıyor! Oruç tutuyor, çok zorlanıyor! Oruç tutuyor, hasta oluyor! Haydi, ver fidyesini. Tutmaya gayret et, mücadele et biraz, biraz mücadele et. Evet, dilin kurusun, damağın kurusun, yutkunama. Ne olacak ya! Orucunu yaşa, orucun sana vermiş olduğu tadı, tat olarak görüyorum onu. Dilin bir karış dışarda dolaşsın. Dolaş ya! Mustafa Özbağ gibi saat bir, iki oldu mu pert ol, grogi durumda öyle bak boş boş! Bak ya, ne olacak yani? Bir ayda öyle boş boş bak. Hep dolu dolu bakacak değilsin ya. Ne olacak yani? Oruç güzel bir şey, bereket, lütuf, ikram, ihsan. Cenab-ı Hakkın lütfu ikramı ya, lütfu ikramı kaçırma. Cenab-ı Hak öyle bir şey lütfetmiş, demiş ki bir ramazan oruç tut, geçmiş senenin günahları affolsun. Bir ramazan oruç tut, geçmiş ömrünün günahları affolsun. Ya böyle bir müjde var mı! Bir ay! Aha geçti, on yedi gün oldu, değil mi bugün. Bitti! Bitti ya! Ne oldu ki, bir tarafımız mı eksildi? Ama büyük bir müjde var. Büyük bir müjde var. Bu ne demek ya! Geçmiş günahlarının hepsi de affoldu. Ben ne bileyim, ben kendimi hatakar, kendimi günahkar görüyorum ben. Ramazan benim için bu noktada hatalardan, günahlardan ondan sonra, kurtulma ayı olarak görüyorum, günahlardan kurtulmayı. Hamdolsun.

O yüzden evet, cehennem yolu kolay, e ne olacak, itaatten uzak, günahları işle, ondan sonra günahları işledikten sonra dedikodu, gıybet, fitne, her türlü her şey serbest. Cehennem yolu, nefse tatlı geliyor. Kafelere git, ne bileyim, alışveriş merkezlerinde, ondan sonra boş boş dolaş, git kafede ondan sana çok önemli bir kahve iç orda, öyle ya, heva heves onu istiyor. Değil mi üniversiteli? Öyle oluyor değil mi? Üniversiteliler çok seviyorlar değil mi? Evet, üniversitelilerin yıkıldığı yerler. Ona soruyorum, onu kerih görmeyin ha. O böyle genç yaşta itikaf bitirmiş bir kimse. Biraz böyle nefsine vurmasın ona da Allah affetsin. Öyle bu kardeş, disiplinli bir kardeş. Öyle o yaşta, ne o, on gün itikâf bitirecek olan az, ender insandır. Allah muhafaza eylesin. Allah onu da nefsine uydurmasın, Cenab-ı Hak istikametinini bozdurmasın inşallah.

O yüzden normalde insanlar cehennem yolunda şehvetleri var, heva hevesleri var, nefsaniyetleri var, şeytaniyetleri var, kolay. Cennet yolu zor. Nefsiyle mücadele edecek, heva hevesiyle mücadele edecek, şeytaniyetiyle mücadele edecek. Herkes haramın içerisinde fış fış yüzerken haram denizinde,

sen aman parmağım dokunmasın diye korkacaksın, parmağını ondan uzak tutacaksın. E millet komple girmiş haramın içerisinde haram olmuş. Sen parmağını sokmaktan dahi korkacaksın, Allah muhafaza eylesin. Çünkü henüz daha sende nemrutluk var, yani heva heves var. Sen o yüzden cehennem yolundan yani ateşten uzaklaşmaya çalış ama İbrahim oldun, o zaman ayrı mesele. İbrahim olduysan eyvallah. Söyleyecek laf yok. O zaman sen kimle konuşursan konuş, kiminle arkadaşlık yaparsan yap, sana bir şey bulaşmaz. Rabbim İbrahim olanlardan eylesin.

"Madem ki sen ne yüzgeçsin, ne de denizci...Aklına uyup kendini denize atma!"

Maneviyat büyük bir deryadır. Sen henüz daha o deryaya girebilecek, o deryaya gidip de orada yüzebilecek değilsin. Sen bu denizde yüzmesini bilmezsin. Hatta sana orda bir dalgıç, bir yüzücü hocası lazım. Dalgıç, bir yüzücü hocası lazım ki seni orada yüzmeyi öğretsin, sana orda dalmayı öğretsin. Sen kendi kendine ben gider dalarım, işte okyanusun dibinden inci mercan çıkarırım diye kendi kendine bir şey zannetme. Sana bir hoca lazım. Sen aklına uyup da kendi kendini o deryaya atma. Hani kendi kendini deryaya atıyor ya, çok biliyor o, ya hani Allah'la kul arasına da girilmez. E? Otur canım, sen tevhidi çek, Allah'ı zikret, ne yapmak istiyorsan yap. Birisi duymuş birisinden, kırk bin, pardon, yetmiş bin ayete'l kürsü çek demiş birisi ona. Bu başlamış, bizatihi görüştüğüm konuştuğum kimse bu, ayete'l kürsü okumaya başlamış, sabah olmuş. Tabii yetmiş bin nereye bitecek, bitmiyor. Sabah bırakmış, ondan sonra böyle ufak tefek bazı, hani evde yalnız ya bu şimdi, ufak tefek şeyler olmuş. O tarafa çok bu meyletmemiş. Sen bir dışarı çık, dakka bir gol bir! Dışarda birisini görmüş, tilki suretinde! Ya demiş yok ya böyle değildir, öbürkünü görmüş, bilmem ne suretinde! Tornistan eve gel tekrar, ondan sonra, evde ekmeğe bak, başka renkte, suya bak, başka renkte, bir şey yiyecek başka renkte...Ona bakıyormuş canavar gibi bir şey görüyormuş, ona bakıyormuş başka bir şey görüyormuş...Ondan sonra kafayı yiyecek, kıracak tabii. Sormuş Soruşturmuş, bu nasıl olacak? Ona telefon, buna telefon. Bizim derviş kardeşler de çok böyle severler ya, demişler ki muhakkak Mustafa Özbağ'a git. Mustafa Özbağ seni bu halden kurtarsın. İşte şöyle, işte böyle... Ben Allah mıyım dedim kurtaracak! Neyse, dolaylı olarak işte ben örnekliyorum, x kimseden telefonunuzu aldım, ben de böyle böyle böyle bir şeyler olmaya başladı. Demiyor bana şunu okudum diye. Sen kendi kendine ne okudun dedim. İşte bizim komşumuz vardı da şu vardı da bu vardı da...İşte şöyle olması için böyle olması için ayete'l kürsü hatmi söyledi, yetmiş bin ayete'l kürsü çek dedi bana dedi, ben de çekmeye başladım dedi. E dedim sen bir hadisi şerif okudun mu yetmiş bin ayete'l

kürsü çekileceğine dair? Yok! Bu konuda bir bilgin var mı? Yok. Sen dedim ne yapmaya bu alana giriyorsun? 'E ne olacak benim halim?' Aha dedim, sen şimdi sokağa dahi çıkamazsın. Ne iş yapıyorsun? Şu iş yapıyorsun. Nasıl gideceksin iş yerine şimdi, dedim. Gidemiyorum zaten dedi. Bir de ağlıyor şimdi, benim kazandığım da harammış diyor. Ekmeğe bakıyorum diyor, işte üzerinde diyor, bütün böyle kara böcekler dolaşıyor diyor. Şuna bakıyorum, şu dolaşıyor, suya bakıyorum diyor, su kızıl kan olmuş diyor. Şu şöyle olmuş, bu böyle olmuş...E dedim senin bu gördüklerin, bu senin dedim bu perde çabuk yırtılmış sende dedim, senin görmemen gerekenleri görüyorsun şu anda dedim. Bu dedim nefis meratipleriyle beraber olması gereken şey. E dedi ne olacak? Valla dedim, sen dedim tövbe et, ondan sonra Allah'a yalvar yakar, bu hali benim üzerimden at de, tevhide başla dedim. Şimdi bütün insanlarda Allah affetsin, bu hastalık var. Tevhidi hafif görmek küfürdür. Tevhidi hafif görmek. Bu bizim bazı derviş kardeşlerimizde de cereyan ediyor. Ona diyorum ki sen tevhit çek, ben çekiyorum zaten tevhit diyor. Aslında öyle dediği anda tevhidi hafif görüyor. Yani dediği şey şu, ben tevhidi çekiyorum ama bu bende devam ediyor.

O zaman sen tevhidi düzgün çekmiyorsun. Düzgün tevhit çekersen inanaraktan, o tevhit senin her şeyine ilaç olur ve o tevhit seni her şeyden korur Allah'ın izniyle. Çünkü 'tevhit benim kal'amdır' dedi. Hadisi kutsi. Allah yalan söylemez. Allah'ın vaadi haktır. Hak olmayan sensin. Allah muhafaza eylesin. O yüzden e sen normalde bu o mana denizine, o mana alemine sen yüzmesini bilmediğin halde, mihmandarsız, delilsiz kendini oraya atıyorsun. E sen başına gelecek olan var. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sen o kendi aklına uyup kendi nefsine uyup o nefis deryasına kendini atma. Allah muhafaza eylesin. **'Yüzgeç ve denizci denizden inci çıkarır.'** diyeyim, burda kalayım. Saat on bir çünkü. Allah izin verirse çünkü bir de daha sema da olacak, semadan sonra da inşallah yine sohbet olacak. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El fatiha maassalavat. Amin.

MESNEVİ-İ ŞERİF 1608-1611. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı hayırlı eylesin inşallah. Cenab-ı Hak cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Rabbim bu ramazanın son on günlerinde kadir gecesini ihya eden ve ramazanın bitiminde geçmiş günahları af olmuş olan kullarından eylesin. Asıl affolmaktır bayram. O bayramı cümlemize yaşatsın inşallah. Geçen haftadan, kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah en son 'Madem ki sen ne yüzgeçsin ne de denizci aklına uyup kendini denize atma.' Burayı okuduyduk, burdan devam ***ediyoruz:***

"Yüzgeç ve denizci denizden inci çıkarır. Ziyanlardan bile bir hayli fayda elde eder. Kâmil, toprağı tutsa altın olur; nakîs altını ele alsa toz toprak kesilir."

Yüzgeç dediği, bu kendisini, bu dalanlar var ya, hani denizin dibine dalıp da denizin dibinden işte değişik av hayvanları toplayanlar veyahut da böyle denizden inci çıkaracak olan, hayvanları toplayanlar, bu dalgıçlar eskiden yüzgeç, bugünün dalgıçları. Hani dalıp denizin dibinden bir şeyler çıkarıyorlar, bu denizci de normalde bildiğimiz denizci. Tabi bunu normalde biz şimdi bu dalgıcı ve denizciyi, biz mürşidi kamiller, veliler olarak nitelendirdik ya, işte bunlar normalde o mana denizinden bunlar değişik cevherler çıkarırlar. Hani Kur'an ve sünnetin bir zahir manası var, bir de batın manası var. Biz bunu hani İslam dilinde işari tefsir derler ya, işari tefsir denince, İsmail Hakkı Bursevi'nin Ruhu'l Beyan'ı gibi. İşari tefsir biraz dahi işin mana

tarafına bakar, görünen yüzüne bakmaz. Dinin bir görünen yüzü vardır bir de işin derinliği vardır. Hani 'siz bilmediklerinizi zikir ehline sorunuz', bu işin derinliği tarafıdır. İlme'l yakîn, Ayne'l yakîn, hakkal yakîn, ayette sabittir. Bunlar içe doğru, derinliğe doğru yürütür. İşin bir hani zahir tarafı vardır. Bu lazım mıdır? Evet, sohbet edilirken umuma dinin zahir tarafı anlatılır ama sufiliğin kendi iç dünyasında o karşıdaki sufinin konumuna göre ilme'l yakîn, ayne'l yakîn, hakka'l yakîn noktası konuşulur. O hal anlatılır.

Şimdi o yüzden o dinin özü hükmündedir o. Bir kabuğu vardır bir de onun özü vardır. Bunu sufiler anlatırlarken, ceviz metaforunu kullanırlar. Hani cevizin dışı vardır, ondan sonra yeşildir, acıdır. Ondan sonra içinde derin bir kabuğu vardır, kalın. Orayı kırmak zordur. Orayı kırdıktan sonra içine ulaşırsın. Böylece o cevizin dışındaki o yeşil kabuğa derler ki sufiler bu şeriattır, içindeki kalın kabuk tarikattır. Şimdi neden kalın kabuk tarikattır? Tarikatta biraz böyle usuller, kaideler, ritüeller...Orayı kırmak biraz zordur. Oraya sabretmek zordur. Edeptir, adaptır, böyle sufinin kendine ait ahlakıdır, kurallarıdır, o kurallar manzumesidir. O disiplin manzumesidir. Orayı böyle oradan delip içeri girmek biraz zordur. Ha, içeri girdi, tarikattan hakikate geçti, o cevizin üzerinde bir ince daha zar var, o ince zarı da geçeceksin, ne olacak? Bu sefer marifete geçeceksin. Bembeyaz, pırıl pırıl çıkar ya, içindeki ince zar çıktıktan sonra, bazen bu bazı ehli tarikatın dilinde bazen işte hakikat önde, marifet ardında, mana olarak, şey olarak, hal olarak değişmez bir şey. Bu ne oldu? Dört kategori oldu.

İşte o yüzgeç olan, o denizci olan, işin ilmel yakîn, ayne'l yakîn noktasına doğru yürür. İlme'l yakîn, ayne'l yakîn hakka'l yakîn noktasına doğru yürüyünce sana dinle alakalı inci mercan çıkarır, senin önüne koyar. Dinle alakalı duymadığını duyarsın, görmediğini görürsün. Bu senin önünde inci mercan, inci mercan çıkarmakta ve o diyor ya 'ziyanlardan bile bir hayli fayda elde eder.' Sen dışardan ziyan görürsün onu ama o ziyandan fayda elde eder yani siz hastalığı ziyan görürsünüz ama o hastalıktan fayda elde eder. Siz bir sıkıntıdan ziyan görürsünüz, o sıkıntıdan fayda elde eder. Siz bir kendinizce imtihan oldum, şöyle oldum, böyle oldum dersiniz ama o ondan fayda elde eder. O çünkü zorluklar, sıkıntılar, gam kasavet, dert, ona fayda olur. Onun manen daha da yükselmesine, manen daha da derinleşmesine sebep olur. Günahları affolur. Günahları affolduktan sonra ne olur? Onun manevi derecesi artar. Manevi derecesi arttıkça daha da derinleşir. Hani Hz. Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, ateşlerin içerisinde kıvranıyordu. Sahabe dedi ki ya Resulallah! Sana da mı zorluk, sıkıntı! Bu sefer hadisi kutsi irad oldu. Dedi ki: 'Belanın, musibetin, sıkıntının büyüğü peygamberlere, ondan sonra velilere, ondan sonra velilerin etrafındaki kimselere.' dedi. Bu

imtihanın, belanın büyüğü dedi. Kimeymiş önce? Önce peygamberlereymiş. İşte onların başına gelen bu bela, musibet gibi gördüğümüz şeyler onda ziyanmış gibi görünen şeyler, onlarda kâr olur. Sufilikte ziyan gördüğün kârdır. Yani sufi, şimdi insanlara böyle şey, ne o, kolay böyle ya başına hiçbir şey gelmeyecek. Değil! Aldatıyorsunuz. O zaman gerçek sufi yolunda yürümüyor orası, o topluluk gerçek bir sufi topluluğu ise hem birey olarak hem topluluk olarak onların başında imtihan eksik olmaz, sıkıntı eksik olmaz, hiçbir şey olmasa dahi o güne kadar hiçbir şey demeyen eşin evde der. Bakarsın böyle, Allah Allah dersin ya, bu nereden çıktı şimdi, bunu ne yapmaya söyledi dersin. Olur!

Sufilik yolu, sıkıntısız imtihansız olmaz. Eşinden olursun, çocuklarından olursun, işinden olursun, canından olursun, her şeyden olursun. Sen Allah'a yaklaştıkça, yaklaştıkça, senin başında imtihan eksik olmaz. Sen Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetine uydukça sende sıkıntı eksik olmaz. Hele böyle bir zamanda! Dinsizliğin, imansızlığın, ahlaksızlığın her türlü, her türlü din dışılığın oluk oluk aktığı bir zamanda sen, 'ben Kur'an sünnet yaşayacağım' diyorsan onu rahat yaşayamazsın, mümkün değil! Sen 'ben dinden taviz vermeden, dinimden taviz vermeden yaşayacağım' dediğin anda bütün her yerde patlar, her yer patlar, her şeyin patlar. Eşin, çocuğun, annen, baban, akrabaların, geçmiş ümmetlerin başına gelenler sizin başınıza gelmeden cennetlik olacağını mı düşünüyorsunuz! Sen Kur'an ve sünneti yaşayacağım dediğin anda bütün Kur'an ve sünnet dairesinde durmayan bütün herkes, etrafındaki herkes sana imtihan olur, onu yaşarsın. Allah muhafaza eylesin ama sufilik yolu, o zararmış gibi görünen şey, kâra çevirir, sen habire günahlarından arınır, dökülür, Cenab-ı Hak katında Allah'a yaklaştıkça maneviyatın artar, derine doğru dalarsın. Ziyan ne oldu sende? Kâra döndü. Ziyan sende, dışardan ziyan görünen sende kâra göründü. E devasız hastalık, herkes feryat figan ediyor, bana telefon açıyorlar, işte kanser teşhisi kondu, elhamdülillah diyorum ben, kanser teşhisi konduysa dervişlik hastalığı bu diyorum. Nasıl yani diyor. Basbayağı. Ona sabredecek, Allah'ı zikredecek, sıratı mustakimde kendini tutacak, devasız hastalıktan vefat ettiğinde şehit hükmünde oldun. Ölecek gidecek, bu dünyadan geçip gidecek, kazık çıkmayacak ki kimse bu dünyaya. Bakın ne oldu? Ziyandı, kâra döndü veya başı ağrıyaraktan dahi ölse bir kimse, bir hastalıktan ölse, şehit hükmündedir diyor ya, ne oldu? Kâra döndü. Ümmetim diyor ayağını taşa çalsa ona kârdır, diyor hadisi şerifte. Ayağını taşa çalsa yani sen ayağını taşa değdirdin, tökezledin, ona kârdır diyor. Ona rahmettir sabrederse. Dışardan ziyan görünen ona kâr oldu.

Kamil toprağı tutsa altın olur. Kamil, mürşidi kamil, değersizmiş gibi görünen bir kimseyi eline alır, o altın olur. Önceden değeri yoktu, o din bilmezdi, iman bilmezdi, yol bilmezdi, yordam bilmezdi, hiç kimse ona selam vermezdi, ailenin sülalenin ikinci sınıf vatandaşıydı, kimse onun yüzüne bakmazdı ama o bir mürşidi kamile intisap etti, bir el tuttu, bir eli tutunca kıymetlendi. Dünün cehennemliği, bugün cennetliği oldu. Kıymetsizdi o, bugün cennetlik oldu. O kıymetsizdi, bugün peygambere dost oldu. O dün kıymetsizdi, bugün Allah'a dost oldu. Kamil toprağı tutsa altın oldu. Bir kamil bul, onun elinden tut, sen de altın olmanın yoluna bak. Baktığınız zaman sahabelerde bunun örnekleri var mı? Evet. Köleydi, köleydi, Allah resulü sallallahu ve sellem hazretlerinin getirmiş olduğu dine iman etti, komutan oldu. Değersiz bir müşrikti, değersiz bir müşrikti, iman etti, Allah ve resulünün yoluna girdi, ehli cennet oldu, aşere-i mübeşşere oldu, hayattayken cennetle müjdelendi. E iman etmemişti, müşrikti, değersiz bir kimlikti, gittiler Bedir'e girdiler, Bedir ashabı oldu. Bedir ashabı oldu, ebediyen, ebediyen kurtuluşa erdi. Bakın kamil eline toprak olsa, o altın oldu. Şimdi bir kısmı bunu kendisinden bilir. Sufinin çok özür dilerim hamı, körü kendisinden bilir. Oysa o elden düştüğünde, o elden düştüğünde yine eski haline gider. Çünkü Cenab-ı Hak, o elin üzerinden ona fayda verir. Hani 'senin elini tutanlar gerçekte Allah'ın elini tutmuşlardır', Peygamberin elini tutmuştur o mürşidi kamil, sen de onun elini tutmuşsundur, gerçekte Allah'ın elini tutmuşsundur. Bıraktığın anda sen zannetme ki o eski haline dönmeyeceksin. Dönersin. Hani Bediüzzaman Saidî Nursi dedi ya: 'Bir kimse adil, samimi bir ehli tarikat olsa silsile-i meşahiye duyduğu muhabbet cihetiyle asla zındıkaya düşmez, ümidini kesmez.' Zındıkaya düşmez ama dedi mütefennin bir alim olsa bugünkü zındıkanın karşısında imanını koruması müşkülleşmiştir, imanını koruyamaz dedi. O yüzden sen bir mürşidi kâmilin elini tut, altın ol. E bıraktın, o zaman yapacak bir şey yok. Allah yolunu açık etsin. Sen tekrar eski haline geldin. Bunu bu fakir, otuz beş, kırk yıldan beri görür. İnsanlar der ki ben böyle hani kendimi tutacağım, muhafaza edeceğim, işte kendi başıma yürüyeceğim, hep bunları biz dinledik.

Bir şeyhe ihtiyaç yok, boşu boşuna bağlanmışız. İyi, fazla geçmez, üç ay bile geçmez, bir bakmışsın o zaten namaz kılmıyordu derviş olmazdan önce, yine namaz kılmamaya başlar. Oruç tutmuyordu, yine oruç tutmamaya başlar, dağılmaya başlar günden güne, dağılmaya başlar. Bunu bu fakir tespit etmiş, görmüş, ben o yüzden derim, nereye intisap ettiyse etsin, bir kimsenin intisabına karışma, ordan onu geri döndürme. Sebep? Zayıf çünkü o kimse, bir mürşidi kamil olmasa dahi bağlandığı şeyh, orda durduğu müddetçe o kendini disiplin eder. Eğer ordan ayrılırsa başka bir şeyhe intisab

etmezse, o dağılır gider. İşte kamil toprağı tutsa altın olur ama nakîs altını ele alsa toz toprak kesiler. Şimdi işte o bir mürşidi kamile intisap etti, altın oldu ama o orayı bıraktı gitti başka bir mürşidi kâmil olmayan şeyhin elini tuttu, gene ne oldu? Toz toprak oldu. Şimdi bir kimse hazreti peygamber sallallahu aleyhi vesselam hazretlerine iman etti, peygamberliğini kabul etti, peygamber olarak ona iman ettikten sonra döndü dinden, toz toprak oldu. Eski müşrik günlerine geldi, kendini necisleştirdi, bakın kendisini necisleştirdi. Dün namaz kılıyordu, bu gün bugün kılmıyor, kendi kendisini necisleştirdi. O bir altın silsilenin elini bıraktı, kendi kendine toz toprak oldu. Bu kim olursa olsun, herkes bu konuda kibir deryasına dalar. Ben işi götürürüm diye düşünür. Ben sufilikle tanıştım Bayındır'da, o gündür bugündür tecrübeyle sabit bu. Hocasıyla da tanıştık, alimiyle de tanıştık, dervişiyle de tanıştık, şeyhiyle de tanıştık, bunlar heva heveslerine uyduklarında, adam heva hevesine uyuduğundan, beş vakit namaz kılan kimse namazı terk etti, orucu terk etti, kendilerini perişan ettiler. Allah muhafaza eylesin. O yüzden veyahut da geçmiş dönemden söyleyeyim, şeyh efendiyi bıraktılar, kendilerince şeyh aramaya düştüler, gittiler kimisi orda burda ders aldılar, bağlandılar. Bir de çok methettiler, şöyle şeyh, böyle şeyh, dört ay sonra o şeyhi de bıraktılar. Sebep?

Sen altın silsileyi bıraktın ya, altın silsileyi bırakınca sen hiçbir yerde artık dikiş tutturamazsın, toz toprak olursun çünkü o altın silsileye vefasızlık ettin. Sen o peygamberin elini tutmuş olan ele vefasızlık ettin, ona nankörlük ettin, ona hainlik yaptın. Senin iki yakan bir araya gelmez. Bu böyle ağır gelir bazen. Ben derim şeyh efendiye nankörlük eden Mustafa Özbağ'a mı etmeyecek! Ya şeyh efendiye nankörlük etmişsin sen, herkese edersin. Eder ve toz toprak olurlar. Neden? O yola, o silsileye hainlik ettiler çünkü. Ya hiç olmasa otur oturduğun yere, hainlik bari yapma, bir el tutmuşsun vefalı ol! Bakın vefalı ol. De ki ben burda kalacağım, bu elde devam edeceğim de. Sen ne yapmaya oraya buraya çarpınıyorsun veyahut da ne yapmaya sen kalkıp da şeyh efendiye laf söylemeye kalkıyorsun! Vefat etmiş gitmiş, hizmet etmiş, koşturmuş! Beraber koşturduk zaten. Sen beraber mi yaşadın ki! Ben beraber yaşadım, sen ne yapmaya onu ağzına alıp da onun gıyabında gıybetini ediyorsun, iftira ediyorsun. Yapma! E ne oldu? Böyle, kaldın ortalıkta dımdızlak. Allah muhafaza eylesin! O yüzden altından sonra gümüşe intisap edilmez, güneş varken aya intisab edilmez. Güneşi bırakıp aya intisap edemezsin! Hani İbrahim aleyhisselam çıktı baktı, parlak bir yıldız, sirius yıldızı, yıldızların içerisinde en parlağı, sirius yıldızını gördü, benim ilahım bu olmalı dedi. Sirius yıldızı ne? Zamanın velileri, zamanın mürşidi kâmilleri. Ertesi gün ayı gördü, ayı görünce dedi ki ondan daha parlak bu, benim

Rabbim olsa olsa bu olur. Ay ne? Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, peygamberler. E ardından ertesi gün sabahına güneş çıkınca dedi ki bu benim Allah'ım. Sonra o da battı, ben batanları sevmem dedi.

Şimdi o zaman ne olmuş oldu? Evet sen ayın olmadığı yerde sirius yıldızı sana yol gösterir, ay çıkınca siriusun hükmü biter, güneş çıkınca da güneş çıkınca da ayın hükmü biter. Bakın, o yüzden: 'ashabım yıldızlar gibidir, hangisine yetişirseniz, bulursanız ona sarılırsanız beni bulursunuz.' O zaman bir mürşidi kamilin vazifesi, kendisine tabi olanları Kur'an ve sünnet yolunda yürütmektir ve onun vazifesi odur. O kendisine başka bir anlam, mana yüklemesin. Müritler de üstadlarına başka bir mana, anlam yüklemesin. Hiçbir mürşidi kamil Allah değildir. Hiçbir mürşidi kamil peygamber değildir. Hiçbir mürşidi kamil yeni bir din getirmez. Bu şirk olur. Mürşidi kâmillerin vazifeleri, Kur'an ve sünneti seniyyenin yaşanması ve yaşatılması ve öğretilmesi mücadelesidir. Başka bir dertleri olmaz. Olmamalı. Olmamalı! Derdi Kur'an ve sünnet olmalı. Derdi din olmalı. Başka bir şey değil. Allah bizi onlardan eylesin, cümlemizi. O yüzden işte o mürşidi kamil alır nakısı kamil eder ama nakıs bir kimse kamili alır nakıs eder. Allah muhafaza eylesin. Rabbim cümle ümmeti Muhammed'i kurtarsın inşallah.

"O gerçek er, Allah'a makbul olmuştur. Bütün işlerde onun eli Allah elidir."

Hani fetih suresi, ayet on var ya: "Ey Muhammed! Şüphesiz ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmiştir. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir.' Sonrası çok muhteşem: 'Kim ahdini bozarsa, kim ahdini bozarsa ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah'a olan ahdini yerine getirirse Allah ona büyük bir mükâfat verecektir.' O zaman bu malum, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, değişik zamanlarda biat almıştı, malum. Bu Hudeybiye'de de bir biatlaşma olmuştu. Bu Hudeybiye biatıyla alakalı sahabenin bir kısmı işte savaşalım, Mekke'ye girelim diyorlardı, şahin kanadı ama normalde hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri savaşarak Mekke'ye girmek istemiyordu ve Hudeybiye'de tekrar biatlaşma oldu. Bakın tekrar biatlaşma oldu. Onlar Müslümandı. Müslüman olmalarına rağmen Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri orda yeniden biatlaşma yaptı ve o biatlaşmanın ardından Cenab-ı Hak, ayeti kerime, fetih suresi ayet 10, fetih suresi orda inzal oldu. Dedi ki: 'Ey Muhammed! Şüphesiz ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmiştir. Bununla alakalı bu benzer, bu minval üzerine çok ayeti kerime vardır. Hani 'sana iman edenler Allah'a iman etmiştir', hani 'senin peygamberliğini kabul edenler Allah'a iman etmiştir.', 'Allah ve resulüne itaat edin.' Sana itaat edenler Allah'a itaat etmiş gibidir' gibi çok ayeti kerime vardır.

İşte burda da dedi ki: 'Ey Muhammed! Şüphesiz sana biat edenler ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli onların ellerinin üstündedir.' Görünüşte, zahirde, peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine biat ettiler ama manada Allah'a biat ettiler. Bütün biat, manada Allah'adır. 'İyya kena'büdü ve iyya kenestain' 'ancak sana ibadet eder ancak senden yardım dileriz.' Sufilerin de imanı Kur'an ve sünnettir, Allah'adır. Bizim biadımız da Allah'adır. Biz, biz üstadımıza, yolun gereklerini yerine getirme, disiplinlerini yerine getirme olarak biatlaşırız. Bir veliye, bir mürşidi kamile biat etmek demek yeni bir din değildir. Kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması için biatlaşılmıştır. Hem ayetle hem hadisle sabittir ve bu biatlaşma gerçekte Allah'adır. Kim ahdini bozarsa kendi aleyhine bozar. Kim bu biatlaşmayı bozarsa kendi aleyhine bozmuştur, üstada bir zarar gelmez, peygambere zarar gelmez. Bir kimse dininden dönse peygambere zarar gelmez. Bir kimse biatlaşmasını sona erdirse dersini iade etse üstada bir zarar gelmez. Herkes kendi aleyhine o biatlaşmayı bozmuştur. Sen biatlaşırsın, biatını kendin bozduysan kendi aleyhine bozdun, bunda ne üstadın bu noktada zararı olur ne de peygamberin zararı olur ama böyle kendini bir şey zanneden böyle sufi yolundaki kimseler sanki dersi bırakınca orası dağıtılacakmış gibi düşünürler. O dersi bırakınca oradaki dağılacak. Senin gibi kaç kişi gelmiş geçmiş... Mustafa Özbağ gibi kaç kişi gelmiş geçmiş...Bin dört yüz yıldan beri dergâhlar dolmuş taşmış hep, ölen olmuş, yerine gelmişler, giden olmuş yerine gelmiş. Hani dünden kalanlar nerede? Herkes vakti saati geldiği zaman bu dünyadan göçüp gidiyor veyahut da işte o dönmüş gitmiş, kimin umurunda! Orası gerçekten hakikat yolundaysa Allah yenisini getirip koyuyor oraya. Sen dışarıda kaldığınla kalıyorsun. Sonra uzaktan bakıyorsun diyorsun ki ya ne dağıldılar ne perişan oldular! Aynı şekilde devam ediyorlar. Ya ne olacaktı, sen şimdi git, toprağın altı vazgeçilmez insanlarla dolu. Sen sımsıkı kendini tut, kendini koru, yolunda yürü, Kur'an ve sünnete sımsıkı tutun. Sen üstadının eline sımsıkı tutun. Bıraktığın zaman üstadın zarar görmez. Allah senin yerine daha iyisini, daha yenisini, daha güzelini, daha doğrusunu verir. Zannetme ki yerin dolmaz.

Hani nerde Abdülkadir Geylani hazretleri? Hani nerde Ahmed Er Rufai hazretleri? Vefat edip göçtüler. Yolları sona mı erdi? Yolları inkitaya mı uğradı? Hani nerde hazreti Mevlana Celâlettini Rumi? Yolu sona mı erdi, inkitaya mı uğradı? Hani nerde Abdullah Gürbüz efendi hazretleri, vefat etti gitti, yolu sona mı erdi? Hani Çorumlu Mustafa Efendi? Hani Hacı Ali Haydar efendi? Hani nerde Hacı Ebubekir baba? Ne oldu ki? Toprağın altındalar. Yolları sona mı erdi? Cenab-ı Hak o yol açıksa birilerini aldı getirdi. Hacı Ebubekir baba vefat edeceği zaman demişler ki kimi bırakıyorsun

arkana. Demiş ki dergahın sahibi çıkacak gelecek, sabredin demiş. Dergahın sahibi çıkacak gelecek. Nerden gelmiş? Ahıska'dan gelmiş. Ali Haydar efendi Ahıska'dan gelme. Ahıska'dan adam vazifelendirilmiş gelmiş, Çorum'da hazır dergâhın başına oturmuş. Boş kalmaz, bu manevi alem boşluk kabul etmez. Her dönemin üçleri, beşleri, yedileri, kırkları eksik olmaz. Eksik olmaz! Hadisle sabit, açın. Kütübü Sitte'de abdal meselesini okuyun. Açın Kütübü Sitte'den okuyun, hadisleri okuyun, hadislerin şerhlerini okuyun, İmam Hambel'den okuyun abdal meselesini. Bu tevatür derecesinde hadislerle sabit. Allah'ın velileri eksik olmaz. Ayetle sabit, 'onlara korku yoktur, masumluk yoktur, onlara dünyada da ahirette de müjdeler vardır.' Sen ister kabul et ister kabul etme, Allah'ın velileri eksik olmaz, kırklar eksik olmaz. Vefat ettiğinde hemen yerine birisi atanır. Hadisle sabit, Hz. Abbas'ın oğlu Abdullah diyor ki: 'onlar dinin yeryüzündeki direkleri gibidir.' Dağlar gibi, Allah diyor dünyayı nasıl dağlarla korur, dağlar dünyanın direği ise o veliler de diyor dinin direği gibidir. Peygamberlerden sonra dinin direği. Sen tükürmekle, laf söylemekle, hakaret etmekle kendine ziyan edersin. Sen onların elini bırakmakla kendine ziyan edersin. Sen onların yolunu bırakmakla kendine ziyan edersin, kendini perişan edersin. Onlara bir zarar gelmez çünkü onlar peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin elini tutmuş. Sen peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin elini tutmuş bir kimseye nereden zarar vereceksin?

Veremezsin. Kendi kendini kılıca vurur geçersin. Kendi kendini helak edersin, kendi kendini perişan edersin. Sen edebini aşma, haddini aşma. Şu mürşidi kâmil, bu değil, bu veli, bu değil... Sen bırak, bu tartışmalara da girme. Sen manâda sahih bir şekilde bir üstadı rüyanda gördüysen git ona intisab et, yürü yoluna. O Kur'an ve sünnet dairesinde sana yanlış, eksik bir şey söylerse yapma ama Kur'an sünnet dairesinde sana nasihat ediyorsa, elini sımsıkı tut, yoluna devam et çünkü bütün işlerde onların elleri Allah'ın eli gibidir, bütün işlerde! Sen o eli bırakma. O eli tutmuşsun, o ele nankörlük etme. Nankörlük edersen Allah muhafaza eylesin kalbin mühürleniverir, sen nankörlük edersen, vefasızlık edersen, kalbin mühürleniverir. En büyük tehlikesi de budur. En büyük tehlikesi budur. Benim korktuğum en büyük tehlike budur. Ben derim ki Allah muhafaza eylesin, kardeş sen başka bir yerden ders alacaksan al ama dilini tut, gel peki efendim hakkınızı helal edin, ben filanca yere gitmek istiyorum, müsaade edin. Allah yolunu açık etsin, git ama laf konuşma, çeneni tut. Dilini tut. Allah muhafaza eylesin

"Nakîs kimsenin eli ise şeytanın, ifritin elidir çünkü şeytanın teklif ve hile tuzağına tutulmuştur."

Şimdi nakîs kimse, bir kimse mürşidi kâmil değil, mürşidi kamil değilse sen onun elini tutarsan şeytanın elini tutmuş gibi oldun. Nakıslara yürüme. Bakın, nakıslara yürüme, üstadının, üstadının nasihatine bak. Hiçbir halife, hiçbir nakib, nükebba, hiçbir çavuş, hiçbir zakir, kamil değildir. Onlar dergâhın içerisinde ders yaptırırlar üstadın adına, sen onu şeyh gibi görme. Onu şeyh gibi görürsen şeytanın oyuncağı olursun. Sen bir mürşidi kamilin elinden tutmuşsun, sen kalkıp da bir nakısın elini tutma veyahut da bir yere intisap edeceksin, bir yere intisap edeceksen iyi incele, iyi düşün, iyi araştır. Üfürükçüsü var, büyücüsü var, cincisi var, dilencisi var, milletin parasına malına ırırına zırırına göz dikeni var, sen iyi araştır. Kur'an ve sünnete uygun mu değil mi iyi bak. İnsanlardan dileniyor mu iyi bak. Geçimini dervişlerden mi sağlıyor iyi bak, iyi araştır. Ne iş yapıyor, geçimi nerden? Sufiliğin olmazsa olmazıdır, herkesin bir işi olacak. İmamı Azam tüccardı, kumaş tüccarı, tekstilci idi. Bütün pir efendilerin işleri vardı. Bütün pir efendilerin, bütün velilerin iaşesini sağlayacak bir işleri vardır. Mürşidi kamiller dervişlerinden dilenmezler. Telefon kaldırıp ona beş bin lira getir, telefon kaldırıp ona on bin lira getir, telefon kaldırıp ondan iki bin lira al, telefon kaldırıp bugün akşam yemek senden, telefon kaldırıp sende misafir olacağım, telefon kaldırıp hadi beni burdan alın, telefon kaldırıp beni şuraya götürün, beni buraya götürün...Bunlar mürşid-i kâmil ahlakı değildir. Kendi nefislerine bir şey istemezler. İntisap edecek olduğun eli iyi tanı. Dervişlerine sor, orda rüya görenler, hal görenler, orda esma alanlar, esma alarak yürüyenler, orda ilme'l yakîn, ayne'l yakîn kalbi meratiplere gidenler var mı iyi araştır, iyi sor, iyi soruştur çünkü sen bir nakısın elini tutarsan şeytanın oyuncağı olursun. Şeytanın oyuncağı olursun! Adamın yüz elli bin doları varmış, getir demiş, götürmüş o da yüz elli bin doları. Adam bana diyor ki bana bir dua öğret, bir esma söyle de ben diyor şeyhimden bu yüz elli bin doları alayım. Dedim nasıl verdin? Verirken bana mı sordun dedim, böyle kaldı. Benim şeyhim dedi mürşidi Kamil değil. O zaman değil mi dedi. Bilemem dedim. Yüz elli bin doları verirken mürşidi kamildi dedim, şimdi vermeyince dedim mürşidi kamil olmadı dedim değil mi? Git dedim iste kendisinden. Adam ne, koskoca adam, iki üniversite bitirmiş ya! E üniversite bitiriyorlar ama hayat tecrübeleri yok. Mustafa Özbağ'ın tedrisatına gelmeleri lazım hayat tecrübesi için. Dedim git otur, efendim, hakkınızı helal dedim ben size yüz elli bin dolar borç verdiydim, bana bunu nasıl ödeyeceksiniz, ne zaman ödeyeceksiniz diye sor dedim. Borç istemiş senden çünkü dedim. O şöyle istiyor, bir esma söyleyeceğim ona, o parayı kendiliğinden verecek! Dedim öyle bir esma bilsem benim dedim sadece, sadece dedim bu Tansu Çiller dönemindeki hani bir çek yasası çıkardılar ya, çek

yasası çıkardılar, bir gecede iflas ettim ben. Dedim ki olan çek dedim şeyde mahkemede. Ben öyle bir esma bilsem, o esmayı kendim okurum, ordaki paraları tahsil ederim dedim. Böyle kaldı.

Ardından dedim ben dedim tekstili bıraktım, gene orda dedim ağırlık bıraktım. O günün parasıyla dünyanın parası. Öyle bir esma bilsem dedim kendime okuyacağım. Dedim kardeş yok öyle bir şey, git dedim iste. Dedim intisab etmeden önce neden araştırmadın? Geçmiş dönemden birileri de geldi heyet hâlinde, 'selamün aleyküm', 'aleyküm selam'. 'Mustafa abi, sana bir şey danışacağız.' 'Buyur, danış kardeş'. 'Biz sorduk, soruşturduk, sizin dergah 'evet?', 'sana bir ev yapmamış, bir tekke yapmamış', 'evet', 'ama' dedi 'biz filanca yere intisap ettik', 'evet', 'zakirimize dediler bir arsa aldık, altını dergah yaptık, üstünü ev yaptık...' Güleceğim, gülemiyorum ben, öyle söyledi şimdi, o şeyhi bıraktı demi, dedim ben. Valla bıraktı, dedi. E dedim tamam, yani arsayı almışsınız, tapusu onun üstüne mi? Evet, üstüne dergah yaptınız, üstüne de ev yaptınız, o adam yakında şeyhliğini ilan eder şimdi. Şimdi şeyh efendi onların şeyhi, oraya Bursa'ya bir zakir daha atamış, şimdi o da diyormuş ki bana da bir arsa alacaksınız. Dedim yavrum, bunun sonu yok, bu da yarın öbür gün dergahı bırakırsa başka birisini atayacak şeyh efendi, mecbur atayacak. Ya ölüm olacak ya birisi nefsine uyacak, ayağı kayacak, ne yapacak şeyh efendi? Ölüm olursa yerine birisini atayacak, ayağı kayarsa onun yerine birisini atacak veyahut da bakacak birisi zakir oldum diye etrafı kırıyor, döküyor, üzüyor, öyle ya, adaba erkana riayet etmiyor, o zaman alacak onun zakirliğini, bu işin kaidesi bu. E dedim böyle olunca her gelene dedim arsa, ev, dergah mı yapacaksınız dedim. Murtaza da bakıyor öyle, hiç bu işten bir hisse kapmıyor kendine. Velhasılı kelam dedim olmaz. O yüzden intisap edecek olduğu yere insan dikkat edecek, inceleyecek, araştıracak.

Evet, şeyh efendinin tabiriyle söyleyeyim, pazardan domates alırken eziğini, çürüğünü ayırıyorsunuz, bir şeyhe intisap ederken neden düzgünlüğü bulmuyorsunuz! Öyle derdi şeyh efendi, Allah rahmet eylesin, eskiler hatırlarlar bu sohbeti şimdi. Pazarda domatesin çürüğünü ayırıyor musun? Ayırıyorsun. Pazarcı arkadan çürükleri, ezikleri, koyunca canın sıkılıyor mu? Canın sıkılıyor. Koyma onları diyorsun bana, ön taraftan vitrine koyduklarından ver diyorsun. Doğru mu? Doğru. Şimdi marketler onu kırdı tabii, yığıyor domatesi, istediğini seç, sonra pazarcılar diyorlar ki kimse gelmiyor. Sen arkadan çürüğünü çarığını katıyorsun, neden gelsinler. Çürüğünü çarığını almamak için pazarı terk edip markete gidiyor musunuz? Evet. Çürük çarık domates veren bir kimseyi kabul etmiyor musunuz? Evet! Be kardeş! Şeyhin çürüğünü çarığını neden ayırmıyorsunuz? Dostun çürüğünü çarığını

neden ayırmıyorsunuz? Arkadaşınızın çürüğünü çarığını neden ayırmıyorsunuz? E bizim akrabamız çürük! Kardeşim, seni yanlış yollara götürüyor, heva hevese sürüklüyor seni. Neden ayırmıyorsun? Çürüğünü çarığını ayır. Seni nereye götürüyor? Zikrullaha mı götürüyor kafeye mi götürüyor? Seni nereye götürüyor? Seni namaza mı götürüyor? Seni gecelere mi götürüyor? Nereye götürüyor seni? Senin arkadaşın sana ne tavsiye ediyor? Sana ne nasihat ediyor? Seni ne tarafa doğru yönlendiriyor? Buna baksana! E çürük çarık! E çürük çarıkla oturursan sen de çürüyeceksin. Sen de çürüyeceksin! O yüzden nakısın eli şeytanın elidir. Heva hevesine kul olmuş, heva ve hevesini ilah edinmiş bir kimsenin eli şeytanın elidir. Şeytanın yolundan yürüyen bir kimsenin eli şeytanın elidir. Adam oturmuş hurufçu, hurufçuluk yapıyor, büyücü! Ne şeyhi. Adamın Kur'an sünnetten haberi yok, adamın manevi ilimlerden haberi yok, adama bir rüya anlatıyorsun, ha ona söylerlerse o da söylermiş! Hazreti peygamber sallallahü ve sellem hazretleri öyle demedi. Rüya gören gitti, onu anlattı, o da rüyasını tevil etti. O madem ki peygamberin elini tuttu, ona da rüya anlattığında bana söylerlerse söyleyeceğim demeyecek. O da rüyayı tevil edilmesi gereken rüyaysa tevil edecek onu. Nasıl peygamberin elinden tuttun sen sallallahü ve sellem in? Sen peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin elinden tuttuysan mürit sana gelip rüyada anlatımda rüyası tevil edilecek bir rüyaysa onun rüyasını tevil edeceksin. Sen gideceksin ordaki topluluğa soracaksın, rüyalarınızı kim tevil ediyor? Gideceksin, orda soracaksın topluluğa, burda, içinizde kendisine özel, hususi esma alan var mı? Soracaksın onu oraya.

Rüya görüp de kendisine özel esma verdiklerim elini kaldırsın. Kaldırın elinizi, utanmayın. Demek ki bakın aranızda esma alanlar var, evet. Bunu soracak, nakıs eli tutmayacak. Bir el nakıs, nakıs olduğunu gördü mü? Gördü, gidecek ehil olanı bulacak. Onunla mükellef çünkü nakısın eli şeytanın elidir. Sen ne yapıyorsun? Şeyh olmuş. Nerden? Kim verdı, sana icazeti? Senin şeyhin ilan etti mi senin şeyhliğini? Hayır. Var mı elinde, bir icazetin? Hayır. Millet seni rüyasında gördü mü? Hayır. Sen nereden çıktın kardeş? Sen nerenin yolcususun? Sana kim söyledi? Kemdi, kümdü, kumdu...Değil, öyle değil! Öyle değil bu yol! Bu yol öyle değil. O yüzden nakısın elini tutma. Bir nakıs eli tuttun, baktın nakıs, adamın Kuran'dan, sünnetten haberi yok, adamın sohbetten haberi yok! Ne yapıyorsunuz dedim gittiğinizde, üstadınıza soru soruyor musunuz? Yok dedi. E dedim ne yapıyorsunuz? Bahıram, bahıram, bahıram, ben bahıram o bakir, feyizleniriz. Huuuu yaptı bu şimdi. Haa dedim, hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin yolu bu değil.

Müşrikler geldi ona soru sordu, ayet inzal oldu. Ayet inzal oldu. Müslümanlar geldiler soru sordular, hadis inzal oldu. O, Kur'an ve sünneti tebliğ

edecek sana. Bugünün nefesiyle tebliğ edecek. Bugünün nefesiyle, dünün nefesi bayatladı, bugünün nefesi lazım. Hz. Pir diyor ya: 'Dün dünde kaldı cancağızım, bugün yeni şeyler söylemek lazım.' Ben bilemem mi mesneviyi, başka, daha önce tefsir etmiş veyahut da açıklamış kimselerin tefsirlerini burada okumayı? Bakın, burda sadece binaltıyüzonuncu beyitin sadece altında konuyla alakalı sadece ayeti var. Allah'ın eliyle alakalı. Altında başka bir şey var mı aktarma dönderme? Yok. Yüz elli yıl önce kim neyi nasıl anladıysa bunu anladı. İnkar etmiyorum onları ama ona bugünün nefesi lazım. Ona bugünün nefesi lazım. Fıkıh değişmez. İçtihatlar olur, yeni içtihatlar olur ana kaideleri değişmez. Ayetler değişmez. Yeniden o müteşabih olanlar tefsir olunur, hukukla alakalı değişmez. Şimdi bir kısım dışı Müslüman içi kafir olanlar, hukuk ayetlerini değiştirmeye çalışıyorlar. Onların dışı Müslüman içi kafir. Onlar bizdenmiş gibi görünüyorlar.

Bir kısmı bizdenmiş gibi görünüyor, hadisleri inkar ediyorlar. Bir kısmı bizdenmiş gibi görünüyorlar, fıkıhı inkar ediyorlar, akaidi bozmaya çalışıyorlar. Bunların hepsinin de dışı Müslüman içi kafir. Değişmez bunlar. Siz bir kısım ayetleri yok göremezsiniz. Bu zamanda bunlar yaşanmaz diyemezsiniz. Kur'an bütün zamanlarda ve bütün mekânlarda bütün coğrafyada yaşanır. Hadisi şerifler bütün zamanlarda, bütün mekanlarda, bütün coğrafyalarda yaşanır. Din bütün coğrafyada yaşanır. Sen bu zamanda bu olmaz, şu zamanda şu olmaz diyen bir kimse kafirdir. Kafirdir! Siz Kur'anın ayetleriyle alay edemezsiniz, yok göremezsiniz. Kim bunlarla alakalı bir yanlış kelime söylerse nakîs elidir, şeytan elidir, şeytan dilidir o ama normalde evet bugünün nefesiyle nefesleneceğiz. Eyvallah.

Mürşidi Kamil odur ki zamanın nefesiyle nefeslenir. Bu, akçakavak yaprağı gibi dönmek, değişmek değildir. Bugünkü manada müteşabihe, bugünkü manada mana verir. Allah bizi muhafaza eylesin. İşte o kimse, nakıs bir kimsenin elini tutarsa şeytanın elini tutmuş olur. Bir kısım sufiler de kendi heva ve heveslerini ilahlaştırırlar ki onlar da şeytanın nefesi olur. Kendi heva ve heveslerini, kendi akıllarını ilahlaştırırlar, onlar da ne olur? Onlar da o zaman şeytanın eli, şeytanın nefesi olurlar. Allah bizleri muhafaza eylesin. Cenab-ı Hak cümlemizi korusun.

Böyle beyitler olarak az bir beyit sohbet ediyoruz, Ramazan şimdi. Yaş atmış iki, beni de hoş görün. Haklarınızı helal edin. Allah razı olsun. Bizden yana da helal olsun. E az kaldı. Ben böyle mutluluğumu her toplantıda söylüyorum. Diyorum ki Cenab-ı Hakka hamdolsun. Bu sene benim kendime hiç güvenim yoktu ama Rabbim yardım etti, şu ana kadar oruçlarımı tutabildim. Dua edin inşallah, ramazana kadar da oruçlarımızı tutalım inşallah. Malum, bugün de yirmibeşinci gece, yani tek gecelerde arayınız demiş ama

arkadaşların umumi rüyalarına, hallerine bakacak olursak, yirmiüçüncü gece güzel bir gece geçmiş gibi görünüyor ama biz bu noktada hani böyle bir iddiamız yok. İnşallah biz bu geceyi de tek gecelerden bir gece, inşallah son on güne ibadetle geçirmek sünneti seniyyedendir. Biz yine inşallah bilhassa tek geceleri ibadetle geçirmeye gayret edelim inşallah. Ramazan'ın sonunda yirmi dokuzu da perşembeye geliyor. Perşembe günü de ders var inşallah.

Pazartesi de kandil inşallah, o da yirmiyedisine geliyor. Böyle biz tek geceleri ihya ederekten inşallah ramazanı sonlandıracağız. Pazartesi günü de kandil programı yine aynı eski yerimizde devam edecek, Allah izin verirse. İnşallah Perşembesine de son günü arife. Arife günlerini ihya etmek de hadisi şerifle sabit, çok böyle ehemmiyetli, önemli. Arife günlerini ihya etmek, hem kurban arifesi, hem Ramazan arifesi, her iki arife gününü, gecesini ihya etmek önemli. Mecburiyet yok, biliyorsunuz, bizde mecburiyet söz konusu değil. Gelebilen arkadaşlar inşallah bugünlerde de bu gecelere iştirak etmeye gayret etsinler inşallah. Allah'tan bize gelmezse böylece cuma bayramlaşma da aynı yerde olacak inşallah. Cuma namazından önce inşallah orda toplanacağız. Oraya yakın mescitte, Lütfü usta, cami orda, cumayı kılarız yine, değil mi? Açık oluyor orası? Evet, cumayı orda kılarız inşallah, cumadan sonra da cumadan önce, cumadan sonra, mutad bir şekilde bayramlaşmamız yine Allah'ın izniyle devam edecek inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun, geceniz mübarek olsun. El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/live/338pFGmSbe8?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1612-1614. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Bayramdan önce binaltıyüzon, binaltıyüzon bir, oraları okumuşuz. Bugün de binaltıyüzonikinci beyitten devam ediyoruz inşallah. Bir önceki beyit: 'Nakıs kimsenin eli ise şeytanın, ifritin elidir. Çünkü şeytanın teklif ve hile, tuzağına tutulmuştur.' Bunu okumuşuz, şimdi burdan devam ediyoruz:

" Kamile göre gibi bilgisizlik bile bilgi olur, nâkısın bildiği bilgi ise bilgisizlik kesilir. İlletli kimse, ne tutarsa illet olur."

İlletli kimse hastalıklı kimse demek. Bir kimsede hastalık var ise nasıl zahiri hastalıklar bulaşıcıdır, birbirlerine geçer ya, bu normalde manevi hastalıklar vardır. O manevi hastalıklar da böyle geçer birbirine. İşte manevi hastalık nedir? Hadis inkar etmektir, fıkıh inkar etmektir manevi hastalıktır bunlar. Ayet inkar etmektir, manevi hastalıktır veyahut da bir ayet i kerimeyi kendi heva hevesinden tevil etmeye kalkmak, tefsir etmeye kalkmaktır veyahut da bir kişinin bir konuda vahiy varken o konuda, o konu üzerinde ayet varken, hadis varken kalkıp da o kimsenin kendi aklını orta yere koyup hani işte aklını delil koyup o konuda bir şey yapmaktır. Bu, bunlar da manevi hastalıklardır. Nasıl zahiri hastalıklardan korunmamız gerekirse, manevi hastalıklardan da korunmamız gerekir. Mesela işte bir kimse hadis inkarcısı, onun sohbetine gidilmez. Onunla arkadaşlık edilmez. Onunla

dostluk edilmez. Ona ancak nasihat edilir. Nasihati kabul ederse eder. Nasihati kabul etmezse onunla ilişki kesilir. Neden? Hastalık bulaşır sana.

Şimdi günümüzde Müslümanım deyip de manevi hastalıklara duçar olmuş, manevi hastalıkları yayan insanlar var. Bunun adı profesör, bunun adı müftü, bunun adı şeyh, bunun adı alim, bunun adı ne olursa olsun, yani onun bu noktada hangi makamı teşkil ettiği önemli değil. Önemli olan onun manevi hastalık yayması. Mesela işte manevi hastalık, kimisi diyor ki peygamber sallallahu ve sellem hazretleri de günah işledi ama Allah onu affetti örneğin! Peygamberin ismet sıfatına burda leke getiriyor. Oysa hani ayeti kerimede 'habibim hiç heva ve hevesinden bir şey yapmadı' derken ayet-i kerimeyi inkâr ediyor. Bunu şu anda çocuklara imam hatiplerde öğretiyorlar. İlahiyatlarda öğretiyorlar. İşte bunlar ne oldu? Bunlar illetli kimse oldu, bunlar bilgili de olsa nakıs olduğundan, cahil konumuna düştü. Oysa bunlar bilgili mi bilgili ama bundan dolayı cahil konumuna düştü ama bir kimse var, kemal ehli, ehli kemal. Onun zahiri bilgisi çok fazla değil ama manevi bilgisi fazla. O normalde heva hevesinden konuşmuyor. Hani İmamı Şafi'nin şeyhidir ya Ümmü Şeyban-ı Rai, çobandır aynı zamanda. İmam Hambeli der ki, ya koca imamsın, İmam Şafi'ye, yani bu ümmü Şeyban-ı Rai'ye tabisin. İlmi yok, bilgisi yok gibi. Ben ona soru soracağım der.

Meşhurdur ya bu kıssa, oda der ki sorma hani. Der ki soracağım. Beraber giderler İmam Şafi ile İmam Hambeli hazretleri. Giderler, İmam Hanbeli sorar. Der ki bir kimse bütün gün boyunca bir namazını unutsa ama hangi namaz olduğunu bilmese hangisini iade etmesi, kaza etmesi lazım der. O zaman Şeyban-ı Rai, hiç beklemeden der ki o bütün gününü gafletle geçirmiş, bütün gününü gafletle geçirmiş, bütün namazlarını iade etmesi gerekir der. Bu sefer İmam Şafi, İmam Hanbel'e der ki, demedim mi hazır cevaptır soru sorma. Şimdi o bilgisiz gibi görünür, kamil ama vermiş olduğu cevapla bilgililer işin içinden çıkamaz. Sebep? 'Onlar zikir ehlidir. bilmediklerinizi zikir ehline sorun.' O kamil insanlar ilm-i ledün sahibidir. İlmi ledün sahibi olduğu için sen ona bir soru sorarsın utandırmak için kendin utanırsın. İlmi ledün sahibi bir kimseye bakarsın bilgisiz, o bilgisizlik onda ilim olur, bilgi olur, sen onu fark etmezsin çünkü onun kalbi ilham alır. Ben bilgiliyim, ben âlimim diyenin kalbi ilham almaz ama öbür kamil insanın kalbi ilham alır. Kalbi ilham aldığı için peygamber varisidir. Cenab-ı Hak onun kalbine ilham eder. O doğru yolu bulur ama öbürkü ne yapar? Öbürkü doğru yolu bulamaz. Öbürkü düz yolda yürürken yolunu şaşırır. Allah muhafaza eylesin. Sebep? Çünkü o kimse kalbinde hastalık var. Bir kimsenin kalbinde hastalık var ise o hastalık bütün vücuda sirayet eder.

'Sizde bir uzuv vardır. Orası düzgünse bütün uzuvlar düzgündür. Orası bozuksa bütün uzuvlar bozuktur, o da kalptir' der Hadis-i şerifte.

O zaman bir kimsenin kalbinde manevi hastalık var ise onun bütün uzuvları hastadır ve o kimse etrafa hastalık yayar. Bakın o kimse etrafa hastalık yayar. Siz gidin bir kimse mesela oturun yanına, o işte dindarlara adam sövüp sayıyorsa işte tarikatlara, cemaatlere, sufilere atıp tutuyorsa o kimse, hastalıklı. Onun yanında biraz daha dur, sen de başlarsın onlara atıp tutmaya çünkü kalbinde hastalık var onun. Ailelerde hastalık olur, aile bireylerinden birisi hasta, manevi hasta. Bütün herkes namaz kılıyor, o kılmıyor. Manevi hastalık girmiş onun içine. Öbürküler de ondan etkilenirler ise yandı keten helva! Hastalık evin içerisinde yayılıyor ama yok öbürküler o hastalıktan kendilerini muhafaza ederlerse ne alâ veya mesela bir kimse Allah'ı çok seviyor, öbürkü az seviyor. Çok seven habire Allah'tan bahsede, az seven kimsenin canı sıkılır. Der ki ya bu oturuyor, kalkıyor Allah! Oturuyor kalkıyor Allah! Başka bir şey yok mu konuşacak der ve o az seven kimse o manevi hastalığını etrafa ne yapar? Yayar. O çünkü illetli, hastalıklı bir kimse. Hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ne yaptı? Birisi böyle rahatsızlanınca, bulaşıcı hastalık, karantinaya aldı. Oraya girmeyi ve çıkmayı yasakladı. Hastalık var orda, manevi bir hastalık var. Karantinaya al, gir, çıkma oraya. Hz. Ömer efendimizin arkadaşları vardı değil mi sonradan? O, orda bir veba çıkınca girmek istedi içeri. Diğer sahabeler dediler ki biz Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinden duyduk. Bu şehre giremezsin dediler. Şehre girişi ve çıkışı yasakladılar. Hazreti Ömer efendimizin girmesini de yasakladılar. Demek ki manevi hastalıklar vardır. Manevi hastalıklardan insanlar kendilerini perhize alacaklar. Ne yapacaklar? Korunmaya alacaklar kendilerini. Bu şehir olabilir, bu kasaba olabilir, bu köy olabilir, bu mahalle olabilir, bu ev olabilir, senin evin de olabilir. Mesela nasıl manevi hastalık? Geçmiş ümmetlerden örnekleyelim. Hani iki şehir vardı. Birisi iyilerin şehriydi, birisi kötülerin şehriydi. Hadisi şerif bu. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri geçmiş ümmetlerden bahsediyor. Bu hadisi şerifi Tergip'te bulabilirsiniz. Bir kimse çok kötü bir kimseydi. Kendi kendisine tövbe etmeye karar verdi. Bir veli zata müracaat etti. Dedi ki bana bir yol göster. Ben iyi bir insan olmak istiyorum ama ne yapayım. O zat ona dedi ki bu kötülerin şehrini terk et. Filanca yerde iyilerin şehri var. Oraya doğru yol al. Oraya git, yerleş. Bu oraya doğru yola çıktı. Yolda öldü, vefat etti. Vefat edince kötülerin şehrinin işte büyükleri geldi. İyilerin şehrinin büyükleri geldiler. Her ikisi de diyor ki bu cenaze bizim. Diyor ki iyilerin şehrinin başındaki kimse, bunun yönü bize yönelikti, bize geliyordu. Bu bize ait. İyilerin şehrine gömülecek.

Şimdi diyeceksiniz ki ya gömülmek de önemli mi? Evet, iyilerin şehrine, iyilerin bulunduğu yere. Neden herkes Emir Sultan hazretlerinin oraya gömülmek ister? Çünkü bu konuda hadisler var, büyüklerin sözleri var. Emir sultan hazretlerinin şefaatine nail olmak için ama ne yazık ki o büyüklerin etrafındaki yerleri biz yerle yeksan etmişiz. Mezarlıklar orda bülbül yuvası gibi kalmış. Daha büyüteceğimize küçültmüşüz. Büyüteceğimize, herkes onun şefaatine nail olsun, herkes o şefaate mazhar olsun deyip o mezarlıkları büyüteceğimize biz küçültüyoruz. Nerden aldık biz bunu? Arapların vahhabiliğinden aldık. Onlar da küçültüyorlar. Onlar mezarları yıktılar, mezar taşlarını da yıktılar, yok ettiler. Ehlibeytin ne kadar mezarı varsa mezar taşı varsa hepsini dümdüz ettiler. Ehlibeyt düşmanı vahhabiler. Bakın ehlibeyt düşmanı. Bir tane ehlibeytin o şeyde, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yanındaki Cennetü'l Baki'de bir tane ehlibeyt mezarı bırakmadılar. İmam Malik'in mezarını orda yerle yeksan ettiler. Hz. Ali efendimizin, Hz. Hasan efendimizin, torunları orda, çocukları orda, yerle yeksan ettiler. Onlar en son, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kabri şerifini de yıkacaklardı. İngiliz soytarısı onlar çünkü, bakın İngiliz soytarısı! O devleti onlara İngilizler kurdu. İngiliz soytarısı hepsi de ve şu anda da Amerika'nın emrindeler zaten. Amerika ne diyorsa onu yapıyorlar. Amerikan piyonu hepsi de. MOSSAD'a her şeyi teslim ettiler. Yani bu en son hacca, umreye gidenler diyorlar ki zulmediyorlar insanlara artık. Yani en son biz umreye gittiydik, hacca da gittiğimizde bunların işaretleri vardı.

Şimdi işte o kimse, yani o iyi olmak isteyen kimse, böyle o bu tartışma devam edince, o veli zat devreye girdi. Dedi ki ölçün. Arşınlayın. Nereye yakın. Allah diyor iyilerin şehrini ona yaklaştırdı. Bakın, Allah şehri yaklaştırdı onlara diyor, o ölen kimseye. Ölçtüler, iyilerin şehri daha yakın, o iyilerin şehrine gömüldü. Demek ki illetli, hastalıklı bir yerde durmak hastalığı kapmaktır. Sizin eşcinsel arkadaşınız var, 'ya insani!' Hastalık kaparsın kardeşim, yapma, işte kötü yolda bir arkadaşın var, yapma kardeşim ya! Yapma, hastalık kaparsın ondan. İşte dini olarak rahatsızlıkları var o kimsenin, sen onunla arkadaşlık etme, hastalık kaparsın. Zaman öyle bir zaman şimdi. Hemen hastalığın sana girdiğini görürsün. Bir bakmışsın sen, ya peygamberin de hataları vardır demeye başlarsın. Şimdi on beş yaşındaki çocuk, hadis inkarcısı, okulda öğreniyor, hastalık kapıyor. On beş yaşında! Biz çocuklarımızı imam hatibe gönderiyoruz, aman burda dinlerini öğrensinler diye, onlar orda dinsiz olup çıkıyorlar. Sebep? Hastalıklı öğretmenler var. Onlar ilahiyat fakültelerinde hastalığı kaptılar. Hadis inkarcısı Ali Şeriati'nin sözleriyle davranıyor, hareket ediyorlar. Hadis inkarcısı! Gidiyorlar, işte Abduh'un sözleriyle hareket ediyorlar. Gidiyorlar, Afgani'nin

sözlerine bakıyorlar, hadis inkarcısı Afgani ile haşır neşir oluyorlar. Bunun gibi, hastalıklı. Allah muhafaza eylesin. O yüzden illetli, hastalıklı kimselerle oturup kalkanlar, o hastalığı kaparlar ama itikatı düzgün bir kimseyle sen oturup kalkarsan senin nefsine ilk etapta ağır gelir ama sen ordan hastalık kapmazsın. Şimdi yiyeceklerde de aynı. Sen natürel yiyeceğim, içeceğim dersen nefsine ağır gelir. Janjanlı, cafcaflı yiyecekler varken işte sen klasik kuru fasulye pilav veyahut da klasik mercimek çorbası, klasik kelle paça veya klasik işte et yemeği veya köfte...Yok! O hamburger yiyecek. O ne eti belli olmayan o etten yiyecek, hastalık kapacak. Et olup olmadığı da belli değil. Onu yiyecek, ne yediği, ne ettiği belli değil. O ne o, çıtır çıtır tavuk yiyecekmiş! Ondan yiyecek. Ne olduğu belli değil, içinde ne olduğu belli değil. İçinde ne yediği belli değil. O tavuğun neyle beslendiği belli değil. O bir tane hamburgerin et şeyi vardı, sosis yapıyor, hayvanları boynuzuyla, diri diri atıyorlar hayvanları, bildiğimiz diri diri! Diri diri ama o insanlara o sosisleri yediriyorlar mı? Yediriyorlar. O salamları yediriyorlar mı? Yediriyorlar. O köfteleri, o sucukları yediriyorlar mı? Yediriyorlar. Hasta insanlar! Bağışıklık sistemi çökmüş vaziyette. Geleneksel, natürel yiyecekten çıktık.

Şimdi bizim gençlerimize kelle paça ağır geliyor. Immm, ağır! Kuyruk yağı ağır geliyor. Hani desen ki bunun içinde kuyruk yağı var, ımmm, iğrendi! Allah iyiliğini versin. Öbür tarafta necis yiyorsun! Necis! Necis, bildiğin necis yiyorsun! Ona bakmıyor, bağışıklık sistemi çöküyor. Allah muhafaza eylesin. Aynı şey. Nasıl zahiren necaset yersen vücudun çöküyorsa sen manevi olarak da yanlış bilgiler alırsan maneviyatın çöküyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden iyilerle oturup kalkacaksınız. İyi insanlarla, kamil insanlarla oturup kalkacaksınız. Hani bir hadisi şerif var ya, 'ıtırcı dükkanına giden ıtır kokar (yani güzel kokar), demirci dükkanına giden is kokar. 'Bana arkadaşını söyle, senin dinini söyleyeyim.' Hz. Ebubekir efendimizin sözü. Ayet-i kerime: 'Cehennemliklere soruyorlar, sizi cehenneme sokan sebep neydi? Cehennemlikler cevap veriyorlar, (dikkat edin), biz dünyada iken Allah için namaz kılanlardan değildik. Biz Allah'ın bize verdiği nimetlere karşı cimri davranarak yoksulları doyurmazdık, batıl şeylere dalanlarla birlikte biz de dalardık. Bizler ceza ve hesabın bulunacağı ahiret gününü yalanlardık, sevap veya cezanın verileceğine inanmazdık. Nihayet bize kesin haberi veren ölüm geldi.' Müdessir süresi, kırk birden kırk sekize kadar. Demek ki ne yapıyormuş bu cehennemlikler? Namazı kılmıyorlarmış? Ne yapıyorlarmış? Namaz kılanlardan değillermiş. Etrafında lay lay lom var. Namaz, ezan okundu, namaz kılınmadı, o da namazı kılmadı, arkadaşlarına uydu. Genç arkadaşlarına uydu. Aaa, ne yapalım şimdi, kafede otururken namaz mı, ezan okundu, namaza mı gidilir ya! Ya o kafeden kalk cıstaka,

cıstaka git, namaz kıl! Olacak bir şey değil veyahut da arkadaşlarla takılıyorsun ya, gençler şimdi bir yere ya işte ezan okundu, namaz mı kılınır şimdi, ya akşama evde hepsini de toptan, ne o, kaza ederiz. Namaz kılanlardan değildik ve Allah'ın bize vermiş olduğu nimetlerden biz tasadduk etmedik.

Namazdan sonra tasadduk geldi. 'Az da olsa siz yarım hurmayla da olsa cehennem ateşinizi söndürünüz'. Hadisi şerif. Biz yarım hurma da olsa cehennem ateşimizi söndürmedik. Elimizi cebimize atamadık. Bir tebessüm dahi edemedik, cimri davrandık. Cimri davrandık! Bakın üçüncüsü, batıl şeylere dalanlarla biz de dalardık. Batıla dalardık. Arkadaşlarımız böyle hadisi şeriflere uymayı gericilik görürdü, biz de evet, gericilik gördük. 'Ya hadislerin bin dört yüz yıldan beri sahih olarak geldiği nerden belli canım! Ya uyulmaz, Kuran'a bakarız biz!' Ahmak, geri zekâlı, müşrik kafalı! Bunu senin diyeceğine dair Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bin dört yüz yıl önce söylemiş. Demiş ki 'ahir zamanda bacak bacak üstüne atıp sizinle bizim aramızda Allah'ın kitabı vardır diyenler çıkacak, ben onlardan değilim' demiş. Bacak bacak üstüne atıp rahat koltuklarında diyor, bacak bacak üstüne atıp sizinle bizim aramızda Allah'ın kitabı vardır. Yani biz kitaba uyarız sadece, biz sünnetlere uymayız, biz hadislere uyumayız, var ya şimdi! Dolu! Koca koca böyle kallavi profesörler, din adamları, din araştırmacıları, bir sürü onların lakapları var. Çıkıyorlar ya televizyonlara, hadisi şeriflere atıyorlar tutuyorlar, hadisleri inkar ediyorlar, hadisleri savunanlara da atıp tutuyorlar. Olmadı adam deve sidiğiyle çıkıyor televizyon programına. Hadi iç bu deve sidiğini diyor. Geri zekâlı! Hangi devenin sidiği, hangi mevsimin sidiği, ona bakmıyor. Bilmiyor onu çünkü! Bilmiyor ama çıkarıyorlar televizyonlara bunları. O batıla dalanlarla o da daldı. O da hadis inkarcısı oldu. O da mezheb inkarcısı oldu. Öbürkü de mezhep inkârcısı. Bir de soru çok masum: 'Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri zamanında mezhep var mıydı? Şimdi herkes yoktu diyor ya, ben vardı diyorum. Evet, vardı diyorum ben, kalıyor şimdi vardı deyince. E, gönderdiği Yemen'e vali Huzeyfet'ül Yemani'yi. Ne dedi, neyle amel edeceksin dedi? Kur'anla ya Resulallah. Bulamazsan, dedi. Senin sünnetinle ya Resulallah. Bulamazsan dedi. Kıyas ederim, içtihat ederim ya Resulallah dedi. Tebessüm etti ona. Al sana mezhep!

Hani diyor ya peygamber efendimiz zamanında var mıydı? Vardı, herkes yok diyor ya, en aykırı Mustafa Özbağ! Vardı kardeşim! Dört Abdullah vardı. Dinde fakih. Allah Resûlü dedi sallallahu ve sellem , dört Abdullah'ın dördü için dedi ki dinde fakih. Dinde fakih dedikleri sahabeler var. Al sana mezhep. Onlar da içtihat ettiler. Neymiş, peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin zamanında mezhep var mıymış! Var! Var! Adı yok

mezhebin. Zaten İmamı Azam'ın normalde mezhebinin de adı yok. Sonradan talebeler onun içtihatlarına tabi olunca Hanefilik mezhebi çıktı. İmamı Azam ben mezhep kuracağım diye yola çıkmadı. Yok öyle bir şey. İmamı Şafi, ben mezhep kuracağım diye yola çıkmadı. İmam Malik, ben mezhep kuracağım diye yola çıkmadı. İmam Malik'e devrin padişahı, sultanı dedi ki bu hicaz bölgesinde dedi bir eser yaz da dedi bu hicaz bölgesinden gelen Müslümanlar dedi ona göre tabi olsunlar, ona göre dedi hani birlikte ibadet etsinler, birbirlerine aykırı olmasınlar dedi, Muvatta'yı öyle yazdı İmam Malik. Sonra padişah, sultan Muvatta'yı çoğaltıp bütün dünya Müslümanlarına dağıtmaya kalkınca İmam Malik durdurdu. Dedi dur, dağıtma hiç kimseye. Sebep? Bu dedi Muvatta, burdaki dedi Hicaz bölgesindeki Müslümanlar için dedi. Dışardakiler için değil dedi. İmam Malik, Maliki mezhebini kurmak için yola çıkmadı. Abdülkadir Geylani hazretleri Kadiri tarikatını kurmak için yola çıkmadı. Ahmet el Rufai, Ahmed el Bedevi, İbrahim Dusuki, Şeyh Ebu Hasan el Şazeli, Şahı Nakşibendi Muhammed Bahattin, Şahı Mevlana Celaleddinî Rumi, Hacı Bektaş veli, Hacı Bayram veli, Veysel Karani, Mahmut Hüdai...Hiçbirisi de bir tarikat kurmak için yola çıkmadı. Yunus Emre tarikat kurmak için yola çıkmadı. Böyle bir anlayış yok zaten.

Sonradan onların düsturları, açtığı yoldan yürüyenler oldular. İşte Abdülkadir Geylani hazretlerinin dergahında oturup zikrullaha devam ettiler. Geylâni hazretlerinden önce de şeyh vardı, onun da şeyhi vardı. Onun şeyhi vardı, onun şeyhi vardı, onun şeyhi vardı ama Geylâni hazretlerinin böyle bir doktrini olunca sufilik ile alakalı, insanlar ona uymaya başladı. Diyebilir misiniz şimdi Kuşeyri'nin tarikatı ne? Halbuki Kuşeyri tasavvufun ana ilkeleri diye bir eser yayınlamış. Tarikatını biliyor muyuz? Yok. Şibli'nin tarikatını biliyor muyuz? Hayır ama devasa sufi eserleri bırakmışlar. Avarifü'l Maarifi yazan bir kimsenin tarikatını biliyor muyuz? Hayır, yok. Devasa eser yazmışlar ama şimdi bunun gibi bunlar da normalde ne olmuşlar? Bunlar da normalde batıla kaymamışlar. Batıla kaymadıklarından dolayı etrafından ve arkalarından devam etmişler ama bir kısım insanlar batıla kaymış ve ordaki o kimse o batıla kayanlarla beraber o da batıla gitmiş, cehennemlik oldu. Sen kardeşim, din kuran sünnet, birçok hadisi şerif var peygambere itaat etmekle alakalı, birçok ayeti kerime var. Sen nereye sapkınlığa gittin? Gitti! Gitti! Allah muhafaza eylesin. 'Bizler ceza ve hesabın bulunacağı ahret gününü yalanlardık.' Yalanlayan ne oldu? Kafir oldu. Var mı şimdi? Var. Adam hesap gününe inanmıyor. Ruhu gelmiş de kemale ermemiş. Dönmüş de tekrar gelecekmiş de...Bir daha kemale ermezse bir daha dönecekmiş de, bir daha gelecekmiş de...İşte böyle gelecek, gidecek kemale erecek yani. Arada bir fare olacak, fareye girecek fare olacak ruhu, ha işte

farelikten kurtulamayacak. Bir dahakine tilki olarak gelecek. Bir dahakine kurt olarak gelecek. Bir dahakine insan olarak gelecek. Bir dahakine İsa olarak gelecek. Evet ya, tabii. Nasıl dedim yani, bir dahakine İsa olarak mı geleceğini tahmin ediyorsun? Evet dedi. Dedim İsa geldi gitti? İsa geldi gitti? Bir daha gelecek ya dedi. Haaa, o sen olacaksın öyle mi! Böyle insanları sapkınlığa, bataklığı götürüyorlar. Öbürkü de ben Buda olarak geleceğim diyor. O gitmiş gelmiş, şimdi yeniden Buda olarak gelebilir! Ne yapacaksın? Ommmmmm! Vinçle otutturup kaldıracakları o hatunun kırmızı noktasına bakıyor. İbadet o onlar için. Kocaman hatun var ya, ne koltuğa sığıyor, ne arabaya. Bir de dolar veriyorlar ona. Ne yapıyorsunuz diyorum ben. O büyük bir abi vardı bizde, eski ülkücülerden, zikrullaha götürdüm ben onu, zikrullahtan dönüyoruz, bana diyor ki bu adam çok, o zaman daha bilgisayar bilen yok.

İstanbul'da devasa büyük bir firmanın bilgisayar mühendisi olarak en zirvesinde. Dolarlar havada uçuşuyor. Zengin. Ya Mustafacığım dedi, biz dedi otele gittik dedi, böyle bu şey gibi ummmmm yapanlardan. Bu zikrullah dedi sizin yaptığınız, bizim yaptığımız gibi. Dedim abi ne yapıyorsunuz? Dedi ki mesela biz, ben de araba kullanıyorum, o da arkada. İşte gitmişler böyle dakikalarca ommmmm. Tarif ediyor. Dedim abi ommmmmmm demekle Allah demenin arasında fark var dedim ya. Ya tamam da dedi hani birbirini çağrıştırıyor mu, dedi. Abi, nerden çağrıştıracak dedim ya, sabahtan akşama kadar aaa de! Bir de dolar verdin değil mi ona dedim ben, verdim dedi. Bursa'da birisiyle tanıştıydım, işte Mudanya'ya gelmiş kırmızı noktalı. Ondan sonra, işte filancaların seanslarına katılırsan o seans bin dolar, bir üst seviyedeki seansa katılırsan o seans iki bin dolar, bir üst seviyedeki seansa katılırsan üç bin, bir üste dört bin...E dedim kırmızı noktalıya katılırsan? On bin dedi. Seans dedi bir saat. Bir saat kırmızı noktaya bakıyorsun, ommmmmmm yapıyorsun, on bin dolar veriyorsun, otel parası hariç. Dedim bu ne ya! Mudanya'ya gelmişler! Mudanya'da beş yıldızlı bir otelde oturmuşlar, gideceksin ommm diyeceksin, on bin dolar vereceksin! Ulan garibana beş yüz dolar ver desen vermezler. Vermezler! Hani diyor ya Cenab-ı ı Hak Musa'ya hadisi kutside: 'bir açı doyursaydın beni doyuracaktın. Bir açı doyursaydın beni doyuracaktın! Bir yoksulu, bir çıplağı giydirseydin, beni giydirecektin. Bir hastayı ziyaret etmiş olsaydın beni görecektin yanında' diyor, 'Yanında beni görecektin.' Hadisi kutsi! Ama biz bir açı doyurmayız, gider ommmmm der on bin dolar veririz! Dedim sen Müslüman mısın şimdi onu diyene? Müslümanım. Bu ne dedim. Sapkın! Müslüman, reenkarnasyona inanıyor! Ya nasıl Müslümansın! Değilsin. Ruhu bir daha

gelip gidecekmiş! Ne lan bu? Nerden çıkardın bunu. Gitti, Hindistan'dan geldi. Gitti, Hindistan'dan geldi, yani o kimse diyor ki iman etmeniz lazım.

İngiltere'den arıyorlar, şimdi. İşte Arabi sohbetlerinizi burada dinlemişler, işte böyle siz bunlara özel sohbet eder misiniz? Burdaki kardeşler dünya kardeşliği. Eee? İşte Hıristiyan, Yahudi, Budist, putperest...Mevlana okuyorlar, Arabi okuyorlar. İşte sizin de sohbetleriniz manevi derinlikli. Eee? İşte böyle bunlar hep beraber gelin ondan sonra Hıristiyan, Yahudi, putperest, dinsiz, imansız, ne olursa, karma, orta yere bir çorba yapalım, bir salata yapalım, hep beraber cennete gidelim. Yok böyle bir şey! Ben diyorum ki yok, ayetle sabit: 'Bugün dininizi tamam ettim, size din olarak İslam'ı seçtim.' Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu demezsen cehennemliksin ebedi. İman edeceksin. İman edeceksin. Yok nefis terbiyesi yapıyorlarmış, Hindistan'a gidiyorlarmış, ot yiyorlarmış, çöp yiyorlarmış, gününe beş yüz bin dolar veriyorlarmış, nefis terbiyesi yapıyorlarmış, riyazat yapıyorlarmış. Dedim ya gelin, günlüğü bin dolar değil, hiç para vermeyin, nefis terbiyesi yaptırayım. Yiyin, için siz, israf etmeyin. İslam güzellik dini dedim. Yedirir, içirir, israf ettirmez dedim ya, siz nerden buldunuz bu dini böyle? İşte ben de paraya kanacağım ya, yani gideceğim orda konferans vereceğim, onlarla oturacağım, aaa, ummmmm yapacağım. İşte hocam, yanlış anlamazsanız neyse ücretinizi vereceğiz. Dedim yok, bizde ücretli bir şey yok. Nasıl yani? Basbayağı. O bizim tekke buradayken o zaman bir ara bir profesör bayan geliyordu. Yanında altı yedi kişi birden geliyorlar gidiyorlar falan, Cafer'le görüşüyorlar boyna. En son noktaya geldi. İşte konuşuyoruz biz şeyde, ordaki misafir odasında, o da gelecek böyle, işte değişik bir tedavi usulü uygulayacakmış herkese. Ben de gazı veriyorum, biz hepimiz de rahatsızız, hastayız. Biz hep beraber deliyiz ya cemaat olarak, sen gel asıl terapiyi bize ver, normal değiliz diyorum ben hocam, ben şimdi. Bakıyor. O bakıyor şimdi, kalabalık ya, diyor ki membayı buldum. İşte kişi başına şu kadar para alsam bu kadar para götürürüm burdan. Aman bir havalar, bir havalar! Çantasını birisi taşıyor, işte torbasını birisi taşıyor, siz de hiç iş yok! Biz çanta sırtımızda geliyoruz, çanta sırtımızda gidiyoruz! Ne kapıda karşılayan var, ne peşimizde koşan var. Bunun arkasından ordu geliyor, ordu gidiyor! Herkes hocam hocam hocam hocam! Maşallah sübhanallah!

İyi, son nokta. Dedim ki harika, çok güzel! Ne zaman başlayalım? Hemen başlayın dedim. Peki dedim, ilk terapi bize olsun, ilk müşteri biz olalım, başlayın hemen. Harika ama dedim hocam burda dedim ücret olmuyor. Nasıl yani? Basbayağı, biz dedim burda tekkenin kapısından içeri girilince burda her şey ücretsiz dedim, ücret yok. Burda hiç dedi ücret alınmıyor mu?

Hiçbir şeyden ücret almıyoruz biz dedim, hatta neredeyse dağıtacağız millete dedim, hani para dağıtacağız, o kadar, paramız yok, dağıtamıyoruz. Yoksa desek ki tekkenin kapısına, buraya kapıya koysak, desek ki her sohbete gelene yüz lira vereceğiz, burda oturacak yer bulamazsınız, kıymetini bilin. Dışarı çıkana yüz lira versem, içeri girene değil. Size yer kalır mı burda? Valla kalmaz. Herkes dolar buraya. Dedim biz nerdeyse biz vereceğiz dedim ama dedim o kadar yok, o yüzden veremiyoruz dedim ben. Biz dedim ücret almıyoruz. Böyle bir canı sıkıldı, bir morali bozuldu, bir asabı bozuldu, rengi mengi değişti. O naifliği, kibarlığı, yumuşaklığı bir anda gitti. Kalkın dedi gidiyoruz avenesine. Neden? Para yok! şimdi, insanlar paralı olan şeyleri seviyorlar. Allah muhafaza eylesin. "Batıla dalanlarla batıla dalardık. Din gününe inanmazdık." Bu din gününe inanmazsa ne yapıyor? Namazı terk ediyor, orucu terk ediyor, harama helale dikkat etmiyor, hesaba çekileceğine, hesaba çekileceğine inanmıyor, unutuyor veya inanmıyor, hafife alıyor. Haramı güp güp yutuyor. Rüşvetmiş, güp güp yutuyor. Harammış, güp güp yutuyor. Haksızlıkmış, güp güp yutuyor. Hesap gününe tam olarak imanı kemal bir şekilde inanmıyor çünkü. İnansa hesap vereceğine, haksızlık yapmayacak, arsızlık yapmayacak, uğursuzluk yapmayacak. İnansa o zaman kendini derleyip toparlayacak. Allah muhafaza eylesin. O zaman işte ölüm gelince, tövbe kapısı da kapanıyor, ebedi cehennemlik oluyor. Rabbim ümmeti Muhammed'i muhafaza eylesin.

"***Kamil kâfir bile olsa o küfür din ve şeriat haline gelir.***"

Yani normalde kamil bir insanın küfrü din ve şeriat haline gelir. E normalde şimdi buna örnek bu bize, evet, kamil küfür bile, küfür bile etse onunki din ve şeriat olur. Kimin oldu? Sahabeden bir kimse vardı. Ona çok eziyet ettiler, ona çok çile çektirdiler müşrikler. En sonunda o ne dedi? Evet, ben atalarımızın dinine dönmüş oldum dedi onlara. Küfür oldu mu? Oldu. Sonra gitti peygamberin yanına sallallahu ve sellem hazretlerinin yanına. Üzüldü. Dedi ki ben dedi böyle böyle yaptım. Allah resulü ne dedi ona? Sen bunu dedi kalben söylemedin, o yüzden dedi bu küfür yerine geçmez. Ne oldu? Din ve şeriat oldu. Bir kimsenin, bu sefer ondan şeriat çıktı. Neydi çıkan şeriat? Eğer bir kafir, zalim bir kimse, senin dininden dolayı sana eziyet etmeye kalkar, zulmetmeye kalkar, işkence etmeye kalkar, uzuvlarından birisine zarar verecekse sen onların önünde dinden döndüğünü beyan edebilirsin. Şeriat çıktı burdan. İslam hukuku çıktı. İşte Hz. Pir diyor ki o kimsenin yapmış olduğu şey diyor din olur, şeriat olur, kamil bir insanın küfrü. Burda göz göre göre küfre düşmek değil. Zorlandı işte, diyelim ki zehir içiriyorlar. Geçmiş ümmetlere ne yaptılar? Ateşlere attılar. Çukurları normalde ateş yaktılar, inananları ateşlere attılar. Bir kısmı dedi ki

biz dinimizden vazgeçtik ama kalben onlar vazgeçmiş miydi? Hayır. Kimisi de atıldı ateşe. Onlar onu da söylemediler. Bunun gibi ama o kimse kafir de olsa hani o noktada küfre de düşse onunki din ve şeriat oldu. O kalbi çünkü lebalep iman ama öbürkü illetli olan kimse, o zehirli yılan gibi o zehir saçan bir mahluk gibi o etrafına zehir saçtı. Allah muhafaza eylesin ama kamil bir insan panzehir gibidir. Mürşidi kamiller panzehir gibidir, sağlam müminler panzehir gibidir. Birileri zehir saçar, o panzehir verir, zehre karşı panzehir verir. Sen kendine panzehir verecek bir kamil ara bul. Zehir saçandan uzaklaş.

"Ey yayan olduğu halde süvari ile yarışa girişen! Sen bu müsabakada kazanmayacak, onu geçmeyeceksin. İyisi mi dur."

Kemale ermemiş sufi adayı cahil, sen nereye üstatla yarışacaksın? Sen üstatla nereye boy ölçüşmeye kalktın? Sen cahillik edip kendini onunla aynı mı gördün! Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Hiç cahillerle alimler bir olur mu? Daha dur bakalım! Sen, dün bir bugün iki. Sen ne gördün de ne yaşadın da üstadınla yarışmaya kalktın, ona kafa tuttun! Sen sabahları ne içiyorsun kardeş! O halde sen kalkmışsın da kendi günahı kebairlerine bakmadan üstatla maddi manevi yarışacağım diye uğraşıyorsun. Ona laf yetiştireceğim diye uğraşıyorsun! Onunla cebelleşeceğim diye uğraşıyorsun! Sen yetmiş bin tevhit çeksen o bir sefer tevhit çekse senin yetmiş bin tevhidine bedel olur onun bir tevhidi. Sen ne yapıyorsun! Hani geldi ya Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, eşlerinden birisi elinde tesbih, sabahtan akşama kadar tesbih çekiyor. Dedi ne yapıyorsun? Allah'ı zikrediyorum. Ona dedi ki sen bu kadar çok zikir ediyorsun, ben şunu diyorum dedi, senden fazla sevap alıyorum dedi. Bunu de dedi. Evet. O bir sefer lailaheillallah desin, senin yetmiş bin tevhidine bedel olur, onun bir tek tevhit çekmesi. Sen nereye cebelleşiyorsun! Sen günde yetmiş bin salat selam getirirsin, o bir tane salatı selam getirir, senin yetmiş binine bedel olur. Sen yetmiş bin fatiha okursun, o bir fatiha okur senin yetmiş binine bedel olur. Sen kiminle yarışıyorsun? Sen okuyacaksın diye uğraşırsın, o aklına getirir, kalbine getirir, nazar eder, yeter ona. Sen nereye? Üstatla yarışılmaz. Cedelleşilmez, onun önünde bilgiçlik taslanmaz. Bir alimin önünde talebe bilgiçlik taslamaz. Bu zaten, edepsizlik olur, cehalet olur, yanlışlık olur. Olmaz! Ya bir sahabenin peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine bilgiçlik taslaması mümkün mü? Bir müridin mürşidine bilgiçlik taslaması mümkün mü? Değil.

O yüzden sen daha heva hevesinden konuşuyorsun! Senin ilmi ledünün yok, senin kalbine daha henüz ilmi ledünden bir damla damlamamış. Sen ilmel yakîn, ayne'l yakîn, hakke'l yakîn merhalelerini geçmemişsin. Sen peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinde fani olmadın. Sen daha

üstadında fani olmadın, dur bakalım! Sen bir üstatta fani ol, sen bir çileye ram ol, bir sıkıntı yaşa, bir hesaba çekil. Sen daha ne gördün ki üstatla yarışacağım diye uğraşıyorsun! Gidilecek çok yolun var. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sen bu halinle manevi tokadı yersin. Üstadın sözüne söz koyar, üstadın sözünün üzerine söz koyar da inadına inadına konuşursan manevi tokadı yersin. Üstadının adabına erkanına tabi olmazsan manevi tokadı yersin. Sözünü dinlemezsen manevi tokadı yersin. Yapma dediğini yaparsan manevi tokadı yersin. Yapma dediğini yapmak üstatla cedelleşmektir. Yapma! Cedelleşmektir. Bunu yap dedi, güç yediremedi hadi. . Üstat senin güç getiremeyeceği bir şeyi söylemez. Hadi yapamadın, eyvallah ama yapma dediğini yapıyorsan cedelleşiyorsun. Sen bu halinle bu müsabakayı kazanamazsın. Sen bu halinle ancak manevi tokadı yer perişan olur gidersin. Allah muhafaza etsin. O yüzden yolda dökülenler çoktur. Yol Kur'an ve sünnete tabi bir yol ise yolda dökülenler çok olur. Neden dökülür? Küstahlığından o kimsenin. Neden dökülür? Kendince, kendi kendini bir şey zannettiğinden. Neden dökülür? Ya her ne kadar şeyh efendi böyle dediyse de ya bu iş böyle olmaz ya, böyle olması lazım. Küstah! Senin ne işin var sufilik yolunda? Sen git aklını ilahlaştıranların yanında dur. Bazen zaman zaman örnekliyorum ya, ben derviş olduğumda yedi baharın otunu yediydim. Yani, baktım, onların alemini okuyorum, benim, kendimce ben hayat tecrübesiyle tecrübem var. İşte on beş yaşında ülkücü camiayla, ondan sonra, tanışmışım. Daha önce de hadi on beş diyelim. Lise çağında, okulda haşır neşir olmuşuz. 12 Eylül'ün en cafcaflı zamanında, etrafımızda bir sürü insan var. Onları sevk idare ediyoruz. On altı yaşında babasız kalmışız, hayat mücadelesine girmişiz, alıyoruz, satıyoruz. Ev bakıyoruz...

Şimdi hâlâ da, ben bakarım böyle, işte ev bakmaktan aciz. Allah'ım derim ya, ulan on altı yaşındayken ev bakıyordum, buna şu insana, şu gençliğe bak! Ben bazen şimdi on yedi, on sekiz yaşındaki çocuklara bakıyorum, Allah'ım çocuk bunlar ya diyorum. Ben on sekiz yaşındayken ev bakıyordum diyorum. Allah'ım diyorum ben bir de on dokuz yirmi yaşıma geldiğimde ben bir tane de ev bakmıyordum. Bizim racon o zaman kuvvetli. Bizde yanındaki bayanın parasını yemek onun yemek parasını o verecek bize hakarettir. Yanımızda birisi para çıkaracak, kim olursa olsun bize hakarettir. Meyhanede, pavyonda, barda öyle birisi bizim yanımızda para çıkaracak! Hakarettir o. Mustafa Özbağ'a hakaret o. Mustafa Özbağ işte bakacak bir sandviç parası, yanındaki kız arkadaşı verecek. Hakaret bunlar bizim için. Biz o kültürde büyüdük, yetiştik. Biz birkaç bahar otu değil, bir hayli bahar otu yedik, eleği astık, unu eledik, genç yaşta, unu eledik. Dedik ki tamam, derviş olacağız. İyi ama ben dükkan çalıştırmışım, batmışım,

meyhane çalıştırmışım, batmışım. Evet, şimdi bazen insanlar bakıyorlar beyaz sakallı, bir şeyden anlamaz. İşte hocam, ben çok uçuk yaşıyorum. Yavrum, gel bakayım, ne yapıyorsun diyorum uçuk yaşayıp da sen, ne yapıyorsun? Kendince hayatını uçuk yaşadığını zannediyor.

Bir gün bir vesileyle büroya böyle işte Bursa'nın tanınmış pavyoncuları geldiler. Ben şimdi bir şey bilmiyormuşum gibi oturuyorum. Öyle konuşuyorlar. Birine dedim Sayanora'da hâlâ daha sahnesi döner mi? Hocam, sen nerden biliyorsun dedi ya, e dedim orası döner sahneydi, dedim bizim gençliğimizde ilk orası olduydu dedim, hani kendi kendinize atıp tutmayın, yavaş olun, sakin olun. Siz daha kısa donla dolaşırken biz oraları kapatıyorduk, orda kavga çıkarıyorduk. Dövüyorduk, dövülüyorduk, sakin olun. Böyle kalıyorlar şimdi.

Neymiş arkadaş uçuk yaşıyormuş! Otur lan oturduğun yere! Orda da edepsizlik etme. Sebep? Senin daha bırak tüysüzdün sen, biz oraları bıraktık tüysüzdün sen. Sen tüysüzdün! Daha tüyün bitmemişti senin, biz bıraktık oraları. Bize uçuk yaşamaktan bahsetme veyahut da böyle argo konuşup da böyle ağır abi rolleri çizme, çizeriz seni. Sakalımızın beyazlığı seni aldatmasın. Bakma sen, biz böyle dervişlik yapıyoruz şimdi. Hani ah böyle bağrına vuruyordu birisi, bu dervişlik yaktı beni diyordu. Diyordum beni de dervişlik yaktı, sakin ol.

Dervişlik böyle bir şey. E şimdi sen nereye boy ölçüşeceğim diye uğraşıyorsun. Biz bütün her şeyi eledik, geldik şeyhimizin dibine oturduk, dizinin dibine. Dedim ki Mustafa Özbağ, bildiğin her şeyi unut. Bildiğin her şeyi unut. Hiçbir şey bilmiyormuş gibi duruyordum şeyh efendinin yanında, hiçbir şey! Bunu böyle yapacaksın Mustafa efendi, emredersiniz efendim. Bunu şöyle yapacaksın Mustafa efendi, emredersiniz efendim. Şu şöyle olsun Mustafa efendi, emredersiniz efendim. Bildiğin her şeyi unut. Küstahlık yapma. Biz ikinci üçüncü, sefer ayakkabı almaya gidiyoruz. Bakıyorum şimdi ben, tabi benim yaptığım iş. Ben bayanın ayağına bakayım, otuz yedi mi otuz sekiz mi bilirim. Hâlâ daha bilirim. Bir gittik, iki gittik, ben tabii birkaç böyle esnaf orda söyledi. Mustafa Efendi, sen bu işi biliyorsun dedi. Biraz efendim dedim. İşte bir böyle hep şeyh efendiye böyle modeli geçmiş olanları satıyorlar İzmir'de. İzmir esnafı uyanık, o ayakkabıcılar o zamanki İkiçeşme'deki, Agora, orası sırf ayakkabıcı. Oğlum senin yaşın yetmez, hâlâ da varmış ama orda, değil mi? Evet. Orayı sokak sokak bilirim, han han bilirim. Dedim efendim, müsaade ederseniz ben dedim bir kasa ayakkabı yapayım dedim. Nevşehir'de dedim çocuklar satarlar. Olur, âlâ, yap Mustafa Efendi dedi. Ben şimdi gidiyorum yeni modelleri yatırıyorum boyna ben şimdi, öyle bakıyor. Mustafa efendi, oğlum dedi, bunlar dedi Nevşehir'de

gider mi dedi. Gitmezse iade ederiz dedim. O, şeye, alan adama, bunlar gitmezse iade gelecek, haberin olsun dedim.

Böyle baktı, hiç şeyh efendiden iade de almıyorlar. Alıştırmışlar onu böyle, şeyh efendi de bir şey demiyor, Hakka teslim, ondan sonra, ben ayırdım onları hemen onları bir güzel kendim kasalattım ordan. Siz bilmezsiniz, önceden tahta kasalar vardı, hemen kasalattım, üzerine de yazdırdım gönderdim. İlk önce onlar satılmış. Oğlanlar demişler ki baba bunları kim ayırdı? Oğlum, Mustafa efendi ayırdı demiş. Baba, ilk önce onlar satıldı demiş, müşteri de değişti demiş. O memur kadınlar bir duymuşlar burda güzel model ayakkabılar geldi diye, bir haftada bitirmişler. Zaten kadınlar bir şeyi duymaya görsün, böyle. Yani kadın duysun, filanca yerde güzel model ayakkabı gelmiş, hem de ucuz de, tamam, bitti ya. Vallahi alırlar, çekirge süresi gibi gelirler, bittiğini görürsün malın. Şeyh efendi iki hafta sonra geldi. Biz o zaman böyle telefon melefon, yok. Gelecekmiş gidecekmiş. Rüyanda gör dervişsen. Rüyanda gör, rüyanda! Bu fakir rüyasında görüyor, gidiyorum, sabah altı otobüsü var bizim Bayındır'dan, belediye otobüsü. Alıyorum bileti ben, yedi buçukta İzmir garajına iniyor, sekizde de o iniyor. Ben Nevşehir peronunda bekliyorum. Şeyh efendi şoförün değil, yan tarafın cam dibi de değil, koridordan biletini alır. Ezber bu bizde, şeyh efendiye başka bir yerden bilet alınmaz. Önde üç numara. Cam kenarı değil, koridordan. Şeyh efendi, florasan lambası gibi pırıl pırıl yanıyor otobüsün önünde.

Hemen karşılıyorum. 'Mustafa efendi, rüyanda mı gördün oğlum?' 'Evet efendim.' 'Maşallah, Allah mübarek etsin.' Kimsenin haberi yok. Tire'de dervişler var, eski dervişler. Çorumlu Hacı Mustafa efendiden kalma. Hiç kimse yok, bir ben varım orda. Ne mutlu günlermiş, ne güzel günlermiş. Dervişlik o zaman güzelmiş. Gidiyoruz, o garajın karşısında, ne orası, gıdacılar çarşısı. Gıdacılar çarşısında çorbacımız var. Dükkanı biz açıyoruz. Orda bir çorbacımız var, gidiyoruz, ondan sonra, orda bir karışık kelle paça, güzel, haris kelle paça, böyle fokur fokur kaynıyor daha kazanda. Kelle paçayı içiyoruz, ondan sonra ayakkabıcılar çarşısına. Dedi Mustafa efendi, oğlum senin ayırdığın o ayakkabıların hepsi satıldı dedi. Oğlanlar gönderdi dedi, git baba Mustafa abi gene bir ayakkabı ayırsın dediler dedi. Ben bu sefer komple malı ayırdım ona. Bak, baştan ben biliyorum demek yok. Ben hâlâ daha bilmiyorum. Sonra o bölgede olduğum müddetçe ben her ayakkabı almakta beraber aldık. Hep malları ben ayırıyorum.

Sonra yavaş yavaş hesaba da karışmaya başladım. Topla bakalım, şu hesap nasıl dedim, bir topladık çıkardık, adamlar o zaman Fethullah Gülen cemaatindendi bir ayakkabıcının birisi, her ayakkabı başına bir para yazmış, cemaate yardım diye. Onu çıkardık, o zaman için bakın, onu çıkardım

ben, dedim nasıl böyle bir şey yaparsınız? Bu hak değil! Ya işte, şeyh efendiye dönüyorlar, hocam işte paranın gittiği yer belli değil mi, şeyh efendi hani beni işaret ediyor, onunla konuşun diye. Oğlanla konuşun diyor. Dedim ya bu haram, bunu nasıl yaparsınız, cemaat adına! Bu paranın cemaate gidip gitmediğini nerden bileceğiz, bir. Siz bunu bu adamdan izinsiz nasıl yaparsınız, hesaba kitaba bakmadığından. Bütün hesabı çıkarın. Ben hadi, bir ortalık karıştı, bütün hesabı çıkarın, indirin bütün hesabı, Bütün hesabı indirdik. Alınan bütün ayakkabılarının her tanesine o gün için belli bir para yazmışlar. Evet! Bunu bizatihi yaşayan insanım ben. Dedim ya bu mu yaptığınız! Ama şeyhin önünde bilgiçlik taslamak yok. O müsaade edecek. Bana müsaade. Mustafa Efendi, bana sen ayır evladım. Emredersin efendim. Ben ayırırdım bildiğim kadarıyla. Üç ihlas bir fatiha okurdum. Ya Rabbi, bana isabet ettir, beni utandırma, bana isabet ettir. İnşallah diyorum bu mallar satılsın. Mallara da üç ihlas bir fatiha okuyordum, makamlara bağışlıyordum. Beni utandırma Ya Rabbi diye gidiyordum.

O zaman şeyhinle cedelleşme. Ona bilgiçlik taslama. Onunla yarışacağım diye uğraşma. Sen dervişliğini yaşa. Allah muhafaza eylesin. Yoksa ayağın burkulur düşersin. Ayağın kayar gidersin. Allah muhafaza eylesin. Evet**, 'Sihirbazların 'Ne buyurursun? Asayı önce sen mi atarsın yoksa biz mi atalım' diyerek Musa aleyhisselama hürmet edip onu ağırlamaları, Musa'nın da 'Siz atın' demesi.'** Konu başlığı bu, önümüzdeki hafta Allah izin verirse, inşallah sağlık afiyet verirse burdan, bu konu başlığından inşallah devam edeceğiz...

https://www.youtube.com/live/d13-kN2XLf4?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1615-1621. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gününüzü hayırlı eylesin, gecenizi hayırlı eylesin, ayınızı, yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Ecmain. Konu başlığında kalmıştık geçen haftadan:

"Sihirbazların 'Ne buyurursun? Asayı önce sen mi atarsın yoksa biz mi atalım' diyerek Musa(a.s)'a hürmet edip onu ağırlamaları, Musa'nın da siz atın demesi."

Malum, Beni İsrail peygamberi olan Musa aleyhisselam Cenâb-ı hakkın emriyle ona peygamberlik görevi verilince firavun bütün avenesini toplayıp onu sınav etmek istedi, imtihan etmek istedi. Tabiri caizse onu rezil rüsva etmek istedi. Bütün sihirbazlarını topladı, sihirbazlarını topladıktan sonra Musa(a.s)'la sihirbazlarını tabiri caizse yarıştırmak istedi ve Musa(a.s.), onun huzuruna gidince, o huzura varınca, sihirbazların başı dedi ki yani önce sen mi maharetini göstermek istersin yoksa biz mi maharetimizi gösterelim dediler. Konu bu.

"Mel'un firavunun zamanında sihirbazlar Musa(a.s.) ile kin güderek mücadeleye giriştiler. Fakat onu büyük tuttular, öne geçirdiler, ağırladılar. Zira ona 'Ferman senin. İstiyorsan önce sen asanı at' dediler. Musa(a.s.)'Hayır ey sihirbazlar. Önce siz büyülerinizi meydana koyun' dedi."

Tabii o zaman için henüz daha aslında sihirbazlar asanın ne işe yaradığını, asanın üzerinden Cenab-ı Hakk'ın nasıl bir mucize yaratacağını bilmiyordu. Musa(a.s.) da bilmiyordu, bakın o esnaya kadar Musa(a.s.) da bilmiyordu.

Tabii orda o dönemde, Mısır'da sihirbazlık hakim. Öyle bu sihirbazlar var ki firavun döneminde, her şey sihirle, büyüyle yürüyor. Tıpkı bu zamandaki gibi, bu zamanda da sihir ve büyü ahir zamanla alakalı bu, gün geçtikçe artıyor. Yani o kafir cinlilerin yeniden dünyayı zapt etmek, dünyada kaos çıkarmak için var güçleriyle mücadele ediyorlar ve bu ahir zaman daha da yaklaştığında bu daha da fazlalaşacak. Büyü, sihir, bunlar iyice artacak, bunlar iyice artaraktan Ümmeti Muhammed'in başına tabiri caizse bunlar cebelleş olacaklar ama ayeti kerimedeki hani Cenab-ı Hak şeytana cevaben diyor ya, 'sen benim mümin kullarıma erişemezsiniz.' Mümin kullara ne yapacak, dokunamayacaklar. Zaten müminin, münafığın, kafirin ayırt edilişi de burdan kaynaklanacak. Yani müminler, kafir cinnilerin musallatından emin olacaklar. Şeytanın musallatından emin olacaklar. Onlarda fıtrat değişikliği olmayacak. İnsan fıtratında devam edecekler. Bir müddet sonra bunun böyle şimdi böyle küçük küçük görülmeye başladı. Hemen öyle fıtrat değişikliği olanları Avrupa'da, Amerika'da hemen katlediyorlar. O kimse sağ, yirmi beş, otuz beş yaşına gelmiş ama o fıtrat değişikliğine uğruyor, hemen öldürüyorlar onları. Bu fıtrat değişikleri artacak daha. Bakın bu daha da artacak. Mesela bir kimse çok yalan söylüyor, çok yalan söyleyende fıtrat değişikliği olacak. Fuhuş yapıyorlar. Fuhuş yapanlarda fıtrat değişikliği olacak. Bu ahir zamanın son dilimi.

Cenab-ı Hak bunları bize gösterir mi göstermez mi bilemeyiz. Bu tip fıtratı değişmiş mahluklar var, varlıklar var yani artık onlara insan diyemiyoruz biz. Onlar böyle farklı perdelerde, farklı perdelerde sanki numunelik gibi hayatlarına devam ediyorlar ama bu böyle zahiren böyle bir şey değil ama manen farklı perdelerde o fuhuş yapanlar mesela, o normalde adam öldürenler, insanları katledenler, zulmedenler, zalimler, bunların normalde farklı perdelerde hayatları var. Bu onların hayatları böyle devam ediyor. Tabii miraç hadisesini biz böyle doğru okumuyoruz. Müteşabih bir mesele. O miracın müteşabih bir mesele olduğuna, hani müteşabih olarak baktığımızda farklı farklı perdelerde, farklı hayatların olduğunu görüyoruz. O farklı hayatlar dünyada yaşandı. Cenab-ı Hak onların fıtratlarını değiştirdi, numunelik olarak seyri sülukta bir derviş bunları görüyor. Seyri sülukta görüyor. Seyri süluk olmazsa o derviş onları görmüyor. Şimdi toparlayalım, işte o zaman için de sihir çok meydanda. O kadar ki her şey sihirle dönüyor Mısır'da, firavun döneminde. O Harut'la Marut'un öğretmiş olduğu ilim, onlarda böyle çok kuvvetli. Öyle olunca firavunun zaten o sihirbazlarla Musa'nın doğduğunu öğrendi. O sihirbazlar dediler ki senin saltanatını yıkacak bir erkek çocuk hem de kral olarak, kral peygamber doğdu dediler. Şimdi şeye kadar İsa aleyhisselam'a kadar Musevilerde kral peygamber düşüncesi

var. Şeye kadar İsa'ya kadar. Mesela İsa aleyhisselam kral peygamber değil ama Beni İsrail'de bir kral peygamber silsilesi var. Şimdi müneccimler, o sihirbazlar firavuna dediler ki senin saltanatını yerle bir edecek ve seni öldürecek bir kral peygamber doğdu dediler. Öyle denilince firavun kendi mülkünden ne kadar erkek çocuk doğarsa her sene doğan erkek çocukları katlediyordu, öldürüyordu. Bütün erkekler öldürülüyordu. Böyle erkeklerin öldürüldüğü zamandaki o atanan peygamber, diğer peygamberlerden hep böyle manevi olarak daha yüksektedir, İbrahim aleyhisselam gibi. İbrahim'de de aynı kıssa var.

İbrahim aleyhisselamın doğacağı söylenince, onun, o nemrudun krallığı yıkılacak denilince, nemrut da yedi yıl boyunca bütün erkek çocukları ne yaptı? Öldürdü, şehit etti, katletti. Aynı şeyi ne yaptı? Firavun da yaptı. Yedi yıl boyunca bütün doğan erkek çocuklarını katlettiler, öldürdüler. Konudan konuya geçiyormuş gibi olsun ama bir parantez açıvereyim buraya. Muhyittin İbni Arabi hazretleri, Füsus'unda özellikle bu konuya yer verir ve der ki yedi yıl boyunca öldürülen o erkek çocuklarının ruhları, bu peygamberlerin ruhunun etrafında toplandı ve ona büyük bir destek ve güç oldu der. Bu öldürülen çocukların ruhlarıyla alakalı. Tabii normalde hep böyle firavun hep, devamlı müneccimlere, bu sihirbazlara baktırıyordu. Bunun yıldızı söndü mü sönmedi mi diye. Onun yıldızının sönmediğini söylüyorlardı. Katlede katlede yürüdü firavun ama artık yedi yıl boyunca katletti, hâlâ daha yaşıyor. İpin ucunu bıraktı tabiri caizse. Oysa neredeydi Musa aleyhisselam? Firavunun sarayındaydı. Firavunun sarayında! Firavun onu ne yapıyordu? Besleyip büyütüyordu ve zaman geldi kırk yaşını doldurdu. Kırk yaşını doldurunca Cenab-ı Hak onun peygamberliğini ona vahyetti, söyledi ve bir de firavuna gönderdi Cenab-ı Hak onu. Git dedi firavuna, yumuşak yumuşak, tatlı bir şekilde benim Allah olduğumu, senin de peygamber olduğunu ona tebliğ et dedi ve Musa aleyhisselama da özellikle dedi ki yumuşak yumuşak, tatlı tatlı tebliğ et dedi. Demek ki tebliğcide aranılacak özelliklerden birisi, tebliğ yapanın yumuşak huylu olması ve tebliğ yaparken, firavuna dahi tebliğe gönderiyorsa Cenab-ı Hak, o tebliğin yumuşak bir şekilde yapılması gerekiyor. İşte zaman geçti, bu normalde peygamberliğini ilan etti. Bu sefer firavun onu imtihana çağırdı. Dedi ki gel benim sihirbazlarımı yen ve böyle olduktan sonra ne yaptı, Musa aleyhisselam da firavunun sarayına gitti ve bütün sihirbazlar firavunun o günkü din alimlerinin toplandığı bir konsey, bir konsey gibi. Onlar da kaç kişi? Onlar da kırk kişi. Allah'ın velileri kaç kişi? Onlar da kırk kişi. Allah'ın velilerine karşı kırk tane sihirbaz, kırk tane müneccim öyle diyeyim ama normalde sihirbaz. Ne yaptılar?

Dediler ki Musa'ya haydi senin ne maharetin varsa senin bize ne göstereceğin varsa istersen önce sen başla.

Hani bizim seni yeneceğimiz kesin, sen başla ki bir de biz senin sihrini öğrenelim. Bir taraflarında da kalplerinin bir köşesinde de acaba bu o beklenen peygamber mi diye böyle bir de şüpheleri var çünkü hepsi de o beklenen peygamberin, yıldızının sönmediğini biliyorlar. Beklenen peygamberin ölmediğini de biliyorlar ve sihirbazlar bunu biliyorlar ama bu kim? Bir de firavunun korkusundan çekintisinden dünya hayatının debdebesinden, şatafatından, Musa aleyhisselamın peygamberliğini kabullenemiyorlar. Dünya hayatı onlara tatlı geliyor. Firavunun etrafındaki makam, firavundan gördükleri lütuflar, firavundan gördükleri ikramlar, firavunla beraber halkın içerisinde gördükleri saygı, onların tabiri caizse gözlerini kamaştırıyor, kalplerini karartıyor. Yani aslında onlar çok iyi biliyorlar ki çok iyi biliyorlar, bir peygamber gelecek ve o peygamber firavunun saltanatını yıkacak. Onlar çok iyi biliyorlar ama bir türlü Musa(a.s.)'ın peygamberliğini kabul edemiyorlar. Musa(a.s.)'ın peygamberliğini kabul etmiş olsalar zaten mesele hallolmuş olacak ama Musa(a.s.)'ın peygamberliğini kabul etmedikleri için zaten problem yaşanıyor. Onlarda da bir bilgi enesi var, bilgi kibiri var, onlarda da bir büyüklük kibiri var. Böyledir, mesela bir kimse o bilgi, o büyüklük kibrine erişirse, bir üstada, bir mürşidi kamile de bağlanmaz. Bağlansa dahi ona böyle tepeden bakar kendince veyahut da işte ne yaptı Kureyş'in ileri gelenleri? Onlar dediler ki hani bu yetim bir kimse mi peygamber olacak başımıza. Yüzlerini eşittirler. Kim? Yani yetim. O mu bir peygamber olacak! Yani olsa olsa gelseydi o Ebu Cehil o zaman için Ebu'l Hikemdi, yani bir peygamber olacaksa ben olmalıydım diyordu. Bakın, bu ben olmalıydım.

Aynı şey, böyledir. O bilgi, kibir verirse insana böyle bir şey olacaksa ben olmalıyım der yani veyahut da Allah rahmet eylesin, şeyh efendi, rahmetli ile alakalı birisi öyle dediydi bana, Mustafa efendi dedi, yani şeyhlik verilseydi dedi verilecek olsaydı, bana verilmesi lazımdı dedi. Çünkü dedi ben hafızım, o hafız değil dedi. Yani işte şeyh efendi hafız değil, o kendisi hafız. İşte bende şu var, onda yok, ben böyleyim, o böyle...Ben böyle hani dinledim. Dedim ki sende kibir var. O yüzden gelmez sana dedim. Gençlik ya, biraz biraz, biraz da böyle hazır cevaplılığımız var, kırılacak mı üzülecek mi diye düşünmüyoruz, şeyh efendi söz konusu olunca, çarpıp geçiyorum ben. Dedim sende bu kibir varken, zaten olmazdın dedim ben. Nasıl yani dedi. Dedim basbayağı, sende kibir var dedim. Sen dedim kendini dedim kıyasa tutmuşsun. Kıyas aklın işi, bu akıl şeytani akıl dedim. Dedim şeytan da kendini Ademle kıyasladı. Sen de dedim kendini kıyaslamışsın. Allah

seçmiş dedim. Allah birini seçmiş, dedim sana danışacak değil ya kimi seçeyim diye dedim, tabii biraz böyle sert oldu söylemimiz o zaman için ama bu iş böyle, Allah kimi seçtiyse onu peygamber edecek. Kim veliliğe layık ise onu velilik tacıyla süsleyecek. Kim mürşitliğe layıksa onu mürşitlik tacıyla süsleyecek. Bu böyle çok istemekle veyahut çok böyle şunu olayım demekle olmuyor. Firavun da belki de o zaman için normalde ilâhlığını ilan etmiş yani bir peygamber gelecekse onun ataması lazım. Onda da böyle bir şey var yani onun inisiyatifinin dışında bir peygamber olmaması lazım. İşte velhasılı kelam sonuç itibariyle ne yaptı? Firavun sihirbazlarını topladı. Musa(a.s.)'ı da oraya çağırdı ve sihirbazlar şöyle dediler. Araf, ayet 115: 'Ey Musa önce maharetini ya sen ortaya koy yahut da biz koyalım.' Araf, 115'te geçiyor, bu birkaç ayette daha geçiyor da. Ondan sonra Taha atmış beşte geçiyor mesela: 'Ey Musa, ya sen maharetini ortaya koy veya önce biz koyalım dediler.' Taha suresinde de geçiyor ve normalde tabii bu sihirbazlar, bir de Firavun onları dizayn etti, düzenledi. Dedi ki Musa'yı yenerseniz, Musa'yı yenersiniz dedi ki sizi mükafatlandıracağım. Aklınızın hayalinizin alamadığı bir mükafat alacaksınız dedi onlara. Böyle onları mükafatla ne yaptı? Onları heyecanlandırdı, onları dizayn etti, onları böyle bu konuda iyice şedid bir şekilde kuvvetlendirmeye çalıştı ve onlar dediler ki ya Musa önce sen ne yapacaksan maharetini göster ya da biz maharetimizi gösterelim ve Taha atmış altıda Musa cevap verdi. Dedi ki 'hayır, siz ortaya koyun dedi.' Siz ortaya koyun. Bir anda onların ipleri ve değnekleri, sihirleri yüzünden Musa'ya hareket ediyorlarmış gibi göründü.

Onlar hepsi de bir anda ne yaptılar? Bütün sihirlerini orta yere döktüler. Bütün sihirlerini orta yere dökünce bütün o sihirler birden harekete geçiyormuş gibi oldu. Ejderhalar, büyük varlıklar, hepsi de hareket ediyor ve Musa(a.s.) bir anda irkildi. Musa(a.s.) önünde kırk tane sihirbazın birden sihirlerini görünce bir ürperdi. Ürpermekle korkmak farklı bir şeydir. Ürperdi, bunlara karşı nasıl bir hareket edeceğim, birden böyle ürperti haline geldi. Mesela şimdi hiç şeytanı görmemiş bir kimse gerçek sureti olmasa dahi rüyada değil böyle bir yakaza halinde şeytanın suretini görse, bir irkilip ürperir insan, bir böyle bir titrer, bir bu nasıl bir şey der veyahut da kafir cinliler genel olarak böyle çirkin surette görünürler. O kimse bu yakazada, zikrullah halindeyken onu bir görse bir irkilir, bir çekinir böyle çünkü ürperti gelir insana ama mümin cinliler insana böyle bir ürperti vermez. Daha mülayim, daha böyle size şimdi böyle sevgi pıtırcığı gibi gelmesin de daha mülayim görünür ve insan ondan bu sefer bir ürperti değil, bir hayret yaşar, aaa bunlar böyleymiş der. Bu hayret olur ama öbür türlü bir ürperti olur. O ayrıdır. Bu şeytanla kafir cinlilerde böyle olur. İşte böyle, normalde

onlar bütün sihirlerini, bütün maharetlerini kırkı birden orta yere atınca Musa(a.s.) da bir ürperdi, bir irkildi. Onun karşısında ne yapacağı ile alakalı bir durdu ve bütün bunu böyle attıklarında Musa(a.s.) tabiri caizse hani böyle bir peygamber üzerinde konuşmamız gerekirse hani böyle hayrette kaldı. O sihirbazların öyle olmasına.

Tabii Hz. Pir bu meseleyi anlatırken hani diyor ki sihirbazlar Musa'ya taltif ettiler, gizliden bir taltif. Yani gizliden taltif şuydu, yani bizim oranın tabiriyle önü ona vermek, ona ön vermek yani buyur, sen büyüksün yani ne yapman ne yapman gerekiyorsa istersen önce sen yap. Hz.Pir bu meseleye bu taraftan bakıyor. Diyor ki hani sihirbazlar Musa aleyhisselama böyle bir hani taltif ettiler. Ona karşı böyle bir incelikte bulundular. Eğer taltif etme düşüncesi incelikte bulunmamış olsaydı onlar, Musa(a.s.)'a böyle bir şey teklif etmezler, kendi yapacaklarını yaparlar, geçerlerdi ama kibirlilik yapmadılar. Hani Musa(a.s.)'ı büyük saydılar, buyur önce ne sen yapmak istiyorsan sen yap dediler. Hani İslam ahlakında da böyle bir edep vardır ya, hani derler ya söz büyüğündür diye, yani orda bir kendinden büyük bir kimse varsa söze atılmazsın, o büyük konuşur. O büyüğe göre hareket edersin. Ailede bu babadır. Baba sözü açar, baba sözü kapatır. Baba söze başlamadan orda söze başlanılmaması gerekir veya karı koca ilişkisinde önce erkektir, evin reisi odur, önce o söze başlar, önce evin erkeği yemeğe başlar. Yemeye önce baba başlar, sofrada, önce koca başlar sofrada, bu böyle büyükten küçüğedir, bir gelenektir, bir görenektir, bir örftür. Küçüğün büyüğünü büyüğün küçüğünü görmesi, saymasıdır. Yoksa mesela baba orda otururken herkes böyle kalkıp da hani babayı saysınlamadan ne bileyim işte büyüğü saysınlamadan böyle kakara, kukara, muhabbet etmez veyahut da bir dergahta, bir tarikatta üstadın bulunduğu yerde herkes lambur lumbur konuşmaz. Bir adap, erkan olur veyahut da orada bir diyelim ki diğer zakirler var, zakirlerin yanında böyle langur lungur konuşulmaz, bir adap, bir erkan olur. Ondan izin alınaraktan konuşulur. Bu böyle, edep adap budur. Böyle olunca veyahut da mesela bana birisi üstadımın yanında bir şey sorsa ben cevap bile vermezdim. Yani üstadımın yanında bana ne soruyorsun, sorma bir şey. Ben cevap bile vermezdim veya ordaki hizmetle yapılacak işlerle alakalı. Böyle bizim o eski arkadaşların hepsinden Allah razı olsun, bakışımdan anlarlardı neyi ne demek istediğimi. Kaldı ki şeyh efendi derdi ki oğlum sen hizmet ediyorsun, o esnada sen konuşabilirsin, sen görüşebilirsin telefonunu açabilirsin derdi, ben şeyhimin yanında telefon açmazdım. Açamazdım. Telefonu alırdım sessize, açamazdım ben. O derdi ki aç görüş, o zaman açar görüşürdüm. Bir insan büyüğünün yanında büyüğünden izinsiz konuşamaz, büyüğünden izinsiz müdahale edemez. O büyüğe saygıyı gösterecek. Ne dedi

hadisi şerifte, 'büyüğümüze saygı duymayan küçüklerimize şefkat ve merhamet etmeyen bizden değildir.'

O yüzden biz büyüklerimize karşı saygılı davranmakla emrolunmuş bir ümmetiz. Küçüklerimize sevgiyle, merhametle, şefkatle davranmakla emrolunmuş bir ümmetiz. Küçüklerimize sevgiyle, merhametle şefkatle yaklaşacağız. Büyüklerimize de saygıyla yaklaşacağız. Bu bizim ümmetin şiarıdır. Büyüğümüzü büyük olarak görür, büyüğümüzü büyük olarak bilir, öyle saygılı davranırız. Küçüğümüzü de küçük olarak bilir, şefkatli ve merhametli davranırız. İşte firavunun avanesi de Musa(a.s.)'a saygılı davrandı. Ona fırsat verdiler, ön verdiler. Dediler ki ne yapmak istiyorsan önce sen yap dilersen. Musa(a.s.)'da onlara ayeti kerimede dedi ki 'hayır, siz ortaya koyun' dedi. Ondan sonra onlar da ne yaptılar? Bir anda ne ortaya koyuyorlarsa hepsini ortaya attılar.

"***Musa(a.s.)'a karşı gösterdikleri o kadarcık hürmet, din sahibi olmalarına sebep oldu. İnat yüzünden de elleri ayakları kesildi."***

İşte Musa(a.s.)'a karşı böyle gösterince onlara, Cenab-ı Hak onların kalplerindeki hidayet nurunu bir peygambere hürmet gösterdikleri için hareketlendirdi. O hidayet nuru, tabiri caizse kodlanmış olan o hidayet nuru, koddan bir harf, bir numara, neyse, açılaraktan o kod açıldı. O kalplerindeki o zincir kırıldı. Kalplerindeki o kilit kırıldı. Kalplerindeki o kilit, o zincir kırılınca teker teker iman etmeye başladılar. Tabii bunu böyle bu kıssayı az bir şey daha gireyim, tamamlayayım, geriye döneyim. Tabi Musa aleyhisselam onların komple o sihirlerini görünce ürperdi, irkildi. Allah onun kalbine ilham etti. Dedi ki 'besmeleyi çek asayı yere at.' Besmeleyi çek, asayı yere at. Bu sefer Musa aleyhisselam önce 'Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim' dedi, asayı orta yere, tam asayı elinde tutarken tutma ve atma aralığı çok az bir aralık o, yani asanın uç tarafı büyük bir yılan, ejderha olmaya başlarken elinde de tahta vardı. O esnada o böyle nasıl söyleyeyim, şöyle bir direk düşünün, o direkten yukarısı ejderha olmaya başlıyor hızla ama aşağıdan Musa(a.s.), eliyle tutuyordu ve yukardan ejderha olmaya başlarken ürperti ayrı ürperti, hayrete dönüyor. Sihirbazların sihrinden ürperen irkilen Musa, elindeki asanın birden ejderhaya dönmesiyle hayrete geçti. Allah onun irkilmesini hayrete döndürdü hemen. Onun ürpermesini hayrete döndürdü hemen. Tabiri caizse elinde ejderha olmaya başlayan bir asa var. Musa(a.s.) 'bismillahirrahmanirrahim dedi, asayı elinden attı çünkü asa hızla, tabiri caizse böyle an içerisinde ejderhaya dönüyor.

Bunu böyle tefekkür edin. O yüzden teferruatlı anlattım size. Bir anda böyle Musa aleyhisselam hayrete geçti, irkilmeden hayrete geçti. Attı asayı elinden, asa elinden daha çıkarken sanki böyle devasa bir şey, hapsolmuş

bir şey sanki hapsinden dışarı çıkmış gibi böyle kocaman bir ejderha oldu, hüppp diye yutuverdi büyük bir gürültüyle ne varsa. Bir gürültü! Bir şeyi vakumlarsın, böyle gürültü çıkar ya, öyle bir gürültü, her şey uçuştu böyle, büyük bir vakumla çekti. Ne kadar sihir, büyü varsa ve firavunun ve müneccimlerin, o sihirbazların üzerindeki elbiseler böyle uçacakmış gibi o vakuma doğru yürüdü böyle. Her birisinin elbiseleri bol, böyle o tarafa doğru gitti, neredeyse elbiselerde yutulacak. Onlar da yutulacakmış gibi, onlar da bir anda bu vakum, bu çekiş, bizi de götürecek diye korktular. Onlar da büyük bir korkuya büründüler. O esnada bu ne muhteşem bir an, hüpp çekiverdi ve aniden tekrar yerde Musa'nın asası oldu. Asanın yaptığına tabiri caizse Musa'da hayrette kaldı ama firavun ve avanesinde korku hakim oldu ve o korku, o korkuyla dediler ki firavunun sihirbazları, evet, bu bir peygamber. Nerden hükmettiler? Sihirbazlar kendi aralarında istişare ettiler, dediler ki bu Musa'nın Rabbisinin işi. Bu, bu Musa'nın işi değil. Asanın yaptığına Musa da hayrette kaldı. Musa da şaştı dediler. Onlar kendi sihirlerini biliyorlar. Kendi sihirleri oluştuğunda normal geldi o onlara. Kendi sihirleri çünkü, hepsi de sihirlerine inanıyorlar, hepsi de sihirlerine iman etmişler.

Bakın bir kimse sihire, büyüye inanır, kendi yaptığı kötü sihire, büyüye inanırsa küfre düşmüş olur. Bir kimse de sihirbaza gitse, büyücüye gitse sihirbazın ve büyücünün dediklerini kabul etse o da küfre düşer. Bir kimse kahve falına baksa günahı kebair işler. Kahve falında söylenilenlere söyleyen kendisi iman eder inanırsa kahve falına bakan küfre düşer. Tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Onu dinleyen de onu kabul eder, onu kabul eder, doğru söylüyor derse ona da tecdidi iman tecdidi nikah gerekli. Bir kimse bir büyücüye gitse büyücü büyüsünü iman üzerine yapamaz çünkü büyücü en son noktada şeytanla ahitleşir. Yani şeytanı ilah olarak tanır öyle büyü yapmaya başlar ve o büyüyü yapan kimse, küfre düşmüştür artık imansızdır. O büyüyü yapmaya devam ettiği müddetçe o kimse imansız olarak ölür. Bir kimse gitse büyücüye, o büyüyü yaptırsa buna da inansa o da imansız gider. Allah muhafaza eylesin ve sihir bazlar bu işi biliyorlar. Bu işleri bildikleri için baktılar onlar da böyle büyük bir korkuyla beraber hayret içinde kaldılar ve kendi aralarında istişare ettiler. Dediler ki evet, bu bir peygamber, biz bunun peygamberliğini kabul edelim. Onun peygamberliğini kabul edince firavun da ne dedi onlara? Sizleri cezalandıracağım dedi. Siz bu halde durursanız sizin el ve ayak parmaklarınızı çaprazlama kestireceğim dedi ve firavunlar bu konu noktada iman ettim diyenlere çaprazlama, çaprazlama parmaklarını her gün kestirmeye başladı. Bir gün sağ serçe parmağı, ayak serçe parmağıyla, işte sol serçe el parmağını kestiriyor. Ertesi gün onun yanındakini, ertesi gün onun yanındaki çaprazlama kestiriyor.

Bunları ne yaptı? Firavun yapmaya başladı ama o Hz. Pir diyor ki Musa'ya böyle işte onlar ihtimam gösterince, Musa'ya böyle tevazulu davranınca Allah onları İslam'la şereflendirdi diyor. Bakın, bir kafir insan bir Müslümana, bir iman eden mümine tevazulu davranırsa Cenab-ı Hak ona iman nasip ediyor ama bir Müslüman'a içinde kin beslediysen içinde düşmanlık beslediysen bil ki o Müslümana dininden dolayı beslemiş olduğun kin ve nefret seni cehennemlik edecek. Allah muhafaza eylesin. Bin altı yüz yirminci beyit:

"Sihirbazlar Musa'nın hakkını anladıklarından evvelce işledikleri suça karşılık olarak ellerini ayaklarını feda eylediler."

Yani o firavunlar Musa(a.s.)'ın peygamberliğini ve büyüklüğünü kabul edince, tanıyınca artık normalde onlar o el ve el parmaklarını feda ettiler, kendilerini feda ettiler. Demek ki firavunun sihirbazları Musa'ya kendini denk tutmadılar. Kendilerini denk tutmuş olsalardı ne yazık ki iman da nasip olmayacaktı. Ey, buraya not düşmüşüm, ey sufi kardeş, bundan ibret al da kendini mürşidi kamillerle kendini denk tutup münakaşaya girme demişim. Demek ki ne yapacaksın? Kendini bir mürşidi kamille denk tutup onunla münakaşa etmeyeceksin. Kendini büyük sufilerle denk tutup onlarla münakaşa yapmayacaksın. Onlarla tartışmayacaksın. Kendini onlardan üstün görmeyeceksin. Büyüğünü büyük olarak tanıyacaksın ki o zaman Allah sana merhametiyle, şefkatiyle sana muamelede bulunsun. Cümlemize inşallah.

"Yemek yemek ve nükte söylemek, kamile helaldir. Madem ki sen kamil değilsin yeme ve sükut et."

Demek ki yemek yemek ve nükte söylemek yani yemek yemek, normal yemek. Nükte, malum şiir veyahut da vaaz etmek veya nasihat etmek. Bu kamile helaldir. Madem ki sen kamil değilsin yeme ve sükut et. Sen kamil değilsen riyazat et, önüne geleni yeme ve ağzına geleni, diline geleni söyleme.

Bir gün bu meşhurdur kıssa, kadıncağızın birisi Abdülkadir Geylani hazretlerine illaki görüşmek için ısrar etti. Ona dediler ki yemek yiyor, müsait değil ama o illaki ısrar etti. Benim görüşmem lazım dedi. Bu sefer pire söylediler, illaki görüşmek istiyor dediler. Alın dedi içeri. Aldılar. Abdülkadir Geylani hazretleri de kızarmış tavuk yiyordu. Kadın girdi içeri, bir baktı, koca pir tavuk yiyor, kızarmış tavuk. Söyleyeceğinden vazgeçti. Dedi ki efendim bu ne haldir! Bizim çocuklara riyazat yaptırıyorsun, çocuklar aç sefil bir şekilde duruyor. Yani az yediriyorsun, kendine gelince diyor, gözünün önünde kızarmış tavuğu çatır çutur yiyor tabii Geylani hazretleri. Yani sen diyor burda çatır çutur habire habire tavuğu yiyorsun! Tabi Geylani hazretleri hiç oralı değil. Tavuğu yemeye devam ediyor. Çatır çutur patır kütür yiyor. Kemiklerini topluyor bir araya. Kadın hâlâ daha tabi onu

irdeliyor böyle, eleştiriyor. O artık kemikleri toplayınca 'küntü bi iznillah' diyor kemiklere. Cenab-ı Hak hemen o kemiklerden bir tavuk daha oluşturuyor, gıt gıt gıt gıt gıt gidiyor tavuk. Senin oğlun da bu hale gelince o da yesin diyor. Senin oğlun da bu hale gelince o da yesin diyor.

Bir kıssa da Hz. Mevlana'dan. Bir zat, işte Hz. Mevlana ile kendisini bir tutuyor. Hatta üstün tutuyor. Diyor ki birer tane kuzu yiyeceğiz, itikafa gireceğiz ama destek çıkmayacağız diyor. Hz. Pir de olur diyor. Birer tane kuzu kızartıyorlar. Her ikisi de birer kuzuyu yiyor. Ondan sonra itikafa giriyorlar. İtikafa girince o böyle küstahlık yapan zat, bütün geceyi tuvalette geçiriyor. Git gel, git gel, git gel, git gel...Hiç bir zikir yapamıyor. Bakıyor öbür tarafta hazreti Mevlana çatır çatır, çat çat çat çat tevhit sesi geliyor. Tuvalete çıkan yok, hiç bir şey yok. Sabah oluyor. Diyor ki o zat, 'efendi diyor, hakkını helal et. Sen haklıymışsın, biz daha kemale erememişiz ama diyor şunu merak ettim diyor. Hani onca kuzuyu sen de yedin ben de yedim. Ben diyor sabaha kadar tuvalete taşındım. Sen ise diyor hiç tuvalete gitmedin. Ona cevap veriyor. Ben her lokmamda sana niyet ettim diyor. Nuru bana geldi diyor posası sana gitti. Her lokmada diyor ben diyor sana niyet ettim. Nuru bana geldi, posası sana gitti. Çok affedersiniz hani büyük abdesti sana gitti nuru bende, büyük abdesti sende diyor. Tabi o zat sabaha kadar tuvalete gidip geliyor. Allah affetsin.

Tabii böyle büyüklerin kıssaları çoktur muhakkak. Daha birkaç kıssa eklerim de şimdi laf uzamasın. Şimdi yemek yemek kamilin işi. O daha önce riyazatını yapmış. Yapmış yapacağını. O daha önce susmuş. Susmuş susacağı kadar. Sen onun yanına gittiğinde, onun yemesine içmesine bakma. Aldanırsın. Onun misafiri gelir, misafiri yesin diye yer. O herkes kendisi gibi görsün diye yer. O yiyecek, içecek, insanlar arasında, uyuyacak. Yani öyle görünecek, öyle bilinecek. Herkes diyecek ki o da bizim gibi yiyor işte, bir kuzuyu yer. Ben bir kuzuyu yerim. İsmail, o yüzden beni yemeğe davet etme bak. Allah rahmet eylesin, şeyh efendi de böyle dışarı çıktığında mesela o seyahat ederdi, seyahate çıkardık, ondan sonra, o böyle hiç şey yapmaz, bir şey demez. Hep böyle yanı başında benim ya, Mustafa efendi, sen ye de ben yedim zannetsinler. Emredersiniz efendim. O hemen benim önüme böyle bir şeyi koyar. Ben ondan pat pat pat bir kaç kaşık alırım. O eksilir ya, ev sahibi mutlu oluyor. Hani benim yemeğimi yedi, beğendi. Şeyh efendinin hiç şikayet ettiğine şahit değilim. Oooo, çok güzel olmuş, harika, maşallah! Gelinnn, sen bunu yapmak için ne eziyetler çektin. Hakkını helal et. Ben ilk zamanlar bir mana veremezdim, ondan sonra, hani derdim ki ya bu ne ya yemek mi bu! Ondan sonra, hani derdim ki serçe parmağıma bu yemeği yaptırırım ben. Hiç şikayet yok. Alır birkaç kaşık, Allah razı olsun,

çok güzel olmuş der. Halbuki at duvara kaç kenara, ya başını yaracak, ya gözünü yaracak. Onun normalde bir de dişleri takma. Sert bir şey yiyemez. Hani böyle ısıramaz, dişler takmaydı çünkü Allah rahmet eylesin. Ödemiş'te bütün dişlerini sökmüşler. İki zakir başına geçmiş, söktür efendim, sökülsün efendim...Onun sağlam dişlerini bile sökmüşler.

Bana telefon açtı, Mustafa Efendi, Mustafa Efendi! Sensiz bir iş yaptım ben dedi ilk defa, beni perişan ettiler oğlum ya dedi. Dedim efendim, ne oldu? Dedi filancayla filanca benim başıma geçti, söktürelim efendim dediler. Oğlum sağlam dişlerimi bile söktüler benim dedi. Ben sensiz ne yapmaya gittim böyle bir şeye dedi. Dedim efendim hakkınızı helal edin. Keşke dedim hani Bursa'da yaptırsaydık böyle bir şeyi, ondan sonra, bunu Ödemiş'te götürmüşler, ordaki diş doktoru da artık bizim Oktay'ın kız kardeşi Olcay da diş doktoru ya, onun tabirini söyleyeyim. Bir de şeyh efendinin yanında rahat konuşuyor o. Baktı, ondan sonra, böyle muayene etti. Döndü bana, abi bu doktor değil, resmen kazmaymış, bu cellatmış ya dedi. Bunu şeyh efendi de duydu mu! Allahımm! Söyleyecek laf yok! Bu abi vallahi cellatmış bu dedi ya, bu doktor moktor değilmiş bu dedi, cellat olaymış dedi. Ya dedi ağzı perişan etmiş, dedi. Yetti şeyh efendiye! Gördün mü Mustafa efendi! Oğlum ne yapmışlar. Efendim işte, toparlayamıyoruz biz ortalığı. Toparlanacak gibi de değil gerçekten. Bir insanın dişi sallanmadığı halde çekilir mi? Çekmişler, çektirmişler. Başında da iki tane nakibi nükebba, onlar da çektir baba. Birinin damadı burda. İkisi de çektir Allah çektir, çektir Allah çektir! Çektirmişler o dişleri. Perişan ağzı! Şimdi şeyh efendiye ondan sonra o dişi yaptırıyoruz tutmuyor, bu dişi yaptırıyoruz tutmuyor. Ankaralara gittik Olcay'ın yanına, orda bir diş yaptırdık. İşte konuşurken çok güzel. Ondan sonra iyi, işte yemek yemede sıkıntı yaşıyor ama konuşurken çok güzel. Onu da hacı anne, böyle peçetenin içine koymuş, şeyh efendi onu, hacı anne de bu peçete de, sobaya at! Hadiiii, bir daha dişsiz kaldı! Çileye bak! Ondan sonra bir daha diş yaptırdık yine olmadı. Şeyh efendinin elinde diş, boyna törpülüyor. En sonunda Hatay'a gitti. O zaman Hatay'da böyle dişçiler meşhurmuş. Kırıkhan'a, oraya gitti. Ordan bir adres vermişler ona, ordan komple bir diş, takma diş yaptılar, damak, şeyh efendi onu da biraz törpüledi ama onunla idare etti artık, bir müddet sonra.

Şimdi şeyh efendide aslında diş yok. Öyle her şeyi yiyemiyor, ondan sonra ama yiyormuş gibi görüntü veriyor. Herkes de onun yediğine inanıyor. İşin enteresanı da bu. Ben yanı başındayım. Çorbayı alıyor, karıştırıyor, çorbayı yiyor mesela. Bu çorbayı alıyor, karıştırıyor, arada bir kaşık alıyor, arada bir kaşık daha alıyor. Biz onun çorbasına domatesi rendeliyoruz, soğanı rendeliyoruz, salatalığı rendeliyoruz çorbasına. Şimdi gittiğim

yerlere ben önceden talimat veriyorum. Çorbayı şöyle rendeleyeceksiniz, şunu yapacaksınız, bunu yapacaksınız, et yemeği yaparsanız çok iyi haşlanacak. Bak et yemeğini kavurmayın, kavurunca sert kavuruyorsunuz, haşlayın, yumuşak olacak, iyice pişecek, yiyemiyor...E şimdi böyle bazen de işte oranın zakiri bir yere yemeği vermiş. Ona ses çıkaramıyorsun tabi, ondan sonra, halbuki oranın zakiri onu düşünmesi lazım. Onun söylemesi lazım. O zakir işte orda yemek bir yerde yenecekse bak işte şeyh efendi baharatlı yemez. Allah rahmet eylesin. Diyecek ki baharatlı yapma, acı yapma, fazla tuzlu yapma, tuzlu da yapma. E bir sürü hastalık vardı şeyh efendinin üzerinde, Allah rahmet eylesin. O yüzden baharattır, tuzdur, ekşidir, ondan sonra sert yiyecekler, bunların hepsi de şeyh efendi için olumsuz şeyler ama o yiyormuş gibi yapardı böyle. Normalde herkes de yiyormuş diye düşünürdü ama o kamil yemek de yese, onun hakkıdır. Ona sakın bir laf söyleme. O orda herkesin içerisinde yer, sonra iki gün yemez. Sen o yemeğin ondaki neyse kefareti onu öder ama sen ödeyemezsin. O konuşmanın kefaretini öder, sen ödeyemezsin. O konuşur, onun konuşması sana boş konuşma gibi gelir. O boşa konuşmaz. Allah onun boşunu da dolu eder ama sen dolu konuştum zannedersin. Seninki boşa çıkar. O yüzden dilini tut. Dilini koru. Sen mürşidi kamil değilsin. Sen onun huzurunda az konuşanlardan eyle. böyle bir kıssa anlatacağım diye uğraşma. Şeyh efendinin zamanında bunları hep görürdük. Efendim, bir şey anlatmak istiyorum, sohbet ediyor ya. İşte konu ne? Yemekle alakalı, konuşmakla alakalı. Hemen ordan birisi kalkıyor, efendim bir şey anlatabilir miyim? O da bakıyor ona. Anlat da demiyor, anlatma da demiyor, ona bakıyor, hani sen ne diyorsun, sen ne yapıyorsun diye. O oralı değil.

Efendim ben yolda giderken şöyle başıma geldi de böyle oldu da şöyle oldu da şu oldu da...Hani onun başına gelen mucizevi bir hali anlatıyor. Çok önemli bir şahsiyet! Şeyh efendi böyle bakardı, kafa sallıyor. Oranın zakiri ona müdahale etmesi lazım. Ordaki bir büyük ona müdahale etmesi lazım, işaret etmesi lazım. Konuşma, sus, üstadın sözü böyle kesilmez, üstadın sözünü böyle kesip de efendim bir şey anlatabilir miyim diye. O gün ilk defa gelenler onu söyler. Bir derviş bunu söylemez. Efendim bir şey anlatabilir miyim demez. Varsa bir sorusu bu konu hakkında şunu sormak istiyordum der. Ona da müsaade edilirse sorar. Müsaade edilmezse kendi kendine soru sormaz. Bu böyle miydi! Orası hacı baba tekkesi değil, kahve değil, kıraathane değil, orası kadınların gün yaptığı pasta yediği, börek yediği yer de değil. Orası bir mürşidi kamil sohbeti. Herkes oturur, edebiyle sohbetini dinler. Ben bunu anlatabilir miyim, bunu konuşabilir miyim demez. Var mı sorusu olan, denmedikçe o kendi kafasından soru da sormaz, dinler. O

hiç konuşmazsa kimsede hiç konuşmaz, oturur Allah'ı zikreder. Sufi adabı budur. Geldi üstat, oturdu değil mi, oraya kendi yerine oturdu, senin muhabbetin biter. Senin konuşman biter. Senin yanındakiyle her şeyin biter. Bir sufi toplantısında uğultu yoktur. Uğultu ne? Herkes birbiriyle konuşuyor vıdı vıdı vıdı vıdı vıdı... Bu yoktur sufi toplantısında. Üstad geldi, oraya oturdu, sohbete başladı mı uğultu biter. Var mı bir sorunuz derse o kimseler, varsa sorusu olanlar sorar. Var mı sorusu, yok. Denmiyorsa ordaki hiç kimse ben bir şey sorabilir miyim demez. Ama ilk defa gelenler bunu söylerler, onlar da mazur karşılanır.

İşte yemek yemek bu manada kâmile caizdir ama kâmil olmayana yemek, fazla yemek yemek caiz değildir. Neydi? Az yemek, az uyumak, az konuşmak. Hadisi şerif mucibince şiarımızdır. Sufî, şişman değildir. Kadın erkek şişmanlık insana uyku verir. Hadisi şerifte Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri şişmanlık, uykuya düşkünlük, tembellik ve iman zayıflığı dedi, ümmetimin üzerinden dedi bu konularda korkuyorum. Ümmetimin üzerinde en çok bunlardan korkuyorum dedi. Birincisi ne? Şişmanlık. Bu neyle mümkün? Bu çok yemekle mümkün. Abur cubur, abur cubur, hadsiz hudutsuz yiyor. Bugünkü dünya toplumu abur cubur yiyor, ne varsa yiyor, ne varsa yiyor! Obez. Bu ne? Nu fastfoodlar bilmem neler, onlar bunlar çıktıktan sonra iyice iş çığrından çıktı. Kadınlar hamur işleri hınkallar, ondan sonra, börekler, çörekler, kadınlar da çığırından çıktı. Sonra sabah namazından sonra çık, bir de o bu belediyeler bir de bu parklara onlar için böyle spor, ne o, aletleri koydular ya, Allah Allah Allah Allah Allah! Belediyeler iyilik mi yaptı kötülük mü yaptı belli değil. Kocaman kocaman kocaman anneler, teyzeler, her taraflarını çalkalaya çalkalaya, hoplata zıplata orda spor yapacağız diye uğraşıyorlar. Ya mübarek insanlar, yani hiç mi edebiniz adabınız kalmadı! Orayı sanki bir spor salonuymuş gibi kullanmaya çalışıyorlar. Giymişler, daracık eşofmanları kimisi, oralarda böyle spor yapacağım, o aletlerde diye uğraşıyorlar. Normalde sabah namazından sonra yapıyorlardı, şimdi gece gündüz devamlı, Allah muhafaza eylesin! Bu kadınlar bu konuda buna dikkat edecekler. Tesettüre riayet edecekler. Vücut hatları belli olmayacak. Daracık giymeyecekler. Nereye gidiyorlarsa gitsinler, içleri görünmeyecek, tesettürlü tesettürlerine riayet edecekler ve o şişmanlığına bakmadan kadın daracık kıyafetler giyip de çıkıyor. O zaman şişmanlık, uykuya düşkünlük, ellemesen on beş saat uyuyacak, on saat uyuyacak, yirmi saat uyuyacak herkes. Uyku, uyku, uyku, uyku, uyku! Uyuyor millet! Uyuyor! Dervişi uyuyor, şeyhi uyuyor, nakibi uyuyor, nükebbası uyuyor, zakiri uyuyor, çavuşu uyuyor, paso uyuyor. Orucu uykuya tutuluyorlar, dersi uykuya çektiriyorlar, ders! Ne olacak, dersi çekecek ya, lailahe illallah, lailahe illallah,

lailahe illallah, lailahe illallah.... horultu! Ya daha dur daha, bir tesbih bitirmedin! Bir tesbih bitirmedin, ne çabuk uyku galebe geldi sana! Uyku neden galebe geliyor? Şeytan ona galip geliyor.

Üçüncüsü tembellik. Ümmet tembel, çalışmıyor. Çalış. İş beğenmiyor. İşi olsa dahi tembel tembel işe gidip geliyor. Kaçta dükkan açılması lazım? Sekizde. Yedide açması lazım, açmıyor. Ben Lütfü ustayı ayırayım, o erkencidir. Sabah namazından sonra gider dükkanı açar. Sokağın, bütün sokağın temizliği ondan soruluyor. Dükkanların önlerini bir güzel süpürüyor, bir de ıslatıyor, yıkıyor bir de. Ondan başka dükkanı açan yok ama yok değil mi Lütfü usta, senden önce açan yok değil mi? Yok. Benim sokakta da benden önce açan yok zaten. Bizim orda bir kalaycı var, o çelik parlatıcısı, onla yarışıyoruz biz ama bu ara ben onu geçtim. İnceden de kulağına üflüyorum, hayırdır hacı abi, geç kalmaya başladın, evden bırakmıyorlar mı seni diyorum. Böyle bir üzülüyor o kendi kendine, hani erken gelemiyorum diye. Tembel! Açmıyorlar Bursa'da gördüm ben bunu. Bursa esnafı açmıyor. Kapalı çarşı bile kaçta, dokuzda mı dokuzbuçukta mı açılıyor? Kaçta açılıyor? Dokuz buçukta! Yani düşünebiliyor musunuz, kapalı çarşı dokuz buçukta açılıyor! Ya bereketi mi olur ya! Koca kapalı çarşı dokuz buçukta açılıyor. Kapalı çarşının hiç kapanmaması lazım. Turisti var yabancısı var, geleni var, gideni var. Gece on ikiye, bire kadar açık olması lazım kapalı çarşının. Sonra diyorlar ki AVM'lere gidiyor herkes. Aç çarşıyı, on bire kadar aç, on ikiye kadar aç. On bire, on ikiye kadar açılsın, iş yapsın esnaf.

Tembellik diz boyu olmuş bizde. Tembeliz. Şikâyet etmeye gelince şikayet ediyoruz. Ben pandemi başladığından beri diyorum ki her şey pahalanacak. Dedim mi? Pandemi başladığından beri söyledim, bütün her şey pahalandı mı? Bu dedim iyi günleriniz. Gidin dedim bağınızı bahçenizi yeniden ekin dedim mi? Bildiğiniz marulu dahi on liraya, on beş liraya alacaksınız dedim mi? Ekin dedim mi? Ya millet şimdi şikayet ediyor. Git kardeşim, bir karış toprağın olsa dahi git oraya ek dedim mi? Git ek ya. Üstadını dinle. Git bir karış toprağı ek. Ha soğan otuz TL, elli TL olsun, sana müstahak. Sana müstahak. Neden? Ya sen evinin bahçesindeki o beş metrekare, on metrekare olan toprağı ekmekten aciz bir tembelsin. Sen şehrinin kenarında babandan kalmış, dedenden kalmış, beş yüz metrekare, bin metrekare, iki bin metrekare, neyse, isterse elli metre kare yeri ekmekten aciz bir toplum haline gelmişsin. Tembelsin ya tembelsin. Beş ağaç zeytinini toplamaya acizsin. Toplamıyorsun, tembelsin. Çocuğun da bilmiyor sen de bilmiyorsun, senin çocuğunun çocuğu da bilmiyor, tembelsin. O zeytini ağaçtan toplayıp dilme yapmak, çürütme yapmak, salamur yapmaktan uzaksın. Tembelsin. Sonra diyeceksin ki ya sofralık zeytinin kilosu yüz lira. Beş yüz

lira olsun sana, müstehak sana. Neden? Ağacın üstünde kalıyor zeytinler, toplamıyor, tembel. Tembelsin. Kendi zeytinine bakmaktan uzaksın kendi zeytinini toplamaktan uzaksın. Kendi tarlanı, bahçeni ekmekten uzaksın. Uzaksın! Gideceksin, nerde yaşıyor arkadaş, İstanbul'da yaşıyor. Yetmiyor İstanbul'da. Ulan yeter mi İstanbul'da? Elli milyon maaş alsan da yetmez. Sendeki o lüks sevdasıyla şimdi bu sohbeti alacaklar, Mevlevi şeyhi, ondan sonra, ak partili oldu bak, yine böyle söyledi diyecekler.

Evet, tembeliz biz, ekmiyoruz. Bahçelerimiz öyle duruyor. Tarlalarımız öyle duruyor, zeytinlerimiz öyle duruyor, meyvelerimiz öyle duruyor, toplamıyoruz. Ekmiyoruz, dikmiyoruz. Tutturmuşuz biz hafta sonları birisi asgari ücret alacak, on lira, eşi de askeri ücret alacak, on lira, yirmi lira, değme keyiflerine! Gidecekler hafta sonu o alışveriş merkezlerinde dolaştıracaklar kendilerini. Orda bir köfte ekmek yiyecekler, orda bir hamburger yiyecekler, amanın, çok medeni oldular! Medeniyet aktı paçalarından hepsinin de! Anası babası köyde. Hafta sonu gideyim anamın babamın köyüne de ya orda bir yer var. Ben ordan beş yüz metre kare bir yer ayırayım. Baba, ben burayı ekeceğim, dikeceğim. Kendime ait. Anne, ben burayı ekeceğim, dikeceğim. Kendime ait. Domatesini ek, biberini patlıcanını ek, fasulyeni ek, bamyanı ek, yazlık sebzeni ek, kışlık sebzeni ek. Ek ya, ek yetiştir orda ya. Bunun tadını al. Eşine, dostuna da faydalı ol. Pazar günü git, topla. Gelirken de arkadaşına, kardeşine hediye et veya sat. Tembellere sen sat. Tembellere sen sat. E ümmet tembel. Çalışmıyor, yapmıyor! Çalışmıyor, yapmıyor. Ben örnek olsun diye terastan fotoğraf paylaşıyorum. Terasta, ben saksıların içerisinde işte bir şeyler yetiştiriyorum kendimce. Bizim muhtarla fatih geliyorlar arada bir, işte buna bu lazım, şuna şu lazım...

Tamam, boş kaldığımda bir terapi oluyor benim içim. Açıyor çünkü birisi telefon Mustafa Özbağ'la mı görüşüyorum? Evet. Efendim, hakkınızı helal edin bir şey görüşmek istiyorum. Buyur? Ben on bir yaşında ilk önce babamın tacizine uğradım, on üç yaşında dayım taciz etmeye başladı, ondan sonra on beş, on altı yaşıma gelince önce dayım tecavüz etti, sonra amcam tecavüz etti, sonra ben böyle aile içerisinde tecavüzler devam ederken sonra beni bir adama sattılar. O adamdan para aldılar. O adam ondan sonra beni satmaya kalktı. Benim şu anda bilmem kaç tane çocuğum var, ben şu duruma geldim, bu duruma geldim, ben ne yapayım? Gittim ben! Telefonu kapattım, evet söyleyin bana, kime konuşursunuz? Bitti ya! Gün, ay, yıl kalmadı. Bu gün günlerden neydi bilmiyorsun, saat kaç bilmiyorsun, gece mi gündüz mü bilmiyorsun. Bitti! Bu toplumda yaşıyoruz biz. Ben orda çiçeğin dibini karıştırıyorum, hem ağlıyorum, nasıl bir dünya bu, nasıl bir hayat diye. Bu, ayrı bir dünya.

E şimdi daldan dala geçtik. Yani ordan fotoğraf çekip paylaşıyorum. Yani bak ya, orda saksının içerisinde nane var. Hoş muhtar yetiştirip getirmiş ama Allah razı olsun, saksının içinde nane, iki yaprak kopar, ye, saksının içinde! Ben aralığa kadar saksıdan domates yedim orda. Tembellik yapma, çalış. Çalış ya, gayret et, mücadele et. Allah yolunda çalış. Kendi işinde çalış, çalıştığın iş yerinde çalış. Tembellik yapma. Sonra ne? İmansızlık, iman zayıflığı. Hepimizi iman ettik ama burda iman kemale ermiyor. Sıkıntı bu. İman olgunlaşmıyor. Bu ahir zaman hastalığı. Allah muhafaza eylesin. Böyle olunca işte o kimse halis bir mümin olmuyor. Şişmanlık çok fazla, uyku, tembellik ve iman zayıflığı, Allah muhafaza eylesin. Bu Suiti'de geçiyor. Yine Suiti'den: 'Sizin Allah'a en sevimli olanınız az yiyip içen ve bedence hafif olandır.' O zaman biz az yiyip içmeye gayret edeceğiz ve beden olarak hafif bir bedene sahip olacağız. Kadınlar, erkekler, hadisi şeriflere dikkat edin. Allah bizi onlardan eylesin. Evet, susmakla alakalı hadisi şerifler: 'Hayırlı şeyler konuşmak sükuttan daha iyidir. Sükut da kötü şeyler konuşmaktan daha iyidir! Uzun bir hadis, konuyla alakalı olan kısmı aldım: ' Hayırlı şeyler konuşmak, sükuttan daha iyidir.' Bir toplulukta eğer ki sizi dinleyecekler, siz orda konuştuğunuzda sözünüze itibar edilecek, siz orda hayırlı şeyler konuşun. Orda sukut etmeniz sizin için hayır değildir ama orada seni dinlemeyecek hiç kimse. O zaman kötü şeylere sen de ön ayak olma, katılma, sus.

Hani var ya 'ya hayır söyle ya sus' diye hadisi şerif, o zaman sus. Yalnız bu sükut etmeyi, susmayı biz doğru yerde kullanmıyoruz. O yüzden bu uzun hadisi şerifin gerekli olan kısmını aldım. Eğer ki sen bir yerde nasihat edip de nasihatini dinlenecekse orda senin susman doğru değil. Hani 'haksızlıklar karşısında susan dilsiz şeytandır' hadisi şerif. Orda bir haksızlık var. O haksızlığın karşısında sen susarsan gücün varken konuşmaya muktedirken, o zaman sen dilsiz şeytan oldun. Yok sen orda eğer konuşursan sana bir zarar gelecekse senin azalarına bir zarar gelecekse ve sen konuştuğunda senin konuştuğun şeyle alay edecekler ve sen o alayı durduramayacaksan o zaman sen sus. Sükut et. Konuştuğun yerde zenginler var, büyükler var, öf öflü insanlar var, onlar zulmedecekler, zalimler, kötü insanlar, sen de ordasın. Sen de saygınlık kazanırım düşüncesiyle onların kötü konuşmalarına katılma. Sen de kötü konuşma. Bir yerde toplanmışınız, bir yerde akraba cemiyeti, bayramdır, seyrandır, Müslümanlara atıp tutuyorlar. Müslümanlara atıp tutarlarken ya susturacaksın ya susacaksın. Gücün yetmiyor, susacaksın. İyi, sus. Sükut et. Evet ya, onlar da böyle yapıyorlar, şunu şöyle yapıyorlar deyip onlara katılma. Müslümanların aleyhine konuşulan bir yerde susturamıyorsan sükut et, çek git ordan. Daha kötüsü ne? Onlara katılmak.

Ya neden böyle konuştun, onlardanmış gibi davrandın, münafık mısın sen? Ses yok. Evet, bu ümmeti Muhammed'in gözünden kaçan şeylerden birisi. Adam densiz, Müslümanlara saydırıyor. Adam münafık, Müslümanlara saydırıyor! Be kardeşim, hani biz bir Müslüman kardeşimizin aleyhine arkasından konuşulursa kendi namusumuz gibi onun namusunu koyacaktık ya? Hani bir Müslüman kardeşimizin aleyhine birisi konuşuyorsa kendi şerefimizi korur gibi onun da şerefini koyacaktık ya? Nerde kaldı İslam'ın şiarı? İslam'ın şiarı kalmamış bizde. Allah bizi muhafaza eylesin.

O yüzden ne yapacağız? O zaman kötü bari konuşmayalım, susalım. Rabbim bizi muhafaza eylesin. İbni Mace' de geçiyor hadisi şerif: 'İnsanoğlunun konuşmaları lehine değil aleyhinedir. Ancak iyiliği emretmek veya kötülükten menetmek için yaptığı konuşmalar bunun dışındadır.' Rabbim iyiliği emreden kötülüğü nehyeden konuşmalar yapan kullarından eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Allah rızası için el fatiha maassalavat. Amin. Önümüzdeki hafta Allah izin verirse: "***Çünkü sen kulaksın, o dildir. O senin cinsinden değil. Allah kulaklara 'Ansitu' buyurdu.***" Allah izin verirse burdan inşallah devam edeceğiz. Haklarımızı helal edin tekrar.

https://www.youtube.com/live/d13-kN2XLf4?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1622-1627. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin, gündüzümüzü hayırlı eylesin, ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemize ve cümle Ümmet-i Muhammed'e Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışmayı nasip eylesin. Hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hak yolunda uğraşan mücadele eden didinen, batıla karşı da cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i iman edip salih ameller işleyen, hakkı ve sabrı tavsiye eden kullarından eylesin. Ecmain. Allah hepinizden razı olsun inşallah. Geçen haftadan devam ediyoruz inşallah. 1623. beyit. En son yemek yemek ve nükte söylemek kamile helaldir. 'Madem ki sen kamil değilsin yeme ve sükût et.' der. Burayı konuşmuşuz şimdi devam eden beyitten inşallah:

"Çünkü sen kulaksın, o dildir. O senin cinsinden değil. Allah kulaklara 'Ansitu' buyurdu."

Sen kulaksın o değil. Yani sen daha henüz kemale ermedin. Kemale ermediğin için sen dinleyeceksin, sen kulak olacaksın. Kemale erenler bir meselede, bir meselede, bir sanatta ustalaşanlar, bir şeyde mesela örnekliyorum, işte tıbbiyede profesör. Onun yanında talebenin konuşması uygun mu? Değil veya İmamı Azam'ın yanında talebenin konuşması uygun mu? Değil. O dinleyecek. Bir şeyin eğitimini veren, o işin bu konudaki ordinaryüsü, o bu konudaki otoritesi, bu konuda o bütün talim ve terbiyeyi bitirmiş, onun yanında birisi ona ahkam kesmeye kalkarsa o küstahlık yapmış olur. O ne yapacak? Dinleyecek. Mesela eski Yunan eğitiminde talebenin soru sormaya dahi hakkı yoktur. Bir talebe soru sormaz, sadece dinler. Sufilikte de

böyledir. Dinler üstadını, üstadı derse ki bir sorusu olan var mı? O zaman sorar. Öbür türlü sormaz hiçbir şey. Sadece dinler çünkü sen kulaksın. Kulak olmazsan eğer sen dil olamazsın. Önce sen kulaklığını yaşayacaksın. Yani dinleyenlerden olacaksın. Ayet-i kerimede, Ahkâf yirmi dokuzda da diyor:

'Resulüm, hani Kur'an dinlesinler diye sana cinlerden bir taife yöneltmiştik. Hazır olunca birbirlerine susun demişlerdi. Kuran'ı okuması bitince her biri birer uyarıcı olarak kavimlerine dönmüşlerdi.' Bakın, Cenab-ı Hak cinnilerden örnek veriyor. Diyor ki Kur'anı dinlesinler diye sana gönderdik. Sen ne zaman hazır olup Kur'anı Kerim'i okumaya başladığında birbirlerine susun diye nasihatte bulundular. Kur'anı dinlediler. Kuran'ı dinledikten sonra tekrar kendi kavimlerine döndüler. Kendi kavimlerine Kur'anı tebliğ ettiler. Mesela Kur'an, yine Araf iki yüz dörtte de: 'Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun ki merhamet olunasınız.' O yüzden Kur'anı Kerim okunurken dinlemek farzdır. Kuran'ı Kerim okunurken dinlemek farz olduğu için yandaki kimseyle dahi konuşulmaz ama şimdi bu tabii farzları yerine getirmiyorlar, bu adaba, bu erkana, bu kurallara uyan yok. Yani herhangi bir yerde birisi Kur'anı Kerim okuyor, bir yerde Kuran'ı Kerim okurken o kimse kalkıyor, örnekliyorum, işte kendince etrafında konuşmaya başlıyor. Kur'an okunduğu zaman muhakkak ve muhakkak herkes pür dikkat susar. Pür dikkat dinler. Hazreti peygamber(s.a.v) hazretleri konuşurken ashap onun sözünü kesmez, pür dikkat onu dinlerdi. Pür dikkat.

Bir üstat konuşurken herkes pür dikkat onu dinler. Bakın, onu dinler. Orda konuşmak adaba, erkana riayet etmemek, büyük edepsizliktir. O adaba uymayan da o yeni gelmiştir, hamdır daha pişmemiştir ya da saygısızdır, bildiğiniz saygısızdır, dervişin küstahıdır, dervişin saygısızıdır o. Orda dinlemek çünkü şart. Hiçbir şeyle ilgilenmeyecek, sadece dinleyecek. E şimdi cumaları mesela cumada hutbe okunuyor, cuma da hutbe okunurken hutbeyi dinlemek cumanın içindeki farzlardan birisi. Adam yanındaki emekli maaşının kaç para olduğunu söylüyor. Değil! Hutbeyi dinleyecek. Bir de namazda oturduğu gibi oturacak hutbeyi dinlerken çünkü iki rekat ya cumanın namazı, öbür iki rekatı da ne olmuş oluyor? Hutbe olmuş oluyor. Öbür iki rekatı da hutbe olmuş oluyor. Şimdi aslında Emeviler zamanında bu oldu. Hutbeyle namazın yerini değiştirdiler. Hâlâ daha bu Emeviler zamanındaki usule devam ediyor, şey ne o, diyanet veyahut da İslam dünyası. Emevilerde çünkü hutbeye çıkan imamlar, ehli beytin arkasından konuşmaya, ehli beyti kötülemeye başlayınca bu sefer insanlar hutbeyi dinlemeden namazı kılıp çıkıyor, namazdan çünkü sonra hutbe. Baktılar ehl-i beyte laf söylüyorlar, namazı kılan çıktı, gitti. Hutbeyi dinlemeye başladı. Bu sefer hutbe ile namazın yerini değiştirdiler. Hadisi şeflere bakın, cuma

ile alakalı, hutbe sonradır, önce değildir. Bayram namazında da kılıyorsunuz ya ne yapıyor? Önce hutbe mi? Yok. Hutbeyi sona bırakıyor. Normalde namazı kılıyor, hutbeye çıkıyor, hutbeden sonra tekrar mihraba geliyor. İşte o mesela aynı o şekilde cumanın kılınması lazım. Hutbe de dinlenecek. O zaman eğer o dinlemezsen, kulak olmazsan, dil olamazsın. Kulak olabilmen için senin dil olabilmen için önce kulak olman gerekir. Deylemi'de ne diyor hadisi şerifte: 'Alimlere uyun. Onlar dünya ve ahiretin ışıklarıdır.' Ona uyacaksın, onu dinleyeceksin, ona tâbi olacaksın. Onlar dünya ve ahiretin ışığı. Bir mürit için mürşidi dünya ve ahiretin ışığıdır. Onu dinleyecek, ona tabi olacak. Allah bizi onlardan eylesin. Hani meşhur ya: ' Ya alim ol ya öğrenci ya dinleyici veya onları seven olun. Yoksa helak olursunuz.' Bu da Beyhaki'den hadisi şerif. Ne olacakmış o kimse? Ya alim olacakmış ya öğrenci olacakmış ya bunları dinleyen olacakmış veya bunları seven olacakmış. Dört gruptan birisi olacak. Ya alim olacaksın, alim olabilmen için önce öğrenci olman lazım. Öğrenci olabilmen için önce dinleyici olman lazım. Onu olabilmen için önce onları sevmen lazım. Sevmezsen bunların hiçbirisi de olamaz. Seversen evet, iyi bir dinleyici olursun. Seversen iyi bir öğrenci olursun. Seversen iyi bir alim olursun. Allah bizi onlardan eylesin. O yüzden mürşidi kamilin huzurunda da susmak, ondan sonra, onun huzurunda edepli davranmak, onun huzurunda can kulağıyla sohbeti dinlemek gerekir. Böyle yapmayanlar yolun adap ve erkanına uymamıştır. Bir konuşmacı var, konuşuluyor. Kuran sünnet dairesinde ise konuşmacı, onu dinlemek şart olur. Allah bizi onlardan eylesin.

"Çocuk önce süt emme kabiliyetinde, doğar, bir müddet susar ve tamamı ile kulak kesilir. Lakırdı söylemeyi öğreninceye kadar bir zaman dudağını yumması, söz söylememesi gerekir."

Kundakta iken konuşan tek şahıs vardır, o da İsa(a.s.)'dır, kundakta konuşan, doğar doğmaz. Evet, geri kalan bütün çocuklar ne yapar? Önce susarlar ve çocuk önce ne yapar? Süt emer. Çocuk daha henüz mamaya geçmedi, henüz daha sebzeye geçmedi, henüz daha ekmeğe geçmedi, henüz daha ete geçmedi, başka bir beyitte de hazreti Mevlana diyor ki önce o süt emer, sonra diyor o büyümeye başlayınca artık diyor o ekmek ister. Sonra biraz daha büyümeye başlayınca artık o diyor et yemeği ister, et ister. İşte bir mürit de çocuk gibidir. Önce ders aldığında süt emer, sonra o dervişliği benimsedi, manevi olarak artık kuvvetlenmeye başlayınca o zaman ekmek yer, o zaman sebze yer, ondan sonra et yer, ondan sonra artık iyice beslenir, artık yemekten içmekten kesilir, sonra da manevi yemeye başlar. Artık o der ki sütte ekmek de et de bir zaman için lazımmış der. Sonra ne dedi? Sonra bizi besleyen Rabbimdir dedi. Sonra da iş maneviyata döner.

O yüzden o çocuk da ilk önce ne yapar? Önce dinler her şeyi. Süt emerken dinler, her şeyi dinliyor. Kulak kesilir. Yani çocuk dinler, azarlandığını dahi hisseder ya, başlar ağlamaya. Dinlemek lazım. Artık o ses tonu normal değil, azarlandığını hisseder, başlar ağlamaya. Halbuki sözü anladı mı? Anlamadı, yani kelime olarak ama o iyi bir dinleyici, iyi bir kulak. Çocuklar kadar iyi bir dinleyici, iyi bir kulak yoktur. Mimiklerinizi dahi izler sizin. Çocuklar anne babayı anne karnında izlemeye başlar. Anne karnında dinlemeye başlar. Ben derim ya bazen çocuk sahibi olacaksın evet, anne karnında senin anneliğin ve babalığın başladı. Anne karnına düştüğü ve orda ilk çocuk oluştu, ilk önce kalbi başladı atmaya, kalbi başladığı anda atmaya, o seni dinlemeye başladı. O seni dinliyor artık. Şimdi anne baba arasında problem olsun, çocuk o kavga gürültü esnasında anne karnında stres sahibi oldu. Anne karnında stres oldu. Anne stresli bir hamilelik yaşadı, çocuğun üzerine tecelli etti. Stresli bir çocuk doğdu, yüzde doksan. Annede alkol var, çocuk alkole bağımlı doğuyor yüzde doksan. Anne uyuşturucu kullanıyor, çocuk yüzde doksan uyuşturucuya eğilimli yetişiyor. Anne de sapkınlıklar var, çocukta yüzde doksan o sapkınlıklar görülüyor. Anne takva sahibi, çocuk da takva sahibi oluyor büyük bir çoğunlukta. O zaman anne babalar sadece kendileri için yaşamayacaklar. Madem ki sen evlendin, çocuk sahibi oldun, çocuğunun da ne yapacak? Mesuliyetini üzerine alacak. Henüz daha anne karnındayken çocuk ne yapacak? Kendini dizayn edecek. Ona göre çocuk yetişecek çünkü. Sen çocuğunun iyi olmasını istiyorsan anne karnında kendini terbiye et.

Sen kendini terbiye etmezsen çocuğundan terbiye bekleme. Sen sinirsellik yaptın, dövüştün, kavga ettin, bağırıştın, çağrıştın, o çocuk da sinirsel olarak doğdu. Hatta içeriden erkek çocuksa başladı tespih atmaya içerde, dışarı çıktığında, ortalığın dumanını çıkaracak. Yok, kız çocuğuysa hırçın bir çocuk geliyor demektir. Böyle kıracak dökecek, ufatacak. Başka bir yerde arama. Hep ben derim ya, çocuklarınızda kabahat aramayın, kendinizde arayın. Biz Nuh değiliz böyle çocuğumuzla imtihan olalım. Biz Adem değiliz öyle çocuğumuzla imtihan olalım. Biz Lut değiliz, eşimizle imtihan olalım. Böyle herkes hemen onlara pay biçer ya, hani işte ademin de çocuğu böyle oldu, şunun da çocuğu böyle oldu, ya biz onlardan değiliz. siz ne kendinizi onlarla eşdeğer tutuyorsunuz ki? Yani sen Nuh musun? Kendini onunla eş değerde tutuyorsun. O çocuk senin ektiğin, ne ettiysen onu biçeceksin. Arama başka yerde. Her başına ne geliyorsa kendinde ara. Her başına ne geliyorsa. Yoksa ayeti kerimeyi inkâr etmiş olursun.

Ayet-i kerimede diyor ki 'sizin önünüzde sizin yaptıklarınız vardır.' Ayeti kerime bu. Senin önünde senin yaptıkların var. Hiç başka bir şey arama.

Denize taş attıysan gümbürtüsü gelecek sana. Taşı atan sensin. Bakın taşı atan sensin. Hz. Mevlana Mesnevi'de der ya, her şey aksi sedadır. Biz önceden Bayındır'da böyle dağa çıkardık, böyle bir vadiye filan girdiğimizde bunu biliyorduk çocukluğumuzda, bağırırdık biz işte Ahmettttt diye sesi kestiğinde, ses aksi seda yapardı. Yankı yapardı. Ahmettttt diye tekrar kendi sesini duyarsın. Biz bunu normalde kendimiz orda daha henüz yeni yetişirken, öyle biz el bebek gül bebek büyümedik. Dağdan zeytin getiriyorduk bahçede ekmek için, bildiğiniz delice zeytinleri. Dağda babamın çok samimi bir arkadaşı vardı. Onun zeytinliği vardı. Ordan delice zeytinleri biz köklerdik, kocaman kocaman kökleri, kütük gibi. Onu vururduk omzumuza, getirirdik bahçeye. Oho, şimdi bakıyorum on dört, on beş yaşındaki çocuklara laylaylom yaşıyorlar. Onların da nasipleri böyleymiş. Rızıkları bu. Yapacak bir şey yok. Yani şimdi bakıyorum ben, benim kendi yaşımdaki çocuklara, çocuğu on iki, on üç yaşında. Sen gece saat ikide gidecek bahçede maydanoz sulayacak. On, on iki, on üç yaşında bir çocuğu gönderebilir misiniz dışarı şimdi? Gönderemezsiniz. Çocuklar bir odadan bir odaya su içmeye gitmiyor şimdi. Mümkün değil. Herkes, bütün aileler, kendi kral ve kraliçelerini doğurdular, büyütüyorlar. Hepimiz, bakın hepimiz! Kral ve kraliçelerimizi doğurduk, büyütüyoruz, şimdi. Şimdi önceden öyle değildi. Tabii herkes bir çile çekerdi. Allah bizi affetsin.

İşte o çocuk önceden ne yapıyor? kulak kesiliyor, dinliyor. Anne karnında da dinliyor, büyüyünce de dinliyor, etrafını da dinliyor. Sonra o normalde çocuk konuşmaya başlıyor. Eğer normalde etrafı dinlemezse kendi kendine söylenmeye başlarsa yani manasız şeyler çıkar ondan. Eğer hiç kimseyi dinlemesin, hiç kimseyi dinlemesin, o çocuk konuşma özürlü olur. Bazen anneler babalar işte çocuğumuzun konuşması gecikti. Konuşmadın sen çocuğunla çünkü. Nasıl? Basbayağı. Bebekken konuşacaksın, doğduğunda konuşacaksın onunla. Devamlı konuşacaksın onunla. Eğer evde çocuklar yoksa başka, sen onunla anne konuşacak. Genelde hep ilk çocuklarda olur bu. İlk çocuklar böyle şey olur, etrafında konuşan olmazsa tutuk olur mesela ama etrafında çocuk varsa önceden işte kombin bir hayat vardı. Amcalar, ne bileyim işte kardeşler, mardeşler, herkes bir yerde yaşıyordu. Çocuklar avluda büyüyorlardı birbirleriyle oynuyorlardı. Harika. (bu ses düzene girmedi herhalde bugün ya, iyi mi) evet, çocuklar böyle normalde birbirleriyle oynayanlar, çabuk konuşurdu. Çabuk hareket ederdi çocuklar. Öncede öyleydi ama şimdi öyle değil tabii. Yani normalde işte anne çalışıyor, baba çalışıyor ya, çocuk kreşe gidiyor. Yani çocuklar asosyal olmasın diye, şimdi herkes kreşe gönderiyor veya önce işte okul öncesi eğitime gidiyor. Neden? çocuklar asosyal, konuşmuyor kimseyle çocuklar. E biz de kafamız

rahat etsin, evet, çocuğun eline ver bir tane telefon veya tablet, çocuk telefonla, tabletle hayatını geçirsin. Bizim normalde gençliğimizde de yeni doğanlar televizyonla büyüdü. Koy çocuğun önüne televizyonu, çocuk televizyonun önünde sabahtan akşama kadar televizyon izlesin. Şimdi ver eline telefon, telefonla haşır neşir olsun. Yemek yedirirken dahi çocuklara ne yapıyorlar? Telefon çocuğunun elinde, çocuk telefona bakarken yiyor yemeği. Telefona bakıyor, onunla yiyor. Yani telefon, normalde telefon olmazsa çocuk yemek yemiyor. Şimdi böyle olunca o çocuk da manasız sözler çıkarıyor, dengesiz hareketler yapıyor.

Biz çocuklarımızı düzgün yetiştiremiyoruz ve çocukları hem telefonları eline veriyoruz biz hem bir de çocuklar bizden o telefondan izlediği bir şey isteyince bunları onların istemesinden canımız sıkılıyor. Çocuk sabahtan akşama kadar kola reklamını seyrediyor, sonra kola istiyor. Biz çocuğa diyoruz ki kola içilmemesi lazım ama sabahtan akşama kadar çocuk kola reklamını seyretti orda, sabahtan akşama kadar bütün reklamları, bütün işte her neyse bütün videoları izledi çocuk, ordaki izlediklerini istiyor. Sen o çocuğu sonra çocuğum örtünmek istemiyor. Örtünmeyecek zaten. Neden? O orada açık kadınları gördü, onları görünce hayatı öyle algıladı. Hatta daha ileri gitti. Çocuk diyor ki annesine sen neden örtülüsün? Annesi ayrı bir dünyanın insanı oluyor veya çocuk onlara kaptırıyor kendini. Büyükler de kaptırıyor. Koca koca adamlar, koca koca kadınlar onlara bakıyor. Onlar da kaptırıyorlar. Şimdi her şey ucuzladı. Neden? etkilendiler ordan. Ya, bir youtuber gibi konuşacağım diye uğraşan gençler var şimdi. Düşün, dinledi, kulak ordan, çocuk hükmünde. Ordan öğrendi onu, başka bir yerden değil. O yüzden normalde işte derviş de aynıdır. E, büyük insanlar da aynıdır. Sen dünyayı sevenlerin yanına gidersen habire dünya konuşurlar. Sen dünyayı dinlersin, dünyayı seversin, başlarsın, benim neden yirmi tane tezgahım var, kırk değil. Ben tekstilcilerden konuşayım. Gittin adama muhabbete, adam başlar, o gün yirmi tane tezgah almış, o sene ne işler yapmış, ne büyük paralar kazanmış, çok güzel paralar kazanmış. Seneye yirmi tane daha tezgah alacak. O şöyle kafası çalışıyor, böyle kafası çalışıyor. Şöyle para kazanıyor. Tamam bittin sen. Sen yanından çıkıyorsun, süklüm püklüm. Ulan biz böyle yapamadık, edemedik. Biz böyle, bizim böyle tezgahımız olmadı. Böyle bir makinemiz olmadı. Böyle ticaret yapamadık, bittin ya. Ulan cebinde var yüz elli bin, iki yüz bin, üç yüz bin dolar sermaye, onu görmüyorsun. O çünkü iki milyar dolar, üç milyar dolar, dört milyar dolardan bahsediyor. Beş milyar dolar, on milyar dolar. Yani sen bakıyorsun

cebindekine, ulan üçyüzbin dolar var. Ben diyorum senin ne kadar sermayen? Ya hacı abi neyimiz var ki bizim işte, toplasak üçyüz, dört yüz bin dolar sermayemiz var diyor.

Örneğin eski dönemden aktarıyorum. Adam gözünü otuz, kırk milyon dolar olana gözünü dikiyor. Ben diyorum oğlum o da yok lan bizde diyorum ben, böyle bakıyor şimdi, hani o da yok bizde diyorum ben, sen yani haline hamd et, şükret. Onu görmüyor o, bakın onu görmüyor. Aynı şey, derviş, derviş de çocukluğunda, yeni derviş oldu değil mi? Yeni derviş olan bir kimse böyle işte üstadına aşık bir dervişle arkadaşlık yaparsa aşk ona bulaşır, dokunur ona ama yok, o kadar ileri derecede sevmeyen bir dervişle haşır neşir olursa o da öyle olur. Ya bir üstadımız var, tabiyiz ona yeter bu kadar. Tamam, bitti, yeter o kadar. Ya işte bir işin ucundan tutulacak, şu bu olacak ya ama bu kadarından fazlasına gerek yok onun için. Evet, dervişler de aynıdır, o da ne yapar? O da dinlediği ile, kulaktır o, o dinlediği gibi yürür. Allah muhafaza eylesin. O yüzden ama o derviş başka bir derviş var olgunlaşmış, kemale ermiş, tabiri caizse ona ilmi ledünden damlamaya başlamış. Onunla arkadaş olursa birden olgunlaşır o. Enteresan bir şey. Öbürkü de der ya bu daha dün geldi, şuna bak, buna çavuşluk verdiler, yok zakirlik verdiler, yok buna şöyle davrandılar...Yok! O, yanındaki onun derviş oturaklı o, veyahut da o kimse direkt üstada bağlandı, üstattan aldı alacağını, onun hali değişti. Bakın onun hali değişti. Yaşadık bunları hep. Birisi vardı, şeyh efendiyi dinlerdi, öbürkü dinlemezdi. İkisi de zakir. Birisi çok biliyor, kendince. Şeyh efendi anlatır, Allah rahmet eylesin, o onu dinlemez, ondan sonra, öbürüne der, yani adama bak ya der. O hâl görüyor, işte şunu oluyor da bunu oluyor da hani bizde bir şey olmuyor. Ya sende olmaz. Neden? Sen dinlemiyorsun, kulak değilsin. Sen kendini çok biliyor görüyorsun Çok biliyor, çok bilmiş gördüğünden dinlemiyorsan, itaat etmiyorsan, yap dediğini yapmıyorsun. O yüzden kemale ermiyorsun. Allah bizi affetsin. O yüzden normalde dinlerse bir kimse, dinlerse, o zaman çabuk yol alır. O zaman neyi dinleyeceğimizi iyi bilelim. Neyi dinleyeceğiz? Bir, Kuran'ı. İki, sünneti seniyyeyi, Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini. Üç, alimleri; İmamı Azam, İmamı Şafi, İmamı Malik, İmamı Hanbeli ne demişler. Dört, üstadını dinleyeceksin. Bu dört ana kaide olacak sende, dört ana kaide olacak. Sen dini felsefeni, dini tavrını, tarzını, dört direğin üzerine kuracaksın. Kur'an, sünnet, imamların içtihadı, üstadın. Dinleyecek oldukların bunlar. Bunları dinlersen mükemmel. Yok, heva hevesini dinlersen veyahut da heva hevesini kendisine yoldaş edinenleri dinlersen perişan olursun. Allah muhafaza eylesin.

"Kulak vermezse (çocuk) 'ti ti' diye manasız sözler söyler; kendisini alemin dilsizi yapar. Anadan sağır doğan ise hiç dinlemediği için dilsiz olur. Nasıl dile gelsin? Çünkü söz söylemek için önce dinlemek gerektir."

Yani kulak vermezsen sen dinlemezsen manasız sözler söylersin, anlamsız sözler söylersin. Konuşulmayacak yerde konuşursun. Konuştuğun da bir işe yaramaz. Bizim Bayındır'ın tabiriyle dangalozluk yaparsın, çünkü dinlemeden nerde ne konuşacağını bilmezsin. Kime nasıl konuşulacağını da bilmezsin. Kime nasıl konuşulacağını bilmediğin için dangoloz olur çıkarsın. Etrafa böyle, kendi kendini etrafa güldüreceğim diye uğraşırsın. Etrafa yalakalık yapacağım diye uğraşırsın. Dinlemiyorsun çünkü. Dervişlerden de vardır öyle. Derviş adabı erkanı dinlemez. Kendince dervişlerinin arasında boş lakırdı yapar. Vay sen şeyhe nasıl itaat edersin. Atla dese atlar mısın uçaktan. İşte atlarız. Yok sana şeyh böyle yap dese yapar mısın! Densiz, terbiyesiz sözler! Hele bir de eski ise artık o, o densizliği, terbiyesizliğe, o eskiliği, densizliğe terbiyesizliğe döndürür kimisi. Söylenmeyecek sözleri söyler. Konuşulmayacak mevzuları konuşur. Üstüne farz olmayana karışır. Neden? Kulak vermiyor çünkü. Dinlemiyor. Bir yolculuğa çıkarsın, o eskidir, abidir, zakirdir, çavuştur, ona böyle hürmet ederler. O etrafa densizlik yapacağım diye uğraşır, bir de kendisinin şeyhi çok sevdiğini söyler. Çok bağlı olduğunu söyler. Senin şeyhinin şeyhi sana Kur'an ve sünnetin dışında bir şey mi söyledi de şimdiki söylesin? Kime söylemiş de sana söylesin?

Senin, şeyhim dediğin kimsenin şeyhi, Kur'an ve sünnetin dışında bir şey mi dedi de sana sen şimdi böyle konuşuyorsun? Senin şeyhim olarak dediğin, intisap ettiğin kimse sana Kur'an ve sünnetin dışında bir şey mi söyledi, bir şey mi emretti ki sen böyle densiz konuşuyorsun şimdi? Eskiliğin getirmiş olduğu, eskiliğin getirmiş olduğu densizlikler, edepsizlikler veya işte o şeyhe çok yakın ya, o şeyhe çok yakın olduğundan en densizi de o! O şeyhe çok yakın ya en edepsizi de o. Yani o edebi herkes onlardan öğreneceğine, ondan edepsizlik öğrenecek. E seyahate çıkmışsın, ordaki dervişlere sen abilik öğretsene, abilik göstersene! Ne densiz densiz konuşuyorsun, ne edebi aşıyorsun! Ama yok! O böylece kendisini manevi cezaya tabi tutturuyor. Böylece o, onca yılın, onca yıldır bir şey almadığını gösteriyor. Dinlemedi çünkü. Dinlemediği için langur lungur konuşuyor. Dinlemediği için densizlik yapıyor. Dinlemediği için terbiyesizlik yapıyor. Dinlemediği için edepsizlik yapıyor. Dinlemiyor çünkü! Bu dervişin en tehlikelisidir. Bakın, dervişin en tehlikelisidir. Dinliyormuş gibi görünür, böyle durur önünde. At dersin atmaz, tut dersin tutmaz, sus dersin susmaz, yürü dersin yürümez, dur dersin durmaz. Ondan sonra da laf üretir, etrafında on tane adam var, onlarla götürüyor dergâhı! Senle mi götüreceğim, densiz adam. Nerde

ne konuştuğunu bilmiyorsun, nerde ne söylenmesi gerektiğini bilmiyorsun. Bir dervişe nasıl nasihat edilmesi gerektiğini bilmiyorsun. Kaç yıllık dervişsin, yirmi yıllık dervişsin. Yirmi yıllık derviş, oturduğu zaman lök gibi oturmalı. Demlenmiş, demlenmiş sade kahve gibi olmalı o.

Yirmi yıllık derviş dediğinde, sahabe yirmi üç yıllık sahabelik yaptı. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yirmi üç yıllık peygamberliği vardı. Yirmi üç yıl! En başından Müslüman olan yirmi üç yıl İslam yaşadı, hazreti Ebubekir efendimiz gibi. Yirmi üç yılın, yirmi üç yılın sonunda hazreti Ebubekir oldu. Yirmi üç yılın sonunda hazreti Osman oldu. Hazreti Ömer oldu. Yirmi üç yılın sonunda hazreti Ali oldu. Yürüdükleri zaman dünya ahiret arkalarından yürüdü. Bakın, dünya ahiret arkalarından yürüdü. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ki Ali'nin döndüğü yer, hak döner dedi. Yani Ali'nin döndüğü yere hak döner. Ali bir yere döndüyse, bir tarafa döndürdü ise kendini, o haktır dedi. Hükmü, hak o tarafa döner dedi. Ali oldu yirmi üç yılın sonunda. Yunus, on sekiz yılın sonunda Yunus oldu. On sekiz yılın sonunda Yunus oldu. Dinledi. Dinledi. Dinleyince on sekiz yıl sonra Yunus oldu. Dinledi, yirmi üç yıl sonra Ebu Bekir oldu, Ömer oldu, Osman oldu, Ali oldu. Bakıyorsunuz sahabeye, birer deha olmuşlar. Dünün bedevisi yirmi üç yıl sonra deha olmuş. Dünün okuması yazması olmayan, yirmi üç yıl sonra, yirmi üç yıl sonra deha olmuş. Dünün eşkıyası. Kim? Beni çok etkiler, Ebuzeri Gifari. Dünün eşkıyası. Hicaz bölgesinde, hicaz bölgesinde ondan izinsiz, ondan izinsiz bir kervan geçmiyor. Bir kervan geçmiyor ondan izinsiz! Basıyor, çöküyor kervana. Dünün eşkiyası ve Müslüman olur olmaz ilk Mekke'de dini açıktan tebliğ eden Ebuzeri Gifari'dir. Hazreti Ebubekir değil, Hazreti Ömer değil, Hazreti Osman değil. Dikkat edin, Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri değil, bir böyle eksiklik olarak bunu görmeyin ha. Bodozlamasına gidiyor. Yani siyaset yok, strateji yok, hiçbir şey yok. Çıkıyor Beytullah'ta müşriklere açıktan dini tebliğ ediyor. Dayağı da yiyor. Hz. Hamza kurtarıyor. Diyor bu kim biliyor musunuz, bu diyor Gifar kabilesinden. Vallahi bütün kervanlarınızı soyar sizin. Mal, dünya, insanların putu, ilahı. Hemen bırakıyorlar. Hemen bırakıyorlar. Hemen. Neden? Çökecek mallarına onların. Korkuyorlar, dünya ellerinden gidecek diye. Durur mu Ebuzeri Gifari. Yine diyor bekledim diyor. Müşriklerin en kalabalık zamanını. Şimdi Araplarda adet.

Araplar gündüz kaylule yapıyorlar, sanki çok çalışmış gibi. On birde bir yatıyorlar, beşte kalkıyorlar. Tabii, Arapların hayatı böyle. Cenab-ı Hak da onlara bahşetmiş, yerin altından yerin üstünden zenginlik vermiş ya. Sen istediğin kadar yırt kendini. Şimdi yeni bir maden bulmuşlar gene, petrol bitecek, hani bunların zenginliği bitecek diye bekliyorlar. Yok, bitmeyecek.

Yeni bir maden bulmuşlar, dünya üzerinde o madenden hiçbir yerde yok. Allah bereketlendiriyor, bahşediyor. Allah'la kim yarışacak? Hani petrol bitecek, o maden başlayacak, gene zengin orası. O yüzden Türkiye'nin muhakkak oralara gitmesi lazım. Eski topraklarımız ya, onlar yoksa gidip Amerika'ya yedirecek edepsizler. O edepsizler gidiyorlar Amerika'ya yediriyorlar. Amerika yedireceklerine İslam dünyası yesin bari hiç olmazsa inşallah. İşte normalde onlar on birde yatıyorlar, beşte, dörtte beşte kalkıyorlar. Kalktıktan sonra Beytullah'a geliyorlar. Müşrik onlar. Onlar dinsiz değil, müşrik onlar. Bekledim diyor. Bakın Ebuzeri Gifari'ye, bakın ya! Çölde eşkıya. İnsanda biraz eşkıyalık olacak. Biraz kafası normalden farklı çalışacak. Onlar zaten düzeni değiştiriyorlar, dünyayı değiştiriyorlar. Biraz Mustafalık olacak yani. Üç tane bir araya geldi mi kıyamet kopuyor zaten. Bosna karışıyor. Ben gidiyorum, bir tane var orda, ben ikinci gidiyorum, bir de üçüncü gelse tamam. Balkanlar'da savaş çıkar ya kesin. Biz çünkü Srebrenitsa şehit annelerinin çiçeği yakamızda. Bosna bayrağı, atkısı boynumuzda. Biz Sırp bölgesine öyle giriyoruz. Ha, Mustafa abi? Sırplar böyle ters ters bakıyor, Boşnaklar böyle sevinçle bakıyor, mutlulukla. Diyorlar ki onlar, ben öyle hissediyorum, bizim yapamadığımızı siz yapıyorsunuz diyorlar. Tabi. Beni geçen gün burda, ben sohbete gidiyordum, yoldan çevirdi grup. Belli böyle, Boşnak. Dedi, şeyi gösteriyor benim, Srebrenitsa çiçeğini gösteriyor. Dedim evet. Onlar şimdi Boşnakça konuşuyorlar. Dedim mafi Boşnakça ama dedim Bosna, ben dedim sabah sabah, Bosna ile beraberiz biz dedim. Ondan sonra malum dedim, ondan sonra, şeyh Kazım dedim ben, Kaçuni. Malum dedi, hemen onlar, tanıyorlar. Dedim sabah sabah benim arkadaşım o dedim ben. Nasıl böyle, ne mutlu oldular ama o böyle benim yakamda Bosna çiçeğini görünce. Dedim ki ya, yani onlar böyle büyük bir onurla, gururla büyük bir aşkla, şevkle onlar taşıyacaklarına hani dedim ki şu hale bak ya! Taşıyanı görünce dedim seviniyorlar da kendileri taşımıyorlar! Aynı bizim bu memleketin insanı da öyle. Bizde yapmamız gerekeni yapmıyoruz ki! İslam dünyasında da var bu.

Şimdi mevzuyu toparlayalım. Yani o Ebuzeri Gifari, yürüyor o ikinci günde yine tebliğ ediyor. Bakın, hiçbir şey bilmiyor daha ama dinledi. Neyi dinledi? 'Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu'. Bunu dinledi sadece arkadaşlar. Dinlediği buydu. Ne oldu Ebuzerî Gifarî? Bakın, çölde çölde eşkiyaydı, sonradan Allah Resulü' nün dostu oldu. Sonradan Allah Resulü dedi ki galip doğdu, garip yaşar garip olarak ölür dedi o. Yalnız, yalnız öldü ve bir Allah dostu onun cenazesini kaldırır dedi. İbni Mesut talebeleriyle hadis okuyordu, ilim yapıyorlardı, baktılar yolun kenarında tek başına kefenlenmiş birisi, başında da bir hizmetkâr yolun

kenarında. Ona öyle demiş, ben öldüğümde beni kefenle, yolun kenarına kadar çıkar demiş. Beni kefenle, yolun kenarına kadar çıkar, oraya bırak beni sen demiş. Benim, gelirler benim namazımı kızdırırlar demiş. O hizmetkârı da onu kefenlemiş, yolun kenarına kadar götürmüş. Zayıf, bir deri bir kemik, tabiri caizse elli kilo. Elli kilo bile yok. Böyle rüyanızda görseniz, eğer o halini gösterirlerse size, elmacık kemikleri çıkık, ağurtları çöküк, kemikleri görünüyor tabiri caizse, Böyle Ebuzerî Gifarî. Dünün zengini, eşkiyası. Gifar kabilesinin reisi. Kabileye, gidip İslam olduğunda, kabileye gidiyor, bütün kabile İslam oluyor. Medine'ye. Hazreti Peygamberin hicret ettiğini duyunca dayanamıyor, o komple gidiyor, Medineliler korkuyorlar, müşrikler bize baskına geldiler diye. Öyle kalabalık bir grupla İslam oluyor. Dinledi. Yirmi üç yıl, Hazreti Muhammedi Mustafa'yı dinledi. Dinleyince ehli kamil oldu, mürşidi kamil oldu. Allah dostu velilerden oldu. 'Ashabım yıldızlar gibidir, hangisine sarılırsanız beni bulursunuz' müjdesine nail oldu.

Dinle kardeş, dinle! Nefsini dinleme, heva hevesini dinleme, şeytanı dinleme, şeytan kulağını şeytana dayayanları dinleme. Kulağını nefsine dayayanları dinleme. Kulağını heva hevese dayayanları dinleme. Kimi dinle? Kulağını Kur'an ve sünnete dayayanları dinle. Kimi dinle? İlmü ledünden konuşanları dinle. Kimi dinle? Hak ve hakikati sana tebliğ eden, nasihat edeni dinle. Nefsine düşenleri değil. Kuran'ın tabiriyle 'gördün mü heva ve hevesini ilah edineni', heva ve hevesini ilah edinenleri dinleme. Allah muhafaza eylesin çünkü o, dinlersen eğer bunları, o heva ve hevesini ilah edineni, kemale ermemiş olanı, şeytanı dinleyenleri dinlersen, manasız sözler söylersin. Onları dinlersen senin lakırdının ipi sapa gelmez. Senin sözlerinin bir ölçüsü olmaz. Sen dengesiz konuşuyorsun. Allah muhafaza eylesin. Dengeli konuşabilmek için önce dinlemek gerekir. Düzgün konuşabilmek için önce dinlemen gerekir. Dinlemezsen, düzgün de konuşamazsın. Allah muhafaza eylesin. Yunus, ayet 42: 'Onlardan bir kısmı seni dinler, hiç sen sağırlara işittirebilir misin?' Hele sağırlıklarının yanında bir de akıllarını kullanmazlarsa kimisi dinler ama uygulamadığından dolayı sağır hükmündedir. O, dinlediğini yerine getirmez. Allah muhafaza eylesin. 43. Ayet: ' Onlardan bir kısmı da sana bakıp dururlar. Hiç sen körlere doğru yolu gösterebilir misin?' O bakıyor ama manevi kör. O manevi köre, o görmek istemeyene sen doğru yolu gösterebilir misin? Hakikati duymak istemeyene, hakikati dinlemek istemeyene sen hakikati dinletebilir misin? Hani başka bir ayeti kerimede: 'Onlarda göz vardır ama körlerdir, kulak vardır ama duymazlar, hani işitmezler' var ya, onun gibi bu ayeti kerime de. Allah muhafaza eylesin Hele körlükleri yanında bir de basiretsiz olurlarsa! Yani hem kör yani hakikati görmüyor hem de basiretsiz, hakikati anlamıyor, basireti

yok, kulağı sağır. Onlara dinletmen, onlara senin bir şey anlatmam mümkün değil. Onlar çünkü kendi kendilerini bataklığa çekmişler. Kendi kendinin kulağını sağır etmiş. Kendi kendinin gözünü perdelemiş, gözünü kör etmiş ve kendi kendine sonunda ne yapmış? Kalbini mühürlemiş. 44. Ayet: 'Allah insanlara zulmetmez fakat insanlar kendi kendilerine zulmederler'. Allah kimseyi kör yaratmaz manevi olarak.

Allah kimseyi manevi olarak sağır yaratmaz. Allah kimseyi manevi olarak basiretsiz yaratmaz. Kullar kendi yaptıklarıyla kendilerini sağır, kör ve kalbi çalışmayan, mühürlenmiş, basiretsiz yaparlar. Kendi kendilerine zulmederler. Kendi kendine, herkes kendi kendine zulmeder. Allah muhafaza eylesin çünkü Allah hiç kimseye bu manada zulmetmez. Başka bir ayeti kerime, 'Allah kullarına zulmetmez der.' Başka bir ayeti kerimede direkt söyler, Allah kullarına zulmetmez. O zaman o insanlar kendi yaptıklarıyla, kendi işledikleriyle, kendi söyledikleriyle, kendi kendilerine zulmetmiş olurlar. Sözün başında dedik ya, kimseye kızma, senin önünde senin yaptıkların var. Senin önünde senin yaptıkların var. Bazen bana soruyorlar, bunlara üzülmüyor musunuz, hayır diyorum ben. Neden? Yani onlar kendi yaptıklarını yaşıyorlar. Sen ne yaptıysan onu yaşıyorsun. Çocuklarına adaletsiz davranmışsın, çocuklar senin yüzüne bakmıyor şimdi. Neden? adaletsiz davrandın, çocuğunun neden yüzüne bakmadığının sen kendine bak. Birisi öyle dedi bana, dervişlerden arkadaşlardan hiçbirisi bana selam vermiyor dedi, kendine bak dedim deyince durdu. Sen dedim ona sert konuş, buna sert konuş ona tepeden konuş ona bağır çağır ona hakaret et, nereye kadar tolere edecek herkes seni? Akşam ekmeği senden mi geliyor milletin? Ne yapacak, senden uzak duruyor. Neden? Dilin sivri. Neden? Dilin hakaret ediyor insanlara. . Neden? Ahlakın düzgün değil, insanlara tepeden davranıyor. Ya işte şöyle... Dedim daha söyleyeyim mi? Söyle dedi. Cimrisin dedim. Dervişlerin dedim manevi hususiyetidir. Bakın, bunu hiçbir zaman unutmayın. Dervişlerin bir manevi frekansı vardır. Dervişler tepeden konuşan, tepeden konuşan, kaba konuşan, dangolozluk yapan, diline sahip çıkmayan, olur olmaz insanları kıran, satan, döken, dervişlerin parasına, malına, varlığına göz diken ve cimri. Dervişler o kimseleri sevmezler. Bu frekans ayarıdır. Bu frekans ayarıdır, kimseye kabahat bulma.

Dervişler bizi dinlemiyorlar! Dinlemez kardeş seni. Neden? Sen tepeden konuşuyorsun, sert konuşuyorsun, sen tevazulu konuşmuyorsun. Ben onun, ben onların hatalarını söyledim diye benimle konuşmuyorlar. Değil. Nasihat ederken dahi nasihatçide olması gereken özellikler var. Ona sen ince, naif söyle, öyle nasihat et. Öyle değil tabii. Allah muhafaza eylesin. O yüzden herkes kendi yaptığından mesul ve kendi yaptığını kendi işlediğini

görür önünde. Allah muhafaza eylesin. Her söz, bunu unutmayın hiçbir zaman, her söz dinleyici için söylenmiştir. Ortada bir söz var ise eğer dinlemiyorsa bir kimse sözün kabahati yoktur. Sözü söyleyenin de kabahati yoktur. D dinlemedi kendisi. Allah muhafaza eylesin. O yüzden sözlerin en güzeli, en hakikati, en ulvisi, en yükseği, Kuran'dır. Kur'an da, Kur'an da yaratılmış olan mahlukatın, ahsen-i takvim üzerine, en yüksek olan, en yüksek yaratılmış olan insanadır. Kur'an Allah'ın kelamıdır. En yüksek sözdür. En yüksek söz kime söylenmiştir? Eşrefi mahlukat olarak yaratılan, meleklerden de üstün olan insana söylenmiştir. O zaman birinci derecede dinlenilecek olan söz, Kur'andır. Kime oku emri verdi? Allah Resulüne. O zaman her Kur'an dinleyen gerçekte, gerçekte Muhammed'i Mustafa(s.a.v.)'in okuduğu Kuran'ı dinlemiş olur. Dikkat edin çünkü ayeti kerimeleri ilk okuyan kim? Hazreti Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem .

O yüzden Kur'anı o manada Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) okumuştur. Hafız filancadır, Kur'anı okuyan filancadır, sen onu öyle düşünme. Sen onu rabıta ederken, tefekkür ederken de ki hazreti Muhammedi Mustafa okuyor de. O okuyor de, öyle tefekkür et. Kuran'ı öyle dinle. Eğer Kuran'ı okuyan Muhammedi Mustafa (s.a.v) diye, Muhammedi Mustafa (s.a.v) diye tefekkür eden, öyle edeple, öyle erkan ile öyle saygılı bir şekilde can kulağıyla dinlersen manası kalbine gelir. Anladınız mı? Kur'an-ı Kerim okunurken eğer ki okuyan Muhammedi Mustafa sallallahü ve sellem diye tefekkür eder öyle rabıta eder, büyük bir edep ile büyük bir saygıyla can kulağıyla dinlerseniz manası kalbinize gelir. Bu, Kuran'ın mucizesi, Kuran'ın kerametidir, iyi dinleyene kendisini açar. İyi dinleyene, can kulağıyla dinleyene kendisini açar. O mana senin kalbine gelir, bakın o mana senin kalbine gelir. Kalbinde onun zevki, onun neşesi, onun hazzı, onun lütfu, onun mucizesi yaşanır ve kalbini ihata eder nurlandırır. Basiret gözün açılır. Basiret gözün açılır, Kuran'ı dinlerken öyle dinle. Bir mürşidi dinlerken öyle dinle, öyle dinle, kalbine aksın senin. Can kulağıyla dinle. O çünkü konuşan Kuran'dır. Öyle dinle. Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) , hem konuşan hem tefsir edenler. Kuran'dır başlı başına Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) , Kur'andır. Kuran'la Hazreti Muhammedi Mustafa'(s.a.v)'i ayrıştırmak, ayırmak mümkün değildir. O yüzden bu fakir der ki bütün hadislerine iman ettik, kabul ettik, hepsi de sahihtir deriz. Sebep? O çünkü Kuran'ın yaşanmış, Kuran'ın şekle şemale bürünmüş halidir. Allah şefaatini üzerimizden eksik eylemesin. Geceniz hayır olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Haftaya inşallah Allah'tan bir şey gelmezse 'söze kulak kulak verme yolundan gir', inşallah ordan devam edeceğiz Allah izin verirse. İnşallah.

https://www.youtube.com/live/fDDrGEiXVec?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1628-1629. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayreylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi, hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim ülkemizi, memleketimizi, İslam alemini her türlü afattan muhafaza eylesin. Her türlü dinsizlikten muhafaza eylesin. Her türlü terörden muhafaza eylesin. Rabbim ülkemizi, memleketimizi, teröristlerin, musallatından muhafaza eylesin. Cenab-ı Hak ülkemizi, memleketimizi, askerlerimizi PKK teröründen, YPG teröründen, LGBT teröründen muhafaza eylesin. Dinsizlik teröründen muhafaza eylesin. İçki teröründen muhafaza eylesin. Uyuşturucu teröründen muhafaza eylesin. Fuhuş teröründen muhafaza eylesin. Rabbim her türlü terörden ülkemizi, ülkemizin insanlarını gençlerimizi, kadınlarımızı, Ümmet-i Muhammedi muhafaza eylesin. Ecmain. Geçen hafta en son 'çünkü söz söylemek için önce dinlemek gerektir.' Burayı okuyup burayı şerh etmeye çalışmışız. İnşallah bu hafta da aynı kaldığımız yerden devam ediyoruz:

"Söze kulak verme yolundan gir. Evlere kapılarından girin. Rızıkları sebeplerine teşebbüs ederekten arayın. Dinleme ihtiyacı olmaksızın anlaşılan söz ancak tamahsız ve ihtiyaçsız olan Allah'ın sözüdür."

Söze kulak verme yolundan gir. Yani normalde her şeyin bir adabı, erkanı, fıtratı vardır, her şeyin bir yolu yordamı vardır. O zaman söze de kulak verme yolundan gir. Yani o sözü söze kulak ver. Söze kulak vererek zaten o yoldan gir. Ordan ancak anlarsın, ordan ancak bilgi sahibi olursun, ordan

ancak sen kemale erersin. 'Evlere de kapılarından girin.' Eski müşrikler evlerine kapılarından girip çıkmazlardı. Hatta bir kısmı evlerine arkadan bir böyle delik açar, arkadan bir yer açar, ordan girer çıkarlardı evlerine. Evlerine kapıdan girip çıkmazdı müşrikler, kendilerince böyle bir sapkın adetleri vardı. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, o sapkın adete bir şey demiyordu ilk önce, sonra ayeti kerime inzal oldu: 'Evlerinize kapıdan giriniz' diye, herkes evlerine kapıdan girmeye başladı. Tabii burda evlerinize kapıdan girin.' Zahiri olarak buna bakacak olursak evet, herkes bir şeye kendi evine kapısından girecek ama ev mesela diyelim ki bir kimsenin vücudu var. Vücudunun kapısı nedir? Kulaktır, gözdür veyahut da bir kimsenin normalde ona, o sen ona gireceksin ya önce onun gözüne hitap edersin, sonra onun kulağına hitap edersin. Hani Hz. Mevlana hazretleri şahıs diyor, kişi bir topluma girdiğinde kıyafetleriyle karşılanır, fikirleriyle uğurlanır. O zaman önce göze hitap edeceğiz. Müslüman temiz olacak, derli toplu olacak, düzenli olacak. Göze hitap edeceksin çünkü. Kapıdan gireceksin, o bakarken sana seni böyle palas pandıras görmeyecek seni, düzgün böyle temiz, ondan sonra disiplinli, kılık kıyafeti düzgün olarak görecek seni. Bakın, göz burda ne oldu? Kapı oldu sonradan. sonraki kapı ne? Kulak. Sen ona, ona göre görüşeceksin, ona göre konuşacaksın, ona göre onu ağlayacaksın.

Böylece o kimsenin gönlüne gireceksen göz ve kulaktan gireceksin, kapıdan gireceksin çünkü. Bir, karşımızdaki insanın kapısı ne olmuş oldu? Birinci derecede gözü oldu. Ondan sonra da kulağı oldu. Sen ona boş kelime konuşursan palas pandıras konuşursan o seninle irtibata girmez. Boş insanmış der, edepsiz insanmış boş kelimeler kullanıyor der, seninle irtibata girmez veyahut da ilk önce sana fiziki olarak bakar. Bakın, bütün insanlar size ilk bakışta, ilk tanıdıklarında fiziki olarak bakarlar, saçı sakalı düzgün mü kıyafeti düzgün mü temiz mi? Birinci onun kapısı odur. Sonra seni kelimelerinle, cümlelerinle, konuşmalarınla yargılar. Daha da yaklaşırsa seni kokunla yargılar. Ağzın kokuyor mu vücudun kokuyor mu kendi kendine sen kokmuyor dersin, kokuyor mu, o alır senin kokunu. İnsanlar sonra ne oldu? Burun kapı olmuş oldu. Sonra dokunma, dokunma insanın, hani bu beş duyu organı, insanın normalde kapısıdır. Sonra dokunma. Sen onunla musafaha ettin, sen onunla tokalaştın, sen onunla tokalaştığında senin tokalaşma sıcaklığın ne? Hani Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri musafaha ederdi, eliyle böyle sıkardı ve ilk önce o bırakmazdı. O sonradan bırakırdı. Bakın o sonradan bırakırdı. Mesela biz bazen sarmaşıyorlar ya sarmaşmak yoktur İslam'da, sarmaşmazsın hiç. Bunlar sonradan çıktı, kafaları tokuşturmak sonradan çıktı veyahut da Araplarda şey vardı, mesela işte gider büyüğünün başından öper, o gider mesela babasının başından öper,

omuzundan öper, kimisi kimisi omuzundan öper. O da onu normalde başından öpünce onu o da onun başından öper. Tensel, tensel şey yoktur, temas yoktur. Onu da biz nerden öğreniyoruz?

İşte Medine'de Allah rahmet eylesin bir orgeneral vardı, onun sofrasına oturuyorduk, mesela onun gelip başından öpüyorlardı herkes. Elinden tutuyorlar, musafaha ediyorlardı. Onun başından öpüyorlardı, eğiliyor sonra, o da onun başından öpüyordu. Tensel temas yoktur hiç. Şimdi bu yeni yeni çıktı, kafa tokuşturmak, işte omuzundan öpmek, göğsünden öpmek, bunlar bidat, sonradan çıktı. Bizim dergahta da bazen bana da yapıyorlar, ben sesleniyorum. Hadi diyorum gönülleri kırılmasın ama yok İslam'da, İslam'da musafaha etmek var. Büyüğünün elini öpmek var. Bu da ne? Bu da bir kapı. Tensel temas da bir kapıdır. O zaman 'evlerinize kapıdan girin' ayeti kerimesini ve hadisi şerifini o zaman biz meseleye manevi açıdan bakalım, müteşabih açıdan bakalım. Bir de herkesin bir kapısı vardır yani bu da nedir? Bu da böyle kullanmak isteyenlerin yani zaafı olan bir yeri vardır. O da bir kapıdır. İnsanların zaaflarını tespit ederseniz onları yönetmek isterseniz zaaflarını kullanırsınız. Birisi neden hoşlanıyor? Şundan hoşlanıyor. O hoşlandığı şeyi ona verirsiniz, sizin kapınız odur, neden hoşlanıyorsanız. O yüzden Hz. Pir diyor ki evlere kapılarından girin yani sen bir evin kapısını öğren, o evin kapısından gir, bu da senin o konudaki neyini gösteriyor? Maharetini gösteriyor. Bakara, ayet 189: 'İyilik, evlere arka taraflarından girmek değildir. İyilik Allah'tan korkan kimsenin yaptığıdır. Evlere kapılarından girin ve Allah'tan korkun ki kurtuluşa erersiniz. Yani işte değişik yörelerde değişik, hani bizde ata sözleri de vardır ya yani evin kapısı dururken pencereden girilmez. Evin kapısı dururken bacadan girilmez bunlar değişik yerlerde böyle atasözü olarak kullanılır. İşte mesela bizim bölgede İzmir, bizim Bayındır'da kapısı dururken eve bacasından mı girdin derler, hani evin kapısı dururken bacasından mı girdin. yani normal konuşmak varken sen ne yapmaya normal konuşmadın veya normal bir yol izlemek varken sen neden normal bir yol izlemedin? Makul bir yol vardı o makul yolu niçin izlemedin de sen böyle olmayacak bir şey yaptın, olmayacak bir şey dedin. Kapısı dururken eve bacasından girmek veya kapısı dururken evin penceresinden girmek veya evin kapısı dururken bahçeden atlamak gibi o normal olması gereken yolu izlemiyor. Yani her şeyin bir adabı erkanı var. Her şeyin bir usulü, kaidesi var. İnsanların içerisinde oturmuş, yerleşmiş. Kur'an ve sünnet dairesinde olmak şartıyla usulü kaidesi var. Bir kimseyle konuşmanın, görüşmenin usulü, kaidesi var. Bir şeyi anlatmanın usulü kaidesi var. Bir şeyi tebliğ etmenin usulü kaidesi var. Dini dahi tebliğ etmenin usulü kaidesi

var. Sufiliği tebliğ etmenin usulü kaidesi var. Sen o usulü, o kaideyi bilmiyorsan konuşma, sus konuşma. Konuşmak zorunda değilsin.

Bir işi yaptırmanın usulü kaidesi var, prensibi var, stratejisi var. O zaman evlerinize kapıdan giriniz biz ayeti kerimesini bu manada biz ona müteşabih olarak bakıp duruma göre hareket etmemiz gerekir. Hz. Pir de diyor ki işte hani söze başlayacaksın ama söz kullanacaksın, kelimeleri dökeceksin ağzından ama sen usulü kaideyi bil. Hikmet ehli ol. Kapıdan gir. Hikmet ehli değilsen kapıdan girmeyeceksen sus, sen boş kelamla insanlara bir şey anlatmaya çalışma Allah bizi affetsin. Burada Hz. Pir, bir söz daha söylüyor, diyor ki: 'Rızıkları sebeplerine teşebbüs ederekten arayın.' Bakın bu muhteşem bir nasihat. Biz her şeyimizi sebeplerin üzerinden ararız. Allah yaratırken sebepler üzerinden yaratır. Allah'ın yaratması sebepler üzerinedir ve biz sebeplere tevessül ederiz. Sebebe tevessül etmek sünneti seniyyedir. Sen dükkanını açacaksın, temizliğini yapacaksın, esnaflığı düzgün yapacaksın, sabah erken açacaksın ve disiplinli olacaksın, sebebe tevessül edeceksin. Bir iş yapıyorsun, işini düzgün yapacaksın, sebebe tevessül edeceksin. Casiye, 12: 'Gemilerin Allah'ın emriyle seyretmesi sizin de onun lütfundan rızık aramanız ve şükretmeniz için denizi emrinize veren Allah'tır.' Burda önemli olan bakın ne diyor, rızık aramanız, rızık aramanız. Biz dini kuran, sünnet dairesinden algılarız, anlarız, yaşamaya çalışırız. Demek ki Cenab-ı Hak emrinde diyor ki sizin rızık aramanız. Kardeş, Allah seni oturduğun yerden besler mi? Besler. buna inancımız sonsuz ama çalışacaksın. Çalışın diye emretmiş, çalışacaksın. İslam'da emeklilik yoktur. Ben emekli oldum, ben çalışmıyorum, böyle bir şey yok İslam'da, hiçbir alanda emeklilik yok. Ne sufilikte emeklilik var ne dervişlikte emeklilik var ne şeyhlikte emeklilik var ne de başka bir esnaflıkta emeklilik var. Ne de ya ben memurdum, tamam, ben çalıştım bu kadar, emekli oldum, bundan sonra yatacağım, yok İslam'da. İslam'da böyle bir emeklilik anlayışı yok. Sen gücünün yettiğinden sorumlusun, çalışmaya devam edeceksin.

Bakın yine Cuma, ayet 10, bunlar benim çok hoşuma giden ayetler: 'Namaz kıldıktan sonra dağılıp Allah'ın lütfundan nasibinizi arayın. Allah'ı çokça anın ki kurtuluşa eresiniz.' Demek ki namaz kıldıktan sonra, cumayla alakalı ayeti kerime, cuma namazıyla alakalı, cumayı kıldın, kıldıktan sonra rızkını ara, nasibini ara, çalış, sebebe tevessül et. Sebebe tevessül et. Sen sebepsiz durma. Sen peygamber Muhammedi Mustafa sallallahü ve sellem değilsin. Sen peygamber olmuş olsaydın o dedi beni Rabbim besler. O yedirir, içirir, doyurur dedi. Sen peygamberle kendini eş değerde tutma. Senin beni Rabbim besler, o doyurur, sebebe tevessül etmem deme lüksün yok. Bu büyük küstahlık olur. Bu büyük küstahlık olur. O yüzden bizim

gibi Kur'an ve sünnet dairesinde duran sufi topluluklar çalışmayı önemserler. Ben bazen çok üzülüyorum. Sekizde, sekiz buçukta, dokuzda böyle bir derviş kardeşin dükkânının önünden geçerken veyahut da ona telefon açtığımda onu ayakta görmezsem dükkanını açık görmezsem üzülüyorum. Ben saat dokuzdan sonra, büro benimkisi, hani herkes biliyor, benim aktif böyle hani birebir, perakende işim yok benim. Ben saat dokuzdan sonra büroya, oraya gelmeye utanıyorum. Yaşım atmış iki, ben utanıyorum. Ya diyorum ki orda halbuki birkaç esnaf var, ya diyorum kendi kendime diyecekler ki ya hacıya bak, saat onda büroya geldi, on birde büroya geldi, bizde bu oturmuş, yerleşmiş. Sanki onbirde büroya gidince sanki çok aktif, hani böyle harıl harıl olan bir işim varmış da iflas edecekmişim gibi bir duyguya kapılıyorum. Alışmışız çalışmaya, Hani evden kovuyorlar sanki bizi. Benim kafada bir Lütfü usta var, namazı kılıyor geliyor. Bir gün geçtim ordan, yolları süpürmüş suluyor. Demedim hiç bir şey, görmedi beni. Bildiğin normalde suluyordu, komple yolu suluyor. Lütfü usta, kızardın biraz, hakkını helal et. Yani ne işi var esnaf adamın sabah namazından sonra yatmaya! Hadisi şerif var çünkü sabah namazından sonra seher vaktinde rızıklar taksim edilir. O esnada ayakta duracaksın sen, rızıklar taksim ediliyor, sen ayakta duracaksın. Esnafsın, sabah namazından sonra ne işin var yatmakta, uyumakta senin? Sufilik az uyumak. Yürü, bak işine, aç dükkanını, temizliğini yap. Millet gelip temizlik yapacak da o bilmem ne yapacak da... Bir de öyleleri var Bursa'da.

Adam saat dokuzda sallana sallana dükkana geliyor, elinde bir tane poşet. E ordan iki tane de poğaça almış, onda geliyor. İki tane de ordan, fırından poğaça almış veya bir tane simit almış, ondan sonra geliyor, dükkanını açıyor. Hadi oğlum bana bir çay gönder ordan. Bir çay gönderiyor, ordan simitle, poğaçayla kahvaltı yapıyor. Ya saat onda geliyorsun zaten, evdeki hatun neden sana kahvaltı hazırlamaz? Madem onda geliyorsun, kahvaltını eşinle çoluğunla çocuğunla yap. Deki saat sekizde ben kahvaltı yapacağım bu evde, sekizde kahvaltıya oturacağım, ben sekiz buçuk dokuzda da dükkanı açacağım. Ya, koca kapalı çarşı dokuz buçukta açılıyor. Kaçta açılıyor kapalı çarşı? Dokuz buçukta mı? Kepenkler dokuz buçukta açılıyor, düşünebiliyor musunuz ya! Sabah namazından sonra orda bereket duası, çarşı duası vardır bizim geleneğimizde, sabah namazından sonra çarşı açılır, bereket duası edilir. Bu böyle bizim Osmanlı'dan kalma gelenektir ama şimdi koca kapalı çarşı dokuz buçukta açılıyor, sonra işsizlikten, bereketsizlikten şikayet ediyorlar.

Adam dokuz buçukta, onda dükkanını açıyor, sonra işler yok diyor. Ya iş olur mu! Sabah açsaydın ya, bereket dağıtılırken aç, sabahleyin bereket

dağıtılacak, aç kapını, pencereni. Sabah bereket dağıtılacak, evini de aç. Evin hanımı da ayakta dursun sabah namazından sonra. Kalksın, bir Yasin okusun, bir ihlas okusun, fatiha okusun, desin ki yarabbi, eşimin işine yardım eyle, bereket eyle desin. Nerdeeee! Kadınlarda oda kalmadı ki! Herkes fosur fosur uyuyor. Herkesin cebine ver parayı, yesin. Kadını erkeği, genci yaşlısı, ver ellerine birer tane kredi kartı, oh cız cız çektirsinler boyna. Ondan sonra ne? Kredi kartı mağduru! Ondan sonra hükümete kredi kartı mağdurları var! Geçinemiyoruz, o yüzden kredi kartı mağduru olduk. Sen biliyor musun hoca, sen rahatsın bak böyle konuşuyorsun, biz geçinemiyoruz. Ha, biz Sabancı'nın oğluyduk, torunuyduk sanki. Bizim de rahmetli bir fabrika bırakmış, bir fabrika bırakmış! Ha biz çalışmadık, biz yokluk görmedik hiç. Biz sıkıntı görmedik hiç! Nerden bileceğiz yokluğu, sıkıntıyı biz! O biliyor ama elindeki telefon kırk milyonluk. 'Telefonu mu gözün gördü?' Ya neyi gözüm görecek? Her gün twiterdasın işte belli, akıllı telefon var, her gün ona da internet parası ödüyorsun, e sigarada içiyorsun, dünyanın parası sigara, ona veriyorsun! Bir bakıyorsun konuşanın üzerinde marka elbise. Ne o, timsahlı, tabi! Herkes markacı ama rızıkla alakalı hazır istiyor.

Hani var ya mesnevide de geçiyor. Davut aleyhisselamın zamanında gencin birisi dua ediyormuş, ya Rabbi bana sebepsiz rızık ver. Öyle dua ediyormuş günlerce, evden dışarı çıkmıyormuş. Bir gün langırt, eve, bahçeye bir tane dana girmiş, deli dana. Demiş ya Rabbi, sen benim duamı kabul ettin. İşte demiş beklediğim rızık geldi. Bismillahirrahmanirrahim, yatırmış danayı anında. Birisi yana yıkıla geliyor arkadan, danam da Allah danam. Geliyor, diyor ki yok, bu dana bana ait. Nasıl sana ait ya? E ben diyor her gün Allah'a dua ettim, bütün bu, bu diyor şehir halkı bilir, Allah'a dua ettim, bana sebepsiz rızık ver diye diyor, bu da kendiliğinden geldi. Ben de bunu kestim. Bu benim hakkım. Bu senin hakkındı, benim hakkımdı... Haydi Davud'a. Davut aynı zamanda kral peygamber, adalet timsali, Davud'un kılıcı meşhur. Gidiyorlar Davud'un huzuruna. Tabi o adam feryat figan, benim hayvanımı kesti, danamı kesti, danam da Allah danam, danam da Allah danam...Öbürkü de diyor ki ben dua ettim ey Davud, gece gündüz Allah'a yalvardım, bana sebepsiz böyle yorulmadan, incinmeden, bana bir rızık dedim, aha bu dana geldi, ben de yatırdım kestim. Bu benim hakkım. Davud aleyhisselam dinliyor. Diyor ki besledin mi baktın mı senin mi ki diyor kesiyorsun bunu. O da diyor ki ey Davut. Sen diyor hakikati şaşırdın, karıştırdın herhalde. Sen diyor bu gece Rabbine danış, yarın diyor bize haber ver. Bu böyle değil bunun hakikati diyor. Davud bakıyor meczup bir kimse, diyor tamam, yarın gelin ama adam feryat figan bütün şehri ayağa kaldırıyor. Davud'un adaleti dediğiniz bu mu! Bu mu adalet timsali

Davud diye feryat figan ediyor ortalığa. Ardından neyse, ertesi gün adam kendi avanesini alıyor geliyor.

Haksız insanlar böyledir, şirrettir, azgın azınlıktır onlar. Böyle azgınlıkla hakları olmadığı şeyi böyle iddia ederler, haklılar pusar. Haklılar da bu haksızlar kadar cesaretli olsa, Müslümanlar bu azgın azınlık kadar cesaretli olsa, adalet yerini bulacak. Tabi başımızda bir Davud yok ki! Gece neyse, Hz. Davut iltica ediyor Rabbine, diyor ki bana hakikati göster. Hz. Pir anlatıyor, diyor ki kıble yönünden ona diyor seslenildi işin hakikati. Sabah oldu diyor, o şer insan yanındaki şerlerle, avanesi ile beraber geldiler diyor Davud'un huzuruna. Davud onu çağırdı. Dedi ki diyor istersen bu davayı kapat. Bu davayı sürdürme. Yürü git, bak işine. O adam diyor iyice şerliğini, şirretliğini orta yere koydu. Dedi ki ya görüyor musunuz Davud'un ondan sonra adaletini. İşte bu sizin peygamber dediğiniz, adaletin timsali dediğiniz adam bu. Siz buna mı boyun eğiyorsunuz, buna mı inanıyorsunuz diye iyice şirrettik yapınca Davud ordan iki tane askere dedi ki bu adamın ellerini arkadan bağlayın. Ellerini arkadan bağladılar tabii. O yine feryad figan ediyor, şirretliğini gösteriyor. Davut çıktı insanlara dedi ki: 'Ey halkım, Allah bana vahyetti, gösterdi, hakikati bana beyan etti. Bu adam dedi, bu gencin babasının yanında çoban idi, hayvanlarına bakardı ama dedi bu şer adam, bu çoban, gencin babasını dedi, babasını katletti, filanca ağacın dibine gömdü. Yanında da dedi şu renk, üzerinde ismi yazılı bıçağı da yanında dedi. Yürüyün, şimdi oraya gideceğiz dedi. Bütün avane, halk toplandı. O ağaca geldiler. O ağacın dibini kazdılar. Ağacın dibinden o gencin babasının mezarını çıkardılar. Mezardan babasını çıkardılar ve altında da içinde de ismi yazılı bıçak, onun bıçağı. Şimdi dedi buraya dar ağacını kurun. Şimdi dedi bunu burda asın. Onu orda babasını öldürmekten kısas yaptılar. Onu öldürdüler, onu gömdüler. O adamın ne kadar malı varsa o gence de ne yaptılar, mallarını tevdi ettiler. Şimdi bakın, o dahi sebepsiz değil. O genç bunu isterken Allah o gencin hakkı olan, o gencin miras hakkı olan malı ona gönderdi.

O zaman rızık için ne yapacağız? Biz arayanlardan olacağız. Çalışanlardan olacağız ve helal rızık peşinde koşacağız. Helal! Duanın kabul edilmesini istiyorsan, helalini ara. Az helal, çok haramdan evladır. Az helal, çok haramdan evladır. Çoluğuna çocuğuna eşine helal yedir. Az olsun, önemli değil ama helal olsun. Kadınlar, evlilik kadınlar, önemli olan eşlerimizin eve helal rızık getirmesidir. Eşlerinizi sıkıştırmayın. Lükse, şatafata, şatahata, gösterişe düşüp de adamları zorlamayın. Yok mobilyanın burası çizildi eller değiştiriyor, biz daha değiştiremedik. E değiştirmiyor, ne olmuş. Mobilya ile mi evlisin, değiştirmeyiver. Yok koltuğunun burası şey oldu, ne o, lekelendi,

değişmesi lazım. Zorlama, değiştirme. Değiştirme, senle beraber yaşasın. De ki bu koltuğun bende nostaljisi var. Ah ne üzüntüler çektim, üzerimde ağladım, ne zikirler yaptım üzerinde, ne yakaza haller gördüm üzerinde, şu koltuğun dili olsa da anlatsa. Ben, ben derdimi bu koltukta yaşadım, sevincimi bu koltukta yaşadım, zikrimi bu koltukta yaptım, hüznümü bu koltuğa akıttım. An geldi gece yarısı herkes uyuyordu, ben o koltuğun köşesinde Allah'a yalvarıyordum. Bu koltukta üstadım oturdu. Bu koltukta benim eşim oturdu. Bu koltukta çocuğum hasta oldu. Ben orda uyuttum onu. Bu koltuk çocuğumun iyileştiği koltuk...Böyle bir şey kalmadı kimsede. Bende daha şeyhimin fanilaları var. Şeyhimin fanilaları, şeyhimin pantolonu, şeyhimin cübbesi, şeyhimin takkesi, şeyhimin tesbihi. Evet, bu böyle, ben herhalde ben biraz böyle tuhafım galiba ya da bugün, bu ara şeyim ya, ne o, duygusal bozukluk yaşıyorum, sıkıntılıyım. Allah bizi affetsin. Helal rızık, Allah'tan kork. Rızkını güzel yoldan ara. Helali al, haramı terk et. İbni Mace naklediyor, Allah'tan kork, rızkını güzel yoldan ara. Güzel yoldan ara. Helali al, haramı terk et. Bir şeyde haram kokusu var, terk et. Haramla iştigal etme. Allah muhafaza eylesin. Hak Teâlâ, Hz. Adem'e bin çeşit sanat öğretip buyurdu ki 'neslin bu sanatlardan biriyle rızkını arasın. Sakın dini geçim vasıtası yapmasın.' Bunu da Hakim nakletmiş. Demek ki ne yapacak? Bin çeşit sanat öğretmiş Cenab-ı Hak Adem aleyhisselama.

O zaman Adem'e bin çeşit sanat ona öğretildi ise senin DNA'larında da bin çeşit sanat öğrenme, öğrenme fıtratı var. Adem'e vermiş bunu. Sende de var, bir şey sende baskın çıkabilir. Bir şey sende baskındır. Onu çok iyi yapıyorsundur. Onu bul kendinde, onu parlat, onu yürüt. Bin çeşit bir kimsede sanat var. Bu sadece Adem'e has değil. Bütün insanlığa has bu, bütün insanlığa has. Herhangi bir dalda senin muhakkak ki o fıtratın bir dalı, bir rengi daha kuvvetlidir sende. Onu bul, kendinde bul onu, onu tespit et, o işi yap ve mükemmel derecede yap. Parmakla gösteril, seni parmakla göstersinler. Onu bul. O sakın kendi kendine de işsizlik yapma, tembellik yapma. Allah muhafaza eylesin. Sakın dini geçim vasıtası da yapma. Bakın bu çok önemli. Bu Adem'den itibaren bütün inananları ilgilendiren bir konu, dini geçim vasıtası yapma. Dervişliği, dini geçim vasıtası yapma. Zakirliğini geçim vasıtası yapma. Nakipliğini, nükebbalığını geçim vasıtası yapma. Şeyhliğini geçim vasıtası yapma. Ben şeyhim, ben mürşidim, ben veliyim geçim vasıtası yapma. Ben hocayım, ben alimim, ben fetvacı başıyım, geçim vasıtası yapma. Dinden geçinme. Dinden geçinme. Dini geçim vasıtası yapma. Ben hafızım, ben Kuran'ı Kerimi çok iyi bilirim, işte ben ilim erbabıyım, geçim vasıtası yapma. Ben düz mantık konuşurum, ordan fetva veriyorlardı, burdan içtihat ediyorlardı, ordan bunu söylüyorlardı...Kardeş, ben hazreti

peygamber sallallahu aleyhi ve sellem e bakıyorum. Dinden mi geçindi? Hayır. Dedi ki ben tebliğimden dolayı sizden bir şey istemiyorum. Dini geçim kaynağı yapanlar, eninde sonunda helak olurlar. Bu dünyadan imanlarını tam olarak koruyamadan göçüp gidebilirler çünkü dini istismar etmek var. Allah'ın dinini istismar etmek var. Çalışın kardeşler, çalışın. Mücadele edin, gayret edin, koşturun. Dini geçim vasıtası yapmayın.

O yüzden ben büyük bir güvenle, büyük bir inançla, büyük bir böyle, coşkuyla derim. Bizim kardeşlerimiz semadan ücret almazlar. Kaç para, kaç para, kaç para diye sema etmezler. Bizim dini olarak bütün hizmetlerimiz ücretsizdir. Biz herhangi bir dini hizmetimiz var diye insanlardan para istemeyiz. Para toplamayız. Biz isteyen dilencilerden değiliz. Birileri de isterse o bizden değildir. O bizden değildir. Biz istemeyiz. Bizim bir şeye gücümüz yetiyorsa kendi şahsi dairemizi ilgilendiriyorsa biz ona kalkışır yaparız. Gücümüz yetmiyorsa yapmayız. Gücümüzün yettiğinden sorumluyuz. Gücümüzün yetmediğinden sorumlu değiliz. Abi ya biz yemek dağıtıyoruz da o yüzden işte biraz bize yardımcı olur musun! Git lan! Senden öyle bir şey isteyen mi oldu! Bitti, bizden değil, kendiliğinden oluşur. Eyvallah, söyleyecek bir lafım yok. Biz ücret talep etmeyiz. Din bizim için geçim kapısı değil. Bu kadar net. Dini geçim kapısı yapan kimse yani tespit edersem alırım zakirliğini, çavuşluğunu zaten. Allah bizi affetsin. O yüzden hazreti peygamberin kesin emri. Dini geçim vasıtası yapmasın. Bitti. Din geçim vasıtası olacak bir şey değildir. Ulvidir. Sen Allah için yola düş. Allah muhafaza eylesin. O yüzden biz bu konuda titiz davranırız. Kardeşler de arkadaşlar da titiz davransın inşallah. 'Kim emir ve yasaklarına uyarak Allah'a karşı takvalı olursa biz ona bir çıkış yolu yaratır ve onu hiç ummadığı yerden rızıklandırırız. Allah'a güvene o yeter.' Demek ki sen Allah'tan korkar Allah'ı zikreder, sen haramlardan uzak durur, haramlardan uzak durur, kendini disiplin edersen Cenab-ı Hak senin ummadığın yerden seni rızıklandırır, ummadığın yerden. Herkes bir liraya alır bir lira elli kuruşa satar. Sen bir liraya alır, on liraya satarsın. Herkes bir işten beş lira kazanır, sen on lira kazanırsın veya sen iki lira kazanırsın, Cenab-ı Hak ona öyle bir bereket verir, sen iki lirayla on iki liralık iş yaparsın. Allah'ın bereketine güven. Allah'ın afiyetine güven. Allah'tan afiyet dile. Allah'tan bereket dile. Cenab-ı Hak sana öyle bir şey yapar ki tozundan bereket verir. Sen yürür gidersin. Sakın kibirlilik yapma, küstahlık yapma. Sakın tembellik yapma. Allah'a güvende şek şüphe yapma. Sarsılma. Allah'a güven, Allah'ı zikret, haramlardan uzak dur. Allah seninle, sen öyle davrandığın müddetçe. Ahsab, 31: 'Sizden kim de Allah'a ve Resulüne itaat eder ve salih amel işlerse ona da mükâfatını iki kat veririz. Ayrıca biz onun için üstün bir rızık hazırladık.'

Demek ki ne yapacak? Allah ve Resulüne itaat edecek. Salih amel işleyecek ve Cenab-ı Hak ona iki kat mükafat verecek. İki kat mükafat verecek. Bunlar Allah'ın vadi hak, bunlar Allah'ın müjdesi. Allah'ın müjdesi bunlar. Bu Ahmet'in Mehmet'in Mustafa Özbağ'ın müjdesi değil. Bu alelade bir vatandaş müjdesi değil, Allah'ın müjdesi. 'Kim Allah ve resulüne itaat eder', o zaman Allah ve Resulüne itaat et, ticaretini ona göre yap, çalışmanı ona göre yap, gayretini ona göre yap. İtaat et ve salih amel işle. Vel'asr'daki gibi. Salih amel işle. Namazını kıl, orucunu tut, Allah'ı zikret, iyilerden ol. Diyor ki mükafatını iki kat veririz onun. Bir kat değil, iki kat. Allah'ın katı nasıl bilinmez. Ayrıca biz ona üstün bir rızık veririz. Bunun bir dünyaya bakan cenahı var bir de ahirete bakan cenahı var. Dünyaya bakan cenahı ne? Sana dünyada üstün bir rızık verecek. Buna inan. Buna iman et. Buna inan. Buna iman et. Dünyadayken maddi manevi sana üstün rızık verecek. Yeter ki sen Allah ve Resulüne itaat et. Salih amel işle. Bakın üç tane size ibare var. Allah ve Resulüne iman et ve salih amel işle. Senin kul olarak vazifen bu ve ne iş yapıyorsan, çalış gayret et. Allah senin mükafatını iki kat verecek. Maddi manevi, maddi manevi, hem dünyadayken hem ahirette iken verecek. Ahiretteki rızık nedir? Cennettir, cemalullahtır, ahiret rızkıdır. Sen ahirette cemali seyrede seyrede yaşa. Ümidimiz o. Umudumuz o. Orangutanlar gibi muz yemeye gitmiyoruz. Orangutanlar gibi ananas yemeye gitmiyoruz. Bırak, dünyada yememişiz, orda mı yiyeceğiz diye uğraşacağız. Onun cemali lazım bize. Onun muhabbeti lazım. Biz orada Resulullah sallallahü ve sellem hazretlerinin sofrasına oturmak istiyoruz. Biz orda hazreti sahabenin, peygamberlerin sofrasına oturmak istiyoruz. Biz hazreti pir efendilerimizin sofrasında oturmak istiyoruz. Biz şeyh efendilerimizin sofrasında oturmak istiyoruz.

Zaten bu dünyada yalnızız, garibiz, kimsesiziz bir de oralarda öyle kalmak istemiyoruz. Bizim için manevi rızık onların sofrasında oturmak. Biz onu istiyoruz. Rabbim en hayırlı yönden versin inşallah. Cenab-ı Hak habibine dost eylesin. Peygamberlerine dost eylesin, ashabına dost eylesin, pir efendilerimize dost eylesin, şeyh efendilerimize dost eylesin. Salih kimselerle dost eylesin. Hem dünyada bizleri onlarla beraber eylesin hem de mahşerde beraber eylesin hem de cennetinde beraber eylesin hem de cemalullahın da beraber eylesin. Biz onun cemalini seyrede seyrede, cemaline doya doya, gani girg ola ola bir cennet hayatı bizlere nasip eylesin. Asıl rızkımız bu olsun bizim inşallah. Ecmain ve bu dünyada da helal rızık istiyoruz. Rabbim bizi namerde, kafire, münafığı muhtaç eylemesin. Bizleri dünya rızkı için boynunu bükenlerden eylemesin. Bizleri böyle el avuç açanlardan eylemesin. Bizleri Rabbim kendisine el avuç açanlardan eylesin. Kendisinden

isteyenlerden eylesin. Rabbim katından bizleri rızıklandırsın. Bizleri katından nimetlendirsin. Bizlere katından lütfetsin. Bizlere katından ikram eylesin. Bizlere katından meccanen rızıklandırdıklarından eylesin. Bizleri katından maddi manevi rızıklandırdığı kullarından eylesin. Ecmain. Gelecek zürriyetlerimizi de böyle rızıklandırsın. Torunlarımızı, çoluğumuzu, çocuğumuzu gelecek zürriyyetlerimizi helal rızıklarla nasip eylesin, rızıklandırsın inşallah. Ecmain. Allah razı olsun inşallah. Ne güzel demiş Allah Resûlü sallallahu ve sellem : 'Allah'ım bana faydalı bilgi, makbul amel ve tayyip, güzel rızıklar' amin. Bu da peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin duası, 'Allah'ım bana faydalı ilim, makbul amel ve güzel rızık ver.' Ecmain. Rabbim peygamberimizin duasında bizleri birleştirsin inşallah. Allah razı olsun hepinizden de. Haklarınızı helal edin. Bizden yana helal olsun. 1630. beyitten inşallah devam edeceğiz. El- Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/live/Dw-BLGhadxk?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1630-1633. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihâd eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşayan ve yaşatanlardan eylesin. Ecmain. Geçen hafta 'dinleme ihtiyacı olmaksızın anlaşılan söz ancak tamahsız, ihtiyaçsız olan Allah'ın sözüdür' burayı okumuşuz, burdan devam ediyoruz. 1630. Beyit:

"Allah yarattığını eşsiz, örneksiz yaratır. Üstada tabi değildir. Herkes ona dayanır, onun dayanacağı bir varlık yoktur. Ondan başka bütün mahlukat hem sanatında hem sözünde üstada tabidir, örneğe muhtaçtır."

Allah bir şeyi yaratırken bir şeyden kopya çekmez. Cenab-ı Hak çünkü bütün yarattığı her şeyi yoktan var etmiştir. Yoktan var eden vardan zaten var eder ama Cenab-ı Hak yoktan var ederken elinde bir numune yoktur, elinde bir örnek yoktur. O numunesiz, örneksiz yaratır. Cenab-ı Hakkın sıfatlarından birisi de El- Bari ismi şerifidir. El-Bari bu manada yaratırken örneği olmadan varlıkları icat eden Allah'ın bir sıfatı, ismidir. Demek ki o yaratırken örneksiz yaratıyor. Bir üstada, yani bir öğreticiye, bir yol göstericiye bu konuda bir mihmandara ihtiyacı yok. Haşır 24'te de: 'O Allah ki yaratandır, kusursuzca var edendir. Şekil ve suret verendir. En güzel isimler onundur. Göklerde ve yerde olanların tümü onu zikretmektedir. O aziz ve hakimdir.' İşte Cenab-ı Hak ne varsa her şeyi yaratandır ve yarattığı şeyleri

de bir üstada bağlı kalmaksızın, bir şeye sormaksızın, bir yerde numune çalmaksızın numunesiz yaratır ve burası çok önemli bütün her şeyi de her şeyi yoktan yaratır. Bu hani insanlara derdi ya der ya ayeti kerime de 'siz yoktunuz, Allah sizi var etti' yani bu noktada bakılacak olursa insan ama ruhlar aleminden kıyaslansa ama dünyaya gelişinden kıyaslansa dünyaya geldiğimize baktığımızda işte dokuz ay önce var mıydın? Yoktun. İşte anne karnına düştün, dokuz ay sonra doğdun ve doğduğunun farkında da değilsin, varlığının da farkında değilsin, var olduğunun da farkında değilsin. Anne karnında da var olduğunun farkında değilsin. Anne karnına gelmezden önce de var olduğunun farkında değilsin. Seni ruhlar aleminde yarattı, sen ruhlar aleminde var olduğunun da farkında değilsin. Eğer sana ruhlar aleminden bahsetmemiş olsaydı sen o ruhlar aleminden de bihaber olacaktın. Hatta bunu normalde bir insan böyle bir öğretisi olmamış olsa ruhlar aleminden de haberi olmayacak. Peki ruhlar aleminden önce Cenab-ı Hak ruhları yaratmazdan önce nerdeydi insanlar? İlmi ilahideydi. İlmi ilahide ne olup ne gittiğini kim söyleyecek bize? Hiçbir kimse. İlmi ilahide vardık ki bizi orda, kendi ilminde, kendi ilmi ilahisinde var etti ve bizim haberimiz yok, bize sormadı da bize danışmadı da bize herhangi bir şey de söylemedi ve ilmi ilahide bizi nasıl var ettiğinin de bilgisi yok. Yani normalde bunlar böyle geriye doğru baktığınızda birer sır. Bu sırrı çözecek sırdaş lazım ilmi ilahide. Şimdi ilmi ilahiden koptu geldi, biz Muhittin İbni Arabi'den yürüyecek olursak, ilmi ilahiden kopup gelenler ayanı sabiteye geldi.

Ayanı sabitede ne olduğumuzu bilmiyoruz. Ayanı sabiteden sonra ruhlar alemi geldi, biz orda da ne olduğumuzu bilmiyoruz. Henüz daha ruhlar alemine gelmezden önce yani ayanı sabiteden kopup gelen şey, büyük ana kitaba geldi. İyi, büyük ana kitaba geldiğinden haberimiz var mı? Yok. Bakın ne ilmi ilahiden haberimiz var ne ayanı sabiteden haberimiz var ne de büyük ana kitap dediği levhi mahfuzdan haberimiz var. Bakın bu üçünden de haberimiz yok. Levhi mahfuzda olan şey, ruhlar alemine tecelli etti. Ruhlarımızı yarattı, ruhlarımızı yarattığı zaman da ruhların yaratıldı ama bugünkü aklınla yine haberin yok. Bugünkü aklınla yine haberin yok ve Cenab-ı Hak kusursuz yarattı. bu kusursuz yaratılışı yaparken de bir numunesi, bir örneği yok. Mesela ilmi ilahinin bir örneği yok, ayanı sabitenin bir örneği yok. Bir örneği yok veyahut da biz daha aşağı indiğimizde levhi mahfuzun örneği yok. İkinci bir örneği yok. Biz desek ki ayrı bir levhi mahfuz var mı yani yok. Biz zaten sadece ismini biliyoruz, tecelliyatını biliyoruz kendimizce. Levhi mahfuzu eğer manevi olarak seyri sülûk yapar da levhi mahfuzu görürse o kimse amenna vesaddakna, diyeceğiz ki o da bu pir seviyesinde bir mürşidi kamil olmuş. Eyvallah, alkışlayacağız. Pir seviyesine

mürşidi kâmil oldu diye. Normal bir mürşidi kamilin de levhi mahfuzu görmesi mümkün değil. Bırakın şimdi bugünün şeyhleri, mürşidim diye dolaşanların daha ruhlar aleminden haberi yok. Bırak ruhlar alemini, ruhlar aleminden aşağı doğru gelen emir aleminden ne bileyim öbür alemlerden haberi yok. Hiçbir şeyden haberi yok. Seyri sülûku yok ki haberi olsun. Seyri sülûku yok. Bunu böyle söylediğimizde de kızıyorlar, neden böyle söylüyorsunuz diye. Gidin kocaman kocaman şeyhlere sorun bakalım seyri sülûk çıkarmışlar mı? Kocaman kocaman şeyhlere sorun bakalım itikafa girmişler mi? Adamın itikafı yok, şeyhlik yapıyor. Ömründe itikafa yok, bir günlük dahi itikafa girmemiş şeyhlik yapıyor adam ama haberi yok.

İşte Allah'ın yaratması öylesine muhteşem, öylesine bir hesap üzerine, öylesine bir nizam üzerinedir ki bunun örneği yoktur. Bakın bir insanın örneği yok. Cenab-ı Hak o kadar bugün diyelim ki yedi milyar insan var, yedi milyar insanın hepsi de kendine münhasır ve Adem'den itibaren, ilk Adem'den itibaren ne kadar insan gelip gittiyse hepsi de kendine münhasır, hepsi de özel, bakın hepsi de özel. Bir benzeri yok. Bir kopyası yok. Bir benzeri yok, bir kopyası yok. Şurdan kopya çekerekten yaratılmış yok ve maneviyatınız ne kadar el verdiyse Allah'ın yarattığı bütün varlıklar böyle, tabiri caizse askeri sistem gibi. Hani var ya böyle Cumhuriyet bayramlarında veyahut da bayramlarda komünist sistemde de vardır bunlar, bütün devlet gücünü gösterir, resmi geçit yaptırır ya, işte böyle bir kadir gecesine denk geldiğinizde kadir gecesinde bütün o resmi geçidi görseniz bütün mahlukata aşina olsanız hepsini de seyre dalsanız seyrullah, seyrullah asıl seyrillah o. Taşı toprağı seyretmek seyrillah değil. Onlar böyle daha çocukların, dervişlerin çocuklarının oynayacağı yerler. İşte o Mekke'yi gördü, Beytullah'ı tavaf edenleri gördü. Çocukların oynayacağı yer. Yürü! Birinci kat sema, ikinci kat sema, üçüncü kat, dördüncü kat, beşinci kat, altıncı kat, yedinci kat, yürü... Seyrullah yapacağın yerler ayrı. Dervişliğini ona göre yap. Zikrini ona göre yap. Dilini ona göre muhafaza et. Gözünü ona göre muhafaza et. Hz. Mevlana ne dedi? Bu âleme gözünü kapatırsan öbür tarafa açılır dedi. O zaman bu aleme gözünü kapatmasını bil, öbür tarafa açılmasını istiyorsan ve Allah hepinize de nasip etsin, bütün kardeşlere nasip etsin öyle bir seyrullah yani birinci kat, ikinci kat, üçüncü kat, dördüncü kat, beşinci kat, ve içindeki mahlukatlar, yaşayanlar ve içindeki mahlukatlar, yaşayanlar onları böyle bir seyrullah esnasında seyredin. İnsana benzer, insana benzer bir tane mahlukat göremeyeceksiniz. Bir tane mahlukat göremeyeceksiniz. Bütün mahlukatları göreceksiniz, her türlü mahlukat var, her türlü yaratılmış olan var ve tanımlamakta, tanımlamakta güçlük çekeceksiniz.

O zaman sizde mihmandarlık eden bir Resul, bir peygamber var ise o size tanıtacak veyahut da üstadınız gerçekten büyük bir mürşidi kamil ise o tanıtacak, evet, ya da göğe çıkarılan İsa aleyhisselam tanıtacak ya da Cenab-ı Hak direk kalbinize ilham edecek. Eyvallah ve bütün mahlukatı izleseniz, bütün mahlukata baksanız, aşina olsanız, insana benzer bir şey bulamayacaksınız ve yaratılan bütün varlıkların hepsine de aşina olsanız, hepsine tek tek baksanız örneği yok, bakın örneği yok. Örneksiz, birbirine benzeyeni yok. Benzersiz, birbirine benzeyeni yok, benzersiz. Hz. Pir bunu söylerken avama söylemiyor. O yarattığını eşsiz, örneksiz yaratır dediği avama değil. Dervişlere kapı aralıyor manevi olarak. Siz diyor seyri sülûku yürüyün, seyri sülûkta yürüdüğünüzde bunları göreceksiniz diyor. Bunları yaşayacaksınız ve devam ediyor, herkes ona dayanır, onun dayanacağı bir varlık yoktur ve baktığınız zaman bütün mükâvenatı, kudret ve kuvvetinde tutan, bütün mükâvenatı, bütün yaratılanları, bütün yaratılanları tabiri caizse elinin altında tutan, Allah celle celâlühu ve hiçbir şeyi, hiçbir şeye muhtaç etmeden, bakın dikkat edin, hiçbir şeyi hiçbir şeye muhtaç etmeden hepsini direkt, hepsini direkt kendi emanında, kendi elinin altında tutan ve kendisi rızıklandıran, hiçbir şeyi hiçbir kimseden rızık beklemeksizin bütün bu varlığı rızıklandıran, bütün bu varlığa hayat veren ve bütün bu varlığın dayanağı Allah celle celalühü ve baktığınızda bu seyirde hangi varlığa, hangi kabileye, hangisine aşina olursanız olun bir de bunun konuşması var. Bunlarla konuşsanız bunlarla dildaşlık etseniz, sorsanız hepsinin de rızkı, hepsinin de rızkı Allah'a aittir ve hepsinin de rızkı Allah'ı zikirdir ve hepsinin de ayrı ayrı hem kavimsel esmaları vardır hem de bireysel esmaları vardır. O esmaları, o bireysel ve kavimsel esmalar onlar için birer rızık kapısıdır. Biz insanlar için ne yazık ki biz de öyleyiz ama biz heva hevesimize uyduğumuzdan, nefsimize uyduğumuzdan biz kuşlar gibi değiliz. Biz bu heva ve hevesimize uyduğumuzdan!

Cenab-ı peygamber sallallahu ve sellem hazretleri ne buyurdu? 'Beni Rabbim besler' dedi. Direk. Yani o benim gibi alacağım satacağım diye uğraşmıyordu. Rızkını ordan zannetmiyordu. Bu insanların gafleti. Alıp satmanız rızık kapısı değildir. O bir sebeptir. Rızkı veren, kendi katından veren, göklerden rızık indiren, indiren Allah'tır. İşte o mahlukatın tamamını, mahlukatın tamamını cinnisinden şeytana kadar meleğinden kafirine kadar değişik bir çok yaratıklara varıncaya kadar hepsini de rızıklandıran nedir? Allah'tır ve hepsinin dayandığı, hepsinin yaslandığı, hepsinin bu konuda elini altında tutan Allah'tır celle celalühu. Devam ediyor Hz. Pir ondan başka bütün mahlukat hem sanatında, hem sözünde üstada tabidir, örneğe muhtaçtır. Allah'ın bir şeyde örneğe ihtiyacı yoktur. Adem'i yaratırken örneğe

ihtiyacı yoktu ve melekler şaşkın şaşkın ne oluyor diye bakıyorlardı. Melekler şaşkın şaşkın ne oluyor diye bakıyorlardı ve Cenab-ı Hak Adem'i yaratırken çamurdan, melekler gelip bakıyorlardı. Hani bu ne olacak diye. Hatta Cenab-ı Hak bunu Kuran'ında beyan eder ya, şeytan geliyordu yani Adem'in o topraktan yaratılmış olan o protipine vuruyordu, tık tık tık diye ses geliyor diyor ya, testi gibi ses geliyordu diyor. Tabi bunu zamanın şeyhlerinden Ahmet Özhan kabul etmiyor tabi de, o da bu ayeti kerimeyi inkâr ediyor. Adam diyor, biyoloji okumuş diyor, matematik okumuş diyor, şunu okumuş, bunu okumuş diyor, söylüyor. Tabii bizde de bir sürü okumuş var, bir sürü üniversite mezunu var, hepsinin de kafası çok çalışıyor, yukarda aşağıda, o da onlara yönelik söylüyor. Diyor ki adam biyoloji okumuş diyor, matematik okumuş, kimya okumuş diyor siz ona diyorsunuz ki diyor işte Adem kuru testiden yaratıldı, küt küt küt ses geliyordu. Böyle şey olmaz diyor. Yeniden bunun diyor değiştirilmesi lazım. Tabi! Ayetleri değiştirecek. Yani adam koca şeyh olmuş şimdi atanmış, seçilmiş. Atanmış demeyelim de seçilmiş, ondan sonra, yani onun böyle bir şeyler söylemesi lazım ki insanlar şeyh diye kabul etsin. Tabi! Cumhurbaşkanının danışmanlarına varıncaya kadar! Oysa ayeti kerime de Cenab-ı Hak diyor ki ben onu normalde balçık, topraktan yarattım diyor, bir de pişirdim onu diyor. Şeytan da geliyor vuruyor böyle, tık tık tık, ses geliyor. Kuru, kuru testi gibi. Şimdi, onun bir örneği var mı daha öncesinden? Yok.

Hani Cenab-ı Hak da başka ayeti kerimede diyor 'sizi yoktan var eden' daha önce sizi var etmiş çünkü diyor, yoktan var eden, mahşer ile alakalı söylüyor, sizi bir daha yaratamaz mı ki diyor. Ya seni zaten yoktan var etmiş o, seni bir daha yaratması kolay. O yüzden onun için zorluk yok ve o bütün varlıkları önce yoktan var etti. Burası çok önemli. Bütün varlıkları. Şimdi bunu dünya üzerinde, kendilerince dinleri bilhassa İslam'ı yok etmek isteyenler, bu ayeti kerimeyi bozmaya çalışıyorlar. Güçleri yetmeyecek ama bunu, böyle enteresan ayetleri buluyorlar, onların üzerinde çalışma yapıyorlar ve bunu normalde eğer yoktan var ettiğini, yoktan var ettiğini çürütürlerse kendilerince, dini komple çökertecekler. Diyecekler ki Allah, yani yoktan var eden bir varlık yok yani, bu şimdi bunu söylüyorlar ya, yani Allah düşüncesi, Allah'ın varlığı, diyorlar ki bu farazi bir şey. Bunu insanlar kendileri ürettiler. E tabii bunu söyleyen de yeni değil. Bunu daha öncesinden Atatürk de söyledi. Hani Arabın yazmış olduğu bir din dedi yani o İslam'ı da öyle düşünüyorlar. Bütün dinleri de öyle düşünüyorlar. Yani insanlar oturdular, toplum bozuldu. Bu toplumu ihya etmek için yeni kurallar koydular. O kurallara da dini bir elbise giydirdiler. Bu da peygamber oldu. Böylece o vahşi toplulukları eğitmek istediler. Yani Allah'ın dini diye bir din

söz konusu değil. Böyle olunca tabii hani yoktan var eden bir Allah inancımız var. Onlar da diyorlar ki yoktan var eden bir şey yok, varlık kendi kendini var etti. Liselerde bunu öğretmediler mi? Hepimize öğrettiler değil mi? Tabiat kendi kendine yaratıyordu değil mi ve tabiatın kendince gücü kuvveti var, kudreti var! Tabiat oturuyor, bugün düşünüyor yarın ne yaratayım diye! Ondan sonra ertesi gün yaratıyor! Biz bunu liselerde, ortaokullarda gördük mü? Gördük. Kimse bunu Allah yarattı demedi. Tabiat, yani tabiatın kanunları var, kuralları var, tabiatın döngüsü var. O tabiat kural ve kanunları döngüsüyle devam ediyor. Yaratan bir Allah yok yani!

Oysa Cenab-ı Hak da tabiri caizse ısrarla diyor ki 'Allah sizi yoktan yarattı.' Bütün mahlukatı, bütün var olan her şeyi yoktan var etti Cenab-ı Hak. Bakın, bunun ilk var oluşu ilmi ilahi. 'Ben bilinmez bir hazine idim, (ilmi ilahi), 'bilinmekliği istedim', (ayanı sabite) ve bir şey yarattım, bilinmeklik istedim ve bir şey yarattım, yaradılışa geçme. Bakın üç ayrı merhaleden geçti. Bilinmez idim, hiçbir şey yoktu. Bilinmekliği istedim, evet, ilmi ilahiden südur etti. Ne? Ayanı sabite. Arabi ekolünden gidiyoruz ve bir şey yarattım. Bu Arabi ekolü. Ben hadisler üzerinden gideyim. Hiçbir şey yoktu, ben bilinmez bir hazine idim, bir şey yarattım. Ne o? Muhammedi Mustafa'nın ruhaniyeti ve nuraniyeti. Benim inancım bu. Ben Arabi ile ters düşüyormuşum, düşmüyormuşum diye bakmıyorum. Ben dini kuran sünnet ölçüsünde, tasavvufu kuran sünnet ölçüsünde almaya çalışıyorum. Ha, eğer ayanı sabiteyi hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ruhaniyeti ve nuraniyeti olarak algılayabilir miyiz? Algılayabiliriz ama ben direk hadis metnine sadık kalmak istiyorum, sizlere de tavsiyem bu. Ayağınız yere basar. Bu konuda hadis var canım kardeşim, bu konuda hadisi kutsi var. Bu konuda hadis var. Ayağınız yere basar. Hiçbir şey yoktu, Allah var idi. Allah bilinmez bir hazineydi, bir şey bilinmekliği istedi, bir şey yarattı. Yarattığı ilk şey ne? Hazreti Muhammedi Mustafa'nın ruhaniyeti ve nuraniyeti. Bakın ruhaniyeti ve nuraniyeti. Burda iki tane sıfat var. Cenab-ı Hakk'ın iki tane sıfatı var. Ruhaniyeti, çünkü kendisinden ruh üfledi ve nuraniyeti ve kendi nurundan yarattı. Kendi nurundan. O zaman yaratılışın bütün merhaleleri Cenab-ı Hakk'ın peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin ruhaniyeti ve nuraniyetinin dereceleri söz konusu. Dereceleri, bakın, dereceleri. Bunu anlatırken mesela hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri işte terledi, birinci terlemesinin sağ tarafından birinci terlemede peygamberler yaratıldı. Terleri, ondan sonra melekler yaratıldı. Terledi, ondan sonra işte devam eder o hadisi şerifler, uzundur, yaratılışla alakalı ve Cenab-ı Hak ne yaptı? Her şeyi yoktan var etti, yarattı ve her şeyi,

yarattığını varlık alemine sürdü. Varlık alemine gönderdi, indirdi varlık alemine ve bütün o varlık alemi hepsi, hepsi de ona tabi.

Hepsi de ona dayanır ve Cenab-ı Hak hiçbir şeye dayanmaz. Hiçbir şeyin örneğine, örneğine ihtiyacı yoktu ama varlık aleminde biz insanlar için veyahut da varlık aleminde diğer varlıkların her biri bir üstada, bir imama, bir öğreticiye ihtiyacı vardır. Nasıl çocuk doğar, anne öğreticidir, baba öğreticidir, ona öğretir. Hani çocuk önce 'ti, ti' diyordu ya, dinliyordu ya, dinleyerekten konuşmayı öğreniyordu. O zaman çocuğun birinci öğreticisi, varlık aleminde annedir, babadır ve etraftır, başlar artık öğretici. Onun için her şey bir üstat konumuna geçer. Üstat olur. Çocuk dinledikçe, neyi dinlediği önemli bir de, dinledikçe ne yapar? O çocuk olgunlaşır, kemale erer. Mürit de aynıdır. Mürit de bu alemde, bu varlık aleminde kemale ermek istiyorsa bir üstada gider, intisab eder, ona bağlanır, onu dinler, ona tabi olur. O da ne yapar? O da kemale erer. İşte normalde bütün Allah'tan başka bütün mahlukat, hem kendi sanatında, hem de kendi sözünde bir üstada ihtiyacı vardır muhakkak. Hani Bediüzzaman Said Nursi hazretleri de sözlerde der: 'Her ne yaparsan yap, bir üstada ihtiyacın var. Bu kainatı kendi başına böyle olmaz. Bu kainatın üstadı da ustası da Allah'tır' der ve bir meslek öğreneceksiniz, bir sanat öğreneceksiniz, bir üstadın yanına gitmeniz lazım. Lütfü Usta, ustan var mıydı?(Vardı.) Kendi kendine oto kaporta boya öğrenmedin yani. Bir insan kendi kendine oto, kaporta boya öğrenebilir mi? Öğrenemez. Bir ustada ihtiyacı var, ustasız olur mu? Olmaz. Murat nerde çıraklık yaptın ticaret öğrenmek için? Uzun çarşıda. Orda bir çıraklık, kalfalık yaptın. Orda çıraklık kalfalık yapmadan ticareti öğrenemedin. Muhakkak ki bir usta lazım. Terziliği nerde öğrendin? Ustaların yanında öğrendin. Demek ki ustasız bir şey olmuyor. Üstadsız, ustasız, bir şey öğrenilmiyor. Ha bir kimse ben yaparım bunu der, çıkar orta yere, ayı maymuna çevirir. Çevirir mi? Çevirir. İşi düzgün yapmayınca ne deriz? Ya deriz, biz buna usta diye geldik ama bu usta değilmiş. Doğru mu? Doğru. Peki böyle bir mesleği yoksa, bir üstattan birisinden bir şey öğrenmedi ise o ne oluyor? Vasıfsız eleman oluyor. Değil mi? Hiçbir normalde bir mahareti yok yetiştirmemiz, kendisini ama diğer taraftan her şeyin bir ustası, bir üstadı var. Her şeyi bilen, kendince, ehlince, bir şeyi biliyor ama onun bir ustası var, o öğretmiş. İşte Allah'ın bir ustası yok ama insanlar bir üstada, bir ustaya muhtaç. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Bu söze yabancı değilsen bir hırkaya bürün, bir viraneye çekil ve gözyaşı dök."

Yani sen bu söze yabancı değilsin, yani bir üstada ihtiyacın var, bir üstada ihtiyacın var. Eğer sen kemale ermek istiyorsan, eğer sen Allah yolunda,

Allah yolunda Allah'a vuslat olmak istiyorsan, yakın olmak istiyorsan, sen önce bir hırkaya bürün. Bu hırka, takva hırkası olsun. Bu hırka önce İslam hırkası olsun. Bu hırka İslam hırkası olduktan sonra içi de takva hırkası olsun. Ona bürün, ondan sonra bir viraneye çekil gözyaşı dök. Sen o ustaya, o üstada onu bulabilmem için sen bir hırkanı değiştir. Sen dünyanın, dünyanın zevkine, debdebesine dalmışsın, senin gözünü dünya bürümüş. Senin kalbini dünya bürümüş. Gözünü de, gönlünü de, kalbini de dünya bürümüşken sen bir üstadı bulamazsın. Sen günahı kebairlerinin içerisindeyken sen bir üstadı bulamazsın. Sen de bu kibir varken, sen kalkıp da bir üstada intisap edemezsin. Kibrini kıracaksın. Kibrini kıracaksın! Dünyanın süsüne, debdebesine aldanmayacaksın. Bak, dünyayı terk etmek değil bu. Bunu geçen hafta da özellikle altını çizerekten söyledim. Dünyayı terk etmek yok. Bizim, benim sufi ve din anlayışımda dünya terki yok. Ölünceye kadar, ölünceye kadar bu dünyada üzerine düşen vazifeleri yerine getireceksin. Gücün kuvvetin yettiği müddetçe çalışmaya devam edeceksin. Gücün kuvvetin bu. Normalde rahat hayat yaşamak için değil, çalış çabala. Çoluğunun çocuğunun da konumunu durumunu koy orta yere. Allah için harcamak için çalış. Daha fazla zekat vermek için çalış. Bir fukaranın karnını doyurmak için çalış. Bir fukarayı giydirmek için çalış. Allah yolunda koşmak için çalış. Allah yolunda koşanlarla beraber sen de koşmak, onlara yardımcı olmak için çalış. İslam'da tembellik yok. İslam'da çalışmamak yok. İslam'da, sufilikte çalışmamak, tembellik yok. Günü gününe müsavi olan zarardadır, yürü.

Allah yolunda koşulacak çok yer var. Bakın, bütün dünya insanlığı batıyor. Bütün dünya insanlığı batıyor! Bütün dünya insanlığı uyuşturucunun pençesinde. Bütün dünya insanlığı fuhuşun, fahşiyatın pençesinde. Bütün dünya insanlığı içkinin pençesinde. Bütün dünya insanlığı, bütün dünya insanlığı anarşinin, terörün pençesinde. Bütün dünya insanlığı, dinsizliğin pençesinde. Bu illaki İslam olmuş, Muhammedi olmuş, İsevi olmuş, Musevi olmuş, bu önemli değil, bütün dünya insanlığı Allah'ın lanetlediklerinin pençesinde. Bir tarafta üçüncü ırk olarak LGBT'yi çıkarıyorlar. Üçüncü ırk olarak! Bunu dünya insanlığı görmesi lazım. Bunun pençesinde. O yüzden sadece bir Müslüman, sadece kendini düşünmez. Hollanda'da eş cinsellik eğer ki artıyorsa bir gün senin kapına da dayanır o ve bizim kapımıza dayanmadı, içimize geldi oturdu. Demek ki Müslüman durmayacak. Uyanık olacak. Çalışacak, mücadele edecek. Hem fikri planda hem dini planda hem sosyal planda hem ekonomik hem siyasi hem askeri planda Müslüman uyanık, diri ve çalışkan olmak zorunda. Müslümanlar kendi içlerindeki ufak tefek problemleri büyütüp kendi aralarındaki ufak tefek problemleri büyütüp incir çekirdeğinde fırtına koparma lüksleri yok. Müslümanlar

cahil kalmışlar, incir çekirdeğinde fırtına kopartacağız diye uğraşıyorlar. Kapılarına dayanmıştı, şimdi içimize oturdu. Bakın Allah'ın lanetlediği bütün fiiliyatlar ülkemizde kol geziyor, İslam dünyasında kol geziyor, Allah'ın lanetlediği ne var ise! Bu insanlar bizim insanımız. Gün geçtikçe dinsizleşiyor. Dindarlar da dinsizleşiyor. Dindarlar da dini kaidelerini bozuyorlar. Dün kapıya başörtüsüz çıkmayan bacımız, bugün dışarda kendisini sergiliyor. Dün kapıların arkasında mantosunu, örtüsünü eksik etmeyen, zil çaldığında ola ki birisi benim başımı, saçımın bir tek teli görünür diye tiril tiril titreyen bacımız, şimdi artık göstermediği bir yeri yok. Dün dar pantolon giymeyecek, herkes bol pantolon giyecek, dar bir pantolon gördüğünde askıda bırakan derviş, şimdi daracık, stres pantolon giyiyor. Bu bizim içimize yerleşti. Şimdi daracık streç gömlek giyiyor. Daracık streç pantolon giyiyor. Erkekler giyiyor bunu. Bakıyorsun erkeğin önü, arkası meydanda. Kadınlara laf söylemezden önce, önce erkeklere laf söylememiz lazım. Bizi perperişan ediyorlar, perperişan ediyorlar!

Düne kadar cafe bilmeyen gencimiz şimdi cafe biliyor. Düne kadar pabcı, rabçı bilmem neci bilmeyen örtülü kızımız artık rapçı, papçı, popçu. Örtüsüyle gidiyor, Tarkan konseri izleyeceğim diye uğraşıyor. Bağırıyor ordan, 'Tarkan, Tarkan'. Düne kadar yoktu! 28 Şubat'ın etkileri, 28 Şubat'ın başardığı şeyler! Herhangi bir bu ülkedeki topçuların, popçuların, rakçıların hangisi İslam? Hangisi dini kaidelere uyuyor ama bakıyorsunuz önceden başörtüsüyle oralara gidemeyen, gitmeyen, şimdi kendince kendisini oraya layık görüyor veyahut da sakallı derviş kendisini oraya layık görüyor. Gidiyor oraya veyahut da düşünebiliyor musunuz, bir tane cıstaka cıstaka cafe, içerde başörtülüsü de var, sakallısı da var, dervişi de var, namaz kılanı da var. Gitti ama namaz o esnada o gece. Bakın tehlike çok büyük. Tehlike çok büyük. O yüzden çalışmak, çalışmak çalışmak. Allah yolunda çalışmak, Allah yolunda gayret etmek, yürümek, koşmak, çocuklarınızı eğitmek, çocuklarınızı eğitmek, torunlarınızı eğitmek. Artık çocuklar, torunlar, elimizde değil. Elimizden kaçıyor, elimizden gidiyor. Hepsinin eline son model telefonları verdik. Ayet okusunlar, hadis okusunlar, fıkıh okusunlar, dinlerini öğrensinler, tefsir okusunlar diye. Amaç, maksat niyet harika ama onlar gittiler, top pop dinlediler. Onlar gittiler, topçulara, popçulara baktılar, onlar gittiler moda manyağı oldular. Gittiler, moda salağı oldular. Gittiler, evet gerçekten moda aptalı oldular. Afrika'daki açı düşünmediler, Hollanda'da fuhuş yapan zavallı kadını düşünmediler veyahut da sokaklarda tenini satan kadınları düşünmediler. Biz düşünmüyoruz şimdi. Kızarken kızıyoruz. Diyoruz ki bunlar bilmem ne, sokaklarda tenlerini satıyorlar. Onlara o eğitimi veremediğimiz için biz yanmıyoruz. Biz bu eğitimi veremedik diye

yanmıyoruz. Biz imam hatibe gönderdik çocuklarımızı. İmam hatipteki hocalar ya bunlar burada dinlerini öğrenecekler, biz bunlara dosdoğru Kur'an sünnet öğretelim diye düşünmediler.

Kimi Ali Şeriatici çıktı, hadisleri inkar etti, kimisi kalktı Afganici çıktı, faizi caiz gördü. Kimisi bilmem neci çıktı, çocukların akıllarını hallaç pamuğu gibi attılar. İlahiyatın da bir sistemi kalmadı ve gün geçtikçe ciğerim yanıyor. Bu toplum nereye gidiyor. Bu toplumun içindeyiz hepimiz. Hep beraber nereye koşuyoruz diye kendi kendime soruyorum ve bu toplum enteresan bir şekilde Allah'ın lanetlediği işleri normal görmeye başladı. Allah'ın lanetlediği işleri normal görüyor, alkışlıyor onu. Ne var bunda diyor. Ya Allah lanet etmiş bunu. Daha neyi istiyorsun ama yok! Yakında evlerimizde lanetlikler dolaşacak. Kimler? Çocuklarımız. Kim? Eşimiz. Kim? Torunumuz lanetlik olarak dolaşacak. Aynı evin içerisinde ve Hz. Peygamberi düşünüyorum sallallahu ve sellem i. Medine'nin üzerine kara bir bulut çöktüğünde Allah bize gökten azap mı edecek deyip ağlayıp telaş edip, öğlen ile ikindiyi cem eden peygamberi düşünüyorum gökten azap gelecek mi diye. Göğe bakıp, göğe bakıp bakıp ağlayan, göğe bakıp bakıp durgunlaşan, göğe bakıp bakıp yemekten kesilen, içmekten kesilen, göğe bakıp bakıp kendinden geçen bir peygamber. Allah bize bizim içimizdeki işlenen günahlardan dolayı azab eder mi diye geceler boyunca ağlayan, geceler boyunca düşünen gözüne uyku gelmeyen ve gidip evi dar gelen evin içi kendisini sıkıp bahçelere, hurma bahçelerini atıp oralar da Allah'ı zikreden, yalvaran bir peygamberi düşünüyorum. Demek ki bu zamanda olmuş olsaydı diyorum asla ve asla uyumazdı herhalde ve biz çok rahatız. Bütün Müslümanlar çok rahat! Akşam ne güzel yemeklerinizi yediniz! Hep beraber, ben de dahil! Evlerimiz var, katlarımız var, arabalarımız var, var! Maaşlarımız var ama hamdimiz yok. Şükrümüz yok. Allah yolunda koşmamız yok. Koşanlara destek olmamız da yok. Evet, bir hırkaya bürün, gözyaşı dök. Öyle diyor Hz. Pir. Bir viraneye çekil diyor. Enteresan bir şey, bir viraneye çekil, bir hırka giy üzerine ve diyor Allah'a yalvar, Allah'a yakar. Gözyaşı dök. Senin bu günahlığınla, senin bu günahkârlığınla sen olamazsın. Muhakkak inziva et, evinin bir köşesine çekil tövbe et, ağla, yalvar. Rabbin seni felaha kavuşturursun. Allah tövbe edenlerin tövbelerini kabul eder ama Allah yolunda koşacağına da Cenab-ı Hakka söz ver. Yeniden bir ahit yap, yeniden bir ahit yap!

Benim dizime vurdu, dizime vurdu benim, otobüste gidiyoruz. Dizime vurup benim dedi ki Mustafa Efendi beni dedi. Buyurun efendim dedim. Bütün günlerini oruçlu geçirsen dedi, bütün gecelerini zikirle geçirsen dedi Allah yolunda birine daha dedi dini anlatmak, yaşatmak, yaşattırmak için dedi bir mücadelen olmazsa kendini kurtaramazsın oğlum dedi bana. Bunu

söylediğinde ben 26 yaşındaydım ve kendimce kurtuluşu Allah'ı çok zikretmekte, çok zikretmekte görüyordum. Yani böyle agresif anlatamıyordum insanlara. Bunu bana söylediğinde böyle nasıl Allah beni affetsin, yoldan gelen geçenin kalbinden ne geçtiği kalbime geliyordu. Yaşım yirmi altıydı. Şimdi geri dönecek diyordum, geri dönüyordu. Şimdi şunu söyleyecek diyordum, söylüyordu. Bana konuşurken yalan söylüyor diye kalbim patlıyordu. Ondan sonra bakıyordum yüzüne, ilk gençlik ya, doğru mu diyordum, kalıyordu. Onun yalan söylediği kalbime geliyordu. Öyle zikrullah yapıyordum. Şimdi ben kardeşlere diyorum beş bin tevhit çekin, çok azı çekiyor. Beş bin tevhitle bile olmaz. Beş bin tevditle bile olmaz ve bu böyle ben yaşarken, bu böyle ben yaşadım diye söylemiyorum size, ben günlerce bir bardak ayranla oruç tutardım. Ceza verirdim kendime. Yoldan geçen kıza baktın, cezalısın Mustafa Özbağ, üç gün katıksız oruç tutacaksın. Sadece gözüm kaydı diye ben üç gün oruç tutardım. Birinci gün iftar, bir bardak ayran. Başka yemek içmek yok. İkinci gün iftar, bir bardak ayran, sahur da yok. Üçüncü gün iftar, bir bardak ayran. Öyle kendimi terbiye ediyordum. Daha şeyhim de yoktu o zaman. Bakın, şeyhim de yoktu benim. Ben derviş olduğumda atmış iki kiloydum. Atmış iki. Boyum bir seksen beş, kilom atmış ikiydi benim. Kemiklerim çıkıktı benim. Sonra bu böyle sesler, ondan sonra kalbe gelen ilhamlar, bunlar artmaya başlayınca onların aleminde açtım, sen kimsin dedi bana. Üstadsız yolda yürünmez dedi, bir üstad bulacaksın dedi. Ben her seher vakti Allah'a yalvarıyordum, bana bir üstad nasip eyle, bana bir mürşidi kamil nasip eyle diye.

Öyle yalvarıp ağlıyordum. Herkes bir şey söylüyordu. Şurda şu var, burda bu var, burda bu var, burda bu var...Ben diyordum ki benim nasibim neyse bana göster ve Cenab-ı Hak, Abdullah Efendi hazretleriyle buluşturdu beni. Herkes bir laf söyledi şeyh efendiye. Evet, Cenab-ı Hakka hamdolsun, beni onunla buluşturdu. O dedi bana Mustafa Efendi dedi, sabaha kadar zikretsen, gündüzünü oruçlu geçirsen, oğlum dini mübinin hakim olması için gayret etmez, mücadele etmezsen kendini kurtaramazsın dedi. Hiç unutmam, bakın hiç unutmam. Sen Allah yolunda İslam'ın hakim olması için mücadele etmezsen, kendini kurtaramazsın. Türkçesi buydu. Allah bizi affetsin. Bu sözler sana yabancı değilse senin kalbine bir şey indiyse şu anda otur ağla. Otur tövbe et. Otur kendince seni oyalayan, seni Allah yolunda geriye bırakan etrafında her ne var ise onları tesbit et, ona göre yol al çünkü Adem, Hz. Pir devam ediyor:

"***Çünkü Adem Allah'ın itabından ağlamakla kurtuldu. Tövbekârın nefesi ıslak gözyaşlarıdır."***

Adem ne yaptı? Zevcesi ile beraber, eşiyle beraber Allah'a yalvardılar. Ne dediler? Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer sen bizi bağışlamaz ve bize acımazsan şüphesiz hüsrana uğrayanlardan oluruz (Araf, ayet 23) Musa da öyle dua etti. Musa da ne dedi? 'Rabbim ben gerçekten nefsime zulmettim, bana mağfiret buyur' dedi. (Kasas, 16). Yunus da dua etti. Dedi ki 'senden başka hiçbir ilah yok. La ilahe illallah. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zulmedenlerden olurum' dedi. (Enbiya, 87). İşte bütün peygamberler, bütün peygamberler, Allah'a tövbe ettiler. Geçmiş peygamberler küçük kusurları için Allah'a tövbe ettiler. Bakın, geçmiş peygamberler. Bunların başında Adem çünkü Cenab-ı Hakk'ın yaklaşma, burdan uzak dur, burdan uzak dur dediği ağaca yaklaştı. Meyveden yedi. Neyse, burası mübeşşerat. Üzerinde herkes bir şey söyleyecek ama ben hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin söylediğini söyleyeyim. Ne dedi? Yasak meyveden yedi. Meyvenin ne olduğu belli değil. Elmadır, armuttur, böyle kafa yapıyorlar insanlar. Ben o kafa yapanları dinle alay ettikleri için dinle alay ettikleri için kafir hükmündeler, sonuçta Cenab-ı Hakk'ın yasağını Adem aleyhisselam unuttu. Şeytan geldi, Havva annemize vesvese verdi. Bu meyveden yiyen dedi ebedi olacak. Allah sizin ebedi olmanızı istemiyor. O yüzden dedi ye bu meyveden dedi. Havva annemiz yedi, ardından Adem'i çağırdı. İllaki gel bundan ye diye. Adem'i çağırınca Adem aleyhisselam o esnada bir anlık, bir anlık unuttu. Unutturuldu. Hatta sonradan hadisi şerifte diyor ki Allah'ın beni takdir edip de ezeli ilmi ilahisinde takdir ettiği ve benim unuttuğum bu meseleden dolayı mı beni sorumlu tutuyorsunuz dedi ve ondan sonra da Cenab-ı peygamber dedi ki unuttuklarınızdan sorumlu değilsiniz. Böylece Adem, atası Adem'i tabiri caizse kurtardı Allah'ın izniyle. İşte ne yaptı sonra, onlar o meyveyi yiyince onların edep yerleri göründü cennette. Edep yerleri görülünce melekler bunlardan kaçıştılar. Bunlardan yüzlerini çevirdiler ve o normalde o elbiselerini soydu Cenab-ı Hak ve onlar böylece cennetten dışarı çıkarıldılar ve cennetten dışarı çıkarılınca işte bazı rivayetlerde Adem aleyhisselam Arafat meydanında, ondan sonra işte Havva annemiz de Srilanka'da, okyanus kenarlarında, adacıkta ve o burda, şeyde Arafat'ta. Dağ, taş, orman yok hiç bir şey yok, yiyecek içecek yok. Adem aleyhisselam başladı tövbe edip ağlamaya ve Havva annemiz orda tövbe edip ağlamaya başladı ve Cenab-ı Hak sonuç itibariyle onların tövbelerini kabul etti. Onların tövbelerini kabul edince Arafat meydanında onları birleştirdi. Arafat meydanında, Arafat dağında onları yeniden birleştirdi. O yüzden hacılar şimdi giderler, Arafat dağına çıkarlar, dua ederler. Duaların kabul olduğu yerdir çünkü adem aleyhisselamın duası orda kabul olundu. O yüzden Arafat'a çıkan orda dua eden kimsenin günahları affolur. Hac kıymetli bir ibadettir.

Her ne kadar şimdi insanlar bu ibadeti sulandırıyorsa da bir mümin için önemli bir ibadettir, önemli bir vazifedir. Allah hepinize nasip eylesin.

Evet, biraz dolardan dolayı fiyatlar yüksek, doğru ama Said'le konuştum Said dedi Cenab-ı Hak bir kapı açtı dedi, inşallah dedi daha hesaplı gitmek isteyenler gidebilecekler dedi. Demek ki dedim içimden öyle düşündüm, o bana söylediğinde dedim yani gidecek olana Rabbim kapı aralıyor. Niyet edin inşallah, hacca gidin muhakkak. Niyet edin, umreye gidin ve gittiğinizde orda böyle alışverişe gideceğim, şuraya gideceğim buraya gideceğim diye değil, bakın Arafat meydanı, peygamberlerin dualarının kabul edildiği yer. Adem aleyhisselamın duasının kabul edildiği yer. Mekke, Beytullah, İbrahim aleyhisselamın inşa ettiği yer ama ilk adem aleyhisselam için cennetten çıkarılmış olan ev. Evet ve Adem'in, ilk adem aleyhisselamın evi orası ve o Beytullah etrafında tavaf ettiğiniz alanda, adım attığınız yerde, nice peygamberlerin mezarları var. Nice velilerin, nice evliyaların mezarları var altında. İnsanlar onların üzerinde tabi tavaf ediyorlar ama bizim çok peygamber kabri var. O yüzden tavaf edenler büyük bir edeple, büyük bir terbiyeyle, büyük bir edeple, büyük bir terbiyeyle orada tavaf edecekler. Mekke peygamberler şehri, her peygamberin ordan yolu geçmiş. O yüzden Mekke'de dolaşanlar, orda hac vazifesini, umre vazifesini yapanlar çok gülmeyecekler, çok ağlayacaklar, tövbe edecekler. Dikkat edecekler orda dolaşırken, yerken, içerken, dikkat edecekler. Dikkat edecekler, diyecekler ki her attığımız adımda nice peygamberlerin adımları var, nice velilerin, evliyaların adımları var, nice peygamberler burdan gelip geçtiler, onların gelip geçtiği, yaşadığı yerlerde şimdi biz tavaf ediyoruz diye düşünecekler. Kendisini derinleştirecek, kendisini derinleştirirken o esmaları çekerken bir bakacak ki filanca peygamber onunla beraber tavaf ediyor. Bir bakacak ki Adem aleyhisselam gelecek, diyecek ki burda ilk tavafı yapan bendim, bana tavafı öğreten Cebrail aleyhisselamdı.

İşte böyle tavaf edeceksin diyecek. Eğer sen böyle güzel bir dervişsen birinci şaftta kim gelecek? Adem aleyhisselam gelecek. İkinci şaftta örneğin İbrahim aleyhisselam gelecek, İsmail aleyhisselam gelecek, İsa aleyhisselam gelecek, hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.) gelecek. Eğer sen iyi bir Müslümansan, iyi bir mümin isen iyi bir sufi isen bakacaksın önünde Hz. Peygamber sallallahu ve sellem diğer peygamberler tavaf ediyorlar. Kafanı yukarı kaldıracaksın, kafanı yukarı kaldırdığında Cebrail(a.s.) meleklerin başına geçmiş, bütün birinci kat, ikinci kat, üçüncü kat, dört, beş, altı, yedi...cennetin katlarındaki melekler, cehennemin katlarındaki melekler, arş-ı alânın etrafında, onun katındaki melekler, hep beraber melekler Cebrail aleyhisselamın refakatinde tavaf ediyorlar. Bir üstada intisab edeceksin, ağlayacaksın.

Seyri sülûkta yürüyeceksin. Yürüyeceksin, önüne ne çıkarsa çıksın, ne yaşarsan yaşa, ne yaşarsan yaşa, yoluna devam edeceksin ve bir bakacaksın ki Adem aleyhisselam Arafat'ta dua ediyor. Yanında Havva annemiz ve bakacaksın ki her sene oraya gelmişler hac zamanı. Orda tavaf etmişler, orda ihrama girmişler, orda çocuklarıyla beraber tavaf etmişler, çocuklarıyla beraber hac yapmışlar. Sonra torunlarıyla beraber, sonra insanlar çoğalmışlar. O insanlarla beraber orda ne yapmışlar? Tavaf etmişler. Sonra bir bakacaksın ki İbrahim aleyhisselam hâlâ daha Allah'ın emrini yerine getiriyor. İnsanları hacca davet edin. İnsanları hacca davet ediyor. Cenab-ı Hak, Cenab-ı Hak onun sesini duyuruyor. Onun sesini duyuruyor ve hacca gittiysen onun davetine icabet edenlerdensin. Duymuşsun demek ki. Oraya doğru gönlün istediyse ve oraya doğru yürüdüysen ve orda bir bardak zemzem içtiysen ve Beytullah'ı seyrederekten dua ediyorsan Cenab-ı Hak sana lütfetmiş, ikram etmiş, ihsan etmiş. İbrahim aleyhisselam senin ruhuna, senin ruhuna davetiye çıkarmış. Sen o davetiyeye yürümüşsün. Senin vücuduna davetiye gelmiş, sen o davetiyeye yürümüşsün. Benim bu sohbetimden sonra demek ki davet edilmemişim deme. Allah muhafaza eylesin, kalbin mühürlenivererir, hiç gidemezsin. O davetin olması için o davetin sana da ulaşması için kenara çekil. Ağla, gözyaşı dök.

De ki ya Rabbi, o İbrahim aleyhisselamın nefesini bana da ulaştır. O İbrahim aleyhisselamın davetini bana da ulaştır. Nefesim, son nefesim gelmeden madden de manen de beni Beytullah'ını tavaf edenlerden eyle. Hacer'ül Esvet'ine yüz sürenlerden eyle. Safa ile Merve'de ibadet edenlerden, say edenlerden eyle. Orda zikredenlerden eyle. Arafat'a çıkıp Arafat'ta dua eden Arafat'ta zikreden Arafat'ta duaları kabul edilen, zikirleri kabul edilen kullarından eyle. Allah'a yalvar, yakar. Müzdelife vakfesine durabilmek için. O hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.), Müzdelife vakfesinde durdu ve dedi ki kim Müzdelife vakfesinde dururs onun Müzdelife vakfesinde kul hakkı da dahil bütün günahlarından affolunur dedi. O hadis-i şerife iman et. O hadisi şerifin üzerinde şek şüphe etme. Sabah namazını kıl, Beytullah'a doğru yönel ve Beytullah'a doğru yönelip Müzdelife vakfesini yap, dua et ve Ümmeti Muhammed'e de orda dua et. Günahlarına da dua et. Orda ağla, yalvar, yakar. De ki ya Rabbi, benim her ne kadar günahım var ise hepsinin kefili sen ol, hepsinin vekili sen ol, beni affeyle diye dua et ve orda durma. Bak, şeytanı taşladı. İbrahim(a.s) şeytanı taşladı. Yanında İsmail vardı. İsmail'i nereye götürüyordu? Allah adına kurban etmeye götürüyordu. Nefsini Allah adına kurban et ve şeytanı taşlarken kendince İbrahim(a.s.)'ı gözünün önünde gör. İbrahim(a.s) nasıl şeytanı taşladıysa de, ben de öyle taşlıyorum de. Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'i gör. Ashabıyla nasıl taşlamış, sen

de onun taşladığı gibi taşlayacağım de. Kendince niyet et, öyle dua et. Allah sana nasip etsin. Sen öyle şeytanı taşla. O şeytan bir daha senin kalbine bevl etmesin. O şeytan bir daha senin kalbine yanaşamasın. O şeytan bir daha senin kalbine yanaşıp da seni dünyaya, seni namussuzluğa, şerefsizliğe haysiyetsizliğe günahı kebairlere götürmesin. O vesveseyi sana vermesin. Öyle dua et. Öyle yalvar. Sen Adem'in çocuğusun. Sen Adem'in evladısın. Bir şeye ulaşmak istiyorsan gözünden yaş inmesi lazım. Bir şeye ulaşmak istiyorsan gözünden yaş inip dua etmen lazım. Senin ağlaman lazım. Gece tenhalara çekilip ağlaman lazım. Ah keşke büyük şehirde oturmasanız, küçük şehirlerde otursanız, mezarlıklara gitseniz ağlasanız, kabirlere gidip ağlasanız, gidip Emir Sultan'da ağlasanız, Üftade hazretlerin'de ağlasanız, gidip İsmail Hakkı Bursevi'de ağlasanız. Büyük velilerin kabirlerinde ağlasanız. Dualarınız kabul olur. Kabul olunsa ve o ağlamakla tertemiz olunsanız, tertemiz yıkansanız ve günahsız pir ü pak olsanız ve Ya Rabbi dediğinizde Allah'ın sesini kalbinizde duysanız, dese ki buyur kulum söyle, ne istiyorsun dediğinde tiril tiril titreseniz. Kendinizden geçseniz. Ne diyeceğinizi unutsanız, hayrette kalsanız, hayretten hayrete geçseniz, Allah'ı zikirden başka bir şey aklınıza gelmese. Hatta zikrullahtan dahi kesilseniz ve kesilmiş olarak sadece içinizde dışınızda her şeyinizde sırrı ilahi olarak sadece ve sadece Allah mefhumu kaldığını hissetseniz ve böylece bu dünyadan göçüp gitseniz. Rabbim bunlardan eylesin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. El-Fatiha maassalavat. Amin. Selamünaleyküm.

https://www.youtube.com/live/VmOI1AVumVs?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1634-1638. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Allah gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Amin. Ecmain...1634'ten devam ediyoruz:

"Adem yeryüzüne ağlamak için daima ferad etmek, inlemek ve mahzun olmak için gelmiştir."

Adem yeryüzüne ağlamak, inlemek mahzun olmak için gönderilmiş. Adem öyle gönderildiyse biz hayda hayda ağlamaktan gözümüzden asla ve asla hiç yaş eksilmemesi lazım. Bakara, ayet 37: 'Derken Adem Rabbinden bazı kelimeler belleyip aldı. O da tövbesini kabul etti çünkü o Tevvab olandır, Rahim olandır.' Kelimelerden burda kasıt, Adem aleyhisselamın ağlaması, utanması, dua edip yalvarması, pişmanlık duyması mağfiret dilenmesi ve bu manada kederlenmesi. Kelimelerden burdan kasıt bu. Hani Allah'a yalvarış kelimeleri, Allah'a dua kelimeleri, Allah'ı zikir kelimeleri, bunların hepsini Cenab-ı Hak Adem'e öğretti. Adem bunları aldığından dolayı ne yaptı? Ağladı, sızladı. Allah bizi affetsin. Demek ki yeryüzü öyle çok gülme yeri değilmiş, çok keyif yeri değilmiş. Yeryüzü ağlama yeriymiş, keder yeriymiş. Yeryüzü mahzun olma yeriymiş. Yine Tövbe suresi, ayet seksen ikide diyor ki: 'Yaptıklarının cezası olarak bundan böyle az gülsünler çok ağlasınlar.' Az gülsünler, çok ağlasınlar. Bunu kimin için söylüyor? Hani meşhur bir Tebük seferi oldu, Tebük seferi olunca iki tane sahabe, iki tane sahabe hurmalarını, hurmalıklarını, ürün toplamalarını bahane ederekten cihada

katılmadılar. Dediler ki biz yani bu mevsim savaş mı olur, biz hurmalıklarımız perişan olacak, böyle tabiri caizse böyle geç davrandılar, ayak sürüdüler. Ordu gitti tabi, ordu gittikten sonra da ne yaptılar? Bunlar kendi kendilerine savaşa gitmediler, bir de o gidenleri de böyle akılsızlıkla itham ettiler. Dikkat edin, cihada katılanları akılsızlıkla itham ettiler, isabetsizlikle itham ettiler, yani gitmemekle kalmadılar. Bu öyle bir şeydir ki siz Allah yolunda koştururken, birileri sizi akılsızlıkla itham eder. Birileri size sizde akıl yok, fikir yok, siz ne yapıyorsunuz der, arkanızdan gülerler, alay ederler. Evet, onlar da Tebük savaşına katılanlar için böyle düşündüler. Dediler ki yani bunlar akılsız, bunlar böyle gittiler hani cihada, şimdi değişmedi bir şey. Onlar normalde cihadı kötü gördüler. Münafıklar, münafıklar, cihadı kötü görürler. Bakın net, münafıklar Allah yolunda koşturmayı, Allah yolunda mücadele etmeyi hor hakir görürler, küçük görürler, bunu yanlış görürler, alay ederler. Allah yolunda koşmayı, Allah yolunda mücadele etmeyi hor hakir gören, münafığın ta kendisidir. Münafıklar da ebedi cehennemliklerin ta kendileridir. Bir kimse Allah yolunda koşturuyorsa Allah yolunda koşturan kimsenin arkasından gıybet edenler de münafığın kendisidir. Kim Allah yolunda, o Allah yolunda koşan bir kimsenin arkasından bir kimse dedikodu ediyorsa işte yoluyla alakalı, kendisiyle alakalı, ne bileyim işte onlar bir eksik, kusur bulurlar ya, bunlarla alakalı gıybet ediyorsa o kimse münafığın ta kendisidir ve Allah yolunda koşturan bir kimsenin gıybetini ettiği için tövbe etmezse o kimseyle helallaşmazsa Allah onun kalbini mühürler.

En büyük sıkıntı da bu. Muhakkak o kimsenin tövbe edip gidip bir de ondan helallik alması lazım. Ondan helallik almazsa Allah yolunda koşturan, Allah'ı zikreden, Allah'a hamdeden, Allah'a şükreden, Allah yolunda neyi varsa kendisini heba eden bir kimsenin arkasından gıybet edildi, dedikodu edildi, iftira edildi, o kesinlikle onunla helalleşmesi lazım. Helalleşmezse o kimse iman üzerine gidemez, net. Bakın iman üzerine gidemez. Çünkü mesela dervişlerle alay ederler ya Allah'ı zikredenlerle alay ederler, küçük görürler onları, hor hakir görürler, bir sürü iftira atarlar üzerlerine. Onlar bu dünyadan tövbe edip helallik almazlarsa iman üzerine gidemezler. Bakın, net söylüyorum çünkü bu konuda ayetler var, hadisler var. O yüzden net söylüyorum, Allah muhafaza eylesin. O yüzden dilinizi, dilinizi ehli zikirden çek dilini, dilini ehli zikirden çek, dilini ehli cihattan çek. Dilini onlara uzatma. Bu ister eşin olsun ister annen olsun ister baban olsun ister çocuğun olsun, kim olursa olsun, bir kimse ehli zikir mi? Evet. Bir yere sohbete gidiyor, zikrullaha gidiyor, ders almış bir yerden, yolunu düzeltmiş, gidiyor mu? Evet. Ondan dilini çek. Ondan dilini çekmezsen

senin dilini zebaniler çekecek. Senin dilin mahşere çıktığında taşıyamayacaksın dilini. Kendin iki metre olacaksın, dilin on sekiz metre olacak. Bütün mahşer halkı da bilecek. Diyecek ki bu ehli zikre laf söylemiş, bu ehli zikrin arkasından gıybet etmiş.

Ben, o yüzden derim derviş kardeşlerinizin gıybetini etmeyin. Biz arada neden helallaştırıyoruz sizi? Gönlüm dayanmaz mahşerde bir derviş kardeşimizin öyle olmasına. O yüzden dilinizi ehli zikirden ehli cihattan çekeceksiniz. İşte ayeti kerimede o cihada katılmayan sahabeler için diyor ki: 'Onlar az gülsünler, çok ağlasınlar' çünkü onlar cihattan geri döndüler. Onlar cihada gitmediler, sen zikrullahtan geri döndün, zikrullahı terk ettin, cihattan geri dönülenden zikrullahı bırakıp terk eden daha şedid. Neden? Cihattan dönmüşlerdi, dedi ki küçük cihattan büyük cihada dönüyoruz. Büyük cihat kim ya Resulallah, nedir dediler. O da dedi ki nefisle mücadele, nefisle mücadele. Sen zikrullahı terk etmekle, sen üstadını terk etmekle, sen nefisle olan cihadı terk ettin, senin Tebük savaşına katılmayan sahabeden durumun daha da ağır. Allah muhafaza eylesin. Demek ki Adem'in çocukları bu dünyada çok gülmeyecekler. Hadisi şerifte de Hz. Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri ne buyurdu: 'Eğer benim bildiklerimi siz bilmiş olsaydınız, az güler çok ağlardınız.' dedi. Demek ki o zaman az gülüp çok ağlayanlar normalde insanların bilmediklerini bilenler. Yine bakın cihatla alakalı, 'Allah müminlerden canlarının ve mallarının karşılığında cenneti onlara vermek suretiyle satın almışlar.' Yani o zaman bu ayete göre o kimse Allah'a canını, malını satamadıysa Allah yolunda koşturmadıysa Allah yolunda cihat etmiyorsa Allah yolunda davranmıyorsa, koşmuyorsa o çok ağlayacak, az gülecek. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Adem Firdevs'ten, yedi kat göklerin üstünden ayakları dolaşarak en adi yere, ta kapı dibine, özür dilemek için gitti. Eğer sen de Ademoğluysan onun gibi özür dile, onun yolunda yürü!"

Yani Adem nerdeydi? Cennetteydi, Havvayla beraber ve cennette Havvayla beraber yiyip içip geziyorlardı ama işte Cenab-ı Hak onlara dediki: 'Ey Adem! Havvayla beraber, Havvayla beraber cennette otur. Dilediğinizden yiyin, için, ayeti kerime böyle. Dilediğinizden yiyin için ama devam etti. Şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz dedi. O ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz. Derken şeytan, kapalı olan ayıp yerlerini birbirlerine göstermek için onlara vesvese verdi. 'Rabbim size bu ağacı meleklerden olursunuz veya cennette ebedi kalanlardan olursunuz diye yasakladı' dedi. Araf, 20 ve bunu söylerken de Araf yirmi birde ve onlara 'ben gerçekten size öğüt verenlerdenim' diye yemin etti. Şeytan Allah adına yemin

etti, dedi ki ben size gerçekten öğüt veriyorum, ben size doğru şeyi söylüyorum dedi.

Öyle söyleyince normalde cennette onlar yiyip içerlerken hepsi de ondan sonra bu ne yaptı? Şeytan önce Havva'ya vesvese verdi. Havva bu sefer Adem'e yöneldi. İllaki bu meyveden yiyeceksin dedi. Havva annemiz maşallah nasıl bir Havva anne ise Adem aleyhisselama gel illaki bundan yiyeceksin demiş. Bizim erkeklerin genel yapıları bu. Yani en erkek, en kocaman, kabadayı olan bir dakka sürmez, hanımına eyvallah demesi. İsmail de kafasını eğdi öyle bak. Yani ki bir dakikada sürmez diyor. Öyle yani, normalde eğer onun üzerinde Ademiyet var ise Ademiyet var ya, en çabuk aldanan ademiyet olandır üzerinde. Bir de ben bunu sufiler olarak söyleyeyim, genel olarak, en kolay kandırılan da sufilerdir. Bizi Allah'la çok rahat kandırırlar. Birisi gelse bize dese ki Allah'a yemin tutsa biz kanarız. Hatta ben dedim ya, yani bir kimsenin söylediğini biz doğru kabul ederiz. Deriz ki bu tamam bunun söylediği, bunun söylediğini doğru kabul et. Yani o çünkü bizim kandırılmamız kolay. Adem'in safiyeti var. Şimdi bazen herkes der ya işte peygamber. Ya peygamber Adem safiyullah zaten. Safi demek, en kolay onu kandırmak. Sebep? Allah adına yemin ediyor. Şeytan ne diyor? Ben diyor Allah için söylüyorum sana, Allah'a yemin ediyorum. Allah'a yemin edince Adem aleyhisselamın söyleyecek bir şeyi kalmıyor ve Adem aleyhisselam tabii tıpış tıpış Havva'nın peşinden gidiyor. Havva ye diyor, yiyor. Yedikten sonra kıyamet kopuyor zaten. Yiyor, o güne kadar hiç bakmamış yani kendi cinsel uzuvlarını birbirlerini hiç görmemişler, bakmamışlar hiç. Haya perdesi, edep perdesi yırtılıyor ve Adem o esnada öyle bir utanma, öyle bir pişmanlık duyuyor. Cennette böyle tabiri caizse yönsüz cihetsiz koşmaya başlıyor. Hatta Cenab-ı Hak bir ağacın üzerinden tecelli ediyor. Diyor ki ya Adem, nereye kaçıyorsun, kimden kaçıyorsun. O da diyor ki, ya Rabbi! Senden utandım, senden utandım, o yüzden kaçıyorum diyor. Bakın, utanma duygusu, utanma duygusu insanda çalışır haldeyse o yapmış olduğu hatadan utanır. Yapmış olduğu yanlıştan utanır. Onda daha Ademiyet var ve Adem'in aldandığı yer, Allah üzerinden, şeytanın Allah üzerinden ona yemin etmesi. Yemin edince ne yapıyor? O zaman inanıyor ona. İnanınca da meyveden yiyor. Meyveden yiyince de edep yerleri görünüyor. Cennette koşmaya başlıyor oraya buraya ve Taha, ayet 120'de de diyor ki: 'Şeytan, ey adem, sana sonsuzluk ağacını ve çökmesi mümkün olmayan bir saltanatı göstereyim mi dedi.' Yani sonsuzlukla ve aynı zamanda büyük bir saltanatla ademi kandırdı. Bakın sonsuzluk ve saltanat.

İşte Müslümanları yakan yıkan şey saltanattır. İnsan oğlunun hep sonsuzluğu yakalaması, sonsuz bir şekilde. Hani biz ona tûl-i emel diyoruz ya, sonsuz bir şekilde onun peşine düşmesi bununla alakalıdır ve insanın yenildiği yerlerdir bunlar ama tabii yemin ediyor şeytan. Şeytan yemin edince artık oda onu kabul ediyor ve hatta başka bir ayeti kerimede ben diyor ikinizden de önce yaratıldım. Bakın, aklı da burdan mat ediyor. Ben sizden önce yaratılanlardanım diyor. O zaman diyor ben sizden daha çok bilenim. Siz bana uyun ki sizi doğru yere yöneteyim diyor. Bakın, burda enteresan bir şey daha var. Hani bazı dervişler ben senden eski dervişim, ben senden daha iyi bilirim der. İnsanı Allah muhafaza eylesin, yolundan eder. Dervişin hamı da ama bu eski derviş der, o üstada gideceğine ona doğru meyleder. İşte bir şey soracak ona sorar, bir şey öğrenecek, ondan öğrenmeye çalışır. O da dervişin hanımıdır. Orda üstad dururken ona sormaz. Gider işte bu eski derviş deyip ona sorar. Ona anlatır. Ona söyler filan fişman. O dervişin kendince istikametini kaybettirir. İşte şeytan da Adem'e de Havva'ya da dedi ki ben sizden önce yaratıldım. Ben bu konuları bilen bir insanım ve dedi ki bana uyun, ben sizi hidayete götüreceğim, delalete değil dedi. Allah adına da yemin ettiler ve ardından adem ne yaptı? Dua etti. Araf, 23: ' Havvayla beraber dediler ki ey Rabbimiz biz kendimize zulmettik, eğer sen bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz' ve bu tövbesini de Cenab-ı Hak dünyaya gönderdikten sonra ne yaptı? Adem ve Havva'nın tövbelerini kabul etti.

Bir rivayette kırk yıl, dünya yılıyla mıdır, ne yılıdır bilemiyoruz ama dünya yılı olarak biz bunu kendimize algılarsak kırk yıl Adem ağladı, tövbesinin kabulü için ve bu ayeti kerimeden dediler ki çoğul ya, Havva annemizi de katıyor Cenâb-ı Hak, demek Adem'le Havva yapmış oldukları hatalardan dolayı kırk yıl ağladılar. Kırk yıl ağladıktan, gözyaşı döktükten sonra ne yaptı? Cenâb-ı Hak onları Arafat meydanında cem etti, Arafat meydanında bir araya getirdi.

'Gönül ateşiyle gözyaşından çerez düz. Bahçe, bulutla güneş yüzünden yetişmiş, yeşermiştir. Sen, gözyaşı zevkini ne bilirsin.'

Demek ki gönül ateşiyle gözyaşından çerez düz. Bahçe, bilginiz bahçe. Yağmur yağmazsa güneş çıkmazsa ordaki bitkiler, sebzeler, meyveler olgunlaşır mı? Olgunlaşmaz. Demek ki ateş ve su bahçeyi olgunlaştırıyor. İnsanı olgunlaştıran, kemale erdiren de aşk ateşiyle göz yaşıdır. Eğer o kimse, o kimsede aşk ateşi varsa onda gözyaşı da vardır. Aşk ateşiyle göz yaşı birleştiğinde evet, o olgunlaşır. O kemale erer. Eğer gözyaşı ve aşk ateşi yoksa o kimsenin kemale ermesi biraz zor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bir

insanın gözü yaşlı olacak. Gönlünde maşuğun ateşi olacak. Eğer maşuğun ateşi olmazsa onun olgunlaşması, onun pişmesi mümkün değildir.

'Rabbim senin sırrını her gün sabah yeli yaydı.
Benim aşkımı ise her an akan gözyaşım yaydı.
Benim gibi aciz aşık da senin sırrını saklar maşuk da.
Ey aşk!
Bu meclisimizden geçerken zülfünün altından bak da gör.
Sağımda, solumda, önümde ardımdan ne gamlar ne matemliler var.
Seher yeli gibi gül bahçemize bir uğra da bak.
Gözlerinin zulmünden ağlayıp inleyen ne aşıkların var.
Dertlere düşüp gözyaşıyla ciğer kanıyla yıkanmış,
Temizlenmiş kişilerin namazı, niyazı ne hoş olur
Demedin mi benim kulağıma yıllar önce.
Yüzümü yoluna koydum.
Yüz türlü lütfunu gözetip durdum.
Yağmur taneleri mermere tesir etmediği gibi
Gözyaşı sellerimiz gönlüne yol bulamadı mı?
Vücut toprağımı gözyaşımla balçık haline getir.
Yıkık gönül sarayımı tamir etmek zamanı gelip çattı.
Hâlâ daha öyle yıkık mı bırakıp gidersin her seher vaktinde?
Bilirsin ki benim yıkık gönlümü tamir edecek bir tek sensin.
Her seher yelinde kokunu bırakıp da giden sensin
Ve bilmem ki bu kaçıncı seher yelidir?
Bu kaçıncı gecedir?
Sen yine her seher yeli kokunu bırakıp gideceksin.
Ben yine gönül sarayımı tamir edemeden,
Yıkık bir şekilde bu dünyada yaşamaya devam edeceğim.
Ne zaman bitirirsin bu dünya sürgününü bilemem ama
İşte aşıkların mecliste toplanmış, yüzlerini yoluna koymuşlar.
Her biri senin kokuna müştak, her biri senin nefesine muhtaç.
Otuz beş yıl önce demiştim, gözyaşımdan istersen değirmen kur diye.
Ne gözyaşım kurudu ne değirmen durdu.
Bekleriz an be an, gün be gün, saat dakika...

Her esen yelde senin kokunu,

Her doğan güneşte senin nurunu,

Her öten kuşta senin nağmelerini dinleriz.

Sen otuz beş yıl önce dedin kulağıma,

Gözyaşın yoksa aşıklığın da yoktur diye.

İşte Hz. Pir de diyor ki bize, gönül ateşiyle gözyaşından çerez düz. İstersen gözyaşınla, gönül ateşinle çeyiz düz. Gideceğin yer öteleri çünkü. Çeyizsiz oraya gitme. Allah bizi muhafaza eylesin. Bu akşam beni azat edin, affedin. Sesim, soluğum da bu kadarmış demek ki. Hakkınızı helal edin. El-Fatiha maassalavat. Dervişin ne gözünün yaşı bitermiş ne de gönlünün ateşi...

https://www.youtube.com/live/RLjO1KQ5kkY?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1639-1641. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim hayatınızı, ömrünüzü, son nefesimize kadar her şeyinizi hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedin günahlarını affeylesin. Hatalarını, kusurlarını, eksikliklerini, yanlışlıklarını affeylesin. Bilerek veya bilmeyerek işlediklerini affeylesin. Huzuruna affolmuş olarak çıkardığı kullarından eylesin. Rabbim cümlemizin gönüllerine mutluluk nurunu versin. Gönüllerimizden her tarafa mutluluk nurunu saçan kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi, kendi hak yolunda yürüttüğü kullarından eylesin. Allah razı olsun. Ecmain. Kaldığımız yerden inşallah devam edeceğiz...1634'ten devam ediyoruz:

"Sen gözyaşı zevkini ne bilirsin!"

Sen gözyaşı zevkini ne bilirsin, sen Allah için ağlamayı nerden bilirsin? Sen bir dost için ağlamayı nerden bilirsin? Allah'a yakîn olmak için ağlamayı nerden bilirsin? Sen gece yarısı kalkıp iki rekat namaz kılıp ağlamayı nerden bilirsin? Sen günahına tövbe ederken ağlamayı nerden bilirsin? Sen bir kardeşin için bir dostun için ağlamayı nerden bilirsin? Bilemezsin! Neden? Çünkü sen bir üstadın, bir mürşidin elini tutmadın! Çünkü sende aşıklık emaresi yok! Çünkü sende aşktan koku yok! Çünkü sen Allah'a karşı aşıklık noktasında değilsin, muhabbet noktasında değilsin. O yüzden gözyaşını bilemezsin. Gözyaşının kıymetini de bilemezsin. Oysa hani hadisi kutsi var ya, Cebrail aleyhisselam elinde küçücük bir hani bizim koku şişeleri var ya, küçücük böyle, parmak gibi. Öyle bir küçücük koku şişesi, elinde harıl harıl koşturuyor. Diyorlar ki Cebrail aleyhisselama bu ne? Bu diyor filanca kulun

Allah için akıttığı iki damla göz yaşı diyor. Bununla onun cehennem ateşini söndüreceğim diyor. Şimdi Allah için akıtılan bir damla gözyaşı, senin cehennem ateşini söndürür. E sen Allah'ı bilmezsen, Resulünü tanımazsan, senin aşıklıktan bir payın yoksa, sen heva hevese düştüysen, şeytaniyete, dünyaya düştüysen, o gözyaşını bilemezsin. O gözyaşının kıymetini de bilemezsin. Sen ağlayamazsın da. Hani hadisi şerifte: 'Ağlayamazsanız da ağlıyormuş gibi yapın' diyor ya, sen ağlıyormuş gibi de yapamazsın. Sebep? Kalbin katılaşmış, gönlün katılaşmış, için katılaşmış senin. Taş olmuş, mermer olmuş. Mermer olmuş! Senin o heva hevesin, o şeytaniyetin, o nefsaniyetin, onu mermer haline getirmiş. Artık Allah için gözyaşı dökecek noktada değilsin. O yüzden sen gözyaşını nerden bileceksin! Bilemezsin.

"Görmedikler gibi ekmek aşığısın."

Diyor ki görmedikler gibi ekmek aşığısın. Sen görmedikler gibi ekmek aşığısın. Yani sonradan buldu, dangadak öldü derler. Sonradan görmeler vardır, yani daha önce işte parayı görmemiştir, pulu görmemiştir, hayatı görmemiştir, üç kuruş para görür, kendini bir şey zanneder, etrafını beğenmez, kibirli olur ve o kimse böyle dünya için koşar, dünyaya yırtar kendini. O dünya sevgisi onu almış götürmüştür. O bir dairem daha fazla olsun, bir tane daha şu fazla olsun, ahreti bırakmıştır. O görmemişler gibi ekmek aşağısın.

Hani bir kimse o güne kadar aç kalmış, açıkta kalmış. Ona bir tas yemek koydun, o böyle yiyecek hapur hupur hapur hupur, komple tencereyi bitirecek. Görmemiş çünkü ilk defa işte böyle bir yemek yiyor. Görmemişler gibi derler ya veyahut da işte görmemişler gibi, bir bakıyor, üç beş kuruş bulmuş, gidecem işte, marka budalası olmuş, marka delisi olmuş, gösteriş budalası olmuş, gösteriş delisi olmuş... Böyle gösterişe, dünyaya kendini bırakmış. Allah muhafaza eylesin. İşte sen gözyaşının kıymetini bilemezsin çünkü sen görmemişler gibi ekmek aşığısın, sonradan görmeler gibi. Hani gidersin birisinin yanına, evini anlatır, iş yerini anlatır, tezgahlarını anlatır, malını anlatır. Ya ben senin malını mı sordum, iş yerini mi sordum, tezgahlarını mı sordum veyahut da işte ne kadar para kazandığını mı sordum? Ne sordum ki ben sana? Yok, o anlatacak! Şunu şöyle aldık, bunu böyle sattık, şunu şöyle yaptık, bunu böyle yaptık. Allah Allah! Bir tek kafası çalışan o var. Ondan başka kafası çalışan yok. Bir tek o biliyor. Ticareti o biliyor, memuriyeti o biliyor, siyaseti o biliyor, bürokrasiyi o biliyor, ekonomiyi o biliyor. Ahkâm da kesiyor Mustafa Özbağ gibi her yerde! O, içi onun onla dolu çünkü. Görmemişler! Görmemiş olunca böyle oluyor. Bu böyle, böyleleri bir de cimridir ha! Hayat görmemiş çünkü o. O intikam alıyor geçmişinden. Öyleleri bir de cimridir. Onun kollarındaki rolex saate kanmayın,

onların üzerlerindeki vakko kıyafete kanmayın, onlar çünkü cimri olur, onlar çünkü görmemişler. Allah muhafaza eylesin. O yüzden

"Bu karın dağarcığından ekmeği boşaltırsan ululuk incileri ile doldurursun."

Sen bu dünya sevgisinden kurtulursan o zaman sana maneviyat gelir. O zaman Allah sevgisi gelir sana. O zaman sen ululuk incileri ile doldurursun dediği sana maneviyat gelir, senin kalbine maneviyat oturur. Eğer kalbinde dünya sevgisi varsa senin kalbinde maneviyat, Allah sevgisi olmaz. Allah sevgisi olan yerde de dünya sevgisi olmaz. İki sevgi bir arada olmaz. Ya Allah'ı seviyorsundur ya da dünyayı seviyorsundur. Bu, burdaki kardeşlerin haricinde olanı söylüyorum. Sizler zaten burdasınız, bu dışarı bir söz. Sebep? Yani dünyayı seven bir insanın burda işi olmaz. Bunu unutmayın. Bunu hayatınız boyunca kulağınıza küpe yapın. Dünyayı seven bir kimsenin ehli zikri, ehli zikri ve zikri sevmesini düşünmeyin. Bunu açık ve net söylüyorum bakın. Bir kimse dünyayı seviyorsa ehli zikri ve zikri sevmez. Sevmezler! Otuz beş, otuz altı yıl oldu bizimki de, sufilik dünyasının içindeyiz. Dünya sevgisi varsa siz o kimseye asla bir veliyi, bir mürşidi, bir, zikrullahı, zikredenleri sevdirmeniz mümkün değildir. Bazen anlatıyorum ya kıssa olarak, biz Gökçeada metropolitanı ziyarete gittik. Orda kiliseye gittik, kilisenin arkasında böyle özel bir yermiş. Bir kapı Cebrail kapısı, bir kapı Mikail kapısı dediler. İçeri girmek yasakmış. Mustafa Özbağ kafası kırık bir insan, ben langırdak girdim içeri. Orda da matah bir şey yok ha. İki tane mum, iki tane şamdan var, böyle bir masa var, masanın üzerinde de bir tane incil açmışlar, yani baktım, ya dedim burası neden yasak? İşte bir de metropolitan diyor ki oraya diyor bir tek var ya Ortodoks papaz Bartelemeos, oraya diyor bir tek Bartelemeos'la diyor ben girebilirim diyor, başka oraya papazlar da giremiyormuş oraya. Ben girebilirim oraya diyor, başka bir kimse giremez. Ben girdim valla dedim ben de telefonda. Ben içerdeyim şuanda girdim dedim. Neyse, bakın ne kadar çalışıyorlar, biliyor musunuz? Bir tane papaz gelmiş oraya İngiltere'den, orda papazlık okulunu bitirmiş, papaz olmuş, gelmiş, Türkçe biliyor. Evet, Türkçe biliyor. Ben böyle İncil'den burayı oku dedim. Latince okudu, Türkçe'ye çevir dedim, Türkçe'ye çevirdi. Türkçesi şu: 'Deveyi iğne deliğinden geçirebilirsin, kalbinde dünya sevgisi olanı hidayete erdiremezsin.' Ben böyle parmağım böyle burda, dedim burayı oku. Okuduğu ayet şu İncil'deki ayet: 'Deveyi iğne deliğinden geçirebilirsin ama kalbinde dünya sevgisi olanı hidayete erdiremezsin' yani o hidayete ermez.

İşte kalbinde dünya sevgisi var ise senin kalbine manevi inciler tecelli etmez. Orda feraset nuru olmaz, oraya feraset nuru orda tecelli etmez. Tirmizi'de geçiyor, hadisi şerif, diyor ki: 'Dünya malından ayrılınca üzülmek,

buna kavuşunca sevinmek ve azgınlık yapmak insanı cehenneme götürür.' Demek ki dünya malından ayrılınca üzülmek buna kavuşunca sevinmek ve azgınlık yapmak insanı cehenneme götürür. Allah muhafaza eylesin. O yüzden dünya sevgisi, Hz. Mevlana der ki Mesnevi'de: 'Bizde almak satmak yasaklanmadı, bize yasaklanan dünya sevgisi' der. Bize yasaklanan dünya sevgisi. İşte hadisi kutside de Cenab-ı Hak buyuruyor ki: ' Ey dünya (bu çok hoş), ey dünya, bana hizmet edene hizmetçi ol, bana hizmet edene hizmetçi ol. (Cenab-ı Hak dünyaya söylüyor bunu). Ey dünya, bana hizmet edene hizmetçi ol, sana hizmet eden de senin hizmetçin olsun. Muhteşem bir şey, ey dünya bana hizmet edene sen hizmetçi ol, sen Allah'a hizmet ediyorsan dünyada sana hizmetçi olacak. Bunda şek şüphe etme, dünya senin peşinden koşacak, şunu yakalayalım da benden faydalansın diye. Senin gelecek, önüne gelecek.

Hani ben böyle hep anlatırım ya bunu, bir melami kıssasıdır bu. Allah rahmet eylesin, bizim Harun hocanın babası anlatmıştı bunu bana. Harun hocanın babası da Allah rahmet eylesin iyi melamilerdendi. Yani kimisi onların yok namazımız kılındı, yok orucumuz tutuldu filan, böyle bozuk fırkaları vardır onların, öyle değildi. Hafızlığı ondan sonra, beş vakit namazında, abdestinde, fıkıhı yerinde, harika Kuran-ı Kerim okur. Böyle Bayındır'ın ağır imamlarından birisiydi. Allah rahmet eylesin. Ben böyle dönüş yapıp dervişliğe girince çok seviyordu bizi; beni Nuri'yi, Oktay'ı, böyle çok severdi bizi. Allah rahmet eylesin tekrar, böyle çok bize desteği olmuştur, hizmeti olmuştur, ondan sonra neyse, o anlattı bana, bir melami kıssası. Derviş, seyahate çıkmış. Seyahate çıkınca bir harabeye gitmiş, harabelikte kalıyor. O tabii böyle huzur etmiş, ondan sonra, Allah'ı zikrediyor tabii, Allah'ı zikrederken mana açılmış. Bakmış leylek ile baykuş atışıyor kendi aralarında. Leylek diyormuş ki baykuşa, 'be hey baykuş sabah bıraktığım yerdesin, sabah bıraktığım yerdesin, hiç kımıldamazsın, tembelsin, çalışmıyorsun. Kalkıp rızkını aramıyorsun. Sen sabahtan akşama kadar burda oturuyorsun.' Baykuş cevap veriyormuş leyleğe. Diyormuş ki, 'sen sabahtan akşama kadar zikrullah senin dilinde, lak lak lak lak lak lak lak, dilinle zikrediyorsun. O yüzden gidiyorsun yılan çiyan toplayacağım diye uğraşıyorsun.' Hemen cevap şeyden leylekten. Demiş, 'sen ne yapıyorsun?' Baykuş derin bir nefes almış. 'Huuuuuuuuu' demiş. Derken de böyle tabiri caizse yani böyle arkasının üzerine böyle yıkılmış, böyle tam bir yakaza olmuş, bayılmış böyle gitmiş. Ondan sonra bir kendine gelmiş, bir titretmiş kendini. Siz öyle titretmeyin kendinizi. Üç tane serçe kuşu gelmiş. Cik cik cik cik cik cik cik cik cik cik cik cik önünde, bir tanesine pençesini vurmuş, ikisini de kanadıyla azat etmiş. Demiş, 'ben öyle zikrederim ki' demiş, 'kalbimden öyle zikrederim ki'

demiş, Allah benim rızkımı, benim ihtiyacımdan fazla olanı demiş gönderir. Ben demiş, 'ihtiyacım kadarını alır, geri kalanı azat ederim, demiş. Derviş tabi tık kendine gelmiş. Bu da aklıma geldi, kalbime geldi şimdi. Süleyman hocamın da inşallah ruhaniyetine gitsin.

Şimdi Allah'ı öyle zikredersen, dünya sana hizmet eder. Sen Allah'a hizmet edersen dünya senin peşinden koşturur, senin önüne gelir. Şeyhimin tabiriyle, öyle dedi, oğlum dedi, sen dedi Allah'a hizmet edersen dedi gece alın gece satın, gece alın gece satın dedi bana. Ben iflas ettim ya, iflas etmişim hiçbir şeyim yok, borç, ona keza dedikodu ona keza. Gece saat bir, iki. Birisi arıyor. Kafa bidünya: 'hayırlı akşamlar', ben de 'hayırlı akşamlar'. 'Mustafa Özbağ ile mi görüşüyorum?', 'evet', ondan sonra, 'ben Antalya'dan arıyorum, bana şu lazım.' Kafa bidünya. Adama bir yıl boyunca mal sattık. Değil mi Sait? Adamı tanımıyoruz. Bir yıldan fazla, adam telefon açıyor, bunlar lazım diyor, tedarik ediyor gönderiyoruz, adam parayı gönderiyor.

En son adamın torunu oldu, Bursa'ya geldi, Sait'e dedim Sait, bu adam geldi, şimdi beni görecek sakallı, bir daha alışveriş olmayacak. Öyle olmadı mı? Adam geldi, bir baktı ben sakallıyım, adamın birden gardı düştü. 'Selamünaleyküm', 'aleykümselam'. İşte torununa bir şeyler hazırlıyorduk, tamam bitti ama Cenab-ı Hakka hamdü sena olsun, Allah binbir bereket versin, adamdan biz para kazandık. Şimdi, o isterse gece bile sana para kazandırır. Gece, gecesi gündüzü yok onun. Gece gündüz sende bende var. O yüzden dünya senin peşinde koşturur çünkü hadisi kutsi net. 'Ey dünya bana hizmet edene hizmetçi ol, sana hizmet eden de senin hizmetçin olsun', muhteşem. Rabbim kendisine hizmet edenlerden evlesin.

'Önce can çocuğunu şeytan sütünden kes de sonra onu meleklere ortak yap.'

Önce sen şeytandan nemalanmayı bırak. Şeytanın yolundan gitme, şeytanın vesvesesine kanma, şeytanın vesvesesinden karnını doyurma. Şeytan Cenab-ı Hakka ne dedi ayeti kerimede? 'Ben onları saptırmak için mutlaka senin doğru yolunun üzerine oturacağım 'dedi. Ayeti kerime açık, şeytan Allah'a diyor ki: 'Ben onları saptırmak için senin doğru yolunun üzerine oturacağım, sonra onlara önlerinden, ortalarından, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen de çoğunu şükredici bulamayacaksın.' Araf, ayet 16-17. Sen önce şeytanı kalbinden kov. Sen şeytandan beslenmekten kendini kurtar, şeytandan beslenme. Senin ağzında şeytanın memesi olmasın. Bu ne demek? Sen haram mı? Uzak dur. Sen şeytanın heva ve hevesine kanma, şeytanın önden girmesine, sağdan girmesine, soldan girmesine, arkadan girmesine, ortadan girmesine müsaade etme. Kelimeyi tevhidi dilinden, kalbinden, ruhundan, sırrından, uzaklaştırma. İmanını kemale erdirmenin

yolunu ara. Allah'ı sev, Resulünü sev, Allah'ı sevenleri sev, Resulünü sevenleri sev, onları sevdirenleri sev ve can çocuğunu, şeytan sütünden kes. Sen onu şeytan sütünden onu kesersen melek sütünden içmeye başlayacaksın. O bir çocuk düşün, o çocuk muhakkak hangi memeyi versen çocuk çünkü ondan içer. Anasının memesi mi, teyzesinin memesi mi halasının memesi mi çocuk ayırt etmez. Hangisi ayırt eder? Doğuştan veli olan. Evet, çocuk doğuştan veli ise anasının memesini ayırt eder. Doğuştan veli ise haramı emmez. Doğuştan veli ise ramazan ayında gündüz oruç tutar. Diyeceksiniz böylesi var mı? Var. O doğuştan velidir, doğuştandır, seçilmiştir. Allah dilediğini seçer kendisine. Öbür türlü ayırt edemez işte ama burda Hz. Pir diyor ki sen şeytanla olan ilişkini kesersen melekle olan ilişkin başlar. Allah bizi onlardan eylesin.

"Sen karanlık, mükedder ve bulanık oldukça bil ki mel'un şeytanla süt kardeşisin."

Normalde şeytan ne dedi? Dedi ki Adem oğullarına ben kötülükleri hep güzel göstereceğim dedi. Bakın, yol açık, meydanda, kötülüğü sana güzel gösterecek! Kötülüğü sana güzel gösterecek. Bu sefer sen ne olacaksın? Karanlığın içinde kalacaksın, bulanık kalacaksın çünkü kötülüğü sana güzel gösteriyor. Haramı sana güzel gösteriyor, şeytaniyeti, kendi yolunu sana güzel gösteriyor. Namazı, abdesti, orucu, zikri sana güzel göstermiyor. Sen onları küçük görüyorsun, kerih görüyorsun. Onlardan uzak tutuyorsun kendini. Bu ne demek? Sen şeytanın yoluna yakınsın. Şeytanın yoluna yakınsın. Şeytan senin önüne bin bir tane de bahane koyar. Senin önüne bin bir tane fikir koyar. Senin önüne bin bir tane, senin önüne bin bir tane problem çıkarır, bahane çıkarır ve seni Allah'ın doğru yolundan uzaklaştırır. Kalbine vesvese verir senin. Beş dakika sonra namazı kıl, yirmi dakika sonra namazı kıl. Ya tamam ya, yaşlanınca kılarsın ya! Tamam, eve gittiğinde kılarsın ya! Sonra hepsini toptan kılarsın ya! Ya herkes şimdi böyle yaşıyor canım kardeşim ya, sen nasıl yaşayacaksın ki ya bakıyorum ben şimdi, kendi kendilerine bunu düşündürür şeytan. Kimisi yaz da geliyor, kimi saza gidecek, kimi caza gidecek, kimi deniz kıyısına gidecek, kimisi adalara gidecek, kimisi modalara gidecek...E bizim hakkımız değil mi? Biz de gidelim, dünya nimetlerinden biz de faydalanalım. Evet! O başını açıyor, o orasını açıyor, bu burasını açıyor. Biz de açalım!

Hocam, örtünmek farz mı? Farz. Kalıyor. Ben farz değil desem ne olacak! Kuran-ı Kerim'deki ayeti mi değiştireceğim, hadisi şerifleri mi değiştireceğim ama illaki kendine bir dayanak arıyor ya! Yani farz mı? Farz kardeşim! Örtüneceksin. Tesettüre riayet edeceksin. Vücut hatların belli olmayacak. Erkekler, size de farz. Vücut hatlarınız belli olmayacak. Daracık

pantolonlar, likralı pantolonlar da pantolon değil onlar, likralı donlar giymeyin. Don, evet. Likralı böyle tişörtler, gömlekler giymeyin. Vücut hattınız meydana çıkacak. Kas yapmış arkadaşın kası meydana çıkacak! Yok! Daracık şeyler! Yok! Dikkat et! Şeytan seni saptırıyor. Şeytan vesvese veriyor sana, şimdi herkes böyle giyiniyor! Ben öyle giyinmiyorum diyorum, bakıyor bana. Herkes öyle giyiniyormuş! Ben öyle giyinmiyorum, herkes öyle giyinmiyor. İşte gençler böyle giyiniyor. Hayır, öyle giyinmeyen de var veya herkes bilmem neresini açarsa sen de mi açacaksın? Ya nasıl abi, ne alaka? Aynı. Herkes hırsızlık yapınca sen de mi yapacaksın. Şimdi moda oldu ya lgbtcilik, ne yapacaksın, sen de mi lgbtcilik mi yapacaksın? Google'ı, osu busu, hepsi de lgbt bayrakları açıyorlar. Yok onur yürüyüşümüz! Lan neyin onuru? Allah'ın lanetlediği bir fiiliyatın onuru mu olurmuş! Allah'ın lanetlediği fiiliyatı onur olarak önümüze koyuyorlar bizim. Onur haftası, onur yürüyüşü! Allah lanetlemiş! Allah'ın lanetlediği fiiliyatı biz onur haftası olarak kutlayacağız! Kutluyorlar da! Yürüyorlar da! Ya bir sufiler yürüyemiyor! Öyle yürümeye kalksanız ortalık ayağa kalkar, memlekete şeriat mı geliyor deyip bir sürü terenenni okurlar! Lgbt'ciler yürürken memlekette, çok çok özür dilerim ama diyanetin ansiklopedisinde ibne olarak geçiyor, lgbtliler yürüyünce bütün Türkiye ibne mi olacak diye ayağa kalkan yok. Ya üç beş sarıklı, üç beş cübbeli yürüse memlekete şeriat mı geliyor diyor. Ne memlekete şeriat geliyor ne de memlekete ibnelik geliyor tam olarak ama yürüyor adam. Hiç kimse de bir şey demiyor. Allah'ın lanetlediği, sevmediği, haram ettiği şeyleri sana doğru gösteriyor.

Bir bakıyorsunuz gençlerde 'onların da yaşam hakları var ama', lan biz öldürüyor muyuz onları? Allah lanetlemiş diyoruz, yapmayın diyoruz, işte saygı duymak lazım! Neden Allah'ın lanetlemiş olduğu bir şeye saygı duyayım ben? Allah lanetlemiş, nesine saygı duyayım ama şeytan o doğru yola tezgahını kuruyor veya saptırıyor insanları. Şeytanın işi o ve şeytan diyor ki kötülükleri onlara güzel göstereceğim. İmtihan belli, yol açık. Kötülükleri sana güzel gösteriyor. Apaçık Kuran-ı Kerim. Ayetler apaçık. Şeytan kötülüğü sana güzel gösteriyor. Şeytan Allah'ın sevmediği şeyleri sana güzel gösteriyor. Kalbine senin vesvese veriyor. Aklına senin vesvese veriyor. İdrakine senin vesvese veriyor. Komple senin damarlarına, hücrelerine vesvese veriyor ve seni doğru yoldan saptırıyor. Bir şey haram, o haramı işliyorsun, doğru yoldan saptırıyor seni. Onları mutlaka saptıracağım, onları ümitlere düşürüp olmayacak kuruntularla aldatacağın ve onlara emredeceğim de davarlarının kulaklarını yaracaklar. Onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler.' (Nisa, 119) Bakın, açık: 'onları mutlaka saptıracağım ve onları ümitlere düşürüp olmayacak kuruntularla aldatacağım.' Olmayacak

kuruntularla seni aldatacak! Yani oturacak, senin doğru yolunun, Allah'ın doğru yolunun üzerine, sen değeceksin ki ya şu fukaraya yardım edeyim, iflas edersin, çalışsaydı diyecek. Ya diyeceksin ki şunun karnını doyurayım, senin gibi çalıştı mı ki, çalışsın da karnını doyursun diyecek. Sen diyeceksin ki ya şu yetime yardım edeyim, şunu şöyle yapayım, buna böyle yapayım, o hep senin önüne muhakkak bir şey koyacak. Saptıracak seni ve ne yapıyor? Diyor ki onlara emredeceğim, davarların kulaklarını yaracaklar. Sana emredecek, sen fıtratı değiştireceksin. Sadece hayvanların üzerinde değil, ne yapacaklar? Allah'ın yarattığını da değiştirecekler. Ne yapıyorlar şimdi? Allah'ın yarattıklarını değiştirmeye çalışıyorlar. Ne yapıyorlar? Lanetlenmiş işi yapıyorlar. Erkek, kadın olacağım, kadın erkek olacağım diye uğraşıyor. Bir de sözleri hazır. Ben doğuştan böyle hissettim kendimi! Lan ananın karnında luti mi oldun? Doğuştan nereye hissettin? Bir yaşında, iki yaşında, üç yaşında sen luti mi oldun! Ama söylem bu. Ben doğuştan böyleyim!

Hani var ya, adam işte kendince bir keman çalıyor bir şey kalıyor, işte televizyonlarda duyuyoruz ya, işte sanat hayatınıza ne zaman başladınız, e ben anne karnında başladım. Ha! Müzik kulağımız bizim o zaman oldu. Neden? Hani, sebep? İşte hep beraber cemi cümle bunlar şey, vur patlasın çal oynasın. Yani çalgıcılar. Allah Allah! Adam sanatçı oldu başımıza! Ne zaman başladın? Anne karnında başladın. Hafıza demiyorlar sen anne karnında mı başladın diye. Neden? E yok öyle bir şey. Bizim eşlerimiz çocuğa hamile kalınca, a ben bir saat Kuran-ı Kerim okuyayım sesli, benim karnımdaki bebek Kuran-ı Kerim'le büyüsün diye düşünmez ki! Evet! Bereket zikir halakası var, çocuklar anne karnında zikrullaha aşina büyüyecekler inşallah. E bir de Kuran-ı Kerim olsa muhteşem bir şey olacak. Allah bizi onlardan eylesin. İşte diyor ki, onlara emredeceğim Allah'ın yarattığını değiştirecekler. Bakın, şu anda bize teknoloji olarak, ilim olarak sunulan şeyleri şimdi ne yapıyorlar? Üçüncü insanı teşkil edeceğiz diye uğraşıyorlar. Bu ne? Yani ne erkek ne kadın. Tuvaletler yapıyorlar alışveriş merkezlerine. Erkek desen erkek değil, kadın desen kadın değil, üçüncü sınıf, bir tane daha. Kim bunlar? Lgbtci! Tatlı tatlı yapıyorlar. Fark ettirmiyorlar. Bir tane lgbtli Fransa'da imam da buldular, değil mi? İmam ne? İbne. Yani lgbt demeyeceğiz aslında da! Lgbt deyince onların yoluna girmiş oluyoruz. Onların söylemlerini kullanıyoruz. Yok! İbne. Nerde? Fransa'da. Ne?İmamlık yapıyor orda. Alıştırıyorlar! Alıştırıyorlar! Hani ne çıktı bir de Fransa'da? Kadın imam, cuma kıldırdı. Değil mi. Bütün herkes de gitti, çok önemli bir şey oldu sanki. Bakın, bin beşyüz yıllık dinin kaideleriyle oynuyorlar. Bin beşyüz yıllık dinin kaideleri ile oynuyorlar ve dünya, daha doğrusu Müslümanlar suskun. Suskun! Ve lgbt ile alakalı, lgbt ile alakalı bütün başlangıçlar, ak parti yönetiminden

oldu. Bunu da unutuyoruz. Bunu da görmüyoruz! Sonradan tornistan ettiler. Baktılar ki yanlış yolda gidiyoruz, tornistan ettiler ama daha kanunlar duruyor orda. Kanunlar değişmedi daha.

Bakın, şeytan ne diyor? Allah'ın yarattığını değiştireceğim diyor. Onlara emredeceğim, onlara emrederekten Allah'ın yarattığını değiştireceğim. Ayet açık. Bakın dünyaya, etrafınıza. Ameliyat olmak isteyenin devlet ameliyatını yapıyor bedava. Sen sigortalı mısın değil misin diye bakmıyor. Bağ kur esnafı, bir şeyini ödeyemeyince taksidini hastanede tedavi olamıyor. Çoluğunu, çocuğunu da tedavi ettiremiyor ama ibnenin birisi ben eşcinsel ameliyatı olacağım derse onu bedavadan ameliyat ediyor! Senin bağ-kurun yoksa sigortan yoksa sen kalp krizinden ölürsün, seni ameliyat etmez, anjiyo etmez. Etse de sana borç çıkarır ama bir kimse işte erkeklikten kadına döneceğim ameliyatı olacak, bedava. Bütün her şeyi, bütün her şeyi, a'dan z'ye müracaat ettiğinde hormon tedavileri bedava, ameliyatı bedava, hapları bedava, bütün psikolojik psikiyatri ile görüşmeleri bedava, psikologla görüşmeleri bedava, hepsi de bedava. Her şey bedava, her şey! Geçenlerde bir profesör açıklıyordu. İşte İstanbul'da bir hastanede bilmem kaç bin tane müracaat varmış, ameliyat olmak için sıra bekliyorlarmış, bedava. Ne yaptı şeytan? Allah'ın yarattığını değiştiriyor ve Hz. Pir de diyor ki sen diyor şeytanın süt kardeşisin. Neden çünkü sen ağzını, kulağını, gözünü, kalbini şeytana verdin, şeytanı dinliyorsun. Eğer şeytanın yolunu kesmiş olsaydın meleği dinleyecektin. Melekle arkadaş, melekle dost olacaktın ama sen şeytanın yolunu kesmediğin için neyle? Sen melekle dost olamadın. Şeytanın yolunu keseceksin. Allah bizi şeytanın yolundan uzak olanlardan eylesin. Evet, burdan devam edeceğiz. Saat on bir oldu, bizim saatle, günle işimiz yok da! Bizim Ercan muhtar öyle diyor. Muhtara diyorum ya işte yok cumartesi yok pazar falan, böyle gün muhabbeti yapıyoruz. Muhtar diyor ki efendim diyor şehirlilerde diyor gün muhabbeti var diyor. Yok pazar tatil, yok işte cumartesi tatil, bizim burda diyor gün problemimiz yok bizim diyor. Biz her gün freeyiz diyor. Ne kadar güzel, her gün friler. O yüzden ben de friyim, saat on olmuş, on bir olmuş, umrumda değil. Hakkınızı helal edin. El- fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/live/2iHMdZmBink?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1642-1649. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Amin. Ecmain. Kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. Geçen hafta: 'Önce can çocuğunu şeytan sütünden kes de sonra onu meleklere ortak yap. Sen karanlık, mukadder ve bulanık oldukça bil ki mel'un şeytanla süt kardeşisin.' Burayı okumuşuz, bu hafta inşallah:

"Nur ve kemali arttıran lokma, helal kazançtan elde edilen lokmadır."

Burdan itibaren inşallah okumaya gayret edeceğiz. Nur ve kemali arttıran, hem insanın nurunu arttıran hem de insandaki kemali arttıran şey helal kazançtan elde edilen lokmadır. Yani demek ki kazançlarımıza dikkat edeceğiz. Yani kazancımıza dikkat edeceğiz ki helal olacak kazancımız. Kazancımız helal olursa o zaman kemalâtımız artacak. Eğer kazancımız helal olmazsa kemalâtımız artmayacak. Eğer kazancımız helal olmazsa bizim nurumuz artmayacak. O yüzden kazançlarımıza dikkat edeceğiz. Yani buna dikkat etmeyen kimseler yani hazreti Hz. Pir'in bir meşhur sözü var ya 'senin ambarın neden dolmaz? Ambarında delik var' diyor. Ambarında delik var, yani senin kazancın senin helal değil. Haramla iştigal ediyorsun veya bir taraftan kazanıyorsun bir taraftan kaybediyorsun. Allah muhafaza eylesin. Oysa Cenab-ı Hak, Bakara 168'de buyurdu ki: 'Ey insanlar! Yeryüzünde bulunan maddelerin helal ve temiz olanlarından yiyin. Şeytanın peşinden gitmeyin çünkü o apaçık düşmanınızdır.' Demek ki kazancımız helal

yani bir de yiyeceğimiz helal ve temiz olacak. Bakın bizim yiyeceklerimizin, içeceklerimizin üzerinde iki önemli unsur var. Birincisi helal olması, ikincisi temiz olması. Helal olması yetmiyor. Burda temiz olması lazım. Temizlikten kasıt normalde bildiğiniz temizlik değil. Hijyenle alakalı değil. Yani katkı maddeleri. Mesela siz şimdi işte çocuklar çok seviyorlar ya. Ne? Patates cipsi. Şimdi baktığımız zaman patates helal mi? Helal ama temiz değil o cips? Neden? içinde o kadar çok katkı maddesi, o kadar çok kimyasallar var ki temiz hükmünde değil. Bakıyorsunuz içeceklere, işte gazlı içecekler, başta kola, yıllardır hep tartışılır ya, mesela kola içinde ne içerik olduğunu bir türlü mahkemelere dahi vermiyor. Mahkeme onu alamıyor. Türkiye Cumhuriyeti mahkemesi kolunun içeriğini öğrenemiyor. Ne içtiğinizi bilmiyorsunuz. Şimdi içerik olarak temiz hükmünde mi? Değil. Yani normalde veyahut da bu hep diyorum ya paketlenmiş gıdalardan uzak durun diye, içinde kimyasallar var mı? Var. İçinde kimyasal olan her ne ürün var ise hiçbirisi de temiz hükmünde değil ama bize normalde şimdi komple bunları yediriyorlar mı? Yediriyorlar. Temiz hükmünde mi? Değil. İşte ne yiyoruz mesela, tavuk değil mi, herkes harıl harıl tavuk yiyor. Tavuk helal mi? Helal. Temiz mi? Değil. Örnek. İşte, herkes böyle hazırlanmış, sosisli salamlı bir sürü et ürünleri yiyor. Öyle mi? Evet. Baktığımızda helal mi? Evet ama içerik olarak temiz mi? Değil.

Şimdi bu tuhaf geliyor size. İşte ben Sait'e diyorum ki Sait bize sucuk yap, örneğin. E dışardan sucuk mu yok? Var ama içinde ne olduğunu bilmiyorum ki ben. İçinde ne olduğunu bilmiyorum, temiz hükmünde mi? Değil. İçinde ne olduğunu bilmiyorsun çünkü. En enteresanı biz Bosna'ya gittik, ticaretle alakalı. Orda bizim Kazım Efendi'nin hanımının et işletmesi var. Balkanların en büyük et işletmesi, beyaz et üzerine en büyük et işletmesi. O beyaz etten o kadar çok ürün yapmışlar ki şimdi size bir tuhaf gelen bir bilgi vereceğim. Bu tavukların gagası, tüyü, ayakları, bunlar atılmıyor. Bunları işlemden geçiriyorlar. Un, tavuk unu diyorlar ona, un haline getiriyorlarmış. Bunu normalde nereye satıyorlar? Bundan yem yapıyorlar, balık yemi, tavuk yemi, hayvan yemi yapıyorlar. Bakın bundan yem yapıyorlar ve tavuğun kendi tüyünü, ayağını, gagasını, tekrar tavuğa yediriyorlar. Tavuğun tüyünü, gagasını, ayağını, balık yemi yapmışlar. O şimdi hani balık filoları kuruyorlar ya denizlere, onlara yem atıyorlar ya. O yemler bundan oluyor hepsi de. Şimdi, o denizde değil mi balık, ya, denizde ama o yemi yiyor şimdi. Temiz hükmünde mi? Değil. O tavuk tekrar kendi gagasını yiyor. Kendi ayağını yiyor, temiz hükmünde mi? Değil. Bizim Seyit Taş derdi, Allah rahmet eylesin. Bu millet tavuk yiye yiye tavuk gibi olmuş diyordu. Gerçekten öyle. Bir de en ucuz ya, ucuz, kimse neden ucuz diye

düşünmüyor. Kimse neden çabuk pişiyor bu diye düşünmüyor. Alıyorsun yarım saat sonra sofrada. Bir de reklamları var ya cazırtı cuzurtu, çıtırtı patırtı kütürtü böyle reklamlar, alıyor herkes, yiyor mu? Yiyor. 2002'de miydi son umre, 2002'deydi. 2002'den beri yemiyorum hiç. Ben 2002'den beri, ne o, antibiyotik de kullanmıyordum. Geçen gün dişimden dolayı kullanmak zorunda kaldım, yirmi yıl sonra. Yirmi yıl sonra ağrı kesici kullandım. Yani normalde yirmi yıl olmuş, ben hazır tavuk eti yemiyorum. O zaman için bu bilgiye sahip değildim. O zaman için yememem gerektiğini idrak ettim, kestim. Sonradan öğrendik, bilgisi sonradan geldi.

Demek ki bir şeyin helal olması yetmiyor, Onun temiz olması gerekiyor. Temiz olacak ki o vücudunuzda nur olsun. Temiz değilse yiyecek olduğunuz şey, o vücudunuzda nur olmuyor. Kemalâtı arttırmıyor sizde. Duanız kabul olmuyor, ibadetiniz kabul olmuyor. Neden? Çünkü temiz yiyecek yok üzerinizde. çocuklarınızı da bunlardan uzak tutabildiğiniz kadar uzak tutun. Ha çocuklar belli bir yaşa kadar dinlemiyorlar annelerini babalarını. E çocuklar da kral ve kraliçeleri ya şimdi bugünkü zamanın! Hadisi şerifte öyle diyor, ahir zamanda diyor anne ve babalar kral ve kraliçelerini doğurmadıkça kıyamet kopmaz, diyor. Şimdi kral ve kraliçelerimizi doğurduk, kral ve kraliçelerin emrindeyiz. Çocuklarımız neyi nasıl istiyorsa öyle yapıyoruz. Çocuklarımız tepiniyor, bunu istiyoruz diyor, biz yapıyoruz. Çocuklar böyle olacak diyor, öyle yapıyoruz. Sen nasıl istersen diyoruz çünkü biraz üzerine gidersek dinlemeyecek bizi hiç. O korkuyla yaşıyoruz. Allah bizi affetsin. Demek ki o helal kazanç ve helal ve temiz lokma lazım.

"Çırağımıza katılınca söndüren yağa yağ deme. Çırağı söndüren yağa su de."

Yani normalde önceden kandiller var ya çırağı deniyor ona. Onun hani içine yağ döküyorsunuz, şimdi gençlerin büyük bir çoğunluğu onu görmemiştir, gaz lambaları vardı. Gaz yağı dökülüyordu altına, adı gaz lambasıydı. Gaz yağı dökülüp öğle yakılıyordu. Normalde gaz yağında ders çalışanınız var mı içinizde, ooo Var! Bir, iki, üç, dört, beş, altı, yedi, sekiz...Ooo, bayağı var! Tamam, bu onlar şimdi, insanlar bilmez gaz lambasını neyle çalıştığını. Benim büroda bir tane var numunelik. Bir hediye gelmişti, ben böyle gaz lambası muhabbeti yapınca, gazıyla beraber göndermiş onu. Normalde gaz lambası, bazen elektrikler kesilince nostalji olsun, yakıyorum ben onu şey yapıyorum, çalıştırıyorum onu. Benim baba dedemin evinde elektrik, su yoktu. Ben orada yaşamaya başlayınca gaz lambasında duruyorduk. Gaz lambasında ders yapıyorduk biz. Bir de onun ayarını düzgün şey yapacaksınız, ayarını düzgün yapmazsanız is yapıyor. İşte demek ki nasıl onun içerisine su dökersen, onun içine su döktün, gaz lambası ışık verir mi? Vermez.

Hz. Pir diyor ki senin de içine haram ve temiz olmayan yiyecekler girerse diyor sen de diyor ışık vermezsin etrafa.

O zaman ışık vermezsen etrafına bil ki sende haram dokunuşu var. Buhari, hadisi şerif: 'Öyle bir zaman gelir ki kişi malını helalden mi haramdan mı kazandığına hiç aldırış etmez.' Demek ki öyle bir zaman. İşte ahir zaman geldi, onun kazancı helal mi haram mı aldırış etmiyor. Öyle olunca onun ışığı sönüyor. Onun söyledikleri tesirli olmuyor. Üzerinde haram var, bir baba haram helal mi kazancı umurunda değil, e çocukların da ne tarafa savrulduğu belli değil. Neden? O çocukta haram var çünkü. Bir anne, haram mı helal mi yaşadığı belli değil. Bu sefer o çocukta da haram var. O çocuk da ne tarafa gideceği belli değil. Bazen böyle şikayet ederler bana. İşte çocuklarından ne bileyim ordan burdan, ben kendi içimden dedim ki yalnız senin çocuğun sana isyan ediyorsa kendine bak. Nasıl? Basbayağı. Kazancın haram mıydı helal miydi, çocuğuna ne yedirdin ne içerdin ona bak. Nerde hata yaptın ona bak. Bunu hemen şeye bağlıyorlar, Nuh'un oğlu da babasına iman etmedi! Ya, sen Nuh musun? Nerden kıyas yaptın, sen kendine bak! O zaman helal mi haram mı kazancına dikkat et. Memurlar, işçiler mesai ne kadar? Sekiz saat. Yedi saat çalıştınız. Kazancınız haram oldu. Nerde çalışıyor? Adam bürokrat, mesaiye geç geliyor. Mesaiye geç geliyorsa kazancı haram.

Geçen biz mahkemede bekle Allah bekle, bekle Allah bekle! Dokuzda mahkeme koymuşlar, on birde savcı, hakim geliyor. Mehmet Emin'e nerde dedim bunlar. Bunlar yeni geliyor, kimse bunlara hesap soramıyor dedi. Ya bir bürokrat işinde, işinin başında değil, kazancı haram. Var ya şimdi belediyelerde de dolu. Adam mesai saatinde dolaşıyor başka yerde. Kardeş, mesai saatinde sen nerdesin? İş yerinde olman lazım. Yok değil. İşi yavaşlatıyorlar, iş yapmıyorlar, kazançları haram. Siyasetçiler, milletvekilleri, milletvekili, nerdesin kardeşim sen, dolaşıyor. Mecliste olman lazım, sen milletvekili seçilmişsin, gidiyorsun özel işlerine, özel dosyaları dolaşıyorsun. Kazancın haram. Böyle ince düşünen var mı? Yok. Hangi bürokrat, hangi memur böyle ince düşünüyor! Düşünmüyor. Hangi işçi böyle ince düşünüyor? Düşünmüyor. Hangi çalışan böyle ince düşünüyor? Düşünmüyor. Adam işten kaytarmanın yoluna bakıyor, yarım saat çalışmamanın yoluna bakıyor, kazancı haram. Allah muhafaza eylesin. Ya ama normalde artık insanlar öyle bir hale geldi ki onun haram mı helal mi olduğuna da bakmıyor zaten. Önemli olan onun zengin olması. Önemli olan onun gününü geçirmesi. Kazancının nerden olduğuna bakmıyor. O hale geldik.

Şu köşeyi dönsün de zengin olsun da herkesin yalısı var, villası var, atı var, arabası var, onun da olması lazım! Nerden olursa olsun. Rüşvettenmiş.

Rüşvetten olsun, önemli değil. Onu hak görüyor kendine. Rüşveti kendine hak görüyor. Belediyeler, bürokratlar, bakanlıklar, devlet daireleri, bu normalde artık bunun saklanacak, gizlenecek bir yeri yok. Saklanacak gizlenecek bir yeri yok. Öyle ki hani senin dibin kara benimki seninkinden kara. Kimse kimseye de bir şey diyemiyor. Herkes birbirinin açığını biliyor çünkü, herkes birbirini açığıyla tehdit ediyor ama kazançta bu noktada haram mı helal mi ayırt eden yok. Yine Buhari'de: ' Haramla beslenen vücudun müstahak olduğu yer cehennemdir.' Yani o kimse haramla beslenmiş, ondan nerde seyri sülûk bekleyeceksin. Haramla beslenmiş, ondan nerde sufilik bekleyeceksin! Haramla beslenmiş, ondan nasıl salih bir müminlik bekleyeceksin. Mümkün değil! Çünkü haramla beslenmiş. Haramla beslenen bir kimsenin zikrullah halkasında olmasını beklemeyin. Ya haramı terk edecek, tövbe edecek ya da o zikrullah halakasında duramaz. Zikir Allah'ı en büyük iş çünkü, oturamaz oraya. Onun kazancının helal olması lazım. Kazancını helalleştirmesi lazım. Allah bizi affetsin.

"İlim ve hikmet helal lokmadan doğar; aşk ve rikkat helal lokmadan meydana gelir."

Yani o bir kimsede ilim ehli olması için o kimsenin helal lokması olması lazım. Hikmet ehli olacaksa o kimse, helal lokmadan beslenmesi lazım. Helal olması lazım onun her şeyinin. Eğer onun yediği, içtiği, kazandığı helal değil ise ondan ne ilim çıkar ne hikmet çıkar. Onun yediği, içtiği, kazancı helal olacak. Ancak helal lokma yiyip içenler ilim ehli olur. Ancak helal lokma yiyip içenler hikmet ehli olur. Ancak helal lokma yiyip içenler bir mürşid olur. Helal lokma yiyip içenler ancak insanların önünde önder olur. Diğerleri şeytaniyete önder olur. Diğerleri şeytanın velisi olur, şeytanın evliyası olur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden helal lokma, helal lokma, helal lokma! Önceki devirlerde, sufiler devlet işlerine girmezlermiş. Sebebi, helal lokma yememe korkusu olurmuş. Bakın enteresan bir şey, sonradan bozuluyor sufilikte. Ne zaman tekkeler vakıflar, işte tekkeler vakıflara bağlanıyor, vakıflar oraya başlıyor memur atamaya, sonra vakıflar oraya şeyh atamaya başlıyor, sonra tekkeler bozuluyor. Neden? Çünkü tekkenin başındaki şeyh vakfiyeden geçinmeye başlıyor. Tekkenin başının içindeki dervişler vakfiyeden geçinmeye başlıyorlar. Alınlarının terlerini yemiyorlar, kazançlarını yemiyorlar.

E şimdi de bakıyorsunuz öyle şeyhler var, şan şöhret içerisinde, şatafat içerisinde. Ne iş yaptı diyorsunuz bu, emekli imam. Nerde? Bilmem nerde villası var. Ya emekli imamın bilmem nerde villası olur mu? Kim şeyhiniz? Filanca. Bir saltanat, bir saltanat! Ya bu adam ne iş yapıyor, işi ne bunun? İşte yani bir işi yok. Bunu şeyde soruyordum böyle, bazen laf sırası gelince,

28 Şubat zamanında şeyhler toplantısı oluyor. Halifeler bir yerde toplanıyor. Yaklaşık kırk elli tane şeyh, kırk elli tane de halifesi var. Bir yere toplanıldığında halifeler de sohbet ediyor, yeni tanışıyoruz tabi o zamanlar. İşte hepsiyle tek tek bir günde tanışmak mümkün olmuyor. İşte filanca efendinin halifesi maşallah, işte subahanallah! 'Nasılsın, iyi misin?' 'İyiyim.' 'Ne iş yapıyor şeyh efendi?' Soruyorum, şimdi inceden, böyle bakıyor. Hiç öyle bir soruyla karşılaşmışlar. Ya canım kardeşim, şeyh efendi ne iş yapıyor? Öyle ya, işi ne? İşi şeyhlik, bir işi yok. Sonra ona misafir oluyoruz biz, hani böyle birisiyle denk geldik, ya adam da maşallah, işi yok adamın. Malı çok ama! İşi yok, malı çok! İşi yok ama Allah affetsin.

İşte soruyorlar bana da, işte Abdullah efendi ne iş yapıyor, yıllardır diyorum ayakkabıcılık yapıyor. Şimdi o iki tane oğlan var, onlar ayakkabıcı dükkanını çalıştırıyor. O da oraya ortak diyorum. Hani o da oraya ortak. İşte neyi var şeyh efendinin, bir tek evi vardı. Bir de eski evin olduğu yerde arsası vardı. Başka şeyh efendisinin malı mülkü yoktu. Ondan sonra şey efendinin de sözü şuydu. Oğlum, Cenab-ı Hak bize nasip etmedi ama oğlanlar iyi çalışıyorlar. Oğlanlar inşallah hani onların olacak gibi. Oğlanlar sonra başladılar, bir iki daire almaya filan işte. Öyle oğlanlar tabii ayakkabıda iyi çalışıyorlardı. Cenab-ı Hak inşallah dünya ve ahiretlerini âli eylesin ama soruyorsun ne iş yapıyor diye, adamın işi yok. O zaman bu kazanç nerden? Soru işareti bu. Bu kazanç nerden. Hatta bir tane halifeyle tanıştıydım. O böyle bir şalvar diktirmiş, cebi dizinde. Cumalık şalvarmış o. O halife şeyh olacak şeyhi vefat edince, bekliyor. Dedim bu neden böyle. Cuma mübareği için, böyle dergâhta şeyh efendiye dikiliyormuş, her gelen cuman mübarek olsun deyip cebine harçlık bırakıyormuş.

Hiç bizde öyle bir şalvar olmadı bak! Bizim zakirler falan, böyle kardeşler, hiç bu kadar da sohbet ediyorum, hayır gel, Cuma günü sen de burda, vakıfta cuma mübareği için herkes gelsin, bir tane de kocaman cepli şalvar yapalım diyen yok. Kimse böyle bir şeyi üzerine de alınmıyor! Cafer duymamazlıktan geliyor, Adnan kafasını eğiyor, hiç seslenmiyor. Sanki ona gitmiyor laf! Hüseyin aga zaten hiç bakmıyor. Bana bile bakmıyor, o tarafa doğru bakıyor. Yani bu muhabbet bizi ilgilendirmiyor diyor. Böyle duydum, dinledim böyle şok oldum kendi kendime. Yani dizine kadar cep var. Ne? Cuma şalvarlığı. Sonra o halifeye dedim sana gelmez o şeyhlik dedim. Nasıl yani dedi. Oğlu var mı dedim ben. Var dedi ama küs oğluyla dedi. Kanlı bıçaklı dedi. Yakında barışır, sen merak etme dedim. Nasıl yani dedi. Yani barışır dedim. Bir de onun dedim şeyhliğini ilan eder. Hatta onun da oğlu var mı dedim ben. Var dedi. Hatta onun oğlunu da ilan eder dedim. Hani Allah söyletecek ya bize de işte, dangadak böyle konuşuyoruz biz. Sen iki ay

sonra toplandık Mustafa efendi, bir şey konuşmamız lazım senle, dedi. Buyur dedim ben. Sen bana bu söylediğin şeyi dedi rüyanda mı gördün dedi. Ne oldu dedim ben. E dedi bizim şeyh efendi oğluyla barıştı dedi. Senin dediğin gibi, onun şeyhliğini ilan etti dedi. Benden sonra o şeyh olacak dedi. Ondan sonra da onun oğlu şeyh olacak dedi, dedi. Allah rızası için bunu nerden bildin dedi bana. Ya dedim, bunda bir şey bilmene gerek yok. Görünen köy dedim kılavuz istemiyor, meydanda işte. Ona da babasından kalmadı mı? Evet, tamam dedim. Dedim sen o şalvarı unut dedim. 'Ben dergâhtan ayrılacağım' dedi, ayrılma dedim, halifeliğinden de olma. Şimdi o şeyhin babası zamanında da halifeymiş, oğlan şeyh olmuş. O yine halife. Sen dedim halifeliğinden olma çünkü sen bu dedim bu düzene bu sisteme karışmıyorsun. Susuyorsun, seslenmiyorsun, düzen devam ediyor. Cumalık muhabbeti, herkes cumalığı cebine koyuyor. Hüseyin aga, sakın benden sonra böyle bir şey yapayım deme haa! Böyle bir şeye müsaade etmeyin ha, ona göre. Birisi gelip bir cumalık yapıp da böyle dizine kadar bir şey yapmasın. Hikmet var deyip de, ya hikmet var şeyhin yaptığında deyip adamın cebini doldurmayın. Vallahi ahım tutar sizi! Sizi ahım tutar, ona göre! Bakın, ben ordan sizi perişan ederim Allah'ın izniyle, siz nasıl böyle bir şeye müsaade edersiniz diye! Ya millet ölelim de şeyhliğimizi ilan edelim diye bakanlar vardı. Şimdi yok.

Neyse, şimdi kazanç helal mi haram mı ona dikkat etmezsen o zaman ne oluyor? O zaman aşk ve rikkat doğmuyor ondan. Allah muhafaza eylesin. Bunu sadece kazanca bağlamayın. Bugün ehli tasavvuf gibi ehli tarikat gibi görünen topluluklarda da kazanç haram mı helal mi bakmıyorlar. Ya bugün bir dernek bir şey yazmış, işte kurban istiyor. Dernek ismi vermeyeyim şimdi, ne yapacaksın kardeşim sen bu kurbanın etini? Ne yapacaksın, fakirlere mi dağıtacaksın? Adını da söyleyeyim, lösemi derneği. Kurbanınıza talibiz. Kendi içimden dedim ki böyle düşündüm, Allah Allah dedim, lösemi derneği, kurbanı ona verdin, kestin verdin, buzhanesi mi var? Yok. Ne yapacak o, parasını istiyor senden değil mi? Kesip nereye gönderecek o kurbanı? Türkiye burası. Şimdi kurbanın eti, derisi, kılı, yünü, tüyü, boynuzu, kafası, kellesi ayağı, hiçbir şeyi satılmaz. Haram. Tasadduk edilir. Kurban geliyor ya, birisi şimdi benim kurbanımı kesiver, al deriyi dese, kesim ücreti karşılığında deriyi verse, adam caiz değil. Haram işledi. O kadar parayı tasadduk etmesi lazım. Ne kadar deri? Diyelim ki işte yüz lira, yüz lirayı tasadduk etmesi lazım o kimsenin veya bir kimse kurban kesim parası olarak budun bir tanesini aldı, değil mi? Kurban kesim ücreti olarak. O kimse bir bud parası tasadduk etmesi lazım. Kimse dikkat etmiyor. Dese ki büyükbaş, ben kesim parası şu kadar alırım, eyvallah. Sen deriyi gideceksin, tasadduk

edeceksin, kesim parası yerine veremezsin. Sait, dana derisi ne kadar? Yedi yüz, sekiz yüz. Bir danayı kaça kesiyorlar? İki bin lira. Yetmiyor dana derisi desene. İki bin liraya mı kesiyorlar ya? Ya iyi ki kendim kesiyorum elhamdülillah...Allah muhafaza eylesin.

"Bir lokmadan hasede uğrar, tuzağa düşersen; bir lokmadan bilgisizlik ve gaflet meydana gelirse, sen o lokmayı haram bil."

Yani bir lokmadan dolayı sen hasede uğrarsan, bir sıkıntıya uğrarsan, tuzağa düşersen, o lokmadan bilgisizlik ve gaflet meydana gelirse, o lokmayı haram bil. Yani sen mesela bazen zaman zaman ibadetlerden soğukluk, zikrullahtan soğukluk yaşanır ya veyahut da işte kimisi der, ben eskisi gibi rüya göremiyorum, işte eskisi gibi şeyh efendiyi göremiyorum, yediğine içtiğine dikkat et, haramlara dikkat et, tövbe et. Sıkıntı var. Yani Hazreti Pir başka bir mesnevinin beyitinde diyor ki: 'Bu seher benden ilham kesildi, anladım ki vücuduma şüpheli birkaç lokma girdi. Bilgi de hikmet de helal lokmadan doğar. Aşk da merhamet de helal lokmanın mahsulüdür. Nur ve kemali arttıran lokma helal kazançtan elde edilen lokmadır. Eğer bir lokmadan gaflet meydana gelirse bil ki o lokma şüpheli veya haramdır.' Ha demek ki sende bir gaflet oluşuyorsa zikrullaha karşı bir soğukluk, ibadetlere karşı bir soğukluk oluşuyorsa sen eskisi gibi zikrullaha koşmuyorsan, Allah yolunda koşmuyorsan bir gaflete uğradıysan, ya ders var, ben uyumuş kalmışım, sabah namazı uyumuş kalmışım, lokmaya dikkat et. Lokmaya dikkat et, gaflet oluşturmuş sende Allah muhafaza eylesin. Hz. Pir devam ediyor:

"Hiç buğday ektin de arpa verdiğini gördün mü? Hiç attan eşek sıpası olduğunu gördün mü?"

Demek ki ne ekersen onu biçeceksin. Arpa ekip de buğday biçilir mi? Mümkün değil. Hadisi şerif: 'Dünya tatlı bir yeşilliktir. Burada helalinden mal kazanıp meşru yerlerde harcayanı Allah mükafatlandırır ve onu cennetine koyar. Gayrimeşru kazanç edinip gayrimeşru yerlerde harcayanı da Allah cehenneme gönderir. Allahu Teâlâ'nın servetlerine boğulmuş nice insanlar vardır ki kıyamet günü cehennemi boylayacaklardır.' Demek ki sen helal kazanır, helale harcarsan yerin cennet. Sen çünkü helal ektin. Ne yapacaksın? Cennet biçeceksin. Sen haram ektin, cehennem biçeceksin. Hani İsa aleyhisselamın sözüdür ya, 'ateş eken kor biçecek', sen ateş ektin, kor biçeceksin. Sen haram ettin, o zaman haram biçeceksin. Sen nefret ektin, sen sevgi biçemezsin, gene nefret biçersin sen hatta düşmanlık biçersin. O zaman ektiğine bak. Ne ektin? Çocuğuna ne ektin? Çocuğun senin bir fidan, sen onun üzerine ne ektin? Eğer çocuğuna sen Kur'an sünnet öğrettin, Kur'an sünnet ektiysen ondan kuran sünnet biçeceksin. Yok sen ona Kur'an sünnet ekmediysen, ondan Kuran sünnet bekleme. Sen çocuğunu helal lokmayla

rızıklandırdıysan çocuğundan helal işler bekle ama sen çocuğuna, haram lokmayla çocuğunu beslediysen ondan helal bir şey bekleme. O zaman cehennemlik amel işleyenler bu dünyada sonuç olarak cehennem biçecekler, cehenneme gidecekler. Cennetlik amel işleyenler de cennet biçecekler. Hani aklıma geldiği gibi söyleyivereyim şimdi. Hani kim subhanallahi vebihamdihi derse onun adına cennette bir hurma ağacı dikilir. Bak, sen burda zikrullah yaptın subhanallahi ve bihamdihi dedin, tohum cennete dikildi. Cennette hurma ağacın. Ben bunu sohbet esnasında böyle söylerken dahi bir tane hurma ağacı cennette benim dikildi. Kim subhanallahi ve bihamdihi dedi, cennette hurma ağacı dikildi. Kim subhanallahi ve bihamdihi estağfurullah el azim dedi, günahları af olundu. Subhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfurullah el azim, bu uzun olanı. Kim bunu söyledi, sabah akşam yüzer tane, onun deniz köpükleri kadar günahı olsa Allah onu affetti. Ne yaptın sen? Subhanallahi vebihamdihi diyerekten tövbe ettin, af biçtin; tövbe ettin, af biçtin. Tövbe etmezsen af biçmeyeceksin. Ateş ektin kor biçeceksin. Cehennemlik amel koydun çünkü oraya. Sen cehennemlik amel koyunca sen cehennem biçeceksin. Başka bir şey bekleme. O zaman kim ne yapıyorsa yapsın, önünde o çıkacak. Şura, ayet 20: 'Kim ahiret ekinini isterse onun ekinini artırırız. Kim de dünya ekinini isterse ona da bundan veririz. Ancak onun ahirette bir nasibi yoktur.'

Sen ahiret ekinini istersen ahiretlik ameller işler, ahiretlik amellerle haşır neşir olursan Allah diyor ki ben onu arttırırım. Allah en az birebir vermez, bire on verir, en az vermesi. Allah bire on verir, bire yüz verir, bire yedi yüz verir, bire sayısız verir. O verirken kimse onu hesaba kitaba tutamaz. O verdiklerinden sorumlu da değil. Bir kul şunu da diyemez, sen ona beş verdin, bana on verdin, ona yirmi beş verdin. Bunu da sorgulayamaz. Allah yaptıklarından sorumlu değildir. O zaman kim iyilik yapmaya çalışırsa Allah onu arttırır. Onun karşılığını da arttırır. Sen bir lokma yedirirsin sana on lokma verir, sen on lokma yedirsin sana yüz lokma verir, sen yüz lokma yedirirsin, sana bin lokma verir. Onun hesabı kitabı yok. Bu manada hesapsız verir, kime soracak ki! Sen yeter ki ahiret yolunda meyve dikmeye çalış, ahiretlik çalış. Ahiretlik çalışırsan Allah seni mükafatlandırır ama sen dünyalık çalışırsan o zaman diyor ki ona dünyadan da veririz biz, burda arttırırız demiyor. Ahirette arttırıyor. Ahiret işini arttırdı. Onun keyfiyeti ile alakalı, kem'iyet yok, sayısallıkla yok orda. Dünya işinde keyfiyet yok, kem'iyet var. Dünya işinde ne kadar çalıştın, çalıştığının karşılığını alırsın. Ha sen dünyanı ahiretliğe yöneltirsen dünyalık kazancınla ahiretliğe tohum ekersen senin dünyanı da arttırır. Senin dünyanı da kolaylaştırır. Rabbim cümle derviş kardeşlerin dünyalığını kolaylaştırsın. Dünyalık

da ahiretlik de afiyet nasip eylesin. Dünyalıklarını kolaylaştırsın ki ahiretlerine faydalı olsun çünkü dünyanın asıl önemli olan maksadı ahiretini kazanmaktır. Çoluğuna, çocuğuna rahat bir hayat yaşatmak, Kur'an sünnet dairesinde bir hayat yaşatmaktır. Rahat hayat yaşatmaktan sakın aklınıza şu gelmesin, adalara git, modalara git, villalara git, son lüks arabalara git...Bu değil dünyalık rahatlık. Şimdi insanlar gözlerini buna dikiyor.

Kadınlar, bu konuda erkeklerinizi zorlamayın. Erkeklerden lüks hayat istemeyin. Kocalarınızdan, eşlerinizden lüks bir hayat istemeyin, makulü isteyin. Bizim neden yeni bir evimiz yok, sen bir işe yaramaz adamsın, bir evimizi değiştiremedin daha, ben hâlâ daha yirmi yıllık, işte ne o, dolabımı kullanıyorum, ben hâlâ da çeyizlik koltuğumu kullanıyorum, bir bunları değiştirmedin daha...Adamları zorlamayın. Adamların ahlakını bozmayın. Hatta dua edin evlerinizde, ya Rabbi eşim sabahleyin işine gitti, hayırlı temiz kazançla evine dönmeyi nasip eyle, deyin. Dua edin eşlerinize. Bu zamanda harama bulaşmadan evine ekmek getirmek çok zor. Ahir zaman, bir kimse bir erkek helalinden kazanıp eşini, çoluğunu, çocuğunu geçindirmeye çalışıyorsa vallahi mücahit bu gün o! Mücahit, mücahit! Ne yazık ki bugünün kadınları, bu tip erkeklerin kıymetini bilmiyor. Adam helal lokma yedireceğim diye uğraşıyor, az çok. Sen evinde dua et, israf etme, atma, savurma, çürütme, kokutma. Bu kullanılmaz deyip de çöpte soluklanmasın bir şey. Bunun bir de ahireti var. İsraf ettin çünkü. Allah israf edenleri sevmez, kadın, erkek, çocuk, hiç önemli değil. Allah gösteriş yapanları sevmez, kadın, erkek, çocuk, hiç önemli değil. Gösteriş için kıyafet almayın. Gösteriş için ev eşyası almayın. Gösteriş için evinizi değiştirmeyin. Gösteriş için lüks hayata dalmayın. Gösteriş için marka budalası olmayın. Gösteriş için marka aptalı olmayın. Evet, biz sufiyiz, biz gösterişten uzak duracağız. Biz sufiyiz, biz israftan uzak duracağız. Biz sufiyiz, biz orta halliden yukarda bir hayat yaşamayacağız. Biz bu dünyalık değiliz. Biz bu dünyalık değiliz, biz ahiretliğiz. Dünyayı terk mi edeceğiz? Hayır. Bizim dünyamız, çoluğumuz, çocuğumuz ve ahiretimiz için. Bizim dünyamız, bizim nefsimiz için değil. Bu sufi şiarıdır. Bir de küçültürler ya bizi, siz bir lokma bir hırkacısınız. Evet, biz bir lokma bir hırkacıyız, sen olma. Sen git villalarda yaşa. Kazancın haram mı helal mi belli değil. Nerden rüşvet aldın belli değil. Rüşvetçi pislikler sizi. Haramzadeler! Sonra kiminin oğlu uyuşturucu bağımlısı, kokainci. Kiminin oğlu maddeci. Kiminin oğlu fuhuşçu. Kiminin kızı fahişe! Ne? İşte bilmem nerde milletvekili, bilmem nerde siyasetçi, bilmem nerde bürokrat, bilmem nerde belediyede bilmem ne. Haramzade hepsi de haramzade, rüşvetçi pislik. Neden sufi olmuyorlar? Olamazlar. O haramla sufi olunmaz zaten.

Gidiyorlar, kendileri gibi haramzade bir dergâh, haramzade bir tekke buluyorlar, haramzade bir şeyh buluyorlar, şeyhin arka tarafta viskisi duruyor. Belli bir miktarda içmesi caizmiş onun! Haramzade! Dervişlerden para topluyorlar. Haramzade! Dervişleri ütüyorlar. Haramzade! Ondan sonra haramzadeler toplanıyorlar bir yere. Haramla helal yan yana yürümez. Bir kimsenin vücudunda haram varsa o helal dairede yaşayamaz. Ya o haramı terk edecek ya da o helal daireyi terk edecek. İkisinden biri. İkisinden biri, o çünkü oturduğu zaman zikrullah halakasına kerih gelir. Yani ben burda mı zikrullah yapacağım ya, her yer ter kokuyor. Yani bu insanlarla mı zikrullah yapacağım! Bak sen! Hepsi de garip guraba. Entel dantel o, o entel dantel bir yer lazım. Yani haramzade bir yer lazım ona. Ne dedi müşrikler? Geldiler Mekkeli müşrikler, Allah Resulüne dediler ki biz bu fukaralarla mı beraber olacağız! Bunlarla eş değerde mi tutacaksın bizi. Bize ayrı sohbet et. Bizi bunlarla beraber tutma. Evet, Mekkeli müşrik kafası bu. Bu Mekkeli müşrik kafası. Şimdi de siz insanların ben Müslümanım dediklerine bakmayın, içleri müşrik. İçleri müşrik! Haramı helallaştırdığı için müşrik. Harama helal dediği için müşrik. Bugün gündüzki sohbet vardı, Kur'an sünnet, Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Allah'a itaat et kardeşim. Haram mı bir şey, haram, terk et hadi. Müslüman mısın, Müslümansın, haramı terk et. Alma rüşvet, terk et haramı. Müslüman mısın, Müslümansın, içkiyi terk et. Müslüman mısın, Müslümansın, kumarı terk et. Müslüman mısın, Müslümansın, uyuşturucuyu terk et. Terk et ama yok! Müslüman görünümündeyiz! Doğan görünümünde şahin gibi! Görüntü ayrı, içi ayrı. Allah bizi affetsin.

O yüzden kim ahireti isterse Allah onu ne yapar? Arttırır. O zaman sen ahiretlik ekersen cennet biçersin. Helal ekersen cennet biçersin. Allah bizi affetsin ama sen ahiretlik ekmezsen sen cennet biçemezsin. Sen hem haramların içerisinde yüzeceksin hem diyeceksin ki ben cennetlik olacağım. Böyle bir şey yok! Böyle bir şey yok! Göz göre göre haram işleyip tövbe etmeden cennete gitmek yok. Ektiğini biçeceksin. Ektiğini biçeceksin. Tövbe nasip olur olmaz, bilemem ama sen son nefese bırakma tövbeyi. Şimdiden tövbe et. Sufilerin ahlakıyla ahlaklan. Hazreti Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in sünneti seniyyesine ve hadisi şerifine tabi ol. Her gün otur, yüz sefer subhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim vebihamdihi estağfurullah azim de. Her gün bunu söyle. Ben günahsızım diye de bakma. Herkesin bir günah, perçeminden tutar, hadisi şerif. Sen günlük virdini bırakma. Sonra gece rüyamızda senin arkandan konuşmayalım sana tesbih vereceğiz diye aman dersini çek diye. Evet, dersini çek. Dervişliğine güvenme. Öyle ben dervişim deyip de dersi kendine atma, yapma. Bir gün gelir arkandan koşan olmaz

tesbih vermek için. Bu bir koştuk, iki koştuk, a, bu dersini çekmiyor, derlerse ki al bunun dersini, o zaman da üzülüp kırılma. Dersini çek, günlük virdini yap. Görmezler, görmezler diye düşünme. Bu daha büyük küstahlık. Bu daha büyük ahmaklık. Bu daha büyük bir günah. Yapma, görürler. Öyle bilmem kaç bin kişinin içerisinde beni mi görecekler diye düşünme. Sıralarlar böyle dersini çekemeyenleri, hadi Mustafa efendi, hepsine tespih ver de birer tane derslerini çeksin. İyi, hepsine birer tane tespih ver derslerini çeksin. Hepsinin de boynu bükük. Eee?E sonra, susacağız mı? Çek dersini, dersini çek. Ahiretlik tohumunu ek. Ders çekmeden dervişlik olmaz öyle. Dersini çekeceksin, günlük virdini yapacaksın. İki elin kanda da olsa yapacaksın. Yok bugün işim çoktu, yok bugün başım ağrıdı, yok bugün belim ağrıdı, yaparız ya! Ya ben bilmem kaç yıllık dervişim ya! Yok öyle bir dervişlik! Bu dergahta yok. Başka yerlerde var. Görüyorum ben böyle, elinin çektiği yere kadar la ilahe illallah diyormuş bir tespih. Bir daha la ilahe illallah dedi, yüz oldu. Ne biçim yüz oluyor dedim böyle ya! Bizde böyle dedi. Yani bin tane tevhid ders vermiş şeyhi ona, alıyor tesbihi, la ilahe illallah, la ilahe illallah, yüz gitti! İki seferde yaptın dedim. Dedim o zaman elini biraz daha çevir, la ilahe illallah, bir sefer çevir, yüz mü olacak dedim. Böyle saçma sapan şey yok. Bizde yok.

Herkes oturacak, bitamam dersini çekecek. Derviş misin?Evet. Oturacaksın bitamam dersini çekeceksin. Derviş misin? Evet. Beş vakit farz namazını kılacaksın kardeşim. Beş vakit farz namazını kılacaksın. Dervişlik cakası atmayacaksın bana. Oturacaksın, günlük virdini yapacaksın. Dervişlik satma bana. Dervişlik satma, gece boyunca uğraştırma bizi de. Bizi de utandırma. Ben utanıyorum, rüyamda bile utanıyorum ben. Üzülüyorum. Ya bir insan kendi rüyasında, rüyada gördüğünü görmek istemez mi bunları! Kendi rüyamda kendim görmek istemiyorum. Diyorum ki ya Rabbi, bana yüzlerini gösterme, tanımayayım, içim soğumasın onlardan diye rüyamda dua ediyorum. Koşturuyoruz tespih vermek için millete. Kimisi de tesbih beğenmiyor, nazlı. Ahiretlik ekin. Sizden para isteyen yok, pul isteyen yok, makam isteyen yok, mevki isteyen yok, kendi nefsime bir şey istemiyorum. İstersem dilim kopsun. Amin. Kendi nefsime bir şey istemiyorum. Ben bitirmişim dünyayı da ahreti de. Yıllar olmuş. Yapmayın canım kardeşlerim benim. Gelip geçiyor ömür dediğiniz şey. Dert geçiyor, sıkıntı geçiyor, problem geçiyor, hicran geçiyor, hüzün geçiyor. Geçiyor, geçiyor. Ahiretlik ekin, ahiretlik. Şöyle yüzünüz gözünüz manada pırıl pırıl olsun. Duam bu. Her üstat sufileri ile övünmek ister. Sufileri ile övünmek ister. Boynunun bükülmesini istemez. İnşallah, ahiretlik ekelim inşallah. İnşallah. Söz mü herkesten? İnşallah. Bütün kardeşler adına, sizin verdiğiniz sözü öyle kabul

ediyorum. Allah bizi affeylesin inşallah. Ahiretlik ekersek ahiretlik biçeriz. Dünyalık ekersek dünyalık biçeriz. Birbirlerinize de ahiretlik bakın inşallah.

"Lokma tohumdur mahsulü fikirlerdir; lokma denizdir, incileri fikirlerdir. Hizmete meyletmek ve o cihana gitmek azmi, ağıza alınan lokmanın helal olmasından doğar."

Lokma tohum, dikkat et. Yediğine içtiğine dikkat et. Yedirdiğine içirdiğine de dikkat et. Mübarek insan, senin kazancın haram, haramı bir başkasına yedirme bari hiç olmazsa. Onun ihlasını ve samimiyetini bozma. Sen bozma, olmaz. O zaman lokma eğer helal olursa fikrin de helal zikrinde güzel düşüncen de güzel. Helal lokma, helal lokma senin vücudunu da güzelleştirir, vücudunu da böyle tatlılaştırır. Helal lokma, pırıl pırıl parlasın. Helal lokma, zikredersen nurun artar. Farzları yerine getirirsen nurun artar. Nereye gitsen herkes döner sana bakar. Sen bakma ama bakanlara, nefsine uyma. Onu kendinden görme. O Allah'ın sana bahşettiği bir nur. Zikrullah nuru, helal lokma nuru. Vakarını bozma. Kendini bozarsan Cenab-ı Hak o hali senin üzerinden alır. Allah sana bir vakar verir, helal lokma yiyenler, Allah'ı zikredenler, onlar da bir vakar vardır. Onlar yürürler, arkalarından alem yürür sanki ama helal lokma yoksa onda böyle bir etkisi olmaz. Onlar sünepe olur. Ne sözleri geçer ne yürekleri geçer. Hiçbir şeyleri geçmez. Onlar yürürken de sünepe bir şekilde yürür. Arz titrer, toprak der ki bu benim başımda ne arıyor. Evet, helal lokma yer Allah'ı zikrederse yürüdüğü yerdeki dağlar, taşlar, duvarlar, ağaçlar, böcekler hepsi de Allah'ı zikreder, sevinirler, dua ederler sana. Sen zannetme ki taşın duası yok, sen zannetmeye ki toprağın duası yok, sen zannetme ki ağacın duası yok, sen zannetme ki dışardaki kuşun, kurdun, köpeğin, kedinin duası yok, sen zannetme ki uçan kuşun duası yok, sen zannetme ki solucanın duası yok, sen zannetme ki herhangi bir su damlasının duası yok. Allah'ı zikreden helal lokma yiyen her nereye elini atarsa ordaki zikrullah coşar. Neye elini atarsa kendinden geçer o. Hayretten hayrete geçer. Sen zannetme ki etrafındaki madde, etrafındaki varlıkların, yaratılmışların ruhları yok. Dilleri yok. Öyle zannetme, hepsi de dile gelir. Desen ki taşa benden önce burdan kim geçti diye, taş sana cevap verir. Evet, ordaki kediye sorsan benden önce burdan kim geçti diye kedi sana cevap verir. Ordaki yatan köpeğe desen ki burda ne oldu, sana cevap verir. Sen Allah'ı zikret kardeş, sen dersini çek, helal lokma ye. Sen zannetme ki etrafındaki eşyanın dili yok.

Neden dedi Allah resulü sallallahu ve sellem , ya Rabbi bana eşyanın hakikatini göster, dedi. Rabbim cümlenize eşyanın hakikatini göstersin. Öyle hani bazen derim ya duvarların dili var diye, duvarların dili var, söyler. Söyler! Duvarların fotoğrafı vardır, resmini çeker. Şu direklerin fotoğrafı vardır,

resmini çeker senin. Yıllar sonra gelir burda bir kimse bakar o direkten, burdan kimler gelmiş geçmiş, onun resimlerini seyreder. Hangi semazenler bu direklerin ortasında sema etmiş, direklerden seyredersin. Kubbeden seyredersin. Evet, seyredersin. Her şeyin dili vardır, her şeyin fotoğrafı vardır. Sen zannetme haram işlerken gören yok. Var. Tövbe et, Allah'ı zikret. Taahhüdünü yerine getir. Taahhüdünü yerine getir ve lokma tohumdur bilmiş ol. Senden hikmet doğar. Helal lokmaysa. Lokma denizdir. Derya gibi olursun. Senden hikmet fışkırır. Senden ilâhi ilim fışkırır. Senden ilmü ledün fışkırır. Sen halife olarak yaratıldın. Sen ekmek düşkünü olarak yaratılmadın, bu dünyada yesin, içsin, cinsel ilişkiye girsin, hayvanlar gibi yaşayasın, bunun için yaratılmadın sen. Sen halifesin, Allah'ı tanımak, Allah'ı bilmek, Allah'ı zikretmek için yaratıldın. Bu dünyaya geliş sebebin bu. Sebebine uygun yaşa. Sebebine uygun davran. Allah cümlemizi onlardan eylesin.

Hadisi şerif: 'Haram yemek kalbi karartır, hasta eder. Kalbin kararmasının dört alameti vardır. İbadetin tadını duymaz. Allah korkusu hatırına gelmez. Gördüklerinden ibret almaz, okuduklarını öğrendiklerini anlamaz, kavrayamaz.' Haramın insan üzerindeki dört tecelliyatı neymiş? Kalbi kararırmış ve o kalbi hasta edermiş. Sonra ibadetin tadını duymaz, Allah korkusu hatırına gelmez, gördüğünden ibret almazmış. Tirmizi'de 'kim helal ve temiz lokma yer, sünnet üzere amel eder ve insanlar kötülüğünden emin olursa cennete girer' buyruldu, dikkat edin. Yine İbni Hanbel'den: 'Dört vasıf sende bulunursa dünyalıktan kaybettiğin diğer şeylere aldırış etme. Bunlar; emaneti korumak, doğru konuşmak, güzel huy ve helal lokma yemektir.' Yine Taberani'den bir hadisi şerif: 'Ey Sa'd, yemeğini helal ve temiz yap ki duan kabul olsun. Nefsimi kudret elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki kişinin midesine indirdiği haram lokma sebebiyle kırk günlük ameli kabul edilmez. Haramla beslenen her kula cehennem daha yakındır.'

Dikkat edin, yine Tergip'te geçer bu hadis, uzundur ama ben onu alayım burda da inşallah, burda onu da okuyalım. Yine Hz. Ali radiyallahu anh hazretleri naklediyor: 'Biz Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem le beraber oturuyorduk. Birisi çıkageldi ve ya Resulallah, bu dinde en zor ve en kolay şeyi bana haber ver, dedi. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki 'bu dinde en kolay olan şey Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in de onun kulu ve resulü olduğuna şahadet etmektedir', yani buyurun: 'Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu'. En kolay olanı buymuş. Evet, Rabbim dilimizden eksik eylemesin. Rabbim gönlümüzden eksik eylemesin. Her daim bu imanını muhafaza eden kullarından eylesin. 'En zor şey de emanettir size. Emaneti olmayanın dini de namazı da zekatı da yoktur. Her kime haramdan mal isabet

eder de ondan bir gömlek giyerse o gömlek üzerinden çıkarılıncaya kadar onunla kıldığı namazı kabul olmaz. Sırtında haram elbiseyle kişinin yaptığı ibadeti kabul etmekten Allahu Teâlâ münezzehtir.' Tergip ve tergipteki bir hadis. Demek ki haramla ilişkimizi keseceğiz. Kazancımız, yediğimiz, içtiğimiz, giydiğimiz helal. olacak. Rabbim bizi helal dairede yaşayanlardan eylesin. Eşine, çoluğuna, çocuğuna, etrafına helaldan yedirip içenlerden eylesin. El Fatiha maassalavat.

Önümüzdeki hafta konu başlığı: "Tacirin Hindistan dudularından gördüğünü duduya söylemesi, tacirin alışverişi bitirip muradına nail olarak evine geri gelmesi." İnşallah önümüzdeki hafta burdan devam edeceğiz. Önümüzdeki hafta bayram haftası, değil dimi, yirmi yedi mi yirmi sekiz miydi bayram. İnşallah sohbetlere az bir şey gecikiyorum, ancak kafa toplanıyor. Yaş ilerliyor. O yüzden defalarca bunun için helallik istiyorum sizden. Yapacak bir şey yok. İnşallah kendimizi biraz daha disiplin edebilirsek saatinde başlarız ama ne yazık ki bu ara böyle gidiyor. O yüzden kardeşler haklarını helal etsinler inşallah. Allah razı olsun. Selamun aleyküm.

https://youtu.be/mwjvJQ-Q9qM

MESNEVİ-İ ŞERİF 1650-1660. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi hakkı hak bilen, hakka tabi olan kullarından eylesin. Batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Geçen haftadan kaldığımız yerden inşallah devam edeceğiz. Konu başlığı, Allah'tan bir şey gelmezse inşallah:

"***Tacirin Hindistan dudularından gördüğünü duduya söylemesi:***

Tacir, alışverişi bitirip muradına nail olarak evine geri geldi."

Hz.Pir tekrar konuya döndü. Konu neydi? Bir tacirin Hindistan'a ticaret için yola çıkmasıydı. Yola çıkarken de dudu yani bugünkü papağan ona bütün herkese sordu isteklerini Hindistan'dan getirmek için ve en son duduya dedi ki böyle böyle, senin bir isteğin var mı? O da dedi ki benim orda akrabalarım var, benim durumumu, halimi onlara arz et dedi, onlara anlat. Onun da isteği buydu. Tabii Hz.Pir'in malum böyle bir konuya girer. Aradan başka bir şeyler konuşulur. Sonra tekrar konuya döner. Tekrar konuya döndü. Tacir işlerini bitirdi, geri dönüyor.

"Her köleye armağan getirdi. Her halayığa ihsanda bulundu."

Yani etrafındaki bütün çalışanlara, etrafındaki avanesine hediye getirdi. Hediye, bir yere gidip de geri döndüğünde, o geri dönüşte hediyeleşmek sünnet. O kimse tacir Hindistan'a alışverişe gitti. Geri dönerken de bütün avanesine, ev halkına, çalışanlarına, kölelerine, hepsine de ne yaptı? Hediye getirdi.

"Dudu: 'Bu kulun armağanı hani? Ne gördün ve ne dedinse söyle dedi."

Papağan da dedi ki ona yani herkesi hediyeye boğdun. Benim hediyem ne, ne gördün, ne konuştun, ne söyledin, bunları bana söyle dedi. Hani bizim halk tabirinde şöyle bir şey vardır ya, hani yediğin içtiğin senin olsun, gördüğünü, konuştuğunu bize anlat derler. Bu da onun gibi bir şey. Yani papağan dedi ki yediğin içtiğin senin olsun ama benimle alakalı orda ne gördüm ne konuştum ne yaptın diye ona sordu.

"Tacir: 'Söylemem, zaten elimi çiğneyip parmaklarımı ısırarak cahilliğimden, akılsızlığımdan böyle saçma haberi niye götürdüm diye hâlâ pişman olup durmaktayım' dedi."

Tacir de ona cevap veriyor. Diyor ki orda gördüklerimi, duyduklarımı sana söylemem. Zaten orda senin söylediklerini söyledim, söylediğime de pişman oldum. Senin çünkü senin söylediklerin vardı. Ben gittim, ordaki kuşlara söyledim papağanlara, söylediğime de pişman oldum diyor ona. Cahillik yaptım yani her söz gidip söylenmez. Hani bunu diyor bilemedim. Senin söylediklerini gittim söyledim.

"Dudu dedi ki: 'Efendim pişmanlık neden? Bu hiddete bu gama ne sebep oldu' dedi. Tacir dedi ki: 'Şikayetlerini sana benzeyen dudulara söyledim. İçlerinden biri senin derdini anlayınca ödü patladı, titreyip öldü.' "

Tabii tacir gitti, o dudulara selam verdi. Selam verince o kendi evindeki papağanın orda söylediklerini gitti, ordaki o papağanlara anlattı. Papağanlara anlatınca papağanın birisi normalde tacirin dediklerini dinleyince öldü tacirin önünde. Bu sefer de tacir ben neden bu sözü söyledim, birisinin ölmesine, dudunun ölmesine, daha doğrusu kendi dudusunun akrabasının ölmesine sebep oldum, kendi dudusunun akrabasının neden böyle ölümüne sebep oldum diye çok pişman oldu, çok ağladı, çok üzüldü. Dedi ki ben bir cahillik ettim, kalktım, dudunun dediklerini, şikayetlerini bunlara aktardım dedi.

"Ben ne yaptım da bu sözü söyledim diye pişman oldum ama bir kere söylemiş bulundum. Pişmanlık ne fayda verir."

Demek ki söz ağızdan çıkınca pişmanlık fayda vermiyor. Hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri de: 'Susan kurtulmuştur. Susmak hikmettir. Susan ise pek az.' demiş. Susan kurtulmuştur. Demek ki susmak ibadet. Hikmet ehli demek. Hani başka bir hadisi şerifte ya hayır söyle ya sus der ya, Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de 'Susan kurtulmuştur, susmak hikmettir ama susan ise pek azdır' diyor. Yani bu hikmete sahip olmak pek aza nasip olur. Yine peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine sahabe geliyor diyor ki öyle bir şey öğret ki ben diyor hiç kimseden İslam hakkında bir şey sormaya muhtaç olmayayım. Bakın, sahabenin

kestirme yoluna bakın peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine diyor ki bana bir şey öğret, ben dinle alakalı hiç kimseden hiçbir şey sormayayım. Bana öyle bir şey öğret. Allah Resulü sallallahü ve sellem hazretleri cevap veriyor: 'Allah'a iman ettim de, sonra dosdoğru ol. Allah'a iman ettim de. Yani iman ne? 'Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu' Tabi Allah'a iman ettim deyince Kur'an ve sünnetin komple getirdiklerini iman ediyor ve sonra dosdoğru ol. Enteresan bir şey, bakın dost doğru ol. Yani hayatını doğru yaşa, hayatını yanlışlıklarla örme, dosdoğru ol. Dosdoğru olmak zaten hayatın en zor tarafı. Hele ahir zamanda bir kimsenin dost doğru yaşaması çok zor gerçekten. Yani bakıyorsunuz insanlar bir gün öyle, bir ertesi gün başka türlü, ertesi gün daha başka türlü, ertesi gün daha başka türlü. Doğru, dosdoğru insan bulmak zor. Bu da ahir zaman alameti. Yani bir beldede diyor emin insan bir kişidir. Derler ki diyor filanca beldede filanca emin insandır. Yani emin insan kalmayacak. Yani ordaki eminlikten kastı da ben böyle hani alim, fazıl, mürşid kimseler olarak görüyorum. Allah beni affetsin inşallah. Hazreti peygambere sormaya devam ediyor o sahabe: 'Hangi şeyden sakınayım ya Resulallah' yani neden sakınayım. Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de eliyle dilini işaret ediyor. Bu kadar. Neden sakınayım? Dilinden. Dil. Hani ben derim ya, dilini koruyan dinini korur diye, dilini korursan dinini korursun. Dilini korumazsan dinini koruyamazsak. Allah muhafaza eylesin. Yine Muaz bin Cebel'e peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine diyor ki 'bana nasihatte bulun', peygamber sallallahu ve sellem hazretleri öyle bir nasihat ediyor ki ona, bakın herkesin seviyesine göre bir nasihat var, herkesin seviyesine göre. Muaz Bin Cebel'in seviyesini dinleyin şimdi. Bu sufilerde bir öğretidir. Karşıdaki kimsenin seviyesine göre esma, durumuna göre esma vermek, seviyesine göre râbıta vermek, seviyesine göre onu manevi yolda yürütmek. Bakın Muaz Bin Cebel'e peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin nasihati: 'Allah'ı görür gibi ona ibadet et.' Hani iman nedir, islam nedir, ihsan nedir hadisi şerifinde ihsanı tarif ederken ne diyordu? Allah'ı görüyormuşçasına ibadet etmendir. İhsan. Sonra bir çıt altını söylüyordu: 'Sen onu görmesen dahi her daim onun seni gördüğünü düşünerekten yaşaman, öyle ibadet etmendir.' diyordu. İşte Muaz bin Cebel'e de aynı şeyi tarif ediyor.

O diyor ki bana nasihat et, o da diyor ki Allah'ı görür gibi ona ibadet et. Nefsini ölülerden say. Nefsini de ölülerden say, ölmüş say nefsini. Şimdi ölene ekmek lazım mı? Değil. Su lazım mı? Değil. Ev lazım mı? Değil. At, araba, avrat, çoluk çocuk lazım mı? Değil. Ölene ne lazım? Hiçbir şey lazım değil. Allah'tan rahmet lazım, bereket lazım, Allah'tan hidayet lazım,

iman lazım, cennet lazım, cemalullah lazım. Ölüye lazım olan bu. Ölüye ekmek lazım değil, su lazım değil, ölüye eşya lazım değil, marka gömlek lazım değil, marka pantolonun lazım değil, lüks araba lazım değil ölüye. Öldün gittin. Beş metre kefen bulursan nur ala nur. Beş metre kefen bulmazsan kefensiz. Yanacan mı? Denizde mi boğulacan, ormanda kaybolacan, hayvanlar mı parçalayacak? Bir bomba mı patlayacak, bir yangın mı olacak? Ne olacak belli mi değil. O kefeni bulamamak da var. Ha demek ki ne diyor? Kendi nefsini ölülerden say. Bu otomatikman bir kimsenin fena olması. Direk! Nefsini ölülerden say, fena makamı. O fena makamı; dünya hırsından, hevesinden, her şeyden kurtuldu, sıyrıldı gitti. Eğer dilersen senin için bunlardan daha faydalı bir şeyi haber vereyim mi diyerekten, diyor bunlardan daha faydalı sana bir şey söyleyeyim mi? Söyle. Yine dilini gösteriyor ona, bunlardan daha faydalıdır diyor, diline sahip çıkmak. İşte tacir ne yaptı? Tacir diline sahip çıkmadı. Tacir diline sahip çıkmadığından dolayı dudusuyla arası bozuluyor. İleri doğru o gelecek şimdi. Yine bir sahabe diyor ki 'beni öyle bir ibadete muttali et ki cennete girmeme vesile olsun. Bana öyle bir ibadet söyle, benim cennete girmeme vesile olsun.' Allah Resulü, bak, o sahabeye de başka bir tavsiyede bulunuyor: 'Aç kimseyi yedir.' yani açı doyur, susuza içer. Bir kimse susuz, içir. Emri bil maruf yap, yani Allah'ın emirlerini farzlarını ona tebliğ et, münkeri yasakla, yani haramlardan onu uzaklaştır, haramları ona yasakla. Eğer gücün buna yetmiyorsa hayır hariç dilini tut. Yani hayır konuşacaksan eyvallah. Öbür türlü dilini tut. Bakın, aç kimseyi yedir. Susuza içir. Aç deyince şimdi, zahiren baktınız, zahiren baktıysanız ekmek, yemek, öyle değil mi? Bu zahiri açlık. Bir de manevi açlık var. O zaman manen birisi aç, onu doyur. O zaman susuz, zahiri susuzluk var, bir yudum su var millete ama bir de manevi susuzluk var. Manen herkesi sula. Şimdi ne yap? Emri bil maruf yap. İnsanlara hakikati anlat, insanlara doğruyu göster, insanları doğru yola sevk et. İkinci, ondan sonra ne geliyor? Münkerden nehyet, yani haramlardan insanları uzaklaştır. Haramlardan ehlini uzaklaştır. Eşini, çocuklarını, elinin altındakileri haramlardan uzaklaştırır. Gücünün yettiğince onlara doğruları anlat, gücünün yettiğince onları haramlardan uzaklaştır. Rabbim cümlemizi böyle kullarından eylesin.

"Ağızdan bir kere çıkan söz bil ki yaydan fırlayan ok gibidir. Oğul! O ok gittiği yerden geri dönmez. Seli baştan bağlamak gerek. Sel önce bir kere coşup da etrafı kapladıktan sonra dünyayı harap etse şaşılmaz."

Yani sen, selin başına, selin başına ne yaparlar? Sel gelecek bir yerden, değil mi? İşte ne diyorlar, dereleri ıslah ediyorlar. Neden? Ortalığı sel kaplamasın diye veya ıslah edemiyorlar. Bir yağmur yağıyor, şehirler ne oluyor?

Suyun altında kalıyor. Herkes kanallarla şehrin içerisinde dolaşacağız diye uğraşıyorlar veyahut da şehirlerin altyapısı yeterli değil. Alt yapısını güçlendirememişler. Yemişler, içmişler, dağıtmışlar paraları. Ondan sonra şehirlerin altyapısı berbat olmuş. Bunlar ne yapmışlar? Yatırım yapacaklarına insanlara faydalı şeyler yapacaklarına bunlar milyarları gitmişler iki şarkı söyleyene vermişler, ne, iki dansöze vermişler. Millete yatırım yapacaklarına gitmişler abur cubur, ıvır zıvır işlere paraları yatırmışlar. E? Bir yağmur yağıyor, ortalık sel! Bir rüzgar esiyor, ortalık perişan veyahut da bir kar yağıyor, ortalık perişan. Neden? Şehirler doğru yatırım almadığından. Sebep?- Şehirler doğru kurulmadığından. Doğru değil kuruluşları. Böyle olunca ne yapıyor? Seli önleyemiyorlar. Bu işin zahir kısmı. İşin bir de batın kısmı var. İşin batın kısmı ne? İşin batın kısmı da manevi. Seli baştan önle, haramı baştan önle, sapkınlığı baştan önle.

Küçücük sivilce, daha henüz daha, onu baştan önle. Sen onu baştan önlemezsen bir gün o kimsenin küfre düştüğünü görürsün. Bir gün insanların sapkınlığa gittiğini görürsün. Sapmalar önce küçük küçük başlar insanlarda. Küçücük bir şeye göz yumarsın ama o büyür gider sonra, küçücük bir şey, 'yani ne olacak canım, bu hadis de zayıf olabilir.' Bak, kapıyı araladın. 'E burda âlimler de demişler zaten, bu hadis zayıf diye'. Sen deme ya, sana mı düştü? 'Zayıf hadisler de vardır', kapıyı araladın. 'Bazı hadisler sahih olmayabilir', kapıyı araladın. 'Bazı uydurma hadisler var', kapıyı araladın. Gönlündeki, içindeki nefis kapısını araladın. Bak, küçücük bir şey değil mi? Bunu makul gördün. 'Ya olabilir ya, herkes hata yapabilir. Hadisleri toplarlarken de hata yapmış olabilirler', kapıyı araladın orda. Küçücük bir şeymiş gibi göründü, o kapıyı araladın. O sonra büyüyor, sonra ayet inkar ediyor adam. Kapıyı araladığı zaman ayet inkar ediyor veyahut da 'ya bu peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yani böyle bu kadar mucizeleri olmayabilir. Ya o da bir insandı ya', kapıyı araladın. Sonra bütün mucizeleri inkar ediyorsun ama bunu bir Hıristiyan dünyasında bulamıyorsunuz. Hristiyan dünyası İsa aleyhisselamın mucizelerini anlatıyor. Bir tane Hıristiyan teolog yani din bilimcisi kalkıp da İsa aleyhisselamın, İsa aleyhisselamın kendi üzerinden tecelli eden mucizeleri hiç reddetmiyor veyahut da Musa aleyhisselamın mucizeleri hiç reddedilmiyor veya Beni İsrail peygamberlerinin mucizeleri hiç reddedilmiyor ama iş Hz. Muhammedi Mustafa'ya gelince Beni İsrail dili giriyor işin içine, bakın Beni İsrail dili giriyor. Yani onlar bizim peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini, bizim peygamberimizi, illaki peygamberliğini reddedecekler ya, onu peygamber görmeyecekler. Peygamber göstermeyecekler ya, bizim içimizden bizdenmiş

gibi görünen hain, sütü bozuk, kanı bozukları buluyorlar. Bunlara peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin mucizelerini reddettiriyorlar.

Paralar havada uçuşuyor. Hadisleri sahih göstermiyorlar. Dolarlar havada uçuşuyor. Bu böyle dolar karşılığında, para karşılığında hadislerin üzerinde sahih olmadığını söyleyenler, mucizeleri reddedenlere Allah hepsinin de hepsinde dillerini tuttursun. İbreti âlem için böyle, onlar dili tutulmuş olarak bu dünyadan göçüp gitsinler, insanlara ibret olsun. Çünkü ilimlerini paraya satıyorlar, dinlerini paraya satıyorlar ve insanlar dini bilmiyorlar, okumuyorlar. Bir çıkıyor adı profesör, yok araştırmacı yazar yok bilmem neci, yok bilmem nesi, bunlar çıkıyorlar böyle konuşuyorlar ilk önce, millet de kendince bilmediğinden bu küçük sapmalar sonra büyüyor. Bir bakıyorsunuz ki gençlerimiz deist oluyor diyor. Neden deist oluyor? Sizin gibi deyyuslar yüzünden deist oluyor. Başka bir şeyden değil. Sizin gibi sütü bozuk, kanı bozuk, imanı bozuk kimseler yüzünden deist oluyor. Sizin gibi ahlaksız, şerefsiz, haysiyetsizler yüzünden deist oluyor. Sonra diyorlar bir şeyhe bu dil yakışıyor mu. Az bile konuşuyorum! Sebep? Yani siz tazecik gençlerin akıllarını, fikirlerini, gönüllerini bozuyorsunuz. Siz zıbarıp gideceksiniz cehennemi boylayacaksınız, bu gençlerden gelecek olan nesil ne olacak? Sen cehennemi boylayacaksın, gideceksin ama arkanda cehennem kapısı bırakıyorsun be edepsiz! On beş yaşındaki çocuk hadislerin sahih olup olmadığını tartışıyor. On beş yaşındaki çocuk ayeti kerimeleri inkâr ediyor. Böyle ayeti kerime olmaz diyor. Tik tok nesli. Böyle! Küçücük sapma, seli baştan önle. Önleyemiyoruz. Yani o böyle küçücük bir damlaymış gibi başlıyor. Bu şahısta da böyledir, birey, ailelerde de böyledir, ailelerde de böyledir, topluluklarda da böyledir, bir ülkede, bir millette de böyledir. Siz küçük bir şey görürsünüz onu, bir sapmadır, küçük bir şeydir ama o büyür gider. Hani sufilerde meşhur bir benzetme vardır. Hani iki üç tane sufi yola çıkmışlar, bir şehirden bir şehre gidiyorlar. Bir tanesi çok titiz, üzerindeki elbise hemen böyle bir toz, bir çamur olunca hemen çitiliyormuş. Öbürküler diyormuş, ya yıkarız bir müddet sonra, işte gerek yok. O anında çitiliyormuş, anında temizliyormuş elbisesini. Şehre vardıklarında şeyhlerinin huzuruna, birisinin elbisesi tertemiz, öbürkülerin çamur içinde. Demiş ki şeyh efendi birinizin ki tertemiz, aynı yoldan gelmediniz mi? Demişler ki efendim aynı yoldan geldik ama bu arkadaşımız her böyle çamur olduğunda çitiledi orayı, temizledi.

İşte diyor mümin vasfı, günah işlediğinde hemen tövbe eder, sapkınlığa müsaade etmez, hemen geri döner, böylece elbisesi temiz olur. E vücudunuzun manevi elbisesi var. Bunu da temiz olarak götürün. Bakın, vücudunuzun manevi elbisesi var. Kadınların da erkeklerin de. Bir kadın bir

erkeğe şehvetle baksa, o erkeğin manevi elbisesini deler. Bir erkek bir kadına şehvetle baksa, kadının manevi elbisesini deler. O yüzden ayeti kerime der ki: 'İman eden kadınlar ve iman eden erkekler, gözlerini haramdan sakınsınlar.' Gözlerini haramdan sakınsınlar. Sadece bakan kendisi etkilenmez, baktığı da etkilenir ve bakan iki günah işlemiş olur. Şehvetle harama bakan iki günah işledi. Sebep? Bir kendisi için günah işledi, iki karşıdaki kimsenin manevi ar perdesini yırttı! Ar perdesini yırttı. Sadece kendi perdesini de yırtmadı, karşıdakinin de perdesini yırttı. O yüzden Allah celle celalühu kadınlara da erkeklere de der ki: 'Söyle o mümin erkeklere ve kadınlara gözlerini haramdan sakınsınlar.' İşte seli baştan önle. Bakma, harama gözünü çevirme. Harama kafanı çevirme. Harama aklını çevirme. Harama yönelme. Yönelme! Seli baştan önle. Seli, her hâl üzerinde bu, sağlık, seli baştan önle. Sağlığını koru. Muhafaza et. Abur cubur yeme, fazla yeme. Yanlış işlerin içerisine girme. Hasta olmazdan önce sağlığını koru. Hasta olmazdan önce! Yani dünyanın bu hâlinde artık kim ne kadar koruyabilecekse o kadar korumaya gayret edeceğiz. Ha birisi ordan yine bir hastalık bulaştıracak millete. Verecek hastalığı. Arkasından da verecek suları, herkes aşılanacak. Bilmem ne olacak, ıvır olacak, zıvır olacak, sonra herkes hasta. Aşı olan da hasta aşı olmayan da hasta. Yakalananların hepsi de hasta, yakalanmasa da hasta. Olmadı ver antidepresanı herkese, hasta olmayan da hasta. Evet, böyle bir ne yazık ki sömürü dünyasında yaşıyoruz. Allah muhafaza eylesin.

O zaman seli baştan önle. Ne yap? Dilini muhafaza et. Seli baştan önle, dilini muhafaza et ki dilini muhafaza et ki seni korusun. Seli baştan önle. Sebep? Dil var ya dil, konuşmakla alakalıydı ya, dil Allah muhafaza eylesin, onu eğer baştan dilini tutmazsan söz senden çıktıktan sonra toparlayamazsın. Çok sinirlisin, sus. Çok üzgünsün, sus. Çok sevinçlisin, sus. Seli baştan önle. Her konuda ve her şeyde. O yüzden çok sinirliyken konuşma. Allah'ı zikret. Çok hüzünlüsün, konuşma, Allah'ı zikret. Çok kederlisin, konuşma. Allah'ı zikret. O esnada hata yaparsın konuşmakla. Seli baştan önle. Susaraktan dilini koru. Bakmayaraktan gözünü koru. Dinleme, seli baştan önle. Gıybeti dinleme, dedikoduyu dinleme, iftirayı dinleme, laf getirip götüreni dinleme. Seli baştan önle. Çünkü beş duyu organı kalbe bağlı. Gördüklerin, duydukların, konuştukların, dokundukların, kalbini bozmasın senin. Allah muhafaza eylesin. Seli baştan önle. Eğer seli baştan önleyemezsen Allah muhafaza eylesin, sıkıntın çok. Rabbim muhafaza eylesin ve o sel böyle bir başlayınca mesela fitne, bir başla, bir taraftan, her şeyi yıkar, önüne katar, sürükler, götürür. Bir hastalık, sürükler götürür. Bir ekonomik kriz, sürükler götürür. Bir hukuksuzluk, sürükler götürür. Zincirleme,

hepsi de zincirleme. O zaman hayatımızın her alanında ne yapacağız. Biz seli baştan önleyeceğiz inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Saat de on buçuk, sizin daha fazla vaktinizi almayayım. Biz de bu ara böyle Allah'ın izniyle inşallah, dua edin, Rabbim şifa versin, götürebilelim bütün hizmetlerimizi inşallah yapabildiğimiz yere kadar. O yüzden gecikmelerimizden dolayı tekrar tekrar arkadaşlardan, kardeşlerden özür diliyorum. Rabbim cümlemize inşallah son nefese kadar iman, Kur'an yolunda hizmet etmeyi nasip eylesin. El Fatiha maassalavat. Amin. Ecmain.

https://www.youtube.com/live/WR0z2_J_Ze4?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1661-1667. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Allah gecenizi hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlar eylesin Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim gözümüzü açıp kapatıncaya kadar nefsine uyanlardan, şeytana uyanlardan deccale uyanlardan eylemesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmet-i Muhammed'i nefsimizin şerrinden, deccalin şerrinden, zenginliğin şerrinden, fakirliğin şerrinden, bütün şerlerden bizleri emin eylesin. Bizleri muhafaza eylesin. Ecmain. Kaldığımız yerden, geçen haftadan devam edeceğiz inşallah. Allah'tan bir şey gelmezse gidebildiğimiz yere kadar gideceğiz. Geçen hafta en son 1660. beyiti okumuşuz. 'Sel önce bir kere coşup da etrafı kapladıktan sonra dünyayı harap etse şaşılmaz', burayı okuduk geçen hafta, burayı şerh etmeye çalıştık. Bizimki şerh sayılmaz ama işte dilimizin döndüğünce, kendimizce Allah'ım bizi affetsin inşallah. Devam ediyoruz:

"Yapılan işin gayb aleminde eserleri doğar. O meydana gelen eserler halkın hükmüne tabi değildir."

Bu beyitten sonra biraz çetrefilli beyitler var, bu beyitte dahil. Yani bu çünkü Muhiddin araba Hazretleri'nin sufi veya bugünkü dilde tasavvufi duruşuyla alakalı bu. Çünkü mesela işte hani meşhur ya, bu sonradan böyle bir ayrışmanın içerisine, bu işin ilmini yapanlar, yaşayanlar değil, bu işin ilmiyle uğraşanlar bir vahdeti şuhut bir de vahdeti vücut geliştirdiler. Öyle olunca vahdeti şuhut mu vahdeti vücut mu bunun böyle tasavvuf dünyasında işte biraz okur yazar olanlar, biraz çizer olanlar bununla alakalı işte

kendilerince bilgilerini ortaya koymaya, kendilerince bunun tartışmasını açtılar. Bu böyle hani normal klasik sufileri çok ilgilendirmedi. Normalde bir mürşidi kamilin eğitimine girmiş olan bir kimseyi çok ilgilendirmedi. Bu manada böyle bir hani bu meselenin insanla alakalı, insanı yetiştirme, nefis terbiyesi yapma, Kur'an sünnete tabi olma, bunun çabasını gösterenler bu tip tartışmaları yavan gördüler. Yani işin böyle edebiyat kısmı bu. Yani neden işin edebiyat kısmı? Zaman zaman bu kimselerle görüştüğümüzde yani karşına alıp bir kimseye bir şey öğrettin mi veya o kimsenin nefis meratiplerini biliyor musun? Yani o kimse emmare mi levvamede mi mülhimede mi mutmainnede mi raziyede mi safiyede mi? Nerde olduğunu bilebiliyor musun? Veyahut da onun kalbi hallerine çözüm bulacak mısın? İlmel yakîn mi aynel yakîn mi hakkal yakîn mi? Hangi noktada veyahut da onun kalbi tecelliyatları nerde? Yani normalde fenafi'l şeyhde mi, fenafi'l resulde mi, fenafillahta mı, bekabillahta mı? Onun normaldeki tefekkürü ne? Yaşadığı ne? Bakın, bir dervişi ilgilendiren bir sürü mesele var. Yani bu meselede akademik olarak evet, oturur siz bir şeyler yazarsınız ama karşındaki kimseyi analiz etme, karşındaki kimseyi manevi analiz etme, maddi analiz etme, bu yetiye sahip misin değil misin? Burda sıkıntı doğuyor.

Ondan sonra oturuyorlar, mesela işte hani meşhur ya, yani işte Muhittin İbni Arabi sizin taptığınız Allah benim ayaklarımın altındadır demiş, bunu tartış! Beyazit-i Bestami'nin işte subhan da benim sözünü tartış! İşte kalkın Hallacı Mansur nasıl ene'l hak dedi, bunun sözünü tartış! Hani bazen bu tartışmaların ağzını tıkamak için basit bir şey söylüyorum ya, diyorum ki hallacı Mansur gecede yüz rekat namaz kılıyordu, ene'l hak dedi. Sen kaç rekat namaz kılıyorsun? Sen farz namazı dahi kılamıyorsun. Sen abdesti dahi dosdoğru alamıyorsun, kalkıyorsun ene'l haktan bahsediyorsun! Veyahut da bununla alakalı bir şeyden bahsediyorsun. Veyahut da adam işte Muhiddin İbni Arabi'yi, kafir yapacak ya birilerini, oturmuş Arabi'yi kafir ediyor. Okudun mu? Okuduğunu anladın mı? İdrak ettin mi? Okumadı, anlamadı, idrak etmedi! Yani okumadığı, anlamadığı, idrak etmediği bir şeyin üzerinde hüküm süreceğim diye uğraşıyor onun üzerinde. Veyahut da işte oturmuş vahdet i vücuttan bahsediyor. İyi, Muhiddin İbni Arabi vahdeti vücuttan bahsetmiş mi? Var mı böyle bir kelime? Yok. E nereden sen Arabi'nin bu konuda küfrüne fetva veriyorsun? Bu da ayrı bir tartışma. O yüzden yani burda tabii bu tartışmaların içerisine Hz. Mevlana'yı da Celalettin Rumi Hazretleri'ni de zorla katacaklar ya. Yani bunu kim katacak? Mesnevi'yi veya Divan-ı Kebir'i şerh edenler katacak. Tutacaklar koca Hz. Mevlana'nın kulağından, sen vahdet-i vücutçusun diyecek veyahut da tutacak kulağından, sen vahdet-i şuhutçusun diyecek veyahut da tutacak onun

kulağından, kendi fikrine, kendi düşüncesine, kendi felsefesine doğru çekecek Veyahut da o diyecek ki panteisttir veyahut da o diyecek ki ya işte bırak ne olursan ol gel demiş çıkmış işin içinden, böyle bir söz mü olur, böyle bir laf mı olur diyecek, bunu da normalde içine katacak ama bu bütün dünyanın büyük handikapı. Herkes kendince kendi düşüncesini, kendi fikriyatını karşısındakine elbise olarak giydirmeye çalışıyor. Bu küçüğümüzden büyüğümüze kadar hepimizde var bu, bakın hepimizde var. Aslında o öyle değil ama biz onu öyle görmek istiyoruz ve elbisemiz giydiriyoruz ona. Yani o işte önemli şahsiyetler yani o demiş ki bizim parti programımız gökten indirilmiş bir şey değildir. Biz onu peygamber seviyesine getiriyoruz. Biz böyle bir veli, Allah dostu ama biz bunu öyle bir abartıyoruz öyle bir noktaya getiriyoruz ki biz onu böyle peygamberler üstü bütün ilahi kitaplar üstü haşa Allah'la yarıştırıyoruz. O elbiseyi biz giydiriyoruz ona. Yani makulü veya o kimse kendisini nasıl ifade etti, ne olarak ifade etti, biz onu duymuyoruz. Bizim gördüğümüz önemli çünkü. Bütün dünya insanlığının sıkıntısı bu.

Bütün dünya insanlığı kendi gördüğünü gerçek addedip onu dayatıyor. Onun arkasında başka bir şey olabilir mi diye düşünmüyor. Yani birisi bu bardağa bakıyor, bu dolu diyor ondan sonra, halbuki gerçekliliği ne? Bunun üzerinde az bir boşluğu var. Yani gerçekliliği bu bardağın üzerinde az bir boşluk var, buna dolu demeyecek o kimse ama öbürkü de diyor ki hayır, o bardak boş. Ya, o da yanlış o da yanlış. Yani üzerinde az bir şey boşluk var. O boşluğu görmen lazım. Sen eksik aradın diyor. Ben eksik aramadım, o boşluğu gördüm. Sen o boşluğu görmedin. Eksik aramak bu değil. Bakın, eksik aramak bu değil ama onu eksik aramak olarak gördü, ortalığı karıştırdı. Herkes kendi algısını karşısına giydirmeye çalışıyor. Şimdi burda yapılan işin gayb âleminde eserleri doğar. O meydana gelen eserler halkın hükmüne tabi değildir. Şimdi bu beyite baktığınızda hani biraz böyle bir şey okuyan bir kimse der ki burda cebriye var, değil mi Yusuf hoca, evet, der ki burda bir cebriye var. Burda cebriyenin hem de dik alası var. Hemen burdan hareket eder. Burdan hareket ederekten istediği yere gider ama o kendi istediği yere gidiyor ama burda işte bu akşamki sohbet biraz böyle, ben yine tabii Hz. Pir burda şunu demek istemiştir diyeceğim, kendi düşüncemi söyleyeceğim yine ama ne Arabi ekolünün etkisinde kalaraktan bu beyite mesela gitseniz siz şimdi örneğin Ahmet Avni Konuk'un şerhine baksanız Avni Konuk Arabici'dir. Bu mesele Arabi cihetinden bakar ama gitseniz örneğin işte Gölpınarlı' ya baksanız Gölpınarlı' da Melamilik vardır biraz.

Gölpınarlı buna melami cihetinden bakacaktır. Arabi cihetinden de bakmayacaktır veyahut da benim bildiğim şerhlerden birisi, bir de son dönem neydi? Ben de onun kitabı var ya, öğretmendi ya kendisi, ismi aklıma

gelmedi şimdi, onun cihetinden baksanız mesela o ne böyle melami şerhidir, t ile başlıyor da dilimin ucuna geldi söyleyemedim, evet, Tahirül Mevlevi. Allah razı olsun. Kim söyledi, elini kaldırsın, maşallah. Teşekkür ederim. Onun üzerinden, Tahirül Mevlevi üzerinden baksak o mesela ne benim tespit ettiğim kadar Arabicidir ne de mesela böyle vahdeti vücut, vahdeti şuhut meselesine çok böyle hani tarafını belli ederekten bir yere girmez. Onun gibi. Şimdi ama gayb aleminde eserleri doğar. O meydana gelen eserler halkın hükmüne tabi değildir. O zaman yapılan iş diyor ayırmıyor Hz. Pir bir de bunu gaybla alakalı. Gayb ne o zaman? Gayb bilinmeyen. Bizim için bilinmeyen her şey gayb, bakın bizim için bilinmeyen, görülmeyen her şey gayb ama burda gaybi tabii bizim toplumumuzda bir de şunu koydular yani gaybı Allah bilir, başka hiç kimse bilmez. İşte ayeti de söyleyeyim: ' O gaybı bilendir, kimseye gaybını göstermez.' Ayeti kerime, Cin suresi, ayet 26, akabinde ayeti kerimeyi saklar. Normalde tartışma programlarında, televizyonlarda veya sohbet eden sufiliğe karşı olanlar arkasındaki ayeti kerimeyi görmemezliğe gelir. 25. ayeti kerime: 'O gaybı bilendir. Kimseye gaybını göstermez.' Bunu hemen sizin önünüze koyarlar çünkü bunu husisi, bu ayeti kerimeyi aldım. Tartışma programlarında veyahut da sohbetlerde söylenen bir şeydir. Arkasındaki ayeti kelime ne: 'Ancak peygamber olarak seçtiği kimse bunun dışındadır. Çünkü Allah seçtiği peygamberin önüne ve ardına gözetleyici koyar.' Cin suresi. Ha demek ki ayeti kerimede o gaybı bilendir. Allah kendi zatını söylüyor. Kimseye gaybını göstermez. Evet. 'Ancak peygamber olarak seçtiği kimse bunun dışındadır.' O zaman gaybı bilen bir kimseler var. Kim bunlar? Peygamberler. E şimdi Hz. Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine baktığımızda da baktığımızda da gayb ile alakalı kendi zamanında söylediği hadisler var, sözler var gayb ile alakalı.

İşte hani meşhur, Hendek'te balyozu taşa vurdu, bir kıvılcım çıktı ki Kisra'nın yıkıldığını görüyorum dedi. Taşa bir daha vurdu, Bizans'ın Fethedildiğini görüyorum dedi. Bir daha vurdu, Yemen'in İslam olduğunu görüyorum dedi örneğin veyahut da işte değişik zamanlarda değişik şeyler söyledi. Hele ölümüne yakın gayba ait o kadar çok hadisi şerif irad etti ki ama bu hadisi şerifleri inkar halimiz var ya bizim, bu hadisi şeriflerin hepsini de biz ne yaptık? İnkar ettik ama bu ayeti kerimeyi de inkar ettik. Demek ki gaybı Allah peygamberlerine gösteriyor. Demek ki gayb ile alakalı sadece Allah gaybı kendine saklamamış. Hatta gaybi ilimleri de içinde barındıran Kuran'ı peygamberine indirmiş. Dolayısıyla o peygamberin ümmetine de söylemiş. Gaybi meseleleri içinde barındıran, gaybi hadiseleri gelecekle alakalı, gelecekle alakalı meseleleri Kuran'a koyan Allah, önce onu peygamberine, sonra bütün ümmete açmış, göstermiş gayb ile alakalı. Neler olacağını,

neler yaşanacağını da göstermiş ama normalde bakın o zaman şu çıkıyor. Gaybda yaşanacak olan bir hadise, gelecekle alakalı, gaybı gelecek olarak gördüğümüzde, gelecekte yaşanacak olan bir hadise çok özür dilerim ama paket program olarak hazır ve o hazır paket programı hem Allah söylüyor hem de Resulü söylüyor hem de Kur'anı Kerim'de ümmete bunu açıyor. Ha ümmet bunu ne kadar anlıyor ne kadar anlamıyor bu ümmetin problemi. Bakın ümmet bunu ne kadar anladı ne kadar anlamadı bu ümmetin problemi ama gaybla alakalı hadiseler Kuran'da var mı? Evet. O zaman biz Kuran'a doğru bakamıyoruz, biz o zaman Kur'anı doğru anlamıyoruz. Biz o zaman Kuran'ı kendimizce kendi zamanımıza kendi zamanımıza kendimiz algılayamıyoruz, bu konuda ilmimiz yeterli değil demek ki. Eğer ilmimiz yeterli olmuş olsa biz Kuran'ın gaybi haberlerini, Kuran'ın gaybi tespitlerini biz çözeceğiz, çözümleyebileceğiz ama biz bunu çözümleyemiyoruz. O zaman beyitin başına geldiğimizde gayb aleminde eserleri doğar. Ne? Yapılacak olan bir işin gayb aleminde resmi belli, gayb aleminde hesabı kitabı belli ve o meydana gelen eserlerde halkın hükmüne tabi değil. Sebep?

Allah yaratmada hür, yaratmada ortağı yok. Bir şeyi yaratırken birisine danışmıyor, birisinden herhangi bir konuda izin almıyor. Allah kudretiyle, kuvvetiyle yaratmada olan Allahlığını gösteriyor ve yaratacak olduğu bir şeyi tabiri caizse bir şeyi gayb aleminde yaratıyor veyahut da biz bunu nasıl diyelim, olacak olan bütün hadiseler levhi mahfuzda mevcut ama burda Arabi'ye kayacak olursak ayanı sabitede, levhi mahfuzdan önce zaten mevcut veyahut da ben bunu böyle kendimce tarif ediyorum ya, Allah'ın ilmi ilahisinde var olacak olan bütün her şey mevcut. Kün dedi, kün dedi ilmi ilahisinde her şey mevcut ve ilmi ilahide sırası gelen şey, sırası gelen her ne var ise çağlayandan dökülür gibi varlık âlemine dökülmekte. O zaman bu yaratmayla alakalı, halkın herhangi bir ihtiyarı yok, yaratmayla alakalı. Burada yapılan işin dediğinde bunu ben yaratma olarak nitelendirdim. Yaratmada Allah kendine ortak kabul etmez. Hiçbir şeyde ortak kabul etmediği gibi yaratmada da Allah kendine ortak kabul etmez ve her şeyi yaratan odur. O zaman gayp aleminde yaratılan bir şey şahadet alemine, görünür alemine zuhur eder. Eğer gayb aleminde bir şey yaratılmadı ise onun bu aleme zuhur etmesi mümkün değildir ve bunda herhangi bir kulun hükmü olması da mümkün değildir. O zaman Allah seçtiği peygamberlere gaybı ile alakalı sırlar vermiş midir? Evet ve o peygamberlerine bu gaybi ile alakalı sırları verirken de o sırrın etrafını görevli meleklerle çevirttirmiş, şeytanlara ve cinni taifesine o sırları ifşa ettirmemiş çünkü şeytan ve kâfir cinliler veya diğer cinliler o sırra muttali olamamışlar. Muttali olmaları mümkün değil. Allah çünkü ayeti kerimede diyor ki: 'Allah seçtiği peygamberlerin önüne

ve ardına gözetleyici koyardı' diyor. Bu gözetleyiciler meleklerden de olabilir. Şimdi başka bir tartışma açayım size, bu gözetleyiciler Allah dostlarından, velilerden de olabilir. O zaman velilerin şahsi maneviyatları o sırlara gözetleme noktasında Allah'ın izin verdiği miktarda muttali olabilirler mi? El-cevap olabilirler ama şeytan ve cinlilerin bu sırlara muttali olması mümkün değil.

O zaman peygamberler, sallallahu ve sellem hazretleri ve geçmiş Adem'e kadar bütün peygamberlere gayb ile alakalı sırlardan verilmiş midir? Evet. Öyle meydana çıkıp da gaybı Allah bilir Allah'tan başka kimse bilmez, kimseye de bu sırlar verilmez diyen bir kimse Cin suresi, 27. ayeti kerimeyi inkar ettiğinden kâfir olur, küfre düşer. Sakın böyle bir söze kulak vermeyin. Sakın siz de herhangi bir yerde birisine kızdığınızdan, birisini sevmediğinden, birisiyle alakalı böyle bir takıntınız olduğu için Allah gaybı bilir, hiç kimseye de göstermez, söylemez demeyin çünkü peygamberler bu gaybi sırlara vakıflar bir, ikincisi Ümmeti Muhammed'den de Kuran'ın gaybi sırlarına vakıf olanlar olabilir mi? El-cevap olabilir çünkü Kur'an aynı zamanda gaybi sırları da kendi içinde barındıran bir ilahi kitaptır. Örnek; bismillah, elif, lam, mim, dal, henüz daha böyle ne diyorsunuz ona hocam? Hurufu mukatta, bu tip harflerin daha henüz manaları ve sırları açılmış değil. Bakın, manaları ve sırrı açılmış değil. Ne zaman o zaman mana ve sırrı açılacak? Kıyamete yakın Mehdi aleyhisselam çıktığında veyahut da Mehdiyet iyice zuhur ettiğinde, Kur'an Müslümanlara kendini daha da açacak. Sırlarını ifşa edecek ve Kuran'da öyle ayeti kerimeler Müslümanlar tespit edecekler ki öyle ayeti kerimeler tespit edecekler. Tekrar bunun altını çiziyorum, ben belki de görmeyeceğim, benim torunlarım belki de torunlarımın torunları görecekler. Öyle bir ayeti kerimeleri tespit edecekler ki o ayeti kerimeyi okuyan bir kimse eşyaya hükmedecek. Taş altın olacak, altın yakut olacak veyahut da bildiğiniz toprak büyük bir enerji olacak veyahut da bilemediğiniz bir balçık toprak, o ayeti kerimelerin sırrınca harikulade işler çıkacak orta yere. Bunu bu şu anda ne yazık ki Müslümanlara kapalı bir ilim. Bunu şu anda büyük velilerin dahi bunlara normalde dokunmaları, bunları söylemeleri uygun değil. Her şeyin vakti zamanı olduğu gibi bunun da vakti zamanı var çünkü Kur'an öylesine gaybi, öylesine büyük bir kitap ki o kitapta sadece dünyanın değil, bütün varlığın, kainatın sırrı saklı.

Kainatın sırrı saklı. Ondan sonra gelecek bir kitap yok çünkü son kitap ama ne yazık ki Müslümanlar tembel olduğundan çalışmadığından maddi manevi, Kuran'ın üzerinde de çalışmadığından, Kuran'ın bu manada ne demek istediğini, manasını da tam anlamıyla çözemediklerinden biz Kuran'a uzağız, Kur'an bizden uzak. Şimdi böyle olunca biz gaybi meselelerden uzağız

ve İslam dünyası boş tartışmaların içerisinde bocalayıp, debelenip duruyor. Bunda da hikmet var diyoruz ama bu hadiseler gelecek ahir zaman son diliminde İslam dünyası, Müslümanlar, bu gaybi ayeti kerimeleri, sırlı ayeti kerimeleri, sırlı, yani o ayeti kerimeye baktığınızda siz, hani alay ediyorlar ya, işte Allah burda, örnekliyorum, işte zekâttan bahsediyor, sen bunu normalde işte okuyorsun. Be ahmak! Onun zahiri zekâttan bahsediyor, batınını sen bilmiyorsun, alay etme. Alay etme! Alay ediyor. Yani siz bunu namazda okuyorsunuz, alay etme! Kur'an ilahi bir kitaptır. Henüz mana muhtevası ve sırrı ve gaybi tam olarak anlaşılmamıştır daha. Üç kuruş akıllılar üzerinde hükmetmeye çalışmasın. Üç kuruş maaşla da bu işler olacak değil. O maaşına bakıyor çünkü. Bunlar acı şeyler. O maaşına bakıyor. Bunun üzerine kafa yorması mümkün değil. Allah muhafaza eylesin.

Yirmi sekizinci ayeti kerime, bakın yirmi yediyi okuduk, yirmi sekiz: 'Bu elçilerin Rablerinin emirlerini tebliğ ettiklerini onun bilmesi içindir.' Bu ayeti kerimenin, normalde burda elçiye döndürdü. Demek ki burdan ben direkt tartışmaya mahal vermeden peygamberlere atfettim bunu ama Kur'anı iyi anlayan da bir kimse Kuran'ın elçisi hükmünde oldu mu? Evet. Kur'anı anlayan, onun gaybini bilen, onun sırrını bilen, tabiri caizse Kuran'ın bu manada matematiğinden metafiziğinden az bir şey, bir şey damladıysa o da Kuran'ın elçisi oldu. O zaman Kuran'ın elçisi olan kimse Rablerinin, yani Allah'ın emirlerini tebliğ ettiklerini, ne tebliğ ettiğini bilmesi içindi. Allah ona bu gaybi bilgiyi bunun üzerine verdi. O zaman ey islam dünyası, Kuran'ı iyi anla. Kuran'ı iyi oku. Kuran'ı idrak etmeye çalış ve Kuran'ın içerisindeki sırları, gaybi bilmeye çalış. Sırrını ve gaybini bilirsen eğer Allah'ın emrettiği, tebliğ ettiği bir ayeti kerimenin hakikatini bilesin, o ayeti kerimenin gerçek tecelliyatını öğrenesin diye sana bu gaybi bilgi verildi. O zaman meseleye baktığımızda, Hz. Mevlana'nın Mesnevi'sindeki bu meseleye, 'bu yapılan işin gayb âleminde eserleri doğar' baktığımızda o zaman bakın cebriyeden çıktık şimdi ama sözün başında biz buna baktığımızda cebriye gibi geldiydi, öyle değil mi ama biraz kafa biraz gönül patlatınca bu işin cebriyeden farklı olduğu çıktı meydana. O zaman Hz.Pir diyor ki yaşanan hadiseler, bilinen hadiselerin gayb aleminde bir tecelliyatı var ve gayb alemindeki tecelliyatıyla bu dünyaya tecelliyatı aynıysa sıkıntı yok ama gayb halindeki, gayb alemindeki tecelliyatıyla dünyaya tecelliyatı farklıysa o zaman sen gayb alemindeki tecelliyata bakacaksın. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

Şimdi bir ayeti kerime daha var, bakın bunu Allah hiçbir peygamberleri peygamberi ile de paylaşmamış, bakın peygamberi ile de paylaşmadığı meseleler var, bununla alakalı kimsenin söyleyecek sözü yok. Lokman suresi, ayet 34.Ne bu? Kıyamet. Ne diyor: 'Kıyametin ne zaman kopacağını dair

bilgi ancak Allah katındadır.' Bilgi nerdeymiş? Allah katındaymış. Şimdi kıyametle alakalı meşhur Cibril hadisi var ya; iman, İslam, ihsan. Sonra kıyamet ne zaman kopar diyor. Ona cevap ne? Sorulanın sorandan farklı bir bilgisi yoktur. Bilgi yok demiyor. Bu konuda bilgi yok dese diyeceğiz ki bilgi yok. Burda. manalı bir sır, bir söz var. Bu manalı sır, söz ne? Sorulanın sorandan farklı bir bilgisi yok. Bunu aldık, biz bir kenara koyduk. 'Yağmuru o indirir, rahimlerde olanı o bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç bir kimse nerede öleceğini de bilmez. Şüphesiz Allah her şeyi çok iyi bilendir. Her şeyden haberdardır.' Eyvallah! Şimdi, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin gaybla alakalı, bunu normalde hadis kitaplarında bulmanız mümkün.

Buhari, Müslim, Tırmizi, İbni Mace, Ebu Davud, İbni Hanbel, bunları bütün, Riyazü's Salihin, herhangi bir hadis kitabından Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin gaybin gelecek kısmından bahsettiği, veda haccında bahsettiği, değişik bahislerde bunları bahsettiği, hatta bazı hadisi şeriflerde kıyamete kadar olacak olan o kadar bize bu konuda bahsetti ki o kadar anlattı ki kıyamete kadar olacak olan bütün hadiseleri bize anlattı diye hadisi şerifler var ama sahabelerin hepsi de bunları ezberleyemiyorlar. İşin enteresanı bu. Diyor ki bir tanesi, benim aklımda kalan bunlar oldu. Öbürkü diyor ki benim aklımda kalan bunlar oldu. Öbürkü diyor ki benim aklımda kalan bunlar oldu. Demek ki sahabe o gaybi meseleleri, hepsini hıfs edememişler. Daha doğrusu Allah müsaade etmemiş. İşin perde arkası bu. Allah müsaade etmemiş. Demek ki o bu gayb, bununla alakalı hadisleri aldım buraya da ben konuyu böyle çok uzatmak, bu konuda şimdi şey yapmak istemiyorum. Mesela en ilgi çekici, uzun biraz, ondan sonra bunu okuyuvereyim, bir de şeyle alakalı, gelecekle alakalı: 'Yer bana dürüldü. Yeryüzünün doğusunu ve batısını da gördüm.' Dikkat edin hadisi şerife Yer bana dürüldü. Yeryüzünün doğusunu da batısını da gördüm. 'Ümmetim, bana dürülerek gösterilen yerlerin hepsine hakim olacaktır.' Dürülerek gösterilen yerlerin hepsine de ümmet hakim olacaktır. 'Altın ve gümüş hazineleri bana verildi. Ben Rabbimden ümmetimi genel bir kıtlıkla helak etmemesi ve onlara kendilerinden bir düşman musallat edip de köklerini kazımamasını diledim. Rabbim bana şöyle karşılık verdi: ' Ey Muhammed, ben bir şeye hükmettim mi burdan artık dönülmez.' Bakın bu hadisi kutsi bu, bunu burda okumamın bir sebebi gelecek beyitlerle de alakalı. Gelecek beyitlerle de alakalı.

Konuyu böyle bir bütünlük içerisinde anlatmaya çalıştığım için bunu okuyorum. 'Ben bir şey hükmettim mi bundan artık dönülmez. Ben ümmetinin genel bir kıtlıkla helak olmayacağı sözünü sana verdim. Onlara kendi nefislerinden başka köklerini kazıyacak bir düşman musallat etmeyeceğime

dair de söz verdim.' Yani bize nefsimiz yeter! 'Hatta şayet üzerlerine arzın her tarafından, yahut arzın memleketleri arasındakiler bir araya gelseler dahi ta ki ümmetin birbirlerini helak edip esir alınıncaya kadar.' Bunlar da yaşandı mı zaman içerisinde? Yaşandı. 'Ben ümmetim hakkında saptırıcı liderlerinden korkuyorum.' Allah resulünün sözü devam ediyor: 'Ümmetim içinde bir kere kılıç çekilirse kıyamete kadar artık bir daha indirilmez.' Kılıç çekildi mi? Evet. Hz. Ali radyallahu anh hazretleri zamanında çekildi mi? Evet. Bir daha indi mi kılıç? İnmedi. 'Ümmetimden bir takım kabileler müşriklere katılmadıkça, ümmetimden birtakım kabileler de putlara tapmadıkça kıyamet kopmaz.' Bunlar da yaşandı mı? Yaşandı. Bir takım kabileler putlara taptı mı? Evet. Müşriklere katıldı mı? Evet. Hatta ümmetin içindeki büyük bir kısım devlet başkanı müşriklerle yan yana, kol kola mı? Evet. Kâfirleri kendilerine dost tutmuş vaziyetteler mi? Evet. Müşrikleri kendilerine dost tutmuş vaziyette mi? Evet. Ümmetin büyük bir kısmı kâfirlere ve müşriklere benzememek için yarışıyor mu? Evet. 'Ümmetimin içinde otuz tane yalancı peygamber çıkacaktır.' Daha ölür ölmez yalancı peygamber çıktı mı? Çıktı. Bunun en önemlisi Müseylemetül Kezzap mıydı? Evet. Ölür ölmez peygamberliğini ilan etti mi? Evet ve ondan sonra peygamber gelmeyecek diye birçok delil olmasına rağmen kendisini peygamber ilan edenler oldu mu? Evet. Var mı? Evet. Bakın var mı? Evet. kendilerini yok işte biz elçiyiz de yok biz ondan sonra nebiyiz de yok şöyleyiz de böyle... Çevir gazı yanmasın, laf döndürüp dolaşıyorlar mı? Evet. O zaman Hz.Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin bakın gaybi olan bu tespiti çıkmış mı meydana? Evet. Oysa 'Ben peygamberlerin sonuncusuyum. Benden sonra peygamber gelmeyecektir. Allah'ın emri gelinceye dek ümmetimden bir taife, ümmetimden bir taife devamlı olarak hakkın yanında yer alıp onu savunacaktır.'

Demek ki ümmetten bir taife olacak, bu ümmetten taife devamlı hakkın yanında olup onu savunacak. Yani Kur'an ve sünneti seniyyeye azı dişleriyle sımsıkı tutunup onu savunacak, onu hem yaşayacak hem de yaşatmaya çalışacak. Onlara muhalefet edenlerin kendilerine bir zararı dokunmayacaktır. Yani bu ümmetinden o taife yani ümmetinden Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp hakkı tebliğ eden, hakkı tebliğ eden o taifeye hiç kimsenin zararı dokunmayacak yani onlara zarar veremeyecekler. Zarar veremeyecek demek, zorluk çekmeyecek, sıkıntı çekmeyecek manası değil. Öyle anlaşılmasın. Onlar tebliğlerine, hakkın yanında durmaya devam edecekler. Zorluklar, sıkıntılar, belalar, musibetler, baskılar, şunlar, bunlar, onları yıldırmayacak. Onlar geri adım atmayacak. Paraydı, maldı, mevkiydi, kadındı, oydu, buydu onları bozmayacak. İşte adam çok yakışıklıymış! Bozmayacak o mümine kızı, mümine kadını. İşte kadın çok güzelmiş! Adam bozulmayacak

ona. Para bozmayacak o kimseyi. Mevki o kimseyi bozmayacak. Onu hangi mevkiye getirirsen getir, o hakkı savunacak. E tabii islam sisteminin dışında da onların bir mevkiye gelmeleri mümkün değil. İstemezler oraya, ne milletvekili öyle olsun isterler, ne genel müdür, ne herhangi bir yerde, memur dahi öyle olmasını istemezler. Sebep? Yiyen yiyen yiyecek çünkü içen içecek. Hırsızlık yapan hırsızlığını yapacak. Üç kağıt yapan yapacak, beş kağıt yapan yapacak. Adaletsizlik yapan yapacak, yiyecek içecek. Yalıyacak, yutacak. Haram mı helal mi dikkat etmeyecek! Böyle olunca ona namuslu, şerefli, haysiyetli bir insan lazım değil öyle yerlere. Öyle altına her şeyin imza atacak bir insan lazım. At imza, atacak. Bu hak mıydı değil miydi hakikat miydi bakmayacak. Lgbt'ye de el kaldıracak, eşcinselliğe de el kaldıracak, ibneliğe de el kaldıracak. Olur diyecek, geç ne olursan ol. Tabi! Allah lanet ediyormuş, önemli değil. O ona el kaldıracak. Lanetli işlere de el kaldıracak, tasdik edecek, aracı olacak. Adam gidiyor sabahleyin ulu camide sabah namazı kılıyor, akşama dansözlerle beraber. Ne? Siyasetçi! E bu ne? Sabah namazında ulu camide milletin önünde namaz kıldın, e ondan sonra git Allah'a, peygambere, dine, imana, ondan sonra atan tutan laf söyleyen sanatçı bozuntusuyla poz ver, ona para ver belediyeden. Bunu biz söyleyince muhalif oluyoruz. Tabii! Alkışlayacaksın sen de sen de onlardan olacaksın. Yani bir şeyi, neyi alkışlıyorsan ondansın. Alkışladın, neyi alkışladıysan ondansın. Hani geldi bedevinin birisi kıyameti sordu.

Şimdi kıyametten laf açıldı ya bugün, dedi ki: 'Ey Muhammed! Kıyamet ne zaman kopacak' dedi. Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri böyle onun o sorusundan biraz böyle tabiri caizse, hani bizim tabirimizle canı sıkıldı deriz ya, canı sıkıldı. 'Kıyamet için ne biriktirdin' dedi ona, 'kıyameti soruyorsun kıyamet için ne biriktirdin' dedi. O bedevi durdu, dedi ki: 'Ya Resulallah, ben çokça ibadet eden bir kimse değilim, çokça namaz kılan, çokça oruç tutan, çokça böyle can hıraş ibadetin içinde olan birisi değilim ama dedi ben Allah ve Resulünü çok seviyorum.' Bu hadisi şerif benim ümidimi arttırıyor. Ben o yüzden böyle hadisi şerif ezberimde. Dedi ki ben Allah ve Resulünü çok seviyorum. Öyle deyince Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin de yüzünde bir yumuşaklık, bir tebessüm oluştu böyle. Dedi ki ona: 'Kişi sevdiğiyledir.' Bu tabii müjde oldu o bedeviye. Rabbim bizi de bu konuda müjdelesin inşallah. Biz de Allah ve Resulünü çok sevelim inşallah. Bizim de ben kendi nefsim için söyleyeyim amellerimiz o kadar fazla değil. Hatta yok hükmünde görünür onların amellerinin yanında. Yani bedevi öyle söylemiş, bedeviyi sakın ha siz böyle ameli az olarak görmeyin. Onun çıtası yüksek. O kendi zamanındaki yüksek çıtayı gördüğünden diyor ki benim amelim o kadar yok. Benim amelim

o kadar yok diyor. Kendi zamanındaki çıtayı görüyor çünkü kendi zamanındaki çıtayı. O çıtayı görünce diyor ki benim o kadar amelim yok, benim fazla namazım yok, fazla orucum yok. yani kendinizi bedevi ile kıyaslamayın. Biz onun atının burnunun üzerindeki terinin tozu olamayız. Öyle demiş ya İmamı Azam, İmamı Azam öyle demiş. Kim? Tabiinden, selef alimi, fıkıhın babası, imamların babası, imamların babası. Kendi zamanını bırakmış, kıyamete kadar gelecek olan meselelere fıkh eden adam.

Yani oturuyorsunuz bugünkü meseleye, meselelere ışık tutan, bugünkü meselelere ışık tutan bir fıkıh babası. Muhteşem üstü bir kimse. Bakmayın şimdiki böyle sonradan olmalara, sonradan yetmelere, 'ben de bir İmamı Azam gibiyim' veyahut da bir kısım böyle ehli tarikat olanların bir kısmı, 'bizim alimlerimiz İmamı Azam'dan üstün, bizim hocalarımız, mollalarımız İmamı Azam'dan üstün' sözlerini söylüyorlar söylemiyorlar bilmiyorum, onların müntesiplerinden duyuyorum. Bu küstahlık, bu kibirlilik, bu cehaletin dik alası, bu cehaletin dibi! Yani bir kimse üç kitap okuyup da yani ben de bugünün İmamı Azam'ıyım! Yok bizim hocalarımız, bizim mollalarımız, bizim cemaatin işte mollaları İmamı Azam'dan üstün...Bu sözler çok böyle kibir kokan, bu sözler böyle cahillik kokan sözler. Allah muhafaza eylesin. Bu onun sözüydü. Yani biz diyor sahabenin atının burnunun üzerindeki derinin tozu olamayız. Tevazuya bakın, tevazuya bakın! Oysa hadisi şerif: 'Ümmetimin alimleri beni İsrail peygamberlerinden üstündür.' Bu hadisi şerif orda dururken, o tevazu ediyor, diyor ki ben sahabenin atının burnunun üzerindeki ter damlacığının üzerindeki tozu olamam, diyor. Allah bizi affetsin. İşte demek ki o Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışanlar, bunlara zarar veremeyecekler. O topluluk kıyamete kadar, kıyamete kadar o toplum böyle bir topluluk olacak. O topluluk Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp kıyamete kadar Kur'an ve sünnetin öğrenilmesi ve yaşatılması için mücadele edecek. Demek ki bunlar normalde peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin gelecek gayba ait olan hadisleri, yani öyle kalkıp da 'gaybın anahtarı Allah'ın elindedir, başka hiç kimse bilmez' sözü peygamberleri bağlamıyor ama o peygamberlerin de işte kıyametin kopması gibi yağmurun ne zaman yağacağını bilmesi gibi insanın nerde öleceğini bilmesi gibi bu tip gaybi meselelerden onlara da kapalı. Eyvallah.

O zaman biz baktığımızda bütün bizim kendi üzerimizde, bizi ilgilendiren şey ne? O zaman bizim kendi üzerimizden sadır, olan zuhur eden bizim yaptığımız işlemler bu manada bizim yarattığımız şeyler değildir. Bunları yaratan Allah'tır. Bizim bu kolumu oynatmam benim mahlukum değildir, benim yaratmam değildir. Bunun yaratması Allah'a aittir. Bunu kesb, bunu istemek yani, bunu düşünmek bunu normalde düşünerekten, tasarlayaraktan

bir şey yapmak, yaratmak Allah'a aittir ama onun tasarısını da bizde yaratan, düşünceyi de biz de yaratan Allah'tır. Burda şimdi tartışma şu, bu düşünceyi yaratan Allah ise bu düşünce bizde cebri mi değil mi? Ben bunu düşünüyorum. Burası böyle tabiri caizse insanın beynini dağıtan, kalbini yoran bir yer. Herkes diyor ya, ne, düşünce hürriyeti. Evet, insanlar ne kadar hür düşünme. İnsanlar düşüncede ne kadar hürler. Şimdi bir ayeti kerimeden not almıştım, Zümer 62: 'Allah her şeyin yaratıcısıdır ve o her şeyi idare edenler.' Ben hep böyle derim ya Allah affetsin ben demekten böyle, o manada değil. Bir şeyin adı varsa, yani kendisi var, kendisi varsa onu bir yaratan var. Düşünce, adı var. Düşünüyor muyuz? Evet. Ne düşüneceğimizi o mu emrediyor yoksa biz ne düşüneceğimize kendimiz mi karar veriyoruz? Çok basit alabilirim, ben kendim ne düşüneceğime ben kendim karar veriyorum, istediğimi düşünebilirim. İstediğimi düşündüğüm için de onun sorumlusu benim ama o düşünceyi yaratan Allah. O zaman Hâlik mahlukun emrine mi girdi? Mahluk ne düşünüyorsa onu mu yaratıyor? Eğer programlanmış paket olarak ben onun istediğini düşünüyorsam o zaman cebriyeyim. O zaman özgür değilim. O zaman öyle bir şey olmuş olsaydı o zaman şunu demezdi "Allah'ın zatı bütün tefekkürden uzaktır, tefekkür edilemez, münezzehtir bilinmez.' O zaman başka bir şey çıktı ama her şeyin yaratıcısı o. O zaman şuna geleceğiz. Onun yaratmadığı hiçbir şey yok. Her şeyi en ince detay ve ayrıntısına kadar o yaratıyor. Bu yaratmada kulların bir dahli var mı? Yok. Bu yaratmada kulların ortakçılığı var mı? Yok. Yaratma direkt Allah'ın kendi zatı uluhiyetinde. Hiçbir şeyde yok ama düşünce olarak, bu ben şimdi meseleyi hafifletmek için öyle söylüyorum. Yani hürüz ama gelecek olan beyite bakın:

'Onların bize nispeti varsa da hepsi ancak tek Allah tarafından yaratılmıştır."

Yani bir önceki beyit neydi? Diyordu ki bir önceki beyitte: 'Yapılan iş gayb aleminde eserleri doğar. O meydana gelen eserler halkın hükmüne tabi değildir.' Sonraki beyit vuruyor beynimize. Diyor ki: 'Onların bize nispeti varsa da hepsi ancak tek Allah tarafından yaratılmıştır. Yani o gayb alemindeki işlerin bir kısmı, işlerin bir kısmı insanlara, halka nispet edilse de (şimdi onu birazdan açıklayacak zaten, beyin yakan yerler buraları) onları halka nispet edilse de bunların diyor hepsini de yaratan tek Allah'tır. Halka nispet edilse dahi. İşte ne getirdi? İçecek getirdi, Adnan abi içecek getirdi, halka nispet ettik, öyle değil mi? Adnan abi çay getirdi, halka nispet ettik öyle değil mi? Ancak böyle örnekleyebileceğiz ama diyor bunlar halka nispet edilse de o tek Allah tarafından yaratılmıştır. Bir şey halka nispet edilebilir. İşte ben burdan fareyi ondan sonra Erdoğan'a attım. Kim attı? Ben

attım. Erdoğan diyecek ki kim attı? İşte Mustafa Özbağ attı. Attı kafama geldi, attı kafamdan vurdu beni. Öyle ya! Kime nispet edildi? Halka, bize nispet edildi ama yaratan diyor bunları Allah'tır. Bunları Allah yaratır hepsini de. Hepsini de, hepsini de! Ayeti kerime ne diyor? Zümer 62: 'Allah her şeyin yaratıcısıdır ve o her şeyi idare edendir.' Hem yaratıyor hem yarattığını da ne yapıyor? İdare ediyor. Yarattığını da ne yapıyor? İdare ediyor. En'am, 101: 'O gökleri ve yeri eşsiz bir şekilde yoktan var edendir.' Bir de yoktan var ediyor, bütün her şeyi yoktan var ediyor. Gökleri de yerleri de eşsiz bir şekilde yoktan var ediyor. En'am 102: 'İşte Rabbiniz olan Allah budur, ondan başka hiçbir ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. O halde ona itaat edin. O her şeye vekildir.' Sana bir şey kalmadı burda gene. O zaman hiçbir şey var olmazdan önce yani bir şey var olmazdan önce ben yine öyle yürüyeceğim, Allah'ın ilmi ilahisinde o mevcuttu. Ya bu iğneden ipliğe, zerreden kürreye her şey ve onun içerisinde olacak olanlar da dahil. Olmuşlar zaten orda da olacak olanlar da dahil.

Ebediyette, ebediyet noktasında, ebediyetin sonu yok. Sonsuz bir şekilde varlığın üzerinde, ne olacaksa varlığın üzerinde ne yaratılacaksa hepsi de Allah'ın ilmi ilahiyesinde mevcut. Bakın mevcut diyorum, yaratılacak demiyorum. Mevcut. İlmi ilahiyede mevcut. Allah bilinmez gizli bir hazineydi, bilinmekliği istedi, bir şey yarattı. Allah bilinmez bir gizli hazineydi, gizli hazine, bilinmezdi, bilinmekliğini istedi, bilinmekliği isteyince bir şey yarattı ve bu yaratılma, bu yaratılış, bu yaratma bitmiyor, sonsuz. Sonsuz, bakın sonsuz bir Allah'ın, sonsuz bir Allah merhumun sonsuz bir Allah'ın yaratmasını sonlandırmak mümkün değil ve sonsuz bir şekilde yaratıyor. Yaratmaya devam ediyor. Her an ve her şeyin yaratıcısı o. Baktığınız zaman artık bu öyle bir şey ki varlığın üzerinde Allah'ın hükmünün, kudretinin, kuvvetinin, yaratmasının dokunmadığı hiçbir zerre yok ve hepsi de onun ilmi ilahiyesinde, ilmi ilahiyesinde var. İlmi ilahiyeden şahadet alemine tecelli ediyor. Yani görünmezden görünürlüğü zuhur ediyor, görünmezden! Bilinmezlikten bilinirliğe tecelli ediyor. Her şey, her şey, bakın her şey bilinmezlikten bilinirliğe tecelli ederken arkasından bir an sonrası yine bilinmez. Bilinmezlikten bilinirliğe, bilinirlikten yeniden bilinmezliğe gidiyor. Çünkü bir an sonra ne olacağını bilmiyorsunuz, bilmiyoruz. İlmi ilahide mevcut ama varlık olarak tamamiyetle ay bir an sonra ne olacağını bilmiyor. Güneş bir an sonra ne olacağını bilmiyor, yıldızlar bir an sonra ne olacağını bilmiyor, insanlar bir an sonra ne olacağını bilmiyor. Bildiği anda bilinmezlik geliyor arkadan tekrar. Bilinirlik noldu? Yaşadı o esnada. Anı yaşadı, anı yaşadı, bilinmezlik bilinirliğe geçti, tekrar bilinmezliğe düştü. Bundan koku almak, burayı böyle anlamak, burayı biraz böyle idrak etmek

ancak seyri sülûk ile mümkün. Seyri sülûku olmayanların yani bunu söylemek istemiyorum ama bunu idrak etmeleri, bunu anlamaları biraz zor. Ben böyle anlatabildiğim kadarıyla anlatmaya çalışıyorum kendimce, Allah bizi affetsin çünkü bu ancak manevi tecelliyatla idrak edilebilecek, anlaşılabilecek bir şey. Bu ancak kalbin hakikat perdelerine açılmasıyla alakalı.

Hani biz zikrederiz, hani zihnimiz dildedir ya, biz zikrettiğimiz Allah mefhumunu, zikrettiğimiz ilah mefhumunu idrak etmekten uzağızdır. Yani bir sufi kardeş gelir, rüyasında görür, ders ister. Ders isteyene de dersini veririz. Deriz ki tevhide başla, tevhid oku, zikrullah yap. O kimse ister Allah esması de ister tevhid de la ilahe illallah de istersen ona başka bir esma ver. Yani o kimse isterse sen ona hu esmasını ver, önemli değil burda. O kimse zikrettiğini idrak edebiliyor mu? Etmiyor çünkü onun onu idrak edebilmesi için kalbi aklının çalışması lazım. Kalbi aklının çalışması, iman etmesi, itaat etmesi, sevmesi, teslim olmasıyla alakalı. Onun kafasında şek şüphe kalmaması lazım. Allah'a karşı, resulüne karşı, üstadına karşı, o kimsenin kafasında itaatte, teslim olmada hiç şek şüphesi olmaması lazım. O kimse tabiri caizse çıplak bir şekilde orda durması lazım. Bu çıplaklıktan erotizm aklınıza gelmiyor tabi, yani normalde o böyle bütün, o güne kadar olan Kur'an ve sünnet ve sufi düşüncesinin dışındaki bütün her şeyden sıyrılması gerekir. Onu yakalayamazsa onu idrak edemezse o kimse zikrettiğini idrak edemez. Zikreder ama sevap alır mı? Evet. Sevaba ulaşır mı? Evet. Ümmeti Muhammed'in sıkıntısı bu zaten. Kur'an okuyor mu? Evet. İdrak ediyor mu? Hayır. Namazı kılıyor mu? Evet. İdrak ediyor mu? Hayır. Namazda fatihayı okuyor mu? Evet. İdrak ediyor mu? Hayır. İdrak etse o namazı kılamaz o. İdrak etse, idraki açılsa namazı bitiremez. 'Elhamdülillahi rabbilalemin'de kalır. Kalır, kalır! Bakın, orda kalır veyahut da idrak etse, lailahe dediğinde kalır. Örnekliyeyim, küçücük bir şey 'la ilahe' derken ne kadar çok put varmış bende der. O putları 'la ilahe' dediğinde, yıktığında putsuzluk canını sıkar önce. Alışılagelmiş putları var çünkü içerde ve dışarda.

Şimdi bu normalde o kimse seyri sülûkta o ilmi ilahiden kopup gelen, gayb ile alakalı meselelere vukufiyet, vukufiyet sağlarsa ancak o zaman bunu anlar. Öbür türlü bunu anlaması mümkün değil ve bunu anlayınca da zaten hani demiş ya: 'Deme niçin bu böyle, yerindedir o öyle', deme neden bu böyle, neden şöyle. Burda tabii sanki cebriye varmış gibi geliyor insanlara. O yüzden ehil olmayanların yanında bu sohbetleri açmamışlar. Ordan sivri akıllının birisi siz cebriyecisiniz deyip çıkar veya siz kaderiyecisiniz der çıkar. Oysa halka nispet edilmiş olsa dahi bazı şeyler, yaratan odur. Bazı şeyler avam tarafından Allah'ın ilmi ilahisinin dışındaymış gibi görünür bazı

şeyler veya umumi şeyler Ahmet attı, Mehmet attı, Hüseyin getirdi, Ali götürdü avamın işidir. İşin hakikati öyle değildir. O yüzden ayeti kerimede: ' Sen atmadın, ben attım' der. Ayeti kerimede 'sen atmadın, ben attım' der. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bir avuç toprağı atmasını kendine atfeder. 'Sen öldürmedin, ben öldürdüm' der bir de. Sen öldürmedin, ben öldürdüm' der. Şimdi Hz. Pir aklımızla oynamaya devam ediyor:

'Mesela Amr'a Zeyd bir ok atar, o ok Amr'ı kaplan gibi yaralar. Yara bir yıl kadar Amr'ın vücudunda ağrılar sızılar meydana getirir. O dertleri Hak yaratmıştır, insan değil.'

Birisi birine bir ok attı, oku atınca karşıdaki yaralandı. Yaralanan kimse bir yıl o yaraların ağrısıyla, sızıyla hani depreşti, mücadele etti. O dertleri diyor Hak yaratmıştır, insan değil. Biz şimdi Ahmet'ten, Mehmet'ten bileceğiz ya onu, Hz. Pir diyor ki yani oku attı birisi, oku attı, o diyor yara bere oldu. O yaradan bereden olan ağrıları, sızıları hepsini de Hak yarattı.

'Oka hedef olan Amr, o anda korkudan ölürse yahut ölümüne kadar bedeninde yaralar bereler vücuda gelir de o ağrılardan o illetlerden ölürse Zeyd'e ilk sebepten ok attığından dolayı katil de.'

Yani Zeyd, ilk önce o attı ya oku, Amr bu sefer normalde ağrılardan, sızılardan, ondan bundan dolayı öldü, Zeyd'e ilk sebepten, ok attığından dolayı katil de.

'Hepsi Allah'ın icadı ise de o ağrıları Zeyd'e nispet et.'

Hepsi de değil, yaratan değil çünkü ok atan öldü. Hepsi de sonuçta Zeyd'den dolayı ya onlara nispet et. O zaman hatta diyor ki oku atan hani Zeyd bir ok attı ya Amr'a, Zeyd de diyor hani bu o normalde buna, Amr'a ok attığı için cezaya uğramaktan bir de korksa diyor, ölse Zeyd yani Zeyd'i de ortadan kaldırdı, Amr'a ok attı ama Zeyd de öldü. Zeyd ölse de diyor Amr o ağrıları, sızıları çekti mi? Çekti. Demek ki diyor o ağrıların, o sızıların sebebi Zeyd değil, onu yaratan Zeyd değil çünkü oku atan öldü. Eee, ama ağrı sızı devam ediyor mu? Ediyor. İşte onu yaratan ne? Allah. Demek orta yerde Zeyd'i de ortadan kaldırsak, ağrıyı sızıyı ortadan kaldırabildik mi? Kaldıramadık, ağrı sızı devam ediyor. Çünkü ağrıyı sızıyı yaratan neymiş? Allah'mış. E şimdi burdan başka bir yere de hemen bir dolanıvereyim. Hani ne diyordu hadisi şerifte? 'Bir kişinin başına hastalık gelse, sıkıntı gelse, bela gelse, musibet gelse, bir dert gelse, bir gam, kasavet, üzüntü gelmiş olsa, üzüntü gelmiş olsa, kul ona sabrederse ne oluyordu? Bir, günahlarına kefaret oluyordu. İki, ne oluyordu? O kimse manevi olarak uruc ediyordu, yükseliyordu. Ha bakın, o zaman o gamı, o kasaveti, o derdi, o çileyi, o sıkıntıyı,

ızdırabı veren, pardon onu yaratan neymiş? Allah, onu yarattı ve sana onun karşılığında da ne verdi? Sevap verdi. E şimdi onu sıkıntı olarak mı göreceğiz rahmet olarak mı göreceğiz? Şimdi büyüklerden bazıları o yüzden belayı, musibeti, sıkıntı, gamı, derdi kasaveti kendileri görünce üzülmemişler, hatta sahabeden tedavi olmayanlar var. Kılıç yarası almış, tedavi olmuyor. Yara akıyor, damlıyor orda, hani dağlamak var ya yakmak, onu da kabul etmiyor. Sahabeden, tabiinden öyle zatlar var. Yani başı ağrımış ilaç için su bile içmemiş. İşte baş ağrısına şu iyi gelir demişler, içmemiş kabul etmemiş.

Tabi modern tıp dünyası buna karşı. Sabahtan akşama kadar ilaç içeceksin benim gibi. Sabah içeceksin üç tane, akşam içeceksin üç tane, yetmeyecek araya bir şeyler katacak. Hoca bir ilaç verdi, Gürkan'a dedim içmesem olur mu? Dedi içmen lazım, daha çabuk toparlarsın. Benim iyiliğimi düşünüyor o, şey değil, hani kötülüğümü düşünmüyor. Allah eksikliklerini göstermesin, doktorlar da lazım, değil mi? İnsan ümid ediyor çünkü. Kolay değil; annesi hastalanıyor, babası hastalanıyor, eşi, çocukları kendisi. Yani şey değil, tedavi olmak hak. Bakın başka bir hadisi şerifte de: ' Tedavi olunuz, şifayı arayınız' diyor. Bir de bu var ama öbür türlü yani şey farklı, düşünce farklı. O zaman ne yaptı? Hepsini de Allah kendi fiil ve sıfatlarını eline aldı. Evet, bu manada o zaman, bir varlık var komple, varlığın üzerinde tam hakimiyet kuran Allah var ve bu varlığın haricinde başka bir varlık, başka bir Allah yok, bütün varlığın üzerinde varlığın tekliği söz konusu ve varlığın üzerinde tek hakimiyet kuran Allah ve onun sıfat ve tecelliyatından başka aslında gerçek manada başka bir şey de yok. Her şey onun sıfatının ve fiiliyatlarının tecelliyatında. Biz sadece kesb, isteme noktasındayız. Bunu cüzzi irade noktasında kendime bağlıyorum çünkü bunun böyle işin içinden burda bunu da ona bağlarsak çünkü imtihanın sırrı kalkıyor orta yerden. Bu normal, o zaman herkesin kafayı sıyırması gerekiyor. Bunu da çok büyütmeyin yalnız kafanızda. Yani öyle cüzzi iradenizi de çok büyütmeyin. Yapabildiğiniz yere kadar minimize edin bunu. Bunun üzerine de çok yük yüklerseniz nefsinize uyarsınız, kendinizi bir şey zannedersiniz. Bu kadar da değil yani. Geç oldu, daha bu hani derler ya bu hamur çok su kaldırır diye ama ben böyle yarım da kalmasını istemedim. O yüzden gidebildiği yere kadar, en az buraya kadar gitsin istedim. Sohbeti burda bırakacağız tabi.

Biraz konu anlatımı açısından yani cümlelere dökmek açısından, benim için zor bir gün geçirdim. Bunu itiraf edeyim yani tabiri caizse bu mevzuyu nasıl toparlayacağım, nasıl işin içinden, böyle herkesin anlayabileceği şekle getireceğim diye yazdım bozdum, yazdım bozdum bugün. Bir de hani böyle etkisinde kalmayayım diye daha önceki şerh edenlerin şerhlerine de bakmak

istemedim işin doğrusu. Dedim kimsenin etkisinde kalmadan kendimce, kendi idrakimi, kendi anlayışımı dökmeye çalıştım. Sürç-i lisan ettiysem affola. İllaki benimki doğru diye bir iddiam yok. Bunu da beyan edeyim çünkü Allah'ı bilme, Allah'ı tanıma, idraki yönden her zaman için ilerleyen bir olgudur. Ben bunun gerilediğini de düşünmem insan üzerinde eğer heva hevesine uymazsa, şeytana uymazsa. E böyle olunca bugün söylediğinizin yarın daha ilerisini söyleyebilirsiniz. Söylemeniz gerekir zaten. İnşallah bizden sonra gelecek olanlar daha ileri, daha derinlemesine konuşabilirler diyelim. Ö önümüzdeki hafta: 'Ekin ekmek, nefes almak, tuzak kurmak çiftleşmek de böyledir. Onların sesleri hep hakka mutidir.' Demek ki ekin ekmek, nefes almak, tuzak kurmak, çiftleşmek, onların da hepsi de bu hareketlerin hepsi de neymiş? Hakkın emrinde, Hakka mutiymiş. Hakka mutiymiş. Yani o zaman normalde bir kimse ekin ekse de hani nefes almak. Nefes almak ağzından burnundan ya, normalde o da Hakka muti. Bu böyle dedim ya, bu beyitler biraz kafa uçuran beyitler diye, buna çiftleşmeyi de koymuş, buna çiftleşmeyi de koymuş. Yani o zaman bir kimse çevrelenmiş oluyor. Bütün hepsi de Hakka muti, o zaman her şey onun mahluku, onun yaratması, onun kudret ve kuvvetinin altında olmuş oluyor. El-Fatiha maassalavat.

Gültekin Ace kardeşimiz sohbete iken, annesi hakkın rahmetine kavuşmuş. Allah rahmet eylesin inşallah. Cenab-ı Hak annesinin taksiratını affeylesin. Geride kalanlara iman, islam ve sabır ihsan eylesin. Geceniz hayırlı olsun inşallah. Yukarı bakıyorum gece sohbeti yapayım mı yapmayayım mı diye. İyi yapalım, tamam. Tamam yapalım. Bakacaktım öyle, bir dedim dışardan kim var kim yok, varmış tamam, yapalım inşallah. Bugün sordular, karar vermedim dedim, yapacak mıyım yapmayacak mıyım belli değil dedim, nasip neyse o olacak demek ki. Eyvallah! Şimdi bu kararı kim verdi, değil mi? Gece sohbeti yapılsın mı yapılmasın mı kararını kim verdi? İsmail'in eline mendili kim tutuşturdu? Mendili onun eline tutuşturmayı kim akıl etti? Öyle ya, bir mendil var mı ortada? Var. Mendil İsmail'in elinde dönüyor mu fırıl fırıl? Dönüyor. İsmail'in eline o mendili kim verdi? İsmail o mendile gözü gibi baktı, mendilin sahibine mi gözü gibi baktı, mendile mi baktı, baktırdı mı, batırıldı mı... Al işte, çık işin içinden şimdi! Ama İsmail'i biz ne yaptık? Gördük değil mi İsmail'i, kim salladı mendili? İsmail mi salladı. Bak ne diyor, mendili İsmail salladı diyor. Halka nispet etti, değil mi? İsmail salladı deyince. Mendili İsmail'e kim verdi? Birisi verdi değil mi? Halka nispet etti ama İsmail dese ki mendili o verdi, mendil ondan geldi, o salladı, ona gitti . Ona nispet etse ne olacak? Bir kimse hasta oldu, değil mi? Kim hasta etti onu? İsmail diyecek ki ben gördüm. Doğru mu İsmail?

İsmail'e desek ki ya maşallah ya sen görüyorsun demek ha? Gören sensin demek. Kim gördü acaba? Şimdi her şeyi ona nispet etsek, hukuk ne oldu? Bir tane de İlahiyatçı var şimdi, o da diyor ki hukuk nerde o zaman? Değil mi? Dur sen daha, şeytana gelmedik daha ya! Biz kendimizden çıkamadık, sen şeytana gittin ya. Hemen bağlayacaksın başka yere, yok bağlama. Bugün beyin yakan olduk herhalde biraz değil mi? Destur. Hakkınızı helal edin. Allah razı olsun inşallah.

https://www.youtube.com/live/na6VFbkbp3c?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1668-1669. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi hakkı hak bilen, hakka tabi olan kullarından eylesin. Batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Geçen haftadan kaldığımız yerden inşallah devam edeceğiz. Allah'tan bir şey gelmezse inşallah:

"Ekin ekmek, nefes almak, tuzak kurmak, çiftleşmek de böyledir. Onların sesleri hep Hak'ka mutîdir (eken, nefes alan, tuzak kuran, çiftleşen kuldur; bitiren, yaşatan, tuzuğa düşüren, doğurtan yahut bunların aksini meydana getiren Hak'tır)."

Hz. Pir meseleyi farklı bir boyutta, farklı bir şekilde yürüttü. Şimdi 'Ekin ekmek, nefes almak, tuzak kurmak, çiftleşmek de böyledir'. Yani bunlar normalde hepsi de Cenab-ı Hakk'ın yaratmasıdır, Allah yaratır hepsini de ama bunların hepsi de nedir? İnsana atfedilir ama bunları yaratan nedir? Allah'tır. Ekini eken bu manada, ekini ekmek kudretini ve kuvvetini veren, ekini ekme aklını veren Allah'tır. Onu yaratan da Allah'tır. Ekini topraktan çıkaracak olan da Allah'tır. O buğdaya akıl veren, buğdayın kendi içerisine aklı, aklı tanzim eden, o küçücük buğday tanesine normalde ne olacağını, ne olmaması gerektiğini komple buğdaya ilham eden, bu konuda ona bir kader biçen Allah'tır. Hatta enteresan bir şeydir, bütün tohumlar kendi içsel kaderleriyle hareket ederler, akıllarıyla hareket ederler. Siz buğdayı ekerseniz buğday topraktaki nemi, topraktaki kuvveti, topraktaki bütün proteinleri, onları bunları, bütün mineralleri kendince analiz eden ve buğday filiz verip vermemeye, kendi iç dünyasında karar verir. O buğday kendince filizlenir,

filizlendiği her aşamada hep dış etkenleri kendi aklıyla, Cenab-ı Hakk'ın ona vermiş olduğu akılla analiz eder. Ona göre hareket etmeye başlar. Bütün mükavanattaki varlığın üzerine Allah'ın nuru tecelli etmiştir ve bütün varlığın üzerindeki var olan hücreden, küçücük bir hücreden, hatta hücrenin içerisinde hani atom, atomun altındaki elementler, en son kuarklara kadar geldiler ya, o kuarkların altına da gidecekler, geçecekler ve en sonunda hiçliği bulacaklar. Yani aslında madde denilen bir şeyin olmadığını görecekler. Bunu biz ilerde torunlarımız, çocuklarımız görürlerse görürler ama madde denilen şeyin gerçek manada olmadığını, bunu dünya bilim adamları, fizikçiler, sonunda bunu bulacaklar ve Hz. Mevlana'nın normalde 'sen bütün alemi bir hayal üzerine yürür gör' sözü tecelli edecek ve hatta Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin 'bu dünyayı bir gölgelik olarak gör' sözü tecelli edecek. Şimdi ama o buğday tanesi veyahut da bir incir tohumu veyahut da bir meyve tohumu önemli değil veyahut da ana rahmine düşen bir sperm, ana rahmine düşen bir yumurta, bunların hepsini de Cenab-ı Hak kendilerince kendi sıfatlarınca onlara bir kader vermiş, onların hepsine de kendi içlerinde akıl vermiş.

Bunda senin yani kendince insana atfedilse dahi bunlar onlar hepsi de Hz. Pir'in demesiyle, ne diyor, Hakka mutidir, bunların hepsi de insana atfedilir ama hepsi de Allah'a teslimdir. O yüzden Cenab-ı Hak ayeti kerimede der ki hiçbir dişi Allah'ın ilmi olmaksızın hamile kalamaz, gebe kalamaz der. Demek ki orda Allah'ın bu noktada bir takdiri, Allah'ın orda bir kaderi var. Buğdayın üzerinde de var bu, incir ağacında da var, zeytin ağacında da var. Bakın zeytin ağacında da var. Şimdi bizim Bayındır'da bir bahçe dediğimiz bir yer vardı, üzerinde zeytinler vardı. Biz yılın kurak gidip gitmeyeceğini zeytinin çiçek dökmesinden anlardık. Çocuktuk, büyükler öyle öğrettiler. Eğer zeytin normalde, bizim orda zeytinler sallanmaz, eğer zeytin çiçek döküyorsa tohura geçmeden daha, o yıl kurak geçecektir. Tohura geçen zeytin bir daha tohur döker yani tohur deriz biz, küçük küçük, ne diyorsunuz muhtar siz ona, çiçekten doğum şeye geçince, meyveye onun adına, bir adı yok mu sizde, biz de onun adı tohur. Yani hemen çiçek döker dökmez, çiçek döküldü üst kabuk, küçücük bir zeytin şeyi, ne o minnacık bir zeytin meyvesi, zeytin. Biz ona tohur diyoruz. Daha olgunlaşmamış. O esnada evet, kurak gidiyorsa yani zeytin şunu diyor kendi aklıyla. Ben bu kuraklıkta bu kadar çiçeği tohura döndüremem, tohura döndürürsem buna bakamam. Bir çiçek döküyor, ardından zeytin, gene aklı var. zeytinin kendince. Tohur tutmuş ama diyor ki bu hava şartlarında bu nemle diyor ben bu tohurların hepsini besleyemem. Bir daha tohum döküyor, bir bakıyorsunuz siz, zeytin ağaçlarının dibi tohur dolmuş. Yani dökmüş tohuru meyve

küçücükken. Neden? Besleyemeyecek. Sebep? Hava şartları uygun değil. O kendi aklıyla yürüyor o. Cenab-ı Hak ona bir akıl vermiş. Nasıl ağaçtaki bir meyve ya da ağaçtaki bir çiçek Cenab-ı Hakk'ın vermiş olduğu kendi fıtrat aklıyla yürüyor, insan eli dokunuyor mu buna? Dokunmuyor. İnsanın bunda ona bir aklı var mı? Yok. İşte mükavamattaki bütün her şeyi, zerreden kürreye hepsine de Cenab-ı Hak bir kader vermiş, o kader üzerine yaratmış, o kader üzerine devam ediyor. İnsanın hücrelerinde de öyle. Siz hücrelerinize söz geçirebiliyor musunuz? Hayır ama yaptığınız bütün eylemler Cenab-ı Hakka muti, kudretiniz, kuvvetiniz, ferasetiniz, aldığımız her şeyimiz ama bunların hepsi de neye atfediliyor? İnsana atfediyor. Bakın bunların hepsi de ne oluyor? İnsana atfediyor. Yoksa koldaki gücü kuvveti veren kim? Allah. Başka hiçbir şeyi değil ve hepsi de neye mutiymiş? Hakka mutiymiş. Hz.Pir diyor ki bunların hepsi de birer sebepten ibarettir. Bunların hepsi de halka nispet edilse de yaradılış olarak, yaratma olarak hepsi de Hakka mutidir. Devam ediyoruz:

"Velilerde Allah'tan öyle bir kudret vardır ki atılmış oku yoldan geri çevirirler."

Atılmış oku yoldan geri çevirirler. Bunun sonraki versiyonu ne? Söz olarak bizim oralarda meşhurdur bu böyle atasözü gibi veli namludan çıkan mermiyi himmetiyle tekrar namluya döndürür derler. Bu normalde halk arasındaki daha doğrusu sufiler arasındaki söz böyledir. Bunu sufiliğimiz boyunca, ben sufilikle tanıştığımdan beri bu konuyla alakalı o kadar çok böyle laf söyleyen, bu konuyu irdeleyen, bu konuya böyle karşı çıkan, bu konuyla alay eden, ya böyle bir şey mi olur diyen, o kadar çok şey, insan, o kadar çok böyle aklı ileri, öyle kendini akıllı gören kimseler tanıdım, gördüm, bu mesele böyle sufiler arasında her ne kadar reddedilmeyip kabul görse dahi bir kısım zayıf gönüllü sufiler, bir kısım zayıf sufiler, 'ya bu kadar da değil', zaman zaman bunları da diyen insanlar oldu. Hz. Pir enteresan bir şekilde 'velilerden öyle Allah'ın kudreti vardır ki öyle Cenab-ı Hak onlara kudret vermiştir ki hani yaydan çıkmış olan oku tekrar yaya geri döndürürler' diye Hz. Pir mesnevisinde bu konuyu almış. Bunun üzerine alıyor tabi. Şimdi bunun son beş yüz yılda, altı yüz yılda, hatta daha geriye doğru, geriye doğru gitsek, bin yıldır İslam dünyasında tartışmaları var. Sufiliğe karşı olanlar, tasavvufa karşı olanlar, dervişliğe karşı olanlar, veliliğe karşı olanlar, veli olmaz diyenler, hep böyle bu tip büyük zatların sözlerini normalde dillerine dolayıp işte sufileri incitici, dervişleri incitici, Mevlevileri incitici böyle sözler kullanırlar. Bu son zamanlarda daha da ağırlaşaraktan devam ediyor.

Hani bu velilerin üzerindeki aslında kerameti inkar ediyorlar. Bakın velilerin üzerindeki kerameti inkar ediyorlar. Yani diyorlar ki hani keramet

hak olsa dahi ya bu zamanda öyle veli mi var, bu zamanda öyle şeyh mi var, bu zamanda öyle mürşit mi var! Siz bunlara mürşit mi diyorsunuz! Daha da ileri sözler var da ben şimdi onları söylemeyeyim. Tabi bunlar normalde bir de ama evliya menkıbelerinde geçer. İşte Kuşeyri'de olsun, Avarif'ül Maarif'te olsun veya Abdulkadir Geylani hazretlerinin sohbetlerinin sonundaki kerametleri ile alakalı konulan yazılar olsun, bunların hepsini de böyle üst üste koyup veyahut da işte bir kısım böyle sufilerin ileri geri şatahatvari konuşmalarını da örnek alaraktan buna böyle aykırı bir cephe oluşmuş vaziyette. Bunu böyle işte son 300 yıl 400 yıl 500 yıl olarak nitelendirmemiz biraz böyle zamanı daraltıyor, ben son 1000 yıl diyorum buna. Şimdi, bir bunu yerli yerine koyalım. Velilik ayetle, hadisle, imamların, içtihatlarıyla sabit olan bir hal. Bir kimse veliliği inkar ederse ayeti kerimeleri inkâr etmiş oluyor, ayeti inkar ediyor, hadisleri inkar ediyor, imamların içtihatlarını inkar ediyor ve inkar eden kimse, bir, küfre giriyor. Veliliği inkar eden kimseye tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Hala daha diyorsa velilik yok, o kesin kafir oluyor, kesin! Bir kimse şunu diyebilir, ben bu kimsenin veli olduğuna inanmıyorum, Allah yolunu açık etsin, sen inanmayabilirsin. Bunda bir sıkıntı yok ama veliliğe inanmıyorum diyorsa o kimse kesin kafir oluyor. Şimdi, Yunus suresi, ayet 62: 'İyi bilin ki Allah'ın dostlarına, velilerine korku yoktur, onlar üzülmezler de' 63. Ayet: ' Onlar iman eden ve Allah'tan korkanlardır', 64. Ayet: ' Onlara dünya hayatında da ahirette de müjde vardır, Allah'ın sözleri asla değişmez, işte büyük kurtuluş budur.' Demek ki velilik, veliler veya velilik Kur'anla sabit. Önce bunu bir kendimizde yerleştirelim. Velilik Kur'anla sabit olan bir hal.

O zaman bunu inkar etmek haşa insanın küfre düşmesidir ve yine bu Kuran'dan bakın bunlar, ben bu konuda kendi sözümü söylemiyorum. Neml suresi, ayet 38, 39,40, böyle söylüyorum ki sohbetleri böyle irdelercesine veyahut da sohbetlerde böyle bir eksik, kusur bulmak için uğraşanlar var. Böyle kendilerini de açığa veriyorlar, yazıyorlar sonra, burda böyle böyle demiştin, bunun hani şeyi nerde, delili nerde diye. O yüzden delillendirerekten söylüyorum. Allah onlardan da razı olsun. Ben onlara kızmıyorum. Beni daha da iyi disipline ediyorlar, ben dersime iyi çalışıyorum. Yani benim onlardan rahatsızlığım yok. Sakın öyle bir şey de anlaşılmasın. Ben o insanlara da bu konuda saygı duyuyorum. Takip etsinler, delilini sorsunlar, harika bir şey. Ben sufilikle ilgili bir söz verdim kendime de bütün kardeşlere, Kur'an, sünnet, imamlarının içtihadına uyacağımı söylemiş olduğumuz her şey. Evet, şimdi neydi? Tekrar Neml suresi, ayet 38, 39, 40, neyle alakalı? Süleyman aleyhisselam ile alakalı. Süleyman aleyhisselam ne yapıyor? Belkıs'ın tahtını istiyor, Belkıs gelmezden önce Belkıs yola çıkmış

ama yola çıkmış Belkıs gelmezden önce Belkıs'ın tahtını istiyor ve diyor ki ayet 38'de: 'Süleyman: Ey ileri gelenler! Onlar bana Müslüman olarak gelmeden önce o melikenin tahtını bana hanginiz getirebilir dedi.' Bakın Süleyman aleyhisselam bir peygamber, hani gaybı bilmez diyorlardı ya ben de geçen hafta peygamberlerin gaybı bileceklerini, Allah'ın onlara gaybı söyleyeceklerini, bildireceklerini söylemiştim. Yine diyor bak Süleyman diyor ki 'onlar Müslüman olarak gelmeden önce' yani henüz daha onlar Müslüman değil. Belkıs'ın ve avanesinin Müslüman olacağını Süleyman aleyhisselam biliyor. Diyor ki 'onlar Müslüman olmadan daha henüz' yani onlar geldiklerinde Müslüman olacaklar da Müslüman olmazdan önce o diyor tahtı, tahtı bana kim getirebilir.

Cinlerden bir ifrit, dikkat edin cinlerden bir ifrit, malum, Süleyman aleyhisselam, dünya üzerinde şeytanı ve kâfir cinnileri emrine alıp onları emrinde çalıştıran bir peygamber. Onların bukağılarla bukağılayıp yani kendisine köle edip şeytanı ve kafir cinnileri kendisine köle edip onlara normalde inşaatta, orda burda amelelik yaptırmış bir peygamber. O bütün herkesin korktuğu, çekindiği şeytan amelesi, cinni taifesi amelesi, bakın amelesi ve 'cinlerden bir ifrit diyor ki sen makamından kalkmadan evvel', Süleyman aleyhisselam orda, koltuğunda oturuyor. Süleyman aleyhisselam hem peygamber hem kral. Beni İsrail peygamberlerinin içerisinde Davut gibi hem kral hem peygamber olanlar var. Süleyman aleyhisselam da onlardan birisi, hem kral hem peygamber. Diyor ki cinnilerden birisi, yok sen koltuğundan kalkmadan doğrusu onu getirmeye benim gücüm yeter ve ben emin bir kimseyim. Yani bana müsaade et. Ben emin bir cinniyim. Ben onu, sen diyor oturduğun yerden kalkmadan onu getireyim ama Süleyman aleyhisselam ona getir demiyor. 40. Ayet: 'Nezdinde kitaptan ilim bulunan biri, ben onu sana gözünü açıp kapamadan getireceğim dedi.' Öbürkü koltuktan kalkmadan dedi ama Süleyman aleyhisselamın yanındaki bir veli, bak şimdi, onun adını öyle koyacağız çünkü diyor ki ona kitaptan ilim bulunan bir kimse, yani ilmü ledün sahibi. Süleyman aleyhisselamda bu ilim yok mu? Allah u alem var. Diyor ki bunu kim getirebilir. O zaman etrafındaki velilerden birisi diyor ki ben onu sana gözünü açıp kapamadan getireceğim dedi. Süleyman tahtı yanında duruyor görünce 'bu Rabbimin bir lütfudur, şükür mü yoksa nankörlük mü edeceğimi sınaması içindir. Kim şükrederse ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse şüphesiz ki Rabbim hiçbir şeye muhtaç değildir. Büyük lütuf sahibidir.' dedi. Yani daha henüz Süleyman aleyhisselam daha gözünü açıp kapatıncaya kadar Belkıs'ın tahtını yanı başında gördü. Yanı başında taht gelmiş. Şimdi bunun üzerinde bir sürü tartışma yapıyorlar. Yok onlar öyle mi gördüler yok onlar şöyle mi

gördüler. Buna akıl yürütme kardeşim. İman et. İman et! Süleyman aleyhisselamın yanında böyle bir veli zat var. Bu veli zat Cenab-ı Hakkın lütfu, ikramı, ihsanı, yaratması ile Belkıs'ın tahtını göz açıp kapatıncaya kadar Süleyman aleyhisselamın yanına Allah'ın izniyle getirdi.

O zaman o velilerin kerameti oldu mu bu? Oldu. Ali İmran, ayet 37, bakın peygamber sağ, Süleyman aleyhisselam sağ, Süleyman aleyhisselamın yanındaki onun peygamberliğine iman etmiş bir kul, bir veli zat. Al-i İmran 37: 'Onu güzel bir şekilde kabul etti ve onu güzel bir şekilde yetiştirdi ve Zekeriyya'yı onun bakımından memur etti. Zekeriyya, Meryem'in bulunduğu mihraba her girdiğinde onun yanında yiyecek rızık buldu. 'Bu sana nereden geldi ey Meryem', dedi. Meryem: 'O Allah tarafındandır. Şüphesiz ki Allah dilediğini hesapsız bir şekilde rızıklandırır' dedi. (Ali İmran, ayet 37). Meryem annemizi Zekeriya aleyhisselâma Cenab-ı Hak dedi ki Meryem'i koru, Meryem'e hizmet et. Meryem nerde? O zaman için mescitte. Mescidin içerisine Meryem kendisini kapattı, mescitte yaşıyor, dışarı çıkmıyor. Hiç kimseyle görüşmüyor, hiç kimseyle de konuşmuyor. İnzivada ve Cenab-ı Hak peygamberi ona hizmetçi kıldı. Her gün Zekeriyya aleyhisselam Meryem annemizin yanına gelip ona yiyecek içecek bir şeyler getiriyor ama her geldiğinde Meryem annemizin yanında taze taze, taze meyve, taze yiyecek içecekler görüyor. Her geldiğinde! Kendisi bir şeyler getiriyor amma velakin her geldiğinde bakıyor kendisinin getirmediği yiyecekler duruyor orda ve diyor ki Meryem'e, diyor ki bunları kim getiriyor, bunlar nerden? Meryem annemiz cevap veriyor, bu diyor 'Allah tarafındandır ve şüphesiz Allah dilediğini hesapsız bir şekilde rızıklandırır.' Demek ki Meryem annemiz de evliyadan, o da velilerden, Cenab-ı Hak hiçbir iş görmeksizin sebepsiz, sebebi yok, onu rızıklandırıyor. Taze yiyecekler, taze, hani eski dilde incir derler. Bildiğimiz incir değil, hani işte üzüm, karpuz, kavun, bunların hepsi de incir sınıfındadır böyle. O taze meyveler, taze incirler, taze yiyecekler görüyor. Demek ki velilik ayetlerle sabit. Burda Meryem annemizi aldım, hani sadece erkekler mi veli, kadınların velisi yok mu? Evet var. İşte Meryem annemiz buna bir örnek. Bakın Meryem annemiz buna örnek.

Şimdi peygamberlerin üzerindeki mucizelerde hani son zamana kadar tereddüt yoktu. Tabii yeni yeni, yeni profesörler çıktı, türedi İslam dünyasında. Bu sonradan türeyen bugün açıklamasını yaptım, bunların soyları Kabil'e dayanan, soyları manevi olarak Kabil'e dayanan soyu bozuklar bunlar. Dünya üzerinde iki tane soy vardır, birisi Adem, Şit üzerinden soy gelir, İbrahim, İbrahim'den Muhammed Mustafa (s.a.v) 'den, hazreti Fatıma'dan, Ali'den, Hasan'dan Hüseyin'den yürür. Bir soy daha vardır, Adem, Adem'in üzerinden Kabil, Kabil üzerinden gelen, Kabil üzerinden gelen bir de soyu

bozuklar vardır. Bunlar ne yaparlar? İşte bunların son şeyi normalde işte Ebu Cehildi, Utbeydi, Şeybeydi, o soy devam eder. Hazreti Ali efendimizi şehit edenler, hazreti Hasan ile Hüseyin efendimizi şehit edenler, dinde fesat çıkaranlar ve kâfirler, münafıklar, mürtedler, bunların soyları bozuktur. Ben sütü bozuk, kanı bozuk, soyu bozuk dediğimde bunu söylüyorum, kimsenin annesiyle babasıyla işim yok. Evet, bu böyle manevi bir soydur bu. Bu manevi bir kanaldır. Eğer o manevi kanal üzerinde senin soyun, manevi soyun Adem, Şit, İbrahim, Muhammedi Mustafa (s.a.v) üzerinden geliyorsa senin soyun manevi olarak temiz. Düşersin, kalkarsın, yan yatarsın, çamura batarsın, toparlarsın, eyvallah. Ama senin soyun manevi olarak bozuksa Kabile dayanıyorsa işte o zaman yürüyor geliyor, münafık, kâfir, mürted, böyle işte peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin mucizelerini inkar eden bir soy olmuş oluyorsun. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin mucizesini inkâr eden kimsenin Ebu Cehil'den farkı kaldı mı? Ebu Cehil de dedi ki sen büyücüsün, inkar ettin. Peki, Ebu Cehil'in soyu devam ediyor. Halbuki Ebu Cehil Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin zahiri amcası, doğru mu ama bakın amcası olmasına rağmen soy farklı, manevi soy bu. Bu sohbeti başka yerde de bulamazsın. Bu manevi soydur. Manevi!

Senin manevi, senin annen baban önemli değil, senin deden nenen önemli değil? Sen Arab olmuşsun, Çerkez olmuşsun, Türk olmuşsun, Yunan olmuşsun bu önemli değil. Senin manevi soyun nereye bağlı, bu önemli. Manevi soyun nereye bağlı, bu önemli. Hani bir hadisi şerif var ya anlamakta zorluk çekeriz, kul tam cennete gidecek, bir adım kaldı, söylediği sözden dolayı cehenneme gitti. Tam cehenneme gidecek, söylediği bir sözden dolayı cennete gitti! Soyla alakalı. Soy, o kendisinin manevi soyu, tabiri caizse manevi kütüğü nerden, hangi kanaldan geldi? İşte eğer senin soyun, senin soyun Ebu Cehil'e, Utbe'ye, Şeybe'ye dayanıyorsa manevi olarak, sen bugün de çıkacaksın profesör olarak Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin mucizesi yoktur diyeceksin! Bakın, bunu söyleyeceksin, birisi böyle söylüyorsa şunu de içinden, aha zamanın Ebu Cehil'i, bu Ebu Cehil soyundan bu! Bu soysuz, bunun sütü bozuk, bunun kanı bozuk manevi olarak. Annesiyle babasıyla işimiz yok bizim. Bakın annesiyle babasıyla işimiz yok. Manevi bu. Otur, otur sen çalış kendince, Cenab-ı Hak senin mananı açsın, mananı açsın gör soysuzları. Soysuzları gör, o soyu bozukları gör. O kanı bozuk, sütü bozukları gör. Ebu Cehil dün de vardı bugün de var. Bakın Nuh'un oğlu değil m? Peygamber oğlu. Ne dedi, ne dedi? Dedi ki ben dağın tepesine kaçarım. İman etmedi babasına. Kabil'den geliyor soyu. Kabil'den geliyor, Kabil soylu. Ha öyle olunca ne yapıyorlar? Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin mucizelerini reddediyorlar. Diyorlar ki 'peygamber hiçbir mucize

göstermedi, nerden çıkarıyorsunuz bunları? Hadislerin hepsi de yalancı, zaten, hadislerin hepsini de at kenara, sahih değil'. Onun soyu bozuk işte! O soysuzlardan. 'Ya ağır konuşuyorsun.' Canım kardeşim benim, ne yapayım? Soysuza soylu mu diyeyim? Ne yapayım? Soyu bozuk kimseye soylu mu diyeyim şimdi? Ne yapayım? Manevi olarak yolu olmayan bir kimseye yollu mu diyeyim yani, senin yolun var mı diyeyim? Ben o sufilerden değilim. Ben soysuza soylu diyemem. Ben uğursuza uğurlu diyemem. Ben neyse onu söylerim. Ben bildiğimi söylüyorum. Allah beni affetsin. Var ya şeyde de, ne o, İslamda helaller ve haramlar'da nemmamlıkla alakalı bir konu var. Ne diyor orda ayeti kerimeye İbni mübarek hazretleri, o diyor nemmam, onlar diyor soyu bozuk, onun bunun çocuklarıdır. Burda annesini babasını atfetmiyor, bu manevi bir şey.

Hiç kimsenin anasıyla babasıyla işi yok hiç kimsenin ama o manen ne olmuş oldu? Onun soyu bozuk oldu. Maneviyat çünkü bu, manevi olarak soyu bozuk. Şimdi o manevi soyu bozuklar, peygamberlerin mucizelerini reddettiği gibi velilerin kerametlerini de reddediyorlar. Çünkü peygamberin mucizesi ile velilerin kerametinin arasında ince bir perde var. İnce bir perde, evet. İşte şimdi de sahabeden örnekler, velilikle alakalı, velilerin kerametleri ile alakalı. En bilinenden başlayalım. Ne dedi hazreti Ömer(r.a.) hazretleri hutbede? Hutbenin konusu başka bir şey, bağırdı: 'Ya Sare cebele', dedi ki dağa(cebele). Bakın bu davudi sesi sadece Sare duymadı. Sare komutan, sadece Sare duymadı, bütün ordu duydu 'ya Sare cebele' dediğini. Bütün ordu ritmik olarak, ritmik, uygun adım dağın eteğine çekildiler. Muhasaraya giriyorlardı. Hazreti Ömer(r.a.) hazretleri gözünün önünde gördü onları. Gözünün önünde görünce, bir tuzak var orta yerde, ya Sare cebele diye bağırıverdi. İşte o ya Sare cebele deyince ne yaptı? Bütün ordu dağın eteğine doğru geldi ve sahabeler dediler ki ya Emire'l Mü'minin, yani böyle bir şey söyledin, gizlemedi. Dedi ki o gün muhasara altında kalıyordu, ona söyledim dedi. Hani bir tane daha var ya Hz. Ömer efendimizden, Amr bin As, şeye gidiyor, Mısır'a vali. Amr bin As mektup yazıyor. Diyor ki burdaki Kıptiler, senenin belli gününde Nil nehri tersine akıyor. Onu diyor onu Kıptiler öyle görüyor. Bunu diyor mübarek bir gün olarak sayıyorlar. Bununla alakalı ne buyurursunuz diyor Hz. Ömer efendimize. Kelam şu: 'Ey Nil, dosdoğru akacağın yere ak. Sakın istikametini değiştirme. Bitti. Bunu diyor Nil'e at. Bu nameyi, Emire'l Mü'minin bu diyor mektubu, bu cümleyi Nil'e at o gün geldiğinde. O gün geliyor. Kıptiler bekliyorlar. Nil geriye doğru akacak diye, Amr bin As mektubu Nil'in üzerine atıyor. Nil sakinleşiyor, normal düzende akmaya başlıyor. Kıptiler diyorlar ki ya olamaz! Bilmem kaç bin yıldır bugün Nil hep geriye doğru akardı, bugün akmadı diyorlar.

Şimdi işte demek ki hazreti Ömer efendimizde bu tip kerametler var. Sahabeler de de var. Mesela cinni taifesini tutan sahabe var. Hani meşhur ya, beytü'l malın başına nöbetçi dikiyor, bir de çizgi çiziyor. Sakın ha diyor, beytü'l malın etrafına nöbetçiyi de dikiyor ki burdan dışarı çıkma. Geliyor cinni, tak sahabe tutuyor yakasından. Sonra ona diyor ya, sana bir şey öğreteyim, beni serbest bırak diyor. Ne diyor öğreteceksin? Ayete'l Kürsi'yi söylüyor ona. Diyor ki bunu eğer okursan diyor ki bütün şerlerden emin olursun, bırakıyor cinniyi. Sabah geliyor hazreti peygamber sallallahu ve sellem , kim geldi diyor ona. Oda diyor ki böyle böyle, cinnilerden birisi geldi. Ne öğretti sana diyor. Bunu öğretti bana. Hadisi kutsiyi söylüyor, doğru söylemiş diyor. Cinni doğru söylemiş diyor. Cinniler hepsini doğru söylemez çünkü. Şimdi demek ki bu tip insanlar var veli, Allah dostu sahabenin içerisinde. Başka bir hadisi şerif. Hazreti Ömer(r.a.)'dan rivayet edilmiş. Bir gün Allah resulü etrafında bulunan sahabelerine şöyle buyurmuştur: 'Allah'ın kulları arasında öyleleri var ki peygamber ve şehit değildirler ama kıyamet günü Allah katındaki mevkilerinden dolayı peygamberler ve şehitler onlara imrenirler. Sahabeden bazıları, ya Resulallah, onlar kim bize haber verir misin, dediler. Allah resulü buyurdu. Onlar aralarında alıp verdikleri bir mal ve akrabalık olmadığı halde sırf Allah için birbirlerini sevenlerdir. Vallahi onların yüzleri nurdur ve kendileri nur üzerindedirler. Kendileri yüzleri nurdur ve kendileri nur üzerindedirler. İnsanlar korktuğu zaman onlar korkmaz. İnsanlar üzüldüğünde onlar üzülmezler' buyurdu ve 'haberiniz olsun, Allah'ın sevgili kullarına korku yok. Onlar üzülecek değillerdir' ayeti olan yunus suresini okudu. Ebu Davud'da geçiyor. Demek ki veliler kimmiş? Allah'ın nuru üzerinde olan ve onların yüzleri nurmuş. Başka bir hadisi şerifte ne diyordu? 'Onları gördüğünüzde Allah hatıra gelir.' Demek ki bu velileri gördüğünüzde Allah hatırına gelir.

Buhari'de meşhur hadisi kutsi var ya bir de, 'kim veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim.' Bakın Allah'ın harb ilan ettiği bir faizciler vardır bir de Allah'ın velilerine düşmanlık besleyenler, düşmanlık yapanlar vardır. Allah bunların ikisine harp ilan eder. Devam ediyor, Ebu Hureyre(r.a.) anlatıyor: 'Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni ona farz kıldığım şeyleri eda etmesidir.' Demek ki kul önce ne yapacakmış? Allah'ın farzlarını yerine getirecek. Bakın Allah'ın farzlarını yerine getirecek. Sonra devam ediyor hadisi kutsi. 'Kulum bana nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder. Sonunda sevgime erer. Onu bir sevdim mi artık ben onun işiten kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı olurum. Benden bir şey isteyince onu veririm.' Hadisi kutsiye dikkat edin, gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı, söyleyen dili oldu

ve devam ediyor: 'Benden bir şey isterse onu veririm. Benden sığınma talep ederse onu himayeme alır, korurum. Ben yapacağım bir şeyden mümin kulumun ruhunu kabz etmedeki tereddüdüm kadar hiç tereddüde düşmedim. O da ölümü sevmez. Ben de onun sevmediği şeyi sevmem.' Buhari. Bu hadisi kutsiyi almamın sebebi şu, hani veliler oku yaydan, yaydan çıkan oku geri döndürüyordu ya, demek ki gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı, söyleyen dili ve veli bir şey isterse Allah onun istediğini ne yaptı? Verdi hadisi kutsiye göre. Yine Ahmedî Hanbel'den bu hadisi şerif, bu hadisi şerifte de: ' Onlar sebebiyle ihya edilir, (velilerle alakalı) arz ve öldürülür, yağmur yağar, nebat biter, belalar def edilir.' Bakın burası da önemli velilerin yüzüsuyu hürmetine belalar def edilir. Burda konumuzla alakalı olanları aldım hep. Ravi der ki, haberi rivayet eden İbni Mesud'a denildi ki yani İbni Mesut kim? Sahabenin fakih olanı. Fıkıh erbabı İbni Mesut yani sahabenin içerisinde fıkıhıyla öne çıkmış, sahabenin önde gelen fakihlerinden birisi İbni Mesut. Bunu da kim naklediyor, İbni Mesut naklediyor Diyor ki İbni Mesut'a 'Nasıl onlar sebebiyle ihya olur, yağmur yağar?' Cevabı veriyor: 'Çünkü onlar Allah'tan ümmetlerin çoğalmasını talep ederler ve çoğalırlar. cebbarlara beddua ederler, onlar azalır.' Cebbarlara, yani zalimlere, zalimlere halka bu konuda zulmeden, etrafına zulmeden cebbar olan kimselere de ne yapıyorlarmış onlar? Beddua ediyorlarmış. Ne yapıyorlarmış cebbarlara? Beddua ediyorlarmış. Zalime ne yapıyorlarmış? Beddua ediyorlarmış.

Bize şimdi yumuşak bir velilik anlatıyorlar. Nasıl sen kâfirlere beddua edermişsin, nasıl zalime beddua edermişsin! Diyorum ki peygamber beddua etti kardeşim kafirlere. Zalimlere peygamber sallallahu ve sellem hazretleri beddua etti, siz bu yumuşadığı nerden buldunuz? Siz 'asla ey iman edenler kafirleri kendinize dost tutmayınız.' Bu ayeti kerimeyi nereye koydun kardeşim sen? 'Münafıkları dost tutmayınız.' Bu ayeti kerimeyi nereye koydun sen? 'Fasıkları dost tutmayınız' bu ayeti kerimeyi nereye koydun sen? Ne yapacaksınız, zalimi alkışlayacak mısınız? Ne yapacaksınız cebbarı alkışlayacak mısınız? Ne yapacaksınız, eşcinseli alkışlayacak mısınız? Hırsızı, arsızı, uğursuzu, dinsizi, münafığı, kâfiri alkışlayacak mısınız? Nerde böyle bir din? Bize böyle bir islam uydurmaya çalışıyorlar. Hoşgörülü olacakmışız! Allah'ın hoş görmediğini benim hoş görmeye hakkım var mı? Peygamberin hoş görmediğini benim hoş görmeye hakkım var mı? Kimin, hangi Müslümanın hakkı var. Hiç bir Müslümanın böyle bir hakkı yok. Ne yaptı hazreti Ebubekir efendimiz çok afedersiniz ibnelik yapanları azletti. Hz. Ali efendimiz verdi fetvasını. Lut aleyhisselamın üzerinden dedi ki kavmi böyle böyle oldu. Allah onları batırdı, onların dedi katledilmesi lazım, evlerinin de başına yıkılması lazım, dedi ve o ne dedi? Taşların altında, evin altında,

orda katledilecek, orda, orda kalacak. Onların tabiri caizse evleri başına, damları başına yıkılacak. Hani nerde burda hoşgörü? Millet bir tuhaf oldu. En Müslümanım diyen böyle bir eşcinsel sevici oldu başımıza. Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri kovdu Medine'den. Orda gördü çünkü kırıtan erkekleri. Bunlar ne dedi, birisine sordu. Bunlar kendilerini kadın hissedenler ya Resulallah dedi. Çöle sürdü onları. Dedi ki ayda bir içlerinden bir tanesini seçecekler, o bir tanesi gelecek Medine'den dedi işte ihtiyaçlarını alacak gidecek. Medine'de yaşamayı yasakladı onlara.

Bakın, Medine'yi Münevvere'de onların yaşamalarını yasakladı çünkü onların birbirleriyle zina ettiğini görmedi kimse de bilmiyor ama Halid bin Velid zina edenleri yakaladı. Yakalayınca hazreti Ebubekir efendimize mektup yazdı, bunlar erkek erkeğe zina ediyorlar. Lut aleyhisselamın kavminin yapmış olduğu pis işi yapıyorlar. Bu konuda hükmet dedi. İçtihat istedi. Hz. Ebubekir efendimiz topladı aşerei mübeşşereyi, sahabelerin büyüklerini topladı, ilk Müslümanları topladı, fakihte önder olanları topladı. Herkes, kimisi dedi ki uçurumdan aşağı atılması lazım. Bunu da söyleyen o. Kimisi dedi ki işte gömülmesi lazım, ondan sonra kimisi dedi ki şu olsun bu olsun, hazreti Ali efendimiz fetvayı verdi. 'Ben ilmin şehriysem o da kapısıdır.' Hadisi şerif. ' Ya Rabbi, Alinin döndüğü yere hakkı döndür.' Hadisi şerif. Bu lütfa, bu ikrama mazhar olmuş olan hazreti Ali efendimiz içtihat etti. Dedi ki: 'Onlar o melaneti, o mel'un işi yaptıkları yerde öldürülecek ve o ev de onların başlarına yıkılacak.' Fetva bu. Kime hoş görülü davranıyorsun sen? omuza Allah o melanetli işi yapanı, lanetli işi yapanı hoş mu görmüş? Yerle yeksan etmiş, batırmış yani. Ne yapacak? Allah'ın velisi eşcinsellere dua mı edecek! Allah'ın velisi kafirlere dua mı edecek? Allah'ın velisi münafıklara dua mı edecek? Bursa'ya yeni geldim, Yalova'ya sohbete götürdüler bizi, zikrullaha götürdüler. Daha doğrusu davet edildim. Davet eden de kim? Allah affetsin, yeni derviş olduğum zaman böyle beni rüyasında görüp araya araya Bayındır'a kadar gelen Yalova'dan bir zat. Onun yeğeniyle tanıştık sonradan ben bu kıssayı anlatınca. Sonra yazıştık yeğeniyle. Yalova'daymış hala daha yeğeni filan. Ölmüş, vefat etmiş. Allah rahmet eylesin. Geldi, 'sen benim şeyhimsin.' Benden yaşı büyük. Seni üzmek, kırmak istemem, benim şeyhim var. Ben Nevşehirli Abdullah Gürbüz efendiye bağlıyım. Diyor doğrudur yani tabiri caizse diyor ki ben senin ilerini görüyorum diyor, sen benim şeyhimsin, beni diyor dervişliğe kabul et. Ben yalvarıyorum, yakarıyorum, ben şeyh değilim, şöyleyim, böyleyim, inanmıyor. Bir şey demiyor adam.

Gelmiş Yalova'dan beni bulmuş. Eliyle koymuş gibi Bayındır'da buldu beni. Neyse, konuştuk. Böyle ziyaret ediyor beni arada sırada, şeyhini ziyaret

eder gibi. Böyle iyi giyimli, kravatlı, çok şık geziyor, emekli, ondan sonra, hali vakti de yerinde, belli böyle. Ben yalvarıp yakarıyorum, benim şeyhim Nevşehir'de, götüreyim seni diyorum Nevşehir'e. Hani ondan ders al, benim şehrim sensin diyor bana. La havle vela kuvvete, kimseye de bir şey diyemiyorum. Diyorum şimdi iş ayyuka çıkacak. Neyse, Bayındır'dan göçtüm, şeyh efendi ödemişe göçürdü ya beni, aha dedim ya, böyle bir kaç tane var! Bir tane de İzmir'den geliyor, bir tane Aydın'dan geliyor. Dedim ya tamam bunlardan hiç olmazsa kurtulduk, Ödemiş'e gittim, Ödemiş'e göçtüm. Ardından iki ay filan geçti, ya bir baktım bizim Yalova'lı orda. Dedi nereye gidiyorsun. Dedim bir yere gitmiyorum. Şeyhim buraya emretti, buraya göçtüm. Hareket bu: 'Sen benim şeyhimsin.' Yapma, etme! Bu sefer ben ödemişteyken üç dört sefer Ödemiş'e geldi. Yani mutat, bir derviş hani şeyh efendi diyordu kırk günde bir şeyhini görmesi lazım, gidip ziyaret etmesi lazım, sohbetine katılması lazım oğlum, bize hep böyle söyledi. Biz öyle bir eğitim aldık. Kırk günde bir, bir kimse şeyhini ziyaret edecek, sohbetine katılacak, halakayı zikrullahına katılacak. Bizim öğrendiğimiz sufilik bu. O da kırk günde bir geliyor. İki ayı geçirmiyor yani. Yaşlı, ben utanıyorum, sıkılıyorum, ben şeyh değilim diyorum, dinlemiyor. Ödemişte devam etti. Ödemişte hep devam etti. Geliyor, bakıyor, ağlıyor, böyle dua ediyor, gidiyor. Allah'ım diyorum, ya Rabbi, ya Resulallah! Neyse, e tabii İzmir'den gelen var, o rufailer var İzmir'de, onlar geliyorlar. Neyse, ben Ödemiş'ten gene bir daha dedim tamam, yükü atıyoruz biz. Bir böyle kapsül atanır gibi Bursa'ya geldim, adam eliyle koymuş gibi Bursa'da da dükkana geldi. Bir baktım dükkanın önünde huuuu üstadım diyor bir de. Bütün çarşı bana bakıyor, medrese pasajı. Zaten ordakiler doydu, ganigirk oldu meczuba. Tabi sabahleyin geliyor birisi elinde asa, çarşının başına asayı vuruyor, küt küt küt! uyuyor Bütün o içerisi ona bakıyor. Huuuuu, Mustafa Efendi! Abdülkadir Geylâni hazretlerinden huuuu, selam getirdim huuu!

Bütün çarşı bir bana bakıyor bir ona bakıyor. Ondan sonra diyorum, Allah'ım yarabbim. Bunlar diyorum eksilmiyor artıyor boyna! Artıyor, eksilmiyorlar! Neyse, bütün çarşı artık öğrendi bizi, dakka bir gol bir! Nerde var, ne varsa geliyor bize. Hu diyen geliyor, hay diyen geliyor. Hatta bir sabah, sabah erken yedi buçukta bir baktım, sema ede ede geliyor. Ulan gene geldi biri dedim ya. Tamam dedim ya, yapacak bir şey yok dedim. Sema ediyor bildiğiniz. Allah'ım diyorum ben. Tabi o da huuuu. Tamam, eyvallah, gel bakalım otur. Hadi yemek ye, çorba iç, çay iç, tamam mı! Söyleyemiyorsun ki böyle yapma diye. Ondan sonra birisi ordan birader, hayırlı işler diyor, huuu! Yani neden birader dedi bana! Ya diyorum, sakin ol. Onlar beni normal esnaf görüyorlar. Sen normal değilsin, işte şu, işte bu, Bağdat'tan

selam getiren, Beyrut'tan selam getiren, ne o, ipini koparan geliyor. En sonunda baktım olmayacak, şeyh efendiye dedim, efendim dedim ne yapacaksan yap. Bunlardan başımı kaldıramıyorum dedim. Ne o dedi, efendim dedim ipini koparalım geliyor dedim ben, hu diyen geliyor hay diyen geliyor dedim. Ondan sonra, maaşallah Mustafa efendi dedi, meczuplar çok seviyor oğlum seni dedi. Gelmesinler demiyor, meczuplar seni çok seviyor diyor. Gidiyor, artıyor. Önceden ayda bir tane, iki tane geliyordu, her gün gelmeye başladı. Hu diyene, gel diyorum, otur. Yemeğini ye, lütfen Allah rızası için yemeğini ye, suyunu iç, çayını iç, tamam yürü bak. Nerden geldikleri belli değil, geliyorlar böyle. Allah bizi affetsin. Bizim işte o Yalovalı da bir baktım geldi adam. Dedim yok ya, dedim bu, onun arkası sökün ediyor zaten. O gel dedi, sonrası hepsi de geliyor. Dedim tamam, arkası hepsi toplanacak bunların. Hu, hu, eyvallah. Dedi bak gördün mü Mustafa efendi dedi, daha yakına geldik dedi, daha fazla görüşeceğiz. İnşallah görüşürüz abi tamam mı, ben çünkü görüşürüz abi dedim, sen benim üstadımsın diyor. Bana abi deme yani, sen benim üstadımsın. Dedim bak, ben her seferinde sana aynı şeyi söylüyorum, benim üstadım var Nevşehir'de, biz böyle böyle, ondan sonra, gel ondan ders al. O diyor sen bana ister ders ver ister verme, sen benim üstadımsın diyor şimdi. Neyse, geldi gene bir hafta, dedi bizi bir şenlendir. Bu akşam dedi, ondan sonra abimin, oğlan kardeşimin evine dedi zikre gelecekler, derse sen de buyur gel.

E dedim inşallah gelirim dedim tamam Ahmet Özbağ'a söyledim abime, ondan sonra, bir kişi daha, bir iki kişi daha var yanımızda. Biz abimin arabasıyla çıktık yola, adres verdiler. Yolda bir de trafik kazası oldu, başkası. Onları götürdük hastaneye. Zikrullaha gideceğiz biz. Ordan birisi geldi, kabadayı birisi, biz dedi, ben dedi şeyi gördüm, ne o, kazayı gördüm, siz dedi yürüyün gidin dedi, ben dedi polislerle baş ederim dedi, yoksa sizi şimdi karakola götürecekler, oraya buraya götürecekler. Allah razı olsun dedik, yürüdük biz. Böyle doğru kabadayı olursa iş görür. Neyse, gittik zikrullaha, tabii sohbete gittik orda, konu şu. Şeyhin adını söylemeyeyim şimdi yani kimse buğuz etmesin diye, sohbet ediyor. Sohbette diyor ki işte bir veli, bir mürşid, kafire de dua eder, münafığa da dua eder, fasığa da dua eder, biz herkese dua ederiz diyor. Tabi sohbet öyle bir noktaya geldi, herkese dua eden, kâfire dua eden Muaviye'ye dua etmiyor, dua değil, kötülüyor bir de. 'Ashabım yıldızlar gibidir hangisine sarılırsanız beni bulursunuz. Ashabıma sakın sövmeyin sövücü olmayın, hakaret etmeyin.' Hadisi şerif. Seversin sevmezsin ayrı mesele, hakaret etme, şey yapma. Böyle söyledi. Ben dedim efendim, bir şey soracaktım, 'buyur, sor.' Dedim, kafire dahi dua eden dedim, hazreti Muaviye'ye neden sövsün, neden ona dua etmesin, öyle ya,

münafığa, kâfire, fasığa dua eden kimse Muaviye'ye neden dua etmesin dedim. Öyle ya. Muaviye'ye hazret diyenlerle işimiz yok, işte şöyle, işte böyle, herkes kuştur ama bülbül ayrıdır karga ayrıdır. Ondan sonra işte o...Atıyor bize. Kalktım, hakkınızı helal edin dedim, siz bülbül olun, biz karga olalım. Siz iyi olun, biz kötü olalım. Siz iyi olun, biz kötü olalım, ondan sonra, dedim ahenginizi bozdum. Hakkınızı helal edin, özür dilerim dedim, kalktım. Tabi böyle nahoş bir durum oldu.

O beni davet eden, ya hakkını helal et dedi. Yok dedim, bu durdu şimdi. İntikamımı Geylâni hazretleri alsın dedim. Kaldı şimdi ben öyle deyince. Benim dedim Allah affetsin hani pirim dedim o, benim hakkımı savunacak olan da o. Ben orta yere dedim kendiliğinden çıkmış bir insan değilim. Benim dedim hakkımı Hazreti Ali efendimiz alsın dedim. Ne dedi o dedim, 'misafirin gönlü incedir bu kıldan.' Bal tefsiri var ya, Hazreti Ali efendimiz diyor bunu, diyor ki misafirin gönlü, balın içerisindeki kılla alakalı, incedir bu kıldan. Bakın, dikkat edin. Misafir kırılmaz. Misafir incitilmez. Misafir, haklı olsan dahi onu kıramaz. Haklı olsan dahi, onu incitemezsin. O ordan kırılır, incinir, giderse senin de iki yakan bir araya gelmez. Dedim ki benim hakkımı dedim Geylâni hazretleri alsın. Ben dedim ona havale ettim hakkımı. Tabi sonra o geldi, yaşananları hep bana anlattı, neler yaşandığını. Hani duanı geri al manasında söylüyor. Dedim yok, dilden çıktı dedim. Dilden çıktı dedim. Biz dedim incindik o gün dedim, misafirler de vardı, gerek yoktu dedim böyle bize celallik yapmasına, bir de 'el Fatiha, el Fatiha, bundan sonra buraya çağıracak olduğunuz kimselere soracaksınız Muaviye'ye hazret diyor mu demiyor mu. Muaviye'ye hazret diyorsa getirmeyeceksiniz buraya' dedi. Şeyh bunu söyleyen. Bu söyleyen şeyh, müritleri var. Biz kalktık, yürüdük geldik. Şimdi veliler demek ki ne yapıyorlarmış onlar ümmetin çoğalması için uğraşıyorlar ve onlar bir şey talep ederlerse Allah da onların taleplerini yerine getiriyor çünkü Allah'tan ümmetlerin çoğalmasını talep ederler ve çoğalırlar, cebbarlara beddua ederler. Demek ki bu veliler ne yapıyormuş? Zalimlere, cebbarlara beddua ediyorlarmış ve yağmur talep ederler, yağmur yağar, onlar dilerler, onlar için arz nebat verir. Dua ederler, bu dua sebebiyle nice belalar def olur. Bakın dua sebebiyle ne oluyormuş? Belalar def oluyormuş. Başka bir hadisi şerif. Camiü's Sağir'de geçiyor: 'Allah'ın öyle kulları vardır ki şu şöyle olacak diye yemin etse Allah onu yalancı çıkarmaz.' Demek ki Allah'ın öyle kulları var, şu şöyle olacak diye yemin etse Allah onu boşa çıkarmaz. Yine Buhari, Müslim'den: 'Allah'ın öyle kulları vardır ki Allah adına yemin etseler Allah onların yeminlerini yerine getirir. Allah ne yapıyormuş? Onların yeminlerini yerine getiriyormuş.

Yine Müslim'den bir hadisi şerif: 'Saçı başı dağınık toz toprak içinde ve kapılardan geri çevrilen nice insan var ki Allah adına yemin etse Allah yeminini yerine getirir.' Müslim'den bu hadisi şerif. Yine Suuti'den ve Taberani'den: 'Allah'ın bazı kulları vardır ki Allah onları insanların ihtiyaçlarını gidermek için yaratmıştır. İnsanlar ihtiyaçları için onlara sığınırlar ve onlar kıyamet günü Allah'ın azabından emindirler.' Bakın, demek ki ne oluyormuş? Onlar o Allah'ın o kuluna sığınırlarmış ve Allah onları ne için, insanların ihtiyaçlarını gidermek için onları yaratmış. Cenab-ı Hak cümlemizi onlardan eylesin. Yine bunları bir de İbni Teymiye'den bu, Fetevatü'l Kübra'dan, hani böyle İbni Teymiye'yi bize başka türlü tanıtıyorlar ya, bakın İbni Teymiye'den: 'Halid bin Velid bir kaleyi kuşatmıştı ama kale direniyordu. Kaledekiler dediler ki eğer şu zehri içersen size teslim oluruz. (Bakın ya, şu zehri içersen kaleyi size teslim ederiz.) O da zehri içti, zehir ona hiç zarar vermedi, kaleyi de teslim aldı.' Hani Yahudiler hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini Hayber'de zehirlediler ya, Allah resulü sallallahü ve sellem hazretleri ne yaptı? Onları topladı. Dedi ki hanginiz bu zehri verdi? Kadın çıktı ben dedi. Niçin zehirledin dedi. Sordu, niçin zehirledin? Dedi ki eğer bu hak peygamberse bu zehir buna zarar vermez. Eğer bu hak peygamberse zarar vermez. O zaman ona biat ederiz, haktır ama yok bu zehir onu öldürürse bu hak peygamber değildir diye hükmüne vardık dedi. Allah Resûlü onu serbest bıraktı. Dedi ki bundan yiyen arkadaşlarım var dedi, sahabeler var. Eğer bunlardan birisine zarar gelirse dedi o zaman onlara kısas uygularım dedi ve sahabelerden şimdi tam hatırımda değil, iki tane misi, üç tanesi mi, şimdi hatırına gelen varsa söylesin. Kaç tanesi şehit oldu? Bir tanesi, evet, bir tanesi şehit oldu. Orda şehit olunca o kadına kısas uyguladılar, öldürdüler. Bakın, hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine zehir tesir etmedi ama son hastalığında hazreti Aişe annemize dedi ki ateşli hastalık dedi ki o Yahudi kadının zehrinden bu dedi ateş var. Bu ateş dedi, o Yahudi kadının zehrinden.

Demek ki aynı şeyi ümmeti olan ve sahabesi olan Hadid bin Velid yapıyor. Zehri kendi eliyle içiyor, bakın zehri kendi eliyle içiyor. Hazreti Ebubekir efendimize yılanın zehri tesir etti mi? Etmedi. Etmedi, bakın ne yaptı? Etmedi. Evet, yine devam ediyoruz. 'Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin zamanında bir yalancı peygamber çıktı. Esved el Ansi adı, bu Müseylemetü'l Kezzap'tan önce bu. O sahabeden Müslim'i yakalıyor. Yakalayınca benim Allah'ın resulü olduğuma şahadet ediyor musun diye soruyor. O da diyor ki seni duyamıyorum diye karşılık verdi. Seni duyamıyorum, yani dediğini duymuyorum dedi. Bunun üzerine Esved, peki Muhammed'in Allah resulü olduğuna şahadet ediyor musun diye sordu. Ebu Müslim'de evet

cevabını verdi. Bunun üzerine Esved onu ateşe attırdı. Ebu Müslim ateşin içerisinde namaz kılmaya başladı. Ateş onun için serin ve selamet oluvermişti. Ebu Müslim, Peygamber Efendimizin vefatından sonra Medine'ye döndüğünde Hz. Ömer onu Hz. Ebubekir ile kenti arasına oturtarak Allah'a hamdolsun ki ölmeden evvel Ümmeti Muhammed'den İbrahim aleyhisselam gibi ateşe atılan birini bana gösterdi dedi.' Bakın İbrahim aleyhisselamın mucizesi, Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ümmetinin üzerinde bir keramet olarak tecelli ediyor. Ümmetin velileri üzerinde bir keramet olarak tecelli ediliyor. Şimdi zayıf hadis olduğu söylenir ya, ümmetimin velileri beni İsrail peygamberlerine denktir. Bunu zayıf hadis olarak söylerler ama bunu Gazali normal hadis olarak bunu nakleder. Böyle bir hadisi zayıf olarak söylerler. Ben bunun zayıf olarak söylendiğini söyleyeyim ilmi olarak ama benim için hadislerin hepsi de sahihtir, hepsi de kuvvetlidir. Zayıf yoktur. Bu benim kendi inancım. İşte demek ki peygamberlerin üzerindeki o, o mucizeler, geçmiş peygamberlerin üzerinde, bilhassa beni İsrail peygamberlerinin üzerindeki mucizeler, ümmetin velilerinin üzerinde keramet olarak tecelli etmiştir ve bunu bizim Vahit gönderdi bana. İmam Nebevi'nin başından geçen bir hadise, ricali gayb hakkında onların tasarrufu ile alakalı.

Abdullah bin Mesut'tan rivayet edildiğine göre Resulullah sallallahu ve sellem hazretleri şöyle buyurdu: 'Birinizin bindiği hayvan çölde kaçtığı zaman ey Allah'ın kulları onu yakalayın diye seslensin. Çünkü aziz ve celil olan Allah'ın yeryüzünde onu tutacak kulları vardır.' Ya, bu hadis var, bu hadisi ben başka kaynaklar da da okumuştum. Yani İmam Nebevi'de de var o ve normalde böyle bir şey var işte Nebevi, bu hadisi bildiğinden dolayı, ondan sonra, bir onun hocası, Nebevi'nin hocası, ondan sonra, bineğini kaybediyor. Bu hadisi bildiğinden böyle dua ediyor. 'Ey Allah'ın kulları benim hayvanımı bulun geçin' diyor ve onun hayvanını buluyorlar. Bu Nebevi'de geçiyor ve velilerin üzerinde kerametlilerden birisi. Bunu normalde Geylani hazretlerinin menkıbelerinde de okursunuz, Avarifül Maarif'te de okursunuz. Bu tür Evliya menkıbelerini her yerde okursunuz ama bunu normalde bir de Bediüzzaman Said Nursi hazretleri de aktarır. Hatta der ki yani ben Rusya'da zulüm altındayken, ben Geylâni Hazretlerinin himmetiyle zulümden kurtuldum. Onun kerameti ile zulümden kurtuldum der. Bediüzzaman Said Nursi hazretleri, bir şeyi kaybolunca oniki ihlas bir Fatiha Geylani hazretlerinin ruhaniyetine okuyup kaybını bana buldur yarabbi diye dua edermiş. Cenab-ı Hakka hamd bunu ben denemiş insanım. Bir ara bir lastik patladı benim, ondan sonra, neyse ben lastiği değiştirdim ama onun şifreli bir şeyi varmış, ne diyorsunuz ona Lütfü Usta? Şifre kapağı. Ben onu bilmiyorum, düşürmüşüm. O da Almanya'dan geliyormuş, normal bulunmuyormuş.

Cevdet usta dedi, yani bunu bulmamız lazım, bunu bulmazsak dedi sıkıntı olur, Almanya'dan isteyeceğiz dedi. Allah'ım ya, gittim! Bir şeyi kaybettiysen kaybettiğin yerde arayacaksın. Tekrar gittim. Ben orayı halbuki o gün aradıydım böyle, bulamadıydım, hiç bir şey yok. Gittim tekrar aynı yere, oturdum, ihlas ve fatihaları, Geylani hazretlerinin ruhaniyetine dedim ki benim dedim mecalim yok. Şunu dedim bana buldur Allah'ım. Dedim bu Almanya'dan gelinceye kadar dedim yollardayım ben, sohbetlere gidiyorum dedim. Bir de kendimi böyle anlatıyorum, acındırıyorum kendimi.

Diyorum ben sohbetlere gidiyorum, zikirlere gidiyorum, lastik yolda patlarsa perişan olurum diyorum. Şu neyse bulunacak olan şeyi bana buldur Allah'ım dedim, tam arabanın arkasında böyle, bagajın olduğu yerde parlıyor böyle bir şey. Baktım aradığımız conta bulundu. Bu o! Allah Allah dedim kendi kendime, hani asanın yaptığına Musa da şaştı diyor ya. Hani Musa(a.s.) bismillah diyor atıyor asayı orta yere asa kocaman ejderha olup bütün büyücülerin büyülerini hüpp diye çekiveriyor. Bu sefer Musa da hayret ediyor. Büyücüler diyor ki asanın yaptığına diyor Musa da şaştı. Bu diyor Musa'nın Rabbisinin işi. Bakın ilim ehli nasıl oluyor, feraset ne? Bu diyor Musa'nın Rabbisinin işi. İman ettik diyor. O zaman bir mucize, bir keramet ya ümmete mütealik bir fayda sağlamalı ya da şahsa mütealik bir fayda sağlamalı dini meselede. Şimdi benim dervişlik hayatım boyunca Cenab-ı Hakka hamdü sena olsun şeyhimin çok duasını aldım ben. Bu hani şeyhin duası hani, kurşunu namluya döndürüyor ya, şeyh efendi bu konuyla alakalı ben böyle konuştuğumda Mustafa Efendi dedi, oğlum rüyanda kaza etmiyor musun hiç dedi. Çok ediyorum dedim ben. İşte oğlum dedi, Allah dedi rüyanda geçiriyor imtihanı dedi. Bakın o mutlak kaderse onu yaşayacaksın ama bir velinin duası, bir garibin duası, bir yetimin duası, bir ihtiyaç sahibinin duasını almak, duasını almak çok önemli. O duanın yüzü suyu hürmetine nice bela ve musibetler rüyada geçer, halde geçer, bakın halde, zikrullahta halde geçer veya rüyada geçer veyahut da o şey sana gelir, bir başkasında yüz tesir eder, sende bir tesir eder, iki tesir eder. Tabiri caizse yani meşhur oldu cumhurbaşkanının sözüyle, teğet geçer senden. Bunu velilerin duasıyla, bu fukaranın duasıyla, kimsesizlerin, yetimlerin, yolda kalmışların duasıyla bu etraftaki insanlara yardımcı olmakla olur bunlar.

O zaman meseleyi toparlıyoruz şimdi. Peygamberlerin mucizesi haktır ve bu Ümmeti Muhammed'in, velilerinin üzerinden keramet de haktır ve nice hadiseler olmuştur ki evliya menkıbelerinde bunlar vardır, bunlar böyle evliya menkıbeleri deyip de hafife alınacak şeyler değildir. Şimdi yine kalbime geleni söyleyeyim, Geylani hazretleriyle alakalı, kadının birisi geliyor diyor ki ya Pir, evladımı diyor Dicle aldı. Git kadın, bak işine diyor. Geliyor

Geylani hazretlerine ısrarla, efendi diyor, sende yok yok. Ben diyor evladımı istiyorum. Kadın bak işine diyor, hani ilgilenecek durumu yok. Gitmiyor kadın. Üçüncüsünde diyor ki evladımı Dicle aldı, evladımı istiyorum senden diyor. Bunlara şimdi zahiren baktığında küfür olarak görüyor insanlar veya bunları söylemeye bile çekiniyorlar, bize taş atacaklar diye, bizi kınayacaklar diye. Kınanmaktan korkmuyorum, sufiliğimden korkmuyorum, gittiğim yoldan korkmuyorum, yolumdan dolayı kınanmaktan da korkmuyorum. Halimden, durumumdan dolayı da kınanmaktan korkmuyorum. Geylani hazretleri duruyor, git kadın diyor. Çocuğun Dicle'nin kenarındadır, git diyor Dicle'nin kenarındadır. Kadın koşa koşa gidiyor, Dicle'nin kenarında bir bakıyor ki çocuk kıyıya vurmuş ağlıyor Orda. Alıyor getiriyor. Evliyanın, velilerin kerameti haktır. Kim inkar ederse kerameti, küfre düşmüş olur. İşte hazreti Hz. Pir de diyor ki, Hz. Pir de diyor ki, diyor, veli, Allah dostu bir veli, yaydan çıkmış oku tekrar yaya döndürür. Yani duasıyla, bereketiyle, Cenab-ı Hakk'ın lütfuyla, ikramıyla, ihsanıyla o ok tekrar yola çevrilir mi? El cevap çevrilir. O şer gibi görünen şey hayra döner mi? Evet. Nice bela ve musibet, nice sıkıntılı durumlar o velilerin duasının yüzü suyu hürmetine, o velilerin bereketiyle ortadan kalkar veyahut da hafifler. Rabbim cümlemizi velilerle, salihlerle beraber olanlardan eylesin. Onların yolunda gidenlerden eylesin. Onların duasını alan, himmetini alanlardan eylesin. Rabbim bizleri son nefesimize kadar verilere ve veliliğe düşman olanlardan eylemesin. Bu konuda dilimizi tutsun, kalbimizi tutsun, aklımızı tutsun, velilere bizi düşman olarak bu dünyadan göndermesin. Kim velilere düşman olursa son nefesleri tehlikededir demeyeceğim, küfre düşmüş bir vaziyette bu dünyadan göçerler giderler. Velilere düşman olan, veliliğe düşman olan, zikre düşman olan, zikrullah yapanlara düşman olanlar, bu dünyadan kâfir olarak göçerler giderler. Rabbim bizleri Allah'a dost, habibine dost, velilerine dost, dostlarına dost, düşmanlarına düşman olarak bu dünyadan göçüp gidenlerden eylesin. El-Fatiha maassalavat.

Velilerin etrafında duranlara bu sözüm. Bir veliye intisab edenlere, müntesip olanlara bu sözüm. Bunu da söyleyeyim. Ben şeyhimin yanında on sekiz yıl durdum. Bu eskiler bilirler, seyahatlerin büyük bir çoğunluğunu beraber yapmışızdır. O esnada aklınız almaz. O esnada kabullenmek zor gelebilir. O esnada canınızı acıtabilir. O esnada nefsinize ağır gelebilir. Bunları açık açık söylüyorum, susmayı bilin. İçinizi bastırmayı bilin, itiraz kapısını kapatın. Bunu unutmayın. Bir kardeşiniz olarak söylüyorum. Artık yaşım atmış üç, bir büyüğünüz olarak da söyleyebilirim. Atmış üçten fazla olan var mı içinizde? Yok, en yaşlı benim. Bir büyüğünüz olarak söylüyorum, bir kardeşiniz olarak söylüyorum, ben göçüp gideceğim bu dünyadan,

hiç kimse kalıcı değil. Allah ne zaman nefesi bitirdiyse o esnada bitecek, eyvallah ama size bir kardeş, bir abi, bir büyük nasihati. Bir veli isterse dereden tepeden konuşsun, ne konuşursa konuşsun, ne söylerse söylesin. ister sizin zatınıza, ister umuma. Kafanız almadı, aklınız almadı, nefsinize ağır geldi, zor geldi. Gördüğünüz şeyi de idrak edemediniz, duyduğumuzu idrak edemediniz, bunlar olur. Susun, konuşmayın. Kalbinizi de nefsinizi de bastırın. Ben bunu öğrendim şeyhimin yanında. Sustuk, hiç konuşmadım. Bir başkasına da aktarmadım, bekle dedi, bekledim. Bazı meseleler oldu, üç yıl, beş yıl, on yıl bekledim. Bir şey söyledi o esnada konduramadım. Bir tarafa yerleştiremedim. Vardır bir hikmet Mustafa Özbağ, sabret, bekle dedim. Gerçekten on yıl sonra, onbeş yıl sonra onun tecelliyatını gördüm. Sözünü dinleyin bir velinin, bir mürşidin. Aklınıza zarar olarak gelmesin. On yıl sonra kâra dönüyor. Otuz yıl sonra, yirmi yıl sonra kâra dönüyor. Bakıyorsunuz o zaman zarar görünen yirmi yıl sonra kâr olarak görünüyor.

Kendi hayatımdan örnekliyeyim; bana dedi ki tekstile gireceksin, emredersin efendim dedim. Ben tekstilde üç sefer battım. Baktığın zaman dışardan ne göründü? Zarar değil mi. Battım üç sefer ben tekstilde. Cenab-ı Hak ordan beni tekrar kurtardı, bütün borçlarımı ödedim. Cenab-ı Hakka hamdolsun. Çoluğum çocuğum rezil, sefil değil ortalığa düşmedi. Şu anda hiç kimseye ihtiyacım yok, muhtaçlığım yok. Hala daha çalışıyorum. Hiç kimseye şeyenlillah demedim ama üç sefer battım. Baktığın zaman hani ya, bir insanın şeyhi, batacak bir işi yapar mı? Böyle düşünmedim. Şeyhim bana bu işi söyledi, ben battım, tekrar bu işe devam ettim. Başka bir iş yapmadım. Bir daha battım, yine aynı işe devam ettim, bir daha battım yine aynı işe devam ettim. Benim şeyhim çünkü bana o işi söyledi en son. Bakın en son o işi söyledi. Ben şimdi tekrar iş yapacak olsam ben yine aynı işi yaparım. Ben yine aynı işi yaparım. Danışıyorsunuz, danıştığınız zaman bu bütün umuma, bütün müritlere, umuma, gittin, şeyhine danıştın, onu yerine getir. Yerine getiremeyeceksen de söyle, ben burda zorlanıyorum de. Ben burda, burda zorlanıyorum efendim, haberiniz olsun de. Ben bunu yapacağım ama zorlanıyorum, burda böyle önümde engeller çıktı, sıkıntı çıktı, şu oldu, bu oldu de söyle, söylememezlik etme. İşte rahatsız etmeyeyim, nefsinden! Uyandırmayayım, nefsinden! Ya bunun için konuşmayayım, nefsinden. Ot çöp için de uğraşma, öyle değil, yani soracağım dosdoğru bir şey olsun ama gerçekten ben üstadımın duasını alan bir sufi olarak Cenab-ı Hakka hamdü sena olsun, nice zorluklar gördüm, içinden yürüdüm, çıktım, gittim, Cenab-ı Hakka hamdolsun. Nice daha ağırları olacaktı belki de Cenab-ı Hak hafifinden kurtardı beni. Nice böyle başıma benim çorap örmeye çalışanlar oldu, Allah onların tuzaklarını bozdu. Ben kendi üzerimde dua

eden bir insan değilim. Ben dervişlikle tanıştığımdan beri 'Onların Alemi' benim bozdu. Orda okudum kendine bir şey isteme diye, saldım yakasını. Bu dua etmiyor manası değil. Cenab-ı Hak bütün kardeşlerimizi ihya eylesin. Kardeşlerimizin bütün sıkıntılarını hayra çevirsin. Bela ve musibetleri başlarından def eylesin. Onlara maddi manevi afiyet nasip eylesin. Eş ve çocuklarına güzel ahlak nasip eylesin. Eş ve çocuklarına güzel ahlak nasip eylesin. Eş ve çocuklarına güzel ahlak nasip eylesin. Evlerine, işlerine, ceplerine, vücutlarına, kalplerine, akıllarına afiyet versin.

Şimdi o yüzden üstadın, bir velinin duasını almak, bir velinin duasını almak, babanın duasını almak, baba, oha peygamber mesabesinde duası. Bir babanın duasını almak, bir velinin duasını almak bütün dünyadaki her şeyi topla oraya koy ondan daha önemli. Bakın o daha önemli. Cenab-ı Hakka hamd ediyorum, ben babamın duasını aldım. Böyle hep başında isterdi beni, ben onun başındayken vefat etti zaten. Uyuklamışım, uyukladığım anda vefat etmiş. Ben gece onun başında duruyordum, bende uykusuzluk önceden beri var. Benim çok böyle uykum yoktur. Ben başında duruyordum, gündüz okula gidiyordum. Ben böyle uyuklamışım, uyukladığım anda babam vefat etmiş. Ben böyle onun arkadan kalbini ilk dinleyen benim. İşte o zaman için böyle on altı yaşındayım daha, annem dedi ki dinle bakayım dedi, kalbi atıyor mu dedi. Ben böyle insanın babasının kalbinin atıp atmıyor mu diye dinlemesi on altı yaşındaki bir çocuk için kolay bir şey değil. Ben böyle dinledim, kalbi atmıyor, nefesi durmuş. Kafamı kaldırdım, annem bana bakıyor, ben öldü diyemedim. Anneme. Kaldım böyle ben, annem anladı, hadi hemen yatırıverelim dedi. İnsan babasının cesedini yatırıyor ya! On altı yaşında! Yatırdık. Ondan sonra dedi ki teyzene haber ver, sabaha karşı, zaten. Teyzemin evi yakın, küçük teyzemlerin, ben cama vurdum, teyzem çıktı, babam öldü diyemedim! Anladı o, geldi. Şimdi babamın duasını ben on altı yaşında alan insanım. Böyle çok methederdi, ardından benim ikinci babamdı şeyhim. Bende, benim hayatımda derinlemesine hayatımı değiştiren, hayatıma komple benim böyle hükmeden, tasarruf eden kimse benim şeyhimdir. Ben öyle inatçı, zor bir insanımdır, ben her şeye böyle boyun eğmem, beklemem, susmam, başına buyruk bir insanım ben, şeyhim beni bu konuda şey yaptı, ne o, yola getirdi, öyle söyleyeyim. Benim başka dinlediğim hiç kimse olmamıştır hayatımda. Bu iki duayı al. Bu iki duayı almadan bu dünyadan göçüp gitmeyin. Gençler, babası sağ olanlar, annesi sağ olanlar, anne babalarınızın duasını alın. Muhakkak. üstadınızın da duasını alın. Hangi dergaha müntesip olursanız olun, önemli değil, şeyhiniz kimse kim, önemli değil, duasını alın. Ben duasının bereketini gördüm, hamdolsun. Onun duasının yüzü suyu hürmetine Cenab-ı Hak bir

çok tuzaktan bu fakiri kurtarmıştır. Allah üstadımdan gani gani razı olsun. Cenab-ı Hak onun makamını âli eylesin, makamını yüce tutsun ama her nefis ölümü tadacaktır. O da o ölümle zahir oldu zaten, yüzleşti karşılaştı ve vazifesini yaptı, yürüdü gitti. Cenab-ı Hak hepimizi de veli eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Öyle bir kalbime geldi, gönlüme geldi, dedim ki böyle söyleyivereyim onu dedim, hakkınızı helal edin inşallah. Selamunaleyküm. Her şey vaktinde. Bazen arkadaşlara diyorum, hadi şeyhimiz sağ olsaydı da umreye gidin, hadi beraber bir zaman geçirin, hadi hizmet edin hadi! Yok, bitti. Enteresan şey, insanlar sağlığında kıymet bilmiyorlar. Öldükten sonra kıymetlendiriyorlar. Asıl sağlığında kıymetlendireceksin. Asıl sağken kıymetlendireceksin. Asıl sağken hizmet edeceksin. Allah bizi onlardan eylesin. Gül solunca bülbülden nameler kesilirmiş. Gül solmayagörsün! Selamünaleyküm...

https://www.youtube.com/live/TRgtMw_C540?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1670-1674. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim. Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihâd eden kullarından eylesin. Ecmain. Bu çetrefilli beyitlere devam ediyoruz Mesnevi'den inşallah. Bu akşam da 1670. beyiti okuyacağız. Malum, geçen hafta: 'Bir velinin, bir mürşidi kâmilin yaydan çıkan oku geri çevirmesi' ile alakalı sohbet ettiydik. Aynı konu devam ediyor. Allah izin verirse o aynı konunun devamı beyitleri burası da, 1670. Beyit:

"Allah velisi, pişman olursa sebeplere eserlerin kapılarını kapar fakat bunu Allah eliyle yapar. Allah kudretiyle, söylenmiş bir sözü söylenmemiş hale getirir. Bir haldeki ne şiş yanar ne kebap."

Bir söz söylenmiş, bu söylenen sözden fitne çıkacak. Bu söylenen sözden sıkıntı çıkacak, problem çıkacak, tersinden başlarsak. O zaman o Allah dostu, o veli, bir fitne çıkmasın, bir musibet oluşmasın diye söylenmiş bir sözü söylenmemiş bir hale getiriyor. O sözden herhangi bir kimse de bir zarar, bir sıkıntı, bir üzüntü, bir problem hissetmiyor. Bunu normalde hiç söylememiş gibi o mesele orta yerde kapanıyor. Demek ki bu da o Allah dostu velilerin bir kerameti ve bunu yaparken de o normalde bir iş var, diyelim ki her hangi bir meselede bir hadise oldu veya bir söz söylendi, o hadiseye göre, burayı böyle biraz açmak istiyorum. Her hadisenin veyahut da her olayın kendine ait bir esma tecellisi vardır. Burayı iyi dinleyin, bir

meselenin kendisine ait bir esma tecellisi vardır. Bir ismi şerifin orda tezahürü vardır. Bir mürşidi kamil o olayla alakalı hangi ismi şerifin tecelli ettiğini, hangi ismi şerifin orda işlediğini, çalıştığını o kendince Cenab-ı Hak onun kalbine ilham eder. Öyle olunca orta yerde bir zarar oluşmasın diye o mürşidi kamilin gönlü o meseleye müdahil olur ve o esmayla, o esmayla o mesele geri döndürülür. Bu mürşidi kamillerin kendi içlerinde kendi dereceleri vardır. Bazıları ise hiçbir şeye müdahale etmez. Bu da mürşidi kamildir. Bu bazıları bu üçlerin dışında olan dörtler, beşler, beşinci, altıncı, yedinci, bunlar bu tip şeylerle daha fazla ilgilenirler. Daha fazla bunlarla haşır neşir olurlar. Oysa kutup seviyesinde olanlar bu biraz ağır bir söz ama onlar zati tecellilerle gark olduklarından dolayı, onlar bu tip şeylerde kendi akıllarını, kendi iradelerini ortaya koymazlar ama Cenab-ı Hak onları bir tabiri caizse maşa gibi kullanaraktan onlar yine orta yerde görünen olur. Bu ayrı bir mesele. Tabii bunun delili ne? Bunun delili hadisi kutsi. Yani Allah o velisini sevdiğinde ne diyordu? 'Gören gözü, duyan kulağı, tutan eli söyleyen dili, yürüyen ayağı olurum. Benimle görür, benimle duyar, benimle konuşur, benimle tutar, benimle yürür.'

Bu hadisi kutsi, velilerin sonuç itibariyle kendi cüzzi iradeleriyle yapmış olduğu şey gibi görünse de o cüzzi iradelerinin külli iradeye bağlı olduğunu gösterir ama orta yerde o velinin kendi zatı çalışıyormuş gibi görürsün. Yani dersin ki ya rüyanda dersin ki ya şeyh efendi şöyle oldu böyle oldu. Şu şöyle oldu bu böyle oldu. Normalde orta yerde görünen üstattır, şeyhtir ama o eğer ki bu manada pir seviyesinde ise onun bu konuda cüzzi iradesi çok yoktur. Varmış gibi görünür, çok yoktur. Çünkü neydi onlar, onlar tam olarak teslim olmuş vaziyettelerdi. Onlar kendi içlerinde derece derece, kendi içlerindeki derecelerine göre olay ve hadiselere bakarlar ama sonuç itibariyle onlar bir meselede eğer ki farklı bir yöne döndürülüyorsa iş, farklı bir şey olacaksa ne yaparlar? Onların Cenab-ı Hak gönüllerinin üzerinden bu mesele farklı bir yöne gider. Bu işin sufi, hakikat tarafı. Bir pişmanlık da ne var? O normalde avamla alakalı. Ben oraya çok girmek istemiyorum. Avamla alakalı olan ne? İşte Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri buyurdu ya, 'her ölen mutlaka pişmanlık duyacaktır' diyor, her ölen. Bu pişmanlık ne? Mesela kötüler kendilerince diyeceklerdi ki ondan sonra biz neden kötülük yaptık. Hadisi şerifte diyor ki 'iyilik eden kimse iyiliğini arttırmamış olduğuna, kötülük eden kişiler de kötülükten vazgeçmemiş olduğuna pişman olurlar.' Velilerin pişmanlığı bu manada değil. Bunu böyle algılamayın diye bunu da birisi kalkar bu yani nasıl pişmanlık olacak. Hani pişmanlık böyle asıl der, hadisi şerifi söyler. Bu o manada değil. Bunun birinci merhalede anlattığım şey. O zaman o veli orta yerde bir Ümmeti Muhammed'e sıkıntı

olacaksa kardeşlere sıkıntı olacaksa o zaman o ok tekrar yayın sadağına girer mi? El cevap girer.

"Bütün kalplerdeki nükteleri işitir, gönüllerden o sözü yok eder."

Yani o mürşidi kamil, gönüllerde o sözün olumlu veya olumsuz tesirini yok eder. Artık o söz, o kimseden söylememiş gibi o hadise yaşanmamış gibi. Hatta bazen böyle ben şimdi önceki zamana döneyim yine, kimse üzerine alınmasın. Şeyh efendinin zamanında mesela işte bir kardeş, bir arkadaş, böyle dersini bırakır şey olurdu, giderdi mesela, sanki o hiç yaşamamış gibi orda, hiçbir etkisi olmazdı. İnsanlar unuturdu onu. Yani böyle unutulur, hiçbir esamesi kalmaz, hiçbir şeyi, yani sanki o kimse orda dervişlik yapmadı, orda yaşamadı, o sanki o dergahta değildi. Böyle bir anda esamesi kaybolur onun, bir anda hiçbir eseri kalmaz. Bir anda herkes onun ismini cismini unutur. Böyle orta yerden kaybolur gider. Bunu şeyh efendinin zamanında bunu çok görmüş, yaşamış bir insanım. Yani bir bakarsınız saman alevi gibi bir derviş hızlı, aaa, sonra yok ortalıkta ve kimse de hatırlamıyor. Kimse de böyle bir arkadaş da vardı filan demiyor. Bazen hatırlayan olurdu mesela, o da hani siz böyle işte o arkadaşı gidip arayıp sormadınız, ben kulağına eğilirdim, git ara sor. Git ara sor! Bakardı! Hatta birine dedim, Allah'ın unutturduğunu sen mi hatırlatacaksın? Allah'ın ismini bu dergâhtan kazıyanı sen mi yazacaksın? Allah'ın sevgisini kestiğini sen mi sevdireceksin? Kim yapacak bunu. Bu işte o mürşidi kâmiller, o veliler, hani o biz böyle bir ok gibi düşünüyoruz, yok. Bu mesela bir kimse geldi önceden işte sufilikte hiçbir payı yoktu. Sufilik yapmaya başladı ama sufiliği istismar etmeye başladı. Şeyh efendi onu bıraktı. O tekrar okun sadağına girdiği gibi eski haline düştü veyahut da o şeyh efendiyi bıraktı okun sadağına girdiği gibi eski haline gitti. Bakın, bunu böyle sadece bir mürşidin kerameti oku yaydan attı, ondan sonra ok geri geldi, böyle düşünmeyin bunu. O sadağı, okun sadağını, insanların toplandığı bir yer veya insanın kendi durduğu nokta, kendince hayat standardı olarak görünür. Ordan çıktı, o Kur'an ve sünnete doğru yürüyordu. Ondan sonra böyle bir yanlışlık yaptı, tekrar o kendi kötü çukuruna düştü. Tekrar gitti o heva hevesine yürüdü. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu sufilik yolu, ince bir yoldur. Sen bir yıl önce bir şey yaparsın, o senin önüne bir yıl sonra gelir, o iki yıl sonra senin önüne gelir. O işi çözmemişsindir, tövbe etmemişsindir orda sen o unutuldu zannedersin, böyle sufilik devlet aklı gibidir. Unutmazlar.

Devlet bir şeyi unutmaz, not alır kenara. Sen unuttu zannedersin. Sonra bir gün gelir, faturayı senin önüne koyar. Sen es geçtiler, beni tanımadılar, beni bilmediler zannedersin. Değildir. Devlet hepsini de tanır, bilir, notunu alır. Bunu normalde 12 Eylül'de yaşamış insanım ben. Kimin elinde ne silah

var devlet biliyordu. Kimin elinde ne silah var! Diyelim ki birisi silaha, kendi silahına kıyamadı. İşte götürmüş hususi altın kaplama, altın oraya kaplama yaptırmış, bir şeyler, süs yaptırmış. Ona dediler altın kaplamalıyı koymamışsın. Öbürkünü atmışsın o duruyor. Onu da at, başını yakmayalım. Biliyor devlet hepsini de. 12 Eylül'de bilfiil yaşadım. Devleti tanıdım o zaman ben. Sonra 28 Şubat'ta bir daha tanıdık biz, az tanımışız, sonra bir daha tanıdık. Devlet yazar kenara. Vakti geldiğinde faturayı senin önüne koyar. Vakti geldiğinde hesabı görür o, onun hesap görmeme gibi bir şeyi yoktur. Bazen içinden başka organlar, başka şeyler çıkar, başka şeyler olur. Olur ama onu unutmaz. Aynı şey. Sufilik de manevi devlet gibidir. Unutmazlar bir şeyi. Sen unuttular zannedersin, es geçtiler zannedersin hatta daha da küstahlığını arttırırsın, daha da böyle fütursuzluğunu arttırırsın. Zannedersin ki bunun hesabı görülmeyecek. Ben de otuz beş yılımı verdim sufiliğe, otuz altı, otuz yedi yıl oldu, tecrübe var. Öyle düşünür dervişi, zakiri filan böyle. Hani bir böyle kaçak yapar, o kaçak görülmedi zanneden, bilinmedi zanneder, bir şey olmayacak zanneder, bir şey olmuyor zanneder. Böyle hani hatta öyle bir noktaya gider, ya nerden görecekmiş şeyh efendi der. Bir müddet sonra der ki yani ne cezası ne bişeysi ya, olur mu hiç böyle şeyler der. Sonra hesap görürler. Derler ki gel bakalım. Şurda şunu yaptın, burda bunu yaptın, burda bunu yaptım...Hatta bir de söylenmeyenler var denir, söylenmeyenler. O söylenmeyenleri bir tek dergahın başındaki şeyhi bilir ve söylenmeyenler vardır. Konuşulmaz. Onlar lafa gelmez. Neden? Size de ders olsun. Sen Allah'ı gammazlayamazsın. Cenab-ı Hak seni rüyanda göstermiş veya halinde göstermiş bunu ifşa edesin diye değil, bilesin diye. Sana ilmü ledünden bir sayfa açılmış. Ya işte mahrem. Mahrem ama üstada mahrem değil, onu bilmiyor zannetme. Onu sen görmüyor zannetme. Zaten herkesin hatası burdadır. Herkesin hatası da burdadır. Mürşidi kamiller, şeyhler, bu manada ketumdurlar, konuşmazlar ulu orta, yakışmaz zaten onlara ama o derviş veya zakir işte o konuyla alakalı olan onu normalde bilmiyor zanneder.

Hz. Pir diyor ki kalplerdeki nükteleri işitir, gönüllerden o sözü yok eder. Hani ne diyordu? Benimle duyar, benimle duyar deyince, o zaman onu duydu çünkü o zatta o mürşidi kamilde ilmü ledün var. Hani Cenab-ı Hak Musa'ya dedi ya, sordular Musa'ya senden daha alim bir kimse var mı? Yok, zannederim dedi. Senden daha büyük, daha hikmetli kimse var mı? Yok zannederim dedi. Sonra tabii ilişki, vahiy kesildi. Musa(a.s.) turu sinaya çıktı. Dedi ki ya Rabbi, aramızda ne oldu ki? Dedi ki ya Musa, sana sordular ya senden daha alim bir kimse var mı diye sen de yok deyince Allah'ın taaccubuna gitti dedi. Senden daha alim bir kimse var. O kim ya Rabbi gideyim ben ona hizmet edeyim, gideyim ben ondan o ilmi öğreneyim deyince

hani dedi ya, kurutulmuş balık al yanına, ondan sonra Kızıldeniz'in kenarına çık. Ne zaman balık canlandı, denize kendini attı, orda benim bir kulum var, odur dedi senden daha alim. Bunu Kef suresi, 65. Ayet. Ne diyor? Musa ve adamı kayaya vardıklarında nezdimizden kendisine rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine ilim öğrettiğimiz salih kullarımızdan birini buldular. Salih kullarımızdan biri, yani salih kulumuz değil, kullarımızdan biri. Başka salihler de var. Neydi, hadisi şerif vardı? Kırk tane ne vardı, abdal vardı. Kırklar, seksenler, yüz yirmiler, yüz atmışlar...Devam ediyordu, üçyüz yirmiler, beş yüzler öyle gidiyordu Hz. Ali efendimizin naklettiği hadisi şerifte. Bu Ademden itibaren var olan bir şey. Bu da ne? Manevi hükümet, manevi devlet, öyle diyelim. Bunlar eksiliyorlar mı? Hayır. O yüzden bu tabii ayeti kerime Hızır'ı kastediyor, bu ayeti kerime. Demek ki onlar kendi nezdimizden kendisine rahmet verdiğimiz, tarafımızdan kendisine ilim öğrettiğimiz, aracı yok. Direk Allah'ın kendi zatından ilim almış, ilmü ledün almış kimse.

İşte o mürşidi kamiller, bu ayeti kerimede belirtilen zatlardır. Böyle olunca onlar ne yaparlar? Kalplerdeki nükteleri işitirler. Neyi? Lazım olacak olanı, lazım olanı. Dervişler bazen şöyle yapar, benim kalbimden geçeni bilsin. Bunlar şeytani değil ki. O Cenab-ı Hak onun kalbine ilham edecek, Cenab-ı Hak onun kalbine ilham etmezse o da senin gibi benim gibi olur ama senin kalbine ilham etmez, onun kalbine ilham eder yalnız. O yüzden bazen ham dervişler vardır, ham dervişler, işte arasın şimdi bizi veyahut da işte benim kalbimden geçeni bilsin veyahut da şu şöyle olsun, bu böyle olsun, bunlar dervişin hamıdır ya da avam tabakasındandır bunlar, avam tabakası. Bunlar böyle şeyler söylerler mi? Söylerler. İşte bunlar böyle kendilerince, kendilerince o Allah'ın velisini, o Allah'ın dostunu utandırmaya çalışırlar. Bakın uyandırmaya çalışırlar ama Cenab-ı Hak onların utandırır mı? Hayır. Onları utandırmaya çalışanlar utanırlar. Bakın, onları utandırmaya çalışanlar utanırlar. Hatta onlar utandırmaya kalktıkları için Cenab-ı Hak onların kalplerini mühürler, tövbe etmezlerse, helallik almazlarsa. Allah muhafaza eylesin.

" Ey ulu kişi! Sana delil ve hüccet gerekse 'Min ayetin ey nünsiha' ayetini oku."

Bu ayeti kerime, Bakara'nın 106. ayeti kerimesi. Bakara'nın 106. ayeti kerimesinde mealen: 'Biz bir ayetin hükmünü kaldırır veya onu unutturursak daha iyisini ve aynısını getiririz. Allah'ın her şeye kadir olduğunu bilmez misin?' Yani unutturmayı, unutturma, bir veli, bir mürşit, onun kalbinden geçeni unutturuyor ya unutturmaya delil sana, Bakara, ayet 106. Demek ki Cenab-ı Hak kendi ayeti kerimesini kendisi unutturuyor veyahut da kendi

ayeti kerimesini kendisi neshediyor. Mesela neshedilenlerden hep bu konuşulur ya, 'Allah sizin kalbinizden geçenlerden de hesaba sorar.' Sonraki ayeti kerime ne? Allah kalbinizden geçenleri hesaptan sormaz, hesabını, onun hesabını sormaz. Bakın, o ayeti kerime bir önceki ayeti kerimeyi, alimlerim dediği neshetti. Ha, diyeceksin ki sen bu neshe katılıyor musun? Ben alimler neshetmeyi kabul ettikleri için ben de kabul ediyorum ama şöyle diyorum, bu ayeti kerimenin de tecelli edeceği bir alan vardır ve o tecelli edeceği alan nedir? Sufilerdir. Sufiler kalp temizliğine, kalbin mamur ve imar edilmesine önem vermeleri gerekir. Eğer siz Allah yoluna girdiyseniz ve Allah'a doğru yola çıktıysanız siz hem zahiri hem de batini kendinizi temiz tutmakla mükellefsiniz. Zahiri temizlik nedir? Tövbedir, abdesttir, namazdır, insanın kendisini şeriaten temiz tutmaya çalışmasıdır. Batını temizlik nedir? O kimsenin kalbinden bir kötülük geçmemesi, kalbinden bir günah geçmemesi, kalbinden bir yanlış bir şey geçmemesidir. Bu da o işin batını temizliğidir. Bütün insanlar zahir temizliklerine dikkat ederler ama ne yazık ki insanlar batın temizliğine dikkat etmezler. Batın temizliği o insanın kalbidir. Kalbinden bir kötülük geçmeyecek. Kalbinden bir günah geçmeyecek. Kalbinde Allah'ın zikri ve sevgisinden başka bir şey olmayacak. Cenab-ı Hakk'ın sevgisini düşüneceksin sadece ve kalbinde Allah'ın zikrinin yerleşmesini hedefleyeceksin ve kalbinde zikrullahın haricinde bir şey gelmeyecek. Gelirse o helal olacak, gelirse ve zikrullahla alakalı, sen zikrullaha oturmuşsun kalbinde zikrullah var. Eğer bir şey geldiyse bil ki hayır olarak, mübah olarak gelen şey senin bir ihtiyacın içindir. Çoluğunun çocuğunun ihtiyacı içindir, bir kardeşinin ihtiyacını içindir, Ümmeti Muhammed'in bir ihtiyacı içindir o kalbine gelen senin. Yoksa ondan sen sorumlu olursun bir derviş olarak. Bir derviş kötülük düşünemez. Bir derviş suizana girmez, bir derviş kardeşinin üzerinde suizana girmez, üstadının üzerinde suizana girmez, hazreti Resulullah sallallahu ve sellem hazretlerinin üzerinde suizana girmez. Allah'ın üzerinde suizana girmez. Hani diyorlar ya işte yok bu din erkeklere mi sadece? Allah'ın üzerinde suizana düşüyor veya hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin kendine münhasır, kendine münhasır hukukundan suizana düşüyor.

Hani kendine münhasır hukukundan suizana düşüyor veya üstadın bir sohbetinden, bir hareketinden suizana düşüyor. Sufi suizana düşmez. Kalbinin üzerinde kendince cüzzi iradesiyle hakimiyet kurar. Nereye kadar, nereye kadar? Taaa onun zikrullahı ruha ruh ile oluncaya kadar. Artık onun geri dönüş kapısı kapanıncaya kadar. O zaman o kimse asla kalbini fesada vermez. E böyle olunca Allah ona bir şeyi unuttururssa o unutmuştur, Allah ona unutturmuştur çünkü. Hadisi şerif, ne dedi Allah resulü sallallahu ve

sellem hazretleri: Unuttuklarınızdan, uykuda yaptıklarınızdan bir de dellendiğinizden, delirdiğinizde yapılanlardan sorumlu değilsiniz. Unuttuğunuzdan sorumlu değilsiniz. Demek ki Allah onu size unutturdu. Hani sahabeler namaz kılıyorlardı. Namaz kılarlarken ayetleri unuttular. Allah resulüne geldiler, dediler ki biz ayetleri unuttuk. Unuttuk demeyin, unutturuldu deyin dedi ve siz o ayetleri okumayın dedi bir daha namaz kılarken dedi, enteresan bir şey. Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri siz o ayetleri bir daha okumayın dedi. Aklımda kaldığı kadarıyla zannediyorum Tırmizi'de geçebilir bu hadisi şerif, enteresan bir şeydir. Yani normalde sahabe namaz kılarken ayeti unutuyor. Allah resulüne geliyorlar sallallahu ve sellem e diyorlar ki biz bu ayeti unutup namazdayken unuttuk demeyin, unutturulduk deyin ve bir daha dua etti. Ayeti kerimeleri okumayın diyor. Ha demek ki bir kimseye nasıl Cenab-ı Hak ayeti kerimeyi unutturuyorsa veya nesh ettiriyorsa aynı böyle Allahlık değil bu, haşa, demek ki velilerin üzerinde de öyle bir keramet var. Veliler de bazı şeyleri unutturabilirler, Allah'ın izni keremiyle. Bu normalde velinin kendi cüzzi iradesiyle yapacağı şeyler değil. Bakın bunlar, bunlar normalde evet, belirli noktadaki evliyalar bazı şeylerin oluşması için kendi üzerlerinde uğraşırlar. Yeni sufiler, yeni dervişler, yeni rüya görenler, hal görenler kendilerinin üzerinde bir keramet tecelli etsin, bir harikuladelik olsun diye avamca, cahilce uğraşırlar. Bu onların o ulaştıkları nokta, böyle çok önemsenecek bir nokta değildir.

Gerçek mürşidi kamiller, üzerlerinden keramet zuhur etsin diye uğraşmazlar. Zaten bu zamanda en büyük keramet istikamet sahibi olmaktır. Bu zamanda en büyük keramet, bir kimsenin Kur'an ve sünnete sımsıkı sarılıp farzları yerine getirip haramlardan uzak durup nafilelerle Allah'a yaklaşıp Allah'ı sevme noktasında yürümesidir. Bu zamanda en büyük keramet odur. Beş vakit namazını kılıyorsa bir kimse bu zamanda, kadın erkek, evliyadandır. Bu zamanda kadın erkek haramlardan uzak duruyorsa haramlara göz göre göre girmiyorsa evet farzları yerine getiriyorsa o bu zamanda evliyadandır. Evliyadan bakın, günün evliyası onlar. Küçük görmeyin. Yani bazen ben diyorum ya, bir kimse oturmuş zikrullah halakasına, bir üstada bağlanmış, yıllardır orda, zikrullah halakasında duruyor, herkesin harcı değildir o. Ne bir şeyhin harcıdır ne de o dervişin harcıdır. Herkesin harcı değildir. Allah'ın lütfu ilahisi, ikramıdır, ihsanıdır. Onlar kolay şeyler değil. Allah muhafaza eylesin. Cenab-ı Hak onlara bahşeder, lütfeder, ikram eder, ihsan eder, kendi katından lütfeder, ikram eder, ihsan eder bu o mürşidi kamil çalışmadan elde eder, böyle aklınıza gelmesin. Çalışmadan hiç bir şey olmaz. Gayret etmeden hiçbir şey olmaz. O kimse kendisini Allah'a vakfetmiştir. Allah'a vakfettiğinden dolayı Cenab-ı Hak da onun işlerini üzerine

alır. Sen Allah'a kendini vakfedersen Allah senin işini üzerine alır. Sen Allah'a kendini vakfedersen Allah senin dünyanı da tamam eder, ahiretini de tamam eder. Sen Allah'a kendini vakfedersen, o zaman onun söyleyen dili, gören gözü, duyan kulağı olur. Bu senin Allah'a kendini vakfetmenle alakalı. O zaman Allah, hani hadisi kudside diyor ya: 'kulum beni zikretmekten dolayı kendisine bir zaman ayırmaz da kendisine bir şey istemezse ben onun ihtiyaçlarını görürüm diyor hadisi kutside. Sen zikretmeye başla, senin bilmediğini öğretir o. Sen zikretmeye başla, senin kalbine bir tane müftü koyar o. Sen zikretmeye başla, o senin kalbine zikrullahın nurundan bir nur tecelli ettirir senin kalbine. Sen merak etme, bülbül gibi şakıtır seni. Seni hiç kimsenin bilmediği, içinden çıkamadığı işlerin içerisinden çıkarır seni. Sen yeter ki kendini ona vakfet. Yeter ki senin birinci önceliğin Allah olsun.

Eğer birinci önceliğin Allah ise sana korku yok, sana hüzün de yok. Senin korkunun içerisinde, korkunun içerisinde eminlik, hüznün içerisinde sevinçlik verir. Senin korkun herkes gibi değildir artık. Öyle bir hale gelirsin ki senin korkun heybet olur. O korku ayrıdır. Kimisi cehennemden atacak beni diye korkar. Kimisi cennetten uzaklaşacağım diye korkar. Seni öyle bir hale getirir, sen onun heybeti önünde titrersin ama onun heybeti önünde titrerken Cenab-ı Hak sana da ayrı bir heybet verir. O zaman herkes senin heybetinin önünde de titrer eğer gerekirse. Bu nedir? Bu Celal ismi şerifinin tecellisidir. Ha, Cemal ismi şerifi tecelli eder, ooo, ne kadar güzel, hoşsun, tatlısın, muhabbet güzel. O yüzden eğer Allah'a vakfedersen kendini, evet, Cenab-ı Hak sana gönüllerden geçen nükteleri sana ilham eder, bildirir lazım olanı. O zaman normalde kendince unuttuysan unutturulmuş olursun, unuttururlarsa senin üzerinden onlar da ne olur? Unutmuş olur.

" 'Ensevküm zikri' ayetini de oku, velilerin kalplere nisyan koyma kudretini anla.'

Bu ayeti kerime ne? Mü'minun süresi, 109 ve 110. ayetler: 'Kullarımdan bir zümre vardır, onlar, 'Rabbimiz biz iman ettik, bizi bağışla, bize merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın' duası neymiş? Kullarından bazılarının duası buymuş. Ayeti kerime. Tekrar söylüyorum. Siz de ezberleyin ki dua edin böyle. Bakın bu Allah'ın ağzından dua. Tabiri caizse, kullarının ağzından olarak söylüyor ama bu haşa Allah ağızı, haşa bu Allah'ın kullarına bahşettiği dua kapısı. Amin diyelim: 'Rabbimiz, biz iman ettik, bizi bağışla, bize merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.' Amin. Evet, demek ki kullarından bir kısmı böyle dua ediyormuş derlerdi de, hani kullarından bir kısmı böyle derlerdi, siz de onları alaya alırdınız. O kadar ki bu davranışınız beni zikretmeyi unutturdu. Siz onlara hep gülüyordunuz.' Demek ki bir kimse Allah'ı zikrediyor, iman ediyor.

Allah'tan bağışlanma, merhamet dileniyor ve onlar normalde böyle iman edip, zikredip, merhamet dilenirken bir kısmı bunlarla alay ediyor. Şimdi geriye doğru gidersek peygamberlerle ümmetleri, peygamberlerin üzerinde alay ettiler mi? Evet. Baktığımızda Yakup ile, Yusuf ile, Yunus ile, İbrahim ile, Musa ile, İsa ile hep alay etti mi müşrikler? Evet. Sıra geldi hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine. Hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleriyle de müşrikler alay ettiler mi? Evet. Devam etti alaycılar. Hazreti peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin zamanında ashabı suffayla alay ettiler mi? Evet. Sahabelerin bir kısmıyla alay ettiler mi? Evet, sonra tabiin, tebai tabiinle alay edenler oldu mu? Evet. Sonra ilk zahitler, ilk sufiler oluştuğunda onlarla da alay edenler oldular mı? Evet. Şimdi hâlâ daha sufilerle alay edenler var mı evet. Bakın, hani geçen derste dedim ya, manevi bir silsile vardır, manevi bir soy vardır. Bu manevi soy devam eder insanlarda. O zaman peygamberlerle alay edenler, sahabelerle, ashabı suffayla da alay ettiler. Şimdi sufilerle de alay ediyorlar, Müslümanlarla da alay ediyorlar. Doğru mu? Alay etmeye devam ediyorlar bakın. O zaman bu alaycı, alaycı, soyu bozuklar devam ediyor. Mesela işte bayan kardeşler örtünüyorlar, ne diyor bir şeyde, röportajda? Örtülü olduğun için senin kafan oksijen almıyor diyor! Yani sen geri zekalısın manasında! Alay etmeye devam ediyorlar mı? Evet. Hakaret etmeye devam ediyorlar mı? Evet ve bu alay ve hakaret edenler işin dozunu o kadar kaçırıyorlar ki bunlar normalde Allah'ı unutuyorlar. Allah'ı unutuyorlar. Onlar başka bir ayeti kerimede Allah diyor, onlar Allah'ı unuttu, Allah da onları unuttu. Allah unutur mu? Unutmaz ama onlar Allah'ı unuttu, Allah da onları unuttu. Demek ki o zaman o velilerle hani kim benim velime düşman olursa ben de ona düşman olurum dedi ya veli aynı zamanda ne oldu o zaman? Bir kimsenin cehennemlik olmasına vesile oldu. Veli bunu isteyerek mi yaptı? Hayır. Veli bunu normalde tasarladı mı? Hayır ama ne yaptı? Birisi o mürşidi kamile, o veliye düşmanlık yaptı, Allah o düşmanlığı kendi üzerine aldı.

Dedi ki sen onu veli yapan benim. Onu velilik makamına çıkaran da benim. Ona mürşidi kamillik veren de benim. Onu mürşidi kamil olarak piyasaya süren de benim. Sen kalktın ona düşmanlık ettin. Sen kalktın onunla alay ettin. Sen kalktın onu hor hakir gördün, küçümsedin. O zaman ben de sana kendimi unutturdum. Ne yaptı? Allah ona kendini unutturdu. Şimdi, o mürşidi kamil, o veli, bu sefer o kimsenin cehennemlik olmasına sebep oldu değil mi? İsyan, yani küfre girmesine sebep oldu. Evet, bunda o mürşidi kamilin, o velinin payı var mı? Yok. Bundan sorumlu mu? Hayır. Bundan sorumlu mu? Hayır. Adam oturuyor, bütün velilere mürşidi kamillere, sufilere, dervişlere hakaret edip onların aleyhine konuşuyor mu? Konuşuyor.

Onlara savaş açıyor mu? Açıyor. Gerçekte kime savaş açtı? Allah'a. Allah'a savaş açtı. Cenab-ı Hak iki zümreye savaş açar. Bir, faizcilere; iki, Allah dostlarına düşman olanlara. Bir Müslüman'a, bir sen ehli zikre düşman oldun, Allah'a düşman oldun. Bir mümine düşman oldun değil mi, Allah'a düşman oldun. Başka bir kimseye değil veya İslam'ın bir ritüeline, İslam'ın bir simgesine düşman oldun. Allah'a düşman oldun. Namaza düşman, Allah'a düşman; tesettüre düşman, Allah'a düşman; oruca düşman, Allah'a düşman; kurbana düşman, Allah'a düşman, zikrullaha düşman, Allah'a düşman! Zikrullahla alay ediyor. Birisi öyle dedi benim yüzüme gençliğimde. Ne bu ya dedi köpek gibi havlıyorsun dedi. Tak, ben böyle, gençlikte var ya, toparladım yakasını, böyle aldım ümüğünü elime, tecdidi iman getir lan dedim, başladı eşhedü enla ilahe illallah, ben Müslüman'ım demeye. Lan sen Müslüman'sın, Allah'ın zikrine nasıl böyle söylersin dedim ya! Zikrullaha davet ettik adamı. Dedim sen kafir misin oğlum, münafık mısın, mürted misin, nesin sen? Allah düşmanı adam. Ama bilerek ama bilmeyerek. Zikrullahla da alay ederler ya, işte sallıyorsunuz, yok işte kafa sallıyorsunuz, alay ediyorlar ya, yok işte o şeye bağlanıyorsunuz ne oluyor, onun peşinden mi gidiyorsunuz. Birisi de çıkıyor ortaya, Türkiye şeyhler, dervişler, sufiler ülkesi değil. Ha ne? İbneler ülkesi mi? Şerefsizler, haysiyetsizler ülkesi mi? Ne ülkesi burası? İslam ülkesi burası. Bu toprakları İslam'la kanla yoğruldu, şehitlikle yoğruldu. Ne istiyorsunuz başka daha? Ama soyu bozuk!

Hani şimdi menzilin şeyhi vefat etti, gündemde şimdi o var. Cenazesi şöyle oldu böyle oldu diye. N e var bunda? Hizmet etmiş, fayda sağlamış insanlara, insanlara doğru yolu göstermiş. İçkiye mi götürmüş, meyhaneye mi götürmüş, bara pavyona mı götürmüş, saza caza mı götürmüş? Allah denilmesine vesile olmuş. Beğen beğenme. Kabul et, etme. Kabul et, etme. Eee? Başları sıkınca tekbir, la ilahe illallah. Eee? Darbe oldu, herkes tekbir, la ilahe illallah, yollarda yürüdü. Doğru mu? Değil mi, sabaha kadar tekbir getirerekten bekledi değil mi herkes? Hep beraber yaptık öyle değil mi? Biz de ordaydık değil mi? Tekbir getire getire darbeyi önlemeye çalıştık, değil mi? İnsanlar tekbir getirerekten tankların üzerine yürüdü, tankların altına attı, doğru mu? Tekbir getire getire sabahlara kadar bekledi mi? Bekledi. Be ahlaksız insanlar! Be soyları bozuk olan insanlar, ülke zora düşünce tekbirlerle, tevhidlerle, salatu selamlarla, selalarla ülkeyi zordan kurtaracaksınız, kurtarılacak, sonra rahata erince tekbiri de selayı da ondan salatı selamı da tu kaka göreceksiniz, öyle mi? Böyle bir açmazın içindeyiz. Onbeş Temmuz, tekbirlerle, tehlillerle, o tevhidlerle, salatu selamlarla bütün halk meydanda mıydı? Peki neden 15 Temmuz'u yine tevditlerle, tehlillerle, salatü selamlarla anmıyorsunuz da meydanlarda millete sanatçı mıdır sepetçi midir nedir

belli değil, ne üdüğü belirsiz insanları getirip onlarla 15 Temmuz kutlayacağız diye uğraşıyorsunuz? Allah unutturdu kendisini onlara. Bakın, Allah kendisini onlara unutturdu. Ne yaptınız yani bilmem kim hangi sanatçıya giden kimselerle mi gittiniz 15 Temmuz'da tankların önüne? Hangi sanatçının şarkısıyla gittiniz 15 Temmuz'da tankların önüne? Tekbirlerle gittiniz, tevditle gittiniz, selalarla gittiniz doğru mu? Peki nerden çıktı kardeş, bu şimdi 15 Temmuz kutlamalarında konserler? Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Onca şehidin başına götürün o zaman bütün sanatçıları, şehitlikte şehitlere şarkı türkü söylesinler. Olacak iş mi?

Biz yara almadık. Biz toplandık, cumhurbaşkanından önce, cumhurbaşkanından önce herkes toplansın darbeye karşı geleceğiz dedim, doğru mu? Peki, biz toplandık, biz tekbir getirdik orda, doğru mu? Allah'ı zikrettik, doğru mu? Biz tekbirlerle, zikirlerle orda durduk. Biz herhangi bir şarkıcının şarkısıyla değil. Gördünüz mü orda bir burdaki Fomara Meydanı'nda bir şarkıcı? Yoktu. Bir türkücü gördünüz mü? Yoktu. Daha ilerisini söyleyeyim. AK Partili milletvekilleri bile yoktu, doğru mu? Yoktular. Beklediler, darbe ne tarafa evrilecek diye, yoktular. Hatta biz sabah namazından sonraydı, Aybey bana soruyordu, ne yapıyoruz bitecek mi, gidecek miyiz diye, ben diyordum ki bekle. Doğru mu Aybey? Hani o ne tarafa, hani merak ediyor ne olacak diye, bekle diyorum ben. Yani bir işaret, bu işler rumuzludur çünkü o rumuzu görünce o mesele ne tarafa gideceği belli olur. Rumuz görülünce dedim yürüyün, tamam. Mesele bitti dedim. O gece orda olanlar, yanımızda olanlar belli.

Şimdi, tekbirlerle mi ordaydık? Evet. Zikirlerle orda mıydık? Evet. Peki, arkadaş biz de gaziyiz. Biz yola çıkmışız sonuçta, meydana çıkmışız, biz meydandayız. Tek birimizle, tehlilimizle, tevhidimizle, duamızla ordayız. Sen nerden sanatçı getirip de kutlama yapıyorsun şimdi? Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Demek ki burda ne diyor? Bir kısmı, kulların bir kısmı derler ki: 'Rabbimiz, biz iman ettik, bizi bağışla, bize merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.' Bir kısmı da ne yapıyormuş? Bunlarla alay ediyormuş. Bunlarla alay edince onlar Allah'ı unutuyorlarmış. Allah'ı unutunca da ne yapıyordu? Allah da onları unutuyor. Rabbim bizi kendisini unutan ve unutturduklarından eylemesin inşallah.

'Veliler, hatırlatma ve unutturmaya kadirdirler; şu halde herkesin gönlüne hakimdirler' diyelim, 1675'ten önümüzdeki cumartesi devam edelim. Önümüzdeki cumartesi biz yanlış hesaplamışız, heyecan yapmışız kendi kendimize, Cafer, Adnan, Hüseyin böyle konuşurken, biz önümüzdeki cumartesi aşure diye hesapladık, bugün yanlış hesap döndü, ondan sonra, önümüzdeki

cumartesi değil bir dahaki cumartesi aşure yapacağız inşallah. Ayın onuncu günü cumaya geliyor, malum biz onuncu gün ve onuncu günden önce aşure programı yapmamaya gayret ediyoruz. İnşallah yine bu sene de on birinci gün yani cumartesi gün, aşuremiz olacak Allah'tan bir şey gelmezse burda, meydanda kaynatacağız aşuremizi. İnşallah orda, meydanda aşuremizi dağıtacağız, semamızı yapacağız, duamızı yapacağız, ibadetimizi edeceğiz inşallah. Hazırlıklarımızı ona göre yapıyoruz. O zaman bu gün önümüzdeki cumartesi değil, bir dahaki cumartesiye yer ve gök halkı aşureye davetli. İnşallah Allah'tan bir şey gelmezse. O yüzden önümüzdeki haftaya da sohbet var. Bir dahaki haftaya sohbet burda, aşurede olacak inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/live/LEKnyC7wZKU?feature=share

15.07. 2023

MESNEVİ-İ ŞERİF 1675-1678. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümlenizi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihâd eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümlesini Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp yaşanması ve yaşatılması için mücadele eden kullarından eylesin. Ecmain. Kaldığımız yerden inşallah devam edeceğiz Allah'tan bir şey gelmezse inşallah. 1675. Beyit. Geçen hafta: ' Ensevküm zikri ayetini de oku, velilerin kalplerine nisyan koyma kudretini anla.' Burayı okumuştuk, şimdi 1675. beyitten devam ediyoruz:

"Veliler hatırlatma ve unutturmaya kadirdirler. Şu halde herkesin gönlüne hakimdirler. Veli, unutturma kudreti ile bir kişinin istidai yolunu bağladı mı o adamın hüneri bile olsa bir iş yapamaz."

Evet, velilerin kerametlerinden birisi de bir meseleyi hatırlatma ve unutturmaya Cenab-ı Hakk'ın kudretiyle, kuvvetiyle muktedir olmaları ve aynı zamanda da karşısındaki bir kimsenin, bir dervişin gönlüne de hakim olması. Bunlar velilerin kerametlerinden. Şimdi hatırına gelmeyen bir şeyi hatırına getirmek veya hatırındaki bir şeyi unutmak, unutturmak ama burda en önemlisi, karşısındaki dervişanın gönlüne hakim olması. Yani gönlünden, onun gönlünden geçenleri Allah'ın bildirmesi ile bilmesi ama tabii o ilk önce bu böyle velilere veya o kimsenin veliliğine inanmakla alakalı. Şimdi, bir, velilik olgusuna inanacak. Şimdi velilik olgusuna inanmıyor bu sefer ayeti kerimeyi inkâr etmiş oluyor. Ayeti kerimeyi inkâr edince küfre

düşüyor. Çünkü o velilere, o Allah dostlarına korku yoktur. 'Onlar mahzun da olmazlar, mahcup da olmazlar, hüzünlü de olmazlar. Onlara dünyada da ahirette de müjdeler vardır' ayeti kerimesini inkar ediyor. Bu bir ayrı bir inkarcı grubu. Bundan normalde veliliği inkar ediyorlar çünkü. Veliliği inkar edince bu sefer o kimse küfre düşmüş oluyor. Bir insan da var, x kimsenin veliliğine inanmıyor. Yani diyor ki bundan veli olmaz, bu veli değildir. Eyvallah. Bu herkesin hakkıdır bakın. Bunda bir böyle kısıtlama olmaz. Bazıları bunu böyle farklı açıdan değerlendiriyorlar. Yok. Mesela bir kimse x kimsenin veliliğine inanmayabilir. Onun için veli değildir o. Onun için doğrudur da örneğin ama onun aleyhine konuşmaz. İslam adabı erkanı alan islam terbiyesi alan bir kimse ortada şeyhlik yapan kimsenin aleyhine konuşmaz. Kendince şöyle der, yani ya ben tespit edemedi isem veli olduğunu. Bir de bugünün Müslümanları bu konuda çok zayıflar. Yani nasıl zayıflar? Şimdi önceden bundan iki yüz, iki yüz elli yıl önce insanların bir manevi hayatları, bir manevi bilgileri vardı. Böyle adaplarını, erkanlarını bilirler, desturlu hareket ederlerdi. Şimdi bugünün insanları, bilhassa Müslümanlar büyük bir çoğunluğunun çoğunluğu manevi olarak cahil. Cahilliğinin de farkında değil. Tabiri caizse zır cahil, kör cahil.

Şimdi bir kimse cahildir, cahilliğinin farkındadır, o iyi cahillerdendir. Bakın cahildir yani ya burdaki cehaletten kastım bir konuyu bilmemek, yani tasavvufla alakalı, sufilikle alakalı bilmiyordur. Bilmediğini de biliyordur. Bilmediğini de biliyorsa o edeplidir. O susar. Kimsenin şeyhliğiyle, mürşitliğiyle, veliliğiyle uğraşmaz, kendi işine bakar ama bilmediğini de bilmiyorsa Allah muhafaza etsin, o böyle iyice zır cahillerden. Şimdi bir velinin veliliğini genel olarak insanların tartıp ölçmesi çok zor bir şey. Sebep? Manevi bir bilgiye ihtiyaç var, e manevi bilgi, bu neyle alakalı? Bu kalple alakalı, rüyayla alakalı. Eğer kalbi harekete geçmiş ise onun, yani kalbine ilham geliyorsa, dördüncü makama geldi oturdu, o kimsenin kalbine ufak tefek ilham gelmeye başladı. O kimse karşıdaki kimsenin üç aşağı beş yukarı ne olup ne olmadığını yani kalbine bir ilham gelirse Allah ona bildirirse onu normalde bilir. Şimdi ondan aşağısı ne olması lazım? O kimsenin rüya hali olması lazım. Rüyasında görmesi lazım. Rüyasında ona denmesi lazım ki bu veli değildir, bu mürşidi kamil değildir ama bu da onun kendisini bağlar. Der ki benim mürşidim değilmiş bu, bakın benim mürşidim değilmiş der. Tamam, başka bir mürşid arayacak. Şimdi insanlarda bu iki ilim de yok. O zaman ne yapacak? O zaman şeriata bakacak. Şeriata göre, o zaman şeriata göre karşısındaki bir kimsenin mürşidi kamil olup olmadığını, veli olup olmadığını, şeriata göre ölçecek. Önce diyecek ki işte namazını kılıyor mu, orucunu tutuyor mu, zekat verebilecek noktada mı, zekatını veriyor mu?

Yani olmazsa olmaz farzlarını inceleyecek. Olmazsa olmaz farzını inceledikten sonra nafilelerine bakacak, örneğin işte bu bütün tarih boyunca bu büyük bir hastalıktır. Dinden mi geçiniyor? Bakın, bu tarih boyunca büyük bir hastalıktır ve bütün Kur'an'daki ismi geçen peygamberlerin hepsinin ağzından Cenab-ı Hak der ki biz ücretimizi Allah'tan istiyoruz, peygamberlerinin ağzından, bizim ücretimizi Allah verecek. Bu konuda birçok ayeti kerime vardır. Dini çalışmaların karşılığının Allah'a ait olduğunu yani bunlar dini istismar etmezler, para toplamazlar, para istemezler, kendi özel işlerini yaptırmazlar örneğin, yaptırıyorsa ücretini verirler.

Şimdi bu tarih boyunca en büyük handikap bu olmuş. Örneğin işte bu kimse manevi olarak rüya halinden anlıyor mu? Manevi olarak hani olur da dervişlerin arasında bir kimse rüya gördüğünde rüyasını kime anlatıyor, kim tevil ediyor? Birisi hal gördü, hali kim tevil ediyor? Dervişlerin arasından esma alan var mı? Dervişlerinin arasından rüyaları açık olanlar var mı? Şeriaten bunları araştıracak. Ha iyi, tamam bunlardan da bir sıkıntılı olan bir durum yok ha o zaman onun için bakın şeriaten, evet, bu veli olabilir, bu mürşit olabilir, ben rüyamda görürsem onun mürşitliğine kendimce bir delil olur, hüccetli bir rüya görürsem ben ona intisap ederim diyecek. Böylece ne yapacak? O kimse bir veliye intisap etmiş olacak. Şimdi bunlar da konuşulmuyor bugün toplumda. Bir de bizim Anadolu topraklarında tasavvufa karşı, işte tarikata karşı, sufiliğe karşı öyle bir cephe açtılar ki yani ben Müslüman'ım diyen kimse dahi bu cepheleşmenin içerisinde. Adam mesela veli düşmanı, tarikat düşmanı, sufilik düşmanı, oysa hadisi kutside 'kim benim veli kuluma savaş açarsa ben de ona savaş açarım' diyor. Hadisi kutsi varken insanlar bu sufilik yoluna, Allah'ı sevme yoluna, Allah'a hakkıyla kul olma yoluna düşman oluyorlar. Bir de o yolda yürüyenlere de düşman oluyorlar. Yani bu öyle bir düşmanlık ki bir de işte senin tarikatın benim tarikatımı döver. Bir de öyle düşmanlık var. Yani bunlar cehaletin kol gezdiği şeyler. Birisinin şeyhine laf söylemek, onu böyle aşağılamak, onu kötülemek, bir cemaate laf söylemek, onu kötülemek, onu aşağılamak, toplumun içerisinde büyük bir iş oldu sanki. O çok iyi bir Atatürkçü, o tarikatlara karşı, şeyhlere karşı. O çok iyi bir Müslüman, bütün tarikatlara karşı, bütün şeyhlere karşı. O mükemmel bir Müslüman, öyle bir mükemmel Müslüman ki ondan daha iyi bilen yok! O yüzden bütün tarikatlar, bütün şeyhler, bütün sufiler kötü, tu kaka ancak o iyi. Bütün tarikat ehli işte şeyhlerini ilah edinmiş, işte tanrı edinmiş, sizler şeyhinizi... Bunlar hep benim duyduklarım bunlar. Bana da söylenenler bunlar. Ben otuz beş, otuz altı yıldır bunlarla uğraşıyorum ya, bana da söylenenler. Sen istediğin kadar yani böyle bunları konuş, karşındaki kimse Yunus'un tabiriyle bir kara taş.

Diyor ya, sen bir kara taşsın, denizin içine düşsen de su almazsın ya çünkü ehli tasavvufa, ehli zikre, ehli veliye laf söyleyen kimsenin kalbi mühürlenir, bakın kalbi mühürlenir, bunu açık net söylüyorum. O kimse laf söylediği o veliden o mürşidi kamilden, laf söylediği, veliden, mürşidi kamilden helallik almadan bu alemden göçerse, yani imanı tehlikede gider o. Bu, bu kadar tehlikeli bir şeydir. Çünkü Allah'ın velisine savaş açmak, Allah'a savaş açmak. Allah kendisi diyor, bakın Allah'ın kendisi diyor bunu. Öyle olunca sen velilere karşı dilini tut. Sen mürşitlere karşı dilini tut. Sen ne yapmaya ona, onlara karşı olur olmaz konuşuyorsun, hakaret ediyorsun veyahut da laf söylüyorsun? Ölçüyü konuş. Ölçü kuran sünnet, tasavvufun ana ilkeleri, bunları konuş. Deki bir mürşidi kamil dervişlerden para istemez. Para toplamaz. De ki bir mürşidi kamil dervişlerden geçinmez. De ki bir mürşidi kamil, rüya haliyle hallenir. Rüya ilmi vardır. De ki bir mürşidi kamil halden anlar, hal ilmi vardır. Bakın olması gereken şeyler bunlar. Bunları konuş. Bunlarda bir sıkıntı yok. De ki bir mürşidi kamil harama cevaz vermez. Bir mürşidi kamil, Kuran ve sünnetin dışındaki bir şeye cevaz vermez. Bir mürşidi kamil imamların içtihadının dışına çıkmaz. Bir mürşidi kamil hakkında ayet varsa hadis varsa ona tabi olur. Bunları söyle. Bunda bir sıkıntı yok. Hiçbir problem yok. Din nasihattir, din nasihattir din nasihattir veyahut da sen de ki Allah mürşidi kamilleri kerameti ile güçlendirir, destekler. Bu İslam'ın içerisinde bir kaidedir. Nasıl peygamberleri mucizelerle destekledi ise mürşidi kamilleri de velileri de kerametleri ile destekler. Sen görmemişsindir, sen fark etmemişsindir. Sen ona hani denk gelmemişsindir. Allah sana göstermemiştir ama onları bunlarla destekler mi? Evet. Yoksa bir mürşidi kamil onca dervişanı idare etmesi onun kuvveti, gücü nispetinde değildir.

Allah ona bir kuvvet verir, güç verir. Allah ona bir destek verir. Allah ona gösterir, Allah'a duyurur, Allah onun kalbine ilham eder. Allah onun gören gözüdür, Allah onun duyan kulağıdır. O da normalde kendince kendisinin böyle bir cüzzi iradesinde yapabileceği bir şey değildir bu. Onca insanın gönlüne hükmetmek, onca insanın gönlünden geçeni hissetmez. Bu Allah'ın vereceği bir şey. Bu Allah'ın destekleyeceği bir şey. Zaman zaman bunlar da kesintiye uğrar mı? Uğrar. Musa aleyhisselama kesintiye uğramış, gitmiş Turu Sina'da ağlamış. Allah resulüne vahiy kesilmiş bir müddet. Allah resulü gece gündüz oturmuş, ağlamış vahiy kesilince. Müşrikler alay etmişler. Muhammed'i Rabbisi unuttu diye. Ayeti kerime geliyor ya sonra: 'Seni Allah unutmadı' diye. 'Seni bırakmadı' diye. Şimdi peygamberin üzerinde tecelli eden bir şey, bir mürşidi kâmilin üzerinde de tecelli eder, bir velinin üzerinde de tecelli eder. Bizler velileri, mürşidi kamilleri, onun kalbi çatır

çatır çalışır, her şeyi görür, her şeyi duyar...Bu doğru değil. Bir kimse kendi iç aleminde şeyhi için öyle düşünebilir, iç aleminde. Bunu dışarı konuşması doğru değil. Şeriaten uygun değil. Ben kendi kendime derim ki benim şeyhim benim halime vakıftır. Eyvallah ama ben bir şey varsa gider kendisine konuşurum yine. Sünnet bu. Allah resulü dedi ki gelip söyleyeceksiniz, gelip soracaksınız, gelip konuşacaksınız dedi. Ha demek ki sünnete tabî olacağız biz. Şimdi öyle olunca herkesin gönlüne, o mürşit, herkesin gönlüne, Cenab-ı Hakk'ın onun gören gözü olurum, duyan kulağı olurum, tutan eli söyleyen dili. Bir hadisi şerifte aklı olurum diyor onun, onun aklı olurum, başka bir versiyonunda hadisi şerifin. Öyle olunca o zaman onlar normalde dervişlerin sufilerin veya dışarıdaki herhangi bir kimsenin gönüllerine hakim olabilirler mi? Evet. Ben velilerin, mürşidi kamillerin böyle bir tasarrufu olduğunu Cenab-ı Hakk'ın onlara böyle bir keramet verdiğine, şahidim. Kimle? Üstadımın üzerinden şahidim. Bunu görmüş, yaşamış bir insanım. Tecrübe etmişim bunu. Tecrübe etmişim derken böyle tecrübe, Allah affetsin, o küstahlık, yani böyle bir şeyi çok yaşadım. Çok yaşadığım için bu konuda tecrübeliyim. Bu manada. Bir şeyhi tecrübe etmek cehalettir, küstahlıktır. Bir veliyi tecrübe etmek, onu böyle uyandırmaya çalışmak hadi benim gönlümden geçeni bilsin, bu küstahlıktır. İnsanın kalbinin mühürlenmesine sebep olur. Müşrik adetidir bu. Müşrikler hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine ve peygamberlere yaptılar.

Hani ne yaptılar? Mesela işte Musa'nın kavminden olanlar İsa'ya dediler ki Musa'ya gökten sofra iniyordu, cennet nimetleriyle nimetleniyordu. Hani dediler sana. Söyle Rabbine, bize sofra indirsin. Hani ne dedi Cenab-ı Hak ayeti kerimede İsa aleyhisselamın dilinden? Siz haddi aşanlardan oldunuz, dedi. Demek ki haddi aşıyor onlar. Ne yaptı İsa aleyhisselam bu sefer? Dua etti. Dedi ki yarabbi, bizi nimetlendir. Ona da cennetten ne geldi? Sofra geldi ve ne dedi İsa aleyhisselam ordaki havarilere? Sakın ha ertesi güne bu yemeği saklamayın, Allah'ın lütfu geniştir ve devamlıdır, saklamayın dedi. Ne yaptı havariler? Çok özür dilerim ama küstahlık yaptılar. Allah'ın emrini, peygamberlerin emrini dinlemediler ve ertesi güne yemeği sofrayı ayırdılar, dağıtmadılar, tasadduk etmediler. Sanki babalarının malıydı, yemeğiydi. Sanki o yemeği kendileri cennetten indirmişlerdi. Böyle hasislik yaptılar. Ertesine güne yemeği ayırınca Cenab-ı Hak onlardan olan lütfu kesti. Neden? Çünkü onlar küstahlık yaptılar. Beni İsrail küstah. Aynı küstahlığı Musa'nın kavmi de yapmıştı. Çöle gittiler, çölde yaşıyorlardı. Cenab-ı Hak onlara cennetten bıldırcın eti ve helva indiriyordu her gün. Onlar her gün cennet nimetiyle nimetleniyorlardı. Bıldırcın, pişmiş bıldırcın etiyle pişmiş helva. En sonunda dediler ki onlar ya Musa, biz her gün bunu yiyoruz. Halbuki cennet nimeti.

Cennet nimeti olunca o kimse tuvalete gitmez, ne büyük ne küçük. Üzerinden ter olarak çıkar o. Asla onun üzerinde herhangi bir tuvalet ihtiyacı olmaz. Bunu itikafa girer de itikafta seyr-i sulûk çıkarırsanız bunu yaşarsınız. İki gün, üç gün tuvalete gitme ihtiyacınız olmaz. Halbuki su içersiniz, yersiniz de ama tuvalete çıkmazsınız. Anlarsınız o zaman cennet nimetinin insan üzerindeki tecelliyatını. Haa! İdrakiniz açılır. Dersiniz ki yiyorum, içiyorum, tuvalete çıkmıyorum. Demek ki vücut böyle bir ihtiyaç duymuyor. Demek ki yediğin içtiğin içinde nur oldu. Yediğin içtiğin içinde nur olduysa az tuvalete çıkarsın. Bunun için çok zikretmen lazım. Bunun için çok zikredersen sen tuvalete az çıkarsın. Herhangi bir böyle abdest bahaneyle fazla işin olmaz ama Allah'ı çok zikredeceksin. Bu normalde seyr-i sulûk esnasında itikafta yaşanır bu. Bunları böyle açık açık anlatıyorum. Ömrüm ne zaman bitecek belli değil. İlim olarak kalsın diye size.

İşte Musa'nın kavmi de ne yaptı? Onlar da nankör oldular, onlar da haddi aştılar, soğan sarımsak yemek istediler Hz. Pir'in deyimiyle. Mesnevide bundan bahseder. Mesnevide der ki onlar küstahlaştılar, haddi aştılar, hani soğan sarımsak dediler. Onlar soğan sarımsak yemek istediler dedi. Hazreti Pir soğan sarımsağa benzetti. Sebebi ne? Yani soğan sarımsak kokulu. O yüzden hani Allah resulü de dedi ya soğan sarımsak yiyen meclisimize gelmesin. Bakın meclisimize gelmesin. Hangi meclis ama, dikkat et. Zahiri soğan sarımsak yiyorsan evet böyle bir meclis. Manevi soğan sarımsak. Yani ağzın kokuyor, gıybet ettin, dedikodu ettin, iftira ettin yalan söyledin, haram yedin, ağzın kokuyor. Tövbe et. O günkü manevi halakaya sen katılamazsın o halinle. Manevi halakaya katılacaksan ağzın korkmayacak senin. Manevi halakaya katılacaksan gözün şaşı olmayacak. Manevi halakaya katılacaksan kalbin şaşı olmayacak. Manevi halakaya katılacaksan kulağın sağır olmayacak. Dikkat et! Neden kulağın sağır olur? Manadan haber almaz. Sen haram dinledin, gıybet dinledin, dedikodu dinledin, iftira dinledin, ona müsaade ettin. Kardeş iftira etme, hanım dedikodu yapma, bey burada iftira ediyorsun, dedikodu ediyorsun, yapma Allah aşkına! Müdahale edemedin, kalben buğuz edeceksin. Ya Rabbi, ben bu iftirayı duymak zorunda kaldım. Ya Rabbi ben bu yalanı duymak zorunda kaldım, Ya Rabbi ben bu gıybeti duymak zorunda kaldım, ben tövbe ediyorum, af dileniyorum, böyle bir meclisin içinde bulunduğumdan dolayı ya Rabbi senin affını diliyorum. Bu nerde olursan ol, işin gücün yok çarşıda dolaşıyorsun değil mi, hiçbir işin yok hiçbir işin yok, çarşıya çıktın, bir sürü baldırı çıplağı seyrettin orda, tövbe et. İşin gücün olmadığı halde sen çıktın çarşıya, avare avare dolaştın, yanlış yaptın, gözün harama kaydı orda. Bir işin gücün yok senin çarşıda. Ne yapmaya çıktın sen?

Heva hevesine uydun, bir sürü çıplağı seyrettin, döndün, bir de baktın etekleri ne kadar kısa, yok şortları ne kadar kısa, yok içi görünüyor mu görünmüyor mu! İncelediysen, yaptırsaydın masaya iyice inceleseydin! Olmadı! Olmadı sen o gece manevi halakaya katılamazsın. Sen yanında yalan, yemin, gıybet, dedikodu, gırla gidiyor, sen de onlarla beraber o da böyleydi ya, o da şöyleydi ya, devam ediyorsun.... O gece manevi halakadan bir şey bekleme. Tövbe et. Gece olmazdan önce tövbe et. Ordan kalk hemen tövbe et veya orda hemen halakayı çevir eftali zikir de. Ne oluyor? Çok günaha girdik, gıybet ettik, dedikodu ettik, iftira ettik burda, yalan yanlış konuştuk, ben de duydum, siz de duydunuz, siz de konuştunuz, falemennehu. Yapmıyorlar, sen yap, la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah Muhammeden Resulullah de kalk. Ancak senin günahına orda bu kefaret olur, başka bir şey kefaret olmaz. Allah'ı zikir en büyük iş. En eftal zikir tevhid. Hemen orda tevhid oku. Ya işte beni yanlış anlarlar! Ya kim ne anlarsa anlasın. Allah yanlış anlamasın, Allah seni tart etmesin, halakadan çıkarmasın. En fazla olsa bir daha sana selam vermezler. En fazla olsa bir daha seni davet etmezler toplantılarına. Başka ne olacak? Akşam yemeğini Allah'tan geliyor, ondan gelmiyor. Gıybetçiden, dedikoducudan, iftiracıdan akşam yemeğin gelmiyor, akşam yemeğin Allah'tan geliyor. Böylece o manevi sofraya oturacaksın. Yoksa sen de nankörlerden oldun. Senin de gözün körleşir, kulağın sağırlaşır, kalbin mühürlenir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o zaman da sen kalbin mühürlenince, 'ya işte velilerde böyle bir hal! Ya olmaz ya bu zamanda!' Ben şeyh efendiye intisab ettiğimde diyorlardı ki ya bu zamanda veli mi olur ya, Allah Allah! Ayeti kerime diyordum ben, ortalıktan kalktı mı? Yani sen Abdullah Gürbüz efendi hazretlerinin veliliğine inanmayabilirsin. İnanma ya, inanma, ama yok! Laf söyleyecek. Neden? Mendebur, laf söyleyecek. Neden? Sütü bozuk, laf söyleyecek. Neden? Cinsi bozuk. Mustafa Özbağ böyle konuşuyor. Tabii böyle konuşacağım. Sen bir velinin veliliğine laf söylüyorsan, evet, sen Utbe, Şeybe soyundansın, başka bir yerden değil. Başka bir yerden değil. Kimin oğlu, kimin kızı olursan ol. Kimin dervişi olursan da ol. Sen bir mürşidi kamilin, bir velinin veliliğine laf söylüyorsan ona, sen Utbe'nin, Şeybe'nin kanındansın, başka bir yerden değil. Zahiren anan baban senin Ahmet, işte şu! Ya zahirine ne bakıyorsun sen, işin manevi tarafına bak. İşin manevi tarafı senin sütün bozuk, kanın bozuk senin. Senin sütün bozuk. Neden? Sen bir mürşidi kamilin, mürşidi kamilliğine laf söylüyorsun. O yüzden dikkat, Allah muhafaza eylesin. O yüzden derim kimsenin şeyhliğiyle, veliliğiyle uğraşmayın, bakın işinize.

Bugün Mahir geldi, dedi seninle alakalı bir şey söylediler. Dedim ki dedi cesaretin varsa çık sen şeyhlik yap dedim, dedi. Doğru söylemişsin dedim.

Çıksın adam şeyhlik yapsın yapacaksa. Öyle ya, meydan boş. Sabahleyin kalksın öyle oluyorsa ben bana rüyamda verdiler desin çıksın o da, çık kardeşim. Şimdi diyorlar ya Abdullah efendi böyle şeyhlik yaptı. İyi, o öyle yaptı sen de yap kardeşim. Yap sen de. Sabahleyin kalk, bana rüyamda şeyhlik verdiler de, çık meydana hadi bakalım. Çık! Nasıl? Basbayağı diyorum ya, Allah Allah! Çık meydana deki dün akşam rüyamda bana şeyhlik verdiler. İyi, çık. Yap hadi yapabiliyorsan! Hadi birisine bir laf dinlet dinletedebiliyorsan! Allah muhafaza eylesin.

"Siz yüce kişileri alaya aldınız, bundan bir şey çıkmaz sandınız ama Kur'an'da 'Ensevküm' ayetini bir okuyun."

Siz bu velileri, bu mürşidi kamilleri alaya aldınız, hakaret ettiniz, küfrettiniz, arkalarından dilinize gelen ne varsa söylediniz. Ağzınıza geleni okudunuz. Ağzınıza geleni okudunuz ve o kadar söylediniz, o kadar konuştunuz ki Cenab-ı Hak dostlarına karşı, velilerine karşı savaş açıldığından dolayı sizin kalbinizi mühürledi. Oysa siz bir şeyhin dervişi de olabilirsiniz. Evet, bir cemaatin müntesibi de olabilirsiniz, x cemaatin. Bir sürü var ya ülkede, bir sürü dergah, tarikat da var. Sen kalkıp da bir velinin, bir mürşidi kamilin mürşidi kâmilliğiyle, veliliğiyle dalga geçtin, alay ettin onunla, laf söyledin, dil uzattın,

E, bundan bir şey çıkmaz zannettiniz. Çıktı. Bu Mü'minun suresini komple baştan aşağı okursanız müminlerle ve kafirlerle alakalı olduğunu görürsünüz. Siz onlarla alay ettiğiniz için onlarla dalga geçtiğiniz için ebedi cehennemlik olacaksınız. Tekrar söylüyorum, ebedi cehennemlik olacaksınız tövbe etmezseniz. Hatta tövbe etmenin ötesinde gidip o şeyhle helalleşmeniz lazım. Onunla muhakkak helalleşmen lazım. Senin elinde manevi bir velilik olsa dahi onun veli olmadığına dair onun arkasından konuştuğundan dolayı gıybet ettin. Bakın, elinde delil yok. Sen arkasından konuştun, gıybet ettin. Gıybet etmek zina etmekten otuz üç derece daha büyük bir günah. Gıybet etmek, zina etmekten otuz üç derece daha büyük bir günah. Tekrar söyleyeyim mi, bunu? Söyleyeyim ki kimse etmesin. Gıybet etmek zina etmekten otuz üç derece daha fazla günah. 'Ya Resulallah, bu derece ne?' İnfak ediyorlar ya, hani on sevap verilir, on da derece verilir diyor. Ya Resulullah, sevabı anladık, derece ne deyince, Uhud dağı altın olsa, Uhud dağı altın olsa onu diyor tasadduk etseniz bir dereceye ulaşamazsınız. Bu dağ altın olacak. Siz onu tasadduk edeceksiniz ve bir dereceye ulaşamayacaksınız. Bir dereceye! Aynı şey. Gıybet zinadan otuz üç derece daha ağır. Derece neydi? Uhud dağı tasadduk edilirse bir derece değildi. Otuz üç derece dediğinizde, otuz üç uhud dağı çıktı orta yere. Otuz üç uhud dağı çıktı orta yere. Gıybet bu kadar ağır bir günah. İftira bundan daha ağır, bakın

iftira bundan daha ağır. O zaman nasıl o kimsenin kalbi mühürlenmecek ki! Allah iki gruba savaş açar. İki grup. Birincisi faizcilerdir, ikincisi verilerine laf söyleyenlerdir. İki, Allah'ın savaş açtığı iki grup insan vardır. Birisi müminlerden faiz alan, müminlerdir. Mümin müminden faiz alamaz. Alırsa Allah ona savaş açar. İkincisi ne? Velilere laf söyleyen, onları alaya alan. Allah onlara da savaş açar. O zaman velilerle alakalı ağzınızı kapatacağız. Sen onun veliliğine inanmayabilirsin. Gıybet etme hakkın olmaz, iftira etme hakkın olmaz. Ölçüyü konuş. Tasavvufun ölçüsünü konuş, veliliğin ölçüsünü konuş, eyvallah ama arkasından gıybet etme ensevküm ayetini bir okuyun. O, normalde hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri bir mesele oluyor, dua ediyor. Ey Allah'ım! Sizler de şimdi sonunda amin deyin tamam mı, bu peygamberin ağzından bir dua:

'Ey Allah'ım sen bizlere nimetlerini arttır, eksiltme, bize ikram et. Bizi zelil etme. Sen bize nimet ver. Bizi mahrum etme. Bizi seç, başkalarını bize tercih etme. Bizi razı et ve bizden razı ol.' Ecmain. Allah resulü sallallahu aleyhi ve ve sellem hazretleri bunu normalde böyle dua ediyor. Sonra Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri müminin suresi birden ona kadar okuyor, mealen söylüyorum: 'Müminler muhakkak kurtuluşa ermişlerdir. Öyle müminler ki onlar namazlarında huşu içindedirler. Onlar ki boş sözlerden yüz çevirirler. Onlar ki zekâtlarını verirler. Onlar ki ırzlarını korurlar ancak eşleri ve sahip oldukları cariyeleri hariç. Bundan dolayı kınanmazlar. Kim bunun ötesine geçmek isterse işte onlar haddi aşan mütecavizlerdir. Öyle müminler ki onlar emanetlerine ve vaatlerine riayet ederler. Onlar ki namazlarına devam ederler. İşte firdevs cennetine varis olacak olanlar onlardır. onlar orada ebediyen kalacaklardır.' Devam edeyi; 57, 58, 59, 60, 61, 62. Yine Allah Kur'anında özelliklerini sıralıyor: 'Rablerinin korkusundan titreyenler, Rablerinin ayetlerine iman edenler, Rablerine ortak koşmayanlar, başkalarına verdikleri şeyi Rablerinin huzuruna çıkaracaklarında kalpleri ürpererek verenler, işte onlar hayırlı işlerde yarış ederler. Bu yolda önde giderler. Cenab-ı Hak 62. ayette şöyle diyor: 'Biz herkesi ancak gücünün yettiği ile mükellef kılarız. Nezdimizde hakkı konuşan bir kitap vardır. Onlar haksızlığa uğratılmazlar' ve Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine hazreti Ayşe validemiz soruyor: 'Ey Allah'ın resulü, 'Rablerine dönecekleri için kalpleri ürpererek vermeleri gerekeni verenler, işte onlar iyi işlerde yarış ederler. O uğurda ileri geçerler' ayetinde kast edilenler, şarap içenler, hırsızlık yapanlar mı, dedim. Öyle ya, bana 'hayır ey sıddıkın kızı, aksine onlar oruç tutup sadaka verip yaptıkları bu hayırların kendilerinden kabul edilmemesinden korkanlardır. Baksana, ayet ne buyuruyor? İşte onlar iyi işlerde yarış ederler' cevabını verdi.

Demek ki onlar Hz. Pir'in deyimiyle bu özelliklere sahip olanlar, bir velinin üzerinde olması gereken özellikler, ayet i kerime ile sabit. Sen kalkıyorsun o velilere ve veliliğe laf söylüyorsun. Hazreti Pir de diyor ki 'siz bu yüce kişileri alaya aldınız ve bundan bir şey çıkmaz sandınız ama Kuran'da ensevküm ayetini bir okuyun.' Yani sen bundan bir şey çıkmaz dedin. Sonraki o müminin suresindeki ayetlerde cehennemliklerin de halleri anlatılıyor. Ben konuyu uzatmamak için şimdi burda konumuzla alakalı olan kısmı aldım. Rabbim cümlemizi affeylesin inşallah. O normalde işte bu kendilerini yüksek mertebede gören, kendilerini her işte uzman gören, süflilikse onlar uzman, şeyhlikse onlar uzman, kimin şeyh olup olmadığına onlar karar veriyor. Kimin veli olup olmadığına o karar veriyor veya Türkiye'de böyle bir grup var ya işte normalde mevlevilikte karar verecek olan kimler? İşte şeyler. Ne o İstanbul'daki Çelebiler. O Mevlevi o değil, o Mevlevi şeyhi, o değil. Sen nesin? Var mı senin elinde icazet? Yok. Seyri sülûk çıkardın mı? Yok. Senin şeyhin var mı? Yok. Eee? Hiç zikrullah halakasına oturdun mu? Yok. Senin Mevlevi olduğuna kim karar verecek? Soracağız ya, bu ne? Şeyh? İyi kardeş, senin şeyhin kim? Bunu sormaya hakkımız var. Bir yere intisab edeceksiniz, soracaksınız ona. Kardeş, senin şeyhin kim? Filanca. E alâ. E sor bakalım onun şeyhi kim. Yok. Hani bir ara bir icazet furyası koparmışlardı ya, hani biz de edep ediyoruz, söylemiyoruz, icazetimiz var filan diye. E var, al, noldu? Senin Mustafa Özbağ'a bakışın mı değişecek? Neden? Kör gözlüsün? Senin Mustafa Özbağ'a bakışın mı değişecek? Değişmeyecek. Neden? Özbağ sendromu var sende, psikolojik tedaviye ihtiyacın var, saçını başını yoluyorsun. Sebep? Ebu Cehil gibisin. Neden peygamberlik bana gelmedi de Hazreti Muhammed'e geldi diyorsun, Ebu Cehil kafası, sende de aynı kafa var. Nasıl Mustafa Özbağ şeyh olur? Nasıl olur! Allah'ın verdiğine kim karışacak? Allah vermiş, ne yapacaksın. İcazetin var mı? Var, al, ne yapacaksın? Var, ne yapacaksın, ha var, ne yapacaksın, intisap mı edeceksin? Hayır. Sebep? Sen açık arıyorsun çünkü. Sen kendince kendine bir delil arıyorsun. Uğraşma. Uğraştıkça hasta ediyorsun kendini. Yazık, akli dengenizi yitiriyorsunuz. Çünkü benim bir velilik iddiam yok, benim bir herhangi bir iddiam yok.

Velev ki var ise bakın velev ki var ise aklını kaybedeceksin geri zekâlı! Şuurun gidecek, dengen bozuluyor her gün günden güne. Olanca hapları içiyorsunuz sonra, antidepresan yetmiyor, uyuyamıyorsunuz geceleri. Uyuyamıyor, bir de benim üzerime atıyor uyuyamadığını. Lan otur oturduğun yere, katmerlendirme, perdeleniyorsun hâlâ daha. Yok! Bu böyle bir sendrom, Özbağ sendromu var. Bu yeni değil. Ben on yaşından beri Özbağ sendromunu yaşayanlar var etrafımda. Bu bir sendrom. Ben hak veriyorum.

Diyorum evet, hastasınız diyorum, tedavi olacaksınız. Bunlara normal psikiyatri de yetişmez. Bir de rahatım ya ben, benim umurumda değil. Allah Allah! Cenab-ı Hak bir şey verdiyse sana da rüyasında gösterdiyse ben ne yapayım kardeşim. Valla bana ne! İster derviş ol ister olma veya gidiyormuşsun, git Allah yolunu açık etsin. Ne yapayım, zorla tutacak değilim ya seni. Seni zorla da getirmedim. Allah yolunu açık etsin. Böyle bir kendimizi ispat etme gibi bir derdimiz yok. Allah bizi affetsin ama onlar akıllı ya meselenin zahirine bakacaklar ya! Yani onlar zenginler, paraları var, pulları var, etrafında böyle üç beş kişi var, temenna edenleri var. Onlar biliyorlar. Onlar yüksek mertebe sahibi. Ebu Cehil de öyle diyordu ya, yani bu diyordu kavmin ulusu benim. Nasıl sana gelir, yetime peygamberlik gelir. Yeğeni halbuki, bakın yeğeni. Ona peygamberlik gelmemeli. Kime? Kendisine gelmeli. Bunun gibi. X kimse şeyh olmamalı. Kim olmalı? O olmalı. Ama yok, olmuyor işte. Oturacak Neşe Karaböcek'ten ben olmalıydım şarkısını dinleyecek! Efkâr dağıtsınlar veya sen olmalıydın diyecek, efkâr dağıtsınlar, işleri ne! Allah bizi affetsin. Bunlar çünkü normalde zavallı insanlardır, gerçekten. Ben böyle şeyh efendiye laf söyleyenleri zavallı insan olarak görüyorum. Zavallısın sen. Manevi gözün görmemiş, körlerden olmuşsun.

Hatta daha ilerisini söylüyorum. Sen muhakkak Mustafa Efendi hazretlerine karşı bir yanlışlık yaptın, o yanlışlığından dolayı Allah sana bir Mürşidi kamil göstermiyor. Sen bir velinin gönlünü kırdın, sen bir velinin gönlünü incittin ki Allah sana başka bir velinin kapısını göstermiyor, evet. Bu benim kendimce tespitimdi. Ondan sonra avunuyorlar, biz Mustafa Efendinin bıraktığı yerdeyiz. Devam et kardeşim. Allah yolunu açık etsin. Biz Abdullah Efendinin bıraktığı yerdeyiz. Devam et kardeşim. Allah yolunu açık etsin. Ne? On yıl sonra Mehdi çıkacak, ona bağlanacağız. On yıl sabredin kardeşler. Geçti on yıl. 2003/2023. Önce beş yıl dediler. Şeyh efendinin ağzından duymadım ben bunu. Sonra yedi yıl dediler. Sonra on yıla çıkardılar, şimdi herhalde tehir oldu bir on yıl daha diyecekler. Mehdi çıkıncaya kadar kalacağız biz. Yani bu böyle milleti aldatma, oyalama, milleti kandırma devam ediyor. Allah bizi affetsin. Bunlar normalde kendilerini maskara ediyorlar böyle. Kendi kendilerini zillete düşürüyorlar. Kendi kendilerini ve kendilerini gösteriyorlar insanlara böylece ne olduklarını. Allah bizi affetsin.

"Şehir ve köye sahip olan cisimlerin padişahıdır. Gönül sahibi ise gönüllerinizin sultanıdır."

Demek ki şehir ve köye sahip adam zengin. Hani ayeti kerime, Ali İmran, ayet 14 'kadınlara, oğullara kantar kantar altın ve gümüşlere, besili atlara hayvanlara ve ekinlere karşı duyulan aşırı istek, insanlara süslü gösterildi. Oysa bunlar sadece dünya hayatının geçici malıdır. Varılacak güzel

yer ise Allah katındadır.' O zaman sen böyle ev sahibi oldun, mülk sahibi oldun kendince, apartman sahibi oldun, işte tarla, takka, köy, sahibi oldun kendince, kendini padişah gibi görüyorsun, kendini üstün görüyorsun, yüce görüyorsun. İşte fabrikan var, tezgahların var, iş yerin var, çok akıllısın sen, dünyaya sahip çıkmışsın ya, dünyaya sahip çıkmışsın sen! Dünyevi olarak belli bir noktaya gelmişsin, onunla gururlanıyorsun, kibirleniyorsun, büyüklük taslıyorsun, akıllılık taslıyorsun kendince. Senden başka bilen yok, senden başka eden yok, sen artık böyle kendini firavunlaştırıyorsun günden güne, günden güne nemrutlaştırıyorsun, günden güne sende lat, uzza, menat, üçü de sende oturmaya başlıyor. Güç, güç, kendince para, bu sende yerleşiyor artık. Sen güce, dünyevi güce, makama, paraya sahip olunca kendince diyorsun ki ya bu küçük dağları ben yarattım, benim sözüm geçer her yerde diye düşünüyorsun ve Cenab-ı Hakk'ın sana verdiği kadın, oğul, mal, mülk, para, pul, güç, sana bahşetmiş olduğu her şey, senin için Allah muhafaza eylesin cehennem sebebi oluyor. Bakın bunlar hayra, bunlar hayra kullanılırsa Allah yoluna kullanılırsa o zaman o kimse de bu cennet yolu, cennet kapısı, cennetlik amel oluyor. İslam zenginliğe karşı değil. Zenginliği Allah yolunda kullanacaksın. İslam erkek evlat vermiş, kız evlat vermiş, buna karşı değil. Evlatlar islam yolunda olacak, öyle yetiştireceksin. Senin oğlun, senin kızın, Allah yolunda olacak. Allah yolunda olması için mücadele edeceksin, gayret edeceksin. Sorumlusun bundan. Eğer bu gayreti, bu mücadeleyi vermezsen evlat senin için cehennem ateşi oldu. Evinde cehennem ateşi büyütüyorsun. Anneler, babalar, çocuklarınızı Kuran ve sünnet üzerine eğitmeye ve yetiştirmeye çalışın. Eğer göz göre göre, bile bile onların kuran ve sünnetten uzaklaştığını gördüğünüz halde onlara nasihat etmiyorsanız, onları kuran ve sünnet dairesinde yetiştirmeye çalışmıyorsanız evlerinizde cehennem topu besliyorsunuz. Erkekler, eşlerinizi kur'an ve sünnet dairesinde yaşatmaya gayret edin, nasihat ederek, yumuşak yumuşak, tatlı tatlı. Eğer onların Kur'an ve sünnet dairesinde yaşamalarına vesile olmaz, bu konuda Kuran ve sünneti yaşamamalarına göz yumarsanız, evinizde cehennem topu büyütüyorsunuz, yaşatıyorsunuz. Allah ve resulü, islam, zenginliğe karşı değil. Eğer sen o zenginlikle etrafa hava atayım, etrafı baskı altına alayım, zulmedeyim, eğer insanlara büyüklük taslayayım, daha da zengin olayım, daha da güç sahibi olayım, daha fazla insanları ezeyim, daha fazla insanları sömüreyim diye düşünüyorsan, o mal senin için cehennem topu oldu.

Cebinde cehennem topu yaşatıyorsun. Cebinde cehennem topu taşıyorsun. Sen o malın zekatını bitamam hesaplayıp vermiyorsan, vermiyorsan ve o maldan yiyorsan sen cehennem ateşi yiyorsun, farkında değilsin. Kor

yiyorsun, cehennem koru yiyorsun. Allah sana o malı verdi, Allah yolunda harcayasın diye. Zekatını bitamam veresin, fakir fukaranın hakkını ayırasın, fakir fukaranın hakkını dağıtasın diye. 'Bunu benle beraber mi kazandılar'! Otur küstah, zalim, kâfir adam! Zekatın farziyetine inanmıyor çünkü kâfir, cehennem odunu topluyor kendine. Burda tabii besili atlar diyor ya, ne? Binek. Sen arabanı hava atmak için aldıysan, sen arabanı Allah yolunda koşmuyorsan, senin araban Allah yoluna hizmet etmiyorsa sen cehennem atına bindin, farkında değilsin. Cehennem atına bindin. Sende ev var, harika, evinde zikrullah oluyor mu? Hayır! Evinde namaz kılan var mı? Hayır! Evin Allah yoluna açılıyor mu? Hayır. Ne diyor Allah resulü? O ev mamur da olsa harabedir. O evin hesabını vereceksin, o arabanın hesabını vereceksin, o paranın hesabını vereceksin, o sağlığın hesabını vereceksin. Allah sana ilim vermiş, maddi manevi. Maddi manevi! Sen o ilmi saklıyorsan, o ilimi gizliyorsan, sen o ilmi çarpıtıyorsan, o ilim seni cehennemlik edecek. Ne öğrendin? Dini ilim öğrendin. Birisi sana bir şey sordu, biliyor musun? Evet. Ona cevap vereceksin. Ona cevap vereceksin. O ilim var mı sende? Var. Cevap vereceksin. O ilmi ledünü Allah sana neden verdi? Müminlerin meseleleri hallolsun, müminlere yardımcı ol diye verdi. Sen o ilmi kendine biriktiresin diye vermedi. Zaten ilmü ledün lazımken geldi sana. Sana bir şey sordular veya sen bir sohbet ediyorsun, o esnada işin içinden çıkılmaz girift bir mesele var, Allah senin kalbine ilham etti, ilmü ledünü senin kalbine indirdi. Sen onu saklarsan yemin ediyorum küstahlardan oldun, arsızlardan oldun, nimete nankörlük edenlerden oldun. Allah'ın sana bahşettiği ilmi sen sakladın, gizledin, insanlara aktarmadın, vallahi de billahi de baş nankörsün. O ilim kapısı sana kapanır zaten. O ilim kapısı, sana ilmü ledün kapısı kapanır. Evet, doğru yapmadın. O yüzden senin üzerinde hani ne iyilik varsa Rabbinizdendir. O zaman senin üzerinde ne nimet var ne lütuf var ne ikram varsa ne ihsan varsa senin üzerine maddi manevi ne var ise iyilik manasında hepsini de Allah verdi kardeş sana. Nankörlük etme. Hepsini de sana Allah verdi.

Sen kalkıp da isyankârlık yapma. Sen nimetin kadrini bil, o lütfun, o ikramın kadrini bil, Allah'ı zikret, Allah'a hamd et, Allah yolunda koş. Allah yolunda koş. O malın, o sağlığın, o maddi manevi sana olan lütfun zekatı bu. Allah yolunda koşacaksın. Ne? Zekat. Kime vereceğiz? Var kardeşim organizasyon, dağıtım oluyor, merak etmeyin. Biz gösteriş yapmıyoruz. Yok zaten İslam'da, yok sünneti seniyyede. Geceleri durmayanlar var. Geceleri durmayanlar var, bu dergâhta var elhamdülillah. O zaman yok deyip geçme, var. Öyle kendi kendine yok deme, sen vermek istemiyorsun, sen dağıtmak istemiyorsun, sen yardımcı olmak istemiyorsun. Sen körlerden

olmak istiyorsun. Allah bizi affetsin. Bunlar dünya sahibi olanlar. Bir de ne var? Gönüllerin sahibi var. Onlar da ne? Onlar da gönül sultanları. Onlar Allah için yaşayan, Allah için seven, Allah için insanlara faydalı olan, Allah için insanların arasında durup insanların eziyetlerine katlananlar. Onlar da kimler? Onlar da Allah dostları, onlar da gönül sahibi olanlar, onlar da gönüllerin sultanı. Allah cümlenizi onlardan eylesin. Rabbim hepsini de inşallah hepinizi de onlardan eylesin. Rabbim hepsini de inşallah hepinizi de birer evliya, birer mürşidi kamil eylesin. Hepinizi de ailelerinize, etrafınıza, mahallelerinize, semtinize, şehirlerinize ışık saçan, nur saçan, iyilik, etrafına iyilik dağıtan kullarından eylesin inşallah. Bu dünya gelip geçiyor, hayat gelip geçiyor, ben derviş olduğumda 25 26 yaşındaydım, yaş oldu 63, geriye döndüğümde bakıyorum göz açıp kapayıncaya kadar bitmiş geçmiş. Bursa'ya 90 yılında geldim, yıl 2023 otuz üç yıl olmuş, bakıyorum dün gibi sanki daha. Bazen yanlış anlaşılıyor böyle ilk yeni dervişler Adnan olsun, Hüseyin olsun, Cafer olsun, halbuki aramızda çok yaş farkı yok. Hep bana böyle çocuk gibi geliyor daha onlar böyle, hani sanki dünmüş, daha tazelemiş gibi. Hani böyle bakıyorum, her birinin çocuğunu evlendiriyoruz halbuki ondan sonra ama şey değil böyle, bakıyorum böyle eskilere.

Nerde İsmail'im benim ya, bakıyorum hâlâ, hoş İsmail hâlâ da genç, yakışıklı ya, bu afilli afilli giyinir gelirdi lokantaya. Muhabbet diz boyu. Hâlâ daha afilli de, İsmail değişmedi hiç, maşallah! Demirtaşlılarda böyle bir özellik var, hiç değişmiyorlar, havasından mıdır suyundan mıdır biraz Bayındırlılık koktuğundan mıdır, maşallahları var! Bakıyorsun şimdi, onlar böyle sanki bende çok yaşlıymışım gibi geldi böyle kendi kendime. Halbuki değil. Ben de geldiğimde 29 30 yaşındaydım, buraya geldiğimde. Yani o zaman ben de gençtim be, de mi İsmail, ben hala daha gencim, bakmayın öyle yaşlıyım, ihtiyarım dediğime. Hani böyle 'lanet olsun o yaşlılara ki gençliğe özenirler' hadisi şerifi var ya, ben o yüzden böyle kendi kendime gençliğe özenen konumunda olmamak için yaşlıyım ihtiyacım diyorum, yoksa, oooo, Uludağ'ın zirvesine bir nefeste tırmanırım inşallah. Evet, öyle şey değil yani, öyle, harmanı koca öküz dövermiş, öyle bakmayın sakallarının beyazlığı sizi aldatmasın yani. Nasıl çıktım Bosna'da merdivenlere, Travnik'te, arkamda kaldı herkes, öyle değil mi? Kaleye çıkarken, Allah'ın izniyle inşallah. Şimdi hayat gelip geçiyor. Bakıyorsunuz yani dün gibi her şey. O yüzden Allah yoluna koşturun. Allah yoluna, yani böyle her şeyinizden bir şey ayırın Allah yoluna. Zaman, Allah yoluna bir zaman ayır. Para, Allah yolunu ayır biraz. Ev, Allah yoluna bir şey ayır, evinde bir şey olsun ya. Araban, Allah yolunda bir şey yap. Arkadaşlar, ben filanca yere gidiyorum, kim gidecekse birkaç kişi alabilirim, bir kişi alabilirim, iki kişi alabilirim. Cafer,

kartaldan kaç kişi indiniz polis çevirdiğinde? Kaç? 19 kişi! Dersten geliyorlarmış, o zaman araba yok hiç kimsede, fukaralık diz boyu, araba birkaç kişi de var, öyle çok insanda yok. Onlar da işte kullanıyorlar artalı. Onlar da dersten dönüşte değil mi Cafer? Ders dönüşü 19 kişi doldurmuşlar kartala. Polis inanamamış. Saymış tek tek, 19 kişi. Ceza kesti mi gene de gece, 19 kişi diye? Tabii ya, derse getirip götürmenin kerameti bunlar. Tabii, bizim derviş kardeşlerimizde dahi keramet zuhur ediyor, bırak geri kalanını. Kartala 19 kişi biniyor, keramet. Bir de trafik çeviriyor, ceza vermiyor. Bu keramet üstüne keramet. Öyle çalışılıyordu ilk zamanlar.

Hasan burda, Hüseyin nerde, burda mı Hüseyin? Bir tane araba almışlardı, öyle değil mi, dersten derse koşuyorlardı. Allah rahmet eylesin, onların da babası hiç ağızlarını açmazdı. Cenab-ı Hak kabrini cennet kabri eylesin. Bunlar bende böyle birer şeydir, ne o, kıymettir. Demirtaş'tan hacı Mehmet, bizim Abdurrahimin babası, Adnan'ın babası, Karataş'ın, Mehmet amca, sağ daha, Rabbim hayırlı uzun ömür versin. Mehmet Reçber bizim, ölen, Allah rahmet eylesin, ondan sonra Karadağların, bizim Hasan Hüseyin Karadağ'ın babası, Allah rahmet eylesin. Bunlar böyle Seyit Taş, Allah rahmet eylesin. Onlar şimdi tuhaf gelir size, çok sık görüşemiyoruz ama şeyh efendiyi ilk yemeğe alan Bursa'da Cafer Taş'tı, Seyit'in kardeşi, ben taşlar, Seyit Taş, İbrahim Taş, Cafer Taş, Yahya Taş, ondan sonra, bunların bende hatırası vardır. Bunlar benim için önemli insanlardır. Ne olursa olsun, biz ben Bursa'ya geldiğimde onlar mesela hiç unutmam, Cafer Taş yemeğe götürdü şeyh efendi, ben, beraber yemeğe gittik. Şeyh efendi şimdi çorbadan içti, unuttum acı yapmayın demeyi, ilk yemeğe gidiyoruz, şeyh efendi mübarek çorbadan alıyor, acı. Ondan sonra, yemekten alıyor acı. Ondan alıyor acı, en sonda pilav yemeye başladı, bana döndü, Mustafa efendi, bunların suları dahi acı oğlum dedi. Antepli ya onlar, su dahi acı! Dedim efendim hakkınızı helal edin, hata benim oldu. Ben söylemeyi unuttum dedim. Bunlar bakın böyle tatlı hatıralar, tatlı değerler bunlar. O ilk zamanki dervişlerin heyecanı, koşuşturması, Cafer'in evi, şeyh efendi gelir Cafer bütün açar şeye kadar, ne o, terasa kadar salonun şeyini, büyük ev yok o aralar. Tabii, yemek, gelen, giden, yiyen, içen. Recep amca, Allah rahmet eylesin., Cafer'in babası. Onlar zaten evleri onların önceden de dergah gibiymiş. Şeyhi, hacısı, hocası, hepsi de geliyormuş oraya, üstüne biz geldik ama biz gidici değiliz biz. Bizden sonra kimse gelmedi. Neden biz oturduk kaldık orada, bizden sonra kimse gelmedi. Allah rahmet eylesin, Recep amca da çok hizmet etti, Cafer'in ailesi de çok hizmet etti. Şimdi baktığınız zaman hayat gelip geçiyor.

Mesela Adnan burada diye söylemiyorum şimdi, bir şey yokken çok kıymetlidir. Sıkıntıdayken çok kıymetlidir. Bakın, bunu unutmayın, dostluğunuzu

zor zamanda göstereceksiniz, sıkıntılı zamanda göstereceksiniz. Dostluk zor zamanda, sıkıntılı zamanda, dar zamanda, o zaman göstereceksiniz. Bizde yok o zaman, yok! Şimdi rahatız, sıkıntı yok. O zaman yok. Biz dik kaldırımda bir bodrumda ders yapıyoruz, bodrum, bildiğiniz bodrum. Yani tuvalete girerken böyle boyunuz yüksek olarak giremiyorsunuz, eğilerekten giriyorsunuz. eğilerekten tuvalet yapıyorsunuz ve böyle yani kafanızı kaldıramazsınız, belinizi doğrultamazsınız tam olarak, öyle bir yerde ders yapıyoruz. O zaman Adnan, Atik, babalarını getirdiler derse, ilk defa. Bir ders oldu orda. Adnan, amcalar da vardı, dimi, o gece, onlar da vardı. İki tane de Mehmet amcanın ufakları vardı, biri vefat etti, ikisi de mi etti? İkisi de mi etti? İkisi de vefat etmiş. Allah rahmet eylesin. Bunları getirdiler böyle bir tabii, sohbet, zikrullah, bitti, her şey, Mehmet amca, Allah rahmet eylesin, orda dedi ki bir tane daire var dedi. Orayı verdim size, dergah yapın dedi. Evet. Dün gibi hatırlıyorum. Hiç unutmuyorum. Ben böyle kaldım. Dedi orası boş şu an dedi. Paylaşılmadı dedi. Diğerleri paylaşmışlar kardeşler arasında, orası boşmuş. Orayı dergah yapın dedi, bize, böyle cennetten bahçe verdi sanki. Benim iç dünyam, cennetten bahçe verdi sanki. Dedim ki ya hamdolsun, dedim ya. Ya dedim ya bir yer var şimdi, bir yerde daha oluyor. Biz tabii hemen oraya bi göçtük, oraya da bir ders verdik, Reyhan diye, oraya da bir ders açtık. Hacı Mehmet, Demirtaş'tan. Onun da boş daire vardı, ondan sonra, o böyle hem biraz hızlı konuşurdu, gel be ya dedi, bizim evde boş yer var, orada yap dedi, bir zikrullah dedi, ders dedi. Olur mu ya Mehmet abi dedim ben, sen ne diyorsun dedi ya. Dedim bir şey demesinler? Köyde kim karışacak bize ya dedi, şeyde Mehmet abi de öyle kenara atacak bir şey değil. Canı sıkılırsa, basarsa damarı, dövüşür adamlarla, değil mi İsmail? Otarafa girme şimdi, oraya dokunma şimdi, ben onunla bir beraber bir kaza yaptım ben, sen dediydin ya, rüyanı anlattın bana, kaza yapacaksınız bugün diye, biz tam o gün kazayı yaptık, sıkıntı yok. Ben o kaza gününü yaşadım, sen merak etme. Allah rahmet eylesin ikisine de ya, ben ikisini de yaladım, orayı açmayalım şimdi, Allah iyi etsin inşallah. O yüzden Allah yolunda olun, Allah yolunda koşturun, Allah yoluna bir şeyler ayırın. Kendinizden, cebinizden, duanızdan bir şeyler ayırın. Rabbim onlardan eylesin inşallah.

İş uzadı biraz, hakkınızı helal edin, ben yine böyle artık en baştan söyledim, biz böyle ciddi ciddi sohbet burda başlayacak şurda bitecek diye bir kaide yok. Allah ne verdiyse. Bu akşam da böyle vermiş. Cenab-ı Hakka hamd ediyoruz. O yüzden bizim böyle artık dostlarla hemhal oluyoruz, dostlarla sohbet ediyoruz. Şükür hamdolsun. Cenab-ı Hak olmayanlara da versin böyle dostluk inşallah hepinize nasip etsin. Ben bazen diyorum ya

ben Bursa'nın en zenginiyim diye, hamd olsun, böyle dostlarımız var, kardeşlerimiz var, yol arkadaşlarımız var. Cenab-ı Hakka hamdü sena ediyorum. Ben bundan dolayı çok mutluyum, sevinçliyim iç dünyamda. Hoş, dışarı da söylüyorum rahat rahat, ne güzel bir dostluk yolu, mutluluk yolu, ne güzel bir sevgi yolu kurulmuş. Cenab-ı Hak bize bahşetmiş, elmanın içerisinde kurt gibiyiz, kardeşler, arkadaşlar, herkes birbirine muhabbetli, sevgili, herkes birbirleriyle harika bir diyalogları var. Ben öyle görüyorum. Öyledir, değildir. Onun tartışmasına girmeyeceğim. Ben öyle görüyorum, ben öyle yaşıyorum. Cenab-ı Hakka hamdü sena olsun, inşallah hiçbir gölgenin olmadığı mahşerde, onun gölgesinde gölgelenenlerden oluruz. Rabbim cümlemizi kendi gölgesinde gölgelendirsin. Rabbim cümlemizi hesaba, kitaba tutmadan meccanen, kendi katından lütfu ilahiyesiyle cennetine koysun. Lütfu ilahiyesiyle cemalullahına gark eylesin. El-Fatiha maassalavat. Amin, ecmain. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Allah razı olsun.

Şimdi bu akşam belgesel çekiyorlarmış, dışardan misafirler varmış. O yüzden arada dolaşabilirler. Bunlardan dolayı rahatsızlık duymayın. İşte Allah insana bir şey veriyorsa kimse onu engelleyemiyor. Yani yok, işte tekkeyi aldılar, sattılar, öyle yaptılar, böyle yaptılar, bakın, hizmet devam ediyor gene. Gene yurt dışından bir sürü gelen giden, sohbetler, her şey devam ediyor. Bir şeyin arkasında Allah var ise arkasında Allah var ise önünde Allah var ise sağında, solunda, altında, üstünde Allah var ise o işi Allah meccanen sahiplendiyse kâfirler, münafıklar, fasıklar, sevenler, sevmeyenler, düşman olanlar onu söndüremezler. Rabbim söndürtmesin inşallah. Amin. Ecmain. Destur. Ya Allah. Ha, önümüzdeki cumartesi de aşure, aşureyi inşallah burda yapacağız yine mutat olarak meydanda. İnşallah semayı da orda yapacağız, sohbeti de orda yapacağız. Oranın büyük bir kısmının tasarrufu bizde, bir kısmını kiraladık, bir kısmını satın aldık, Cenab-ı Hak lütfetti, o yüzden başkasının yerinde değiliz kendi yerimizdeyiz, Cenab-ı Hakka hamd olsun inşallah. Destur.

22.07.2023

https://www.youtube.com/live/jOMz5V7ZnAI?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1679-1690. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim**.** Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedî hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedîn günahlarını affeylesin, hatalarını, kusurlarını affeylesin, yanlışlıklarını, eksikliklerini affeylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammed'i kendine dost eylesin. Habibine dost eylesin. Dostlarına dost eylesin. Ecmain. Geçen haftadan kaldığımız yerden inşallah devam ediyoruz mesnevi okumaya, Allah izin verirse inşallah. En son 'Şehir ve köye sahip olan, cisimlerin padişahıdır. Gönül sahibiyse gönüllerimizin sultanıdır.' Burda kaldıydık. Şimdi inşallah kaldığımız yerden devam ediyoruz:

"Hiç şüphe yok ki işler görüşlerin fer'idir. Şu halde insan ancak göz bebeğinden ibarettir."

Bu hani insan için göz bebeği, bütün insanın sıfatlarını etkileyen bir şeydir. İnsanın bütün sıfatlarından, bütün üzerindeki azalarını etkileyince bu sefer o insanın tabiri caizse en mahrem yeri olmuş olur. Bir insan okuması, yazması, sanatı, ne bileyim bütün insanın üzerindeki iyi huylar hepsi de insanın görmesiyle alakalıdır. Bu tabiri caizse görmekle bunlar meydana çıkar. Tabii beş duyu önemli. İnsanı insan yapan en önemli unsurları ama görme bunun içerisinde en önemlisi. Çünkü bir şeyin ne olup ne olmadığını göz tayin edecek. Göz tabii kendi başına bir şey değil. Gözün arkasında idrak,

akıl, bir işin artık bilgisi, ilmi devam ediyor arkaya doğru. O yüzden normalde görme bu manada insanın göz bebeği hükmünde. Çünkü akıl gördüğüne göre hükmedecek. O gördüğüne göre hükmedeceği için Hz. Pir diyor ki bir insanın görmesi insanı insan eden bu manada insanı kemalata erdiren bütün kemalat derken manevi olarak değil. Yani bunun maus olduğunu görüyorsun, bunun bardak olduğunu görüyorsun, bunun çay olduğunu görüyorsun, bunun gibi. O görme, insanın görmesi, göz bebeği hükmünde oluyor görmesi.

"Ben bunu tamamı ile söyleyemiyorum çünkü merkez sahipleri (yani peygamberler ama maneviyat bunu) men ediyorlar."

Yani bu sufilere göre alemin kalbi zamanın kutuplarındadır. bütün mevcudatın kalbi zamanın kutbudur. ne zaman ki hani gerçek manada Allah diyen olduğu müddetçe kıyamet kopmaz, ne zaman Allah diyen kalmayınca kıyamet kopar. Bu hadisi kutsiye Muhyittin İbni Arabi hazretleri der ki:

'Gerçek manada Allah diyenler peygamberlerdir. Peygamberlerden sonra zamanın kutbu, kutupları verileridir. En son zamanın kutbu vefat ettiğinde eğer ki zamanın kutbu vefat ettiğinde yerine bir kutup tayin edilmezse bu sefer alem mührü hükmünde olan kutup ölüp de yerine bir şey geçmeyince alem komple ifsad olur, kıyamet başlar' der. Böyle olunca işte o zamanın kutupları yani zamanın mürşidi kamilleri bu manada o perdenin, o alemin göz bebeği hükmünde ve kimin göz bebeği olduğu bu hususta kimler göz bebeğidir? Hazreti Pir diyor ki bunları söylemeye yetkim yok. bunları peygamber bana peygamberler söyletmiyor. Bu mana bir sır. Bu mana sır olduğu için bunları söylemeye yetkim yok diyor. Şimdi manada öyle şeyler vardır o normalde söylenmeye yetkili değildir. Çünkü dinin bir görünen tarafı vardır, biz bunu şeriat olarak nitelendiriyoruz. Şeriat neye göre hükmeder? Gördüğüne göre, tespit ettiğine göre, elindeki delillere göre şeriat hükmeder ama işin bir de hakikat tarafı vardır, mana tarafı vardır. ordaki işleyiş farklı bir şeydir. Hani şeyde de sizin nar bildikleriniz hani sizin kötü bildikleriniz de hayır vardır şer hayır bildiklerinizde şer vardır der. İşin mana mekanizması farklı çalışır ama perdenin ön tarafında şeriatı bozmanın şeriatı bozmanın hiç kimseye hakkın hiç kimsenin hakkı değildir. Bir küçük örnek vermek gerekirse Hallacı Mansur'a ceza verilir. Sağ işte serçe parmağıyla el serçesiyle sağ ayak serçe parmağı kesilir. Çaprazlama iki serçe parmakları kesilir, dört serçe parmakları kesilir. Kesilen serçe parmaklar Hak Hak Hak deyip yürür gider. Kan da Hak Hak Hak der. Bu sefer Hallacı Mansur'u cezaevine koyarlar. Aslında kesilmeye devam edilecek çaprazlama. O esnada bir derviş gelir, cezaevindeyken izin alır. Der ki ben görüşmek istiyorum, gelir. Neyse, derviş der ki sorum var sana. O da sor

der. Der ki sabır ne? Sabır. Bakın, sabrı hadisi şeriflerden anlatmaz. Sabrı ayeti kerimelerden anlatmaz. Hallacı Mansur'un iki ayağı da prangada iki eli prangada, iki ayağı da prangada. Bismillahirrahmanirrahim der, çat çat elindeki prangalar çözülür. Bismillahirrahmanirrahim der, ayağındaki prangalar çat çat çözülür. Bismillahirrahmanirrahim der, duvarın dışına çıkar. Yok orda! Bismillahirrahmanirrahim der tekrar içeri girer. Bismillahirrahmanirrahim, çat çat prangalar! Bismillahirrahmanirrahim, çat çat ayağındaki prangalar! Der ki dervişe, sabır şeriatı Ahmedîyyeyi delmemektir der.

Bakın, sabrın manası değişti şimdi. İşte perdenin gerisi vardır. Şeriaten, bir şey öyledir. Şeriatın kaidesini, kuralını delmek, kimsenin hakkı değildir. işin manevi tarafı farklıdır, görünen tarafı farklıdır. O yüzden o manevi tarafından haberdar olanların söyleyerekten zahir şeriatın hukukunu bozmaya hakları yoktur. O yüzden onlar bu manada ehli sufinin hakikat noktasında duranlar şeriatı Ahmedîyyeyi bozmazlar. Bunun hilafına bir şey söylemezler. bunun hilafına bir şey olacaksa da onu durdurmaya çalışırlar. Kendini bilmeyen, şeriatı bilmeyen, çok affedersiniz hani böyle anne baba parası yiyen böyle şeyler vardır, çocuklar vardır, nerde ne konuşacağını bilmezler, böyle aykırı işler yaparlar, böyle umursamazlıklar yaparlar. Bir kısım kendisine sufi süsü verenler de böyle aykırı işler yaparlar. dangoloz dangoloz konuşurlar, şeriatı Ahmediyeyi Muhammediyeyi delerler konuşmalarıyla. Bu doğru değildir. gerçek sufiler şeriatı Ahmediyyeyi bozmazlar. Hazreti Pir bunu örnek veriyor. Diyor ki ben kimin göz olduğunu kimin bu alemde sultan olduğunu ben biliyorum ama diyor bunu söylemeye bana müsaade etmiyorlar. Kim müsaade etmiyor? Maneviyat. Müsaade olmuş olsa, müsaade etseler sıralayacak. Mesela Muhiddin İbni Arabi hazretleri kıyamete kadar kimlerin mürşidi Kamil olacağını sıralamış, örnek veyahut da Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, kıyamete kadar büyük olacak olan hadiselerin hepsini de ashaba anlatmış ama ashabın enteresan bir itirafı var. Diyor ki Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri bunları bize anlattı ama bir müddet sonra bunlar biz de unutturuldu diyor. Hani geçen haftalardan sohbet vardı ya hani bir mürşidi kamilin, bir velinin unutturma meselesi vardı. İşte hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri kıyamete kadar gelecek olan önemli meseleleri, hadiseleri ashaba anlatmış ama ashab diyor ki bunların bir kısmı bize unutturuldu. Biz şimdi bunları hatırlamıyoruz.

İşte normalde Hz. Pir de diyor ki bu konuda bana müsaade edilmedi. Bana müsaade edilmiş olsaydı ben normalde bu meselenin hakikatini size anlatırdım ama büyük pirler her zaman, her zaman şeriatı Ahmedîyyeyi korumuşlardır. onlar asla ve asla şeriatı Ahmedîyye'nin zahirini bozmamışlardır. Bakın zahirini bozmamışlardır. burda hazreti pir de diyor ki ben de

diyor bu işin zahirini yani bu hakikati size aktarırdım ama bu sefer şeriatı Ahmedîyyeyi veyahut da bu meselelere aklı yetmeyen bu meselelere dini bilgisi yetmeyen, bir de işin o tarafı var yani bir din cahili hele bu zamanda insanlar din cahili şimdi. İnsanların suçu yok bunda, ben kimseyi suçlamıyorum. 26 yaşına kadar ben de din cahiliydim. Ben kimseyi suçlamıyorum. Son 250 yıl Anadolu insanı, Müslümanlar, komple İslam dünyası, din cahili. Hâlâ daha İslam dünyası din cahili, bakın hâlâ daha İslam dünyası din cahili. Sebep? Dini eğitim yok. gerçek bir dini eğitim yok İslam dünyasında. Bu sadece İslam dünyasındaki idarecilerle, siyasetçilerle alakalı değil. Bu uluslararası global bir mesele. Aynı şekilde bir Hıristiyan da din cahili. Aynı şekilde bir Yahudi de din cahili, aynı şekilde bir Hindu da din cahili, aynı şekilde bir Taocu da din cahili. Yani bütün dünya din cahili. bu enteresan bir şey. Sizin hangi dine inandığınız, sizin hangi meşrepten, mezhepten olduğunuz önemli değil. Genel olarak dünya din cahili. sadece dinde mi? Hayır. Dünya komple cehalet içerisinde. Hristiyanı, Yahudisi, dinlisi dinsizi, ateisti, putperesti, komple dünya cahil noktada. yani bugün hangi ülkenin vatandaşına giderseniz gidin günlük kullandığı kelime bin kelimeyi geçmez. Bugün en iyi yabancı dil konuşan bir kimseye gidin, bin kelimeden fazla bilmiyordur. Hatta Türkse, yabancı dil İngilizce konuşuyorsa üç yüz, beş yüz kelimeyle konuşuyordur. Yedi yüz, sekiz yüz değildir. Bizim okullarımızdan mezun olan çocuklar üç yüz kelimeyle mezun oluyor.

Bazen zaman zaman diyorum ya en sevdiğinize sevginizi anlatacak iki kelime biliyorsunuz, bazısı üçüncüyü ekliyor, seni seviyorum ya da seni çok seviyorum ya da seni öyle çok çok çok seviyorum ki tamam bitti bu kadar. sevgisini anlatabilecek kelime bilmiyor çünkü. Çünkü okumadı, okutulmadı. Anlaması, anlatması mümkün değil. Anlatması mümkün değil. Cahil! kelime haznesi az. Bizim kendi kendimize okuduğumuz bir klasik bile yoktur. Şimdi mesnevi okuyoruz mesela, mesnevi okuyoruz, mesneviyi kimse okumuyordur bu ülkede. Ondan sonra bizim ülkenin insanı dışarıdan ama işte herhangi bir felsefeciyi bilmek, onun için böyle okumuşluk, erdemlilik. Londra'da hazreti Mevlana'nın kürsüsü var, Londra üniversitesinde, New York Üniversitesinde Mevlana kürsüsü var, daha ülkede yeni kuruldu Mevlana kürsüsü. Yok! Biz kendi topraklarımızın kendi insanını tanımaktan ve okumaktan uzağız. Bakın uzağız. Biz Hacı Bektaşi veli anma günleri yapıyoruz, Hacı Bektaşi veli hazretlerinin dört kapı kırk makamını anlatıyordum orda, kendilerini Alevi olarak nitelendirenler geldiler, dediler ki ya bizim bu kitaptan bile haberimiz yok! Bunlar Alevi! Dedim dedeler anlatmıyor mu kırk makam size? Bizim dedeler para yiyorlar dedi o da. Bizim dedelerimizin cebine para sok dedi, tamam bitiyor dedi. Bunlar da para hazırlamışlar.

Bu aşağıdaki neydi? Hamam vardı ya, ördekli. Ördekli hamamında ben dışarı çıkıyorum, birisi cebime bir şey katacağım diye uğraşıyor. Bileğinden tuttum, ne oluyor dedim ben. Biz dedi dedelere böyle yapıyoruz dedi. Ben dede değilim dedim. Öyle baktı. Ben dede değilim dedim, ben gencim. Ben olsam olsam dedim baba olurum, üstad olurum, başka bir şey olurum, abi olurum dedim, ben dede değilim. Yani bizimkiler de diyor, bir şey oluyor diyor hemen para ver diyor, hemen para ver diyor. Şimdi okumuyor. Böyle olunca bir de işin hani hazreti pir bunu söylemiyor, bir de diyor ki bu ben hani kendimce öyle diyorum, yani manadan bilen mi var ki! Bunu söyleyecek, taşlayacaklar bir de onu. Sebep? Veliye inanmıyor ki evliyaya inanmıyor. Veli yoktur diyor. Diyorum ya, ayet var: 'Velilerim mahcup olmazlar, mahzun olmazlar dünyada da ahrette de onlara iyilik vardır', ayeti kerimeyi ne yapacağız diyorum, duruyor şimdi. Sen yoktur dediğinde El-Veli ismi şerifini de yok hükmünde görüyorsun. Küfür! Bakın küfür ama din cahili! Şimdi insanlar din cahili, bilmiyor. Eğer hasbelkader bilmeden bir yere gittiyse yandı keten helva. Cahil çünkü!

Allah muhafaza eylesin. Konuşamazsın da! Neden? Konuştuğunda o da bilmiyor. O konudaki hadis bilgisi de yok, fıkhi bilgi de yok. Ya enteresan bir şey, Diyanet, kendi yazdığı ansiklopediden haberi yok. Diyanet! Diyanet, koca kurum! Giden eski müftü, Bursa müftüsü, Diyanet'in kendi ansiklopedisinde yazan hükümden kendisinin haberi yok! Adam çıktı, Cuma vaazında beni eleştirmek için kendi cehaletini koydu orta yere. Hani ben rüyetullah, Allah rüyada görülür meselesi vardı ya, adam kalktı, Allah rüyada görülmez dedi. Eee? Ansiklopedi görülür diyor? Diyanetin bastırdığı akait, Sabuni'nin akaid kitabında görünür diyor, Diyanet'in bastırdığı akaid kitabında İmamı Azam'ın gördüğüne dair, normalde kendi kitaplarında, kendi kitaplarında yazıyor. Adam dönüp okumuyor ki! Ya devlet sana maaş veriyor, bu millet sana maaş veriyor, bu millet sana maaş veriyor maaş! Bu millet sana maaş veriyor. Neden maaş veriyor? Dini öğren, bize aktar diye maaş veriyor. onlar da diyorlar ki evet, bize devlet maaş veriyor, biz sadece namaz kıldırmakla memuruz! ya oku, birisi sana gelip sorduğunda cevap ver!

Yıllar önce bir tane profesör öyle dedi. Hani böyle o ilahiyatta o zaman için profesör değildi daha, talebeleriyle beraber görüşüyoruz Ulu Cami'nin orda, hani böyle işte senin peşinden geliyor insanlar, senin ne ilmin var deyince, bu manada Türkçesi bu! Hocam akşama bekliyorum seni dedim gel. Biz dedim toplanıyoruz, sen sohbet et bize, doğru söylüyorsun dedim. Benim gibi bir insanın dedim yeri değil! Nasıl? Basbayağı! Haftanın beş gecesi sohbet var dedim. Beş gece seni evden alacağım, her sohbete götüreceğim. Bu kaldı! Böyle bir şeyle karşılaşmamış ya hiç, hocam sen hocasın

üniversitede, iki gece gel, benim sohbet, benim sohbet etmemem lazım, sizin etmeniz lazım. Bu durdu şimdi. Hocam bütün ilahiyat profesörleri, doçentleri, öğretim üyeleri, ilahiyatta olanlar, diyanette olanlar, hepimiz dedim Allah katında sorumlusunuz. Çıkın meydanlara, anlatın. Bu insanlara gerçek dini anlatın. Kuran'ı, sünneti anlatın ya! Kaldı. Yalvardım. Bu sözü söyledin ya dedim, ben de şimdi onu bastırıyorum. Bu sözü söyledin, haydi gel. Gelmiyor! şöyle yap, yapmıyor! Böyle yap, yapmıyor! Dedim hocam o zaman senin kalkıp da dedim. Tabii her hafta geliyor onlar, şeye, ulu camiye geliyorlar, cumayı orada kalıyorlar, cumadan sonra böyle bir de bir de kendisi tasavvuf kürsüsünde öğretim üyesi, millete tasavvufun olmadığını söylüyor. Bu zamanda şeyhlerin olmadığını söylüyor. Ben diyorum ne oldu, velilik ayeti kerimesi askıya mı alındı? Velilik hadisleri askıya mı alındı? Cevap yok! Böyle bakıyor şimdi. O velilerden yoktur diyor. Hocam, birisi diyorum gözünü kapatsa, Hazreti Pir'in şeyidir bu, sen diyor gözünü kapatmışsın, güneşe yok diyorsun diyor, Hazreti Pir öyle diyor, 'sen güneşe gözünü kapatmışsın, güneş yok diyorsun. Gözünü açsan güneşi göreceksin.' diyorum ki hocam aç gözünü, var. Ama yok, dinlemiyor o! Onlara göre yok. Ondan sonra beni mahkemeye veriyorlar.

Ben diyorum ki şu kadar profesör var, ilahiyatçı var, bunca yıldan beri mezun olan imam hatipliler var. Evet, imam hatipliler var mı? Var. Mezun oluyorlar mı? Evet. İlahiyatçılar var mı? Var. Diyanetçiler var mı? Var. 85.000 cami var bu ülkede! 85.000 cami var kayıtlı, resmi! resmi olmayanlarla beraber 100 bin de. 100.000 camide 100.000 imam, 100.000 müezzin, 200.000 kişi. Ağzım, yüzüm, etrafı, osu busu, 250 bindir. Resmisi. E, imam hatipler var? İmam hatiplerden mezun olanlar var. İmam hatiplerden mezun olanlar var. E, nerde bunlar? Nerde bunlar? Yok. Öğrendikleri dini ilimle öğrendiklerini uygulayamıyorlar mı? Öğrendiklerini aktaramıyorlar mı? Yaşayamıyorlar mı? Ben bu hesabı yapınca televizyonda adamın birisi 'kafasına tuhaf bir şey sarmış, diyor ki ey imamlar sizin neden camilerde cemaatiniz az'. Bir de böyle alayvari konuşmuş, ondan sonra Allah ya, denk getirdi. Benimle helalleşmeden ölme dedim. Kafasına tuhaf şey sardığı dediğin şey dedim benim. Tuhaf şey diyorsun dedim, yani bir insanın başındaki sarığa tuhaf bir şey sarmış der mi? Alay ediyor. Bir kimse, sarık, dini bir, dini bir ritüeldir. Bu ritüel de Allah'ın koyduğu ritüeldir.

Bedir savaşında bütün melekler başlarında sarıkla geldiler, Bedir savaşına. Allah resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, meleklerin sarıkla geldiğini görünce emretti ashabına, herkes dedi kafasına sarık sarsın, meleklerin sardığı gibi. Sarığın sünnet olmasının yeri burası. Sen sarığa laf söylersen, küçümsersen küfre düştün. Tecdidi iman, tecridi nikah gerekli. Sebep?

Hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, Bedir'den sonra sarıksız hiç durmadı ve İslam'ın şiarı hükmüne girdi sarık sarmak. İslam'ın şiarı. Sen onunla dalga geçersen, küfre düşersin. sar sarma sen. Sakal sünneti seniyye mi? Evet. Onunla dalga geçersen, küfre düşersin. Evliysen nikahın düşer. Dinin olmazsa olmaz farzlarından, sünnetlerinden bir şeyi veyahut da imamların olmazsa olmaz Kur'an ve sünnetten çıkardığı bir hükme sen itiraz edersen küfre düşersin. Alay edersen, küfre düşersin. Tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli sana. Bakın tecdidi iman, tecridi nikah gerekli sana. Sen sakalla alay edemezsin, sakalı küçümseyici bir söz söyleyemezsin! Sarıkla alay edemezsin, sarığı küçümseyici bir söz söyleyemezsin. Nikah, nikahı, nikahı hafife alamazsın. Ne alakası var ya, bu zamanda dini nikah mı olurmuş diyemezsin. Dediğin anda kafir olursun. 'ne alakası var ya, gusül etmek varmış, yıkanırsın geçersin, gusül denilen bir şey yok', kafir olursun. Şimdi millet kızını veriyor, karşıdaki kimseye soruyor mu guslün farzı kaç, abdestin farzı kaç, namazın farzı ne? Millet soruyor şimdi. Neyi var, dairesi var mı, arabası var mı? Arabasının modelini de soracak bir de! Dairesinin mahallesini de soruyor! Sen dinini sorsana onun.

Ödemiş'in en zengin ailesinin kızı. Evleniyor, ertesi gün ben boşanacağım diyor. Hep anlatıyorum bunu derslerde, aile ayağa kalkıyor neden boşanıyorsun diye. Bizim sohbetlere gelen bir kadın işte neyse, onun üzerinden bana ulaştılar, görüşmek istiyor senle, gelsin görüşelim. Geldi, ben dedi boşanmak istiyorum. Sebep dedim? Kimseye söyleyemiyorum dedi. Dedim söyle. Dedi ki benim eşim dedi gusle inanmıyor dedi. Anlattım gene anlamadı dedi, söyledim bir daha dedi, ben inanmıyorum böyle şeye dedi, dedi. Ben boşanmak istiyorum. Hakkın dedim ben de. Benim babam dedi bunun dedi zenginliğine baktı dedi. Halbuki biz de dedi farkındasın sen dedi, zenginiz. Evet dedim. Paraya pula ihtiyacınız yok dedim. Annesine ne demiş biliyor musunuz? Annesine babasına neden boşanıyor diye, sonra bir daha görüştük, demiş ki hiç sormadınız senin dinin ne! Hiç sormadınız guslü biliyor musun, namazın farzlarını biliyor musun, abdestin farzlarını biliyor musun hiç sormadınız demiş. Hani elli dört farz var ya, hani imamlar böyle indire indire indire indire şimdi elli dörtten de aşağı indiriyorlar ama yeter ki millet okusun diye bakıyorlar, demiş bunu dahi sormadınız. Şimdi demiş adamdan tiksindim. Ben bundan boşanmak istiyorum. Boşandı! Tek celsede boşandı. Demiş boşanmazsa gideceğim demiş hakime söyleyeceğim, bu gusletmesini bilmiyor, gusle de itiraz ediyor diye demiş.

Din cahili insanlar, kalkacağız şimdi biz sufilikte, hazreti Pir diyor ya buna müsaade yok diye, evet, din cahillerinin içerisinde, din anlatırken dahi kendi kendimize hesap etmek zorunda kalıyoruz. Neden? Adam çok

rahat hadisi şerifi inkar ediyor çünkü. Şu ülkede ilahiyat fakültesinde profesör olan kimse ayet inkar etti! Onun yetiştirdiği öğrencileri düşünebiliyor musunuz? O yüzden insanlar, insanlar ne yazık ki ne yazık ki hızla dinden uzaklaşıyorlar. Bu da uluslararası emperyalistlerin işine geliyor. İnsanların cahil olması, din cahili olması, okumaması, kendini yetiştirmemesi, uluslararası emperyalistler için harika bir şey. Zaten okumanızı istemiyor, herkesin cebinde bir cep telefonu, herkes kaydırıyor boyna cep telefonunu? Beş yaşındaki, üç yaşındaki, iki yaşındaki çocuğun elinde telefon, yemek yesin, annesi koy telefonu önüne! Evet, herkeste aynı, doğru mu? Doğru. Babalarda da aynı annelerde de aynı. Herkes evin bir köşesinde, evinde telefon kaydır Allah kaydır. Bu çocuklarda da aynı okuma özürlüyüz, okuma özürlüyüz. Bakın, komple dünya insanlığı olarak okuma özürlüyüz, yani desem ki günde on sayfa kitap okuyan elini kaldırırsın, kimse kaldıramaz. Acı bir şey.

Bazen kardeşler bu konuyla alakalı çalışma yapayım mı diyor, yap diyorum ben. Neden yap diyorum ya o konuyu çalışmaya başlayınca bir sürü hadis okuyacak, ayet okuyacak çünkü, araştırma yapacak yani. Sen şimdi bu sohbeti burada rahat rahat dinliyorsun, değil mi? Ben burda beş tane beyit okuyacağım, beş tane beyit okurken ben o beyitlerle alakalı ne kadar ayet bulurum, ne kadar hadis bulurum diye boyna arıyorum ben onu. Atmış üç yaşındayım, arıyorum buraya koyuyorum yine onu, okuyup okumamam önemli değil ama o yani insanlarda bu eksik ve biz din anlatırken dilimiz güdük çıkıyor. Diyorum ki şimdi bu hükmü söylesem herkes diyecek ki ben kafirim bu hükme göre, ha salayım yakasını o zaman, temelli küfür bataklığına girecek. Allah muhafaza eylesin. Çünkü o zayıf akıllılar, din bilmeyenler, dinin bu inceliklerini anlamaktan uzak oldukları için Hz. Pir diyor ki bana bunu, bunu diyor, bu mesele bana müsaade edilmedi.

"Madem ki halkı unutması ve hatırlaması onun elindedir, imdatlarına da o erişir."

Yani o zamanın kutbunun elindedir madem aslında elindedir diyor da bu mevzu öyle değil. Elindedir, o zaman diyor unutturması da hatırlatması da onun elindedir, o zaman imdatlarına da o yetişir. Şimdi bunu böyle bıraksan, bunu zahir bir kimseye bunu okusan der ki hazreti Mevlana burda küfre düşmüş. Nasıl imdada onlar yetişir, öyle değil mi? Bunu söyler. E tabii şimdi vahhabi zihniyetliler de çoğaldı. Vahhabi zihniyetler de çoğalınca bu birisinin küfrüne fetva vermek havada dolaşıyor. Havada dolaşıyor, önüne gelene kafir diyorlar, önlerine gelene! Bunlar şimdi moda oldu bir de. Bunları bu ülkeye, bu ülkenin başına mazarrat ettiler. Bu ülkenin başına onları problem olarak getirdiler. Bunlar İngiliz oyunu. Bu ülkenin Hazreti Mevlana'sı, Hacı Bektaş'ı Yunus'u varken, bu ülkenin Kevseri'si varken örneğin,

bu ülkenin kendine has bu topraklarda yetişmiş âlimleri varken, bıraktılar bunları, bizim ülkemize haricileri, vahhabileri, hadis inkarcılarını, mezhep inkarcılarını, bu ülkenin başına mazarrat ettiler. Bu ülkenin başına çorap ördüler. Bu ülkenin başına çorap ördüler ki nasıl bir çorap! Bu ülke Müslümanlarını birbirine düşürecek, bu ülke Müslümanlarını birbirine çatıştıracak büyük bir oyun, büyük bir tezgah düzenlediler. Onların kitaplarını bedava dağıttılar, gazetelerden dağıttılar. Bu ülke insanı, örnekliyorum, İbni Teymiye'yi bilmezdi, sevmezdi. Bu ülkenin insanı vahhabileri sevmezdi, tutmazdı. Bu ülke insanı, Ali Şeraiti'yi tanımazdı. Bu ülke insanı Abduh'u tanımazdı, Afgani'yi tanımazdı ama bunları bu ülkeye getirdiler tanıttılar ve böylece ülkenin içerisine dini olarak kocaman bir fitne koydular. Kocaman bir fitne koydular!

Şimdi adam bir şey diyor, sen kafirsin diyor ona. Oğlan babasına diyor, sen kafirsin diyor. Oğlan babasına diyor, sen kafirsin diye, annesine diyor sen kafirsin diye, kız çocuğu annesine diyor sen kafirsin diyor, başta örtüyle dolaşıyor evin içinde, annesinin yanında örtüyle dolaşıyor. Kafir çünkü diyor, ben haramın ona diyor. Neden yapıyorsun böyle dedim ben, haramım ben ona dedi! Kız çocuğu, evin içerisinde kız çocuğu, abisinin yanında örtüyle dolaşıyor, ben haramım ona diyor. Neden? Abim kafir çünkü diyor. Evet, aileyi nasıl yıkıyorlar gördünüz mü, nasıl parçalıyorlar? Neden? Din cahili. Şimdi aynı, 'madem ki halkı unutması ve hatırlaması onun elindedir, imdatlarına da o erişir', hemen bunlar diyecekler ki hazreti Mevlana burdan küfre düştü, kafir ama onun bu noktada şeyi, anlattığı şey farklı. O ne, mesela bak, hemen ben bunun açıklaması olarak üç tane hadis aldım buraya, Ahmet İbni Hanbel'den naklediyoruz, Ubade İbni Samit'ten merfu olarak naklediliyor: 'Bu ümmette ebdallar otuz tanedir. Kalpleri Halilür Rahman hazretleri İbrahim aleyhisselamın kalbi üzeredir. Bunlardan biri ölünce Allah onun yerine bir başkasını koyar. 'Demek ki ümmetin velileri var. Bunlardan birisi ölünce yerine birisi geçiyor. Yine başka bir rivayette yine: 'Otuz tanedir. Arz, bakın onlar sebebiyle ayaktadır. Onlar sebebiyle yağmura mazharsınız, onlar sebebiyle yardıma mı mazharsınız.' Bakın onlar sebebiyle yardıma mazharsınız. Kütübü Sitte'de geçiyor bu hadisler. E şimdi, demek ki onlar sebebiyle yardıma mazharsınız.

Ne diyordu Hz.Pir? O zaman diyor imdatlarına da onlar yetişir. Yani onlar sebebiyle. Burda Hz. Pir zamanın kutbu hükmündeki zamanın kutbu hükmündeki bir kimseyi tabiri caizse Allah'ın elinde bir maşa olarak görüyor. Çünkü o gören gözü, duyan kulağı, tutan eli ya, diyor ki ordaki aslında sıfatsal tecelliyatta onu yapan onu yaratan Allah'tır ama Allah kulun üzerinden tecelli ediyor. Şimdi az önce herkes lokma yedi, helali hoş olsun,

afiyet olsun. Şimdi lokmaya birisi vesile oldu değil mi, gerçek manada kim rızıklandıran? Allah ama ne dedi bir kimse, dedi ki ya işte biz oraya vakfa gittik, Allah razı olsun ya, lokma ikram ettiler bize, yedik. Doğru mu? Kim ikram etti? Vakıf, değil mi? Değil. Tevhit ne? Allah. İkram eden kim? Allah. 'İyilikleri Rabbinizden kötülükleri de nefsimizden görün.' O zaman sen, senin üzerinden, seni hayırda çalıştırdı, alet gibi, seni hayırda çalıştırdı. Sen iyi bir kulsun ki seni hayırda çalıştırdı, seni orada görevlendirdi, perdenin gerisinde. Sen onu istedin. Aslında sende öyle bir mekanizma var, hani bir ben var bende benden içeri dedi. O mekanizma çalışıyor. O mekanizmaya sen hükmedemiyorsun. Sende yüzde beşlik, yüzde üçlük bir pay var. Sen o yüzde beşlik, yüzde üçlük pay imtihanın sırrı. O ne? Gelip gelmeme idraki. Ben oraya gideyim mi gitmeyeyim mi? Gideyim. Senin payın bu. Geri kalan seni orda alet gibi kullanan o. 'La faili illallah.' Allah'tan başka fail yok çünkü. Allah'tan başka yaratan yok. Yaratan Allah, fail olan Allah. O zaman Allah gören gözünün üzerinden tecelli etti. Kim gören göz? Zamanın kutbu. Gören gözün elinden tecelli etti, zamanın kutbunun elinden tecelli etti. Allah haşâ avama göre kendini perdeledi. Hakikat ehli ise perdenin gerisini gördü. İşleyenin Allah olduğunu biliyor. İşleyenin Allah olduğunu bildiğinden o fütursuz. Sen de onu kibirli zannediyorsun. Değil o yaratanın Allah olduğunu Allah izin vermedikçe hiçbir şeyin olmayacağına iman etmiş. İzin vermezse hiçbir şey olmaz.

Terkisinde kim var? Hazreti Abbas'ın oğlu Abdullah var. 'Ey oğul! İyi dinle', 'Emret ya Resulullah', 'Ey oğul! İyi dinle, 'Emret ya Resulallah', 'Ey oğul! İyi dinle', 'Emret ya Resulallah', 'Bütün dünya insanları toplansalar, sana zarar vermek isteseler, Allah izin vermeyince kimse sana zarar veremez.' 'Saddak ya Resulallah.' 'Bütün dünya insanları toplansalar, sana faydalı olmak, sana yardım etmek isteseler Allah yaratmayınca sana yardım edemezler.' O zaman iyilikler Rabbinizden. Kimmiş her şeyi sevk eden? Allah. O zaman kul ne oldu? Maşa oldu orta yerde.

Biz şimdi gideriz doktora, değil mi, doktor dinler. Tahlil yapıyor, öyle değil mi? Bastırıyor, buran ağrıyor mu, yok hocam. Buran ağrıyor mu diyor, yok hocam. Şuraya bakıyor, buran ağrıyor mu? Yok. Hocam hiçbir ağrım sızım yok. Tamam. Şu var mı? Yok. Bu var mı? Yok. Bu var mı? Yok. Bastırıyor şimdi. Dedi yok, sen hastasın, dedi. Tamam hocam, hastaysam hastayım. Tam kan tahlili yapacağız. Yaptı, etti, çattı. Tamam, şu olacak, bu olacak, tamam. Soruyor? Nasılsın, iyiyim hocam diyorum. Peki şimdi doktor mu iyi etti bizi? Allah. O, orta yerde onun maşası, onun eli, gören gözü o konuda. O, o konuda kamil, işin ehli çünkü. Bak kamil o konuda o. Biz şimdi mürşidi kamil, dini, manevi meselelerde olgunlaşmış, kamil. Doktorun da

mürşidi kamili var, kamil olanı var, çok iyi doktor. Çok iyi aşçı, o da onun kemale ermişi değil mi?

Serdar şimdi, usta. Ne? Motor ustası, değil mi? İşte belli arabalara bakıyor. Onun mürşidi. Evet, bak onun mürşidi. Neden? Adam o konuda uzman. O da onun mürşidi. Yani içerdeki ayrı. Ona diyorum ki arabada böyle bir şey var. Bas marşa, bir dinlet bana diyor, ben basıyorum, dinletiyorum, onun burasında şu var diyor. O da onun mürşidi.

Öbürkü de doktor. O da hasta mürşidi. Baktı, hastasın dedi bana. Hocam iyiyim, yürüye yürüye geldim dedim, bir sıkıntım yok. Yok yok, hastasın dedi. Ha yok yok, hastasın dedi. Ha, tamam. O da onun mürşidi.

E şimdi herkesin bir sanatı var. Herkes sanatında ilerledi ise onun mürşidi. Allah ne yaptı? Onun üzerinden yürüdü. Onun üzerinden onu ne yaptı? Onunla kendini perdeledi. Onunla ne yaptı? Yardım etti.

"O güzel huylarla huylanmış olan zat, her gece gönüllerden yüz binlerce iyi ve kötü hatırayı giderir."

Tam şirk! Öyle diyecekler ya! Halbuki ne? Onun mürşidi kamili. Zamanın kutbunu kullandı. Zamanın kutbunu ne yaptı? O meselede memur etti. Onun üzerinden yapıyor ne yapıyorsa, onun üzerinden yapıyor. Ahmedin Mehmedin üzerinden yapıyor. Sen dardasın, Ya Rabbi diyorsun, bir kulu gönderiyor sana. Diyor ki bu sana yardımcı olsun, o sana yardımcı oluyor. Oysa sen Ya Rabbi dedin, o sana bir tane kul gönderdi, ordan yardımcı gönderdi sana. Sen diyorsun ki ya Rabbi dardayım, olmadı sazını da alıyorsun eline, dardayım Allah dardayım, dardayım Allah dardayım. Bakın otursanız, hiçbir şey bilmeseniz, deseniz ki Allah'a dardayım ya Rabbi, imdat. Duanın özü çünkü ciğerden gelen dua. İhlas, samimiyet ve sen desen ki dardayım, yangınlardayım, biraz arabeske bağlasan, kapının önüne gönderir sana. Selamun aleyküm, aleyküm selam. Geldim. Geleni kim göreceksin şimdi? Dardayım demişsin. Gelen kim şimdi? Gönderen kim? Sen Ahmet, Mehmet diyeceksin. Kime dardayım dedin? Ona. Kime yalvardın? Ona. O da bir memur gönderdi sana, bir işçi gönderdi, bir görevli gönderdi. Selamun aleyküm, aleyküm selam. Bitti, bitti bu kadar. Seni tevhide yönlendiriyor. E ne dedi hadisi kutside? 'Bir hastayı ziyaret etseydin, beni ziyaret etmiş olacaktın. Bir açı doyursaydın beni doyuracaktın. Bir çıplağı giydirseydin beni giydirecektin.' Ey kardeş, dinin özü burda, dinin özü burda. Sen insan gördün yedirdiğini? O da diyor ki beni yedirmiş gibi olacaktın. O diyor ki beni giydirmiş gibi olacaktın. Diyor ki beni göreceksin yanında. Bir başka rivayette 'beni ziyaret etmiş gibi olacaktın.'

Hani dedi ya Musa aleyhisselam, yarabbi dedi, benim dedi ümmetim seni çok merak ediyor. Dedi yemek versem gelir misin? Gelirim ya Musa dedi, gelirim. Peki dedi ne gün? Sen ne gün dersen. Şu gün, şu gün. Tamam, ben o gün geleceğim ya Musa dedi. Musa aleyhisselam kesti danaları, inekleri, koyunları. Halkına dedi ki Allah geliyor ziyaretimize. Onların bir şeyi yok çünkü Musa'ya dediler ki yani Rabbine söyle, biz bu çöle geldik, zulme mi geldik, biz ne yiyeceğiz içeceğiz? Cenabı Hakka Musa aleyhisselam yalvardı, bıldırcın etiyle helva geliyor her gün. Bu Yahudiler böyle Nemrudidir. Sonra dediler ki ya biz her gün bıldırcın mı yiyeceğiz, her gün helva mı yiyeceğiz, biz soğan sarımsak istiyoruz dedi. Hazreti Pir öyle diyor, küstahlık yaptılar, soğan sarımsak istediler diyor. Küstahlık yaptılar, soğan sarımsak istediler! Yahudi ya, Yahudi kafası bu. Neyse, biliyorlar ya, Musa dua etti, şeyden cennet nimetleri geliyor. Allah gelecek deyince, evet, yıkadılar, temizlediler, pakladılar şehirlerini. Hayvanları kestiler, yemekleri hazırladılar, sofralar hazır, Musa aleyhisselam şehrin girişinde Allah'ı bekliyor. Geldi yaşlının birisi, ya Musa dedi, yoldan geliyorum, çok açım. Şurda biraz yemek yesem dedi. Olmaz dedi, bizim çok önemli misafirimiz gelecek, onu bekliyoruz. Biraz sonra başka bir surette geldi. Dedi ki ya Musa, çok açım, çok kötü durumdayım, şurdan biraz yemek yedir bana. Olmaz dedi, misafirimiz çok önemli, o gelecek. Bir daha geldi, gene olmaz dedi. Üçüncüsünde su istedi hatta. Dedi ki bir yudum su! Olmaz dedi, sofrayı bozamıyorlar. Şimdi var ya öyle bayanlar evde. Sofranın düzenini bozmayın! Ulan millet susuz, elleme bir bardak su içsin ya, çocuktur şudur, budur! Adamlar, dikkat edin! Sofra düzenini bozmayın! Kadınların sofra düzeni önemli! Ooo, şey de önemli, ikram da önemli.

Nerde bizim şey, Gürcan, kapının önünde mi? Gürcan senden müsaade istemeden bir şey anlatacağım. Anlatayım mı, özel? Şimdi Gürcan anlatıyor, ondan sonra, hanımı demiş ki ona, Nihan buralarda mı, yukarda mı? Gürcan, anlatıyorum, bir mahsuru yok, değil mi? Sunumla alakalı bir mesele var ya. Gürcan'a demiş ki hanımı, bu akşam, akşama demiş yemek yapmadan gel. Yemek demiş yemeden gel, yemek hazırlayacağım. Gürcan da oh demiş ya, evlendiğimizden beri bir yemek yiyeceğiz. Tabi Gürcan gitmiş eve, valla efendim diyor tabak tabak üstüne, tabak tabak üstüne diyor, buraya kadar diyor tabak var diyor, burnuna kadar. Gele gele diyor bir çorba geldi diyor. Çorbayı içtim diyor, hani demiş nerde gerisi? Demiş bu kadar. Demiş bunca tabak ne? Demiş sunum önemli!

Gürcan, eşine selam söyle, bana hakkını helal etsin ya, bunu söylüyorum iki defadır ben ama isim bazen veriyorum bazen vermiyorum. Şimdi iyice faş oldu artık. Demiş sunum önemli! Tamam yani ama Gürcan diyor

ki efendim diyor, valla tabak diyor, tabaklar diyor burnuma kadar geliyor diyor. Üst üste yani diyor ama diyor ki bir çorba içtik diyor, bu kadar diyor, ondan sonra ama diyor sunum önemlidir dedi diyor. Dedim tamam, sunum önemli. Şimdi kadınların bazen böyle takıntıları olur. Sunum önemlidir. Git çeşmeden iç, masadaki bardağı kullanma. Huzur arıyorsan, huzurun bozulsun istemiyorsan git çeşmeden iç böyle elini tut iç. Asla masadan tabak bardak kullanma, asla! Sunum önemli!

Musa aleyhisselam da sunum önemli, demiş, veremeyiz! Çok önemli bir misafir gelecek. Gün tabii batmış, gece olmuş, gelen giden yok. Musa'nın kavmi zaten Yahudi, zihniyetleri bozuk. Demişler Rabbin sana yalan söyledi! Seni aldattı, kandırdı, bak gelmedi! Tabi Musa üzgün, ne yapsın! Ondan sonra dosdoğru Turu Sina'ya. Demiş bekledim gelmedin. O da diyor ben geldim. Dedi ki diyor ki Musa aleyhisselam yani nasıl geldin ya Rabbi? Diyor ki o hani vardı ya cübbenden asılan ekmek isteyen! Evet? O bendim ya Musa! Hani diyor sonra başka birisi geldi, yine senden diyor bir tabak yemek istedi. Evet? Vermedin. O bendim ya Musa! Hani diyor birisi geldi, bir yudum su istedi vermedin ya diyor. Evet? O bendim ya Musa diyor! Yandı keten helva, değil mi Gürcan! Neler geriye döndürdük diyorsun! Evet Şey de kendi kafasını sallıyor, diyor yandık biz! Evet, yandık, evet ama ne diyor? O bendim. İşte yani demek ki Cenab-ı Hak kullarının üzerinden tecelli ediyor. Burda en önemlisi, zamanın kutbunun üzerinden tecelli etmesi. Zamanın kutbunun üzerinden tecelli ediyor.

"***Gündüzün gönüllüleri, yine o hatıralarla doldurmakta; o sedefleri incilerle dopdolu bir hale getirmektedir.***"

Gece oldu, hepimiz uyuduk mu? Uyuduk. Uyandığımızda normalde uyuduğumuzda ne fikrimiz varsa ne düşüncemiz varsa hepsi gitti mi? Gitti. Kaldı mı elimizde bir şey? Yok. Dertti, gamdı, kasavetti, hastalıktı, alamadım veremedim, yan yattı, çamura battı. Uyuyunca hepsi de gitti mi? Gitti. Kavgaydı, gürültüydü, şöyle olduydu, böyleydi de...Uyudun bitti mi? Bitti. Uyku neydi? Yarı ölümdü. O zaman ne oldu? Sabah olduğunda ne yaptı? Yeniden her şeyi verdi sana. Yeniden her şeyi verdi. Neydi? Serdar usta, bizim motor tamircisiydi. Değil mi? Tamirci. Ne, mekanik mi oluyor usta ismin? Mekanik. Mesleği ne? Mekanikçi. Uyudu, uyuyunca mekanikçiliği kaldı mı? Kalmadı, bitti, the end! Sabah uyandı mekanikçiliği tekrar geldi mi ona? Geldi. Gece alındı, gündüz verildi. Şimdi ooo, şakır şakır konuşuyorsun. Bitti mi? Uyudun mu? Uyudun. Bazıları gece uyuduğunda da konuşuyor da o ayrı mesele ama öbür türlü gitti mi? Gitti. Uyudu mu? Uyudu, bitti. Tabii gece uykusunda konuşan adam, kadın kolay bir şey değil öyle. Hele bir de celaliyet varsa bir başladıysa sohbete yandı! Kadıncağız nereye

kaçacağını şaşırır veyahut da kadın, gece uyuyor, uykusunda konuşuyor, bağırıyor çağırıyor daha çocuklarına, şunu şöyle yapmadınız, bunu böyle yapmadınız. Gece de rahat yok! Allah muhafaza eylesin.

"Evvelki düşüncelerin hepsi Allah'ın hidayeti ile sahiplerini tanırlar."

Yani sen neyin varsa ne düşündün, ne ettin uykudan gitti, sabah olduğunda hepsi de geldi mi? Geldi. Adres şaşırdı mı? Hayır. Direkt sana geldi gene, adresi şaşırmadı. Başka bir yere gitmedi. Serdar'ın mekanik ustalığı gene Serdar'a geldi, Adem'e gitmedi. Adem, Serdar'la ev yakın mı sizin? Çok uzak değil. Kime? Serdar'a en yakın kim var burada? Kim? İdris var, tamam. E şimdi normalde Serdar'ın mekanikçiliği İdris'e gitmedi. Adreste şaşkınlık yok, tekrar Serdar'a geldi. Bu akşam da Serdar'dan göründük ha? Serdar boyun uzun ya, bir de güzel koca Arap oynuyorsun şimdi, Allah için, unutmak mümkün değil. İnşallah burda bir koca Arap böyle bir yakışır bahçede inşallah. Böyle bir ağır ağır, böyle seni seyrederken diyorum ki ya diyorum, Bayındırlıyım ama böyle koca Arap Bayındırda bile oynayan yok diyorum, Yok şimdi Allah için!

Yani koca Arap Aydın yöresinindir, Aydın'a gitsen derler ki ya bu nerden geldi böyle, bizim çukurda böyle koca Arap oynayan yoktur derler. Elhamdülillah güzel koca Arap oynuyor. Allah razı olsun inşallah ama o koca Arap oyun bilgisi de başkasına gitmiyor. İdris'e gitmiyor bak, hiç adres şaşırmamış, gene onda kalıyor sabah olduğunda.

'***Uyanınca sanat ve hünerin sebepler kapısını açmak üzere yine sana gelir. Kuyumcunun hüneri demirciye gitmez; bu güzel huylunun huyu, öteki kötüye mal olmaz. Hünerler ve huylar kıyamet günü çeyiz gibi sahibine döner."***

Yani sabah oldu, sen iyiysen iyilik tekrar geldi; kötüysen kötülük tekrar sana geldi. Başka bir adrese gitmedi. İyi adama kötülük, kötü adama iyilik gelmedi. Hepsi de adrese teslim. Sanatı var. Ne? Ressam. Onun o ressamlığı gene ona geldi. O ne? Mekanikçi. Geldi gene ona çünkü sabah herkes o mesleğinden ne yapacak? Rızık kapısı olacak. Bakın onu da sebeplere bağladı. Rızkı veren Allah. Onu sebebe bağladı tekrar. Herkesin sanatına, herkesin normalde huyuna, ahlakına bağladı.

"Güzel olsun çirkin olsun, bütün huylar ve hünerler sabah çağında sahiplerine gelir. Nitekim posta güvercinleri, gönderilen mektupları yine uçtukları şehre getirirler."

Bu hiçbir şey hiç değişmez. Hadisi şerif, normalde nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz, nasıl ölürseniz öyle diriltilirsiniz. Bunu normalde kıyamete atfederseniz, nasıl yaşadıysan öyle öleceksin, iyi yaşadın iyiliklerle yaşadın,

iyi bir şekilde öleceksin. Kötülük yaptın, kötü bir şekilde öleceksin. Yarın mahşerde senin yaratılman da aynı olacak. Uyku yarı ölüm, yattın uyudun, iyiysen iyi uyudun, rüyalarında iyi şeyler göreceksin, rüyalarında iyi şeyler göreceksin. İyi bir şekilde yatacaksın, iyi bir şekilde uyanacaksın. Kötüsün, kötü bir şekilde uyuyacaksın. Rüyanda kötülükler göreceksin, kabuslar göreceksin, sıkıntılar göreceksin, daraltılır göreceksin. Korkacaksın, korkacaksın, titreyeceksin. Sen normal ölünce de öyle olacaksın. Kabirde inim inim inleyeceksin. Sen nasıl yaşarsan öyle öleceksin. Zulmettin, bağıra bağıra öleceksin. Haksızlık yaptın, zaten Allah senin geceni cehennem ediyor. Hele bu ahir zamanda zulmedenler, haksızlık edenler, akli dengelerini bozacaklar. Evet, alma mazlumun ahını çıkar aheste aheste derdi Hasan babam. Çıkacak aheste aheste. Neden? Sen yaşarken zulmettin, masumların hakkına girdin, insanların gözyaşını akıttın, gece rahat uyku yok sana. Avuçla antidepresan, içeceksin sen, avuçla. Annenle aranı bozdun, babanla aranı bozdun, anne babaya itaatsizlik ettin, haram yedin, insanların arasını ayırdın, kayırdın, mazlumun ahını aldın, sana rahat uyku yok. Bekleme günahı kebairleri fütursuz bir şekilde işledin, sen ona dışardan bakınca oh ne rahat adam diyorsun, rahat değil. Geceleri kabus onun. Kabus, kabus geceleri, sonra saklı gizli gitmedikleri ne o falcılar, gitmedikleri ne o büyücüler, bir de şeyciler var ya, medyumlar, ne o, astrologlar, gitmedikleri yer yok. Sebep? Kendine bakmıyor. Kardeş sen anneye babaya haksızlık yapmışsın, uğursuzluk yapmışsın, anne babaya sen, ayeti kerimede, öf bile demeyiniz diyor. Sen kırmışsın, fatmışsın, senin psikolojin de bozulacak. Senin her şeyin bozulacak. Neden? Cebrail aleyhisselam öyle dua etti. Allah Resulü de amin dedi. Ramazan gününde ne dedi? Ey Muhammed, Ramazan ayı gelir geçer bir kimse affolmazsa Allah ona lanet etsin. Amin dedi. Anne babasının yaşlılığına denk gelir de cenneti kazanmazsa Allah ona lanet etsin dedi. Amin dedi. Bir toplulukta senin adın anılır da salatu selam getirmezlerse Allah onlara lanet etsin, dedi. Amin dedi Hazreti peygamber sallallahu ve sellem . Kardeş, sen anneye, anneyle babayla iyi geçinme, anne babayı sen kır üz, harap et, ondan sonra akli denge ara öyle mi? Sen lanetlik bir insansın. Ortalıkta lanetlenmiş bir şekilde geziyorsun. Sen ramazan orucunu at taca, keyfiye tutma, lanetlik iş yapıyorsun sen. Sen namazı kasten terk et, lanetlik iş yapıyorsun. Dinde son yıkılan kale diyor. Sen neyin huzurunu arıyorsun ki? Sen sabahtan akşama kadar biradır, şenliktir, içkidir, odur, budur, iç, eee, sen lanetlik iş yapıyorsun. Devamlı içki içenler, evet, hiçbir ibadetleri kabul olmaz. Tövbe edip bırakmadıkları müddetçe lanetli iş yapıyorsun. Ne huzur arıyorsun sen? Yok huzur.

Birine zulmettiysen, birinin hakkına tecavüz ettiysen, bir topluluğa zulmettiysen, bir topluluğun hakkına girdiysen, sana rahat uyku yok. Sana rahat uyku yok. Sen kabri burda yaşayacaksın. Senin gecelerin evet, kabir azabı gibi, sana rahat yok. Sen dön o tarafa, dön bu tarafa. Yan bitarafa, bir yan döneceksin, bir olmadı öbür yana döneceksin, sana rahat yok. O yüzden bir topluluğun ahını alma. Hangi birinle helalleşeceksin. Serdar'ın ahını aldın, parasını ödemedin, gidersin Serdar'a dersin ya Serdar, ben yaptırdım arabayı, kaçtım gittim veyahut da yarın geleceğim dedim gelmedim. Esnaflar da çok olur değil mi Serdar? Üç ay sonra gelir, beş ay sonra gelir, kimisi hiç gelmez değil mi? Kapısının önüne uğramaz. İyi, sonra gidersin Serdarla helallaşırsın. Dersin ki ya Serdar, ben iki yıl önce sana geldim, iş yaptırdım, parasını ödeyemedim, ödemedim. Ya al bu parayı, hakkını helal et. Helal olsun. İyi, helal olsun. Toplulukla nasıl helalleşeceksin? Hadi gel bu toplulukla helalleş şimdi, nasıl helalleşeceksin? Hiç gördünüz mü buraya gelip ben Bursa'da seksen dokuzdan beri sohbet ediyorum, hiç topluluğa zulmeden bir kimse gelip de arkadaşlar hakkınızı helal edin, ben size zulmettim, haksızlık yaptım diyeni gördünüz mü? Ben seksen altıdan beri sohbet ediyorum. Ben seksen altıdan beri hiç görmedim. Ben diyorum ki bu toplulukla helallaşmadan ölmeyin. Neden ? Ya bu topluluk Allah'ı zikrediyor. Senden para isteyen yok, pul isteyen yok, makam isteyen yok, mevki isteyen yok, senden bir şey isteyen yok. Bunlar fisebilillah Allah için toplanmışlar. Allah'ı zikredip dağılıyorlar.

Hani hadisi kutside diyor, birbirleriyle akraba olmadıkları halde birbirlerinden menfaatleri olmadıkları hâlde onlar birbirlerini severler, toplandıklarında da Allah'ı zikrederler. Hiçbir gölgenin bulunmadığı mahşer yerinde Allah'ın gölgesinde onlar gölgelenecektir. Müjde bu, müjde bu. Ben neden diyorum içimize para girmesin, pul girmesin, menfaat girmesin, bu müjdeye dahil olmak için. Diyorum sakın ha, birbirinizden menfaatlenmeye kalkmayın. Sakın! Birbirinize bir iş yaptırdıysanız ücretini ödeyin. Sakın sufiliği menfaate çevirmeyin. Adem'den itibaren hazreti Muhammedi Mustafa'ya kadar hiçbir peygamber din anlatmaktan din tebliğ etmekten geçinmemiştir. Dinden geçinenler, ne yazık ki ne yazık ki Allah'ın lanetine uğrarlar. Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretlerinin ağzından şu var, ayetle sabit bu da. Ben sizden ücret istemiyorum ancak diyor benim ehlime iyi davranın, yani ehlibeyte. Sizden diyor bir ücret istemiyorum, size din tebliğ ettiğimden dolayı ancak diyor benim ehli beytimi sevin. Ehli beytime iyi davranın dediği hâlde, ayetle sabit olduğu halde, bu ümmet Hazreti Hüseyin efendimizi şehit etti! Evet, şimdi o zaman araya menfaat koyma. Ben oraya giderim evlenirim, ben oraya giderim iş bulurum, ben oraya giderim geçinirim,

ben oraya gittiğimde herkes gelir benden alışveriş eder, ben oraya gittiğimde şu olurum, ben oraya gittiğimde bu olurum...Sil kardeş aklından bunları. Sil! Kalbini bozma, içini bozma, kirletme kendini. Buraya fisebilillah Allah'ı sevdiğin için Resulünü sevdiğin için buradaki kardeşleri sevdiğin için gel toplan, zikrullah yap, bak işine. Gözünü mahşerde Allah'ın gölgesine dik. Rabbim cümlemizi onlardan eylesin. Geceniz mübarek olsun.

E biraz geciktirdim sizi, yirmi üç dakika fazladan kullandım, tekrar hakkınızı helal edin. Önümüzdeki hafta aşure yapmazsak, eğer ki inşallah yaparız, 'dudunun duduların hareketlerini duyması ve kafeste ölümü, tacirin ona ağlaması' babından devam edeceğiz. Tekrar söylüyorum inşallah aşure ile alakalı bir ilan yapacağız size, ilan yaptığımızda inşallah ama önümüzdeki hafta ama bir dahaki hafta, takip edin. Aşureyi inşallah tekrar ne yapacağız, yapacağız. Bu konuda biz Allah'ın izniyle devletle çatışmayız. Devletin kurumlarıyla çatışmayız asla. Biz hukukun içerisinde hareket ederiz. Hukukun içerisinde hareket ederekten tekrar izinlerimizi alacağız. İzin verirlerse inşallah burda, bahçede hem aşure yiyeceğiz hem sema edeceğiz hem dua edeceğiz orda inşallah. Malum, bakın burası normalde almıyor, o yüzden aşure etkinliği olunca daha da kalabalık olacak. Biz yoksa bir yerlere gösteriş yapalım, bir yerlerle böyle yarışalım, bir yerlere güç gösterisinde bulunalım, böyle bir derdimiz yok. Benim böyle bir derdim de yok, benim kendimi tanıtma derdim de yok, güç gösterisinde bulunma derdim de yok.

Ben hasbel kader otuz beş, otuz altı yıldan beri sufilik yapmaya çalışan bir kimseyim. Ne bir siyasi emelim var ne siyasi bir hedefim var. Benim hedefim hiçbir gölgenin olmadığı orda, 'O'nun gölgesinde gölgelenmek. Başka bir hedefim yok. Ben sizlerin üzerinde de başka bir hedefin olduğuna inanmıyorum. İnşallah hep beraber orda o gölgede de gölgeleniriz inşallah. Hatta diyor ki onlara bakanlar derler ki diyor, bunlar hangi peygamberler? Ordan bir münadi der ki diyor, bunlar peygamber değil. Sorarlar diyor, bunlar hangi şehitlerdendir? Bir münadi cevap verir. Bunlar şehit de değil. O zaman diyor bunlar kim? Onu sorarlar. O zaman diyor cevap gelir. Bunlar dünyadayken akraba olmadıkları halde, birbirlerinden menfaatleri olmadıkları halde, birbirlerini Allah için sevip toplandıklarında Allah'ı zikredenlerdir diyor, hadisi kutsi bu. O yüzden sohbetin başında tevhid okuduk, zikrullah yaptık. Sohbetimizi ettik, el- Fatiha dedik kapattık, Allah için. Mustafa Özbağ'ı seven Allah için sevecek. Benden size maaş gelmez, para gelmez, pul gelmez. Kapının önünde ne kitap satarım ne dergi satarım. Sizin paranız da bana lazım değil. Bende böyle bir şey yok. Allah için buradayız, hep beraber. Kim Allah için bir şey yaparsa duacısıyız, destekçisiyiz. El-Fatiha maassalavat. Amin.

Bu akşam dışardan misafirler var. gece sohbeti olacak, sıkıntı yok. Şimdi, ha bir şey daha unuttum, sema esnasında dışarda masaları kaldırmadınız değil mi muhtar? Muhtar nerde, baksın bana bir veya bir görevli baksın bana. Tamam, masalar orda dursun çünkü çocuğu olanlar, bayanlardan hava almak isteyenler sema esnasında veya ne zaman sıkılırlarsa, daralırlarsa, şeyde, ne o, bahçede, masalarda nefeslenebilirler Allah'ın izniyle. Sonra da bugün bayanlar kalabalık belki de içerde değil burda sohbeti yapabiliriz. Kalacak olan şeye bağlı, ne o, adete bağlı. Yeter mi içerisi bayanlara? Zor mu biraz? Yetmez mi? Evet, bayanlara yetmezmiş. Ondan sonra ne yapalım biz bayanlar ne diyorsa onu yapıyoruz. Biz bu konuda derviş demek iyi kılıbık demek. Çorumlu Hacı Mustafa Efendi'nin sözü, benim değil. Demiş evladım, iyi bir derviş, iyi bir kılıbıktır demiş. Ondan sonra bunu Abdullah efendi de de gördüm ben, e bana da bulaştı, sirayet etti şimdi yani, ne yapalım. O yüzden ben arkadaşlara da söylüyorum, iyi bir derviş iyi bir kılıbıktır. Daha fazla vaktinizi almayayım. Bir dahaki haftaya anlatayım bir şeyhi anlatacağım size, hadi bakalım destur, bismillah. Hakkınızı helal edin. Allah razı olsun inşallah. İsmail nasılsın iyi misin? Ha, sesimi ne kapattın? İsmail'le konuşuyorum diye mi kıskandın. Alem bize karşı ama biz âleme karşıyız İsmail, sevgimiz ebedi, dostluğumuz ebedi. Varsa Demirtaşlılar dosdoğru bakmıyorlarsa söyle. Kızardı İsmail, utandı. Yarın Gelibolu'da hem sema hem aşure var, gidebilenler muhakkak gitsinler. İyi mi bu kadar, senin yerine ben yaptım işte. O yüzden inşallah Geliboludaki programa gitmeye gayret edin. Selamun aleyküm.

https://www.youtube.com/live/jWAqR5X_C_s?feature=share

29.07.2023

Tasavvuf Vakfı Merkez Cumartesi Mesnevi sohbeti

MESNEVİ-İ ŞERİF 1691-1704. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Euzubillahimineşşeytanirracimbismillahirrahmanirrahim. Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin, gündüzünüzü hayırlı eylesin, ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedî hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden, batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullanılan eylesin. Amin. Ecmain. Bugün biraz geciktik hakkınızı helal edin. Allah razı olsun. Helal etmeyen birisi de varsa söyleyin biz onun ona göre dersini verelim. Çiğnenecekse çiğneyelim, hoplatılacaksa hoplatalım, zıplatılacaksa zıplatalım. Var mı öyle bir kişi ben hakkımı helal etmiyorum diyen? Allah razı olsun hepinizden de. E ben İzmir Bayındırlıyım. Ne olursa olsun horoz ölse de gözü çöplükte kalırmış. Bizde var ama güzel, sesten çok kaybın olmamış. İyi yani biraz böyle bir ne o kurumları atmak lazım, biraz kurumlaşmış ama iyisin yine hadi, tebrik ederim. Yani performans düşüklüğünün çok yok. Allah yardımcın olsun senin de inşallah. Kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah:

"Dudunun, duduların hareketlerini duyması ve kafeste ölümü ve tacirin de ona ağlaması."

Hani bir tacir vardı. Hindistan'a ticarete gidiyordu çünkü araya Hz. Pir her zamanki gibi başka bir şeyler, hikayenin ortasına ayrı şeyler söyledi. Ne yaptıydı? Hatırlamak için söylüyorum, Hindistan'a ticarete gidiyordu. Hindistan'a ticarete giderken bütün o tacir hane halkına ne istediklerini sordu, siparişlerini aldı onların. Hani eski şeydir ya gelenektir bu. Bir insan başka bir şehre gidiyorsa hane halkına sorar ordan bir şey istiyor musunuz, ordan

hediye getirir. Bizim zamanımızda öyleydi işte biz Bayındır'da oturuyorduk, İzmir'e gidiliyor. İzmir'e giderken İzmir'den bir hediye getirilir eve, dedemle beraber mal almaya gidiyoruz. İşte dedemle beraber mal almaya gidince İzmir'den muhakkak İzmir'den dedem bir şeyler alıyor ayriyeten, onu kamyona yüklemiyoruz, onu elimizde getiriyoruz. Fuar zamanı, gece saat on ikide otobüs kalkıyor ordan. Gece on ikide otobüse biniyorsun, sabaha karşı geliyorsun Bayındır'a ama hediye var, fuardan hediye alınıyor. Önceden böyleydi. Bir şehre gidince işte Antep'e gitti Antep'ten ne, baklava alınır gelinir eve. Hiç görmüyoruz bizim halıcılardan böyle bir şey ama olsun varsın, arada bir kılçık atalım değil mi Hüseyin aga, evet şimdi böyle bir hediye alınır gelinirdi şeyde.

İşte o tacir de Hindistan'a giderken bütün hane halkına sordu. En son evde bir dudu kuşu var yani bugünkü tabiriyle papağanı var. Papağana dedi ki ben Hindistan'a gidiyorum, hani senin de bir isteğin var mı? Papağan da dedi ki orda bizim dedi akrabalarım var benim orda, onlara uğradı mı dedi, benim halimi onlara arz et, onlara anlat. Tabii şey de gitti, o tacir, işlerini bitirdi, o papağanların bulunduğu, dudu kuşlarının bulunduğu bölgeye gitti, ordaki dudu kuşlarına dedi ki ben filanca yerden geliyorum. İşte benim de dedi bir durum var. Ondan sonra işte kafesin içerisinde, biz ona şöyle bakıyoruz, böyle bakıyoruz, şöyle rahat ediyor, böyle rahat ediyor. Ondan sonra, onun hâlini ahvalini ordaki dualara anlattı. Dudunun birisi bunu dinleyince patdak öldü aniden. Çırpındı can verdi, şey öyle gördü tacir. Tacir döndü, sonra döndükten sonra herkese halini ahvalini hediyelerini anlattı. Anlattıktan sonra, söyledikten sonra sıra geldi duduya. Dedi ki dudu, sen benim akrabalarıma uğradın mı? Uğradım dedi. Söyleyip söylememek de imtina etti ama sonunda o söyledi. Dudunun içinden bir tanesinin öldüğünü söyledi.

"Dudu o dudunun yaptığını işitince titredi, düştü, kaskatı oldu."

Hani bir tane dudu öldü ya, öldüğünü işitince tacirin dudusu, o tacirin dudusu da bunu işitince, dinleyince, kas katı oldu. Tabiri caizse düştü yere ve:

"Sahibi onun böyle düştüğünü görünce yerinden sıçradı, külahını yere vurdu. Onu bu renkte bu hale görerek yerinden fırlayıp yakasını yırttı."

Öylesine üzüldü, öylesine üzüldü ki o dudunun aniden ölmesine, yakasını paçasını yırttı, kepini takkesini yerlere attı, kendisini dağıttı, feryat figan ağlamaya başladı:

"Dedi ki: 'Ey güzel ve hoş nağmeli dudu! Sana ne oldu, niçin bu hale geldin? Vah yazık! Benim güzel sesli kuşum! Vah yazık! Benim gönüldeşim, sırdaşım! Yazık, benim güzel nağmeli kuşum; ruhumun neşesi, bahçem,

çiçeğim! Süleyman'ın böyle kuşu olsaydı hiç başka kuşlarla uğraşır mıydı? Vah yazık! Ucuz bulduğum kuştan ne çabuk ayrıldım?"

Feryat ediyor. Şimdi ben bu duduyu, kendimce pirin bu dudusunu, ölen bu böyle tacirin önünde ölen duduyu mürşidi kamile bağladım. Dedim dududan kasıt hani böyle olunca hani bir insanın üstadı vefat ediyor, bir insan üstadı kaybediyor, bir mürşidi kamili kaybediyor, 'bir alimin ölmesi alemin ölmesi', hadisi şerif ya, öyle olunca tabii arkasından kalan dervişler feryat figan ederler. Çünkü onun neşesi, onun dildaşı, onun dildaşı kimdir? Dildaş olan aynı seviyede, aynı yola koşan, aynı hedefe koşanlar dildaş olurlar, birbirlerini anlarlar. Şimdi karı koca aynı hedefe koşuyorlarsa birbirlerini anlarlar, birbirlerine tolerans gösterirler. İki arkadaş aynı hedefe koşuyorsa birbirini anlar, tolerans gösterir ama ikisi de aynı evde yaşıyor, biri bir tarafa çekiyor biri bir tarafa çekiyorsa hedef karışır, dildaş olmazlar. Dildaş olması için aynı hedefe, aynı amaca koşması, aynı şeyleri yaşaması, aynı şeyleri hissetmesi gerekir. Aynı şeyleri hissetmezse dildaş olmaz. Karı koca olur, dildaş olmaz. Anne baba olur, dildaş olmaz. Baba oğul olur, dildaş olmaz, dildaş olmak özeldir. Hedefin aynı olacak, yolun aynı olacak, duygun hemen hemen aynı olacak ki dildaş olasın. İşte burda tacir diyor ki benim dildaşım, benim neşem, benim sırrım, bunu böyle tarif ediyor burda, Süleyman'ın böyle kuşu olsaydı hiç başka kuşlarla uğraşır mıydı? Vah yazık, ucuz bulduğum kuştan ne çabuk ayrıldım. Burda hazreti Süleyman aleyhisselamı küçümsemek gibi değil, onu tehkir etmek olarak anlaşılmasın. Burda Hazreti Pir diyor ki eğer Süleyman'ın yanında da bir mürşidi Kamil, zamanın kutbu olmuş olsaydı onun işi daha kolay olurdu. Burda Süleyman aleyhisselamı küçümsemek değildir bu, mesela Musa aleyhisselam gerisinde Harun aleyhisselamı bıraktı.

Allah'a dedi ki bana bir vekil ver, bana bir halife ver, Cenab-ı Hak ona kardeşi Harun'u verdi. Daha doğrusu o Allah'tan Harun'u istedi. Harun'u isteyince Musa aleyhisselam Turu Sina'ya giderken yerine vekil olarak Harun'u bıraktı. Onun peygamberliğine leke değildir bu. Onun peygamberliğini küçültmez. Mesela aynı şekilde hazreti peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de zannediyorum aklımda kaldığı kadarıyla Tebük seferine giderken Hazreti Ali efendimize çoluğunu çocuğunu, evlerini, ehli beyti Hazreti Ali efendimize bıraktı. Hazreti Ali efendimiz savaşa gitmek istiyor, cihada gitmek istiyor. Dedi ki sen dedi Musa'nın Harun'u mesabesindesin ama dedi benden sonra peygamber gelmeyecek ama Musa'nın Harun'u neyse sen de benim için osun dedi. Bakın onun peygamberliğine bir leke değil bu veya peygamberliğinin kendince peygamberlik mesleğini hafife alacak bir şey değil. Hazreti Pir de diyor ki işte diyor eğer Süleyman aleyhisselamın yanında

ümmeti Muhammed'in bir velisi olsaydı, Ümmeti Muhammed'in yalnız buraya ayırt edelim, bu benim anlayışım, ya eksik olabilir, ümmeti Muhammed'in bir velisi, bir mürşidi olsaydı Süleyman başka insanlarla uğraşmazdı. Sebep? 'Ümmeti Muhammed'in velisi beni İsrail peygamberleri mesabesindedir.' Hadis var ya, tabii bazı hadis kritercileri bunları, bu hadisi her ne kadar zayıf olarak nitelendirdi ise de mana itibariyle İmamı Suuti öyle der, mana itibariyle bu gerçek der. İmamı Gazali de böyle der. Hatta Gazali İhyasına alır bunu. Der ki bu mana itibariyle zayıf da olsa hadis sahihtir der. Benim ümmetimin velileri veya benim ümmetimin alimleri burdaki alimden kasıt çift kanatlı, hem zahir hem batın ilmi katetmiş kimse, beni İsrail'in peygamberleri mesabesindedir. Bir rivayette beni İsrail peygamberlerinin üstündedir diyor. Süleyman aleyhisselam, Süleyman aleyhisselam kitap verilmiş bir beni İsrail peygamberi değildir. Bunu ayırt edin. Ola ki Musa aleyhisselamın şeriatı üzerine giderdi çünkü kendisine özel kitap verilmiş bir peygamber değildi.

Kendisine özel kitap verilmiş peygamberler ile bir kitap verilmemiş. peygamberler aynı değildir. Beni İsrail peygamberleri ile İbrahim ve İsmail üzerinden gelen peygamberlik kolu hazreti Muhammedi Mustafa'ya gelir, aynı değildir. Ayeti kerimede de Cenab-ı Hak 'biz bazı peygamberleri bazılarından üstün kıldık' der. Böyle olunca Süleyman aleyhisselam kitap verilmiş bir peygamber değildir. Eğer onun yanında Hazreti Muhammedi Mustafa'nın manevi tedrisatından geçmiş bir mürşidi kamil yanında olsaydı Süleyman aleyhisselam diğer insanlar için insanları eğiteceğim diye bu kadar uğraşmazdı. Bu, ben burdan bunu anladım. Tabii burda Süleyman aleyhisselamın peygamberliğine bir leke değildir. Mesela bir mürşidi Kamil kendisine zakirler atar nakipler atar, nükebbalar atar, yetişti ise halifelik verir, halife atar yetişti ise onu şeyh ilan eder. Bu onun şeyhliğine zayıflık getirmez, daha büyütür onu. Bakın daha onu büyütür, daha onu kuvvetlendirir daha onu daha böyle oturaklı eder. Mesela hazreti peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin Medine i Münevvere'de nakibleri vardı, il ve ilçelerde bugünkü manada, kabilelerde. Her kabileye bir nakip atar, her böyle köye her bir kasabaya bir nakip atar, nakiblerin başında da bir tane nakibi nükebba vardır. Onlar her ay toplanırlar, toplandıklarında ne yapıp ettiklerini rapor verirler, nakibi nükebbalar da o raporları Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem e sunardı. Filanca kabilede şu, oldu, şu işler oldu, böyle oldu, şu kadar Müslüman oldu, bu sıkıntı var, bir problem var, burda açlık var, burda tokluk var, burda mal var, burda mal yok...Bunları normalde hepsini hem siyasi hem ekonomik hem böyle içtimai olarak hepsinden rapor alırdı. Nasıl ki onun peygamberliğine bu leke getirmedi ise bir şeyhin de etrafında

böyle şeyhin adına iş görenler vardır. Şeyhe leke getirmez bu, şeyhi büyütür daha. Şimdi Süleyman aleyhisselama Hazreti Pir de diyor ki Süleyman'ın yanında eğer Ümmeti Muhammed'in velileri gibi bir veli olsaydı, o başka insanlarla bu kadar uğraşmazdı. 'Vah yazık, ucuz bulduğum kuştan ne çabuk ayrıldım', vah yazık, bir insan böyle bir mürşidi kamili ucuz bulursa, kıymet bilmez. Onu kolay buldu, hemen elinin altındaymış gibi onun kıymetini bilmez o. Burdan biraz bir şeyh efendi ile alakalı bir şey anlatayım.

Şimdi birisi, daha doğrusu tanıyorum kim olduğunu da zakirlerden birisi, Allah rahmet eylesin, şeyh efendiye demiş ki efendim demiş, size herkes çok rahat ulaşıyor, böyle olunca demiş yani kıymet bilinmiyor. Biraz demiş kendinizi geri çekseniz, yani herkes sizinle rahat konuşamasa, görüşemese. Hani böyle izin almak zor olsa böyle herkesle hani çocukla çocuk oluyorsunuz filan, herkes geliyor, görüşüyor, konuşuyor, hani biraz kıymetlenmiyorsunuz, o manada. Hani biraz böyle işte başka şeyhlerden örnek veriyor, işte filanca fişmanca ile kimse görüşemiyor, konuşamıyor, insanlar görüşüp konuşamayınca da ona karşı böyle bir şey oluyor. Hani daha fazla hürmet ediyorlar gibi söylemiş. Şeyh efendi dedi bana Mustafa efendi dedi, oğlum falanca dedi böyle böyle söyledi bana dedi, sen ne düşünüyorsun dedi bana. Allah rahmet eylesin. Böyle bir şey olduğunda bir, şeyh efendi hep bana analiz ettirirdi, hani, sen ne düşünüyorsun. Sen ne düşünüyorsun deyince ben böyle kaldım şimdi. Dedim efendim, karar sizin ama hani siz bilirsiniz dedim, dedim ama benim için dedim bu çok uygun değil dedim. Neden dedi. Efendim rahat konuşabilir miyim dedim.

Rahat konuş, rahat konuş dedi. Şimdi bir üstadın yanında rahat konuşmak için izin alınır, bizim aldığımız terbiye buydu. Efendim rahat konuşabilir miyim, konuş Mustafa efendi dedi. Efendim sizin yaptığınız tam sünnete uygun dedim. Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine dedim kafiri de geliyordu münafığı da geliyordu, mürtedi de geliyordu, hristiyanı da geliyordu yahudisi de geliyordu. Durdu, tebessüm etti, aferin oğlum, doğru söyledin dedi. Ben de öyle söyledim ona dedi. Dedim ki dedi bu senin söylediğin sünneti seniyyede yok. Sen bana ne söylüyorsun demiş ona. Bu senin söylediğin sünneti seniyyede yok, sen bana ne söylüyorsun demiş. Şimdi, işte bir mürşidi kamil peygamberin izinden gider. Ümmeti Muhammed'in bir velisi, peygamberin izinden gider.

Şimdi böyle olunca insanlar onu ucuz görür. Bilmez o sünneti seniyye işliyor diye. Hani dervişlerle görüşmemek aslında sünneti seniyyeye aykırıdır. Dervişlerin arasında ayrımcılık yapmak, dervişlerle görüşmemek, dervişlerin yanına çıkmamak, onlarla birebir sohbet etmemek, onların haliyle hallenmemek, onların rüyalarını hallerini dinlememek, onları yormamak,

yorumlamamak, onların sorularına cevap vermemek veyahut da tabiri caizse derviş elini attığında üstadına ulaşabilmeli, görüşebilmeli, onunla derdini ona aktarabilmeli. Bu sünneti seniyye ama şimdi sünneti seniyyeyi birisi işlerken karşıdaki cahil insan, avam insan da onu ucuzlatıyor.

Yani işte efendim rüyamda işte bir kuş daldan kalktı, başka bir dala kondu, sence manası nedir. Ya yapma işte, ucuzlaştırma bunu. Yani rüyanı dinliyorsak işte söylüyorum ya, Hazreti Peygamber efendimizi gördüysen, geçmiş peygamberleri gördüysen, sahabeleri gördüysen, pir efendileri gördüysen, geçmiş pir efendileri gördüysen, üstadını gördüysen bu rüyanı anlat, eyvallah! E mübarek insan kuş o daldan o dala uçmuş, bırak bunu anlatacağım diye uğraşma veyahut da önemli bir mesele, git anlat ama öbür türlü de işte böyle kıymetsizleniyor. İşte bu zat da diyor ki, bu tüccar, vah yazık, ucuz bulduğum kuştan ne çabuk ayrıldım. Çünkü ucuz buldu ya, ucuz bulunca da ne oldu, ona kıymet vermedi, onu anlamadı, onu değersizleştirdi, bakın onu değersizleştirdi. Kendisi değersizleştirdi. Sebep? çünkü yakın ya, arkadaş gibi dost gibi. Yani hazreti Ebubekir efendimiz, Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin yanı başında ama nefes alıp verirken dahi, dikkatli alıp veriyor. Öyle dangolozluk yapmıyor, haddi aşmıyor hiç. Edebe riayet ediyor. Yakın ama edebe riayet ediyor.

"Ey dil! Sen bana çok ziyan veriyorsun. Söyleyen sen olduktan sonra ben sana ne diyeyim."

Dil, hani dudunun halini anlattı, karşıda dudu öldü, ordaki Hindistan'daki dudu. Onun öldüğünü de geldi kendi dudusuna söyledi, yine öldü. Şimdi o tüccar diline bahane buluyor. Çünkü insan ne çekiyorsa dilinden çekiyor. Diyor ki 'ey dil sen bana çok ziyan veriyorsun, söyleyen sen olduktan sonra ben sana ne diyeyim'. Kaf, ayet 18. 'İnsan hiçbir söz söylemez ki yanında onu gözetleyici hazır bir melek bulunmasın.' Yine hadisi şerif, peygamber sallallahu ve sellem hazretleri buyuruyor, Tırmizi'de ve İbni Mace'de geçiyor, uzun bir hadis, ona sonunda şunu diyor 'efendimiz diliyle tuttu ve işte budur' dedi. Neden? Dedi ki sahabe 'Ey Allah'ın resulü, hakkımda zararını göreceğinden en çok endişe ettiğin şey nedir dedim. O da dilini gösterdi.' İnsanın zarar edeceği en önemli organı neymiş? Dili. Dil bir et parçası. Dili kıymetlendiren çıkan söz veya kıymetsizleştiren yine çıkan söz. Ağzından çıkan söz ya seni kıymetlendirir ya seni kıymetsizleştirir. O zaman ağzından çıkan söze dikkat et. Çünkü o dil insana zarar verir. Aynı dil insana fayda verir, insanın kendisine. Yine Hazreti Pir devam ediyor:

'Ey dil. Sen hem ateşsin, hem harman. Ne vakte kadar harmanı ateşe vereceksin.'

Yani normalde dil hem toplayıcı harman, hem de o harmanı ateşe verici, yakıcı, yanıcı. O zaman sen hem dilinle ibadet ediyorsun, zikrullah yapıyorsun, hayır söylüyorsun, insanları hayra davet ediyorsun, Allah'ın hoşnut olduğu söz ve ameller işliyorsun ama öyle b ir an geliyor, öyle bir gaflette bulunuyorsun sen Cenab-ı Hakk'ın gazabını gerektiren bir sözü ağzından çıkarıveriyorsun. Ağzından onu çıkarıverince artık o kazandığın her şey ağzından çıkan bir günahı kebair ile yandı, yitti, gitti. Ne güzel zikrullahını çektin. Sabahleyin dersini yaptın, çektin beş bin tevhit, Lailaheillallah Lailaheillallah, Lailaheillallah, harika, gittin iş yerine, birisine bir küfrettin, bir hakaret ettin, sabahki 5.000 tevhidin sevabı yürüdü gitti. Annene babana bir isyan ettin, bir kavga ettin onlarla, tevhit gitti veyahut da kalktın, bir kadını taciz ettin, sözle taciz ettin, gözle taciz ettin, elle taciz ettin, nefsine uydun. Nefsine uydun, gitti. Bir söz söyledin, hakaret ettin, gıybet ettin, dedikodu ettin, iftira ettin, söz, dilin afatları bunlar. Topladığın harmanı kendin ateşe verdi. Dille topladın, oturdun, zikrettin. Ne dedi hadis i şerifte? Dilin zikrullah ile ıslak olsun. Sahabeden bir kimse geldi. Dedi ki ya Resulallah, ben yaşlandım, eskisi gibi dedi ibadet edemiyorum. Bana bir şey söyle, hafif olsun ve beni kurtarsın. Ona dedi ki dilin zikrullah ile ıslak olsun. Dilin zikrullah ile ıslak olsun. Senin dilin zikrullah ile ıslakken, zikrullah yaparken, kalktın iftira ettin, gıybet ettin, dedikodu ettin, kaybettin. Harmanı ateşe verdin, kendin ateşe verdin. Olur olmaz, bilir bilmez bir şey söyledin, harmanı ateşe verdin. Allah muhafaza eylesin. Hani bir böyle hadisi kutsi var, çok dehşetvari bir hadisi kutsi. Kul diyor cehenneme gidecektir. Bir adım kalır. Bir adım kalır, söylediği bir söz yüzünden ordan cennete gider diyor. Bir adım kalır cehenneme! Bir adım, gelir kalır diyor, cennete girecek bir adım kaldı. Hadisi kutsi bu, bir adım, söylediği bir söz yüzünden diyor ordan cehenneme gider. Allah dilimizi muhafaza eylesin.

"Can, ne dersen onu yapmakla beraber gizlice yine senin elinden feryat etmektedir. Ey dil, sen hem bitmez tükenmez bir hazinesin hem dermanı olmayan bir dertsin."

Neymiş? Can ne derse onu yapmakla beraber gizlice senin elinden feryat etmektedir. Hani bir hadisi şerif var ya, hani bir insan diyor sabahlayınca bütün organları, bütün organları dile başvurur adeta ona yalvarırlar, söylerler. Derler ki bizim hakkımızı korumakta Allah'tan kork. Organlar dile yalvarıyorlar, bizim hakkımızı korumaktan ondan sonra Allah'tan kork, biz senin söyleyeceklerinden ceza görürüz. Biz sana bağlıyız. Eğer sen doğru söylersen biz bundan mükafat alırız. Bütün organlar! Eğer sen yanlış bir şey söylersen, eksik bir şey söylersen, sen yanlış bir şeyler terennüm edersen, biz diyorlar Allah'tan ceza alırız. O yüzden yolumuzu eğriltecek olan da bu dil,

yolumuzu düzeltecek olan da bu dil. Ona yalvarıyorlar. Hazreti Pir Allahu alem bu hadisi şerifi şerh ediyor, diyor ki can ne dersem onu yapmakla beraber hani sen diyorsun ki döveceksin can yürüyor, dövüyor onu, örneğin işte küfrediyor, hakaret ediyor gıybet ediyor, dedikodu ediyor. Allah muhafaza eylesin. Dil bu kadar böyle ortada hani, bir tarafı sıkıntı, bir taraf rahmet, Rabbim dilimizi korusun inşallah.

"Hem kuşlara çalınan ıslık, yapılan hilesin hem yalnızlık ve ayrılık zamanının enisisin."

Hem tuzak kurarsın kuşlara, kuşları helak edersin, insanları zarara sokarsın, ıslık çalarsın insanları kötülüğe doğru götürürsün, insanları kötülükle baş başa bırakırsın. İnsanları kötülüğe de davet edersin. Kötülüğe davet edersin ne? Dil davet eder. Ahir zamanda öyle insanlar çıkacak, belâgatları çok kuvvetli olacak. Sizinle beraber namaz katılacaklar, sizin dilinizden konuşacaklar ama insanları cehenneme götürecekler. O dil, belagatli. İnsanların en kötüsü, insanlar kendisini beğensin diye belagatli konuşanlardır, dikkat edin, insanların en kötüsü insanlar kendisini sevsin, kendisini beğensin diye belagatli konuşanlar, süslü konuşanlar, süslü kelimeler konuşanlar. Ne enteresan değil mi? Biz de belagatliyse alkışlarız onu, ne güzel konuştu adam ya! Eğer insanlara kendisini sevdirmek için insanlara hoş geleyim diye konuşuyorsa bay bay, gitti ama yok hakkı ve hakikati konuşuyorsa eyvallah ama insan nefsi hakkı ve hakikati konuşanı sevmez, belagatli konuşanı sever. Birisi hakkı ve hakikati konuşuyorsa nefse ağır gelir bu. Onu beğenmek istemez ama birisi süsler kelimeleri, cümleleri, belagatli konuşur, hatta insanlar kendisine kıymet versin diye ağlar gibi yapar. Ağlar bir de . Onunla da alakalı hadisi şerif var, evet, bir ağlıyormuş gibi yapmak ayrı bir şey. Bir insan yalnız kaldı, ağlayamıyor günahlarına ağlıyormuş gibi yapıyor ama yalnızken, yalnızken, toplum içinde değil! İnsanlar senin ne kadar takva olduğunu görsün diye ağlıyormuş gibi yapıyorsan insanları aldatıyorsun, münafıklık alameti. İnsanlar beni beğensin, beni sevsin, benden yana olsun diye süslü cümleler kullanıyorsan aldatıyorsun insanları, münafıklık alameti. Aldatan bizden değil dedi Allah resulü sallallahu ve sellem . Dil! Burda dil! 'Hem yalnızlık zamanında enesisin' yani arkadaşısın. Yalnız kaldın, dil senin arkadaşın. Nasıl arkadaşın olur dil? O dil zikrederse senin arkadaşın olur. Zikrederse! Eğer o dil zikretmezse senin arkadaşın olmaz yalnızken. Sufiler bir nebze yalnızlığı severler. Sufi gün içerisinde, gün içerisinde biraz yalnız kalmalı. Böyle hayatın o debdebesinden hayatın, o vahşetinden biraz kendini kenara çekmemeli, ayıklamalı. Mesela Müslüman için beş vakit namaz farzdır, beş vakit namaz Müslümanı kendisiyle baş başa bırakır. Cemaatle kırsan dahi baş başasındır kendinle ve Allah'la yüzleşmedir

namaz. Allah'la cemalleşmedir namaz, Allah'la sohbettir namaz, Allah'la irtibat kurmaktır namaz ve namaz insanın kendi iç dünyasında kendisine dönmesidir. Sufiler günlük ders çekerler, vird çekerler, aslında o sufiler o virdi yalnızken çekmeye gayret ederler. Hatta eski nakşibendiler, kafalarından aşağı örtü örtüp derslerini öyle çekerler.

Biz cehri zikrullah erbabı, biz celvette halvet yaşarız, kalabalıkta halvet yaşarız. İnsanın biraz böyle halvete ihtiyacı vardır. İşte o halvet esnasında senin zikrullahın, senin dostun, arkadaşın olur ve o zikrullah sende dil ie başlar, bakın dil ile başlar. Dilin zikrullah ile ıslak olsun. Dil bu noktada devreye girer. Senin o dilin normalde arkadaşın, dostun gibi olur. Seher vaktinde kalktın namazı kıldın, namazı kıldıktan sonra oturdun herkes yatıyor, herkes uyuyor, genelde öyle oluyor ya, yani uyandırmaya kalkıyorsunuz hane halkını, pek uyanmak istemiyorlar. Öyle ya, herkesin o kadar çok işi var ki, o kadar çok işi var ki! Bir tek sabah namazına kalkmaya böyle güç yetiremiyorlar! Ne işler yapıyorlar ne işler yapıyorlar! Bulaşıktı, çamaşırdı, okumaktı üniversiteydi, sınavlara hazırlanmaktı, sınavdı... Allah'ım ya Rabbi! Bitmiyor o işleri. Sabah namazına gelince pelt herkes. Bu yeni değil. Hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, ehli beytin kapısına vuraraktan namaza çağırırdı. Hazreti Fatıma annemizin kapısına vururdu. Kapıyı çalmak sünnet. Hanenizin içinde namaza kalkmayan varsa kapısına vurun, sünnet. Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri, Hz. Ali efendimizin kapısına vururdu. Altı ay boyunca, altı ay boyunca, her sabah, Hz. Ali efendimizin kapısını vurdu, Hz. Fatımatü'z Zehra annemizin kapısını vurdu. Ey ehli beyt, Allah sizi temizlemek istiyor diye ayeti kerimeyi okudu onlara. Bizim de evlerimiz, bizim beytimiz evimiz, hanedeki insanlar da bizim evlatlarımız. Biz kıyamıyoruz sabah namazına kaldırmaya. Yani olmuyor, evlatlar kıymetli ya, sabah namazından kıymetli! Eşler, sabah namazından kıymetli. Eşleri de kaldıramıyoruz. Dil, bir hayır işlemiyor sabahleyin. Eyvallah! Sabah namazına kalktım, herkes yatıyor ya, uyuyor ya, sen zikrullahla baş başa kaldın. Dilin ne oldu senin? Arkadaşın oldu. Enisin, arkadaşın oldu. Dil zikrullah yaptığı müddetçe senin arkadaşın, hem de var ya, en değerli arkadaşın, en kıymetli arkadaşın. Çünkü hadisi şerifte Allah Resulü sallallahu ve sellem hazretleri dedi ki Allah'ı zikretmeden çok konuşmayın dedi. Allah'ı zikredin, çok konuşmayın, Allah'ı zikredin dedi. Hadisi şerif devam ediyor tabii, 'Allah'ın zikri dışındaki sözler kalbi katılaştırır' dedi, dikkat edin, Allah'ın zikri dışındaki sözler, kalbi katılaştırır, 'katı kalpli olanlar ise Allah'tan en uzak olduğu olduğu kimselerdir'. O zaman kalbin katılaşmasın, Allah'ı çokça zikret. Allah'ı zikretmezsen kalbin katılacak, kalbin katılaşırsa ne olacak? Allah'tan uzaklaşacaksın. O zaman

Allah'ı zikre başladığında senin arkadaşın ne oldu? Dil. Dil! Yalnızsın, seher vakti veya gece veya gündüz, hiç önemli değil, Allah'ı zikrettiğinde ne oldu? Dilin senin arkadaşın oldu.

"Ey aman bilmez! Bana hiç aman vermiyorsun. Sen yayını beni öldürmek için kurmuşsun."

Yani diyor ki sen aman vermiyorsun ey dil bana. Sen diyor yayını kurmuşsun, oku da koymuşsun önüne, o dile diyor, beni diyor öldürmek için uğraşıyorsun. Allah Resulü de diyor ki: ' Aleyhine olacak sözlerden dilini tut. Evinde kalmayı yeğle. Kendi günahın için pişmanlık duyarak göz yaşı dök. O zaman dil ne yapmış? Yayını kurmuş bizi öldürmek için. O zaman biz, bizi aleyhinde konuşacak olan dilimizi ne yapacağız? Tutacağız. Bizi manevi olarak öldürecek olanı ne yapacağız? Biz o manevi ölüme götürecek olan dilimizi tutacağız. Allah bizi dilini tutanlardan eylesin. Cenab-ı Hak daim olarak dilini zikrullah ile ıslak olanlardan eylesin. Rabbim inşallah o dil ıslaklığı ile son nefese kadar yaşayanlardan eylesin. Son nefesimizde de buyurun:' Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu' diyerekten çene kapamayı nasip eylesin. Amin. Ecmain. İnşallah 1705. beyitten önümüzdeki hafta devam edeceğiz. Önümüzdeki hafta eğer olursa, izin alabilirsek, bir aksilik çıkmazsa, aşure etkinliğimiz olacak. Bu aşure etkinliğimizde inşallah, Allah'tan bir şey gelmezse, bir sıkıntı olmazsa, aşure olacak ama olmadı biz yine ne yapacağız? Programımıza devam edeceğiz. İnşallah büyük bir ihtimalle önümüzdeki haftaya aşure olur, inşallah programımızı burda, bahçede aşuremizi yaparız. Hakkınızı helal edin, bizden yana da helal olsun. El-Fatiha maassalavat. Amin. Ecmain.

Bir soru vardı burda, özür dilerim, canlı yayını kapattım ama burası açık değil mi? 7 Ağustos Pazartesi günü saat 14.00'de yani ikide, bayanlara sohbet ve sema programı olacaktır. Tüm bayan kardeşler davetlidir. Her ayın ilk pazartesisi burda bayanlara, sadece bayanlara yönelik sema ve sohbet programı oluyor. Bu normalde daha önce tekkede de vardı, burda da devam ediyoruz. O yüzden her ayın ilk pazartesi günü, bu pazartesi de böyle bir bayanlara yönelik, sadece bayanlara ait bir etkinlik var, bütün bayan kardeşler davetlidir inşallah. Bu ne, bu eyyamı buhur sıcaklarında böyle gelip yine canhıraş sohbeti kaçırmamak, dinlemek için geldiğinizden dolayı ayrıca size, ayrıca teşekkür ederim. Bu böyle insanların muhabbetleri, sevgileri, bağlılıkları, arkadaşlıkları, dostlukları, zor zamanlarda belli olur. Bir insan zorluğa düşünce anneyi, babayı, kardeşi, evladı, dostu o zaman tanır. Böyle bir hava şartları zorlandığında imtihandır, ben hep bunlara dikkat ederim. Kar yağdı, bugün kar yağdı derse gidemeyiz, bugün yağmur yağdı derse gidemeyiz, hava çok soğuk derse gidemeyiz, bir de çocukları hasta

ederiz, hava çok sıcak derse gidemeyiz, çocukları da hasta ederiz. İnsanların bu şeyleridir hep, böyle kaçtıkları yerdir. Soğukta, sıcakta, ayazda, karda, buzda, ne zaman olursa olsun, yedi yirmi dört bir insan dersini takip ediyorsa disiplinli derviştir. Allah hepinizden de razı olsun inşallah. Selamünaleyküm. Zor zamanda gelenler, sütün kaymağı gibidir. Kuttusi baba hazretleri vefat etmeden önce dergahtaki çavuşlara demiş ki evladım, benim demiş cenazemi sabah namazında kaldırın. Peki efendim demişler, vefat etmiş, sabah namazında tabi kılmışlar namazını gömmüşler. Tabi dervişlerin arasında bu böyle bir muhabbet geçmiş. Demişler ki neden böyle sabah namazında hemen namazını kaldırttırdı, hani herkes cenazesine gelirdi filan, ordan bir arif, meczup bir derviş demiş ki arkadaşlar sabah namazına dergaha gelenler, sütün kaymağı gibidir demiş. O yüzden demiş sütün kaymağı gibi olanlara namazını kıldırttırdı. Şimdi zor zamanlarda derse gelenler, zor zamanlarda mücadele edip o zorluğa katlananlar sütün kaymağı gibidir. Ha öbürküler süt değil mi? Süt ama kaymağı oluyor mu? Olmuyor! Gaymaksınız. Selamunaleyküm.

https://www.youtube.com/live/v-G_Yd6Ehfs?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1705-1711. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin, gündüzünüzü hayırlı eylesin, ayınızı, yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedî hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hakça yaşamak, batılı batıl bilip batıla karşı cihad eden kullarından eylesin. Amin. Ecmain. En son 1704. beyiti okumuşuz: 'Ey aman bilmez! bana hiç aman vermiyorsun. Sen yayını beni öldürmek için kurmuşsun.' Burayı okumuşuz. Yani tüccar diliyle hesaplaşıyor, diline diyordu ki sen aman vermiyorsun, bu konuda hiç bana müsaade etmiyorsun. Sen işte beni öldürmek için bütün tezgahını kurmuşsun diyordu. Devam ediyor tüccar:

"İşte benim kuşumu uçurdun. Zulüm ve sitem otlağında az otla! Ya bana cevap ver yahut insafa gel yahut da bana neşe ve sevinç sebeplerinden birini an.'

Tüccar diyor ki ey dil! Ya kusurunu itiraf et, otur, de ki ben hata yaptım, kusur ettim, yanlışlık yaptım, özür dile, helallik al. Çünkü o kusurunu söylemez, kusurunu itiraf etmezsen o da kibirliliğe giriyor. Çünkü hadisi şerifte Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri buyurdu ki 'Müslüman, insanların elinden ve dilinden emin olduğu kimsedir' diye buyurdu. Başka bir hadisi şerifte de der ki bütün insanların, mümin, mümini ayırır, 'Müslüman diğer insanların elinden, dilinden emin olduğu kimse, mümin ise canından da emin olduğu kimse.' Ona can koyar. İşte o ya sen dilsin, senden bir eminlik olsun ya benden özür dile, af dile, hatanı kusurunu kendince itiraf et ya da eskilerden beni mutlu edecek, beni mesut edecek, beni mesrur edecek bir şey söyle.

"Eyvah benim karanlığı yakıp mahveden nurum. Eyvah benim gündüzü aydınlatan sabahım! Vah benim güzel uçan; ta sondan başlangıca kadar uçup gelen kuşum!"

Burda tüccar artık kendisinden uçup giden kuşa yanıyor. Eyvah beni karanlıklardan aydınlığa çıkaranım, eyvah beni nurlu sabahlara çıkaranım, vah benim var oluşun başlangıcından ebediyete koşanım. Çünkü bu şeyin Türkçesinde başlangıç ve sonuç ama kendi dilinde mebde ve mead olarak geçiyor.

Yani bu ister varlığın başlangıcı olarak alın ister ruhların yaratılması, başlangıcı olarak alın ve o yüzden diyor 'vah benim güzel uçanım', ta sondan başlangıca uçanım. Yani sondan dediği bir şeyin sonu var, hayatın sonu var, sondan başlangıca uçanım diyor. Böylece öyle olunca şey yapıyor, ne o, başlangıçtan sona dönüş yapıyor, daireyi tamamlıyor. Hani, o normalde, onu sufiler şöyle tarif ederler, bir elinize bir ışık alsanız, fener alsanız veyahut da bir ateş alsanız, onu hızla çevirmiş olsanız, üçyüz atmış derece, o üç y0z atmış derece sanki komple bir daire olmuş gibi yanıyormuş gibi görünür bize. Ama o değil. O bir ateş parçasıdır o komple o daire yoktur. O zaman o ateş parçasını hızla döndüğümüzde, o dairenin sonu ve başı belli olmaz. İşte hazreti Pir de hani bunu normalde ben duduyu ruha atfettiydim ya, tabii o dudu öldü, ölünce normalde, şey, tüccar, onun arkasından feryat ediyor artık. Diyor ki vah! Eyvah çekiyor. Diyor ki o benim güzel uçanım, sondan başa uçanım diye onun arkasından tabiri caizse ağıt yakıyor. Çünkü elinden çıktı gitti artık o. Öyle olunca ağıt yak.

'Cahil insan ilelebet mihnete aşıktır.'

Cahil insan, mihnete aşık olur. Hep mihnet duyar, herkese ve her şeye. Çünkü cahildir. O kendince karnını aç görür, açlığını geçirmek için işte lokantacıya mihnet, ekmeği elinde tutana mihnet, maaşı elinde tutana mihnet, hayatını mihnetin üzerinde geçirir. Hiçbir zaman özgürlüğünü elde edemez, hiçbir zaman hür bir şekilde hareket edemez çünkü o cahildir. Cahil olunca o kimse özgürlüğünü yitirir.

"Kalk, 'Fi kebed'e kadar 'Lâ Uksimu'yu oku"

La Uksimu, malum, şey Beled suresi olması lazım. O Beled suresini diyor la üksumudan şeye kadar oku. O hani 'şüphesiz biz insanı zorluk ve sıkıntılar çeken bir varlık olarak yarattık' diyor ya, senin için de önce yemin ediyor: 'Senin içinde bulunduğun şehre, babaya ve ondan doğana yemin ederim ki biz insanı güçlüklere katlanacak şekilde yarattık.' Yani normalde cahil insansın, sen kalkıp da etrafa minnet etme. Sen güçlüklere dayanabilecek bir şekilde yaratıldın. Başına nasıl bir güçlük gelirse gelsin senin yaradılışın,

fıtratın güçlüklere dayanabilecek şekilde. Çünkü Kuran'ı Kerim'de de o Beled suresi birden dörde kadar diyor ki: 'Biz insanı güçlüklere katlanacak şekilde yarattık. İnsanoğlu güçlüklere katlanabilir. Minnet etmeye, minnete düşmeye, mihnete düşmeye gerek yok. Sen o güçlüklerle mücadele edebilirsin. Onlara dayanıklı bir şekilde yaratıldın.' Açlıktır, tokluktur, sıcaktır, soğuktur, işte ormanda, karda, kışta, ovada, denizde, bir insan hangi şartlarda olursa olsun, ne durumda olursa olsun, o zorluklara dayanabilecek, zorluklara katlanabilecek bir fıtratta yaratıldı insan. Hani ayeti kerimede, Tin suresinde olması lazım, 'biz insanı ahseni takvim üzerine yarattık' diyor ya, sonra başka bir ayeti kerimede de 'onu aşağılardan aşağıya aldık' diyor. Şimdi o zaman insan, ahseni takvim üzerine yaratıldı. Ahseni takvim üzerine yaratılınca güçlüklere, zorluklara katlanabilecek bir fıtratta yaratıldı ama insanlar ne yazık ki minnete düştüklerinden, minnete düştüğü için ufacık bir güçlükten kendisini dağıtıyorlar. Ufacık bir sıkıntıdan kendisini dağıtıyorlar. Böylece yaratılış fıtratlarının dışına çıkıyorlar. Oysa insan bütün zorluklara katlanabilecek bir şekilde yaratıldı. Hiçbir zorluk kolay kolay insanı yenmez. Hiçbir zorluk. Cenab-ı Hak zaten kaldıramayacağınız yükle yük yüklemeyiz dedi. Öyle olunca herhangi bir zorluk seni yenmez, herhangi bir sıkıntı seni yenmez, herhangi bir problem seni yenmez, sen o sıkıntıyla, o problemle nasıl baş edebileceğinin matematiğini bulamamışsındır. Onun matematiğini bulamadığından dolayı bir sıkıntı seni sahip eder. Bir sıkıntı sana sahip olur, senin kralın olur. Bir hastalık senin kralın olur. Varlık senin kralın olur, yokluk senin kralın olur, bir dert, bir gam, bir kasavet senin kralın olur. Bakın bu senin zorluklara katlanma mücadelenin, senin kendinde fıtratını meydana çıkarmayışındandır. Bu fıtrat sende var.

Allah seni halife olarak yarattı. Sen zorluklarla mücadele edebilirsin, zorluklarla mücadele etmelisin ki imtihanı geçebilesin. Zorluklarla mücadele etmelisin ki sen mihnete düşmemelisin. Bakın, mihnete düşmemelisin. O zaman yiyeceğine, içeceğine, alacağına borçlanacağına, evleneceğine, boşanacağına, her şeyine dikkatli davran. Boşluğa düşme, nefsine uyma, heva hevesine uyma, ne zorluk olursa olsun sen o zorluğun altından kalkabilecek kapasitedesin. Sen o sıkıntının üstesinden gelebilecek kapasitedesin ama ne yazık ki insanlar kendi fıtratlarında var olan bu gücü görmüyorlar. Kendi fıtratlarında var olan bu istidadı görmüyorlar. Küçücük bir zorlukta dağılıyorlar. İşte borçtur, sıkıntıdır, gamdır, kasavettir, eştir, çocuktur, annedir, babadır, varlıktır, yokluktur, anında dağılıyor insanlar. Hele bugünün insanı hiç zorluklara gelemiyor. Oysa zorluk insanı kemale erdirir. İnsanın manevi kuvvetini arttırır, mücadele gücünü arttırır. Zorluk görmezse bir

kimse hayatı bilmez, hayatın tadını da almaz. O kimseyi pişiren zorluktur, sıkıntıdır, gamdır, kasavettir. Neden çocuklarımız şimdi bizim biraz daha böyle şey, hani rahatlar, zorluk görmediler. Ben yaştakilerin büyük bir çoğunluğu zorluk gördü. Ailesi zengin değilse zorluk gördü, sıkıntı çekti, problem yaşadı, yokluk gördü. Hâlâ daha vardır. Benden küçüklerde de vardır ama bu zorluk o kimsenin direncini arttırır. Herkes dağılırken o zorlukla mücadele eden kimse dağılmaz. Herkes yenilirken o zorluklara dayanan kimse yenilmez. Bu sefer karşıdaki kimseler patinaj eder. Senin gözlerinde daha da büyütürler, daha da büyütürler. Yenilgiyi baştan kabul ederler, bakın yenilgiyi baştan kabul ederler. Bu isterse eş, anne, baba, çocuk, arkadaş, kardeş, dost, kim olursa olsun bu. Sistem! Evet, bu ne olursa olsun, hastalık, borç, harç, alamadım, veremedim, hepsi de dahil bunun içine. Sen zorluğa katlandıkça büyürsün. Zorluğa katlandıkça, yürüdükçe, zorlukla mücadele ettikçe kemale erersin. Zorlukla mücadele ettikçe sen kendi kendine güçlenir, büyür, etrafındaki insanlar da çünkü insanın fıtratında gücün peşine gitmek vardır. İnsanlar etrafında toplanmaya başlar. Neden? O kimse güçlü bir karakter oluşturdu. Allah insanı ahseni takvim üzerine yarattı. O zaman bu eksiklik bizim nefsimizden. Eğer ki biz mihnete düşmez de zorluklarla mücadele edersek o zaman durumumuz bizim farklı olacak. Allah bizi onlardan eylesin. İnsan normalde meşakkatlere maruz kaldığından mücadele edecek, sıkıntılara maruz kaldığında mücadele edecek. İnsan bu tip şeylerle yaşadıkça ne yapacak? Bunlarla mücadele edecek ve bunlarla mücadele ederekten ne yapacak? Kendini kemale erdirecek ve kemale erdirdikten sonra o insan insan olacak ve baktığımız zaman da ayeti kerimenin sonunda diyor ki 'biz insanı güçlüklere katlanacak şekilde yarattık.' O zaman biz ne yapacağız? O güçlüklere katlanacağız. Tabii burda o tüccar hayıflanıyor. Hayıflanırken de diyor ki cahil insan ilelebet mihnete aşıktır. Sen diyor 'la Uksimu'yu oku, Hz. Pir. Yani insan zorluklara katlanacak şekilde yaratıldı. O zaman sen gel otur, mücadele et. O mücadeleyle ne yap? Sen kendi zorluklarını aşmasını bil. Allah bizi onlardan eylesin.

"Senin yüzünü gördüm de mihnetten kurtuldum. Senin ırmağında köpükten, tortudan arındım."

İşte o yine Hz. Pir tutinin üzerinden yürüyor. O zorluklara katlandı ya zorluklara katlanınca nefis mücadelesi yaptır. Nefsiyle aldı verdi, o zorluklara katlandı, sıkıntılara katlandı. Tabiri caizse seyri süluk çıkardı. Seyri süluk çıkarınca artık o gücü kuvveti yerinde oldu, maneviyatı yerinde oldu. Hatta ve hatta o 'ölmeden önce ölünüz'ün yolunu buldu. O şiara mazhar oldu. O sırra mazhar oldu. Artık onun dünyayla işi, bağlantısı kalmadı. Çünkü o

zorluklar, o sıkıntılar onu o hale getirdi. Devam ediyor, 'senin yüzünü gördüm de mihnetten kurtuldum, senin ırmağında köpükten tortudan arındım.' Yani diyor ki senin yüzünü gördüm. Kim yüzünü gördü ruh gördü. Kimin yüzünü gördü, onun yüzünü gördü.

Bir kez yüzünü gören, sözünü duyan senin: 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim' hitabına erişen nasıl da senin sözünü, yüzünü unutur. Bütün aşıklar meclis kurmuşlar, senin yüzünün güzelliği için tarifler, tarifler üzerine sözler söylerler. Sevgilinin zülfünün arasından yüzünü gördüm diye kafası koparılmış kuşlar gibi çırpınıp dururlar. Senin cemalinden ayrı düşen bülbül gibi feryadına feryat eklemekte. Sevgili senin sevginle benim gibiler harabat olmuş perişan bir hale gelmişler. Yüzünün hayali gönlümü gözümü kanlara gark etmede, zülfünün rüzgarı ömrümü yerlere savurmada, yüzünün güzelliği bütün varlığa tecelli etmiş. Ne tarafa dönsem cemalinleyim. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü oradadır sırrının sahibi! Ne gözüme görünürsün ne de gözümden uzaksın. Senin yüzünün güzelliğini görmek, aşıklara vaciptir, haktır. Aşıkların senin yüzünü görebilmek için bu dünyaya gözlerini yumup ahirete gözlerini açanlardır. İşte o yüzü görünce o kimse mihnetten kurtuldu. Onun ırmağına daldı, tortulardan, köpüklerden kurtuldu. Onun rahmet ırmağına daldı, rahmet ırmağına dalınca günahlardan, kusurlardan, karanlıklardan kurtuldu. Allah bizi onlardan eylesin.

"Bu eyvah demeler, bu acınmalar, onu görmek, peşin ve elde olan kendi varlığından kesilmek hayaliyledir?

Benim eyvahlarım bu ihtiyar başıma bir genç sevdasıdır düştü. Ondandır. Gönlümde gizlediğim sır açığa çıktı, bu eyvahlar, bu acımazlar ondandır. Eyvah ki o kara gözlü, Kâbe kokulu Medine gülü yüzünden ciğerime nice gönül kanları damladı. Bu hayalle ömrümün gençliği sona erdi. Hâlâ gözüm zülfünü gözetlemekte, an be an. Hasreti sona ermedi' dedik. Bu gecelik biterdik. Evet. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah.

Tabii bu hani bu zorluklarla, katlanmayla alakalı daha geniş tutabilirdim, daha geniş yazmışım buraya, baktım şimdi. Buraya yazdığıma bağlı kalmayınca kısa oldu. Herkesin yanıldığı, yenildiği, tuşa geldiği yer, zorluklara katlanmak ve zorluklarla nasıl mücadele edilir, bunun matematiğini bulamamak, uğraşmamak. Rabbim cümlemizi iyi eylesin, cümlemizi affeylesin. Allah'tan bir şey gelmezse önümüzdeki cumartesi bahçede aşure yapacağız inşallah. Son dakika golü olmazsa. İnşallah olmaz, önümüzdeki hafta cumartesi günü inşallah şeyde olacağız, aşurede olacağız. Tabi orda küçük bir aşure sohbeti belki de yaparız inşallah. Ondan sonra aşureyi dağıtacağız.

Orda semaya izin verirler mi vermezler mi bilmiyoruz, son noktada ne olacak. İzin verirlerse inşallah sema da ederiz. İzin vermezlerse biz devletle, emniyetle karşı karşıya gelmeyiz, yürür geçeriz inşallah. O zaman sadece aşuremizi dökeriz. Allah yardımcımız olsun. Bu da bir zorluk. Bununla mücadele etmek, sabretmek, bununla hukuk dairesinde kalaraktan hukuk içerisinde gayret göstermek mücadele etmek, bu da bir zorluk. Kolay değil Türkiye'de öyle bizim gibilerin bir şeyi kolayca yapması. İnşallah Rabbim kolaylaştırsın. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Ya Allah. Selamunaleyküm.

https://www.youtube.com/live/poOiLWeRx_c?feature=share

MESNEVİ-İ ŞERİF 1712-1714. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamunaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedî hakkı hak, batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Amin. Ecmain. En son: 'Bu eyvah demeler, bu acınmalar, onu görmek, peşin ve elde olan kendi varlığından kesilmek hayaliyledir', burayı okumuştuk. Burdan devam edeceğiz. Hafif bir hatırlatma gibi bir giriş yapalım. Hani bir tüccar vardı. Tüccar Hindistan'a doğru mal almaya yola gidiyordu ve normalde ev halkına herkese sordu ne istiyorsunuz diye. Ev halkının normalde istediklerini aldı. En son bir, eski dilde tuti, eskiler dudu kuşu derlerdi, papağan. Ona sordu, senin isteğin var mı diye. O da dedi ki orda benim akrabalarım var. Oraya gittiğimde benim dedi halimi onlara arz et, söyle. Benim hayatımı anlat. Onlara benim bu durumumu, burda nasıl yaşadığımı anlat dedi. O da gitti, Hindistan'daki, ordaki o papağanların veyahut da dudukların veyahut da tutilerin, hangisini kullanırsanız, bir bölgeye vardı. Orda onları görünce onlara normalde kendi dudusunun nasıl yaşadığını anlattı. Öyle olunca o anlattığı dudu kuşu kütdek öldü. Döndü, tabi çok üzüldü tüccar ona ve eve geldi. Eve geldiğinde işte bütün herkesle görüştü, konuştu. Son dakika işte duduya nasıl söyleyeceğim ben bunu diye kendi kendine düşünürken duduya bunu söyledi. Dudu da öldü. Dudu ölünce, ondan sonra Hz. Pir dudunun ölümünün üzerinden hikayeyi devam ettiriyor. Tabi yine hatırlatma olsun babından söylüyorum, geçen hafta çünkü sohbet kesildi, aşure vardı. Birkaç haftadır da böyle aşure gerginliğinden dolayı meseleyi unutmuş olabilir arkadaşlar, o yüzden. Bu

sefer dudu ölünce başladı feryada figana tüccar. O feryat devam ediyor, Hz. Pir diyor ki:

"Bu kuşun ölümüne sebep Allah'ın gayreti kıskanması idi. Hak'kın hükmüne çare bulunmaz. Nerede bir gönül ki Allah'ın hükmünden yüz parça olmamış olsun."

Tabi Hz. Pir, bu tacirin bu hayıflanmasından, ondan sonra, bu derin üzüntü duymasından, teessüfünden sonra, her Müslüman gibi mümin gibi hükmü ilahiye teslim olunmasını söylüyor ve diyor ki 'Hak'kın hükmüne çare bulunmaz' ve normalde buna teslimiyetten başka da yapılabilecek bir şey yoktur. Ondan sonra, e tabi, bu ölenler, Enam suresi, atmış iki: 'Bu ölenler, gerçek sahipleri olan Allah'a döndürülürler.' Dikkat! "Haberiniz olsun ki hüküm ancak Allah'ındır ve hesap görenlerin en çabuğu da Allah'tır.' Bütün herkes ölümü tadacaktır ve normalde o canları alınan da ne yapacak? Gerçek sahibi olan Allah'a döndürülecek. Bakın, her öldürülen, ölen insan, gerçek sahibi olan Allah'a döndürülecek ve hüküm de Allah'a yani bunun hükmü bir başkasına ait değil. Her nefis ölümü tadacak ve o ölümü tadanlar da gerçek sahibi olan Allah'a döndürülecek.

Hani başka bir ayeti kerimede: 'Siz yoktunuz. Sizi var eden Allah'tır' der. O zaman gerçek sahibimiz bizim Allah. Ölenin de gerçek sahibi Allah, dirinin de gerçek sahibi Allah ve bu manada, bu hükmü ilahi tecelli edince o zaman Allah'tan razı olmak, Allah'ın kazasına boyun eğmekten başka hiç kimsenin yapabileceği bir şey yok. İslam'ın en güzel taraflarından birisi şu, yani bir kimse kendi cüzzi iradesinin dışında olan bir şeyi sonuç itibariyle, bu Allah'tan geldi diyor, hüküm Allah'ın. Ölüm, hüküm Allah'ın. Yani normalde bu noktada Müslüman bir mümin için kafasında herhangi bir şey kalmadı. O öyle olunca da sufiler bu meselede, bu dairede daha böyle Allah'ın rızasını kazanma noktasında dururlar. Öyle olunca, sufiler her şeyde Allah'ın hükmü var mı? Var. Allah'ın hükmü varsa kendi üzerlerine olan Cenab-ı Hakk'ın tasarrufuna razı olurlar. Onu sükunet içinde, onu böyle tatlılık içinde kabullenirler. Sufi o yüzden başına gelen bir musibeti, başına gelen bir sıkıntıyı, başına gelen herhangi bir şeyi sükunetle karşılar. Çünkü o Allah'tan razı olacak. Allah'tan razı olacak ki Allah da ondan razı olacak. Sufilerin dışındaki insanlar Allah'ı razı etmeye çalışırlar. Sufiler işin kestirmesine giderler. Derler ki biz Allah'tan razı olalım. Yaratıcı olan biz değiliz çünkü. Yaratıcı olan Allah. O yüzden normalde kader tecelli eder, o kaderin acı tecellisinin karşılığında sufi sükunet ve huzur içerisinde o tecelliyata ram olur, tecelliyatı kabullenir. Der ki bu Rabbimin bir cilvesi, bu Rabbimin işi, bunu Cenab-ı Hak gönderdi der, bunu kabullenir. Mesela İslam'da o yüzden bir kimsenin yakını veya uzağı vefat ettiğinde yırtınmak,

bağırıp çağırmak, böyle yakasını paçasını yırtmak yoktur. Çünkü o Hak'tan razı olmadığını gösterir. Ona can veren Allah'tır. Ona ruh üfleyen de Allah'tır. Vakti saati gelince onu aldı. Onu alacak da zaten dünyada bıraktığı kimi kimse yok. Vakti geleni ne yapıyor? Alıyor.

O yüzden onu ne yapacak? Onu huzur içerisinde kabullenecek. O yüzden bu manada hani genel olarak sufiler kendi üzerlerindeki Allah'ın tasarrufunu kabullenip ona teslim olurlar ve sufilerin duasıdır hani ' Ya Rabbi, bizden razı ol' diye. Allah cümlemizden razı olsun. Razı olduğu kullardan eylesin. Razı olacağı şekilde ameller işletsin inşallah. Huzuruna da razı olmuş olarak çıkartsın. Önemli olan Allah'ın bir kuldan razı olmasıdır. Önemli olan budur. Kul eğer ki Allah'tan razı olursa Allah da ondan razı olur. Bakın kul Allah'tan razı olursa Allah ondan razı olur. Bu ne demek? Başına ne gelirse gelsin isyan etmemek. Başına ne gelirse gelsin, küfre düşmemek. Başına ne gelirse gelsin bu mu benim başıma gelecekti, bu böyle mi olacaktı deyip Allah'la yarışmamak. Varsa mücadele edilecek bir yer, mücadele edilir ama Allah'la yarışılmaz. O yüzden işte tüccar da dedi ki bu Allah'ın takdiridir ve bu da Allah'ın gayreti, kıskanmasıydı. Ha bir de ne var, Allah kıskançtır. Gayret, kıskançlık, her şeyden gayri olan vasfı söze ve sese sığmayan Allah gayretidir. Kendisinden başka her şeyi kıskanır. Burdaki gayretin karşılığı sufilikte kıskanmaktır. Hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki 'Allah kıskançtır. Ben de sizin en kıskancınızımdır.' Allah kıskançtır, kıskanç olanları sever. Burdaki kıskançlık yalnız avamın kıskançlığı değil. Avamın kıskançlığı nedir? O insanı Allah muhafaza versin, geçimsizliğe götürür. Evet, insan eşini kıskanır veya sevdiğini kıskanır, çocuğunu kıskanır, onu korur, kollar, muhafaza eder. Bakın onu korur, kollar muhafaza eder. Onu tabiri caizse kanatlarının altına alır, onu himayesine alır. Allah'ın kıskançlığı da normalde bu manadadır. Kulunun harama gitmesini istemez, kulunun yanlış yerlere gitmesini istemez, kulunun kendi rızasının dışına çıkmasını istemez. Allah da bu manada nedir? Kıskançtır ama bunun başında da diyor ki 'her şeyden gayri olan vasfı söze ve sese sığmayan Allah'. Burda Hz. Pir, Cenab-ı Hakk'ın tabiri caizse zati sıfatlarını koyuyor orta yere. Diyor ki o hiçbir şeye benzemez ve onun normalde vasfı yoktur. Söze gelmez vasfı. Yani vasfedilemez. Ya? Onu vasfetmek için sesler yetmez, kelimeler yetmez, cümleler yetmez. Nedir zati sıfatları Cenab-ı Hakkın kısaca, bakın bu zati sıfatları hiçbir zaman yarattıklarının üzerinde tecelli etmeyen sıfatlardır.

Cenab-ı Hakk'ın diğer sıfatları, sayısı sonsuz, bunlar yarattıklarının üzerinde tecelli eden sıfatlardır ama Cenab-ı Hakk'ın zati sıfatları, zati sıfatları, yaratılmış olan hiçbir şeyin üzerinde tecelli etmez. Bunun **birincisi** nedir?

Vücuttur yani var olmaktır. Allah vardır. Varlığı başkasından değildir, zatının gereğidir, var olmasının gereğidir ve varlığı Allah'ın zorunludur ve Allah'ın bu vücudunun zıddı yoktur. Yarattığı her şeyin zıddı vardır, Allah'ın kendisinin zıddı yoktu. Bu manada bir şey var ise sünni kelamcılar, akayitçiler, bir şey varsa muhakkak onun da bir vücudu vardır derler ama biz onu düşünebilir miyiz? Hayır çünkü normalde peygamber sallallahu ve sellem hazretleri, 'Allah'ın yarattıkları hakkında düşünün ama zatı hakkında düşünmeyin' deyip çizgiyi orada çizer. Yine Meryem suresinde: 'Hiç ona denk ve adaş olacak başka birini biliyor musun? Hayır, yoktur' der. Yine Şura'da: 'Onun benzeri gibi hiçbir şey yoktur' der. (Şura,11) O zaman Allah zat olarak, vücut olarak vardır ama bu kelama gelmez, bu dile gelmez ve bunu tarif etmek için kelam yoktur ve bunu düşünmemiz, bunu kendi kendimize tefekkür etmemiz de haramdır. Bu bize yasaklanmıştır ama bunu özellikle bu akşam bu derse koydum. Yani Cenab-ı Hakkın vücudunun olmadığını iddia eden bir kısım topluluklar çıktı veyahut da bu komple yaratılmış olan bu varlığı Allah'ın parçası, vücudu gibi görenler var, yani bu zat noktasında, bunu önlemeye çalışıyorum. Allah muhafaza eylesin.

İkinci zati sıfatı kıdemdir. Kıdem ezelidir. Başlangıcı olmamaktır Türkçesi. Allah'ın başlangıcı yoktur. Allah şurda başladı diyemeyiz. Allah zati sıfat olarak ezelidir, Cenab-ı Hakk'ın başlangıcı yoktur. Yani Allah'ın başlangıcı, yarattıklarıyla başlamaz. Allah ezeli olarak vardı. Biz milyon, milyar yıl veyahut da işte bugünkü rakamsal olarak matematikçilerin ulaştığı sıfır nokta kaç sıfır hocam? Kırk sekiz. 0,48 sıfır mı? 48 basamak. Evet. Ben onu çoğaltıyorum da! Bizim hoca da diyor nerden buldu bu matematiği diyor, değil mi? E öyle dedin ya o gün, dedin ki yok bu matematik literatüründe değil mi? Yok hocam, kitap okuma alışkanlığımız yok. Var mı o eserlerde, geçiyor mu öyle bir matematik? Karşılaşmadın daha, karşılaşacaksınız inşallah sonra, inşallah. Matematik güzel bir ilimdir. Evet ama bizimki tabi zahiri matematik değil. Zahiri matematik dört işlem bizim, iki kere iki dört yapar. Tabi. Dedem, anne dedem, anneme soruyordu: 'Neriman', 'buyur baba', ' dört kere dört kaç?', 'on altı baba' Bizim Kuyucu Mehmet'in babası da onun adı da Mehmet. Duydun mu? Ona diyor Onum okur yazarlığı yok. O dört kere dört kaç olduğunu bilmiyor ama benim diyen müftüyü cebimden çıkarırım diyordu dayım. E ben onun yeğeniyim sonuç olarak. Evet, ikincisi ne? Kıdem, yani başlangıcı yok, bakın bunun matematik burda iflas ediyor. Bunun matematiksel bir karşılığı yok. Bunun fiziksel bir karşılığı yok. Bunun felsefik bir karşılığı yok, batı felsefesi açısından, batı felsefesi bunun karşısında batıyor. Bunun karşılığı yok. Yani bir Allah mevhumu var. Allah kendisini tanıtırken de diyor ki 'ben ezeliyim', yani benim başlangıcım yok.

Bunu tefekkür ettiğimizde, böyle çok bunu tefekkür etmeyin. Bunu da açık açık söyleyeyim. Yani bu böyle boğar insanı. Bu aklın alacağı bir şey değil çünkü, akıl mat oluyor burda. Bu ancak kalple yürünecek bir yol. Neymiş? Ezeli. O zaman zaman diyeceğiz, zamanı yaratan da Allah, zaman da zaten Allah'ın sıfatı. Öyle olunca hani herhangi bir zaman birimi konuşmak da mümkün değil. Buna ancak iman ederiz. En kolayı bu. Biz Cenab-ı Hakk'ın ezeli olduğuna, başlangıcının olmadığına iman ederiz.

Üçüncüsü ne? Beka. Yani varlığının sonu olmamak. Az önce varlığının başlangıcı yoktu. Ezeliydi. Şimdi ebedi, beka. Yani sonu yok. Allah'ın sonu yok. Sonsuz bir Allah var. Hem başlangıcı yok hem sonu yok. Başlangıcı ve sonu olmayan bir Allah var. Başlangıcı ve sonu olmayan Allah'ın biz zavallı kullarıyız, kendimizi ne kadar çok fazla önemsiyoruz. Yani bunu insan düşündüğünde başlangıcı ve sonu olmayan bir Allah'ın kulusun. Yarattığısın ya! Ama başlangıcı ve sonu olmayan bir Allah'la insanlar yarışıyorlar. Hangi hadlerineyse! İnsanlar ona isyan ediyorlar. Yani yoktunuz, sizi ben var ettim diyen Allah'la yarışıyor, onunla çatışıyor insanoğlu. Senin başlangıcın var. Senin başlangıcın var, sen yoktun, seni yoktan var etti. O var etti seni, bir başkası değil. Seni annen baban var etmedi. Annenden babandan sudur ettin sen. Seni var eden Allah ve bu Allah'ın ezeli ve ebedi, ezeli ve ebedi olması bir daha Allah için zorunluluk. Bir de işin bu tarafı var. Vücut zorunluluk. Yani onu Hanefiler çok güzel söylüyorlar. Çok hoşuma gidiyor. Yani diyorlar ki bir şey varsa vücudu mutlak vardır. Onlar buradan hareket ediyorlar ama diyorlar biz onun vücudunu bir şeye benzetemeyiz, burası çok cezbediyor beni. Yani vücudu reddetmiyor ama diyor onu diyor herhangi bir şeye benzetmek, onu ayeti kerimeden yola çıkarak söylüyorum, onu bir şeye benzetmek mümkün değil. O hiçbir şeye benzemez ve vücut bu noktada hak, ezeli olması hak, ebedi olması da hak. Hani bazen Türkiye Cumhuriyeti Devleti için beka problemi diyoruz. Ya bu ne demek? Türkiye Cumhuriyeti Devleti ebedi olacak demek, beka deyince. Aslında beyin gerisinde yani beka olan Allah, sonsuz olan o. O zaman sen bir devleti sonsuz yapabilir misin? Yeryüzünde sonsuz bir devlet mi var? Gördünüz mü? Nice devletler yıkılmış, yerine yeni devletler kurulmuş, nice hanlıklar padişahlıklar yıkılmış. Yıkılmaz denilen Nemrut'un padişahlığı yıkılmış. Yıkılmaz denilen firavunun padişahlığı yıkılmış. Neler yıkılmamış! Yıkılmaz denilen Kureyş devleti yıkılmış. E yıkılmaz denilen İslam devleti yıkılmış. Yeni bir devlet kurmuşlar Şam'da, yıkılmaz demişler, onun yerine Abbasiler gelmiş. Yıkılmaz demişler, onun yerine bir sürü devlet çıkmış. Türkler çıkmış sahneye. Yıkılmaz demişler kendi devletlerini Orta Asya'da kendileri yıkmışlar defalarca, kendilerinin yıktıkları devleti yeniden kendileri

yapmışlar, yeniden kurmuşlar. Türklerin böyle bir şeyi var, hali var. Yani devlet yıkmak, devlet yapmak, onlara böyle yeni bir ev yapıp yıkmak gibi basit. Kaan ölmüş, oğlanlar birbirlerine düşmüşler, savaşmışlar, ayakta kalan bir daha devlet kurmuş. Sonra o ölmüş, onun oğulları bir daha savaşmışlar. Bir daha birbirlerini kırmışlar, ayakta kalan bir devlet daha kurmuş. Bilmem kaç tane devlet kurmuş Türkler. Neden? Kendileri yıkıyorlar. Dışardan birisi gelip de Türklerin devletini yıkamamış hiç. Osmanlı'yı da yıkamadılar. Osmanlı'yı da kendi içinden yıktılar. Bakın dışardan birisi yıkmadı Osmanlı'yı. Biz kendi elimizle yıktık, kendi elimizle biz bertaraf ettik Osmanlı'yı. Halifeliği de kendi elimizde bertaraf ettik, Osmanlı'yı da kendi elimizle bertaraf ettik. Evet, biz de böyle bir özellik var, evet.

Dördüncüsü, sonradan olan şeylere benzememek. Yani 'muhalefetün lilhavadis' deniliyor ya buna, bunun Türkçesi sonradan olan şeylere benzememek. Allah'ın haricinde her şey sonradan olmuştur. Allah'ın haricindeki her şey sonradan olmuştur ve Allah sonradan olanların hiçbirisine de benzemez. Bakın, sonradan olan hiçbirisine benzemez. Allah neye benzer? Allah kendine benzer. Kendisinin ne olduğunu bilmiyoruz.

Beşincisi, vahdaniyet yani Allah'ın zatında ve sıfatlarında ve fiillerinde tek olması, eşi ve benzerinin olmaması. Bakın; zatı, sıfatları, fiilleri, yaratması. Bu vahtaniyetini Cenab-ı Hak paylaşmaz hiçbir şeyle. Allah zatını paylaşmaz. Allah sıfatlarını paylaşmaz. Allah yaratmasını paylaşmaz. Her şeyde tektir. Fiillerinde tektir, sıfatlarında tektir, zatında tektir. Cenab-ı hak vahdaniyetini yani Allah'lığını hiçbir şeyle ve hiç kimseyle paylaşmaz. Allah o Allah'tır ki ne zatını ne sıfatını ne yaratmasını ne de fiillerinin işleyişini asla hiçbir şeyle paylaşmaz. Allah zatını, sıfatını, yaratmasını Cebrail'le paylaşmaz, meleklerle paylaşmaz, peygamberlerle paylaşmaz, velileriyle paylaşmaz, paylaşmaz! Yaratan Allah'tır. Senin üzerinden keramet sudur etse dahi onu yaratan Allah'tır, onu sen yapmazsın. Onu sen yapamazsın. Yaratma tamamıyla Allah'ın kendi zat-ı uluhiyetindedir. Kulların bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktur. Kullar sadece kulluk ederler, kulluklarının gereği 'iyya kena' büdu veiyyâ kenestain' derler, 'ancak sana ibadet eder ancak senden yardım dileriz' derler, kulsa.

Altıncısı neymiş? 'Kıyami binefsihi', yani varlığı kendiliğinden olmak, var olmak, varlığının başka bir şeye muhtaç olmaması. Ne yazık ki bu ilimler önceden İslam toplumunda okullarda verilen ilimlerdi. Bütün okullar bu ilimle ilimlenirlerdi. Normalde okuyan çocuklar veyahut da cami imamına dahi gitseler cami imamları bu ilimleri o çocuklara öğretirlerdi. İslam dünyası ne yazık ki ilmi olarak kısır. Dinlerini öğrenemiyorlar, dinlerini de öğrenmeleri için sistem müsaade etmiyor. Global bir baskı rejimi var, siz dininizi

tam olarak öğrenemiyorsunuz. Öğretmek istemiyorlar çünkü Kuran'ı Kerim'i öğrenme, okumasını öğrenebilirsiniz, abdest almayı, namaz kılmayı öğrenebilirsiniz, oruç tutmayı öğrenebilirsiniz, oje orucu bozar mı bozmaz mı, saç boyasından gusül olur mu olmaz mı, dudak boyasından abdest bozulur mu bozulmaz mı, kot pantolonla namaz kılınır mı kılınmaz mı, kot pantolon dar giyince erkekler için abdesti bozulur mu bozulmaz mı, namazda kulaklarının içine mi değecek kulak memesinin dışına mı baş parmaklarınız değecek, kadınların göğsünün neresinde duracak eller...Bunları öğrenebilirsiniz. Orucu yok işte hangi sakız bozar hangi sakız bozmaz, sakızın şeker oranı ne kadardı, içinde nasıl bir şeker vardı, kolonya abdesti bozar mı bozmaz mı, etil miydi, hangi kolonyaydı, hangi kolonyayı kullanırsanız abdestinizi bozmaz, hangi takunyayı giyerseniz ayaklarınızı cehennem ateşi yakmaz, hangi kefeni alırsanız kabre girdiğinizde kabirdeki ateş size bulaşmaz, bunları öğrenebilirsiniz, evet. Ciddi ciddi söylüyorum, kızılay haftasını, bilmem ne haftasını kürsülerden, cami vaazlarından öğrenebilirsiniz ama Allah'ın zati sıfatlarını, subuti sıfatlarını öğrenemezsiniz. Cenab-ı Hakk'ın hukukunu, Allah bize ne demiş, neyi emretmiş bunu öğrenemezsiniz. Bunu öğrenemezsiniz! 'Allah'ın hükmüyle hükmetmeyenler kafirlerin ta kendileridir', bunu öğrenemezsiniz. 'Allah'ın hükmüyle hükmetmeyenler münafıkların ta kendileridir', bunu öğrenemezsiniz. 'Allah'ın hükmüyle hükmetmeyenler fasıkların ta kendileridir', bunu öğrenemezsiniz' asla! Allah'ın hükmü nedir, nerde hükmü geçer, nerde hükmü geçer, bunu bilemezseniz. Hükmünün geçmediği yerler var mı, sorsam şimdi size desem ki Allah'ın hükmünün geçmediği yer var mı, yok diyeceksiniz, değil mi? Öyle diyeceksiniz değil mi? Böyle inanırsınız değil mi?

O zaman bu ülkede faizi serbest bırakan kim? Fuhuşu serbest bırakan kim? Kumarı serbest bırakan kim? Her türlü haramı serbest bırakan kim? Bak, sustunuz, hani Allah hükmediyordu her şeye? Sakın Allah'ı aciz noktasına koymayın. Bunları öğrenemezsiniz, bakın bunları öğrenemezsiniz. Namazın vaktine, namazın vaktine hassas olduğu kadar İslam toplumu Allah'ın neye hükmettiğini bir bilse, namazın vaktini hassas olduğu kadar haramlara hassas olsa! Abdestte aman parmaklarının arasına nasıl su değsin, yüzüğünü ovala al çıkar! Hele bir gün birisini gördüm, sakallarını yırtacak altına su değsin diye! Omzuna vurdum, sakalların altına su değecek kadar hassasiyetini Allah'ın haramlarına karşı da kullanmanı isterim dedim, bizim dervişlerden. Kaldı!

Sen sakallarının altına su değdirecek kadar hassas davran, böyle suyu geçireceğim diye uğraş, eve git, hanımına iki tokat çek, edepsiz! Eve git hanımına küfret! Nerde kaldı sakalının altına su değdireceğim diye uğraşman!

Onda hassas olduğun kadar Resulullah sallallahu ve sellem hazretlerinin ahlakında hassas ol. Resulullah sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetinde hassas ol ama bunlar öğretilmez ve Cenab-ı Hak kendiliğinden vardır. Onun var olması için başka bir şeye ihtiyaç yoktur. İhlas suresi, 'doğmamış, doğurmamıştır' ve işte o Hazreti Pir de bu mevzuda diyor ki başlangıçta, beyitin başında, 'vasfı söze ve sese sığmayan Allah gayretidir' yani Allah'ın kıskanmasıdır ve onun kıskanması, onun kıskanması sese gelmez, heceye gelmez, kelimeye gelmez çünkü hiçbir şeye benzemez. Müslim'deki hadis: 'Allah'tan daha kıskanç hiç kimse yoktur. Bundan dolayı kötülüklerin açığını da kapalısını da haram kılmıştır.' Bakın Cenab-ı Hak kıskançlığını, haramların üzerinde tecelli ettiriyor. Diyor ki gizlisini de açığını da haram kıldı Cenab-ı Hak. Kullarını haramdan koruyor. Kullarının harama gitmesini istemiyor, kullarının haramla iştigal etmesini istemiyor çünkü kullarını seviyor. Kullarını sevdiği için kullarının harama gitmesini istemiyor. Yine başka bir hadisi şerif: 'Allah kıskanır. Allah'ın kıskanması, haram kıldığı şeyi kulun işlememesi içindir.' Yine Cenab-ı Hak bu kıskançlığını, peygamberlerin üzerinde ve aynı zamanda da velilerinin üzerinde de tecelli ettirir. Kıskanır ya 'kim benim velime savaş açarsa bana savaş açmış gibidir', bakın onu da kıskanıyor ve kendi velisine savaş açılmasını, kendisine savaş açılmak olarak algılıyor ve diyor ki benim velime savaş açan bana savaş açmış gibidir. O zaman kıskançlığını velilerin üzerinde de tecelli ettiriyor. Kıskançlığını müminlerin üzerinde de tecelli ettiriyor. Diyor ki Allah iman edenlerin velisidir.

Yani Allah iman edenleri korur, muhafaza eder. İman edenleri kendi emanına alır. İman edenleri, iman edenleri, burasını dikkatli dinleyelim. İman edenlerin, şu anda Müslümanların, ben bunu böyle konuşmak istemiyorum, çok hani sayıyı azaltmak istemiyorum ama Müslümanların büyük bir çoğunluğunun imani zaafiyeti var şu anda, imani zaafiyet geçiriyorlar. Yani haramı haram görmemek gibi helali haramlaştırmak gibi ibadetleri böyle yok saymak gibi...'Ya bu zamanda namaz böyle olmaması lazım', olur! Sen gel burda bir kürsü var, o kürsü ilahlık kürsüsü, otur, bu zamanda nasıl namaz olması gerekiyor tarif et bize! Var ya, televizyon televizyon dolaşıyorlar ya, bu zamanda böyle olmaması lazım! Bak, bu kürsü boş. Ne kürsüsü? İlahlık kürsüsü. Otur, ilâhlığını sergile orda! Nemrutlar bitmedi, firavunlar bitmedi, Utbeler bitmedi, Şeybeler bitmedi, Ebu Cehiller bitmedi... Bitmedi bunlar! Bunlar her dönem, her dönem muhakkak ki yaşayanları var, elçileri var. Nasıl peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin varisleri varsa firavunun da Nemrut'un da varisleri var. Nasıl veliler kendilerinden sonra bir halife bırakıp velilik müessesesi hiç bitmiyorsa, e bunların da bu firavunluk,

nemrutluk müesseseleri bitmiyor ve Cenab-ı Hak bu kıskanmış olduğu peygamberleri nasıl emanına aldıysa velilerini de emanına alır, onları da mahremiyet dairesine alır, o velileri de ne yapar? Korur, muhafaza eder. Allah bizi, cümlemizi onlardan eylesin.

"Ahh keşke gözyaşım deniz olsaydı da o güzel dilberimin yoluna saçaydım."

Tabii o tüccar artık kendince ahu efgan ediyor. Tûtisi öldü ya, diyor ki keşke gözyaşım deniz olsaydı da o güzel dilberimin yoluna saçaydım. Ağlayabilmek, ağlamak büyük nimettir, gözyaşı dökmek büyük nimettir. Allah için ağlamak, gözyaşı dökmek Allah'ın lütfu, keremi, ihsanıdır. Cenab-ı Hakk'ın kendi emanından, kendi katından, lütfudur. Kendi katından lütfudur ağlamak, gözyaşı dökmek, günahların için Allah için gözyaşı dökmek büyük lütuftur, büyük ikramdır ve kalbin yumuşaklığının, kalbin merhametli oluşunun, kalbin Allah'a karşı muhabbette oluşunun göstergesidir gözyaşı dökmek. Kim Allah için gözyaşı dökerse o kurtuluşa ermiştir aslında. O kurtuluşa ererken Allah onu kendi emanına, kendi hidayetine, kendi lütfuna almıştır çünkü Allah istemedikçe Allah o kulunu sevmedikçe o gözyaşı dökemez. Ancak Allah'ın sevdiklerinin kalpleri yumuşak olur. Allah'ın sevdiklerinin kalbinde zikrullah olur. Allah'ın sevdiklerinin kalbinde tövbe olur. Allah'ın muhabbet besledikleri ancak Allah'ın yolunda olur. Sufi kardeşlere bu sohbetim. Ey sufi kardeşler! Üzerinizdeki hayırları, üzerinizdeki iyi amelleri, kendi nefsinizden bilmeyin. Bu sizi küstahlığa ve kibirliliğe götürür. Allah'ı zikir halakasına oturduysan o seni zikrettiğinden dolayı orda oturuyorsun. Eğer orda iki damla gözyaşı döktüysen o sana merhamet ettiğinin göstergesidir ve sen zikrullah halakasında duruyorsan Cenab-ı Hakk'ın sana lütfu ikramıdır, ihsanıdır. Allah'ın senin üzerindeki muhabbetinin tecelliyatıdır. Allah'ın senin üzerindeki sevgisidir. Sakın onu kendi nefsinden görme. Sakın kendini bu noktada iyilerden görme. Sakın kendi kendine, kendini kibir dünyasına atma. Sakın! Bu Allah'ın büyük lütfudur.

Bir kimse Allah için gözyaşı döküyorsa günahları için gözyaşı döküyorsa ve o kimse Allah için ağlayabiliyorsa o kimse Allah denildiğinde yüreği ürperiyorsa, titriyorsa ve Allah demeyi, Allah'ı zikretmeyi seviyorsa muhabbet besliyorsa namaz kılmak ona sevgili geliyorsa, ey bayan kardeşler, örtünmek size sevgili geliyorsa örtünmek size kutsal geliyorsa, erkek kardeşler sakal bırakmak size sevgili geliyorsa sünneti seniyyeyi işlemek kadın erkek size sevgili geliyorsa bir sünneti seniyyeyi işlemek için yüreğiniz kıpır kıpır atıyorsa Allah'ı zikredeceğiniz zaman tüyleriniz diken diken oluyorsa ve Allah'ı zikre oturduğunuzda Allah'tan gayri her şeyi, gözünüzün önünden atıp kalbinizden söküp çıkarıp sadece Allah'ı Allah'la zikrediyorsanız

vallahi Allah'ın arif kulusunuz. Allah size lütfetmiş, ikram etmiş, ihsan etmiş. Bu, sizin cüzzi iradenizin karşılığı değil. O, başlangıcı ve sonu olmayan Allah'ın, size çok büyük bir lütfu, ikramı, ihsanı. Bunu öyle görün ve gözyaşını kıymetlendirin. O kadar kıymetlendirin ki Allah Resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki: 'ağlayamazsanız, ağlıyormuş gibi yapın, ağlayanlara benzeyin.' Bakın bu ne demek? Ağlayamazsanız dahi ağlıyormuş gibi yapın. Ağlıyormuş gibi yapın ne demek? Onlara benzemek. Bakın kime benziyorsun alıyormuş gibi yaparak? Allah sevgisiyle, Allah muhabbetiyle, Allah zikriyle ağlayanlara benzemeye çalışıyorsun. Diyorsun ki ben Allah için ağlayanlardanım, ben Allah sevgisi için gözünden yaş akıtanlarla beraberim, ben onlara benzemek istiyorum, ben onlarla beraber olmak istiyorum. Hani hadisi kutsi var ya 'bir kimse bir ameli işlemese dahi işleyenleri severse ben onlardanım derse Allah da onu işlemiş gibi sevap verir' diyor ya, aynı şekil halamlarla alakalı. Sen haramları seversen, sen eşcinselleri seversen, eşcinsellik yapmana gerek yok, 'sen kişi sevdiğiyledir', sen de eşcinsellerle beraber hâlkolacaksın. Neyi seviyorsan o ameli işlemesen dahi onlarla beraber hâlkolacaksın.

İşte ağlamak, Allah affetsin beni şatahat yapıyorsam, Allah'ın kendi katından kuluna özel bir damar açmasıdır. Allah'ın kendi katından onu tabiri caizse sulaması gibidir onu böyle kendi katından manevi rızıklandırması gibidir. Ağlayabiliyolsan ne mutlu sana. Ağlayabiliyorsan ne mutlu sana. O ashab, peygamber sallallahü ve sellem hazretleri sohbet ederken, o Kuran-ı Kerim okurken, oturur hıçkıra hıçkıra ağlarlardı. O yüzden hani bakın ne muhteşem hadisi şerif: 'Allah korkusundan dolayı gözyaşı döken kişi sağılmış süt memeye dönmedikçe cehenneme girmez', yani bir kimse Allah için gözyaşı döktü, sağılan süt memeye tekrar girer mi? Girmez değil mi, mümkünatı olmayan bir şey. Allah Resulü tarif ediyor, diyor ki bir kimse Allah için gözyaşı dökerse o cehenneme girmez. Allah bizi onlardan eylesin. Yine hadisi şerif: 'Allah katında hiçbir şey iki damla ve iki izden daha sevimli değildir. Allah korkusuyla akıtılan gözyaşı damlası ve Allah yolunda dökülen kan damlası. İki iz ise Allah yolunda çarpışırken alınan yara izi ve Allah'ın emrettiği farzlardan birini yerine getirmekten kalan kulluk izi.' Hani namaz kılıyor alnında iz kalıyor, namazda oturuyorsunuz, oturduğunuz zaman sol ayağınızın bilekliğinin orda nasır oluşuyor. Ehli zikrin iki ayağında da nasır oluşur. Bir bakın, eğer iki ayağınızda da nasır yok ise siz ne iyi namaz kılanlardansınız ne de iyi zikir yapanlardansınız. İki ayağınızın ikisinde de, o tam bileğinin üstünde nasır olacak, yoklayın bakalım nasırlarınızı. Evet, bakın bakalım bir, ben çıkarıp gösteremeyeyim şimdi,

böyle şatahat yapıyormuş gibi olacak. İki ayağında da ikisinde de nasır olacak. Nasır olması için oturma ha zikrullahta veya namazda! Evet! Demek ki kulluk izi lazım.

Ağlamanın çok çeşidi yalnız. Ona da bir dem vurayım. Bir ağlamak vardır, gözü ağlar insanın. Gözün ağlaması, tövbe edip Allah'a yönelenlere aittir. Hani ben böyle ilme'l yakîn, ayne'l yakîn, hakka'l yakîn derim ya, bunun gibi. Bir de kalbin ağlaması vardır, kendisini böyle Allah yoluna adayanların, müridlerin ağlamasıdır. Bir de özün ağlaması vardır. O artık marifet ehlinin ağlamasıdır. Allah hepimizi onlardan eylesin. 1715. beyitten devam edeceğiz Allah'tan bir şey gelmezse inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun, geceniz hayır olsun. El- Fatiha maassalavat. Selamunaleyküm

https://www.youtube.com/live/OKlqb5I5jRY?si=inKtmAowgMFtqO2c

2 EYLÜL 2023
TASAVVUF VAKFI BURSA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1715-1724. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi, hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Ecmain. Geçen haftadan kaldığımız yerden inşallah devam edeceğiz, Allah izin verirse.1715. beyitte kalmışız, 1715'ten inşallah devam edeceğiz. Bir önceki hafta: 'ah keşke gözyaşım deniz olsaydı da o güzel dilberimin yoluna saçaydım', burayı okuduk. İnşallah 1715. beyitten devam ediyoruz:

"Benim dudum benim anlayışlı kuşum, düşüncelerimin sırlarımın tercümanı! Rızkını vereyim vermeyeyim benim enisimdi. İlk söylenen sözlerden onu hatırlarım. Benimle ezeli bir aşinadır."

Geçen haftalarda söyledim ya burada Allahu alem dududan kasıt bir ruh yani içimizdeki ruhumuz. O yüzden bu beden kafesine hapsolmuş olan ruhu hazreti Pir konuşturuyor, tabiri caizse dudu üzerinden. Tabii ruh malum, beden oluşunca anne karnında, Cenab-ı Hak onu kendi ruhundan üflediği bir ruh, ne olduğunu bilmiyoruz tam olarak, onu insan bedenine üfledi tabiri caizse ve ruhun bedene tecelli etmesi ilahi emir. Ruhun bu noktada kendi kafasına göre hareket etmesi, kendine göre hareket etmesi mümkün değil. Ruh Rabbinin emrinde. Ruh Rabbinin emrinde olunca Cenab-ı Hak onu bedene üfleyince o bedende o kafeste hapis kaldı ve onun tabiri caizse gıdası verilse de verilmese de Allah'ın emri gelinceye kadar yani ecel gelinceye kadar bedenle ilişkisi bitmeyecek. Evet, 'uyku yarı ölümdür' dedi Allah

resulü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri. O kimse ölünce ruh kendi katına çıkıyor, kendi katında bekliyor. Bu, ruhlar için tabiri caizse beden için bir dinlenme oluyor. Ruhlar da bu sefer kendi katlarında uykudayken onlar da kendi katlarına çıkıyor ama bu asla bizden ekmek istemiyor, su istemiyor, bizden herhangi bir isteği yok. Beden olarak biz yesek de yemesek de içsek de içmesek de ruhu etkileyen bir durum değil. O yüzden hazreti Pir diyor rızkını vereyim vermeyeyim o diyor bundan şikayet etmiyordu, benim enisimdi, yani benim arkadaşımdı, benim dostumdu. Vücudun arkadaşı, vücudun dostu, vücudun kendince kendi içinde vücutla beraber hemhal olmuş.

'İlk söylenen sözlerden onu hatırlarım benimle ezeli bir aşinadır', ilk söz denen ne? 'Elesti bi Rabbiküm' Cenab-ı Hak ruhları yarattı, ruhları yarattıktan sonra 'ben sizin rabbiniz değil miyim' diye sordu. Bu 'ben sizin Rabbiniz değil miyim' demesiyle beraber ne yaptı? Ruhlar da dediler ki 'evet, sen bizim rabbimizsin, Araf, 172. Ayet: 'Bir vakit Rabbin Adem oğullarından onların bellerinden zürriyetlerini almış ve onları kendileri hakkında şahit tutarak ben sizin Rabbiniz değil miyim demişti. Onlar da evet, biz şahidiz demişlerdi. Bunu kıyamet günü bizim bundan haberimiz yoktu dememeniz için yaptık.' diyor. İşte tacir de burada aslında tacirden kasıt da beden, vücut. Dududan kasıt nasıl ruh ise tacirden de kasıt beden. Bu sefer o normalde birinci kelamı bana hatırlattı demesi de işte bu ruhlar aleminde, ruhlar yaratıldığında vermiş olduğu söz ruhun. Ha, biz buna aşina mıyız? Genel olarak Müslümanların %99'u değil. Hani binde 999.9'u aşina değil yani ruhlar alemindeki kendi ruhunun evet sen bizim Rabbimizsin, Rabbena sözüne aşina değil. Ancak seyri sülûkta belli bir noktaya gelenler bu aşinalığı yakalarlar, bu hitabı alırlar. O, 'ben sizin Rabbiniz değil miyim', sözünün hitabını alır, o zaman da ruhun 'evet, sen benim Rabbimsin' dediğinin cevabını da bulur. Bu normalde yalnız o kimse ama hal ama yakaza halinde bu hali yaşar, verdiği cevabı da görür ama öbür türlü buna ulaşması mümkün mü? Mümkün değil. Bakın buna ulaşması mümkün mü? Mümkün değil. Bu ancak seyri sülûkta normalde o yedinci makama yaklaşırken, altının sonunda, yedinin başında, herkesin durumuna göre değişir bu, o esnada o bu hitabı alır, o hitabı duyar, işitir ilk önce, ruhun hitabını görür, duyar. Sonra da ruhun kendisini görür orda. Burda ruhun kendisini görür dedi dedim. Aslında aslı değil, siluet halinde bakar ki kendine benzer bir siluet var. Sonra zaten o altıdan yediye geçerken de ruhları da görür, siluet halinde, gelecek olan ruhları veya yaşayanları siluet halinde, arı peteği gibi, böyle arı peteği gibi arı peteğinin içerisinde hepsinin de suretleri var böyle, böyle kimlik gibi karşıdan bakılmış. Hani var ya kimlik fotoğrafı, onu küçült böyle, diyorsun ki bu o, bu o, bu o, benzetiyorsun onu normalde ama

tam o değil ama o, tanıyorsun biliyorsun. İşte burası normalde o 'ben sizin Rabbiniz değil miyim' hitabına muhatap olunan perde. Bak o, bu o perde. O yüzden normalde Hazreti Pir de bunu andırıyor. Ben diyor biz, biz diyor onunla aşinaydık, o birinci kelamı bana hatırlatırdı. Birinci kelamı hatırlatırdı ne? 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim' kelam bu. O da ne dedi, evet Rabbimizsin. O zaman biz hayatımızı bunun üzerine kurgulamız lazım. Evet, o bizim Rabbimiz. O bizim Rabbimiz ise bizim hayatımızın her alanına karışır. Bizim Rabbimiz ise biz Rab olarak ona iman ettiysek ki iman etmiş olmamız gerekir. O zaman biz bütün hayatımızı iman ettiğimiz Rabbin emirlerine göre, onun istediği istikamette dizayn etmemiz gerekir. Ruh devamlı bize bunu hatırlatır. Ruhun devamlı bize bunu hatırlatmasını hatırlatır. O hatırlatmayı bizim duymamız gerekir. O yüzden hazreti Pir diyor ki o benim enisimdi yani arkadaşımdı, dostumdu, o benim yoldaşımdı, o benim sırdaşımdı. Gerçekten de insanın iç alemi neyidir, sırdaşıdır.

"O öyle bir duduydu ki sesi vahiyden gelirdi. Varlığı varlık meydana gelmeden önceydi. O dudu senin içinde gizlidir. Sen şunda bunda onun aksini görmüşsün."

O zaman o varlığın sesi vahiyden gelirdi. Yani ilk varlık aleminden gelirdi sesi ve varlık meydana gelmezden önceydi onun varlığı. Ruhlar biz dünyaya gelmezden önce yaratıldı. Bunu tartışıyorlar bazıları. İşte anne karnına meni düştü, orda hamilelik oluştuğu zaman mı ruh yaratıldı veya da dört aylık olduğunda mı ruh yaratıldı? O zaman mı üflendi diye tartışıyorlar ki bu tartıştıkları zaman da ne yapıyorlar? Yanlış yapıyorlar. Bunu tabii tartışanlar hadisleri kendilerine ölçü tutmayanlar, hadis inkarcıları bunu tartışıyor. Oysa hadisi şerifte hazreti peygamber sallallahu ve sellem hazretleri buyuruyor ki; 'Ruhlar toplanmış cemaat gibidir. Onlardan önceden birbiriyle tanışanlar iyi anlaşırlar, tanımayanlar ayrılırlar, pek anlaşamazlar.' Buhari, Müslim, Ebu Davud.

Demek ki ruhlar yaratıldı, ruhlar yaratıldığında hepsi de bir cemaat halindedir. Toplu haldeydi, orda ruhlar aleminde birbirleriyle ruhen tanışanlar, birbirleriyle görüşenler, başka bir hadisi şerifte birbirlerini sevenler olarak geçiyor. Orda birbirlerini sevenler burda da birbirlerini severler, burda da tanışırlar. Orda birbirlerini sevmeyenler birbirlerini tanımayanlar, tanışmayanlar, burda birbirlerini sevmeleri ve tanışmaları mümkün değil. Orda birbirlerini sevdiler ise burda da birbirlerini sevecekler. Orda birbirlerini sevmediyse burda da birbirlerini sevmeyecekler. Orda birbirleriyle tanışanlar burda da birbirleriyle tanışacaklar ama yok orda tanışmamışlarsa burda da tanışmayacaklar. Bu gösteriyor ki ruhlar henüz daha biz dünyaya varlık olarak yaratılmazdan önce yaratıldılar. Çünkü Cenab-ı

Hak, hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ilk nuraniyetini ve ruhaniyeti yarattı, ondan her şeyi yarattı ve bu yaratma merhaleleri tecelli ederken sonra ruhları da yarattı. Ruhları yarattıktan sonra onlara sordu, ben sizin Rabbiniz değil miyim? Onlar da cevap verdiler, evet sen bizim Rabbimizsin. Bu ruhlar aleminde henüz daha cesede, ete kemiğe bürünmeden daha, ete kemiğe bürünmeden, ruhlar yaratılmış oldu. Böyle olunca bir de bunun üzerinde de herkes çok fazla konuşuyor. O dudu senin içinde gizlidir. Sen şunda bunda onun aksini görmüşsün. Demek ki şunda bunda onun aksini görmüşsün, o var ama onun varlığını biz nasıl söyleyelim, elle tutup gözle göremiyoruz ama onun tecelliyatını ne yapıyoruz? İzliyoruz, tecelliyatını görüyoruz. İsra, ayet 85: 'Ey Muhammed! Sana ruhtan soruyorlar. De ki ruh Rabbimin bileceği bir şeydir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.' Tabi bu size az bir bilgi verilmiştir neye göre az neye göre çok o da ayrı bir bilmece ama Yahudiler geldiler, sordular ya, Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerine ruhtan sordular. Allah resulü sallallahü ve sellem hazretleri bir an durdu, durduğunda vahiy geldi. Vahiy gelince hemen vahiyle hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri Yahudilere cevap verdi. İsra, 85 bu: 'Ey Muhammed! Sana ruhtan soruyorlar. De ki ruh Rabbimin bileceği bir şeydir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.'

O yüzden ruh yenilir mi içilir mi tutulur mu gözle görülür mü görülmez mi bununla alakalı size az bir bilgi verilmiştir. Ruh görülür mü? Görülür. Şunu hiçbir zaman unutmayın, bir şeyin adı varsa kendisi vardır. Kendisi varsa muhakkak o görülür. Sen görmemişsindir, o görmemiştir, başkası görmemiştir, adı varsa adı varsa kendisi var. Kendisi varsa görünür o. Allah dahil buna. Sıfatlarıyla tecelli eder, görülür mü? Evet. Allah rüyada görülür mü? Evet. Rüyada gördüğünüz sıfatsal tecelliyat mıdır? Evet. Ama o kimse ben Rabbimi rüyamda gördüm demesi hak mıdır? Haktır. Sıfatsal tecelliyat mıdır? Evet. Zat mıdır? Değildir. Onun zatı her şeyden münezzehtir ama biz o sıfatsal tecelliyatı görse dahi o kimse ne der? Ben Allah'ı rüyamda gördüm, ben Rabbimi rüyamda gördüm. Onun hakkı mıdır? Evet. Şöyle düşünün; bir şeyi ben ,bu, aldım elime, tuttum, bu kimin? Benim. Halbuki bu ayrı bir şey benden, öyle değil mi ama ben bunu elimde tuttuğum için ne oldu, bu Mustafa'nın telefonu oldu. Bu kol kimin? Mustafa'nın. Biz şimdi bu çayı aldık, buraya koyduk. Şimdi siz bunu söylerken Mustafa'nın kolu çayı aldı, buraya mı koydu diyorsunuz, yoksa Mustafa çayı aldı buraya koydu mu diyorsunuz? Öyle değil mi? Oysa benim orda sıfatım çalıştı. benim orda sıfatım çalışmasına rağmen bana atfedildi o. Aynı şey Allah için geçerli. Allah'ın sıfatları çalışır, fiiliyatı yaratan Allah'tır, sıfatlar çalışır. Sıfatlar çalışırken de biz sıfatları söylemeyiz. Deriz ki Allah gördü. Oysa Allah'ın Basir sıfatı

çalışmıştır. Allah duydu deriz. Oysa Allah'ın Semî ismi şerifi tecelli etmiştir. Bakın Semi ismi şerifi. O zaman normalde demek ki orta yerde çalışan orta yerde tecelli eden tecelliyi hiç kesmeyen sıfatlarıyla Allah'tır ve Allah sıfatlarıyla tanınır ve biz o sıfatın tecelliyatından bakarız ki Allah bunu böyle yaptı, Allah bunu böyle istedi deriz. Oysa çalışan bu konuda fail olan nedir? Allah'ın sıfatlarıdır. İşte ruh da bu manada Allah'ın üflediği bir şeydir. Allah'ın üflediği bir şey olduğu için Allah'ın üflediği, ne olduğunu bilmiyoruz ama ilk yaratılış esnasında yaratılışla alakalı hadisi kutsi de şu vardır, Allah kendi ruhundan ve nurundan bir şey yarattı. Bakın kendi ruhundan ve nurundan bir şey yarattı ve ondan her şeyi yarattı.

Kendi ruhundan ve nurundan yani kendi ruhunun da kendi nurunun da gerçek mahiyetini bilmiyoruz, bilmemiz de bu mümkün değil. Ama ismi var mı? Var. Bunun değişik tecelliyatlarını görebilir miyiz? Evet. Değişik tecelliyatlarını gördüğümüzde bu odur der miyiz? Deriz ama ardından tenzih ederiz, o hiçbir şeye benzemez. Bu neyle alakalı? Bu zatla alakalı. Sıfatlarını bir şeye benzetsek dahi sıfatlarıyla da alakalı ne yaparız? Tenzih ederiz. İşte demek ki insanoğlu ne kadar ilim alırsa alsın ne kadar bilgili olursa olsun nereye kadar ulaşırsa ulaşsın, ruhla alakalı kanun kaide belli. Ondan size çok az bir bilgi verilmiştir. O yüzden normalde bir kimse ne kadar çok bilirse bilsin bu kim olursa olsun hangi konuda olursa olsun Allah'ın ilminin, bilgisinin, kudretinin kuvvetinin yanında esamesi okunmaz, azdır. Şimdi böyle insanlar bu ahir zamanda üç kuruşluk bir bilgiyi kendilerinde çok büyük, bilgili, devasa bilgi yüklü insanlar olarak görüyorlar. Allah'ın ilminin yanında bütün kulların hatta Adem'den bu zamana kadar, bu zamandan kıyamete kadar bütün kulların edinecek olduğu bilgileri üst üste alt alta koysan Allah'ın bilgisinin yanında esamesi olmaz yani nokta dahi olmaz. Bakın, nokta dahi olmaz Allah'ın bilgisinin yanında kulların bilgisinin. O yüzden ama ruhun varlığı ancak bedenin varlığıyla bilinir. Beden olmazsa ruhun varlığı bilinmez. Beden olmazsa ruhun tecelli edeceği alan yoktur ve bütün tecelliyatlar bir bedene taalluk eder. Şimdi rüya görürsünüz, öyle değil mi? İşte Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini rüyanızda gördünüz. Hepsi de ayrı ayrı görür, hepsi de bir suret üzerine görür, bakın hepsi de bir suret üzerine görür ve o bütün herkesin gördüğü peygamber sureti hak mıdır? Evet ama hepsi de ayrı ayrı surette görünür. Doğru mu? Evet. Birbirine benzeşmiş olsa dahi aynısı mıdır? Değildir. Çünkü herkesin manevi haline göre manevi derecatına göre bir peygamber görür. O sallallahu aleyhi ve sellem i görür. O gördüğü peygamber midir? Evet. Şek şüphe edilir mi? Hayır çünkü onun şekline şemaline şeytan giremez. Onun sesini de şeytan benzetemez. Hiçbir peygamberin şekline ve şemaline şeytan girmez, giremez.

Cenab-ı Hak dinini ve peygamberlerini böyle muhafaza eder. Eğer şeytan peygamberin şekline şemaline girmiş olsaydı bütün insanlığı kaosa sürüklerdi. O şeytana bu yasaklanmış. Yasaklandığı için şeytan peygamber sallallahu ve sellem hazretlerinin suretine giremiyor. Ben peygamberim de diyemiyor. Bunu şimdi inkar edenler var. Bunu inkar eden hadisi şerifi inkar ediyor. Hadisi şerifi inkar eden de kafir oluyor. E zaten bu hadis inkarcılarına da başka bir şey söylenmez. Allah bizi affetsin. O yüzden normalde ruh beden ilişkisi ecel gelinceye kadar reddedilmesi mümkün değil. Ruh beden ilişkisi de her daim ruhun tecelliyatının anlaşılabilmesi için ruhun varlığının anlaşılabilmesi için lazım. Ee tabii bu batılılar da bunu çok tartışmışlar. Batılı materyalistler de bunları çok tartışmışlar. Batılı teologlar da bunları çok tartışmış. Yani ruhun varlığı, bedenle olan ilişkisi, bunun üzerinde kendilerince çok çok derinlemesine tartışmışlar. Bunların içerisinde tartışanların içerisinde en önemlilerinden birisi Rene Descartes. Bu Rene Descartes' in enteresan tespitleri var ve bu enteresan tespitlerinden birisi de matematikçi, aynı zamanda astrofizikçi, aynı zamanda da felsefeci Rene Descartes enteresan ve bu Fransız, ruhun bedenden önce yaratıldığını kendince felsefi olarak ispatlamış, batıda bunu söylemiş, ne yazık ki Fransa'da tutunamamış bundan dolayı ve Hollanda'ya göç etmek zorunda kalmış ve bu kimse de şimdi biraz felsefi bir dil konuşacağım ama skolastik felsefenin dışına çıkmış enteresan kimselerden birisi ve bu skolastik felsefeden dışarı çıkıp biraz daha böyle kendi düşünce dünyasında böyle batılıların tabiriyle mistik meselelere bakıp böyle sufice yaklaşımlar gösteren enteresan bir kimse. Böyle olunca da tabii batılılar çok böyle çok onu böyle methetmiyorlar ve bu çok methedip etmemeleri de önemli değil. O kendince bunu böyle düşünce üzerinde bunu hani bu kimse düşünebiliyorsa düşünce kuvvetinin ruhla bağlantılı olduğunu söyleyenlerden birisi ve ruhun biz yaratılmazdan önce yaratıldığını söyleyenlerden birisi. Enteresan!

Mesela bir kısım batılı felsefeciler ve teologların bir kısmı ruhun varlığını dahi kabul etmiyorlar. Bunlar materyalist düşüncede olanlar. Bu materyalist düşüncede olanlar ruhun varlığını kabul etmiyorlar ama bu bahsettiğimiz Descartes, ruhun varlığını düşünce sistemiyle bağlantı kuraraktan daha da enteresan, astrofizik bağlantılarla ruhun var olduğunu, ruhla alakalı değişik çalışmaları var. Şimdi diyeceksiniz ki yani bir matematikçi, bir astrofizikçinin felsefeyle ne işi var? Hep ben derim ya asıl felsefeyle uğraşanlar, felsefeyle uğraşanlar astrofizikçilerdir, matematikçilerdir çünkü onun kurgulamış olduğu felsefeyi öne koyar. Çünkü o felsefe aynı zamanda bir teoridir. Onu ispat etmek için matematiksel denklemini bulur. Çünkü aslında matematikle felsefe; felsefe bir adım önde gider, birbirlerinden ayrılmaz şeylerdir. Bir de

onun yanına siz astrofiziği koyarsanız bu muhteşem bir üçlü olur ama testis inancındaki üçlü değil bu. Bu, insanlığın bilgisini, ilmini daha ileriye götürebilmesi için ve icatların, icatların oluşmasına en büyük etkenlerden birisidir. Matematik astrofizik ve felsefe islam dünyasında her ne kadar felsefe böyle kerih görülse de aslında Gazali bu konuda Tehahfütü'l Felasife ile ayrıca felsefelere verdiği bir cevaptır, felsefi cevaptır, dolaylı bir şekilde islam dünyasının da kendine ait bir felsefesinin var olduğunu gösterir ama İslam dünyasındaki felsefe batıdaki felsefe gibi değildir. Laftan laf üretmek değildir İslam dünyasındaki felsefe. İslam dünyasındaki felsefe; Allah'ı tanıma, Allah'ı bilme, Allah'ın varlığının üzerindeki tecelliyatlarını sezme ve varlığın üzerindeki sıfatsal tecelliyatlarının nereye kadar yürüdüğünü görme ve Cenab-ı Hakkı sıfatsal boyutta daha da tanımayla alakalıdır. Eğer biz felsefeye bu açıdan bakarsak o zaman felsefe bizi farklı yöne götürecektir varlıkla ilintili olursa. Mesela Hz.Pir'in: 'Sen bütün bu varlık alemini hayal üzerinde yürür gör' demesi felsefenin en zirve noktasıdır, bakın en zirve noktasıdır veyahut da 'Ben onun Sofestiası gibiyim' demesi felsefenin en zirve noktasını gösterir. Onun dediği Allah'ın yani 'ben onun Sofestiası gibiyim' der, o öyle şatahattan uzak durur, gibi değildir, öyledir kendince ama normalde İslam dünyasındaki felsefe materyalist değildir. Olmaması gerekir.

Materyalist olursa o zaman İslam dünyasında bu büyük handikaba yol açar ve ne yazık ki belli bir zamanda felsefi eserler, kontrollü bir şekilde İslam dünyasının diline çevrilememiş, ne bulurlarsa almışlar. Haklı haksız, doğru yanlış, çirkin bakmamışlar, hepsini de çevirilerle İslam dünyasının içine koymuşlar ve İslam dünyasının düşünce platformunu kirletmişler. Hâlâ da kirletmeye devam ediyorlar ve normalde mesela Descartes ruhun temeli, öz niteliğinin düşünce yani ruhun en önemli özelliği düşünce, cismin en önemli özelliği de yer kaplamak olduğunu ve ruhumuzu bedenimizden daha açık biçimde bilebileceğimizi bu bilginin de ruhumuzdaki doğal ışıkla belli olacağını söyler. Ben metni komple aldım buraya, hani onun söylediği tespiti, o yüzden komple aldım. Böyle hani onun da ilmine, bilgisine bir hakaret olmasın diye. Demek ki Descartes bile ruhun varlığını kabul etmiş ve demiş ki onun hani en önemli özelliği düşünmektir. Hani meşhur ya 'düşünüyorsam varım' değil mi, batılıların meşhur şeyi bu, yani düşünüyorsam varım, evet.

" O kuş senin neşeni alır fakat yine sen ondan neşelenirsin. Onun yaptığı zulmü, adalet gibi kabul edersin."

Yani senin ruhun, senin neşeni alır fakat sen yine neşelenirsin ve aslında onun yaptığı zulmü de adalet gibi kabul edersin. Fatır, ayet 32: 'Onlardan kimi kendine zulmeder, kimi orta yolu tutar, kimi de Allah'ın izniyle hayırlı

işlerde öne geçer. İşte bu Allah'ın büyük bir lütfudur.' Sen nefsine uyarsın. Nefsine uyduğun zaman kendi kendine zulmetmiş olursun. İçindeki o ruh, seni uyarır. Biz ona vicdanın sesi diyoruz ya, aslında o ruhumuzun sesi. O bizi uyarır. Yapma der. O bizi uyarır. Konuşma der. O bizi uyarır. Burası kabul edilecek bir şey değil der ve bizim bu nefsimize acı gelir, nefsimize zehir zemberek gelir, nefsimize ağır gelir ve biz o bizi uyardığında ne yaparız?

Deriz ki, neşemizi alır bizim, ne güzel yiyecektik, içecektik, eğlenecektik, vur patlasın çal oynasın yapacaktık, o bizim içimizden bize seslendi, yapma! Yapma deyince o bize acı geldi, o bize zulüm gibi geldi. Şimdi bir kimse nefsine uyarken ona nefsine uyma dediğinde ona zulüm gibi geliyor, ona acı veriyor. Bakın, dünyada insana en acı gelen şey nefsinin isteklerini yerine getirmemektir. Nefsin isteği yerine getirilmezse insana çok acı verir. İnsanın neşesini kaçırır, insanın yaşam zevki gider elinden. Öyle diyorlar ya şimdi ama sen nefsine uymazsan, bakın sen nefsine uymazsan o zaman da sen ötelerde neşelenirsin. Bak ötelerde neşelenirsin ve nefsine uymadığın zaman sana bu normalde adaletsizlikmiş gibi gelir ama adalettir. Nefsine uyduğun zaman da sana adaletmiş gibi gelir ama o nedir adaletsizliktir. İşte sen nefsine uyarsan o ruh seni uyarır, seni uyarınca da sana o acı gelir. O sana acı gelir. O acı gelince de ne yapar? Senin neşeni kaçırır.

"Ey ten uğruna canını yakıp duran! Canını yaktın, tenini aydınlattın."

Canını yaktın, tenini aydınlattın. Nefsine tabi olan kimse hem ruhunu hem cesedini hem sırrını her şeyini ateşe verir. Neden? O kimse nefsine uydu? Hatta daha da ileri gider, hani Hz. Pir diyor ya edebi olmayan kimse diyor dünyayı ateşe verir. O kimse nefsine uyarsa dünyayı ateşe verir ve ahretini de mahveder ama nefsine uymaz da Hakkın yoluna girerse nefsine acı gelir ama hidayet bulur, aydınlanır. Allah'ın nuru ile nurlanır. İman nuru, irfan ehlinin kalbini parlatır, bedenini parlatır. Artık o kimseye bakıldığında Allah hatıra gelir ama o kimse buna neyle ulaşır? O nefsine dur demekle ulaşır ve nefsine dur diyerekten, nefsiyle mücadele ederekten o aydınlığa, o parlaklığa ulaşır. Eğer nefsine uyarsa o kimse kararır çünkü o kimsenin kalbi kararır. O kimse hakkı ve hakikati görmez ve duymaz. Çünkü o hepsine uydu ve eğer ki nefsine uymazsa artık bir müddet sonra onun nefsi hakkı arzulamaya başlar. Bakın nefis mücadelesini verdi, verdi yürüdü, bir müddet sonra artık o hakkı ister, Allah'ı ister, Allah'a ulaşmayı, Allah'a yakın olmayı ister. Allah'a yakın olabilmek için nelerle uğraşması gerekirse onlarla uğraşmayı ister. O yüzden Hz. Pir diyor ki sen canını yaktın ama tenini aydınlattın. Evet, sen nefsine uymayaraktan sana acı geldi, sen canını yaktın ama ne yaptın? Sen kendi tenini aydınlattın yani kendini aydınlattın, kalbini aydınlattın, düşünceni aydınlattın, aklını aydınlattın. Neyle? Nefsinle mücadele

ederekten. Hazreti Pir de o yüzden bütün mesnevisinde diyor ki: 'Ey oğul, bağı çöz, ne zamana kadar gümüş ve altın esiri olacaksın' yani bağı çöz, nefsinle mücadele et, nefsinle mücadele ederekten bağını çöz, Allah'a yakın ol. Seni Allah'tan uzaklaştıracak, Allah'la senin arana perde koyacak her şeyden bağını çöz ve o bağı çöz ki özgürlüğe ulaşasın çünkü bütün insanlar, bütün halk kendince, kendisi adına bir şeylerin kulu olur. Ama bunun farkındadır ama bunun farkında değildir. O hem iman ettim, 'eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu' der. Bunu derken de aynı zamanda da büyük bir kısmı bir şeylerin kulu olur. Kimisi nefsinin, kötü isteklerinin kulu olur, dünyanın kulu olur, ne bileyim işte şehvetin kulu olur, paranın kulu olur, makamın kulu olur, ne bileyim işte heva ve hevesinin kulu olur ve sonuçta o bir türlü bağını çözemez. Bir türlü bağını çözemediği için onun birçok ilahı olur. Bakın onun birçok ilahı olur. oysa o ilahlarla bağı çözüp Allah'la bağ kurması gerekirken o ilahlara olan bağını devam ettirir. Hadisi şerifte de Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: 'Dünyanın esiri olan helak oldu, dirhemin esiri olan helak oldu, midesinin esiri olan helak oldu, kadının esiri olan da helak oldu' der. Demek ki hani imtihan olarak dünya size yeter. Para, makam, mevki, haram, kadın veya şehvet, bunlar dünyanın imtihanı, Allah bizi affetsin.

İşte Hz. Pir de diyor ki ondan sonra, bu dünyayı ateşe vermeyin, nefsinize uymayın. Dünyayı ateşe vermeyin. Kendinizi de ahiretinizi de dünyanızı da yakmayın diyor. 'Ey ten uğruna canını yakıp duran! Canını yaktın, tenini aydınlattın.' Yani sen bu nefis uğruna, bu tenin uğruna, boyna canını yakıp duruyorsun. E tenini de aydınlatıyorsun, nefsine tabi olmuyorsun. Ooo! Harika bir yoldasın. Burası muhteşem, 'ben yandım', Hz. Pir diyor bunu:

"Ben yandım, kavını tutuşturmak isteyen bana gelsin, benden tutuşturtursun da çerçöpü alevlensin yaksın. Kav, ateş alma kabiliyetindendir, şu halde ateşi cezbeden kavı al."

Hazreti Pir diyor ki ben yandım, hani bir sözü vardı ya 'hamdım, piştim, yandım elhamdülillah' diye, evet diyor ki ben yandım, ben nefsimle mücadele ettim, ben nefsimle mücadele ederekten Hak yolunda yandım. Kavını tutuşturmak isteyen yani Hak yolunda yürümek isteyen, Allah'a dost olmak isteyen Allah'a yakîn olmak isteyen gelsin, kavını benden tutuşturtursun. Kav, ağaçların gövdesinde veya dallarında yetişen bir tür mantardan elde edilen çabuk tutuşan süngerimsi bir madde, kav. Hazreti Pir diyor ki eğer sen de Allah aşkı var ise ve Allah aşkının sende küçücük de olsa tecelliyatı var ise gel kavını benden yak. Yani Allah yolunda yürüyeceksen Allah'a aşık olacaksan Allah'ı seveceksen, bir mürşidi Kamil bul. O mürşidi kamile git, kavını ondan tutuştur hazreti Pir çünkü diyor ki ben yandım,

ben yandım ne demek ben olacağımı oldum. Ben olacağım olduktan sonra ben yanmaktayım. Bir sefer yanmaya görsün o kimse. O yüzden ben yanmaktayım, yanmaya müsait olan, yanmayı göze alan, sufiliği göze alan, sufilikte yol alacak olan gelsin benden tutuştursun. Hatta Hz. Pir feryat ediyor, ben kul oldum, kul oldum, kul oldum. Ben senin hizmetinde kul olup başımı koydum. Azad olan kul şâd olur. Ben sana kul olduğum için şâdım diyor. Bu ben kul oldum sözü kolay bir söz değil. Hz. Pir diyor ki kim kavını yakmak istiyorsa kim kul olmak istiyorsa kim Allah'a yakın olmak istiyorsa kim Allah'la dost olmak istiyorsa kim Allah'la oturup Allah'la kalkmak istiyorsa bir mürşidi kamile gitsin. Kavını ondan tutuştursun. Yoksa o kimsenin yolu asân olmaz. Sûfiye lazım olan kul olmaktır. Sûfiye lazım olan aşık olmaktır. Sûfiye lazım olan Allah'a yakın olmaktır. Eğer Allah'a yakın olmayı dilemiyorsa Allah'a yakın olmayı dilemiyorsa o sufi de kav yoktur. Allah'a yakın olmayı dileyen kimse sufilik yolunda yürür. O ancak o yolda yürür, başka bir yolda da o rahat bulamaz. O yüzden aşıklar için hidayet yolunu aydınlatan ve gösteren aşktır, der Hz. Pir. Demek ki aşktan nasibi varsa aşktan onda böyle bir numune varsa bir işaret varsa o kavını bir mürşidi kamilden yakaraktan hayatına devam edecek.

" Vah vah vah! Yazıklar olsun! Öyle bir ay, bulut altına girdi!"

Vah vah vah! Yazıklar olsun! Öyle bir ay bulut altına girdi. O tam olarak hakikati manasıyla anlatayım derken ilahi el, beni perdeledi. Gerçeği, hakikati haykıramadım. Sevgilinin yüzünde nice ne nikablar var ne de perdeler amma ben perdelendim. Hakikat güneşini görememekteyim. Sevgili hakikati görebilmek için yolunun tozunu sakinleştirmedikçe biz yine hakikati göremeyiz. Çünkü ayın önüne bulut geçti, güneşin önüne bulut geçti. O bulut bizden. Hakikat orda apaçık meydanda ama bizim günahımız ama kusurlarımız ama hatalarımızdan dolayı biz perdelendik. Yoksa Allah kuluna zulmetmez. Hz. Pir de diyor ki öyle bir ay, bulut altına girdi. Bulut altına girince ben konuşamadım. Ben diyeceğimi diyemedim. Diyeceğimi diyemedim ama sen anla manasında söylüyor. Hadi yine perdenin arkasından çık da gel meclisimize gir. Canlar seni beklemekte. Gel de meclistekiler niye bu kadar gecikti, nerde kaldı demesinler. Hadi aradaki bulutu, perdeyi kaldır. Mustafa'nın günahı yüzünden kimseler senin cemalinden, aşkından, sevginden, sohbetinden mahrum kalmasın. Ey sevgililer sevgilisi! Bulutu çekmek senin emrinle, bulutu aralamak senin emrinle. Bulutu bir arala da bu topluluk, bu cemaat senin cemalinle cemalleşsin. Senin sohbetinle, muhabbetine neşelensin. Mustafa'nın günahları yüzünden bu kardeşler o perdelenmeyi görmesin.

"Nasıl bahsedeyim gönül ateşi şiddetle alevlendi. Ayrılık aslanı çıldırdı. Kan döker bir hale geldi."

Aaah ah! Öldüm, öldüm, öldüm de dirildim bu ayrılıktan! Bir türlü ayrılık perdesini yok etmeye yol bulamıyorum. O perdeyi geçmeme imkan yok ya da imkan var fakat perdenin sahibi bana bir yol göstermemekte. Beni ayrılık hicranı ile yakıp kavurmakta. Her ne tarafa dönsem ayrılık, ayrılık, ayrılık naraları dinlemekteyim. O, bu ayrılıktan tat alıyorsa ben yanıp yakılayım, devrileyim, hiç kalkamayayım, sarhoş olayım, hiç ayılmayayım. Şu ayrılık rüzgarına bak. Bir yaprak kadar olsun bana bir değer vermiyor, estikçe esiyor, estikçe esiyor! Sen kendini kem gözlerden saklamayı dilediysen, murad ettiysen bana ayrılık korkusu neden çektirmektedesin. Beni kendinden ayırma. Benim kanımı ayrılıkla dökme. Benim kanımı ayrılıkla dökmekten zevk alıyorsan binlerce, milyonlarca kanım, milyonlarca canım sana feda olsun. Başkalarının kadehine şarap döküp içiyorsan ne olur bana cefa etme! Kanımı dök ama başka yüzlere bakma! Benim ayrılık gecemi sona erdir. Gurbet ellerde yapayalnızım. Senden başka kimim kimsem yok! Ayrılığınla ihtiyarladım, saçım sakalım ağardı! Yetmedi mi? Bitmedi mi? Senden ayrı günlerimi ömürden saymıyorum. Ömrüm bitti, ayrılık bitmedi! Ömrüm geçip gitti, ayrılık bitmedi. Ömrüm saman alevi gibi yandı gitti kül oldu, ayrılık bitmedi. Ne ayrılık beni bıraktı ne ben ayrılık perdesini geçebildim. Gün be gün an be an ayrılık perdesini geçemedim, geçemedim, geçemedim ve ecel gelinceye kadar da herhalde geçemeyeceğim. Rabbim hiçbir kardeşime ayrılık korkusu vermesin. El-Fatiha maassalavat. Amin. Bana ayrılıkla ne kadar cefa edersen et. Ne harabatlıktan ne de rindlikten ne de sarhoşluktan tövbe etmem. Hadi bu gece ayrılık perdemi dür kaldır. Bu gecenin sabahında yüzümü güldür. Dostlar, bu feryadım, bu kederim, bu takatsizliğim, bu sabırsızlığım, bu serzenişlerim, ayrılık rüzgarından. O sevgiliye kavuşup cemalleşememekten. Beni hoş görün, beni mazur görün, beni ayıplamayın. Ya da hoş görmeyin, mazur görmeyin, ayıplayın. Bu ayrılık mektubu bitmez. Geceler gündüzleri, gündüzler geceleri takip eder, benim ayrılık şarkım bitmez. Eyvallah! Hz. Pir de ayrılıktan dem vurmuş. Hangi ayrılık şarkısı ciğerimizdeki yarayı tedavi eder ki, hangi ayrılık türküsü bizim ayrılık kokumuzu üzerine sindirir ki? Eyvallah! Ya Allah. Selamunaleyküm

https://www.youtube.com/live/i2HME63nRFQ?si=GB1Duia9cBA4QqIP

09 Eylül 2023

TASAVVUF VAKFI MERKEZ

MESNEVİ-İ ŞERİF 1725-1730. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Rabbim gününüzü, ayınızı, yılınızı, ömrünüzü, hayırlı eylesin. Rabbim cümlemizi hakkı hak batılı batıl bilenlerden eylesin. Hakkı hak bilip hak yolunda mücadele eden batılı batıl bilip batıla karşı cihat eden kullarından eylesin. Allah razı olsun inşallah. Geçen hafta: 'Nasıl bahsedeyim gönül ateşi şiddetle alevlendi, ayrılık aslanı çıldırdı, kan döker bir hale geldi', burayı okumuştuk. inşallah bu hafta da 1725. beyitten devam edeceğiz. Böyle değişik mesnevi çevirilerine bakarsanız beyit numaraları tutmayabilir bazen çünkü yazıyorlar işte 1725 dediniz ama bende 1725'te bu beyit çıkmıyor diye. Bu şeyle alakalı değişik çevirilerde mesneviyi çevirenler veya şerh edenler farklı defterler kullanıyorlar. Öyle olunca herkes kendince bir farklı beyit numarası oluyor, bu ordan kaynaklanıyor. Böyle metinden bakarsanız, takip edenler için söylüyorum bunu, daha kolay bulursunuz metinden giderseniz, beyit numarasından fazla metinden gitmeye gayret edelim inşallah. 1725. beyit:

"Ayıkken bile titiz ve sarhoş olan kadehi ele alınca nasıl olur? Anlatılamayacak derecede sarhoş olan bir aslan çayırlığa gelince oraya yayılmış yeşilliklerden neşelenir, sarhoşluğu büsbütün fazlalaşır."

Hani bir önceki beyitte demişti ya ayrılık aslanı çıldırdı, kan döker bir hale geldi diye, burda normalde bir aşığın maşuğundan ayrılmasını ve bu ayrılığı aslana benzetmiş. Aslana benzetince diyor ki bu ayrılık aslanı kan döküyor, ortalığı kan revan ediyor. O yüzden bu asla ve asla duracak gibi değil ve devam ediyor, 'ayıkken bile titiz olan kadehi ele alınca nasıl olur' diye soruyor. Burda Hz. Pir bu ayrılığı bir aslana iyice otutturmuş böyle,

aslana benzetiyor. Onun tefsirini de pençelerinden açılan yaraların acısına benzetiyor ve o ayrılık aslanı artık böyle kendinden geçince ortalığı kan revan haline getiriyor ve bir de onun sarhoş olduğunu düşünün. O sarhoş olunca artık gözüne hiçbir şey görünmüyor. Hani sarhoş bir kimse bir şey yapar kafam iyiydi yani farkında değildim der ya, sarhoş. Bir de insan aklı yerinde değilken yaptıklarından da sorumlu değil. Bir kısım sufiler bunun arkasına saklanırlar. Hani ben bir şey yaptım, şatahat vari bir söz söyledi veya bir şey yaptı yani akılsızdan sorumluluk kalktı, bu konuda sorumlu değiliz deyip kaçacak bir yer ararlar ya, bu da onun gibi. İşte bu ayrılık, yani sevenin sevdiğinden ayrılması, aşığın maşuğundan ayrı düşmesi, aşıkla maşuğun arasında perde olması, perdelenmesi. O böyle dehşetli bir şeydir. Bunu ancak aşık anlar. Bunu aşığın haricindeki bir kimse bunu anlamaz. Bir şeyi muhabbetten fazla sevmesi lazım. Seven ancak bu ayrılık hicranının ateşini, ayrılığın o insanı hüzün deryasına sokmasını ancak o bilir. Onu da bilmesi için aşığın maşukla perdelenmesi gerekir. Eğer perdelenmezse yine anlamaz. O yüzden o ayrılık hicranı, ayrılık kederi hiçbir şeye benzemez. Bir insan normalde tabiri caizse perdelenmeme adına, çocuk perdelense, perdelense çocuk, çocuğundan geçer.

Hani İbrahim Ethem yıllar sonra Beytullah'ta tavaf ederken oğlu da İbrahim Ethem'i aramaya çıkmış. O da yıllar sonra Beytullah'ta karşılaşmışlar. Beytullah'ta karşılaşınca tabii yılların hasreti var, oğlan babasını görmemiş yani yıllardır ayrı, babası da düşmüş yollara, hakka aşık olmuş, tacı tahtı terk etmiş ve Beytullah'ta bir sarmaşıyorlar, bir dolaşıyorlar! Koklադıkça koklayası geliyor İbrahim Ethem'in. Koklադıkça koklayası geliyor, çocuk bırakmıyor, sarılıyor. En sonunda bir hitap geliyor, 'ben mi o mu?' Bu sefer İbrahim Ethem diyor ki 'Yarabbi evladıma olan sevgim sana olan sevgimi perdeleyecekse ben ondan da vazgeçtim' diyor. Çocuk omzunda sarılırken Allah diyor ölüyor. Aşık için perdelenmek, yırtıcı vahşi aslan gibidir. Ayrılık aşık için kelimelerle anlatılabilecek bir şey değildir ama aşık için öyledir. Aşık değilse onun için hiçbir şey önemli değildir.

A dostlar! Benimkisi artık bir ayrılık hikayesi değil, ayrılık destanı oldu!

Üzerine hicran çöktü. Ömrümün günleri dürüldü, nerdeyse sona erdi, Mustafa'nın ayrılık destanı bitmedi.

Susuzluktan dudaklarımı yumdum.

Her an ölüm halindeyim.

Ey sevgili!

Sonsuzluk senin dudaklarında.

Dudakların dünya çölünde susuz kalmış

Vuslat şerbeti diye inlemekte!

Mustafa'nın gönlü ayrılık hicranı çekip durmakta.

İşte ayrılık bu manada vahşi bir aslanın uçsuz bucaksız ormanın içerisinde, önüne geleni parçalaması önüne gelenin kanını dökmesi gibidir. O ayrılığa düşen aşık da önüne geleni paralar. Önüne gelenin kanını döker. Önüne geleni tabiri caizse yaralar. O çünkü o ayrılığı kaldırabilecek noktada değiller hiçbir zaman. Perdelenmenin iki hali vardır. Bir hali vardır, günahlarla alakalıdır, heva hevesle alakalıdır, şüphelilerle alakalıdır. Mesela perdelenme, sûfiliğe yeni başlayanlar için günahı kebairlerledir. Bir sufi günahı kebair işleyince perdelenir. Mesela o perdelenmeyi önce şeyhinde yaşar. Şeyhinde yaşaması şöyledir. İşte her gün böyle onu düşünürken, onu böyle rabıta evken, rabıtası bozulur, dengesi bozulur. O mesela hemen tövbe edip meseleyi halledip yoluna devam etmesi gerekir. Eğer bunu böyle çözümleyemezse Allah muhafaza etsin, bazen hani derviş kardeşler der ya, eskisi gibi zikrullah yapamıyorum, eskisi gibi tad alamıyorum. Bu perdelenmekle alakalı. Bu biraz yol yürüyünce derviş, artık günahı kebaire, küçük, kolay kolay düşmez ama bu sefer perdelenme onun kendi heva hevesinden, nefsaniyetinden başlar. Bu o zaman yine perdelenir ama o esnada mesela artık arada bir Peygamber sallallahu ve sellem hazretlerini rüyasında görüyorsa veyahut da işte o zikrullah halakasında rüyasında görür kendisini, işte zikrullah yaparken, rabıta ederken veyahut da koşuştururken, onun rüyalarının rengi değişmeye başlar. Sufilik öyle bir şeydir. Cehri zikir erbabı rüyayla yürür çünkü. Onun rüyaları değişmeye başlar. Rüyaları değişmeye başlarken harika gidiyor her şey, bir anda tepetaklak oldu. O tepetaklak olması yolun başındaysa günahı kebairden. Yoksa yol biraz yürüdü, mesela işte o kimse manevi olarak o zulüm perdelerini geçmeye başladı, tad alıyordu, lezzet alıyordu o ibadetten zikrullahtan. Her bir zikrullaha koşmak istiyordu. Artık böyle ölüsü gidiyor tabiri caizse, ayakları geri geri gidiyor, onda sıkıntı var, perdeleniyor veyahut da işte biraz daha yürüdü, onun normalde perdelenmesi artık heva hevesinden. Biraz daha yürüdü, bu sefer o müridin artık odak noktasıyla alakalı.

Mesela bunu şimdi arkadaşlar, kardeşler yanlış anlamasın. Bu normalde mesela yolun başında o kimsenin zakiriyle, çavuşuyla, başındaki görevlisiyle fazla hemhal olur, bu normaldir. Biraz daha yürüdükten sonra hâlâ da orda takılıyorsa odak noktasından kaybeder. Yani o kimse üstada yönelmesi lazım. Üstada kendisini evriltmesi lazım ama evrilmiyor. O böyle evrilmiyorsa odak noktasından perdelenir. Yani o üstada fazla rabıta etmiyor. Üstadla fazla bağını kurmuyor, ordan perdelenir. Bir kısmı biraz daha yürür. Artık onun böyle her şeyini sünneti seniyyeye uydurması lazım. Sufilik, bu

manada üstadın ve sünneti seniyyenin üzerinde yürür. Senin her hareketin, her davranışın, her düşüncen sünneti seniyyeye uygun olmalı. Eğer sünneti seniyyeye uygun değilse yine perdelemeye başlarsın ama bunların aralarındaki o çok ince bir perdeler vardır. Bir kimse hani ordan mı burdan mı diye kendi kendine tam tespit edemeyebilir derviş. Yani nerde sünneti seniyyeyi işlemedim de bu perdelenme oldu veya nerde ben üstadı bu noktada odak noktama almadım da bu perdelenme oldu bunu derviş böyle çok net bir şekilde göremez, ayırt edemez onu. Ayırdedemeyince kendince bocalar, ben nerde yanlış yaptım diye kendi kendine sorduğunda tespit edemez.

O yüzden burda dervişin dikkatli olması gerekir yani ama üstada karşı ama sünneti seniyyeye karşı ama haramlara karşı dikkat kesilmesi gerekir. Mesela haramlarla alakalı dikkat kesilecek. O böyle çok rahat haram işlediği zaman olmaz bu iş, olmaz! Mesela haramlara dikkat edecek, e ağzına dikkat edecek, burnuna dikkat edecek, gözüne kulağına dikkat edecek, örneğin işte sünneti seniyyeye dikkat edecek. Çünkü o seyri sülûk yapacaksa ben Allah'a yakın olacağım diyorsa yolu bu. Bakın yolu bu. Böyle yaparken arada perdelenecek yine. Bir hata yapacak, bir kusur işleyecek, perdelenecek, ayrı düşecek. Burdaki perdelenme ayrı düşme. Sufi olarak perdelenme ayrı düşme. Sen uzakta değilsin yine burdasın, hatta üstadın yanı başındasın ama perdelisin, bir şey görmüyorsun, bir şey duymuyorsun, bir şey hissetmiyorsun. Bu ne? Bu onun kendisiyle alakalı. Hani haşa bu benzetme yanlış anlaşılmasın, güneş orda duruyor, güneş bir yere gittiği yok, eğer sen güneşe sırtını dönersen gölgenin peşinden gidiyorsun. Güneşe yüzünü dönersen evet, sen o zaman gölgen senin arkanda kalıyor. Gölge ne? Dünya, heva heves, günahı kebairler, şeytan, nefsaniyet...Arkada kaldı.

Allah rahmet eylesin, sabaha karşı saat beşti, şeyh efendi bunu kendisi canlı gösterdi. Böyle kalktı, böyle yatağın içinde oturuyor, böyle bir muhabbet, muhabbeti açtı, sabah namazını bekliyoruz artık, ondan sonra, kalkıverdi böyle, muhabbet o noktaya geldi, böyle lambaya doğru durdu. Mustafa efendi, gölgem nerde dedi. Arkanızda efendim dedim. Döndü lambaya, şimdi nerde dedi, pardon, gölgem nerde dedi, böyle lambaya doğru durdu, arkanızda efendim dedim ben. Döndü, lambaya ters döndü, şimdi nerde dedi. Önünüzde. Dedi Nevşehir şivesiyle gölgeyi yakalayabilin mi, dedi. Hayır Efendim dedim. İşte oğlum dedi, eğer dedi maneviyata hakikate sırtını dönersen dedi asla gölgeyi yakalayamazsın dedi ama maneviyata, hakka, hakikate dedi yönünü dönersen gölge seni takip eder dedi. O zaman şeytan sizi takip edecek, heva heves sizi takip edecek. Nefis sizi takip edecek ölünceye kadar. Siz yönünüzü Allah ve Resulüne döndürürseniz. Yok yönünüzü Allah ve Resulünden çevirirseniz siz o gölgeyi, yani şeytanı heva hevesi, nefsi

yakalayabilir misiniz? Hayır. Bir ömür boyu yalnız onların peşinden koşar mısınız? Evet. Allah rahmet eylesin onu söylemişti. İşte o normalde ayrılık aşık için, aşık için sanki bin katilden daha böyle hüzünlü, bin katilden daha vahşi bir şeydir. Yani bir katil düşünün, bin tane katil düşünün, o ona vahşi gelmez ama ayrılık, o ayrılık ateşi, o ayrılık hicranı, o ayrılık kederi, her şeyin üstünde olur. Hz. Pir devam ediyor:

"Ben kafiye düşünürüm, sevgilim bana der ki: Yüzümden başka hiçbir şey düşünme. Ey benim kafiye düşünenim! Rahatça otur, benim yanımda devlet kafiyesi sensin. Harf ne oluyor ki sen onu düşünesin! Harf nedir? Üzüm bağının çitten duvarı."

Kafiyeye baktığımızda, malum, divan edebiyatı girer işin içerisine, halk edebiyatı girer işin içerisine. Kafiye denilince hani işte şiirlerde mısra sonlarında okunuşları aynı ama anlamları ve görevleri farklı kelimeler, kafiye bu. Hani bir şey söylersin, arkasından normalde o böyle hep geldim, geldim, geldim diye, sonunda cümle öyle biter ama hiç birisinin de anlamı veya görevi aynı değildir, o yüzden bu konuda şimdi bir de kafiye dersi vermeyeyim. Malum benim ilk öğretmenim Seval Kaplan, edebiyatı sevdiren öğretmen. O yüzden burda sabaha kadar kafiyeyle alakalı sohbet edebilirim, yarım kafiye, tam kafiye gibi. Tabi yarım kafiye oldu mu böyle işte sadece ses benzerliği olur, tam kafiye olunca işte iki tane ses benzerliği olmuş olur o mısranın sonucunda:

Karlı dağları aşmaya geldim
Issız çölleri geçmeye geldim
Engin denizlere dalmaya geldim
Aşkın oduna yanmaya geldim

Cana canan olmaya geldim
Sevgiliye can vermeye geldim
Güle bülbül olmaya geldim
Aşkın oduna yanmaya geldim

Sürmeli gözlerine bakmaya geldim
Elinden tutup koşmaya geldim
Ebedi peşinden gitmeye geldim
Aşkın oduna yanmaya geldim

E bunu Mustafa söylemiş, Bu ne? Bu tam kafiye örneğin. Bunu yazarken kafiye sistemini düşünmedim ha. Öyle bir şey aklınıza gelmesin. Oturdum,

bir efkarlı zamanımda yazdıydım bunu. Sonra tam kafiye söz konusu olunca bakayım dedim şiirlerin içerisinde tam kafiye olan var mı diye, varmış elhamdülillah. O yüzden bu ne olmuş oluyor? Tam kafiye oluyor. Bir de zengin kafiye var. Bu zengin kafiye ne? Üç ya da daha fazla ses, harf benzerliğine dayanıyor. Ben divan edebiyatçısı değilim ama sakın ha, öyle kendi kendine bir şeyler karalayan bir insanım. O ayrı bir kafiye, tabi o daha zengin oluyor:

Bursa sokakları karanlık ve sessiz
Çaresizim sultanım kaldım kimsesiz
Etrafımdaki her şey duygusuz hissiz
Tez gel efendim gönlüm perişan
Mustafa söyler aşkın dilinden
Çaresizim kimseler bilmez halimden
Dökülüverdi üstadım, sultanım senin dilinden
Tez gel efendim Mustafa perişan

Bu da ne? Bu da zengin kafiye. Zengin kafiye olunca normalde farklı kelimelerden ama içindeki harfler birbirleriyle uyum halinde. Bu da ne olmuş oluyor? Zengin kafiye. Yarım kafiye, tam kafiye, zengin kafiye, aslında bir de bu kafiyelerin hecelenmeleri var. Onlar da farklı farklı. Bir de ne var? Tunç kafiye var normalde. Ardından ne var? İşte cinasi kafiye var. Yani bu ardından ne var? Bu kafiyelerin hece türleri var. Bu kafiyelerin vezin türleri var. Vezne girince divan edebiyatına giriyorsun. Failatün failatün failün. Buna giriyorsun:

Beni candan usandırdı
Cefadan yar usanmaz mı
Felekler yandı ahımdan
Muradım şem'i yanmaz mı

Failatün failatün failün. Bu da faul şimdi, öksürük. Allah bizi affetsin inşallah. Hz. Pir tabiri caizse Allah'ı konuşturuyor orda. Hani diyor sen kafiyeyi düşünüyorsun, kafiyeyi bırak kafiyeyle uğraşma. Ya? Diyor ki yüzümden başka bir şey düşünme, ey benim kafiye düşünenim. Şimdi aşık kafiye düşünmez. Spontane söyler, kimisi kafiyeli olur kimisi kafiyesiz olur ama dünyevi şiir yazanlar otururlar bir şiiri üç ayda, dört ayda, beş ayda yazarlar, on ayda yazarlar, bir senede yazarlar. Neden? Ona kafiye düşürecek çünkü. Aşık için kafiye düşürmek yoktur. Kafiye düşüreceğim diye de uğraşmaz. O zaten aklın şiiri olur. O aşıklığın şiiri değildir. Aşık oturduğu yerden ne

geliyorsa kalbine onu söyler. O yüzden Hz. Pir diyor ki Cenab-ı Hakkı konuşturaraktan 'yüzümden başka bir şey düşünme, ey benim kafiye düşünenim, rahatça otur benim yanımda, devlet kafiyesi sensin', diyor ki bir aşığa kafiye düşünmek abesle iştigaldir. Varsın onu dünyevi şiirler yazan kimseler kafiye düşünsünler.

Hatta bazen çok özür dilerim, bu topçular popçular var ya mesela onların normalde güftelerini okusanız hiçbir anlamı yok kimisinde. Sırf onlar kafiye düşüreceğiz veya da işte dört sekizlik olsun diye hiç alakasız, konuyla alakasız kelimeler koyarlar. Bu millet de nasıl olsa bakmıyor ya kelimelerine, harflerine, ne söylediğine! Dinliyor, alıyor, satın alıyor, müşterisi var. Orasını burasını gösteriyor. O onunla işi görüyor. Zaten hiç kimse de ya burda ne diyor, ne konuştu, manası ne, buna zaten bakan yok. 'Tarkanaaan! Sen anlamazsın onun sevgisini', öyle diyor kızın birisi, sen onun sevgisini anlamazsın diyor. Doğru söylüyor. Anlamayız. Yani Tarkan nasıl sevilir bilmeyiz biz. Ben bilmem şahsen. Şarkılarını da düşünmem hiç veyahut da o topçular popçular neyse, yani benim böyle ilgi alanının değil ama bazen böyle denk geldiğimde dinliyorum, ondan sonra kelimelerin hiçbirisinin birbiriyle bağlantısı yok.

Yani üstteki cümleyle alttaki cümlenin birbiriyle bağlantısı yok. Hele sonlarıyla hiç bağlantıları yok birbirleriyle. Enteresan, abuk subuk bir şey var orta yerde ama müşterisi var ya, müşterisi olunca abuk subuk da olsa ondan sonra yapıyorlar bir şarkı, herkes de dinliyor. Ondan sonra herkes bağırıyor, bandıra bandıra ye beni diye. Ne yiyorsun bandıra bandıra, hiç kimse düşünmüyor. Aklıma geleni söylüyorum şimdi yani deseniz ki ikinci kıtası ne? Bilmiyorum veya ikinci cümlesi ne bilmiyorum, bunun gibi. Allah bizi affetsin. İşte sonuçta diyor ki Hz. Pir sen diyor benim cemalime bak, benim yüzüme bak. Benim yüzümden başka bir şey düşünme. Rabıtanda benim cemalimden başka bir şey düşünme. Bu aslında dervişi sarsan, müridi sarsan bir yer yani sen kafiye düşünme dediğinde aslında müride şunu söylüyor, sen aklına uyaraktan, bir şeye kafiye düzeceğim diye uğraşma. Sen hani ne tarafa dönerseniz dönün, Allah'ın vechi oradadır ayeti kerimesinin sırrına ermeye çalış. Sen Allah'ı görüyormuşcasına ibadet etmenin sırrına ulaş ve her hadisede her tecelliyatta her tabiri caizse yüzde, onun cemalini seyret. Onun cemalinden başka bir şey düşünme ve sen onun cemalini düşündüğünde kafiye de aramayacaksın. Cemalini düşündüğünde harflerin senin duygularının tercümanı olmadığını göreceksin ve harflerin aslında senin duygunun etrafına bir çit ördüğünü göreceksin.

Hani diyor ya harfler bir diyor şeyde çit gibidir. Neyde? Üzüm tarlasında, üzüm bağının çitidir. Üzüm bağına girince insan üzüm yer, öyle değil

mi? Çit olursa girebilir mi içeri? Girmez. O zaman harfleri düşündüğünde veyahut da sen kafiyeli bir cümle kuracağım, kafiyeli bir mısra yazacağım diye uğraşmak, sufi adabınca sen onun cemalinden ayrıldın, ayrıldın harf düşünmeye başladın. Eğer normalde sen kafiye düşünmemiş olsaydın, bayrama benzer onun cemalinden bir nebze tatmış olsaydın asla ayrılmayacaktın veyahut da Mansur şarabına benzer onun ilahi aşkından bir damla dudağına değmiş olsaydı sen ebedi sarhoşlardan olacaktın. Asla hiçbir kafiyeyi sen tutturamayacaktın veyahut da sen o cemalle, cemalleşemedikten sonra o cemale, o yüze perdelenince sen, o normalde o zaman gönlün hiçbir yerde sefa bulmayacaktı. Gönlün hiçbir yerde rahat olmayacaktı ve gönlün hep huzursuzluktan kedere, kederden hicrana, hicrandan huzursuzluğa, perdeden perdeye hep hicran yaşayacaktın. E o zaman sen perdelendiğinde ve onun cemalini seyredemediğinde, sen bir hicran perdesinde, bir ayrılık perdesinde yaşayacaktın ve asla ve asla senin aklına kafiye gelmeyecekti ve sen diyecektin ki canı feda etseydim de kafiye düşünmeseydim. Canı feda etseydim de cemalinden bir nebze olsun hayal de olsa gölge de olsa görseydim diyecektin.

Hatta diyecektin ki hayalinin gölgesine bile razıyım, hiç olmasa bir tek cemalini göster bana, bir bakış at, bir bakış fırlat, bir zülfünü göster, zülfünün bir tek telini göster, razıyım diyecektin, sen kafiyeyi düşünmeyeceksin. E kafiye düşündün, akla uydun ve o deseydin ki onun, onun cemalini görseydin zaten gözünü ondan ayırman mümkün değildi. Gözünü ondan ayırdıysan göz ondan ayrıldıysa o zaman göz perdelendi, bu sana hicran olarak yeter. Bu sana keder olarak yeter. Bu sana acı olarak yeter. Bu sana kan revan olarak yeter. Başka kana, revana ihtiyacın yok. Öyle olunca da işte cemalinden ayrı düşen, cemalini seyredemeyen neyi seyrederse seyretsin hepsi de bir hayalden ibarettir, bir gölgeden ibarettir. Asıl olan, gerçek olan, hakikat olan, onun cemalidir ve sen her nereye baktığında onun cemalinden bir nişan görmüyorsan her nereye baktığında onun cemaliyle cemalleşemiyorsan, o zaman sen yan ağla dön ağla, otur ağla kalk ağla, yat ağla yürü ağla, koş ağla, ağla da ağla. Ağla! Sen o yarin cemalinden ayrı düşmüşsün, sen binbir tane güneşle hemhal olsan ne olacak ki? O yârin cemalinden ayrı düşmüşsün. Bütün güneşler senin önüne serilse sen o cemal güneşinden ayrı durduktan sonra hiçbir şeyin sende anlamı kalmayacak.

İşte o bayram gününün cemaline benzeyen, o cemalullahtan sen ayrıldıysan o bütün dünya üzerindeki tatların hepsini, ahiretin tatlarının hepsini bir yere toplasan ama onu vuslat şarabının bir damlası dahi etmeyen o, etmeyecek olan bütün tatları önüne dökseler ne olacak ki? O vuslat şarabından bir damla içemediysen bütün tatları toplasalar Mansur'un dudağına

damlatılan vahdet damlasından bir damla sen de yok ise hiçbir şeyin hiçbir anlamı yok. O zaman yediğin boş, içtiğin boş, yaşadığın boş. Yaşamanın da bir anlamı var mı? Yok. Hiçbir şeyin anlamı yok. Sebep? Sen o sevgiliden ayrı düşmüşsün. Bak, sen sevgiliden ayrı düşmüşsün, o senden ayrı değil. Zulmetme Allah'a. O senden ayrı değil, sen ondan perdelisin. O senden ayrı olmadığını beyan etmiş, şah damarınınızdan daha yakınım demiş. Şah damarınızdan daha yakınım diyen Allah'a sen uzaksın. Sensen perdelisin. Ona perdeliysen her şeye perdelisin, bunu unutma. Ona perdeliysen her şeye perdelisin. Onunla aran bozuksa her şeyle ve herkesle aran bozuktur. Onunla aran iyiyse her şeyle ve herkesle aran iyi olur. Onunla aran iyi değilse hiçbir şeyle ve hiç kimseyle aran iyi olmaz. Sufileri bu konuda vahşi görür insanlar. Sufi, o ayrılık perdesinin acısına kaptırırsa kendini hiçbir şeyle ilgilenmez, her şeyle bağını keser. Sebep? Tekrar o cemalleşme perdesini bulabilmek, yakalayabilmek, o hal ile hallenmek için yapar. Hazreti Pir'in 'Ey oğul bağını kes, ne zamana kadar altına ve gümüşe tapacaksın' dediği şey odur bir nebze. Sen, sevgiliyle bağını koparan her ne var ise onlarla bağını koparmazsan sevgiliyle bağ kuramazsın. Kuramayınca kabz hali gelir, vahşileşirsin. Hiçbir şeyden tat almaz, hiçbir şeyden lezzet almaz, hiçbir şey sana dost olmaz. Her şey sana yabancıdır. Eşin yabancıdır, çocukların yabancıdır, işin yabancıdır, sokaklar yabancıdır, şehir yabancıdır, ülke yabancıdır. Aldığın nefes bile sana yabancıdır. Aldığın nefes, içindeki can bile sana yabancıdır. Hatta görebilirsen kendi ruhunu, kendi ruhun bile sana yabancıdır. Bir bakarsın sana sırtını döner gider, bakmaz bile senin yüzüne. Dersin ki sen benim ruhumsun, neden yüzüme bakmıyorsun. Der ki ben onun cemalini seyretmek için yaratıldım. Çöker kalırsın bir daha. Bir tokat daha yersin. Üzerinden silindir geçer. Üzerinden silindir geçer, bu sefer sen dersin ki eyvah! Ben yanmışım, cemaliyle perdelenmişim, cemaliyle perdelenmişim! Bunu ancak cemalin, cemaliyetin tecelliyatına mazhar olmuş kimse anlayabilir.

Hak esmasında oturduysa bir kimse, daha da açık konuşayım bunu, Hak esmasına oturduysa Hak esmasını o kimseye cennette verirler. Bunları böyle benle beraber kaybolup gitmesini istemediğimden söylüyorum artık. Hak esması bir sûfiye seyri sülûkta cennette verirler. O kimse kendisini cennette görür rüyasında veya hâlinde. Bunun sahih olanı rüyadır. Rüyasında cennette görür kendini. Cennette görünce o Hak esmasını duyar. Allah ona hitap eder. Allah ona hitap ettiğinde, bütün vücudu kulak olur, içi dışı onu duyar. Bütün vücuduyla duyar. Bütün vücuduyla duyunca o Hak esmasını alır, beşinci makamda. Gerçek manada Hak esmasının tecelliyatı bu ve buna benzer olan şeylerdir. Onu başındaki üstadı bilir zaten. Onun, o

esmanın alıştırma esması mı yoksa gerçek esması mı. Bazen alıştırma esmasıdır. Ona bir esma söylenir, o esmayı der ki bir hafta çek on gün çek, bunu sayısız olarak çek veyahut da önemli değil. O esmada oturdu mu oturmadı mı. Esmayı aldı da tecelliyatı geldi mi gelmedi mi, bu da önemli. Onun, esmanın bir de kalbi tecelliyatı var. Kalbi tecelliyatı da gelecek. O esmanın kalbi tecelliyatından sonra, sırri tecelliyatı var. O tecelliyat da gelecek. Ondan sonra ruhi tecelliyatı var. O da gelecek. Bunların hepsi de bakın kendi içerisinde kademe kademedir. O adam hu esmasını aldı. O derviş bayan veyahut da erkek önemli değil, hu esmasını aldı, hu esmasını aldı, kalbi tecelliyatı hu esmasında mı? Ardından sırri tecelliyatı hu esmasında mı? Ardından ruhi tecelliyatı hu esmasında mı? Devam etti, bu merhaleleri de geçti, hay esmasına geçti, hay esmasında da aynı kalbi, sırri, ruhi. Ondan sonra Hak esmasına geçti, Hak esmasında kalbi, sırri, ruhi noktaya geldiğinde Cenab-ı Hak ona hitap etti. Onun Hak esmasında da işi bitti artık. O hitap geldi.

Hitap geldikten sonra o altıncı makama geçti. Hitap geldikten sonra bir müddet daha durumuna göre çalışmasına göre aşkına, muhabbetine göre, üstadına olan bağlılığına göre, sünneti seniyyeyi işlemesine göre, cömertliğine göre, affına göre, mağfiretine göre, etrafına davranışlarına göre...Kime sert davrandı, kime yumuşak davrandı, kimin kalbini kırdı, kimin kalbini kırmadı, eşine nasıl davrandı, çocuklarına nasıl davrandı, sokaktaki taşa nasıl davrandı, böceğe nasıl davrandı, kuşa nasıl davrandı, hangi kadına baktı mı bakmadı mı, gözü kaydı mı kaymadı mı, kalbi kaydı mı kaymadı mı...Bu artık böyle incenin incesi, incenin incesi bu iş, bu incenin incesi. O hiçliğe doğru gidecek artık o. Öyle dünya için kime kızdı kime kızmadı, kimin kalbini kırdı, dünya için ne yaptı, malı satacağım diye yalan mı söyledi, alacağım diye yalan mı söyledi, bu aslında daha yolun başında olan şeyler de, hepsini ince eleyip sık dokuyacak artık o. Öyle ince eleyip sık dokunacak. İnsanların hakkı hukuku, eşinin hakkı hukuku, çocuklarının hakkı hukuku, hepsini de ince eleyip sık dokuyacak. Vay, çocuk benim, istersem döverim istersem severim! Senin değil, Allah'ın kulu, resulün ümmeti. Dosdoğru davran çocuğuna. Vay hanımına küfür etti, hakaret etti, hadi yavrum hadi... Senin seyri sülûkun bile başlamaz. Seyri sülûkun bile başlamaz. Öyle hanımını döveceksin söveceksin, hakaret edeceksin ha, seyri sülûk! Yok öyle yağma! Dikerler başına, derler ki Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri hiç dövmedi, sana kim öğretti bunu der. Dikerler başına derler ki hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem eşine hiç hakaret etmedi. Sen nereye hakaret ediyorsun der! Öyle kolay değil bu iş, bu iş kolay değil. Esma alırsın, onun arkası var. Öyle kolay değil bu. Allah bizi affetsin.

İşte bu noktalarda olan bir kimse normalde o beşinci esmada hani hitabı alınca artık o cemalleşme başlar. O yüzden onun gözü kaşı oynamayacak. Her ne tarafa dönersen o tarafa doğru koşacak. O nerde? O yedinci makamda. Bu öyle edebiyatla olmuyor bu işler. Allah bizi o hallerle hallenenlerden eylesin inşallah. 1730. beyitten devam edeceğiz inşallah önümüzdeki hafta. Biraz böyle bu konular, hakkınızı helal edin, Hz. Pir böyle örneklerle anlatıyor ama öyle basit olarak geçebileceğim şeyler değil. E bir de yaş da geçiyor, ölüm insana ne zaman gelecek belli değil. İlmi saklıyormuş gibi olmaktan Allah'a sığınırım. Ben şeyi saklamayı sevmiyorum, bunu anlamazlar diye de düşünmüyorum. Ben bildiğimi, anladığımı aktarmaya çalışıyorum. Yavaş gitsin, önemli değil, paşaya kelle yetiştirecek değiliz ya. O yüzden Allah bizi affetsin inşallah. Bak buraya bir şey düşmüşüm ya, bir dörtlük düşmüşüm, bununla kapatayım:

Ey nefsim! Aşk meydanına giden yolda şeytan vesvesesi çoktur.

Uyanık ol da gözünü aç Gönül kulağını mürşidine ver.

Kim gelmiş kim gitmiş meydan sahibi için ne fark eder?

Aşk meydanı delil ister, gam yer, su yerine kan içer!

Kafam yerinde değilmiş bunu yazarken. Şimdi tam son fasla almışım bunu, kafam yerinde değilmiş bunu yazarken. Allah beni affetsin. 'Ey nefsim, aşk meydanına giden yolda şeytan vesvesesi çoktur.' Kendi sözümü kendim şerh edeceğim nerdeyse şimdi. Herhalde benim değildir yani ben buraya yazmışım ama o kafayla, demek ki gerçekten aşk meydanına giden yolda şeytan uğraşır o kimseyle. Ona şeytan çok vesvese verir. O kadar çok vesvese verir ki! Ne yaptı kadıya, Üftade hazretlerine gidecek, at sırtından attı. At sırtından attı! Mahmud Hüdayi hazretleri bu sefer yayan yürüdü Hazreti Üftadenin tekkesine. At bile götürmek istemedi onu. O yüzden bu ben böyle Allah affetsin, tarikat sözünü kullanmıyorum ya, pek kullanmak da istemiyorum zaten, aşk meydanına bir kimse yola çıksa şeytan ona aklına hayaline gelmeyecek vesveseler verir, öyle vesvese verir. Sakın biz ders aldık, bize vesvese vermez diye düşünmeyin, verir. Herkese verir.

'Uyanık ol da gözünü aç', uyanık ol gözünü aç, yani senin mana gözün açılsın. 'Kulağını mürşidine ver' ha demek ki kulağını kime verecekmişsin? Mürşidine. Şeytana değil, heva hevesine değil, nefsine değil, Ahmet'e Mehmet'e, işte o ablaydı, o teyzeydi değil. O abiydi, o zakirdi, değil. Zakirlere karşı bir düşmanlığım olduğundan değil ha, yanlış anlaşılmasın. Hepsi de kardeşimiz, hep beraber yol yürüyoruz ama derviş, aşk meydanına yürüyecekse onun gözü kulağı üstadında olacak, eğer en burda seyri sülûk yapacağım diyorsa. O zaman gözünü, kulağını, odağını ona bağlayacak. 'Kim

gelmiş, kim gitmiş meydan sahibi için ne fark eder, aşk meydanının sahibi Allah', aşk meydanının sahibi Allah, oraya kim gelmiş kim gitmiş, ne zaman yaratıldığını bilmiyoruz insanlık aleminin. O gündür bugündür Allah'a aşık olanlar var mı? Var. Ha bir fazla ha bir eksik. Sen oraya sırtını dönmüşsün, ilk oraya sırtını dönen sen değilsin. Sen oraya oturmuşsun, kalkmışsın, gitmişsin, gelmişsin, meydan sahibi için fark etmiyor çünkü senin gelmen onun şanına şan katmıyor, senin gitmen onun şanından bir şey eksiltmiyor. Bir mürşidi kamil düşünün, yüz bin tane dervişi olsa ne olacak, bir tane dervişi olsa ne olacak. O Allah'la vuslat perdesinde oturmuş zaten. Onun bir derdi yok, bir gamı, tasası onun Allah. Sen gelmişsin, gitmişsin ne olacak ki! Senin yerini doldurur. Ne olacak ki, Allah'ın kulu mu yok! Sen kendince vazgeçilmez zannedersin. Mezarlıklar vazgeçilmez insanlarla dolu. Yirmi altı yaşından beri dergah, sufi hayatım var. Kaç kişiler geldi, kaç kişiler gitti, kaç kişilere ders verdik. Yirmi altı yaşından beri sohbet ediyorum, haftada dört beş gün. Hani Hz. Pir diyor ya ben tüm meclislerde oturdum ağladım, bütün meclislerde feryat ettim, anlattım, feryadımı işiten olmadı diyor. Bizim feryadımızı o yüzden kim işitecek, kim işitmeyecek önemli değil. Meydan sahibi için fark etmiyor. Aşk meydanı delil ister, bakın o meydan delil ister senden. Ben aşığım demekle âşık olunmaz. 'Gam yer', yani sana gam verir, orası gam fabrikası gibi keder fabrikası gibi hüzün fabrikası gibi... 'Su yerine kan içer', çünkü aşığın delilidir kanını feda etmesi. Kandan kasıt can. O senden delil ister, delilini koymazsan orta yere, aşıklığın senin lafta. O delili koymazsan âşıklığın edebiyatta. Allah bizi affetsin. Yazmış bırakmışım burda. Demek ki böyle olacakmış, eyvallah! 1733. beyitten devam edeceğiz. Allah rızası için El-Fatiha maassalavat. Amin.

Allah razı olsun inşallah. Bu sohbetlere dokuzda diyoruz ama bazen böyle dokuzu geçiyor. E ben bir oturuyorum orda bir esintiyi alıyorum, bir kafam bir toplansın diyorum, böyle bir esinti olsun, bir rahatlayayım, bir de kutsal, mübarek tahtaya bir sürüneyim diyorum, bir sürtüneyim ona, ondan sonra, o tahtadan diyorum bir mübareklik geçsin bana. Öylesi geliyorum. Ben yine sizlerden ve uzaktan katılıp dinleyenlerden haklarının helal edilmesini istiyorum. Allah razı olsun, etmiyorum diyen varsa çıksın meydana, bir pehlivanlık yapalım. Yani daha ölmedik Allah'ın izniyle. O yüzden varsa helal etmiyorum diyen varsa üzerinden geçeyim silindir gibi, böyle bir çarpayım böyle bir zorla helallik alayım. Yani sonuçta Bayındırlıyım. Normal değilim. İşin latifesi. Allah razı olsun, tekrar teşekkür eder haklarınızın helalini isteriz. Selamunaleyküm. Mesnevide böyle bir kafiyeli, aslında böyle hususi oturulup da kafiyeli yazılmış bir eser değildir. Bazıları onu böyle sanki divan edebiyatı gibi böyle kimisi de mesnevide şiir arıyor, böyle mesnevinin

içinde, bazen bazı yerlerde denk geliyor, mesneviden bazı şeyleri, beyitleri de kimisi böyle şiirleştirmeye çalışıyor. Ondan sonra işte bunlar böyle biraz beyhude çabalar. Mesnevi benim tabirimle Kur'an ve sünnetten süzülmüş bir hayat kitabı, hayatı tecrübe etmiş olan bir kimsenin kitabı. Mesnevi tefsir, mesnevi akait, mesnevi hukuk, mesnevi merhamet, mesnevi adalet, mesnevi normalde Kuran ve sünnetin bütün ilimlerini mesnevide görmeniz mümkün. O yüzden mesnevi mesela bazen okullarda öyle söylüyorlarmış, bir divan edebiyatı örneği değil, mesnevi bir şiir kitabı değil.

Bakın mesnevi bir şiir kitabı değil. Mesnevi bir deyiş kitabı değil, değil. Mesnevi Kuran ve sünnet tefsiri. Bakın tekrar söylüyorum, mesnevi Kur'an ve sünnet tefsiri. Mesnevi bir insanın günlük hayatında nasıl yaşaması gerektiğini anlatan hayat kitabı. Yani bunu normalde başka bir yere bağlamak hatta Hazreti Pir'in deyimiyle diyor ki mesnevi bir vahdet kitabıdır, birlik kitabıdır. Hatta diyor, kim bunun dışında bir şey söylerse vahdet kitabının dışında bir şey söylemesin, vahdet kitabıdır çünkü diyor. Bunun dışında bir sözü kaldırmaz mesnevi diyor. O yüzden mesnevi gerçekten bu manada bir Allah'a gidilen yolda nasıl yolcunun, yolcunun nasıl olması gerektiğini anlatan düsturlar manzumesi. Bunları neyle, bunları hikayelerle anlatmış. Ben işte aslanı ayrılığa benzettim, bir başkası başka şeye de benzetilebilir, eyvallah! İllaki öyle doğru olacak diye bir kaide yok. Ben genelde bir mesneviyi şerh eden kimselere saygısızlık, küstahlık gibi algılanmasın, ben genel olarak mesneviyi Kuran sünnet ilmeğinden geçirerekten anlamaya ve anlatmaya çalışıyorum yani çünkü onlara bakıyorum. Mesela bakıyorum, burda ne demek istedi, şu. Bununla alakalı ne ayeti kerime var, bu. Bununla alakalı ne hadisi şerif var, bu var gibi... Ben onu böyle kendimce şerh etmeye çalışıyorum ve bazen de böyle kendimce hani bakıyorum, diyorum bu manevi bir şey, o zaman da böyle ayet hadis aramıyorum, ona. Diyorum ki buna ancak yine sufice, sufilik noktasından cevap verilir veyahut da anlatılır manasında, öyle algılıyorum. O yüzden mesneviye bakarken bir şiir kitabı gibi görmeyelim veyahut da divan edebiyatının örnekleri varmış gibi görmeyelim. Ha bazı Farisicesine baktığında Farisice hani beyitler birbirine uyumlu gidiyor Farisicesi, bir arkadaşımız Farisicesini getirdi, bazen ordan karşılığında da Türkçesi var, Farisicesini okuyorum ordan, buraya hazırladığım beyitleri, bakıyorum orda bazı böyle şeyler, nasıl söyleyeyim beyitler, kafiyeli gitmiş, kafiyeli söylemiş onları. Amma velakin sonuçta mesnevi toparlayacak olursak bir şiir kitabı değil. Selamunaleyküm.

https://www.youtube.com/live/i2HME63nRFQ?si=nAjKQTFxHRzRouwC